

3 1761 07833908 2

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

THESAURUS RESOLUTIONUM

Sacræ Congregationis
CONCILII,

Quæ consentaneè ad Tridentinorum PP. Decreta.
aliasque Canonici Juris Sanctiones,

M U N U S

Secretarii ejusdem Sacræ Congregationis

O B E U N T E

R^{MO} P. D. FURIETTO

P R O D I E R U N T

In Causis sub annum 1749. propositis,

Episcopis, eorumque Vicariis, Causarum Patronis, ac aliis in
Ecclesiastico Foro versantibus apprimè utilis,
& necessarius.

T O M U S X V I I I.

Duplici locupletissimo Indice exornatus.

R O M Æ M D C C X L I X.

Typis, & Sumptibus Hieronymi Mainardi in Platea Agonali
Superiorum facultate, & Privilegio Sanctissimi.

I N D E X

T I T U L O R U M

*Causarum Anno 1749. Sacrae Concilii Congregationi
propositarum Ordine Alphabetico per
Diœceses dispositus.*

A

A Quen. Concionatoris 1. Martii pag. 11.
2. Aug. pag. 42. 13. Sept. pag. 55.
Afculana in Apulia 5. Julii pag. 42.
Assisien. Sponsalium 14. Junii pag. 38.

B

B Aren. Distributionis Missarum 13. Septemb. pag. 57.
Burgi Sancti Domini Parochialis 13. Septemb. pag. 58. 20. Decembr. pag. 69.

C

C Amerinen. , seu Fabrianen. , Juris interessendi Capitulo 1. Mart. p. 10.
Cassanen. 23. Aug. pag. 53. 6. Decembris pag. 67.
Cassanen. Matrimonii , & nullitatis Censurarum 26. Apr. p. 24.
Cassanen. Visitationis 17. Maii p. 29. 14. Junii pag. 34.
Castrimaris Parochialis 26. Apr. p. 26.
Cephaluden. Distributionum 14. Jun. p. 34. 5. Julii p. 39.
Cephaluden. restitutionis in integrum 20. Dec. p. 59.
Civitatis Castelli jurisdictionis 2. , & 23. Aug. p. 47. , & 50. 22. Nov. p. 60.
Comaclen. 2. Aug. p. 48. 23. Aug. p. 50.
Comen. Functionum 17. Maii p. 32.
Comen. Funerum , & Functionum Conventualium 14. Jun. p. 36. 5. Jul. p. 40.
Cracovien. Contributionis 22. Mart. p. 18. 26. Apr. p. 22. 13. Sept. p. 55. 22. Novemb. pag. 59.
Cremonen. Laudi , & Nullitatis Censurarum 6. Decemb. p. 63.

F

F Anen. , seu Senogallien. Sponsalium 1. Martii p. 13. 5. Jul. p. 40. 2. Aug. p. 42. 6. Dec. p. 63. 20. Dec. p. 69.
Ferentina Fructuum 2. Aug. p. 45.

Firmana Venditionis horti 2. Aug. p. 46.
Forosempronien. Prælationis 25. Jan. p. 5.

I

I Anuen. Matrimonii 1. Mart. pag. 10. 23. Augusti pag. 50.
Januen. 22. Martii p. 20.
Imolen. subsidii Dotalis 20. Decemb. p. 70.
Ipporegien. Canonicatus Poenitentiarum 26. Apr. p. 22. 17. Maii p. 27.

L

L Aretana Patrimoniorum factorum 6. Decemb. p. 66.
Lisbonen. Matrimonii 17. Maii pag. 27. 22. Novemb. p. 60.
Lisbonen. restitutionis in integrum 25. Jan. p. 4. 20. Decemb. p. 71.
Lucana Beneficii, seu Cappellanæ 17. Maii pag. 33.
Lucana Ordinationis 14. Jul. pag. 34. 5. Jul. pag. 39.
Luceorien. nullitatis Matrimonii 1. , & 22. Mart. p. 15. , & 16.
Luceorien. nullitatis Matrimonii super alimentis , & sumptibus litis 1. , & 22. Mart. p. 14. , & 16.

M

M Aceraten. Applicationis 14. Jun. pag. 35. 5. Jul. p. 40.
Majoricen. 25. Jan. p. 6.
Marianen. Erectionis Collegiæ 6. Decemb. pag. 68.
Melevitana Canonicatus Poenitentiarum 20. Decemb. p. 73.
Melfien. , seu Rapollen. quartæ Funerariis 26. Apr. p. 24. 17. Maii pag. 27. 5. Jul. pag. 40.
Mexicana Erectionis Cappellaniarum 15. Januarii pag. 1.
Mindonen. Parochialis 23. Aug. p. 51. 13. Sept. pag. 55.
Monopolitana , seu Baren. restitutionis in integrum 22. Mart. p. 20. 26. Apr. p. 22.
Narnien.

N

N Arnen. Erectionis Canonatus 26. Dec. pag. 75.

Neapolitana restitutionis in integrum 5. Julii pag. 41. 23. Aug. p. 50. 27. Decembris pag. 74.

Novarien. disinembrationis 17. Maii p. 30.

Nullius Farfen., & S. Salvatoris Majoris Seminarii 25. Jan. p. 7. 22. Nov. p. 60. 6. Decembris p. 62.

Nullius, seu Farfen. Commutationis Beneficii 2. Aug. 45.

P

P Ifauren. Parochialis 2. Aug. p. 43.

Posnanien. restitutionis in integrum 13. Sept. pag. 58.

Privernen. Ordinum 17. Maii p. 27.

R

R Avennat. Precedentia 25. Januar. p. 1. 22. Mart. p. 17.

Romana, seu Januen. Legati 20. Dec. p. 72.

Rossanen. restitutionis in integrum 23. Augusti p. 54.

S

S Atianen., seu Campanien. Jurispatronatus 1. Mart. p. 10.

Segnen. Decretorum 13. Sept. pag. 56. 22. Nov. pag. 59.

T

T Arufina Applicationis 6. Dec. p. 66.
Tuscanina restitutionis in integrum 22. Nov. pag. 62.

Tranen. 22. Nov. p. 61. 6. Dec. p. 63.

Tudertina Cappellania 17. Maii p. 30.

Tudertina Decimarum 22. Mart. p. 16. 26. Apr. p. 21. 2. & 23. Aug. p. 43. & 50.

V

V Allifolana Cappellania 22. Mart. p. 16. 26. Apr. p. 21.

Veliterna subsidiorum Dotium 25. Jan. p. 9. 1. Mart. p. 9.

Vicen. Missæ Conventualis 13. Sept. p. 54.

Viterbien. Fontis Baptismalis 22. Mart. p. 16.

Urbanien. Officiaturæ 14. Jun. p. 37.

Urbinate. , seu Bononien. separationis Thori, & restitutionis dotis 25. Jan. p. 4.

X

X Antonen., seu Ordinis Cluniacensis 25. Jan. p. 1.

Z

Z Amoren. Unionis 22. Nov. p. 60.

Die Sabbathi 25. Januarii 1749.

In Palatio Apostolico Quirinali erit Sac. Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

ANTONEN. SEU ORDINIS CLUNIACENSIS: *Causa* *Seff. 25. c. 1. de Regul.*
isthæc, cui in *ultima Congregatione* habita die 14. Decembris transacti anni indulta fuit ab Eminentissimis Patribus *dilatio*, proponitur nunc, & rogantur iidem Eminentissimi Patres; ut *Folium Congregationis* habita die 23. antecedentis mensis *Novembris*, in quo primum data fuit, iterum consulant, ut *unum*, quod habet caput, expediant.

An sit locus Restitutioni in integrum in casu &c.

Negative; & amplius.

RAVENNATEN. PRÆCEDENTIÆ: Data fuit hæc Causa, quæ agitur inter Ecclesiam S. Nicolai Argentæ, & Ecclesiam B. Mariæ Portus Majoris in folio Congregationis habita die 9. Septembris anni 1730., quod in lucem hominum editum est *Vol. V. Thesau. Resolut. Sac. Congreg. pag. 49.* Dubium propositum hoc fuit - *An, & cui Capitulo danda sit præcedentia in Professionibus in casu &c.* Respondit Sacrum Tribunal - *Præcedentiam dandam esse Capitulo Collegiæ Portus Majoris, & amplius* - Ægre tulit Capitulum Argentanum hanc sui honoris diminutionem, sed tempori cedendum esse censuit, donec morte obita ab eo, qui tunc Ravennati Ecclesiæ præerat, Archiepiscopo facultatem habuit vetera monumenta perquirendi in Archivo Archiepiscopali. Cum autem numquam contigerit actus aliquis quo Capitulum Portus Majoris sese in possessione præcedendi constituere posset, tandem Capitulum Argentanum petiit, obtinuitque ab Eminentissimo Præfecto *novam Audientiam*; Proponiturque nunc ad vetustissimam Collegialitatem suam probandam quamplurima vetera monumenta educta e scriniis Archivi Archiepiscopalis, quæ ignota erant tempore, quo causa anno 1730. in Sacro Tribunali proposita fuit, itaut causa hæc nova videri possit, postulaturque, ut Eminentissimi Patres a decisis recedant: videant itaque ea, quæ præstant, jurisprudentia.

An sit standum vel recedendum a decisis in casu &c.

Dilata ad ultimam ante Agnos.

MEXICANA ERECTIONIS CAPPELLANIARUM: Sæpius in Regnis Indiarum Occidentalium in dubium revocata fuit ratio, & modus exequendi erectiones Beneficiorum, & Cappellaniarum, quæ a Pii Fundato- *Seff. 24. c. 10. de ref.*
Tom. XIX. *A* *dato-*

datoribus ita fuerant relictae, ut primum a Clericis Sæcularibus retinerentur, quoad viverent, morte vero ab iis obita, ad Regulares, eorumque Mōnasteria spectarent: dubitatum enim fuit, an conditione obitus adventa, possent Regulares per se ipsos, non per Sacerdotes Sæculares Sacrorum onera implere, seu potius possent quidem Regulares Jus nominandi, & præsentandi ad Beneficia, & Cappellanas acquirere, Sacra vero non per se ipsos, sed per Sacerdotes Sæculares agere tenerentur. Causam disputationi huic præbuit Testamentaria dispositio Bartolomæi Martin, qui anno 1688. in Civitate S. Jacobi de Queretaro Mexicanæ Dioceseos iussit, ut ex suis Bonis erigeretur Cappellania cum dote Petiarum auri 1100., datoque onere faciendi Sacra ab Executoribus Testamentariis designanda; Jus vero Patronatus primo reservavit gratia Gregorii Rodrigues dato, & nominato Cappellano ejus filio, ut hoc titulo Cappellaniæ Sacris Ordinibus insigniri posset, & interim sacra fierent a PP. Carmelitis Discalceatis; Hoc vero Cappellano Defuncto, Juspatronatus reliquit iisdem Patribus Carmelitis. Hæc dispositio in dubium revocata fuit, & Vicarius Generalis Mexicanus Cappellaniam crexit quidem favore Gregorii Rodrigues, & reservavit Juspatronatus favore Patrum Carmelitarum, sed eos exclusos voluit a Sacris agendis, quæ post obitum Cappellani agi voluit a Sacerdote Sæculari.

Redelata ad hoc Sacrum Tribunal die 16. Maii anni 1699., propositum fuit dubium, „ An ad Conventum Carmelitarum Discalceatorum spectet non „ solum Patronatus d. Cappellaniæ, sed etiam celebratio Missarum ejusdem Cappellaniæ, vel potius dictus Conventus juxta Decretum Episcopi „ teneatur nominare ad illarum celebrationem Sacerdotem Sæcularem – „ Responditque Sacrum Tribunal – Affirmative quoad primam, & negative quoad secundam partem, „ Post hoc decretum alii evenerunt casus in Regnis Indiarum, in quibus, cum Episcopi renuerent exequi defunctorum voluntates cum susceptione Regularium post defunctos Cappellanos Sæculares, nec facile sit in tanta Mundi illius a nostro distantia ad Sanctam Sedem venire, iidem Patres Carmelitæ anno 1713. curarunt, ut novum Sacro huic Tribunali dubium proponeretur, Die itaque 8. Julii ejusdem anni Sacra hæc Congregatio non solum confirmavit decretum anni 1699., sed etiam ad hujusmodi controversias præcidendas rescripsit „ Dandum „ & servandum esse præfatum decretum in Mexicana sub die 16. mensis „ Maii anni 1699., proindeque injungendum, prout præteriti decreti decretum, dummodo Cappellaniæ, de quibus agitur, sint erectæ iisdem „ conditionibus, prout exponitur, debite executioni demandent „ Atque hæc duo Sacri hujus Tribunalis decreta probavit, servarique iussit Optimus, Maximusque Pontifex Clemens XII. Brevi dato 14. Kal. Decembris anni 1731.

Cum nuper in Civitate Mexici obierit Sebastianus Ariburu Arechaga, qui Testamento suo iussit, ut erigeretur Cappellania cum dote petiarum 4000., & ob id ex pecuniæ traderentur P. Præsidi Patrum Eremitarum S. Augustini Hospitii S. Thomæ de Villanova extra mœnia Civitatis Mexici, qui eas novaret, & investiret in bonis immobilibus, ex quorum redditu Antonius de Horbegozo posset studiis operam dare, ut Sacerdos fieret, & Cappellanus esset, & post obitum hujus primi Cappellani succederent in eadem Cappellania Patres dicti Hospitii, in quo excipiuntur Religiosi, qui in Provincias, & Regna Infidelium Sacras agunt Missiones; Petrus Franciscus de Escherraria Exequutor Testamentarius Sebastiani tradidit P. Præsidi ex bonis hæreditariis defuncti petias 4000., quas P. Præses investivit pro dote Cappellaniæ, inde idem Exequutor petiit a Francisco Rodrigues Judice Ordinario, & Visitatore Testamentorum, Cappellaniarum, & Piorum legatorum in Mexicana Diocesi, vel facultatem erigendi eandem Cappellaniam Ecclesiasticam cum successione PP. Eremitarum post obitum primi Cappellani, vel facultatem erigendi Cappellaniam Laicalem, seu instituendi simplex legatum

gatum pium cum onere Sacrorum, ut post obitum Cappellani ad eosdem Patres Eremitas posset develui.

Judex aditus vocari primum voluit in Jus Promotorem Fiscalem Curiae Archiepiscopalis Mexicanæ, & P. Præsidentem Hospitii, inde definitum tulit Decretum die 2. Octobris anni 1747., quo jussit, ut in termino sex dierum procederetur ad erectionem Cappellaniæ Ecclesiasticæ in titulum collativæ adjudicandæ, prout illam adjudicavit Antonio de Horbegozo primo Cappellano a Testatore nominato, & post ejus obitum perpetuo exclusos declaravit ab eadem Cappellania eosdem Patres Hospitii, & Juspatronatus ejusdem devolutum ad Mensam Archiepiscopalem Mexicanam. Exequutor Testamentarius, & P. Præses appellarunt ab hoc Decreto ad Judicem Delegatum Apostolicum in Civitate Angelopolitana, qui Decretum latum a Judice Civitatis Mexici confirmavit, extra illam Decreti partem, qua Patres Hospitii excluderentur a successione in eadem Cappellania post obitum primi Cappellani, nam quoad hanc præfixit Exequutori Testamentario, & P. Præsidi terminum duorum annorum ad hanc Sac. Congregationem adeundam, impetrandamque specificam, & clariorem declarationem Decretorum Anni 1699., & 1713., & Brevis Apostolici Clementini; Curiosa enim coram eo acta fuerat quæstio, an Dubium propositum anno 1699. duas partes haberet, vel ut inani subtilitate contendebat Promotor Curiae Archiepiscopalis Mexicanæ tres partes; Alias, hac declaratione non habita, confirmavit, probavitque Decretum primi Judicis, in ea quoque parte, qua excluderentur PP. Hospitii a successione in Cappellania.

Quia vero Regulares omnes interest, ne ab hujusmodi Cappellaniis, quæ frequentes sunt in Regnis Indiarum, excludantur, ideo non solum Exequutor Testamentarius, & P. Præses Hospitii Eremitarum, sed cæteri alii Ordines Religiosi, qui in Regnis, & Provinciis sunt, III. quæ sequuntur, dubiorum definitionem ab Eminentissimis Patribus expectant.

I. *An Beneficia, & Cappellaniæ Ecclesiasticæ sub ea lege, per Pios Testatores ordinatæ, ut ad eas primo admittantur Clerici Sæculares ad titulum Cappellaniarum hujusmodi ad Sacros Ordines promovendi, & deinde succedant Regulares, sic ad eosdem Regulares transire debeant, ut Cappellaniis primo nominatis decedentibus, vel alia quacumque causa Cappellantias hujusmodi non consequentibus, possint per se ipsos, non autem per Sacerdotes Sæculares ab eis præsentandos, & a Locorum Ordinariis instituendos, Missas celebrare, aliaque onera adimplere, administrare illarum bona, omnesque fructus percipere, proindeque standum sit in decisis in Mexicana 16. Maij 1699., & 8. Julij 1713. in casu &c.*

II. *An Piis Testatoribus mandantibus erectiones Beneficiorum, & Cappellaniarum, sub præexpressis conditionibus, quod nimirum primo sint Clericorum, & Sacerdotum Sæcularium, & deinde Regularium, Archiepiscopi, Episcopi, aliique Locorum Ordinarii, & Judices visitationis Testamentorum piarum dispositionum, ad quos quomodocumque spectat jus approbationis, teneantur omnino approbare hujusmodi erectiones, ita ut impedire nequeant, quominus Regulares per se ipsos Missas celebrent, suppleant onera, Bona administrent, fructusque percipiant in casu &c.*

III. *An Cappellania relicta a quondam Sebastiano de Ariburu Arechaga erigenda sit cum conditione, quod post obitum Antonii de Horbegozo primi Cappellani nominati, transeat ad Patres Hospitii Eremitarum S. Augustini S. Thomæ de Villanova, Tom. XIX.*

qui, nulla facta presentatione Presbyteri Sacularis, possint per se ipsos Missas celebrare, aliaque implere onera, administrare bona, & fructus percipere ad formam testamentariae dispositionis d. Sebastiani de Aribaru in in casu &c.

Affirmativè in omnibus.

Seff. 24. de Matr. Can. 8.

URBINATEN., SEU BONONIEN. SEPARATIONIS THORI, ET RESTITUTIONIS DOTIS: Postulavit a Sacratissimo Principe nostro Marchionissa Lucretia Antaldi Uxor Philippi Legnani Senatoris Bononienfis, ut declarare locum esse separationi nuptialis Thalami, utque Vir ad dotem restituendam damnaretur, quam ei tradidit scut. circiter viginti millium, pacto convento, ut si ipsa prior mortem obiret, vir superstes lucrifaceret sc. 10. m. Causa, quam afferebat hujus postulationis, erat perpetua atque absoluta viri imbecillitas ad actus matrimoniales, quæ licet impedimentum dirimens sit, ideoque posset ipsa petere declarationem nullitatis Matrimonii; Ipsa tamen, cum jam ex primis nuptiis contractis cum Equite Crescentio Staccoli liberos, & descendentes habeat, eaque sit ætate, qua tertias meditari nuptias indignum videtur, satius duxit ob viri inutilitatem petere separationem Thori, suæque dotis restitutionem: Mandavit Sacratissimus Princeps Vicario Generali Bononienfi, ut hac de re inquireret, & Sanctitatem Suam certiore faceret. Implevit Vicarius mandata Principis, & ex pluribus, qui unius vel alterius ex Conjugibus servitio addicti erant, veritatem rescire curavit. Audivit Senatoris Philippi impotentiam, etiam antequam nuptias Urbini iniret cum Lucretia cognitam, vulgatamque Bononiæ fuisse, itaut Matrimonium illud uberem præbuerit materiem ociosorum hominum jocos, cachiunisque: Matrimonio contracto, plures Marchionissæ Lucretiæ miserabantur, dieque ipso, qui sequutus est noctem, qua nova nupta ad viri Thalamum perducta est, querelas ejus Testes exceperunt. Addunt Testes Canonicum Marcum Autonium Legnani Philippi fratrem, pluries dixisse potuisse fratrem familiæ extinctionem avertere, si cum ipse impotens esset, veniam dedisset, ut ipse Canonicus uxorem duceret: colorem aliquem quævisse Lucretiam, ut a viro diverteret, præsertim, cum in id eam impellerent Medicorum consilia, qui ejus valetudini prospicere satagebant. Quæ in votis erat, honestissima occasio non defuit adventu Mariæ Clementinæ Reginæ Britannicæ, in cujus Aulam se recepit Lucretia, ipso viro probante, & annuum præstationem solvente etiam post obitum Reginæ, post quem Lucretia in Aulam Mutinensem profecta est. Inter Testes est Parochus Ecclesiæ S. Jacobi de Carbonariis Bononiæ, in cujus Cura est Senator Philippus. De his omnibus certior factus a Vicario Generali Sanctissimus Princeps Sacro huic Tribunali cognitionem dedit hujus negotii *cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis*. Nunc itaque rem definiri postulat Marchionissa, præsertim quoad eam partem, quæ est de dotis restitutione, ad quam damnandum esse virum disputat, cum ejus culpa separationis Thori locus sit, idque eam interest, ne si mortem prior obeat, detrimentum inferat liberis primi matrimonii in dimidia dotis parte ex pacto (nulliter tamen, & adversus celeberrimas leges de secundis nuptiis) convento, Unum est causæ caput.

An sit locus separationi Thori, & restitutioni dotis in casu &c.

Dilata.

Seff. 25. c. 19. de Regul.

LISBONEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM: Defuncta Uxore, e qua Hyacinthum susceperat Eques Joannes a Costa Vasconcellos ad secundas venit nuptias cum Elisabeth Florentia de Maran, quæ pariter vidua erat

erat defuncto viro, e quo Alexandram filiam habuerat. Ex his secundis nuptiis ortus Joseph a Costa Vasconcellos, qui nunc ab EE. PP. postulat in integrum restitui adversus temporis lapsum, ut nullam dicere possit Professionem, quam emisit vi, metuque a Patre illato. Causam coactionis hanc narrat, quod Parentibus placuerit matrimonio conjungere Hyacinthum, & Alexandram filios priorum nuptiarum, atque hac occasione Eques Joannes Hyacinthi Pater maximam opum suarum partem in eum contulerat, ac si Josephum filium alterum non suscepisset: hinc Pater, & filius operam omnem collocarunt, ut Joseph Monasterium ingrederetur, & solemnem renunciationem emitteret bonis omnibus, & juribus suis favore fratris. Illum itaque frater primum aspero vultu intueri, vestes denegare, quibus paris gradus adolescentes uti solebant, inde verberibus impetere levissimam quamcumque naustus occasionem: Pater eandem ingressus viam cum anno 1737. Sessam advenisset, P. Generalis Cisterciensium S. Bernardi Congregationis Portugalliae Josepho indixit, ut in illum Ordinem se reciperet, iussitque, ut Sessam pergeret, & examen studiorum subiret, Patris Imperio, potestatique obistere non ausus Joseph Sessam perrexit; Ut tamen a P. Generali reciperetur, statuit se in ipsis Grammatices rudimentis imperitum ostendere, sed parum ei isthæ profuit calliditas, Patris enim sollicitudo, & officia difficultates omnes superarunt: P. Generalis eum inter Tyrones recipere statuit. His a Josepho cognitis, Patrem obsecrare, obtestarique cepit, ne invitum in Religionem impelleret, sacris quidem Ordinibus se lubentissime mancipaturum, domi tamen non in Monasterio, a cujus vitæ genere abhorrebat. Irrita hæc fuerunt omnia, male tulit hæc sibi dari consilia iratus Pater, in eius imperio, ni Fratris voluntati obsequeretur, in Indias pergeret, in quas perditissimus quisque deportari solet. Hoc malum ut fugeret Joseph, Monasterium ingressus est, prævia tamen declaratione pluribus facta de vi, & metu, quam ei Pater, & frater inferebant, eosque rogavit, ut declarationem suam mente exciperent, & custodirent, ut Patre defuncto, querelam illati metus proponere, & probare posset. Anno probationis de vi metuque pluries cum sodalibus questus est, aversumque a Religione animum apertissime ostendit. Certior factus de his omnibus Frater, Monasterium petiit, Josephum increpavit, minis deterruit, ut Fratre adstante Professionem emisit. Post eam emissam abstinuit ab omnibus Ordinis sui muneribus, vim metumque sibi illatum Monachis aliis aperuit, & protestatus est velle post obitum Patris postulare declarationem nullitatis suæ Professionis. Ad Ordines Sacros promotus fuit absque ulla dispensatione, nondum vigesimo primo ætatis anno expleto, ita jubente Monasterii Præfesto sui fratris Avunculo. Hæc ipse narravit P. Joseph in examine formali acto coram Eminentissimo S. R. E. Cardinali Urbis Vicario, nam moræ impatiens P. Joseph, vivo adhuc Patre, ad hoc Sac. Tribunal confugit; Eadem habent Testes undecim jussu EE. PP. formiter repetiti; Dubium itaque nunc proponitur.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Negative.

FOROSEMPRONIEN. PRÆLATIONIS: Cum a Sodalitio Sanctissimi Sacramenti Terræ S. Hippoliti Diecæseos Forosempronienſis alienandum esset Prædium *Petrara* inter oblationes emere volentium habita est oblatio Guidonis Ubaldi Ciani, qui offerebat. se empturum scut. 166. 66. mezzo, pacto tamen adiecto pretium retinendi, & fructus solvendi ex dispositione vulgatæ *Leg. Curabit &c.* ad rationem scut. 4. pro centenariio, & anno. Sodalitium itaque die 1. Septembris anni 1744. libellum obtulit, quibus petebat facultatem vendendi Ciano idem Prædium, sed rescriptum fuit:

Epi-

*Sess. 25. c. 11.
de Ref.*

Episcopo pro Informatione, & voto prævia Edictorum affixione: Affixis Edictis, Augustinus Clementi obtulit scut. 167. 33. inde Ciani eum superavit, ferendo scut. 168. 10. sed hæc Ciani oblatio facta fuit post lapsum tempus præstitutum in Edictis. Iterum igitur Sodalitium preces obtulit Sacro Tribunali, ut facultas daretur vendendi Prædium Ciano: Die 10. Februarii anni nuper transacti prudentissime responsum fuit; Episcopo, qui præfigat terminum Partibus ad deducenda Jura sua in Sacra Congregatione: Cianus itaque nunc sui favore respondendum esse postulat, etsi post tempus in Edictis præstitutum oblatio facta fuerit, ne Loco Pro iniqua conditio inferatur. Ab Augustino Clementi nihil hætenus habuimus: Dubium causæ est.

An, & favore cujus sit stipulandum Instrumentum venditionis terreni in casu &c.

Stipulandum esse Instrumentum favore Augustini Clementi pro summa scut. centum sexaginta octo, & obul. 10.

Scff. 23. c. 4. de ref.

MAJORICEN. Ob vacationem Beneficii in Parochiali Ecclesia S. Eulalie Civitatis Palmæ Insulæ Majoricentis per obitum Thomæ Cortes mense Julio anni 1746. Collegium Aurificum, ad quod spectat ejusdem Beneficii Juspatronatus intra tempus a Jure præfinitum nominavit ad idem Beneficium sub conditione Clericatus Joannem Josephum Cortes filium fratris defuncti Thomæ Beneficiarii, quia cum Pater ex Aurificibus esset ejusdem Collegii; ex lege foundationis jus quoddam habebat, ut ad idem Beneficium nominaretur. Joannes Joseph Episcopum adiit, ut examini se subiceret, & ad Clericalem Tonsuram promoveretur; sed bis, terve rejectus fuit, & interposita ad S. Sedem appellatione, Episcopus eam admisit. Venit itaque Cortes ad hoc Sacrum Tribunal, & prævia declaratione, ut interim tempus, & tempora ad præsentandum non currerent, auditus fuit Episcopus, qui respondit non censuisse, nec censere Joannem Josephum Tonsuram Clericali initiandum, quod illius ascendentes fuissent *Hebraica*, & famam esse, annosque Testes referre, poenis ob id eos affectos fuisse a Tribunali Sacræ Inquisitionis; Hanc maculam non equidem porrigi ad gradum, in quo est Joannes Joseph, sed tamen facere, ut a Clericatu repellendus sit ob infamiam facti, cum eo usque in Insula illa spernantur, atque odio sint hi descendentes ab Hebreis, ut quisque renuat cum iis consanguinitates, & affinitates per matrimonia contrahere, & plures sint Regulares Ordines, quibus vetitum est ad Professionem admittere hujus generis homines. Hæc Episcopus: Joannes contra, neque *Jure*, neque *usu* hæc dici potuisse ab Episcopo: *Jure* certum esse neque ab Ordinibus, neque a Beneficiis Ecclesiasticis repelli eum, qui ab incunabilis Christi Domini fidem professus est, licet Pater Judeus fuerit; Eo itaque minus repelli posse, qui tertio, atque ulteriori gradu distet ab iis ascendentibus, qui, Judaica religione desertæ, Catholicam fidem amplexi sunt: *usu* vero, quia longa est linea, quam recenset, Clericorum, & Sacerdotum, qui in eadem Civitate Palmæ Beneficia obtinuerunt, & obtinent, licet ab Hebreis descendant, & in ipsa, de qua queritur, Gente Thomas Cortes Patruus, cujus morte Beneficium vacavit, & Tonsuram Clericalem, & Beneficium assequutus est, (licet eo tempore in eum obiicerentur, quæ contra Josephum obiciantur) lata a Curia Episcopali sententia: Errores personarum esse non generis, neque odia in posterum & descendentes, qui culpa vacant, esse protrahenda contra omnia Jura Divina, Canonica, Civilia. Hæc Joannes: videant EE. PP.

Affirmativè ad primam partem . Negativè ad
secundam .

NULLIUS FARFEN. ET S. SALVATORIS MAJORIS SEMINARI: *sess. 23. c. 18 de Ref.*
Facti Historiam, quæ ad definitionem Dubiorum, quæ in hac Causa
proponuntur, maxime pertinet, brevi, quantum fieri poterit, oratione,
narrabimus, ne *Folium* in volumen excresecat: cetera plenius habebunt EE.
PP. ex libellis Partium. Cognitissima Farfensis Abbatia priscis temporibus a
Regularibus Abbatibus Ordinis S. Benedicti moderabatur, eamque omnium
primus Bonifacius IX. seculari commendavit Abbati. Bonifacii exemplum
sequutus Alexander V. proximam S. Salvatoris majoris Abbatiam Congre-
gationi *Berrettantium* subjectam Abbati seculari commendavit, *perpetuo-*
que univit Abbatie S. Mariæ Farfensis sub unico Abbate Commendatario,
si fides habenda Lublino, qui id refert in *notit. Abbatiar. Ital. pag. 128.* ;
Descedentem a Regulari disciplina *Berrettantium* Congregationem tan-
dem evertit, & suppressit anno 1629. Urbanus VIII., qui jussit, ut ex
redditibus omnibus mense Conventualis, demptis iis, qui erogari debe-
bant in alimenta Monachorum, in Prioratum, & Ecclesiarum conserva-
tionem, & in stipendium Sacerdotum, qui servitium iisdem Ecclesiis præ-
stant, residuum ad quancumque summam etiam notabilem ascendens,
debet applicari uni, vel pluribus Seminariis in loco, seu locis per eum-
dem Commendatarium (Cardinalem scilicet Franciscum Barberinum) se-
mel, vel pluries ejus arbitrio eligendis, & pro Clericis eidem Francisco
Cardinali. & pro tempore existenti Commendatario dictorum Monaste-
riorum subjectis, & præcipue ex locis Monasterii S. Salvatoris, & Prio-
raturum prædict. oriundis, Hoc tamen inde idem Pontifex paulisper im-
mutavit statuens, ut ex redditibus trium Prioratuum scilicet S. *Victoriæ,*
S. *Pauli de Furcis,* & S. *Laurentii de Rotella* tres Collegiatæ in iisdem
locis erigerentur.

Seminariorum erectionem, quæ in votis erat, tandem perficere potuit Cardi-
nalis Franciscus; cum enim Martius Ruffettus Oppidanus Tophiæ in Ab-
batia Farfensi testamento, quo decessit anno 1632. disposuisset, che delle
mie Case, & abitazione in Toffia si debba fare un Monasterio di Mo-
nache dell' Ordine di S. Benedetto, ovvero un Seminario per educazio-
ne de Giovani delle Badie di Farfa, e S. Salvator maggiore, come
meglio parerà all' Eminentissimo Signor Cardinal Francesco Barberin:, &
a sua elezione, & inde Monasterium, vel Seminarium hæredem scripsisset,
Cardinalis Franciscus Barberinius, in vim auctoritatis, & facultatis sibi
concessæ in universalem hæredem dicti Martii nominavit Seminarium,
pro educatione Juvenum earumdem Abbatiarum juxta dispositionem di-
cti Martii construendum, quod inde anno 1636. Tophiæ in *Ædibus* ejus-
dem Testatoris extructum fuit. Paucis post annis aliud Seminarium in *Ædi-*
bus Monasterii S. Salvatoris majoris eundem Cardinalem Franciscum extru-
disse dicitur, & id constare ex visitationibus anni 1674., ex quibus habetur,
visitavit Monasterium, in quo est erectum Seminarium Puerorum, & in
eo quatuor tantum aluntur Alumni. Verum ignorari, qua causa idem
Cardinalis Franciscus anno 1679. hoc ipsum Seminarium transtulerit, & uni-
verit Seminario Tophiæ, cui Cardinalis Carolus Barberinius Francisci suc-
cessor solvenda decrevit annua scut 192. pro quatuor Alumnis Abbatia S.
Salvatoris majoris, quæ postea anno 1695. ad annua scut. 144. reduxit, ne-
que inde hæc quantitas aucta, vel immutata fuit, licet anno 1708. idem
Cardinalis numerum auxerit Alumnorum duobus additis.

Quam-

Quamvis autem utrique Abbatiae satis consultum esset his Seminariis, faveverunt tamen Abbates Commendatarii Alumnos duos in Seminario Romano retinere Farsensis unum, alterum vero alterius Abbatiae S. Salvatoris, & annua scut. 150. solvebantur eidem Seminario Romano ob hos duos Alumnos. Verum, anno 1742. ab amplissimo S. R. E. Cardinali Passioneo Commendatario Lis acta fuit adversus Seminarium Romanum, & primum Sacri hujus Tribunalis Decreto, inde Brevi Apostolico definitum fuit, ut, „ supradicta scut. 150. „ quæ huc usque Seminario Romano persoluta fuere, absque ulla tergiversatione Seminario Abbatiae Farsensis in Oppido Toffiæ, ut præfertur, erecto, sive Seminario prædicto pro tempore in alio quocumque loco commodiori transferendo applicentur, illique tribuantur, ac in commodum, utilitatem, & augmentum Alumnorum in eo existentium, & augendum erogent, & erogari faciant. Post hæc Eminentissimus Cardinalis Passioneus utramque Abbatiam resignavit, quæ amplissimo S. R. E. Cardinali Lante commendatæ fuerunt. Advertens novus Commendatarius in actu visitationis tres Sacerdotes esse in ædibus Sancti Salvatoris majoris Ludimagistrum nempe, Vicarium totius Abbatiae, & Sacristam, & si in iisdem ædibus Seminarium restitueretur, posse Vicarium obire munus Rectoris, Sacristam vero alterum Præfecti, & hos tres Sacerdotes ex redditibus mensæ Abbatialis stipendia solvi, advertens plurimos esse, qui Grammaticæ studebant, & die noctuque in iisdem ædibus morabantur, ratus omnia ad Seminarium aptissima esse, postulavit a Sacra Congregatione Visitationis Sac. Liminum, ut ad eas ædes eis transferri liceret Seminarium Tophiæ, quod omni disciplina destitutum, Juventuti literis, bonisque meritis imbuende parum idoneum, & Alumnis Abbatiae S. Salvatoris puriori cœlo natis ob aeris gravitatem incommodum invenerat, quodque ut clauderetur, jam decreverat, donec Rectore spectatæ virtutis, optimis Præceptoribus, selectisque Alumnis prævideretur. Petito hæc ad hoc Sacrum Tribunal pervenit responso Congregationis Sac. Visitationis, & ex ea commotæ sunt Universitates omnes Farsensis Abbatiae, tribus exceptis *Podii Mirteti*, *Podij S. Laurentij*, & *Vocuniani*, quæ primo Oppidorum Tophiæ consiliis adhæserunt, inde Eñi Abbatis voluntati sese penitus tradiderunt.

His cognitis ab eodem Eñi Abbate, prævia protestatione in actis emissa ab ejus Promotore Fiscali deferuit provinciam transferendi Seminarium Tophiæ ad Monasterium S. Salvatoris, & commutandi voluntatem Martii Ruffetti, ratus Universitates Abbatiae Farsensis sese contradictrices non præstituras Seminario, quod erigere, vel si jam erectum fuerat, restituere meditabatur in Monasterio S. Salvatoris, in quo scientiis acquirendis incumberent tum ii Alumni, qui annua præstatione scut. 144. hætenus fuerunt in Seminario Tophiæ, tum ii, qui ex utraque Abbatia prius retinebantur in Seminario Romano, tum demum ii, qui ex dimidia parte reddituum hæreditariorum Martii Ruffetti aiebantur; Cum autem, & his Eminentiss. Abbatis consiliis sese opposuerint eadem Universitates, ideo nunc, hæc, quæ sequuntur, dubia disputantur, quorum ultimum addi curarunt Universitates Abbatiae S. Salvatoris majoris, quæ Eminentiss. Abbati adhærent.

- I. *An sit locus restitutioni Seminarii in Ædibus Monasterii Abbatiae S. Salvatoris majoris pro Alumnis dictæ Abbatiae? Et quatenus affirmative.*
- II. *An annua præstatio scut. 144. ex mensa Abbatiali S. Salvatoris soluta Seminario Toffiæ pro Alumnis S. Salvatoris continuanda sit Seminario Toffiæ, seu potius debeat dicto Seminario S. Salvatoris in casu &c.*
- III. *An, & pro qua quota sit locus arbitrio Eminentissimi Abbatis applicandi dictam Seminario S. Salvatoris præstationem annuorum sc. 150. a Seminario Romano dismembratam?*

IV. *An*

IV. *An, & quos Alumni de Abbazia S. Salvatoris retineri possint in Seminario Toffiæ in vim dispositionis Testamentariæ quondam Martii Ruffetti?*

V. *An dicto Seminario Toffiæ debeantur præstationes tam dictorum annuorum scut. 150., quam aliorum sc. 144. decursæ, & non solutæ pro tempore, quo non fuerant retenti Alumni in dicto Seminario?*

Ad I. Affirmativè. Ad II. Negativè ad primam partem, Affirmativè ad secundam, & ampliùs. Ad III. Dilata. Ad IV. Dilata. Ad V. Quoad scut. 154. Negativè. In reliquis Dilata.

VELITERNA SUBSIDIORUM DOTALIUM: Testamento, quo decessit anno 1694. Salvator Scandelloni, legavit Capitulo Cathedralis Ecclesiæ Veliternæ sc. 7600, ut ex fructibus hujus summæ annis singulis octo subsidia dotalia pauperibus ex ea Civitate puellis præstarentur, assignatæ quantitate certa sc. 25. pro quolibet subsidio, atque hac adiecta declaratione, *che concorrendo al Maritaggio Zitelle mie Parenti anco in grado remoto, e lontano, siano preferite, che così vuole il dovere.* Hæres scriptus ab eo fuit Antonius filius Appolloniæ sororis Testatoris, & ab eodem Antonio descendentes Catharina, Victoria, & Theodora Paloni puellæ pauperes postularunt a Sacratissimo Principe nostro applicationem subsidiorum dotalium juxta dispositionem Salvatoris. Data fuit postulationis hujus cognitio Sacro huic Tribunali, & Eminentissimus Episcopus, qui ut fieri solet, rogatus fuit, ut animi sententiam diceret, respondit, audito reluctante Capitulo, illarum inopiæ subveniendum mediante annua applicatione trium ex relictis octo subsidiis dotalibus constituentibus, quotannis, summam scut. 75., donec ex iis compleatur summa sc. 300. pro dote cuius libet earum constituenda. Movetur Eminentissimus Episcopus tum similibus responsis Sacri hujus Tribunalis, quæ doctè recenset, tum exemplis aliarum foeminarum hujus familiæ, quibus eadem, imo amplior dos ex hisce subsidiis a Salvatore relictis constituta fuit. A Capitulo nihil hæcenus habuimus: Unum est caput causæ.

Seff. 25. c. 4
de Ref.

An sit locus applicationi, sive subministrationi subsidiorum dotalium favore Catharinæ, Victoriæ, & Theodoræ de Talonis, & quatenus affirmativè, in qua summa in casu &c.

Dilata.

Die Sabbathi prima Martii 1749.

VELITERNA SUBSIDIORUM DOTALIUM: Dilationem obtinuit hæc Causa in ultima Congregatione habita die 25. superioris mensis Januarii: Cum vero nunc proponatur, rogantur EE. PP. Folium illius Congregationis iterum consulere, ut quod sequitur: Dubium expediant.
An sit locus applicationi, sive subministrationi subsidiorum Dotalium favore Catharinæ, Victoriæ, & Theodoræ de Talonis, & quatenus affirmativè, in qua summa in casu &c.

Seff. 25. c. 4
de Ref.

Affirmativè in summa scutorum biscentum pro qualibet , compræhensis subsidiis eisdem jam distributis .

*Sess. 24. c. 1.
de ref. m.
Matr.*

JANUEN. MATRIMONII : Redit iterum post tot discrimina ad hoc Sacrum Tribunal Marchionissa Livia Gentilis , quæ florem perdit ætatis , & Juventæ , postulatque , ut definiatur esse locum dissolutioni Matrimonij , nam Marchio Laurentius Centurionus Vir ne Censuris quidem Ecclesiasticis , & declaratione Excommunicationis induci potuit , ut ad triennem cohabitationem cum Uxore sua Genuam pergeret : Petit itaque , ut EE. PP. respondeant Dubio dudum proposito .

An sit locus dissolutioni Matrimonij in casu &c.

Dilata .

*Sess. 22. c. 9. ,
& Sess. 25. c. 12.
de Ref.*

SATRIANEN. , SEU CAMPANIEN. JURISPATRONATUS : Dubio quod in hac Causa proponebatur - *An Juspatronatus passivum Beneficii sub Titulo S. Mariæ sit coarctandum ad unum ex Clericis de familia , quibus deficientibus , Patroni regimen , & curam Beneficii habeant cum facultate iterum deputandi Cappellanum ad nutum amovibilem ?* Respondit die 21. Novembris anni nuper transacti Sacrum Tribunal - *Affirmative ad primam partem , & negative quoad secundam .* Non placuit definitio secundæ partis Dubij Crescentio , Alexandro , & Gerardo Fratribus Oliva , & postulant , novo dato libello , ut EE. PP. a Decisis recedant : Jure , vel non , Judicium erit Sacri Tribunalis . Dubium quod proponitur , est .

An , & quomodo sit standum , vel recedendum a Decisis in casu &c.

In decisis , & ampliùs .

*Sess. 24. c. 12.
de Ref.*

CAMERINEN. , SEU FABRIANEN. JURIS INTERESSENDI CAPITULO : Vt Collegiata Ecclesiæ S. Nicolai Civitatis Fabriani , in qua sex tantum erant Canonici , & unus Prior , cultus decusque augetetur , Plures diversis tamen temporibus , æmula quasi pietate certarunt ; atque hinc factum est , ut veteribus quinque Canonicatus additi fuerint , in quorum omnium foundationibus cautum fuit , ut inter novos hosce Canonicos , quos *Adiunctos* vocant , & Veteres , qui *De Massa* appellantur , nullum penitus esset discrimen , omnes Choro , cæterisque Ecclesiasticis Functionibus interessent , eandemque cum antiquis vocem activam , & passivam haberent . Primus omnium Didacus Merlius anno 1677. Apocham obtulit Capitulo , in qua Dotem constituerat Canonicatus , quem fundabat , & conditiones , quibus cupiebat , ut erigeretur , apposuerat , quas inter hæc , quæ ad Causam pertinent , habentur , che l'erettore goda le Prerogative , tutte , che al presente godono gl'altri Canonici con li medesimi pesi , & onori , con ottare , aver voto attivo , e passivo in tutte le cose appartenenti all'interessi della Sagrestia , de Cappellani , & Serventi , Apocham , & conditiones omnes , quæ in ea erant , admisit Capitulum , publicoque Instrumento , quod eandem re factum est , clarius etiam conventum fuit , ut *tum Canonici Merlii fundator , tum ejus successor , omnesque alii Canonici in posterum nominandi omnibus Privilegiis , honoribus , & Prærogativis , quibus fruebantur antiqui Canonici , gaudere deberent .* Exemplum Didaci Merlii sequuti sunt Sebastianus Porretti , Prior Nicolaus Vallemanni , Thomas Ferrati , & Magdalena Cirilli , qui alios quatuor Canonicos .

natus iisdem fere conditionibus, eodemque ferme modo, quo Didacus Mer-
lius, Capitulo consensum præstante, fundarunt, immo Prior Nicolaus
Vallemanni jus nominandi ad Canonatum concedens Capitulo expresse ait -
Comp. socii anche li sig. Canonici Aggiunti.

Conditiones adiectas in horum Canonatum erectione probarunt Episcopi, qui
nominatum aliquem Instituentes eam legem indixerunt Capitulo, & Cano-
nicis, ut juxta fundatorum Leges Institutum reciperent in Canonatum,
& Confratrem, eique Locum in Choro, & vocem in Capitulo assignarent, ex
quibus factum est, ut novi Canonici Corpus unum eum antiquis componerent,
digniores locum in Choro optarent. Comitibus Capitularibus etiam in iis,
in quibus vel de recta Ecclesiæ Administratione, vel de Cappellani, Pa-
rochi, Æditui, seu Sacristæ electione, vel de Præsentatione ad Canonica-
tus vacantes agebatur, interfuerint semper, & vocem in iis activam, &
passivam habuerint. Hanc vocem nunc novis Canonicis in dubium revocare
caperunt antiqui, contententes, si Jure negari non possit, teneri eos, non
secus ac veteres ad impensas omnes, quæ factæ sunt, & fieri debent, pro
Ecclesiæ, Sacratio, Ministris, ac litibus; Contra novi Canonici non jure
hæc a veteribus postulari dicunt, Ecclesiæ, & Sacratio satis consultum esse
redditibus ab Arca, & massa communi diversis, distinctisque, leges a fun-
datoribus datas servandas esse, qui oneribus quidem eos voluerunt obstri-
ctos, *personalibus* tamen, non vero *realibus*; hanc fuisse Fundatorum men-
tem satis colligi ex usu, & consuetudine, quæ tot jam annis observata est;
optimam enim esse interpretem rei cujuslibet obscuræ, & dubiæ consuetu-
dinem. Re delata ad hoc Sacrum Tribunal, Controversia omnis in V. Ca-
pita distributa fuit, quæ nunc, audito jam Episcopo, definituræ propo-
nuntur.

- I. *An Canonici Adiuncti habere debeant vocem activam, & passivam in
Congregationibus Capitularibus, in quibus agitur de rebus con-
cernentibus Ecclesiam, Sacrarium, Cappellanos, & Inservien-
tes? & quatenus Affirmative.*
- II. *An Canonici Adiuncti habere debeant eandem vocem activam in no-
minatione Canonicorum, Parochi, Cappellanos, aliorumque
Ministrorum Ecclesiæ? & quatenus Affirmative.*
- III. *An Canonici Adiuncti teneantur contribuere pro eorum rata in om-
nibus, & singulis expensis pro Ecclesia, Sacratio, Cappel-
lanis, & Inservientibus?*
- IV. *An Canonici Adiuncti teneantur reintegrare pro eorum rata Anti-
quos Canonicos de Massa de expensis hætenus factis pro Ec-
clesia, Sacratio, Emolumentis Cappellanos, & Inservien-
tium, ac litibus in casu &c.*
- V. *An Canonici de Massa teneantur reintegrare Sacrarium de Fructi-
bus, seu Bonis ejusdem Sacrarii ad Massam adscriptis?*

Ad I., & II. Affirmativè, & ampliùs. Ad III.,
IV., & V. Dilata, & ad mentem.

AQUEN. CONCIONATORIS: Quatuor erant priscis temporibus in *Sess. 24. 6.*
Oppido Cremolini Aquensis Dioceseos Parochiales Ecclesiæ. Intra Op- *4. de Ref.*
pidi mania una erat D. Benedicto dedicata: Tres reliquæ S. Mariæ de Bru-
setta, & S. Agathæ extra Oppidum. Omnes a Sæcularibus Sacerdotibus rege-
bantur; omnes inde in manus Regularium inciderunt. Primus Pius II. Ponti-
fex Maximus an. 1459. Cremolini Populo, & Isnardo Malaspina ejusdem Oppi-
di Domino postulanti Ecclesiam D. Bened., & proximas Edes, & redditus om-
nes

nes PP. Carmelitis addixit, simulque concessit, ut eorum quisquis in ea degeret, omnibus uti posset *Privilegiis, Indulgentiis, & Gratiis prefato Ordini, ac Domibus ejusdem a S. Sede Apostolica concessis*. Cum vero sese in ira Oppidum recepissent, bellorum vim, militumque licentiam fugientes Rustici illi extra Oppidum degentes, Xistus IV. Pontifex max. Parochiæ S. Benedicti, quam deinceps mutato Titulo *S. Mariæ de Monte Carmelo* vocari jussit, tres extra Oppidum Parochias univit, earumque redditus eidem Parochiæ, & Patribus Carmelitis tribuit. Post hanc unionem conventum fuit inter Carmelitas, & Oppidanos, ut in eadem Ecclesia minor numerus trium Religiosorum, qui Sacerdotali dignitate præditi essent, retineri non possent, utque tempore Quadragesimæ annis singulis Concionator deputaretur: Hæ Conventiones ad hæc usque tempora servatæ fuerunt.

Orta nunc quæstio est inter Episcopum; & P. Provinciale Carmelitarum, de hoc Concionatore: P. Provincialis contendit ex Privilegiis, quæ a Summis Pontificibus concessa fuerant tum Ordinibus Mendicantium, tum ipsi Ordini Carmelitarum, Sacrum Oratorem in eadem Ecclesia Quadragesimali tempore deputatum teneri tantum ad Benedictionem petendam ab Episcopo: Episcopus contra non ad Benedictionem tantum petendam, sed etiam ad subeundum examen. Res communi consensu delata est ad hoc Sacrum Tribunal: Auditus Episcopus respondit, non esse locum Privilegiis Carmelitarum, quæ in suam sententiam trahit P. Provincialis, quia illa convenient Sacris Oratoribus, qui in Ecclesiis Carmelitarum eo munere funguntur: Carmelitas in Oppido Cremolini propriam habuisse Ecclesiam a Parochiali distinctam: Parochialis vero nonnisi administrationem acquisivisse: Carmelitas ad eam factam, testamque servandam nihil impendere Fabricam, ornamenta, omnia denique, quæ sive ad Sacrarium, sive ad rem Sacram pertinent, ære publico fieri a Cremolinis: Episcopos Prædecessores Ecclesiam visitasse *Jure Ordinario*; Sacros Oratores ab iisdem Prædecessoribus Episcopis, & Benedictionem, & approbationem petiisse, & aliquando etiam examini se subiecisse: Hæc Episcopus. His respondet P. Provincialis, Parochialem Ecclesiam, cum Ordini Carmelitarum concessa fuit, in eorumdem venisse dominium, neque ob id in dubium revocari posse, illico locum habuisse Privilegia Ordinis, præsertim cum concessio Ecclesiæ facta fuerit *eum omnibus, & singulis Privilegiis, Indulgentiis, & Gratiis prefato Ordini, ac Domibus ejusdem a S. Sede Apostolica generaliter concessis*; Sacro Oratori stipendium nullum præstari a Populo Cremolini, neque ab eodem populo nominari, quo casu examen subire teneretur: Episcopum nihil proponere, unde constet Sacros Oratores sese aliquando examini Episcoporum subiecisse: & si etiam hoc probaretur, nullum Ordini detrimentum inferri potuisse, cum nequeant singuli deteriorem facere universi Ordinis conditionem, ut fuse tradunt *Ambrosin. de Immunit. cap. 16. num. 2. Panimoll. decis. 6. annot. 6. num. 24.* Hæc habent P. Provincialis, & Episcopus - Dubium definiendum est.

An concionator Ordinis Carmelitarum deputatus, & approbatus a suo P. Provinciali pro concionando in Ecclesia Parochiali retenta per PP. dicti sui Ordinis, & existen. in Terra Cremolini teneatur subiei novo examini Episcopi, seu potius teneatur tantum petere Benedictionem in casu &c.

Dilata, & Promotor Fiscalis deducat Jura sua.

*Seff. 23. c. 18
de Reg.*

VITERBIEN. FONTIS BAPTISMALIS: In antiqua Viterbii Civitate duæ præcis temporibus erant Ecclesiæ Baptismales sitæ in duobus angulis Civitatis, quæ cum essent inter se longe distatæ, graviore erant in-

com-

commodo Civibus illis, qui in tertio Civitatis angulo habitabant, cum Infantibus ad unam, vel alteram deferre tenerentur, ut sacris Undis regenerarentur. Jo: Baptista Almadianus Viterbiensis, & Familiaris Maximi illius, & bono Reipublicæ, & Scientiarum nati Pontificis Leonis X. preces obtulit Principi providentissimo, quibus postulavit, ut in Ecclesia S. Joannis Baptiste, quam tenebant PP Carmelitæ, quæque sita erat in tertio Civitatis angulo, Fons Baptismalis erigeretur, ut commoditati Civium, & Incolarum dicti tertij anguli Civitatis prædictæ pro Parvulis baptizandis confideretur. Annuit Optimus Princeps, & anno 1517. facultatem concessit Fontem Baptismalem in Ecclesia extruendi, & per quoscunque idoneos, Sacerdotes Catholicos Seculares, aut cujuscvis Ordinis Regulares in dicta Ecclesia S. Joannis, seu apud illam pro tempore degentes baptizandi, ac Sacramentum Baptisminis ministrandi.

Post hanc Leonis providentiam alia duæ Parochiales Ecclesiæ in eodem angulo Civitatis sitæ in Baptismales erectæ fuerunt. Prima fuit Parochialis S. Angeli de Spata anno 1586.: Altera fuit Parochialis, & Collegiata SS Faustini, & Jovittæ anno 1603., & post has erectiones Parochiani harum duarum Parochialium Infantes detulerunt regenerandos ad has Ecclesias: Plurimi tamen adhuc Infantes deferunt ad Ecclesiam Carmelitarum S. Joannis Baptiste, ideoque Prior, & Parochus S. Lucæ, & Canonici Curatus Ecclesiæ Collegiatæ SS. Faustini, & Jovittæ, quæ Parochiales his temporibus unitæ sunt, videntes hoc vergere in detrimentum spirituale Parochianorum, quia neque ipsi suas Oves, earumque numerum, neque Oves possunt Pastores suos cognoscere, postularunt a Sacratissimo Principe nostro, ut his incommodis prospiciens juberet, ne extra propriam Parochiam Infantes deferrentur ad Fontem Baptismalem in Ecclesia Carmelitarum. Data fuit hujus postulationis cognitio amplissimis Patribus, a quibus auditus fuit defunctus, qui tunc Ecclesiæ Viterbiensi præerat, Episcopus. Carmelitæ coram eodem Episcopo consuetudinem proponebant, & titulum ediderunt privilegii Leonis X. Respondit Episcopus contra Carmelitas, quia dudum cessaverit causa privilegii, erectis in eodem angulo Civitatis aliis duabus Parochialibus Ecclesiis in Baptismales: Gensuit tamen impetrandam esse oris aperiitionem;

Ad omnem itaque amovendam ambiguitatem Prior, & Canonicus Curatus novas obtulerunt preces hac de re Sacratissimo Principi, qui rem delegavit Sacro Tribunali cum omnibus facultatibus. Causa nunc itaque proponitur, & Prior, ac Canonicus Curatus neque consuetudinem, neque privilegium spectandum esse disputant, non consuetudinem, quam hac in re non esse spectandam docuit Sacrum Tribunal in celebri *Fabrianen. Fontis Baptismalis & jure baptizandi die 14. Novembris anni 1733.* ut cognosci potest ex *Thef. resol. Sacr. Congreg. illius anni*: Non Privilegium, quia ipso jure cessare debuit, cessata dudum causa, ob quam concessum fuit, ut est in *cap. suggestum de decim. ibique DD.*, & ideo revocandum sit ab Amplissimis Patribus. Nihil hætenus a Carmelitis habuimus: Unum est Causæ caput.

An omnes infantes, qui nascantur in Parochialibus unitis S. Lucæ, & SS. Faustini, & Jovittæ sint baptizandi in Ecclesia Collegiata ad. SS. Faustini, & Jovittæ, seu potius possint cumulative baptizari tam in dicta Ecclesia, quam in alia S. Joannis in casu &c.

Non profrita.

FANEN., SEU SENOGALLIEN. SPONSALIMUM: Folium subscripsit Maria Lucretia Palazzi, quo nepotem suam Anataliam Archangeli Josepho Ferri uxorem se daturam spondit: Eodem folio, matertera jubente, nomen dumtaxat suum propria manu apposuit Anatalia, nam cognomen

*Sess. 24. c. 1.
de ref. marr.*

tum

tum *Archangeli*, & quæ sequuntur verba *Affermo quanto sopra mano propria* scripta fuerunt ab Augustino Blasi. Hæc gesta sunt die 13. Decembris anni 1747. in Oppido Pergulæ Diœceseos Eugubinæ, ubi tunc temporis Anastasia morabatur; sed tacta apoplectico istu Maria Lucretia Anastasia curam deferere debuit, quæ ob id traducta fuit Eugubium apud Sororem, quæ nupta est Com. Carolo Hondedeo. Metuens Joseph, ne ex hac inter eos distantia Anastasia animus mutaretur, & alteri nuberet, protestationem emisit coram Vicario Generali *non posse deveniri ad expeditionem alicujus status liberi D. Anastasie, nisi ipso legitime citato*, quæ protestatio in causa fuit, ut Vicarius Generalis domi Equitis Fabiani Puellæ voluntatem exploraret. Cum autem ea Matrimonium contrahere cum Josepho Ferri constanter recusaret, venia Sac. Congregationis præpositæ negociis Episcoporum, & Regularium in Monasterium S. Spiritus Eugubii translata fuit. Id ægre tulit Joseph, quod non satis tutum Monasterium illud suspicaretur, in quo Moniales erant Sorores Comitis Hondedei. Expedito itaque coram A. C. Monitorio *super executione, & observatione Apochæ Sponsalium*, antequam de eadem Apocha disputaretur, decretum obtinuit, ut Anastasia in Monasterium S. Lucie in Silice Urbis transferretur. Verum adito ab Anastasia R. P. D. Auditore Sanctissimi, idem, *previa avocatione Cause ab A. C.*, illam remisit etiam *super provisione transportationis Puellæ ad Urbem ad hanc Sacram Congregationem*. Nunc igitur contendit Anastasia locum non esse translationi extra Civitatem Eugubinam: Monasterium in quo est, tutissimum esse, nullisque insidiis obnoxium, præsertim, si personarum, quæ Religiosæ, & Nobiles sunt, qualitas observetur: Moniales Sorores Comitum Hondedei nullo consanguinitatis, aut affinitatis vinculo sibi esse conjunctas, ut nulla de iis habenda sit suspicio, præsertim cum ipsa in vigesimo quarto ætatis anno constituta nec metu, nec blanditiis trahi facile possit, se in eo Monasterio libentissime permanere, & nuptiis omnibus spretis, Sacras Vestes suscipere velle: Hæc libello suo Anastasia. Contra Joseph, litem hanc agi dicit non ab Anastasia, sed ejus nomine a Consanguineis, litisque originem repetendam esse non a mutata Puellæ voluntate, sed ab eorumdem cupiditate, qua ejus bona inhiant: Quenam fuerit Puellæ voluntas, antequam circumveniretur, dignosci posse ex pluribus Epistolis ejus nomine ad eum datis, quibus & nuptiarum explicat desiderium, & metum, ne vi, aut arte ab iis deduceretur: Tutissimum esse sequi decretum A. C. cum neque in Monasterio S. Spiritus, neque in alio Eugubii, aut finitimarum Civitatum res tute sint ab artibus Consanguineorum, quibus facile est Puellam seducere: neque præpediendam esse translationem ex declaratione Sacras Vestes suscipiendi, cum non verus, & ex animi sententia, sed fictus, & commentitius sit amor hic Religiosæ Professionis, quam dicunt Testes reperti post Decretum A. C. Etsi vere Sacras Vestes in illo Monasterio suscipere velit Anastasia, educendam tamen esse, atque alio transferendam, ut in loco libero ejus voluntas explorari possit, ut ex praxi tradit *Monacelli in formul. Eccles. tit. 1. adnotat. ad formul. 1. num. 47. vol. 1.* Videant igitur Esmi Patres, qua ratione expediendum sit Dubium, quod nunc Episcopo jam audito, proponitur.

An sit locus translationi Puellæ in aliud Monasterium extra Civitatem Eugubii in casu &c.

Affirmativè, & ad mentem.

Sess. 1. c. 1.
de rescriptis.

LUCEORIEN. NULLITATIS MATRIMONII SUPER ALIMEN-
TIS, ET SUMPTIBUS LITIS: Speciem hujus Cause dedimus in fo-
lio Congregationis habitæ die 14. Septembris transacti anni 1748. Rescrip-
psit ea die Sacrum Tribunal - *subministratis sentis mille in causam decla-*
randum,

randam, proponatur causa una cum alia super negotio Principali, & amplius - Ne obulum tamen subministratum a viro fuisse refert Joanna, quæ ob id postulat, ut ab Eminentissimis Patribus definiatur Dubium, quod in Congreg. diei 14. Septembris definitum non fuit, An, & in qua summa debeantur alimenta, & sumptus litis in casu &c.

Dilata ad sequentem.

LUCEORIEN. NULLITATIS MATRIMONII: Ex Testibus datis in Processu remissoriali hujus Causæ, cujus species, ut diximus, habetur in Folio Congregationis habitæ die 14. Septembris superioris anni, quæque Imperio Eminentissimorum Patrum proponitur cum altera præcedenti super alimentis, & sumptibus litis, constat aversum semper fuisse animum Joannæ Czackæ a Matrimonio cum Petro Karzevski. Ut enim Petri consilium agnovit, nec lacrymis pepercit umquam nec verbis, quibus posset animi sui nuptiis abhorrentem aperire; Frustra tamen, nam Pater officii supremi Castellani Cracoviensis, quo Petrus usus est, ut has nuptias conciliaret, devictus, a proposito dimoveri numquam potuit: neque Puellæ decimumquartum ætatis annum agenti quicquam profuerunt mixtæ fletibus preces, quas Patri quotidie effundebat, neque amicorum, & consanguineorum studia, & officia, Matronarum, Virorumque Nobilium commendationes, quibus obduratum Patris animum quotidie aggrediebatur, opem ullam ei præstiterunt: perpetuum enim erat in ore illius earmen: Fidem, quam dederat, fallere non posse. Nec tamen spem abjecit Joanna, nam Luceoriensi Episcopo, qui ad Monasterium, in quo ipsa erat, venit, nolle omnino has nuptias contrahere declaravit, & si cogeretur, eum in Testem, Advocatum, Judicem accepit. In ædes Paternas reducæ ipsi Sponso animum suum aperuit, eumque rogavit, ut ab his nuptiis recederet. Hæc cum Pater cognovisset, Filix, ni sententiam mutaret, & Petrum Virum reciperet, perpetuam virginitatem in Claustro, & verbera indixit. Luctuosus jam dies nuptiarum advenerat, parata erant omnia; domus tamen clamoribus, & querelis, & scæmineo ululatu undique resonabat. Kioviensis Episcopus Pontificalibus vestibus indutus Sponsam expectabat, & cum in Ecclesiam non veniret, jam vestes deponere, & ab Ecclesia discedere meditabatur, Venit illa tandem, sed ita venit, ut ad funus potius, quam ad nuptias protracta videretur: neque solemnia verba protulisset, nisi Patris præsentia eam impulisset. Nocte ad viri thalamum perducta bellum habuit cum viro, remanentibus vestigiis pugnorum in vultu contuoso viri, quem semper fugit, seseque ab eo inviolatam servavit, Patremque assiduo certiozem reddere non destitit, ut curaret has nuptias dissolvere. Cætera, quæ inde evenerunt, narrantur in folio Congregationis habitæ d. die 14. Septembris transacti anni.

Sess. 24. c. 1.
de ref. Mat

Excipit Petrus testes datos a Joanna familiares ejus esse, nullamque iis habendam esse fidem: Joannam ipsam contractibus a Petro initis affuisse, epistolas scripsisse, in quibus signa erant plurima amoris post contractum Matrimonium. Respondet Joanna, neque omnes testes familiares esse, & consanguineos, neque iis, si essent, fidem negandam, cum ea, quæ domi gesta sunt, alii extra domum rescire queant: affuisse contractibus vi, metuque coactæ epistolas dedisse non ex animi sententia, sed vel officijs divicta vel metu, signa amoris ficta, & simulata, nam si amor affuisset, non obstrepuiisset domus conviciis, jurgiisque, integris annis quatuor. Addit hæc non facere, ut Matrimonium, quod defectu consensus nullum fuit ab initio, potuerit convalescere. Dubium, quod proponitur, est.

An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.

Dilata ad sequentem.

Die

Die Sabbathi 22. Martii 1749.

Sess. 22. c. 2
de Ref.

RAVENNATEN. PRÆCEDENTIÆ : Imperio Eminentissimorum Patrum causa hæc proponitur, qui in *Congregatione* habita die 25. *superioris Mensis Januarii*, petente dilationem Capitulo B. Mariæ Portus Majoris, rescripserunt - *Dilata ad ultimam ante Agnos* - eoque amplius seltinandum esse postulat Capitulum Argentanum, quod ab Archiepiscopo Ravennati indicta jam Synodus fuerit, ut probavit edito proposito. Videant igitur Amplissimi Patres in hac acerrima duorum Capitulorum contentione. *An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.*

Prævio recessu à decisio. Præcedentiam dandam esse Capitulo S. Nicolai Argentæ.

Sess. 24. c. 1.
de ref. Mat.

**LUCEORIEN. NULLITATIS MATRIMONII SUPER ALIMEN-
TIS, ET SUMPTIBUS LITIS :** Hæc, atque altera quæ sequitur, *Causa in ultima Amplissimi Oratoris Congreg. habita die 1. hujus mensis* responsum ab Eminentissimis Patribus acceperunt - *Dilata ad sequentem* - Proponuntur itaque nunc, & hujus dubium est. *An, & in qua summa debeantur alimenta, & sumptus litis in casu &c.*

Negative firma remanente subministratone
Decreti sub die 14. Septembris 1748.

Sess. 24. c. 1.
de ref. Mat.

LUCEORIEN. NULLITATIS MATRIMONII : hujus causæ dubium est. *An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.*

Negative.

Sess. 24. c.
13. de ref.

VITERBIEN. FONTIS BAPTISMALIS : Data fuit hæc causa in *Folio ultimæ Congregationis* habitæ die 1. *hujus mensis*, sed proposita non fuit: Proponetur nunc, ut credimus, & dubium definiendum est. *An omnes Infantes qui nascuntur in Parochialibus unitis S. Luca, & SS. Faustini, & Jovittæ, sint baptizandi in Ecclesia Collegiata dd. SS. Faustini, & Jovittæ, seu potius possint cumulatione baptizari tam in dicta Ecclesia, quam in alia S. Joannis in casu &c.*

Negative ad primam partem, Affirmative ad
secundam.

Sess. 24. c.
12. de ref.

TUDERTINA DECIMARUM : Causæ hujus speciem dedimus in *folio Congregationis* habitæ die 17. Junij anni 1747. Constabat IV. capitulis, quorum I. erat „ An bona, quæ ab anno 1616. remanserunt per „ concordiam affecta certo oneri decimarum, transierint ad alienas manus „ cum onere suo, itaut moderni possessores illorum, licet solventes Decimas pro bonis in antea possessis, teneantur pro bonis postea quæsitis ad „ novam Decimarum solutionem pro quantitate solvi solita ab antiquis „ illorum respectivis possessoribus? II. An ab hujusmodi solutione eximantur Clerici pro Bonis eisdem post concordiam in Patrimonium Sacrum „ assigna-

„ assignatis, & PP. Tertiū Ordinis, aliaque Loca Pia dictæ Terræ pro
 „ bonis quocumque titulo quæsitis III. An particulares, qui de tempore
 „ concordie nulla bona possidebant, teneantur ad solutionem Decimarum
 „ ad taxam concordie pro Bonis postea quæsitis, etiamsi acquisitio non es-
 „ set, nisi de rata tantum bonorum, altera remanente penes antiquum
 „ possessorem adhuc solventem decimas in eadem quantitate, & *quate-*
 „ *nus affirmative ad I., & III., & negative ad II. & IV.* An dicti parti-
 „ culares Laici, & Ecclesiastici etiam Regulares, & Loca Pia d. Terræ
 „ teneantur Parocho ad solutionem Decimarum præteritarum, & non
 „ solutarum a die Rectoriæ moderni Archipresbyteri, vel potius a die
 „ concordie in casu &c. „ Causa ea die definita non fuit, sed *in sequenti*
ti Congregatione habita non die 8. ut est *in folio impresso*, sed die 15. Ju-
 „ lii; Responditque Sacrum Tribunal, „ Ad I. negative. Ad II. negative
 „ quoad Clericos, & in reliquis videatur particulariter. Ad III. affirma-
 „ tive ad formam concordie. Ad IV. affirmative juxta resoluta in præ-
 „ cedentibus pro nunc a die motæ litis. „ Hæ definitiones ad novum exa-
 „ men revocantur, & ideo respondendum est.
An sit standum vel recedendum a decisis in casu &c.

Reliquæ non propositæ .

VALLISOLETANA CAPPELLANIÆ : Ut implerentur voluntates *Seff. 21. c. 1. de ref.*
 Antonii de Isaba, & Christophori Martinez, quorum uterque primis,
 secundisque nuptiis vir fuerat Annæ Mariæ Samiento, quique Sacra quæ-
 dam perpetua agi jusserant, eadem Anna Maria Ecclesiasticam fundavit
 Cappellaniam, cujus primum nominavit Cappellanium Sacerdotem Bernardum
 Vedoja, cui onera injunxit a Viris relicta. Placuit inde Annæ Mariæ
 pinguiores facere eandem Cappellaniam, & cum nihil aliud haberet,
 quam censum centum millium Regalium de Vellon, dimidiam partem
 ejusdem census, aliis additis oneribus, cessit Bernardo Cappellano. Muta-
 vit inde varia semper, & inconstans Fœmina sententiam, & revocata, quam
 fecerat, fundatione, aliam fundavit Cappellaniam, cui datis oneribus ve-
 teri adjunctis, novisque assignavit integrum censum centum mil. regalium.
 Novæ hujus Cappellaniæ primum nominavit Cappellanium Franciscum a Sancta
 Clara Diez, & post ejus obitum filios, ac descendentes ab Emanuele de
 Villalba Cognato Cappellani Francisci, & quia assignato Cappellaniæ in-
 tegro censu nihil supererat unde viveret, convenit clam cum Emanuel, „
 ut ipsa fructus integros ejusdem census perciperet, conventionem ignoran-
 te Francisco Cappellano, qui postquam titulo hujus Cappellaniæ ad Sacros
 Ordines promotus fuit, audivit quidem reservatos fuisse hos fructus Annæ
 Mariæ, sed non quæsit, an hoc in ipso fundationis Instrumento esset,
 an alio modo, immo habitavit cum Anna Maria, ad eandem sedit mensam
 & mutuis redditibus sese invicem aluerunt.

Sacerdos Bernardinus Vedoja, qui primam obtinuerat Cappellaniam, auctam
 inde dimidia parte Censum centum millium Regalium, reputans nullam
 esse alterius Cappellaniæ Fundationem egit in Judicio contra secundum
 Cappellanium Franciscum a Sancta Clara Diez coram Vicario Generali Val-
 lisoletano, & hujus litis occasione comperta fuit conventio tacite inita in-
 ter Annam Mariam, & Emanuelem de Villalba. Placuit Vicario Genera-
 li sententiam ferre, qua declaravit utramque fundationem esse servandam,
 & reputans tam Emanuelem, quam Franciscum in simoniæ peccatum ce-
 cidisse, Emanuelem damnavit multa 20. Ducatorum de Vellon, Franci-
 scum voluit suspensum cum a sacris agendis, tum a perceptionem fructuum
 Cappellaniæ, donec dispensationem non impetrasset a Sanctissimo, ut il-
 lam retineret. Preces obtulit Franciscus Sacratissimo Principi, a quo da-
 Tom. XVIII. C ta fuit

ea fuit postulationis hujus cognitio Amplissimis Patribus, auditoque jam Episcopo, Causa proponitur, defendente Francisco conventionem inter alios initam vitio sibi, qui de ea particeps non fuit, non esse imputandam, neque simoniæ labe infectam dici posse, nam aut illa conventio inita fuit ante Cappellanæ foundationem, & cum eo tempore fructus Censûs pleno Jure ad Annam Mariam spectarent, potuisse eum de iisdem fructibus pacisci, aut inita fuit post foundationem, & cum fructus ad Cappellanum pertinerent, nulla fuit conventio de re aliena sine consensu Domini inita; communionem vitæ non negat, sed explorati Juris esse ait Patronum ex fructibus Beneficii esse alendum: cæterum si aliqua simoniacæ labis suspicio esse possit, absolutionem, & dispensationem ab Eminentissimis Patribus postulat: duo itaque Causæ Capita sunt.

- I. *An constet de Conventione Simoniaca, & respectivo de Subsistentia suspensionis Francisci tum a celebratione Missæ, quam a perceptione fructuum Cappellanæ, de qua agitur? Et quatenus affirmative.*
- II. *An sit consulendum Sanctissimo pro absolutione, & dispensatione ipsius Francisci ad omnia præmissa in casu &c.*

Sess. 25c. 21
de Reg.

CRACOVIEŒ. CONTRIBUTIONIS; Regulares Canonici S. Sepulcri Hierosolymitani, qui Originem jactant a S. Jacobo Apostolo, regulam, quam dicunt, S. Augustini amplexi sunt anno 1143., quique ipsis ex eorundem numero Electus Abbatis loco erat, Patriarcha Hierosolymitanus creabatur, ut ex Decretali Alexandri III. in Cap. novit. De Election. probari contendunt. Primus hunc Ordinem in Polonia deduxit Regius Princeps Jaxa Griphius anno 1162., qui Miechoviense Monasterium extruxit, illudque Canonicis iis, quos e Hierosolyma abduxerat, concessit. Ex hoc Monasterio originem habere dicuntur omnia non Poloniæ tantum, sed Europæ universæ Ordinis hujus Monasteria: atque hinc factum esse dicitur, ut post ultimum Hierosolymæ excidium, summorum Pontificum autoritate Monasterium illud declaratum fuerit cæterorum omnium caput, & Miechoviensis Præpositus totius Ordinis Præpositus Generalis constitutus fuerit; quam prærogativam nostra etiam ætate eidem Monasterio, & Præposito confirmavit Summus Pontifex Clemens XII. in Pactis Conventis cum Serenissimo Polonorum Rege. Quia vero hujus Ordinis Bona dudum commendari ceperunt, conventum fuit, ut Commendis vacantibus, Bona eidem Ordini restituerentur, & Monasteriis commendatis Clausuales Abbatibus præficerentur. Ratione Monasterii Miechoviensis nondum effectum Pacta conventa habuerunt, nam vivit adhuc Abbas Commendatarius Nicolaus Dembouski Camenecensis Episcopus, & nondum in potestatem Præpositi Generalis redierunt Civitas, & Territorium Miechoviæ; plurimique Pagi eidem Episcopo commendati: his, quæ prænosse necesse erat, narratis, ad rem venimus.

Orta lis est inter Præpositum Generalem Ordinis, & Præpositum, sive Abbatem Commendatarium. Liti causam dedit incendium, quod anno 1745. Miechoviense Monasterium, domum Probationis, Ecclesiam Vasa Sacra, Sacram suppellestem, ornamenta, donaria, monimenta Monasterii, atque Ordinis, & Munificentia Regum, ac Principum, uno verbo, omnia misere absumpsit. Incendio causam dedit Popularis licentia, cum die 19. Aprilis Feria secunda Paschatis Populus importune Tormenta Bellica exploderet, nec quicquam profuissent repetita Canonicorum monitiones, quorum solemnitas sacra strepitu turbabantur. Ignem humilis quædam casa excepit, e qua vi ventorum delatus in alias ædes ligneas, & stramine tectas magnum excitavit incendium, unde Monasterium, Ecclesia, omnia denique absumpta sunt, combustis tantum superstitibus Ecclesiæ muris tanto detrimento, quam tum numerari non posse ipsi a Præposito Commendatario delecti Commissarii, qui omnia recognoscerent damna, existimarunt: atque hunc exitum habuit durities Populi, cui animum dabat ejus subjeccio non Præposito

posio Generali, sed Præposito Commendatario.
 Postulavit Præpositus Generalis, ut ad sarcienda illata damna Præpositus Commendatarius contribueret: obtulit ille annuam præstationem 200., Præpositus Generalis, qui putat vix satis esse pro reparatione sc. 50. millia, Jura Ecclesiæ suæ coram hoc Sacro Tribunali deducere satius censuit; Contendit enim Præpositum Commendatarium dimidia saltem reddituum partem in hanc reparationem conferre debere, exemplo Abbatis Commendatarii Claræ Tumbæ Ordinis Cisterciensis, qui ob reparationem Ecclesiæ incendio consumptæ licet Ecclesia uberes redditus haberet, decreto tamen Sacræ Congregationis Consistorialis lato *die 14. Maii anni 1720.*, tertiam redditum suorum partem conferre debuit. Eoque amplius, quod damnum illatum fuit a subditis Præpositi Commendatarii, ideoque omne Jus postulare, ut non ex fructibus Mensæ Conventualis, qui vix satis sunt ad Monasterii conservationem, sed ex redditibus, quos uberes præstant Bona Commendata, sarciantur. Auditi fuerunt ab hoc sacro Tribunali Nuncius Apostolicus, & Episcopus Cracoviensis, qui censent Præpositum Generalem minuere posse numerum Canonicorum, qui Miechoviæ sunt, & translatis Canonicis in alia opulentiora ejusdem Ordinis Monasteria, uti posse redditibus ad novum opus, qui nunc in eorum alimenta erogantur; posse etiam intributiones aliis Monasteriis indicare exemplo P. Generalis Ordinis Augustiniani, qui hoc remedio usus est, ut numos compararet ad reedificandum in Urbe Monasterium D. Augustini, quod vetustate ruinabatur: Relinquendum esse arbitrio, & pietati Præpositi Commendatarii *quid, & quantum in reedificationem contribuere debeat*, quia cogi non possit, cum in causam Fabricæ cessus fuerit a Cardinali Lipskio eo tempore Præposito Commendatario Pagus, qui *Cortatowicz* nuncupatur: Fructus Bonorum Commendatorum minui non posse Præposito, quia nec Episcopatus onera ferre, nec Senatoris Regni munere fungi posset: nullos ei fructus supetesse, qui in reparationem Cathedralis Ecclesiæ, & in Seminarium, quo caret Camenecensis Diæcesis erogandi potius essent, quam in reparationem Monasterii Miechoviensis: addit Præpositus Commendatarius præter Pagum *Cortatowicz* alios etiam Monasterio datos fuisse pro Fabrica Ecclesiæ ex Constitutione optimi, maximique Pontificis Leonis X., & ideo non convenire exemplum Abbatis Commendatarii Claræ Tumbæ, qui præter quartam nil aliud solvebat.

His respondet Præpositus Generalis: Exemplum P. Generalis Ordinis D. Augustini longe alienum esse, neque huic morbo eadem medicina uti posse, cum summa sit inopia, & paupertas Monasteriorum hujus Ordinis, quæ omnia reparatione indigent, nec reparari possunt, cum ab Hereticis, & Potentioribus Viris bonis spoliata fuerint: numerum quoque eorum longe minorem esse numero illorum Ordinis Augustiniani: Intributiones paucis his, & pauperibus Monasteriis indici non posse, cum Miechoviense Monasterium suos habeat redditus, quos percipit Præpositus Commendatarius, & quibus caret Monasterium D. Augustini Urbis: Redditi Præposito Commendatario ea lege assignatos fuisse, *dummodo Divinus Cultus, & solitus Canonico- rum, & Ministrorum numerus nullatenus minueretur*: Pagum *Cortatowicz* a Cardinali Lipskio non in fabricæ causam, sed *Superioris Clausstralis sustentatione* assignatum fuisse, ut est in Literis Apostolicis: Præpositum Commendatarium annua sc. 6. millia ex Camenecensi Episcopatu percipere: Satis hæc esse subeundis muneribus iis, quibus fungitur: Redditi quos percipit ex Bonis Commendatis, non in reparationem Cathedralis Ecclesiæ, non in Seminarii foundationem, quibus satis consultum fuit Tridentini Decreto, sed in reparationem Commendatæ Ecclesiæ, ex *Justitiæ debito* quo sua cuique danda sunt, non aliena aliis, esse erogandos: præsertim cum Domus Probationis incendio absumpta sit, quæ unica erat in Ordine universo, quæque in aliis Monasteriis ob tenues eorum opes collocari non potest, & quæ demum, nisi Miechoviæ restituatur, ædum erit, & conclamatum

matum de hoc Ordine: Hæc Præpositus Generalis: a Præposito Commendatario nihil hæcenus habuimus: Dubium causæ unum est.

An Præpositus Commendatarius teneatur contribuere pro ædificatione Ecclesiæ, & Conuentus Miechoviensis Incendio consumptæ, necnon pro suppellectilibus, & aliis ad usum ejusdem Ecclesiæ, & in qua summa in casu &c.

*Sess. 25. c.
19. de Reg.*

MONOPOLITANA, SEV BAREN. RESTITVTIONIS IN INTEGRVM: Adversus lapsum temporis a die Professionis emissæ in Integrum restitui postulat P. Ambrosius Gaudius: Vix enim decimum quintum ætatis suæ annum impleverat, cum Clericali militiæ nomen dare cupiens, petiit a Patre, ut Sacrum Patrimonium constitueret, tamen illud non potuit machinationibus, & impedimentis præstitis a Leonardo, & Chrisante Fratribus Germanis P. Ambrosii, qui natu majores in rei familiaris dominio, & administratione, patre jam senescente, socios habere nolentes, tribus aliis Fratribus in Monasterium pridem adactis, hunc quoque eandem viam ingredi volebant. Ferocis atque asperæ naturæ Chrisantes nec matri pepercit, sceleratus enim ille violentas in eam manus intulit: Mitior Leonardus hic fabulis, & commentis somniorum, ille minis, & verberibus Adolescentem a proposito dimovere curabant, eamque *vellet, nollet*; ut dicebant, ad Regularem Institutum amplectendum cogere. Nactus Chrisantes occasionem absentis Patris reluctantem adolescentem vi abduxit e laribus paternis, & in Civitatem Monopolis protractum Patribus Dominicanæ familiæ tradidit. Aversum animum ab eo vitæ genere lacrymis, verbis, re ipsa Adolescens pandidit; pluries paternam domum repetere voluit, sed metu Chrisantis Fratris, & Monachorum suasionibus Sacras Vestes suscepit: Animum tamen a Religioso statu refugientem non deposuit, quem sociis aperuit, fugam tentavit, Magistro Novitiorum eum decipiente, qui falso narrabat Patrem, qui obierat, desiderare, ut Professionem emitteret, idque se ex ejus literis accepisse. Tandem metu Chrisantis, & deceptione Magistri Novitiorum actus professionem emisit anno 1729. Duravit causa metus usque ad annum 1747., quo Chrisantes furore, & phrenesi correptus obiit. Oblatis itaque Sacratissimo Principi Precibus postulavit P. Ambrosius in integrum restitui; Data hujus postulationis cognitione Amplissimis Patribus, confectus fuit Judicialis Processus, auditoque jam Episcopo, Causæ dubium proponitur.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

*Sess. 23. c.
14. de ref.*

JANVEN.: Duæ sunt Genuæ intra fines Parochiæ S. Vincentii pretio conductæ Domus, quarum unam duæ, vel tres, alteram vero decem, aut duodecim habitant Puellæ, quæ Tertiariæ Ordinis S. Dominici nuncupantur. Hæ neque vota solemnia emittunt, neque clausuram servant, neque Parochum recognoscere volunt, Jactant Ordinis privilegia, & exemptiones a Parochi, tum ab Episcopi Jurisdictione. His Puellis Provicarius Generalis edixit, ut in Ecclesia Parrochiali Paschale Præceptum implerent, ut Parochum Domos lustrantem reciperent, secus pænas subirent *Can. omnisutriusque de peniten., & remis.* aliasque Edicto numeratas. Illæ spreto Edicto, Parocho ad earum Ædes accedenti responderunt, Parochi benedictione non egere, quod jam benedictæ fuissent a Patre Dominicanæ familiæ earum Superiore. Ecclesia itaque interdictæ fuerunt, vetitumque fuit, ne sacra fierent in earum Cappella, nisi intra sex dierum Parochum in Pastorem agnoscerent. Puellæ ad Archiepiscopum ipsum provocarunt, & ediderunt Decretum Cardinalis Flischij Genuensis Archiepiscopi latum anno 1719., quo declaravit Tertiarias esse Personas Ecclesiasticas, & gaudere Privilegiis Ordinis Prædicatorum, donec, & quousque collegialiter vixerint. Archiepiscopus itaque longe prudentius agens pænas suspensas voluit, dummodo intra terminum mensium quatuor Privilegium monstrarent.

exem.

exemptionis a Parochiali, & Episcopali Jurisdictione. Puellæ libellum obtulerunt Sacro huic Tribunali petentes, ut EE, PP. declararent eas exemptas a Parochi Jurisdictione, & nulla Edicta Provicarii. Parochus his Edictis renunciavit, contenditque eas neque ex Decreto Cardinalis Flischii, neque ex Constitutionibus Summorum Pontificum exemptas esse.

Decretum Cardinalis Flischii accipiendum esse ait de subiectione Foro Ecclesiastico, & ut participes sint Indulgentiarum, quæ Ordini concessæ sunt, non vero de exemptione ab Episcopi, & Parochi Jurisdictione, cum hanc exemptionem dare nequeant Episcopi sine autoritate Sedis Apostolicæ, ut pluribus disputat *Ursaya discept. Eccles. 18. num. 67. & 78. vol. 7. par. 2.* Constitutiones vero Summorum Pontificum, & præsertim Leonis X., quibus Tertiariæ exemptionem defendunt, revocatas fuisse aliis Successorum Pontificum Constitutionibus: Si enim Pius V. Constitutione sua, quæ est 8. volum. 2. *Bullar.* Collegia harum Puellarum, quæ Tertiariæ dicuntur, quæque nec clausuram servant, nec solemnia vota emittunt, prohibuit, & licet nondum, ut jubet Constitutio, sublata fuerint, nondum tamen fuere probata; Tolerantur quidem, ita vero ut Episcoporum subsint Jurisdictioni, quod ea, quæ cæteris præstat doctrina, & Jurisprudentia docuit Sacratissimus Princeps noster in aureis suis *notif. vol. 2. notif. 13. in fin.* idque etiam liquet ex Decreto Sacri hujus Tribunalis in *Lunen. Sarzanen. 30. Januarii 1723. ut in Thes. Resolut. Sac. Congreg. vol. 2. pag. 270. & seq.* Jus suum, pergit Parochus, ab Episcopi Jure pendere; Si Episcoporum Jurisdictioni Collegia hæc subiecta sunt, etiam Parochi Jurisdictioni subjeci debere: Hæc, atque alia Parochus: a Puellis nondum libellum Jurium habuimus. Vnum est Causæ Caput.

An Puellæ Tertii Ordinis S. Dominici Civitatis Januæ nuncupatæ Tertiariæ subiectæ sint Jurisdictioni Parochi in casu &c.

Die Sabbati 26. Aprilis 1749.

PRIORES quinque Causæ, quas subiicimus, definitæ non fuerunt in ultima Congregatione habita die 27. transacti mensis Martii, & ideo rogamus Eminentissimos Patres, ut ad eas definiendas *Folium eiusdem Congregationis* iterum consulant.

TVDERTINA DECIMARVM, in qua quæritur.
An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

*Sess. 24. c.
12. de Ref.*

In decisis, & amplius in omnibus.

VALLISOLETANA CAPPELLANIÆ, cujus duo sunt Capita:

*Sess. 21. c.
1. de Ref.*

- I. *An constet de Conventione Simoniacæ, & respectivè de subsistentia suspensionis Francisci tum a celebratione Missæ, quam a perceptione fructuum Cappellanix, de qua agitur? Et quatenus affirmative.*
- II. *An sit consulendum Sanctissimo pro absolutione, & dispensatione ipsius Francisci ad omnia præmissa in casu &c.*

Consulendum Sanctissimo pro absolutione, & dispensatione ad Cautelam.

*Scfs. 25. c. 12.
de Regul.*

CRACOVIEŃ. CONTRIBUTIONIS, ejus Dubium est.
*An Praepositus Commendatarius teneatur contribuere pro aedificatione Ecclesiae,
& Conventus Miechoviensis Incendio consumptae, necnon pro suppellectilibus,
& aliis ad usum ejusdem Ecclesiae, & in qua summa in casu &c.*

Affirmative pro tertia parte reddituum Com-
mendae.

*Scfs. 25. c. 19.
de Regul.*

MONOPOLITANA, SEU BAREN. RESTITUTIONIS IN IN-
TEGRUM, in qua quaeritur.
An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Negative, & amplius.

*Scfs. 23. c. 14.
de Ref.*

JANUEN., ejus unum Caput est.
*An Puella Tertii Ordinis S. Dominici Civitatis Januae nuncupata Tertiariae
subjecta sint jurisdictioni Parochi in casu &c.*

Affirmative.

*Scfs. 24. c. 8,
de Ref.*

IPPOREG'EN. CANONICATUS POENITENTIARII. Licet antiqua
Cathedralis Ecclesia Ipporegiensis quinque Dignitatibus, & decem ac no-
vem Canonicatibus honestata esset, & numerata, carebat tamen Canonico,
qui Penitentiarii munere fungeretur. Decretum quidem dudum fuerat ab
Episcopo, ut Praebenda primo vacatura Canonicatus Penitentiarius erige-
retur, sed nunquam Decretum exequi potuit, vacantibus Praebendis, vel
resignationibus, vel Mensibus Sedi Apostolicae reservatis. Rem tandem
omnem perfecit anno 1742. Sacerdos Antonius Pellerina, qui Dote consti-
tuta, & reservato haeredibus Jurepatronatus, Canonicatum Poenitentiarium
in illa Ecclesia fundavit, certis datis oneribus, & certis adiectis conditioni-
bus, quas inter ea ad rem pertinet, che quello verrà provisto dell' Offi-
zio della Penitenziaria, debba godere di tutte le Prerogative, e Preemi-
nenze, che godono tutti gl' altri Canonici di questa Cathedrale, special-
mente dell' uso dell' insegne Canonicali, Voce attiva, e passiva in Ca-
nonicali, Voce attiva, e passiva in Capitolo, nell' istesso modo, e for-
ma che si pratica dalli Canonici Penitenzieri nell' altre Cathedrali, e
massime nella Metropolitana di Torino, ed in modo pure, che debba
considerarsi come vero, ed effettivo Canonico, alla riserva della per-
cezione delle distribuzioni, & altri annui proventi dipendenti dalla Mas-
sa Capitulare, come anche circa la ragione di ottare la prebenda - Ex-
pressamque etiam adiecit declarationem - Che l' Erezzione da seguire
di detta Penitenziaria debba essere, conforme resta prescritto nel presen-
te Istromento colle stesse condizioni, oblihi, e riserve, de quali in ef-
so senza alcuna modificazione, restrizione, ne variazione, in difetto
del che non farebbe divenuto detto Sig. D. Pellerina al presente Istro-
mento, di modo che in alcun tempo per qualunque Causa, ed Atto si
pensata che impensata non possa dirsi acquistata ragione alcuna contro
il disposto d'esso Istromento.

Prudenter agens Episcopus voluit, ut actus hujus foundationis, antequam in publicas
tabulas referretur, Canonicis in Capitulo monstraretur, ut si quid vellent, exci-
perent: is nihil opponentibus, stipulatus fuit contractus publico Istromento,
& idem

& idem Fundator declaratus fuit Canonicus Pœnitentiarius; priusquam vero ille possessionem Capitulariter nancisceretur, metuentes Canonici a clausulis, formulisque Instrumento adiectis, ne detrimenti aliquid caperent, libellum obtulerunt Episcopo, quo petebant declarationem, cui plenissime annuit Episcopus his verbis, „ Ad maiorem declarationem actus erectionis „ nostræ novi Canoniciatus Pœnitentialis secutæ &c. dicimus, quod per „ quascumque clausulas in eodem actu appositas importantes plenum Jus Ca- „ noniæ nullum omnino intendimus irrogare præjudicium Canonici anti- „ quis, ac eorum successoribus quoad participationem emolumentorum pro- „ venientium a Massa Capitulari, vel Sacristiæ, quæ respiciant distribu- „ tiones respective quotidianas ratione Chori, vel manuales ratione cele- „ brationis Missarum, Anniversariorum, vel alterius cujuslibet Officii, „ prout etiam quoad emolumenta, quæ in posterum a piis dispositioribus „ elargienda venient Capitulo, expresso nomine Capituli in universum, „ concepto: Item, quod in sequelam vocis activæ, & passivæ in Capitu- „ lo in Literis nostris attributæ admissio novi Canonici Pœnitentiarîi ope- „ rari debeat in Spiritualibus, respectu scilicet negotiorum Capularium, „ quæ concernunt statum, seu servitium Ecclesiæ, & Sacristiæ, cæteris in „ sua firmitate remanentibus.

Post hanc Episcopi declarationem novus Canonicus Pœnitentiarius possessionem nactus fuit capitulariter, dato illo loco in Choro, quo præcedebat Canonicos Coadiutores, & dum vixit, habitus fuit pro vero Canonico, & post obitum Canonico sepulcro illatus fuit, unumque ei defuit, ut non potuerit uti voce activæ, & passivæ in *Spiritualibus*, quia dum vixit, nulla affuit occasio congregandi Capitulum, ut ageretur de iis, quæ respicerent statum, servitiumque Ecclesiæ, & Sacrarii. Morte igitur obita a primo Canonico, & Fundatore Pellerina, nominatus fuit ad vacantem Canonicatum Petrus Joseph Pezzati, quem contra protestatio emissa fuit a Capitulo se non obistere, ut præsentatus in possessionem Canoniciatus Pœnitentiarîi immitteretur, dummodo certæ adicerentur conditiones, quas cum Episcopus insubistentes, atque inutiles reputasset, quia declaratione sua jam prospexerat indemnitati Capituli, Pezzatum instituit cum omnibus Juribus, honoribus, & oneribus, servata forma erectionis, servatoque Jure Capituli in iis, quæ opposuerat, ad aliud Judicium. Non placuit Capitulo hoc Episcopi decretum, & cum ageretur de Causa in hoc Sacro Tribunali disputanda, Capitulari decreto visum est immittendum esse Pezzatum in possessionem Canoniciatus Pœnitentiarîi, suspensis tamen prærogativis quoad veros Canonicos tantum, donec ab hoc Sacro Tribunali definiretur „ An virtute „ foundationis, & erectionis Pœnitentiarîæ Canonicus Pœnitentiarius habeat „ stallum in Choro cum antianitate, vocem in Capitulo pro rebus Spiritibus quoad statum Ecclesiæ, electionibus, & rebus similibus „ Atque ita mandato Capituli nactus est Pezzatus possessionem Canoniciatus die 31. Augusti anni 1746., & inde Amplissimo huic Ordini preces obtulit, ut omnis definiretur controversia, auditoque jam Episcopo, qui secundum Pezzatum respondit, Causa nunc proponitur duobus distincta Capitibus.

- I. An, & quomodo erectio Canoniciatus Pœnitentiarîi facta per Episcopum in Ecclesia Cathedrali Ipporegien. sustineatur in casu &c. Et quatenus Affirmativè.
- II. An, & quæ prærogativæ competant Canonico Pœnitentiarîo dictæ Ecclesiæ Cathedralis, & quibus respectivè oneribus subiiciatur in casu &c.

Dilata ad sequentem.

MELPHIEN., SEU RAPOLLEN. QUARTÆ FUNERALIS. In ipsa Fundatione Monasterii S. Mariæ Angelorum Oppidi Atellæ pacto conventum fuit inter Clerum secularem Oppidi, & ejusdem Monasterii PP. Minores Observantes Reformatos, ut jus esset iisdem Patribus *funerandi, & sepelliendi Fidelium cadavera in eorum Ecclesia sepulturam eligentium absque ullo onere solvendi Quartam Canonica, atque Parochialem*; Utque inter eos nullo umquam tempore lis aliqua, & controversia oriretur, alio pacto conventum fuit, *ut ipsi RR. de Clero possent eorum arbitrio in similibus Processionibus Crucem asferre*. Patris tamen hîsce spretis, censuit Clerus anno 1747 Patres ejusdem Monasterii immunes non esse a præstatione quartæ, & re in Judicium delata, Vicarius Generalis sententiam tulit secundum Clerum. Appellarunt Patres ad hoc Sacrum Tribunal, & immunitatem suam tuentur centenis Summorum Pontificum Constitutionibus, & Rerum Judicatarum autoritatibus, quibus derogata dispositione cognitissimæ *Clement. Dudum &c.*, a præstatione hujus quartæ liberantur. Res omnis deducitur ad Constitutionem Benedicti XIII. Pontificis Optimi Maximi, quæ *Sexta est post Concil. Roman.* Eam tamen ad rem non pertinere PP. contendunt, quod illa accipienda sit de Immunitate a quarta præstanda, quæ Regularibus Ordinibus debita fuerit *ex Privilegiis Ordini indultis a Summis Pontificibus*, non vero de ea immunitate, quam regularis Ordo habeat *ex contractu*, pactoque inito in ipsa fundatione, quo tempore licet convenire etiam contra Jus: Hanc Immunitatem, quæ ex contractu venit, Constitutione non fuisse sublatam, cum nullum de ea verbum habuerit Constitutio, & tamen necesse esset, ut de ea immunitate verba fecisset, ut est in *cap. ex multiplici de decim*; Et docent ad rem *Roman. cons. 456. num. 41. Soccin. cons. 59. num. 9. lib. 1.*; neque enim putandum Summum Pontificem Jus alicui quæsitum non ex gratia, sed stipulatione, contractu, & conventionione, sine qua PP. ad Monasterium illud non venissent, tollere voluisse; Præsertim cum pacta Immunitas respectiva sit ad Jus Clero datum Crucem ferendi, quod vetari potuisset a Patribus: Una enim in funeris elatione ferenda Crux est Ecclesiæ tumultantis, ut ex dispositione *Ritual. Roman. Rybr. de Exequiar. Ordin.* tradunt *Baruffald. in Comment. ejusd. Ritual. tit. 36. num. 43.*, & *seq.*, & *Nicol. lucub. Canon. lib. 4. tit. 15. num. 25. §. 4.*; Omneque adimat dubitationem optima Legis cujusque obscuræ, & incertæ interpretis consuetudo; Post editam enim Constitutionem Patres quartam nunquam solverunt. Hæc Patres. A Clero nihil hætenus habuimus. Dubium, quod, audito jam Episcopo, definiendum proponitur, est.

An Patres Minores Observantes Reformati vigore conventionis appositæ in limine fundationis eorum Conventus, & Ecclesiæ S. Mariæ Angelorum Terræ Atellæ sint exempti a solutione quartæ Funeralis pro cadaveribus sepeliendis in dicta Ecclesia, seu potius teneantur illam persolvere in casu &c.

Dilata ad sequentem.

CASSANEN. MATRIMONII, ET NULLITATIS CENSURARUM. Constitutione Sacratissimi Principis nostri lata anno 1742., cujus initium est *Etsi Pastoralis §. 8.* sancitur, ut *Matrimonium inter Maritum Latinum, & Græcam Mulierem, coram Parocho Latino contrahatur*. Hac Constitutione ductus Episcopus Cassanensis nullum, & invalidum declaravit matrimonium inter Xaverium Gangale Terræ Firmi, quem Episcopus e Græco ad Latinum Ritum transisse asserit, & Græcam Pnellam Lauretam Stratico Terræ Longri contractum ~~præiis~~ denunciationibus coram Parocho Græco Puellæ, eosque etiam Ecclesiasticis Censuris devinxit, quod parere noluerint Episcopo separationem præcipienti. Confugit ad hoc Sacrum Tribunal Xave-

Xaverius, & auditus, ut fieri solet, Episcopus rem omnem ita narrat: ut lites, & controversiæ inter Græcam Archipresbyterum Terræ Firmi, & Sacerdotem Latinum ibidem præpositum, ut Sacramenta ministraret Latinis, finem aliquando haberent, Græcum Archipresbyterum petiisse ab Episcopo, ut Filio suo Xaverio veniam daret transeundi e Græco Ritu ad Latinum. ita enim potuisset Filius ad Sacros Ordines promotus Archipresbyteratum obtinere, Rituque Latino ministrare. Annuit precibus Episcopus, certior tamen prius factus ab ipso Xaverio de hac sua voluntate, eundemque inde in Album retulit eorum, qui Ecclesiasticis Ordinibus operam dare cupiunt, dataque eidem facultate, ut incederet in habitu, & Tonfura Clericali, ea tamen lege, ut Ecclesiæ, & Latino Sacerdoti Latino Ritu serviret. Hac venia impetrata, Xaverium servasse semper Latium Ritus, cum in Oppido Saracenæ, ubi nullus est Græci Ritus Sacerdos, tum in Civitate Neapolis, quæ in Loca Studiorum causa secesserat; Firmum tandem reversum Xaverium sponsalia contraxisse cum Græca Puella Oppidi Longri, & cum matrimonium contrahere vellet, veniam impetrasse a Curia Episcopali, ut fierent denunciationes. Hæc, ut rescivit Episcopus, monuisse Archipresbyterum Patrem, & Xaverium filium de matrimonio coram Latino Oeconomo contrahendo; cum ipsi id ægre ferrent, suasisse, ut quam ipse dare non poterat veniam, regressus ad Græcum Ritus, impetrarent a Summo Pontifice: Negatam vero hanc veniam fuisse ipsum Episcopum accepisse ex literis, quas habuit a Sacra Congregatione Universalis Inquisitionis, & quas Archipresbytero Patri, filioque Xaverio monstravit: his tamen omnibus spreto Xaverium repente in Oppidum Longri concessisse, & coram Græco Parocho Canonicas horas in Choro persolvente. Puella etiam adventa, solemnia matrimonii verba pronunciasse: Ita Episcopus.

Contra Xaverius minus vere hæc ab Episcopo narrari ait, eumque ex facto, & ex Jure a veri specie recedere contendit; negat enim petiisse umquam ab Episcopo veniam transeundi ad Ritus Latinum, & si verbum ullum inter Episcopum, & Archipresbyterum Patrem hac de re factum fuerit, id factum dicit, se ignorante, & invito, qui Patrios, & a Majoribus suis semper servatos Ritus retinuit constantissimè tum in Oppido Saracenæ, cum in Civitate Neapolis, ut testibus viris Religiosis, & Parocho probat: Rescripto Curia Episcopalis mandatum fuisse, ut denunciationes ab Archipresbyteris Græcis Firmi, & Longri fierent juxta decretum Tridentini, unde, apertissime probari dicit se e Græco ad Latinum Ritus nunquam transiisse, alias non Græco Archipresbytero Firmi, sed Latino Oeconomo datum fuisset munus denunciationum a Curia Episcopali: nullum ab Episcopo edictum monimentum hujus veniæ ab eo indultæ transeundi e Græco ad Ritus Latinum: nullum dedisse mandatum, ut preces offerrentur Summo Pontifici, quibus postularetur regressus ad Græcum Ritus, sed, eo ignorante, oblatas fuisse ex mandato Vicarii Generalis, ut morem gereret Episcopo: Hæc Xaverius ex facto. Ex Jure vero disputat, errare Episcopum, dum censuit Constitutione Sacratissimi Principis nullum declarari matrimonium contractum inter Maritum Latinum, & Mulierem Græcam coram Parocho Græco, quia Princeps Optimus providentissima Lege controversias tollere voluit inter Parochos Græcos, Latinosque, & ideo modum indixit, quo tollerentur, at cum non derogaverit Decreto Tridentini, cum non apposuerit specificè legem irritantem matrimonium aliter contractum, sequitur, ut matrimonium contra formam Pontificiæ Legis initum, illicitum quidem dici possit, at firmum, validumque sit, non ut Episcopus censuit nullum, & invalidum. Hinc itaque, pergit Xaverius, nullas esse, & injustas Censuras, injustas quidem, cum validum fuerit matrimonium, nullas, cum relaxatæ fuerint sine citatione personali. Hæc Xaverius. Videant Eminentissimi

- PP., qua Juris ratione expedienda sint duo Capita hujus causæ.
 I. *An constet de validitate Matrimonii in casu &c.* Et quatenus affirmativè.
 II. *An Censura substineantur in casu &c.*

Ad I. Affirmative facto verbo cum Sanctissimo. Ad II. Dilata, & transportentur acta, & interim pro absolutione cum reincidentia ad tres menses.

Sess. 24. c. 18. de ref.

CASTRIMARIS PAROCHIALIS. Ad vacantem Parochialem Ecclesiam S. Eustachij Castri Maris, quæ est de Jure patronatus Familiarum Verdoliva, & Firpi, præsentatus fuit a Patronis Sacerdos Antonius Verdoliva. Propositis Edictis, cum nullus sese contradictorem præstiterit, præsentationem ratam habuit Episcopus. Ad examen inde accessit Antonius, sed reprobatus fuit uti imperitus. Appellavit ad hoc Sacrum Tribunal, & postulat, ut Eminentissimi Patres alios dent Examinatores, ut novum suæ doctrinæ periculum facere possit; Præsentatus enim ad Parochialem de Jure Patronatus Laicorum, si reprobatus sit, in examine admitti debet ad novum examen, alias appellatio inutilis ei esset, idque bis, terque, ut quasi per Rem Judicatam de ejus imperitia constare dicatur, ut ex *leg. Unica Cod. de Atlet. lib. 10.* probant uno consensu allati a *Gonzalez ad Regul. 9. Cancellar. gloss. 4. num. 121. Piton. discept. Eccles. 13. a. num. 3. ad 12. ea ratione, quod Præsentatus jus quæsitum habet ex præsentatione, quod ei tolli non debet negando novum examen, quia in re, si nullus sit contradictor in Beneficio, nulli sit injuria, nullique detrimentum inferunt, ut differunt Garzias de Benef. par. 6. cap. 2. num. 76. Massobr. in Prax. Concurf. Reg. 15. Dub. I. num. 5. Ventrigl. in Prax. par. 2. annot. 5. 6. 2. num. 13. in fin. Lotter. de Re Benef. lib. 2. quest. 31. sub num. 130. Nicol. in Floscul. Verb. Examen. n. 6. Piton. eadem discept. 13. n. 14.*

Placuit autem id locum habere, licet Examinatores rectè retulerint, quando enim res non est de Parochiali liberæ Collationis, quo casu rejectus in concursu monstrare debet injustam reprobationem ex iisdem Actis concursus, sed res est de unico præsentato a Patronis, admitti semper debet ad novum examen, licet Examinatores rectè retulerint, quia peritia, vel imperitia unico experimento cognosci tuto non potest *Gonzalez ad Regul. 9. Cancell. gloss. 4. num. 119. & seqq. Garzias de Benef. par. 9. cap. 2. num. 251. vers. quia potest quis. Piton. dicta Discept. 13. num. 6.* Præsertim cum in casu nostro justam aliquam causam haberet Antonius, caput enim illi dolebat, turbatus erat reverentia Episcopi præsentis, torvoque vultu Examinatorum, & perplexitate propositarum quæstionum. Illud autem rem conficere videtur, quod Antonius populo acceptissimus est, & unus ex Patronis, quo casu, etiam si Jure destitueretur, æquitas tamen suggerit, ut ad novum experimentum admitti debeat *Genuens. in Prax. cap. 66. num. 6. vers. Verum licet, Piton. eadem discept. 12. num. 8.* Novum autem experimentum coram aliis Examinatoribus ab hoc Sacro Tribunali eligendis fieri debet, cum ab eorum reprobatione Antonius appellaverit; iniquum enim esset, si novum eorum subire judicium cogeretur, a quibus reprobatus fuit. *Garz. de Benef. par. 9. cap. 2. num. 245. in fin. Piton. d. discept. 13. num. 18.* A Promotore Fiscali nihil habuimus. Unum Causæ caput est.

An Sacerdos Antonius Verdoliva præsentatus ad Parochialem S. Eustachij Castri Maris de Jure patronatus illius Familiae, & Firpi, sit admittendus ad novum examen coram Examinatoribus a Sacra Congregatione deputandis in casu &c.

At-

Affirmative coram Examinatoribus ab Eminentissimo Urbis Vicario deputandis .²⁷

Die Sabbathi 17. Maii 1749.

DUÆ, quæ sequuntur, causæ in ultima Congregatione habita die 26. transacti Mensis Aprilis dilationem obtinuerunt ad hanc Congregationem: Rogamus itaque Amplissimos Patres, ut earum speciem repetant ex folio ultima Congregationis .

IPPOREGIEN. CANONICATUS POENITENTIARIJ, cujus duo sunt Capita .

- I. *An, & quomodo erectio Canonici Pœnitentarii facta per Episcopum in Ecclesia Cathedrali Ipporegien. sustineatur in casu &c. ?* Sess. 22. c. 8. de Ref.
Et quatenus Affirmative .
- II. *An, & quæ prerogativæ competant Canonico Pœnitentario dictæ Ecclesiæ Cathedralis, & quibus respectivè oneribus subiiciatur in casu &c.*

Affirmative ad utrumque juxta legem foundationis, & Decreta Episcopi anni 1742., & amplius .

MELPHIEN. SEU RAPOLLEN. QUARTÆ FUNERALIS, cujus unum Caput est . Sess. 25. c. 13. de Ref.

An Patres Minores Observantes Reformati vigore conventionis appositæ in limine foundationis eorum Conventus, & Ecclesiæ S. Mariæ Angelorum Terræ Atella sint exempti a solutione quartæ Funeralis pro cadaveribus sepelliendis in dicta Ecclesia, seu potius teneantur illam persolvere in casu &c.

Affirmative ad primam partem, & Negative ad secundam.

LISBONEN. MATRIMONIJ: Proposita post varios casus hac Causa in Congregatione habita die 14. Decembris superioris anni 1748. dubio illius, quod erat, *An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.* Responderunt Amplissimi Patres. Affirmative. Cum vero nunc retractari hoc iudicium postulet Ludovicus Franciscus Sanchez de Baena, Eminentissimi Patres, juribus, quæ ab eo proponuntur, perpensis, expedire poterunt dubium, quod damus . Sess. 24. c. 1. de reformat. Matr.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Dilata, & ad mentem.

PRIVERNEN. ORDINUM: Postulavit ab Episcopo Franciscus de Montibus Privernas Medicinæ Professor, ut tertio ex sex Filiis masculis, quos habet, Augustino, Tonfuram conferret, cum clericali militiæ nomen dare Tom. XVIII. Sess. 23. c. 4. de ref.

cuperet: Renuit Episcopus: querelas ille detulit de hac recusatione ad hoc Sacrum Tribunal. Auditus itaque, ut fieri solet, Episcopus respondit,,
 „ Diocesanos suos omnes ad statum Ecclesiasticum vocationem habere, ita-
 „ ut, si instantium precibus annuere veller, Ecclesiasticorum exercitus eum
 „ opprimeret: Priverni Civitatem Clericorum sufficientiam habere, & an-
 „ te Augustinum locum tenere præfata Civitatis Alumnos, qui per plu-
 „ rium annorum spatium in Seminario Diocesano moram fecerunt, & fa-
 „ ciunt; Addidit Episcopus, *majorem Francisci filium*, qui Canonicus
 est Cathedralis Ecclesiæ, *perraro in sua residere Ecclesia, itaut eum juris*
remediis revocare meditaretur. His auditis, rejectæ fuerunt Francisci
 preces, qui tamen non fractus animo hac repulsa, novas obtulit preces,
 quibus monstrabat a veri specie Episcopum recessisse. Auditus itaque fuit
 iterum Episcopus, qui mutavit recusationis causas, aliasque attulit,, Fran-
 „ cisci filium Augustinum nullimode fuisse pro Altari natum, eo quod sæ-
 „ cularibus non modo officiis incumbat, salemque absente Fratre in offici-
 „ na vendiderit, sed scholam neglexerit, adeout, licet vigesimum ætatis
 „ annum agat, solis tamen Grammaticæ regulis operam navet, quamo-
 „ brem nullimode pro prima Tonsura audiendum esse censet, eo quia,
 „ nihil boni in eo sperari possit,, Visum est ob hanc variationem, atque
 instantiam Episcopi rem accuratius esse discutiendam, & ideo, conce-
 ptis Dubiis, causa omnis Amplissimorum Patrum judicio subicitur.

Ad Tonsuram obtinendam Tridentini decreto non alia requiruntur, nisi, ut
promovendus sciat rudimenta fidei, & saltem legere, & scribere lingua
vulgari, & materna, ut communi Doctorum sententia interpretantur Barbos.
ad Concil. Trident. sess. 23. cap. 4. de ref. num. 5. Ventrigl. in Prax. tit.
de Exam. ordin. annot. 43. §. Unic. num. 26. Hæc autem excedunt in Au-
 gustino, qui, ut constat ex ipsius Episcopi testimonialibus literis datis, ut
 in aliquod adolescentium Collegium cooptaretur - *bonis moribus imbutus*
est, Grammaticæ præceptis versatus, bonisque parentibus ortus, non
processitus, non querelatus fuit - quique, licet vigesimum annum agat,
 Rethoricæ operam dat, ut testificationem facit Magister, qui ejus pietatem,
 diligentiamque commendat: objecta ab Episcopo in utraque Epistola facile
 diluit Pater, qui testimonia dat virorum genere, dignitate, publicisque
 muneribus illustrium, e quibus constat exercitum illum Ecclesiasticorum,
 quem timet Episcopus, Priverni non esse, imino his copiis indigere Civita-
 tem, cujus Civium detrimento, ac dedecore, Beneficia exteris, & peregrini-
 nis Hominibus conferri debent, & sacra sapius non inveniunt, qui agant ii,
 qui Neapoli miter faciunt, Sacerdotum defectu: Clericorum numerum Sa-
 cris Canonibus non esse præfinitum, neque in Tonsura eandem legem esse, quæ
 solet esse numeratis Ecclesiis: Alumnos, qui in Collegio, seu Seminario sunt, nul-
 lum præstare posse impedimentum, ne alii prima Tonsura initientur, nul-
 lumque jus Seminarium dare prælationis Alumnis, & si jus etiam prælationis
 haberent, aliam esse prælationem, aliam vero esse rejectionem aliorum;
 Episcopum, qui metuit ab exercitu Ecclesiasticorum, qui censet præfere-
 dos Alumnos Seminarii, ut relicitata a Tonsura Augustinum, contulisse
 Tonsuram duobus Privernatibus adolescentulis post datas preces ab Augusti-
 no, qui tamen nec in Seminario fuerunt, nec digni erant, ut prima Tonsu-
 ra initiarentur, ut monstravit exitus; alter enim bubulcum agit, alter de
 infando crimine accusatus, & in carceres conjectus evasit ob nullitatem,
 defectumque jurisdictionis, & fugiens Patriam, Romam venit, vilique arte
 lucrum quarit: Francisci filium natu majorem, qui Canonicus Cathedra-
 lis est, studiorum causa abfuisse, & Capituli consensu, ac venia Sacri hujus
 Tribunalis Romæ fuisse, impleto tempore, Privernum repetisse, ut inane
 sit, quidquid Episcopus meditaretur de eo revocando juris remediis: & si per
 desidiam, otiumque abfisset, nihil ad alium fratrem pertinere alterius
 fratris culpam: salem in officina, aut taberna numquam venditum fuisse,
 five

sive ab Augustino, sive a fratre, nec potuisse vendi, quia sal venditur in officina salaria a mun. dro Publicani Cameræ, seu Fisci Principis: confundere Episcopum sales, & officinas; lapideum sal vendere potest Summorum Pontificum privilegiis nobilissima Colanienfis Familia: his salibus distribuendis, qui in horreis sunt, præfatus fuit Franciscus, iis vero vendendis Minister est mercede conductus, non Augustinus, non frater; si voluisset Augustinus, nec potuisset quidem, cum scholæ vacaverit assiduo, ut Magister, & plurimi testes narrant: hæc Franciscus; a Promotore Fiscali nihil habuimus. Dubia sunt.

- I. *An constet de legitima recusatione collationis primæ Tonsuræ in personam Augustini de Montibus? & quatenus negative.*
- II. *An sit injungendum Episcopo, ut dictam primam Tonsuram conferat, vel alio modo sit consulendum indemnitati d. Augustini in casu &c.*

Ad Eminentissimum Præfectum juxta mentem.

CASSANEN. VISITATIONIS: Cum adversa, ut ipse ait valetudine visitationem explere per se ipsum non posset pluribus in Locis suæ Dioceseos Episcopus Cassanensis, eam fieri iussit a Vicario Generali. Decies hoc contigit in visitationibus actis in Oppido *Castelluccio*; Et decies integram procurationem exegit Episcopus a Clero Ecclesiæ S. Nicolai ejusdem Oppidi, causatus conventum fuisse anno 1604. inter Cardinalem Cajetanum ea tempestate Cassanensem Episcopum, & eundem Clerum, ut procuraciones sive absente, sive præsentem Episcopo singulis duobus annis, quibus visitatio fieri solet in pecunia præstarentur. Cum vero in visitatione compertum fuit Chori servitium neglectum, decretum fuit, ut Sacerdotes omnes festis diebus Choro interessent, aliis vero diebus pro dimidia saltem eorum parte horas Canonicas persolverent, indicta pœna punctorum. Justum est Clero, ut reparatorum, seu ut vocant *Plateam* reddituum Ecclesiæ faceret, quod cum factum non fuerit, exacta pœna est a Clero ducatorum 30. De scientia demum, & peritia singulorum, cum in literis, tum in Sacris Ritibus, & Coeremoniis, inquirere posse qualibet visitatione contendit Episcopus. Hæc Cleri animum moverunt, ut ad hoc Sacrum Tribunal confugeret, postulatque, ut compellatur Episcopus ad restituendum id pecuniarum, quod in denis visitationibus exegit ultra partem dimidiam, quæ vere debita erat non Episcopo, sed Vicario generali visitanti procurationum nomine: postulat, ut compellatur ad restituendos ducatos 30. injuste exactos ob non factum reparatorium: ut retractetur decretum, quo in Ecclesia non Cathedrali, non Collegiata, sed receptiva, & cujus redditus tenuissimi sunt, Chori servitio quotidie Clerus obstringitur; ut nequeat Episcopus singulis visitationibus iterum inquirere de scientia literarum, & peritia Rituum, & Coeremoniarum. Rationes Cleri legent Eminentissimi Patres in libello, qui ab eo datus fuit: a Promotore Fiscali nihil hæcenus habuimus. Causa omnis VII Capitibus collecta est.

*Sess. 23. c.
3. de Ref.*

- I. *An Episcopus Cassanen. per se ipsum non visitans, bene vero per Delegatum, integram possit exigere procurationem in casu &c. & quatenus negative.*
- II. *An dictus Episcopus teneatur restituere huc usque exactum?*
- III. *An Presbyteri Cleri S. Nicolai Terræ castellucii teneantur ad quotidie publice psallendum Divinum Officium in Choro juxta decretum Ordinarii? & quatenus affirmative.*
- IV. *An iidem possint adstringi ad illud recitandum sub pœna punctorum?*

- V. *An dicti Presbyteri teneantur conficere Plateam, sive Inventarium in casu &c. & quatenus affirmativè.*
- VI. *An prefatus Episcopus Cassanen. teneatur restituere ducatos 30. exactos ob prætensum non confectam dictam Plateam, sive Inventarium.*
- VII. *An citati Presbyteri possint adstringi ab eodem Episcopo ad se se subiiciendos examini occasione Sacre Visitationis tam super Literatura, quam super Missarum Ceremoniis?*

Dilata ad sequentem.

Sess. 21. c. 4.
de ref.

NOVARIEN. DISMEMBRATIONIS: Ingiascha Pagus est Novariensis Dioeceseos in edito situs monte: nullus in eo Parochus, nulla Parochialis Ecclesia, in qua Sacramenta ministrantur, nam subiaceat Parochia Oppidi Cusonei, a quo mille passibus distat via asperissima; & pene impervia. Constat Pagus 400. Capitibus. Homines hujus Pagi postularunt ab hoc Sacro Tribunali, ut Ecclesia S. Petri, quæ Ingiaschæ est, in novam Parochialem erigeretur, & separaretur a Parochiali Ecclesia Cusonei. Auditus, ut fieri solet, Episcopus respondit secundum Homines Ingiaschæ, placuitque ei hanc fieri debere separationem: contradicit Parochus Cusonei. Causa nunc proponitur, & Homines Pagi necessitatem separationis urgent, ita ut locus esse debeat dispositioni cognitissimi Cap. ad Audientiam de Eccles. edific.; nam distantia a Parochiali, licet sit mille passuum, nimia tamen est ob viæ qualitatem, quæ gressus retardat, & ob presentia pericula: teterrimæ rupes, & scopuli iter præstant; hinc mons præruptus, inde Valles profundissimæ visus mentem turbant, via scalpro excita est e faxis, & scopulis, iter rivus intercipit, qui exundans pluviis, & nivibus impossibilen reddit ad Ecclesiam Parochialem accessum: venti hyeme, nives, & glacies, unde validè etiam juvenes dilabuntur quoquo passu, faciunt, ne senes, pueri, utero gerentes mulieres sacra audiant, Sacramenta accipiant. & Fidei rudimenta discere possint in Ecclesia Parochiali Cusonei. Parochus his præpeditur, ne Ingiascham pergat, hinc sine Sacramentis agroti moriuntur; pericula infantium, & obstetricum, quæ eos portant, ut Baptismate lustrentur in Parochiali Ecclesia manifestissimæ sunt: Defunctorum corpora feretro efferri non possunt, sed scalis religata, aut funibus, aut salicum ramis trahuntur, hinc qui ea trahunt hamatis licet pedibus cadunt. Longum esset omnia miseri illius Populi incommoda recensere. Parochus vias reparari posse dicebat, sed luctandum est cum faxis, & scopulis, cum nivibus, glacie, pluviis, ventis; dicebat Cappellanum præponi posse, sed disputant Homines Pagi non ob auctum Populi numerum sed ob necessitatem peti separationem, & ideo huic remedio locum non esse. Videant igitur Amplissimi Patres, qua ratione succurrendum sit his Homi-
nibus. Dubium Causæ est.

An sit locus dismembrationi Parochialis in casu &c.

Negative, & Episcopus mandet provideri juxta modum.

Sess. 55. c. 5
de Ref.

TUDERTINA CAPPELLANIÆ: Testamento, quo decessit, Laurentius Pauloni duas perpetuas Cappellanas fundavit Aquaspartæ in Sacello Ecclesiæ Collegiæ S. Cæciliæ, quod extrui jussit, & in causam Dotis earundem Cappellandarum hereditatem omnem suam contulit. Plura Cappellaniæ onera dedit, voluit enim, ut per se ipsos, nunquam per alium

alium, nisi vel adversa valetudine, vel qua alia legitima causa præpedirentur, Sacra agerent singulis diebus, alternatim tamen, in eodem Sacello: Infirmis animam agentibus opem ferrent, & præsto essent. Choro demum, Sacrisque omnibus, quibus tenentur Prior, & Canonici Collegiatae Ecclesiae interessent: Jus vero nominandi Cappellanos sibi ipsi perpetuo reservavit, designatis Cappellanis quasi ex fideicommissio, quos hisce verbis expressit, „ E ciasseun Prete d' Acquasparta, e nato in essa di legitimo matrimonio pos- „ sa pretendere, e sperare d' essere amnesso per Cappellano perpetuo a „ dette Cappellanie, e non abbiano bisogno d' altro mezzo, che d' esser „ buoni Sacerdoti; d' adesso io, e per sempre nomino e presento a dette „ Cappellanie i due più vecchi Sacerdoti celebranti Messa della detta mia „ Patria, che seguita la mia morte, si troveranno non esser provisti, ne „ aver dentro la Terra d'Acquasparta, e suo Territorio Priorato, Cano- „ nicato, Cappellania perpetua, Cura, o Benefizio semplice: E di poi, „ & alla lor morte, e di ciascheduno di loro Cappellani successivamente, „ e per ordine nomino, e presento, e sostituisco in infinitum tante volte, „ quante verrà la vacanza, il più vecchio Prete come sopra, e che non „ sarà provisto, come si e detto di sopra, costituendoli con la detta Cap- „ pella credi, proprietarii ed usufruttuarii, ed anche Procuratori a pi- „ gliar possesso di dette Cappellanie, Et quia contingere poterat, ut eo tempore Cappellaniae vacarent, quo nullus esset senior Sacerdos, voluit Testator, ut ætate proximiores admitterentur, iisque deficientibus, ille, qui in Sacris Ordinibus constitutus, & ætate gravior, & Sacerdotio proximior esset; si ne isquidem extaret, iussit, ut Prior, & Canonici Collegiatae Ecclesiae vacantis Cappellaniae redditus perciperent, atque onera implerent, donec Sacerdos esset, qui præditus qualitatibus illis, quas ipse desideravit, Cappellaniam obtinere posset. Hæc ita servari iussit Testator, ut si non servarentur, ad hæreditatem suam PP. S. Francisci Acquaspartae voluerit succedere, dato iis onere unius Sacri quotidiani agendi.

Has Cappellantias seniores Sacerdotes Acquaspartae ad hæc usque tempora semper obtinuerunt: Unam ex his dudum reliquit Sacerdos Dominicus Salvatorius, nec Sacerdotibus Acquaspartae vacatio Cappellaniae significata fuit, sed Prioris, & Canonicorum Collegiatae nomine Preces oblate fuerunt Sacratissimo Principi nostro, quibus postulabant, ut cum nullus Acquaspartae Sacerdos esset, qui Cappellaniam posset obtinere, veniam, & facultatem indulgeret Episcopo illam conferendi exteris, atque alienigenis Sacerdotibus, idque perpetuis futuris temporibus, servata Civibus prælatione, utque exteri Sacerdotes ad has Cappellantias perendas allicerentur, decretum fuisse augmentum cuique Cappellano annuorum sc. 12., quæ præstanda essent tam a Priore, & Canonicis, quam ab Officialibus Fabricæ, & Sodalitiorum Santissimi Sacramenti, & Rosarii, qui omnes publico instrumento sese huic annuæ intriptioni obstrinxerunt. Data fuit postulationis hujus cognitio Amplissimis Patribus, a quibus auditus Episcopus respondit censere annuendum esse postulationi, & Sacrum hoc Tribunal die 23. Novembris superioris anni 1748. rescripsit, ut „ Episcopus, veris existentibus narratis „ super præmissa Oratorum instantia, gerat, statuatur, atque decernatur quid „ quid pro superarbitrio, & conscientia magis in Domino expedire judicaverit - *Post hæc inditus fuit ab Episcopo concursus, addita exceptione*, „ che se vi fosse alcun Sacerdote, o Chierico, che avesse li requisiti d' idoneità, ed altre qualità pretese del fondatore potea nel termine di giorni nove „ comparire, ed esibire negl' atti della Cancellaria li suoi requisiti, altrimenti, „ si si procederia a tenore del rescritto della Sag. Congregatione „ Venit intra terminum Sacerdos Lucius Moscatellius, & Cappellaniam sibi dari petiit, quod qualitates illas haberet, quas voluit Testator; natus enim erat Acquaspartae, annum ætatis agebat sexagesimum nonum, nullum habebat Beneficium, nam, quam tenuerat Parochiam in Castro Quadrillorum, dudum dimiserat, optima demum erat valetudine, & licet transactis

annis vi morbi visum amittere timuerit, morbo tamen remittente, visum recuperaverit. Lucium Episcopus rejecit, & Cappellaniam extero Sacerdoti conferre meditabatur: Protestationem Lucius emisit, confugitque ad hoc Sacrum Tribunal, urgens Testatoris voluntatem esse servandam. Contra Promotor Fiscalis, & Prior, ac Canonici Collegiata Ecclesiæ clamant eum indignum esse hac Cappellania. Videant itaque Amplissimi Patres, qua juris ratione expediendum sit; quod proponitur, Cause Caput.

An Cappellania, de qua agitur, sit adiudicanda Sacerdoti Lucio Moseatelli, seu potius intret arbitrium Episcopi pro electione Clerici non Diocesani in casu &c.

Affirmativè ad primam partem, & Negativè ad secundam.

Sess. 24. c. 18
de Ref.

COMEN. FUNCTIONUM: Publicum Oratorium Episcopi autoritate Anno 1741. Lovenni prope suas ædes eleganti forma construxit, & perpetua auxit Cappellania Comes Jo: Baptista Bolza Patricius Comensis, reservato sibi Posterisque suis Jurepatronatus Comensis, reservato sibi Posterisque suis Jurepatronatus. In hoc Oratorio actæ semper fuerunt Ecclesiasticæ illæ Functiones, quæ Jura Parochialia non tangunt; Ut tamen absque ulla cum Parochis controversia in futurum agi possent a Cappellano, Comes Bolza preces obtulit Amplissimo huic Ordini, quibus etiam petebat, ut declararetur *jus funerandi* non ad Parochum, sed ad Cappellanum pertinere, utque sibi, familiæque suæ indulgeretur exemptio a Parochi Jurisdictione etiam ad effectum adimplendi *Paschale* Præceptum. Auditus de his postulationibus Episcopus censuit Parocho jus non esse prohibendi exercitium Functionum, quæ sunt simpliciter Ecclesiasticæ, certum tamen præfiniri posset tempus, quo Festis diebus Sacra fierent in Oratorio, ne Populus a Parochiali retractus Parochum de fide differentem audire negligeret: Ad Parochum non pertinere *jus Exequiarum* in Oratorio Patronato, ad eum tamen pertinere *jus Associationis*: An vero facultas recipiendi Sacramenta Paschali tempore concedenda esset ob singulares Patroni qualitates, cujus rei alterum in sua Dioecesi erat exemplum, Amplissimorum Patrum judicio reliquit: Rescripsit Sacrum Tribunal Patroni libello - *Proponatur citato Parocho*. Verum vita functo paulo post Com. Jo: Baptista, cum ejus filii Comum Lares transfulerint, & ob id ea non uterentur, quam postulaverat Pater, exemptione, Causa proposita non fuit, rati Parochum præpedire nolle, ut in Oratorio agerentur Functiones, quæ Parochiales non sunt. Diversum tamen sedit Parocho, qui fretus dispositione *Synod. Diocæs. Cardinalis Ciceri cap. 6. constit. 7.* ubi vetitum fuit, in Ecclesiis filialibus, seu Oratoriis quibuscumque, etiam Confratrum Confessiones audiendi sine Episcopi approbatione, Parochorum licentia, prout sine hac Missas Solemnēs, vel cum Cantu celebrari, sepelliri, alia Sacramenta ministrari, & fretus verbis Episcopi, dum autoritatem interposuit suam in constructione Oratorii - *sine præjudicio Jurium Parochialium iuxta Synodales Constitutiones* - contendere cœpit jus non esse in eo Oratorio Functiones agendi. Re igitur iterum delata ad hoc Sacrum Tribunal, iterumque audito Episcopo, qui nihil habuit, quod primis literis adderet, Causa nunc proponitur VII. Capitibus collecta.

- I. *An in Festo titulari Ecclesiæ, de qua agitur, aliisque Festis Missæ decantari valeant independenter a Parocho?*
- II. *An Ven. Sacramentum exponi possit in dicta Ecclesia, sola impetrata licentia Episcopi, & independenter ab eodem Parocho?*
- III. *An in supradicta Ecclesia per Sacerdotes ab Ordinario approbatos ex-*
cipi

33

cipi valeant quocumque tempore Sacramentales Fidelium Confessiones independenter a dicto Parocho?

- IV. *An independenter a Parocho extra tempus Paschale administrari possit in eadem Ecclesia Ven. Eucharistia Sacramentum?*
- V. *An ibidem de licentia Episcopi, & independenter a Parocho haberi possint Panegirica Conciones?*
- VI. *An Anniversaria, & Officia pro Defunctis ad libitum celebrari valeant independenter a Parocho in eadem Ecclesia?*
- VII. *An, & cui competat jus peragendi Exequias, & Officium Funebre super Cadaveribus, quæ tumulantur in sepulcro d. Ecclesie.*

Ad I. Negativè. Ad II. Affirmativè. Ad III. Negativè. Ad IV. Negativè præterquam in actu celebrationis Missarum. Ad V., & VI. Affirmativè. Ad VII. competere Parocho.

LUCANA BENEFICII, SEU CAPPELLANIÆ: Simplex Beneficium Ecclesiasticum, sive Cappellaniam in Oratorio S. Augustini, & Monicæ Villæ Fusciandori Lucanæ Dioceseos fundavit anno 1683. Sacerdos Eleonorus Simonetti. Jus patronatus activum sibi, quoad viveret, reservavit, & post obitum filiis masculis, & descendantibus per lineam masculinam in infinitum a Vincentio, & Peregrino Simonetti consanguineis suis; Ne tamen inter eos Lis oriretur, statuit, che succedendo la vacanza, di essa Cappellania, deva farli la presentazione dalli stessi Patroni non collegialmente; ma per turno, & alternativamente, sicche una sola sia sempre la Voce, ed un solo il Presentato, perciò la prima volta, che succederà la Vacanza, la Nominazione appartenga al maggior nato de figli del sopradetto Vincenzo &c. e la seconda al maggior nato de figli del sopradetto Pellegrino &c. e così successivamente, & in perpetuo, *De Jurepatronatus passivo ita cavet*, che il Rettore di detto Benefizio deva sempre essere della Famiglia de Simonetti idoneo a poter ottenere detto Benefizio, qui si non existeret, permittit extraneum a Patronis præsentari.

Sess. 23. c. 6. de ref.

Vacavit nuper hæc Cappellania, sive Beneficium, & cum Præsentatio facienda esset a Majori natu ex Descendentibus a Peregrino, hic nominavit fratrem suum P. Angelum Ordinis Carmelitarum, & quia obstabat Regularis Professio, Rocchus Simonetti natu major ex descendantibus a Vincentio ratus nullam esse nominationem factam a natu majori ex Descendentibus a Peregrino, Dominicum Simonetti fratris sui filium Laicum nominavit *sulla speranza, che venga abilitato ad esser ammesso alla nomina, e presentazione di detto Benefizio, e di lui successivo investimento, e possesso*, quod ut Dominicus obtineret, preces obtulit Sacratissimo Principi, quibus & leges foundationis, & nullitatem nominationis factæ a Natu Majori ex descendantibus a Peregrino narravit, postulavitque, ut postquam Clericali Tonsura initiatus esset, sibi vel uti nominato a Patrono subingrediente, vel etiam ex Jure devoluto Beneficium, sive Cappellania conferretur. Annuit Precibus Optimus Princeps; Interim vero preces datæ fuerunt Sacratissimo Principi a quadrimo Puero Hyppolito Simonetti descendente a Peregrino, quibus petebat, ut in solatium annosi Proavi, utque studia, & Statum Ecclesiasticum ingredi posset, dispensatio largiretur ætatis, ut Beneficium posset obtinere, *attento, quod nullus Clericus, seu Presbyter æque, vel magis qualificatus, qui aspirare valeat, existeret.*

Tom. XIX.

E

Hujus

34
Hujus supplicationis relationi obstitit Dominicus, & res Decreto R.P.D. Datararii delata fuit ad hoc Sacrum Tribunal. Negat Dominicus causas, quas proponit Hyppolitus, satis esse ad Dispensationem obtinendam, præsertim in detrimentum suum, cui jam quæsitum jus sit ad Beneficium ob præsentationem factam a Patrono sub spe dispensationis defectus Clericatus, quam obtinuit. Ab Hyppolito nihil hætenus habuimus. Dubium, quod audito jam Archiepiscopo, proponitur, est.

An Supplicatio Hyppolitij Simonetti sit relaxanda in casu &c.

Affirmativè,

Die Sabbathi 14. Junii 1749.

*Sess. 23. c.
3. de ref.*

CASSANEN. VISITATIONIS; Indulta fuit in ultima Congregatione, habita die 17. transacti mensis Maii ab Eminentissimis Patribus hujus Cause Dilatio ad hanc Congregationem: Ideoque rogantur, ut ex Folio ejusdem Congregationis speciem illius repetant, & VII., quibus collecta est, Capita definiant.

Ant. &c.

Ad I. Affirmativè in casu, de quo agitur ad formam concordia, Ad II. Negativè. Ad III., & IV. Teneri diebus festis sub pœna punctaturæ; quo verò ad servitium quotidianum: Dilata, & coadjuventur probationes. Ad V. Affirmativè. Ad VI. Negativè in casu, de quo agitur. Ad VII. Affirmativè, & ad mentem.

*Sess. 23. de
ref. c. 16.*

LUCANA ORDINATIONIS; Data fuit hæc in folio Congregationis habitæ die 22. Junii superioris anni 1748., & rescriptum fuit Dilata, inde novis acceptis Juribus rescripserunt Amplissimi Patres arbitrio Archiepiscopi: Recusante Archiepiscopo Sacerdotium conferre Diacono Stephano Vincentio Dominici, confugit hic iterum ad Sacrum Tribunal, postulatque Dubii definitionem, ut Amplissimorum Patrum autoritatem tandem cognoscat Archiepiscopus: Dubium est.

An Diaconus Stephanus Vincentius Dominici sit promovendus ad Sac. Presbyteratus Ordinem in casu.

Dilata ad sequentem.

*Sess. 21. c.
3. de ref.
& Sess. 21.
c. 3. de ref.*

CEPHALUDEN. DISTRIBUTIONUM; Postulante Carolo II. Hispaniarum, & Siciliæ Rege, anno 1671., quatuor Dignitates Capituli Cephaludensis, quæ præcis temporibus Regalares erant, Seculares factæ fuerunt, & alia Beneficia unita fuerunt iisdem Dignitatibus, decretumque fuit, ut detraheretur tertia pars reddituum, & in quotidianas distributiones converteretur: numquam tertia hæc ab aliis redditibus separata fuit. Anne 1693., qui tum Ecclesiæ Cephaludensi præerat, Episcopus Orlandus, proposito Edicto, tertiæ hujus partis separationem indixit, iussitque eas distributiones in casu fallentiæ præ suo arbitrio, & successorum in

in posterum, erogandas in fabricam Ecclesiæ; quatenus egeat, seu minus alteri pio Loco. Ægre id tulerunt Dignitates, aditoque, sequenti anno 1794., hoc Sacro Tribunali, duo proposita fuerunt Dubia,,
 „ 1. An prædictæ distributiones quotidianæ amissæ ob non interessentiam
 „ Episcopi arbitrio cedant, vel potius II. An ipsis interessentibus Digni-
 „ tatibus accrescere debeant? Respondit Sacrum Tribunal: Ad primum,,
 „ affirmative: Ad secundum negative. Post hoc tamen responsum neque ab
 ipso Episcopo Orlando, neque a Successore separata fuit portio aliqua in di-
 stributiones quotidianas convertenda, itaut hætenus Dignitates fructus in-
 tegre, & sine ulla diminutione perceperint. Anno 1745., qui nunc easdem
 Dignitates obtinent, postularunt ab Eminentissimis Patribus, vel responsi
 illius abrogationem, vel novam declarationem, ut distributiones accresce-
 rent iis, qui Choro intererant. Rogatus fuit Episcopus, ut sententiam ani-
 mi sui diceret, auditis pridem Dignitatibus: Non respondit Episcopus, sed
 omnes redditus, & fructus Dignitatum sequestratione obstrinxit, ut obser-
 varetur responsum editum ab hoc Sacro Tribunali anno 1694. Dignitates
 manu potius militari, quam Episcopali autoritate id factum dicentes ad
 Amplissimos Patres confugerunt. Date fuerunt urgentiores litteræ, ut responde-
 ret Episcopus, *firmiter remanente sequestro quoad ratas fallentiarum tantum*;
 At neque hætenus respondit Episcopus, neque sequestrationem generalem
 revocavit; atque ita Dignitates sine ullis stipendiis servitium præstiterunt
 Ecclesiæ; Tandem satius duxerunt postulare jura proponendi adversus res-
 ponsum Sacri hujus Tribunalis editum anno 1694. ideoque nunc Dubium
 proponitur.

An sit standum, vel recedendum a decisio die 6. Martii 1694. in casu &c.

Dilata ad sequentem.

MACERATEN. APPLICATIONIS: Visum est Populo Montis Milonis *Sess. 24. c. 6. & 8. de ref.*
 magnum Oppidi non ignobilis deesse ornamentum defectu Collegiæ
 Ecclesiæ, eamque habere meditatur in Ecclesia Parochiali S. Blasii; Loci
 enim antiquitas, ubi præcis temporibus sedebat Pollentia, quam incoluerunt
 Pollentini Populi satis cogniti antiquitatum cultoribus, situs amœnitas,
 agri ubertas, puritas cæli, cultus, numerusque Incolarum Populo suadent
 ut Sacratissimi Principis nostri indulgentia Parochialis Ecclesia in Collegia-
 tam insignem erigi possit. Parata sunt omnia, quæ ad hanc erectionem de-
 siderantur; desunt tantum scuta 3. millia. Populus convertit oculos ad fru-
 ctus superextantes hæreditatis Bartolomæi Accursii, speratque ab his imple-
 mentum operis sine ullius detrimento. Bartholomæus Accursius, postquam
 sua pecunia Templum Imm. Conceptionis extruxit, eique perpetuis assigna-
 tis redditibus Rectorem, & quatuor Cappellanos præposuit, supremis, qui-
 bus anno 1689. decessit, Tabulis, eosdem Cappellanos hæredes ex asse in-
 stituit, quos tamen *simplices Administratores* esse voluit suæ hæreditatis,
 his legibus adjectis, ut bona omnia a primo Cappellano administrarentur,
 qui singulis annis rationem administrationis redere teneatur aliis Cap-
 pellanis; Ut nequeant iidem quidquam ex redditibus hæreditariis sibi ha-
 bere, nisi annua scuta 4., quorum duo primo Cappellano, alia aliis præ-
 stentur ob administrationem, atque exactionem rationum; Ut annua scu-
 ta 12. panis Pauperibus distribuantur, reliqui vero fructus, redditusque
 hæreditatis in Æde Sacra deponentur, & multiplicentur, donec summa
 scut. 400. efficeretur, quæ fundum constitueret, e cujus usuris annua scu-
 ta 12. panis in Pauperes erogarentur; ut demum reliquis hæreditariis fru-
 ctibus evictio præstetur, si forte bona Cappellaniis assignata evincantur.
 Morte obita a Testatore ita uti ipse legaverat, impleta sunt omnia, & licet
 ab Admini stratoribus non tenuis reddituum, fructuumque hæreditariorum
 quantitas erogata fuerit in Ecclesiæ ornamenta, & argentorum, sacrarum-

que suppellectilium emptionem, ita tamen excrevit multiplicum, ut nunc summa scut. sex millium longe excedat. Sperabat itaque Populus, ut ex ea summa detrahi possent scut. 3. millia ad perficiendum opus Collegiatae; non enim hic de immutanda Testatoris voluntate agebatur, qui de hoc hereditatis suae incremento ne cogitaverat quidem, quique de eodem non disposuerat; nullum etiam cuique detrimentum inferabatur, cum & Pauperibus, & Cappellanis satis consultum sit reliquis scut. 3. millibus. Preces igitur in hanc rem Populus obtulit Principi providentissimo, a quo postulationis hujus cognitio data est Sacro huic Tribunali. Datis, ut fieri solet, ad Episcopum, literis, hic rem omnem, Populique postulationem Cappellanis, & Exequutoribus Testamentariis significavit. Tres nullum sibi, atque hereditati, & voluntati Testatoris detrimentum inferri agnoscetes, volentes, lubentesque praestiterunt assensum; obstitit quartus Cappellanus, & Exequutores Testamentarii, ignoretur licet quid sua inter sit, an superextantes redditus hereditarii in hanc, vel aliam piam causam erogentur. Episcopi sententia est indulgendum esse precibus Populi, cum satis consultum sit Pauperum, & Cappellanorum indemnitati reliquis hereditariis redditibus, qui deductis sc. 3. milibus superfunt: Addit Episcopus, ut, si Amplissimis Patribus videatur, iis scut. 3000. ,, erigatur Praebenda Capitularis Theologalis, quae conferri ,, debeat ad formam Constitutionis Benedicti XIII. editae in Concilio Romano, & cum onere Canonico Theologo praeter explicationem S. Scripturae resolvendi etiam casus conscientiae, prout moris est in Cathedrali Macerateni, ita enim, ut ipse ait, erectio Collegiatae incitamento esset Clericis praefati Oppidi, sacris literis operam navando, ut idonei fiant ad eam Praebendam consequendam, Hanc Episcopus, Pertinet nunc ad Eños Patres decernere, atque expedire.

*An sit locus applicationi scutorum trium millium ex multiplico hereditario Bor-
tolomei Accursii pro erigenda Collegiata, de qua agitur in casu &c.*

Dilata ad sequentem.

Sess. 25. c.
13. de Seg.

COMEN. FUNERUM, ET FUNCTIONUM CONVENTUALIUM:
Ex funere Antonii Romi, veluti ex equo Trojano plures prodierunt controversiae inter Archipresbyterum, & Clerum Saecularem Oppidi Dungi Comensis Diocesanos, & Patres Minores S. Francisci strictioris Observantiae, qui ab anno 1513. Monasterium incolunt in eo Oppido extructum titulo Sanctae Mariae del Fiume. Patres ad hunc Amplissimum Ordinem tamquam ad juris, & iustitiae Asylum confugerunt: Episcopus, ut moris est, auditus fuit. Controversiae omnes VIII. Capitibus collectae fuerant: de singulis differere inutile est, cum sola pateant illorum lectio: ab Archipresbytero, & Clero nihil hactenus habuimus. Causae Capita haec sunt.

- I. *An Archipresbyter, & omnes Presbyteri Capituli Cleri Saecularis Dungi associando Cadavera ad Ecclesiam PP. Reformatorum teneantur incedere sub illorum Cruce, seu potius iidem Reformati sub Cruce dicti Cleri, vel ambo valeant propriam Crucem elevare?*
- II. *An in eadem associatione liceat dictis Archipresbytero, & Presbyteris Cleri Saecularis ingredi dictam Ecclesiam PP. Reformatorum cum Stolo, & Cruce elevata, seu potius teneantur ad ejusdem Ecclesiae fores sistere, ibique ultimum vale defuncto dare?*
- III. *An eidem associationi debeant invitari tot Presbyteri Saeculares, quot vocantur Regulares, vel potius invitato tantum Parocho aequali, debeat in reliquis ipsorum funerum pompa ab heredum arbitrio pendere?*

IV. *An*

- IV. *An quotiescumque promiscue invitantur Presbyteri Saculares, & Regulares, candela, quæ manualiter gestatur danda Presbyteris Sæcularibus debeat esse major illa, quæ datur Regularibus, vel potius æqualis ponderis, & arbitrio hæredum?*
- V. *An Patres Reformati eidem associationi invitati teneantur accedere, ad levandum Parochum ab Ecclesia Parochiali, seu potius debeat dictus Parochus pro hujusmodi effectu se conferre privatim ad domum defuncti juxta præensum consuetudinem?*
- VI. *An Cadavera eligentium sepelli cum Habitu S. Francisci Patrum Reformatorum debeant patenter discooperata ad Ecclesiam, & locum sepulturæ deferri, vel potius super iisdem Cadaveribus imponendum sit solitum Pallium, & Tegumentum Mortuorum?*
- VII. *An sit solvenda quarta funeralis sepelliendorum in Ecclesia Patrum Reformatorum, & de quibus candelis?*
- VIII. *An Archipresbyter, & Presbyteri Cleri Sæcularis Dungi prohibere possint Patribus Reformatis celebrare Missas aliasque Conventuales etiam cum præventivo campanarum sonitu peragere ante, vel in actu celebrationis Missæ Parochialis in casu &c.*

Dilata ad sequentem.

URBANIEN. OFFICIATURÆ: Preces obtuli t anno 1687. Urbanienfi Episcopo Catherina Ginia Vidua Bartoli Vitæ Oppidi Saxicorbarii, quibus narrabat decrevisse *di formare una semplice officiatura nella Chiesa Parochiale di S. Gio: Battista di d. luogo &c. con eleggere tre Sacerdoti, li quali siano tenuti, & obbligati di adempire l'infrastrate condizioni; nominavit inde tres Sacerdotes, quibus semper, & perpetuis futuris temporibus voluit, ut præesset Archipresbyter ejusdem Ecclesiæ. Onera autem præcipua, quibus eos subiecit, hæc sunt, che li detti trè Sacerdoti assieme con* „ d. Sig. Arciprete siano tenuti tutti unitamente per se stessi, & in caso di „ giusto impedimento per interpositam personam, purchè sia Sacerdote, „ tutte le Domeniche dell'anno, e tutte le Feste di Precetto, e com- „ mandate dalla S. Chiesa Romana, intervenire in d. Chiesa la mattina „ ad assistere alla Messa cantata da celebrarsi da uno di loro &c. e dagl' al- „ tri da cantarsi a canto fermo, e Gregoriano &c. intendendo, che anche „ il Sig. Arciprete pro tempore debba soggiacere al d. obbligo: Adidit „ inde; il giorno poi come sopra unitamente, e vicendevolmente con ap- „ pararsi uno per il Vespero, e quello cantare con il medesimo Canto „ Gregoriano.

Aliud onus, quod eadem Catherina tribus Sacerdotibus dedit, hoc est „ Che „ trà li detti trè Sacerdoti sempre vi debba essere uno atto, & idoneo alla „ Confessione con l'approvazione dell' Ordinario del Luogo, il quale sia „ tenuto esercitare d. Confessione nella Pieve suddetta per coadiuvare le „ Sagre Communioni - *Cogitavit inde eadem Mulier negligenti um, & ab- „ sentiam Sacerdotum, atque ita cavet -* Che quando ciascuno delli d. no- „ minati Sacerdoti, & anco il Sig. Arciprete pro tempore non intervengan- „ no ad officiare alli tempi come sopra, purchè non siano impediti da giu- „ sti impedimenti di malatia, di assenza per giusta causa, o per altri simili „ difetti da porsi alla considerazione del Sig. Arciprete pro tempore &c. per „ pena debbano essere per ciascuna volta, che mancano la mattina, o il „ giorno, puntati di un quarto di paolo - voluit etiam -, che tutti unita- „ mente debbano fare due Anniversarii per suffragio &c. in perpetuo &c. „ e per farsi detti Sig. Nominati siano obbligati ciascun di loro a dir la „ Messa,

Sess. 24. c.
12. de Ref.

„ Messa, & applicare il sacrificio &c. ed in caso d' impedimento di ciascuno
 „ di essi siano obligati a far dire nella medesima mattina una Messa a pro-
 „ prie lor spese nella Chiesa Parochiale .

Ius, atque arbitrium nominandi Sacerdotes perpetuis futuris temporibus Archipresbyteris dedit, quos voluit nominare posse sine ullis solemnibus, & simplici instrumento, Incaricando però la coscienza del medesimo „ Sig. Arciprete pro tempore ad eleggere, e nominare Persona idonea, „ tanto di virtù, che maggiormente di costumi per adempire il servizio da „ prestarsi, come sopra, petiitque demum eadem Mulier consensum, atque approbationem Episcopi, qui omnia, quæ postulata fuerant, probavit. Servata ad hæc usque tempora omnia fuerunt, quæ Mulier illa voluerat; At mense Aprilis superioris anni 1748. Sacerdos Joachim Crescentinus, qui unus erat ex iis, qui hanc Officiaturam possidebant, eam libere dimisit, eique sponte renunciavit. Archipresbyter Papius nominavit Clericum Josephum Crescentinum renunciantis fratrem, adjecta conditione, ut intra annum ad Sacerdotium ascenderet. Displicuit hæc nominatio Sacerdoti Angelo Maria Tacchi, qui preces obtulit Sacro huic Tribunali, quibus petebat, ut nominatione nulla declararetur, quod nominari debuisset actu Sacerdos, non Clericus, ut ipse agnoverat Archipresbyter Papius, qui in alia vacatione facultatem petierat ab Amplissimis Patribus nominandi Clericum; quod ipse ortus esse in Oppido Saxicorbarii, & subjectus esset Episcopo Urbaniæ, cum contra Crescentinus ortus esset in Burgo ejusdem Oppidi vulgo *Mercatale*, & diversæ sit Diœceseos Feretrana: quod denique suspicione simoniæ vacua non esset nominatio Josephi.

Data fuerunt ad Episcopum Urbanensem literæ; ut sententiam diceret animi sui. Decessit interim Archipresbyter Papius, & novus Archipresbyter Fabrinus sese in Judicem constituens nullam declaravit nominationem Josephi, publicoque instrumento nominavit Sacerdotem Tacchi. Respondit Episcopus secundum Crescentinum; censuit enim Officiaturam esse Sacerdotalem habitu tantum, non actu, a fundatrice civicam qualitatem requisitam, non fuisse; commentum esse, quod Tacchius de simoniæ suspitione proposuit: Addit de Clerico Crescentino, hic bonis est informatus moribus, assidue fidue famulatur huic inæ Ecclesiæ Cathedrali, dum interea hic moratur „ studiorum causa. In ea diebus festis docet Doctrinam Christianam, „ diis diligenter vacat, de Theologia morali ita imbutus est, ut excipere „ valeat Sacramentales Confessionis statim, ac erit Sacerdos, atque præfert specimen, futurum probum Ecclesiæ Ministrum, & utpote approbatus ad Sacrum Subdiaconatus Ordinem eo initiatus esset, nisi ei fuisset impedimento prædictus Angelus Tacchi per exhibitionem literarum „ institus Sac. Congregationis. Hæc Episcopus.

Causa nunc proponitur: disputat Tacchius Officiaturam esse Sacerdotalem actu; contra Crescentinus neque actu, neque habitu; addit se doctum cantus Gregoriani, Tacchium imperitum, & Cantus, & Theologiæ moralis: inter has disputationes Eminentissimi Patres definient.

An, & quæ nominatio sublineatur in casu &c.

Sustineri nominationem Crescentini.

*Cap. 1. sess.
2. de res.
Mart.*

ASSISIEN. SPONSALIUM: Conventis nuptiis inter Raynaldum Egidii, & Annam Battazzi. pacta dote scut. trium millium, scripta fuit a conciliatore harum nuptiarum Philippo Cotononi apocha, in qua plures adjectæ fuerunt conditiones, & præferim illa, *che il presente foglio debba sottoscrivarsi da ambe le Parti, e ridursi a publico istromento*. Paruit Anna huic conditioni, non Raynaldus, qui spe fovens Annam, & ejus Matrem plures summas pecuniæ ab iis accepit, ut tertia dotis pars scut. 1000. soluta jam

39
jam fuerit. Abusus Raynaldus pecuniis, conversusque in amores in-
nestos coegit Assisensem Episcopum, ut ei indiceret præcepta de non con-
versando, & demum Civitate eum expelleret. Certior facta de his Anna
aversum a nuptiis animum ostendit; At Raynaldus ita rem cum Anna Ma-
tre composuit, ut Mulier illa cum Annæ Fratre publico instrumento, cui
adjecta fuit apocha antecessens, mutuas repromissiones fecerit Matrimonij
ab Anna contrahendi cum Raynaldo, qui fassus est recepisse tertiam dotis
partem scut. 3. mil., & liberationem fecit. Ubi id rescivit Anna, nihil
intactum reliquit, ut resolveretur contractus initus ipsa ignorante, nec re-
pugnavit Raynaldus; ope igitur ejusdem conciliatoris Philippi Cotoloni de-
signata fuit dies 35. Julii anni 1748., ut alio publico instrumento dissol-
verentur sponsalia, sed defuit Raynaldus, quia ei defuerunt pecuniæ in-
causam dotis acceptæ, quas restituere tenebatur.

Pertasa igitur his tricis Anna preces obtulit Sacratissimo Principi nostro,
quibus postulabat, ut declararetur liberam esse. Data fuit cognitio Sacro
huic Tribunali, a quo mandata fuit jurisdictio Episcopo Assisensi: Frustra
tamen monitus, vocatusque fuit in Jus Raynaldus, nunquam enim ivit, &
demum Episcopus sententiam tulit libertatis Annæ, quæ, appellatione non
interjecta, nacta est authoritatem rei judicæ. Petiit igitur Anna resti-
tutionem sc. 1000., quæ Raynaldus in causam dotis acceperat; Tunc vero
Raynaldus questus est in hoc Sacro Tribunali de sententia lata ab Episcopo,
qui, ut fieri solet, auditus jam fuit, & causa nunc tribus collecta Capiti-
bus proponitur. Intendit Anna ne constare quidem de sponsalibus, & si de
iis contractis constaret, rescindenda esse ob justas causas, quas ipsa habuit,
damnandum demum esse Raynaldum ad sc. 1000. restituenda: A Raynal-
do nihil hætenus habuimus. Dubia sunt.

I. *An constet de sponsalibus? & quatenus affirmativè.*

II. *An sit locus illorum rescissioni? & quatenus affirmativè.*

III. *An sit locus restitutioni præsentium mille D. Raynaldo Egidii soluto-
rum in casu.*

Ad I., II., & III. Affirmativè, & ampliùs.

Die Sabbathi 5. Julii 1749.

Quatuor Primæ, quas ordine suo subiicimus, Causæ in ultima Congrega-
tione habita die 14. transacti Mensis Junii, Partibus postulantis, Di-
lationem obtinuerunt ad hanc Congregationem: Poterunt igitur Eminen-
tissimi Patres Folium ultimæ Congregationis iterum consulere, ut speciem
earum repetant, & Dubia, quæ in iis sunt, expediant.

LUCANA ORDINATIONIS, ejus Dubium est.

*An Diaconus Stephanus Vincentius Dominici sit promovendus ad Sac. Presby-
teratus Ordinem in casu.*

Sess. 23. de
ref. c. 16. §.

Recurrat humiliter ad Archiepiscopum.

CEPHALUDEN. DISTRIBUTIONUM, in qua quæritur.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 6. Martii 1694. in casu &c.

Sess. 21. c.
3. de refor.
& sess. 21.
c. 3. de ref.

Dila-

Dilata , & exhibeatur erectio Dignitatum , fir-
mo remanente sequestro pro rata Fallentiarum
tantum .

Ss. 23. c. 6.
de ref.

MACERATEN. APPLICATIONIS , cujus Caput est .
*An sit locus applicationi scutorum trium millium ex multiplico hereditatio
Bartholomæi Accursii pro erigenda Collegiata , de qua agitur in casu &c.*

Dilata, firmetur status multiplici , & transmit-
tatur .

Ss. 24. c. 18.
de ref.

COMEN. FUNERUM , ET FUNCTIONUM CONVENTUALIUM ;
cujus VII. sunt Capita ut colligi potest ex Congreg. 14. Junij pag. 36. ,
quibus Sacr. Congreg. respondit .

Dilata , & coadjuventur probationes , tam su-
per Collegialitate , quam super consuetudine in
omnibus .

Ss. 24. c. 1.
de ref. Mat.

FANEN. SEU SENOGALLIEN. SPONSALIUM : Speciem hujus Cau-
sæ repetere poterunt Amplissimi Patres ex *Folio Congregationis* habitæ die
1. Martij hujus Anni , qua die proposito Dubio - *An sit locus translationi
Puella in aliud Monasterium extra Civitatem Eugubii in casu &c.* - Res-
ponderunt Eminentissimi Patres - *Affirmative* , & ad Mentem - cum autem
Mens fuisset , ut ab Episcopo Senogallienfi Puella in aliquo Monasterio tuto ,
& nulli suspecto collocaretur , ejusque Puellæ voluntas exploraretur , Epi-
scopus P. Senogallienfis , diligenter impletis Mandatis Sacri hujus Tribunalis ,
Anastasiam inclusit Monasterio S. Lucæ Arcis Contratæ , ejusque explora-
ta voluntate , rescivit eam constantem esse in proposito Sacras vestes acci-
piendi , & nomen suum dandi Monasterio . Redit nunc itaque Causa ad Am-
plissimorum Patrum Judicium , sed novis Capitibus , quæ subiicimus .
I. *An constet de Sponsalibus ? Et quatenus affirmative .*
II. *An si locus assumptioni habitus Religiosi , & Professioni respective ? Et
quatenus affirmative .*
III. *An sit locus restitutioni munerum in casu &c.*

Dilata ad sequentem .

Scff. 22. c. 8.
de ref.

MELPHIEN. SEU RAPOLLEN. QUARTÆ FUNERALIS : Data
fuit omnis Causæ hujus species in *Folio Congregationis* habitæ die 26.
superioris Mensis Aprilis , sed Causa ea die proposita non fuit , Clero
Oppidi Atellæ dilationem postulante . Proposita itaque in *Congregatione
dici 17. Maii* , Dubio , quod erat , *An Patres Minores Observantes Refor-*
mati vigore conventionis appositæ in limine foundationis eorum Conven-
tus , & Ecclesiæ S. Mariæ Angelorum Terræ Atellæ sint exempti a so-
lutione Quartæ Funeralis pro cadaveribus sepeliendis in dicta Ecclesiâ ,
seu potius teneantur illam persolvere in casu &c. , Responderunt Emi-
nentissimi Patres *Affirmative ad primam partem , Negative ad secundam .*
Retradari hoc Judicium postulat Clerus ; jure , an non , onus erit Amplif-
simorum Patrum respondendo .

In decisis, & ampliùs.

COMEN. FUNCTIONUM : Septem Capita disputata fuerunt in hac Causa, quæ data fuit in *Folio Congregationis habitæ die 17. superioris Mensis Maii*. Primum fuit, „ An in Festo Titulari Ecclesiæ, de qua agitur, aliisue „ Festis, Missæ decantari valeant independentè a Parocho II. An Ven. Sacramentum exponi possit in dicta Ecclesia, sola impetrata licentia Episcopi, & independentè ab eodem Parocho? III. An in supradicta Ecclesia per Sacerdotes ab Ordinario approbatos excipi valeant quocumque tempore Sacramentales Fidelium Confessiones independentè a dicto Parocho? IV. An independentè a Parocho extra tempus Pascale administrari possit in eadem Ecclesia Ven. Eucharistiæ Sacramentum? V. An ibidem de licentia Episcopi, & independentè a Parocho haberi possint Panegiricæ Conciones? VI. An Anniversaria, & Officia pro Defunctis ad libitum celebrari valeant independentè a Parocho in eadem Ecclesia? VII. An, & cui competat jus peragendi Exequias, & Officium funebre super Cadaveribus, quæ tumulantur in Sepulcro dictæ Ecclesiæ? Respondit Sacrum Tribunal: *Ad I. Negative: Ad II. Affirmative: Ad III. Negative: Ad IV. Negative præterquam in actu Celebrationis Missarum: Ad V., & VI. Affirmative: Ad VII. competere Parocho*. In novam nunc omnia hæc Capita, & eorum definitiones revocantur disputationem, ideoque expediendum est Dubium.

*Ss. 24.c.18.
de ref.*

An sit standum, vel recedendum a Decisis in casu &c.

Dilata.

NEAPOLITANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM : Duabus rationibus Pat. Raphael a S. Josepho Clericus Regularis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum in integrum restitui postulat adversus quinquennium a Professione emissæ anno 1739. in Monasterio Beatissimæ Virginis de Caravaggio Neapolis. *Prima* est, quod cum ipse perpetuo, atque insanabili morbo, vitioque laboraret contra Ordinis Constitutiones, addito etiam periurio, Professionem emisisset, quæ ob id nulla sit defectu consensus Ordinis, quem latebat vitium perpetuum ejusdem. Ad vitium hoc quod attinet ex Medicorum, qui opem ei, auxiliumque præstiterunt, aliorumque Testium, ipsiusque Pat. Raphaelis testificatione constat eum, cum vix pubesceret, studiorum causa in nephrysim incidisse, colicisque doloribus affectum. Ulcere inde exorto in ductu urinario, qui sensu præditus est exquisitissimo, doloribus excruciatum fuisse acerbissimis, dum urinam emitteret, dolores augente irritamento salium urinæ, quibus ulcus recrudescerebat. Opem quidem tulit, quam potuit ars medica, causam morbi tollere non valuit, levare tantum potuit, & lenire dolores: hoc statu de ingrediendo in Monasterium Raphael cogitavit, receptusque vitium occultare curavit, ne eiceretur, vetantibus Ordinis Constitutionibus, ne accipiantur, qui morbo, vitioque perpetuo laborant. Prætermisiss itaque in anno probationis medicamentis, factum est, ut vitii illius vis excreverit, & post emissam Professionem vitium illud, quo afficiebatur, latere amplius non potuerit; Nihil omiserunt, & Ordo, & Consanguinei, ut valitudinem reciperet; frustra tamen; & medicamina, & Cœli mutatio vitium sanare non potuerunt: distulit nullitatem suæ Professionis proponere, spe semper de tentus recuperandæ salutis: nunc agnita inutilitate hujus spei, & quod oneri sit Ordini, Monasterioque, cum ineptus sit Muneribus suscipiendis, postulat in Integrum restitui; & ut facilius hoc impetrare possit, alteram proponit rationem intercepti anni probationis, cum eo anno bis Monaste-

*Ss. 25.c.15.
de ref.*

rio abfuerit, & Ludis scanicis, Theatroque depositis Ordinis vestibus, & faularibus indutus praefens fuerit tempore, quo a Serenissimo Rege nuptiae initae fuerunt, reliqua nocte in adibus amici hominis somno transacta. Auditus Eminentissimus Archiepiscopus censuit in integrum esse restituendum, & nunc in Jus vocato Ordine, servatisque omnibus, quae servanda sunt, Dubium proponitur.

An sit locus Restitutioni in Integrum in casu &c.

Dilata, & scribat Defensor Professionis.

*Ss. 23. c. 18.
de Ref.*

ASCULANA IN APULIA: Erecto Seminario ab Episcopo Asculano, cum illius redditus tenues sint, & vix ad Ducatos biscentum perveniant, non obstante Taxa Beneficiorum, Locorumque Piorum, atque unione simplicium Beneficiorum, quae haecenus vacarunt, censuit Episcopus Patres Minores Conventuales, & Patres Eremitas Ordinis Divi Augustini, qui Monasteria habent, quorum redditus excedunt Ducatos annuos septingentos, & septem, aut octo in familia numerant Personas, cogi posse, ut in causam Seminarii contribuereant. In irritum cessis urbanis omnibus Officiis, res ad Judicium Amplissimorum Patrum venit. Officiales Seminarii adigendos esse ad contributionem Patres Conventuales, & Eremitas contendunt, quia licet Tridentini dispositione ab hac contributione *Mendicantes* expresse excipiantur, id tamen accipiendum sit pro modo reddituum, quae necessarii sunt, habita ratione alimentorum, fabricae, & similium; ubi vero redditus excedant, teneri *Mendicantes* ad contributionem substinere ex doctrina *Tignatelli. Consult. 223. num. 23., & 27. vol. 1. Card. de Luca in Adnot. ad Concil. Trid. disc. 25. num. 4. Panimol. dec. 27. num. 15., & 16.* Ab his Regularibus nihil haecenus habuimus. Dubium autem, de quo disputatur, est.

An Patres S. Augustini Civitatis Asculi, & Minores Conventuales S. Francisci teneantur ad contributionem favore Ven. Seminarii in casu &c.

Negative, & amplius.

Die Sabbathi 2. Augusti 1749.

*Ss. 24. c. 1.
de Ref. Mat.*

FANEN. SEU SENOGALLIEN. SPONSALIMUM: Dilata fuit Causae huius propositio in ultima Amplissimi Ordinis Congregatione habita die 5. transacti mensis Julii poterunt itaque Eminentissimi Patres folium illius Congregationis iterum consulere, ut tria, quae sequuntur, capita expediant.

I. *An constet de sponsalibus, & quatenus affirmative.*

II. *An sit locus assumptioni habitus Religiosi, & Professioni respective, & quatenus affirmative.*

III. *An sit locus restitutioni munerum in casu &c.*

Ad I. Affirmative, & amplius. Ad II., & III.
Ad mentem.

*Ss. 24. c. 4.
de ref.*

AQUEN. CONCIONATORIS: Data fuit haec Causa in folio Congregationis habitae die 1. mensis Martii huius anni, sed definita non fuit, respondentibus Amplissimis Patribus - Dilata, & Promotor Fiscalis deducat iura - cum itaque nunc mandata Sacri Tribunalis Promotor impleverit rogantur Eminentissimi Patres, ut folium illud iterum consulant, & quod proponebatur, dubium definiant.

An

43

An Concionator Ordinis Carmelitarum deputatus, & approbatus a suo P. Provinciali pro concionando in Ecclesia Parochiali retenta per PP. dicti sui Ordinis, & existen. in Terra Cremolini teneatur subiaci novo examini Episcopi, seu potius teneatur tantum petere Benedictionem in Casu &c.

Non proposita.

TUDERTINA DECIMARUM: Species Causæ hujus data fuit in folio Congregationis habitæ die 17. Junii anno 1747., quod publici Juris factum fuit Vol. XVI. Thesaur. Ref. Sac. Congreg. pag. 47. Ex quatuor dubiis, quibus causa constabat, duo erant, II., quo quærebatur, „ An a solutione „ Decimarum eximantur Clerici pro bonis eisdem post concordiam in Patrimonium Sacrum assignatis, & Patres Tertiæ Ordinis, aliaque loca Piam dioc. Terræ (Massæ) pro bonis quocumque titulo quæsitis, & IV. quo quærebatur, „ An d. Particulares Laici, & Ecclesiastici etiam Regulares, & Loca Piam dioc. Terræ teneantur Parocho ad solutionem Decimarum præteritarum, & non solutarum a die Rectoriæ moderni Archipresbyteri, vel potius a die concordiæ in casu &c., Respondit Sacrum Tribunal in Congreg. habita die 15 Julii eodem anno 1747., Ad II. Negative quoad Clericos, & in reliquis videatur particulariter, Ad IV. Affirmative juxta resoluta in præcedentibus pro nunc a die motæ litis ut in eodem Vol. XVI. Thesaur. Resol. Sac. Congreg. pag. 52., Confirmata fuit hæc definitio in Congreg. habita die 2. transacti mensis Aprilis, qua die proposito dubio: „ An sit standum, vel recedendum a decisio - Responderunt Eminentissimi Patres - In decisio, & amplius in omnibus.

ss. 22. c. 2.
de ref.

Nunc itaque Archiepresbyter Dominicus Antonius Biaginus definiri postulat causam contra Regulares, & Loca Piam particulari judicio reservatam: & hanc nactus occasionem aliud addidit controversiæ caput de exteris, qui bona possident in Territorio Massæ, quos ad Decimarum solutionem damnandos esse censet. Poterunt igitur Amplissimi Patres, repetita lectione folii Congregationis habitæ die 17. Junii anni 1747., & præ oculis habita re iudicata Sacri hujus Tribunalis, duo, quæ proponuntur, dubia expedire.

- I. *An RR. PP. Tertiæ Ordinis S. Francisci, & alia Loca Piam Terræ Massæ pro bonis quocumque titulo, & a quocumque tempore quæsitis teneantur Parochiali decimasolvere in casu &c.*
- II. *An exteri bona in Territorio Massæ possidentes eidem Ecclesiæ Decimasolvere teneantur, ad quam rationem, & a quo tempore in casu &c.*

Dilata ad sequentem.

PISAUREN. PAROCHIALIS: Vi, metuque illato, ut ipse ait, ab Episcopo Pisaurensi coactus fuit Petrus Joannellius dimittere Archiepresbyteratum Ecclesiæ S. Sophiæ Oppidi Gradariæ; sed, re adhuc integra, Romam adventus revocavit mandatum, quod dederat, ad resignandam Parochiam, & Sanatorium obtinuit. Quia vero metuebat ab eodem Episcopo, preces obtulit Sacro huic Tribunali, obtinuitque, ut interim Vicarium idoneum Parochiæ præponeret, qui Sacra nenta ministraret: At Episcopus, & Cappellanum loco Vicarii, & Oeconomum redditibus omnibus Archiepresbyteri præfecit, Domum, & Horrea obsignavit, debitoribus, colonisque inhibuit, ne pecuniam ei solverent, processum denique adversus eum confecit, quo posset eum Parochia privare. Confugit iterum Archiepresbyter ad hoc Sacrum Tribunal, a quo rejecta, quam petebat, circumscriptione ejusdem

ss. 24. c. 20.
de ref.

dem processus, obtinuit revocationem sequestrationis fructuum bonorum Parochialis Ecclesiæ, & remotionem Oeconomi, & obſignationum Domus, & Horreorum, depoteto tamen Vicario.

Advento tandem processu, Causa privationis Parochiæ proponitur. Duo sunt crimina, quibus Archipresbyter impetitur suasore, ut ipse putat, & teste Hermete Badioli. Primum est, quod virginem, quam uti ancillam domi retinebat, ab hinc biennium vitiaverit, quæ inde utero gravi post novem mensium fastidia, enixa est; Alterum quod Archipresbyter, perpetuo ebrius sit maximo universi Populi scandalo. Testes, quos Promotor Fiscalis ad *primum* crimen probandum induxit, de auditu ab aliis deponunt: duo tantum sunt, qui ab ipsa vitiata Virgine id accepisse dicunt in ipsa Archipresbyteri domo ea nocte, qua enixa est, dum ei opem ferebant, Fœmina quæ nihil probat in judicio criminali, & Physicus refert alter Archipresbyterum ea nocte fores domus suæ pulsasse, rogasse eum, ut honori, nominique suo consuleret, & fœtum extra Gradariam clam ferret: Narrat Hermes Badioli, qui Rector est alterius Parochialis Ecclesiæ eiusdem Oppidi, audivisse Archipresbyteri Matrem querelas de filio fundentem, quod parum honestos jocos, lususque egisset cum Puella: correptum a matre filium, qui indignatus eam coegit, ut Fanum, unde discesserat, repeteret.

Non inficiamur Archipresbyter ancillam domi suæ peperisse, negat probari ob id vitiatam ab eo fuisse, narrat Virginem illam simulasse hydropem: deceptos fuisse etiam Medicos, ut mirum esse non debeat, si, & ipse fuerit deceptus: post editum ab illa partum curasse, ut clam extra Gradariam deferretur, tum ut honori, famæque Puellæ consuleret, tum ut omnem a se suspicionem amoveret, neve ei impingeretur, quod non admiserat, crimine, cujus sola suspicio detrimentum infert Viro Ecclesiastico, & Parcho, a quo non crimen tantum, sed etiam suspicio criminis abesse debet: inverisimilitudinem satis eum defendere, nam si Virginem compressisset, si scivisset non hydropem laborare, sed utero gerere, facile nimis ei fuisset Puellam alibi transferre extra Gradariam, neque ita fuisset ineptus, qui voluisset, ut domi suæ fœtum emitteret: Mulierculam illam, & Physicum non convenire in iis, quæ referunt, nec verisimile fieri, ut id accipere potuerint, ut ajunt, ab ipsa ancilla, cum ipsa alios stupri reos accusaverit, non Archipresbyterum, ut ad Sacram Congregationem negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam scripsit Episcopus, pus, Costei del fallo commesso incolpava tutt' altri, che il medesimo. Arciprete, e molte congetture ancora mi escludevano il di lui reato, nil tribuendum falsæ Badioli narrationi, quam Mater ipsa Archipresbyteri destruit, dicens volentem, lubentemque Fanum repetiisse aliis ex causis, & annua sc. 30. a filio recipere, qua in re alium habet contestem.

Ad alterum ebrietatis perpetuæ crimen probandum sexdecim testes inducit Promotor Fiscalis: Ex his decem de auditu testificationem facere dicit Archipresbyter, ideoque nihil probare, sex alios ebrietatem arguere eleganti ratione, quod post prandium dormiat: duos demum, qui eum, ebrium vidisse dicunt nuptiarum quarundam tempore, contraria dicere; alter enim in ipsa domo, in qua nuptiæ celebrabantur, eum dormire debuisset, alter vero, qui est Hermes Badioli, Gradariam rediisse dicit, licet vix pedibus consistere posset: denique contrarios omnes Testes uti falsos reiciendos esse disputat Archipresbyter testimonio quinquaginta Patrum familias, qui de ejus morum integritate testificantes Sacratissimum Principem nostrum oblati præcibus adierunt, quibus postulabant, ut ipsum Archipresbyterum ad Parochiam, quam vi metuque coactus dimiserat, redintegraret. Hæc Archipresbyter: a Promotore Fiscali nondum libellum habuimus: duo sunt Causæ capita.

I. *An sit locus privationi Parochiæ in casu &c.* & quatenus negative.

II. *An*

Ad I. Negativè. Ad II. Ad mentem.

FERENTINA FRUCTUUM: Diuturna consuetudine, quæ ab anno 1686. in jus scriptum transiit, observatum est, & observatur in Ecclesia Collegiata S. Agathæ Proxendis Ferentinæ Diœceseos, che quando muore l'Arciprete, o Canonico, o Beneficiato, si facciano dell' entrate all'anno del defonto dodici parti, e la rata, che li tocca per il tempo servito si dia al suo Erede, e l'anno incominci il primo Settembre. Hoc jure ductus Joseph Grassellius filius Sororis, & hæres Archipresbyteri Raymundi Mecoli, qui obiit die 24. Martii superioris anni 1748., petiit ab Archipresbytero successore Peregrino Fornasari, qui Archipresbyteratus possessionem nactus est die 23. Aprilis ejusdem anni, fructuum, & reddituum partem, quæ respondebat septem mensibus, quibus a die 1. Septembris anni 1747. ad diem 24. Martii anni 1748. servitium præstitit Ecclesiæ Archipresbyter Mecoli: recusavit Fornasarius: Grassellius eum vocavit in jus ad hoc Sacrum Tribunal, & disputat consuetudinem, quæ hætenus servata fuit, ut testificationem faciunt Canonici, esse servandam. Quid contra Fornasarius excipiat ignoramus, nondum enim ab eo Libellum habuimus: Dubium est.

Sess. 22. c. 11.
de ref.

An rata fructuum Archipresbyteratus Terræ Proxendis a mense Septembris 1747. usque, & per totam diem 24. Martii 1738., quæ obiit bon. mem. Archipresbyter Mecoli, debeatur illius hæredibus, seu potius moderno Archipresbytero in casu &c.

Affirmative ad primam partem. Negative ad secundam.

NULLIUS, SEU FARFEN. COMMUTATIONIS BENEFICIJ: Cum vacasset simplex Beneficium S. Nicolai ad Montes, cujus patronatus ex vetustissimo jure nominandi pertinet ad Sodalitium S. Laurentii Oppidi Tophiæ, Officiales, coacto universo Sodalibus verba fecerunt, vellent ne, ut illud in residensiale converteretur, eoque erigeretur Canonicatus in Ecclesia Collegiata ejusdem Oppidi, quod, aucto Canonicorum numero, Ecclesiæ decus, servitiumque augetur, Patriæ quoque, & ipsius Sodalitij utilitas adesset, cum ea conditione Canonicatus erectio facienda esset, ut Juspatronatus ad Sodalitium spectaret, utque Canonicus pro defunctis Sodalibus quolibet hebdomada sacrum faceret. Dissuasent alii, quod rogabant Officiales, & post suadentium, & dissuasentium orationes ad suffragia ventum est. Ex centum, & octo, qui assuerunt, Sodalibus, quinquaginta duo secundum rogationem Officialium suffragia tulerunt, contra vero quinquaginta sex Canonicatus erectioni repugnarunt, atque ita perlata non fuit nova lex Officialium pars licet victa æqualia jactaret suffragia, quod senes duo errassent in traditione calculorum: nec tamen pars victa Sodalium animo cecidit, & spe, nomine siquidem Populi Tophiæ preces oblatae fuerunt Sacratissimo Principi nostro, quibus postulabant commutationem simplicis Beneficii in residensiale, utque Pontificia auctoritate derogaret, si opus esset, suffragiorum pluralitati.

Sess. 25. c. 11.
de ref.

Data fuit ab Optimo Principe hujusce rei cognitio Sacro huic Tribunali, & rogatus fuit Eminentissimus Abbas, ut animi sui sententiam aperiret. Audivit ipse Sodales, utramque eorum partem propositi sui tenacem invenit: altera eorum Ecclesiæ decus, & servitium, Divini Cultus augmentum, patriæ, ipsius Sodalitij utilitatem, & ornamentum urgebat: altera vero injuria id fieri

fieri dicebat majoris partis Sodalium, cum tamen scitum, perspectumque sit omnibus ad commutandum simplex Beneficium Jurispatronatus Laicalis in residentiale requiri patronorum omnium consensum, ut post *Gloss. in cap. nobis verb. in Cappella de Jurepatron.* uno ore docuerunt *Lotter, de re Benef. lib. 1. quest. 35. num. 90.*, & seq. *Vivian. de Jurepatron. lib. 13. cap. 9. num. 37. Rebuff. in Prax. Benef. tit. de union. num. 28. Leuren. fer. Benef. part. 2. cap. 1. sect. 1. §. 7. num. 6. Piton. de contro. Patron. alleg. 52. numer. 23.*; Etque amplius, quod nulla urgeat necessitas, cum Sodalitium Jus habeat Patronatus Canonici in eadem Collegiata, cui onus adjectum est sacri agendi qualibet hebdomada pro Sodalibus, & satis consultum sit Ecclesiæ decori, & necessitati populi, qui vix constat septingentis Capitibus, Archipresbytero, & septem Canonicis, aliisque Sacerdotibus Sæcularibus, & Regularibus: denique Beneficii hujus redditus annuos ita tenues esse, ut impares sint Canonici erigendo, quod tamen a Sodalibus aliis negatur, quia, cum ejusdem Collegiata Ecclesiæ Canonici festis tantum diebus servitium præstent, huic oneri ferendo annui redditus Beneficii, qui ad sc. 30. fere perveniunt, satis esse videantur. In hac Sodalium adversantium colluctatione ad Jurisprudentiam Eminentissimorum Patrum pertinet definitio.

- I. *An sit locus commutationi Beneficii simplicis S. Nicolai in residentiale in Collegiata Terræ Tophiæ in casu &c., & quatenus affirmativè.*
- II. *An, & quot onera Missarum sint addenda in casu &c.*

Ad I. Negative. Ad II. Provisum in primo, & amplius.

*Sess. 22. c. 9.
de ref.*

FIRMANA VENDITIONIS HORTI: Ut *Ædes* suas ampliaret *Com. Joannes Vincius Gigliucci* duos exiguos Hortos, qui ad Præbendas Prioris, & Subprioris Collegiatae Ecclesiæ S. Michaelis Archangeli spectabant, emere proposuit. Cum vero ageretur de rebus Ecclesiæ, quæ sine evidenti ejusdem utilitate alienari non possunt, atque Horti una cum consitis arboribus, & fatiscenti muro, quo circum cluduntur, æstimati fuissent scut. 23., obtulit Priori, & Subpriori annum iis cedere perpetuum censum sc. 100., qui reddit sc. 350., obtulit suarum ædium cubiculum, obtulit renunciationem liti, quæ agebatur cum eadem Collegiata Ecclesia ob Cœmeterium. Acceperunt continuo conditionem Prior, & Subprior, oblatisque Precibus Sacro huic Tribunali, ut potestas eis fieret vendendi, rescriptum fuit die 25 Februarii 1747. - *Pro facultate arbitrio Archiepiscopi* - Cum jam stipulatio publicis Tabulis esset interponenda, Subprior Fortusiatus Pasqualini, mutato repente consilio, quem præstiterat venditioni, consensum revocavit. Hanc Subprioris levitatem patienter tulerunt Comes Vincius, & Prior, litisque perosi aliam inter se inire curarunt rationem, qua contractus perficeretur: Omissa igitur tenuissima illa portione Horti, qui ad Præbendam Subprioris pertinet, factaque a Com. Vincio declaratione de non emendo eandem portionem, Hortum tantum, qui ad Triorem spectabat, emere contentus, obtulit cessionem perpetui census scut. 100. Novis itaque Sacro huic Tribunali oblati precibus, rescriptum fuit ab Eminentissimis Patribus *Arbitrio Archiepiscopi*.

Non ob id tamen res exitum habuit, novæ enim exortæ sunt turbæ a Canonicis, novæ difficultates à Subpriori. Hic hortum suum inutilem reddi dicebat novo ædificio, quod in contiguo Prioris Horto extruere intendebat Comes Vincius, interceptis solis radiis, quibus herbæ, atque olera adolefcunt: Illi vero alienationem Horti Prioris fieri non posse disputabant, tum quia Capituli, & Patronorum Collegiatae Ecclesiæ deficiebat assensus, tum quia novo ædificio

ædificio Chori, & Sacrarum luminibus officiebatur. Datis itaque Sacro huic Tribunali hac de re precibus, necesse fuit audire Archiepiscopum, qui dissidentibus Peritis, prudenter peritiorem elegit, accessitque ipse ad locum designaturus, quæ faciendæ essent, ut veritas erveretur. Remittit Peritior Chori, & Sacrarum luminibus non posse officere novum ædificium, si, ut Comes Vincius intendit, non extollatur altius palmis vigintiquinque, cum in latitudine palmorum 47., quibus Hortus Prioris distat a Choro, & Sacrarum, illoque Cæli aspectu, quo loca sita sunt, impossibile fiat intercipi novo ædificio solares radios: Respondit Archiepiscopus, si hæc ædificio lex imponatur altitudinis, alienationem horti utilem esse Ecclesiæ, Causa nunc proponitur, & disputat Prior Capituli, & Patronorum, qui in Causa non sunt, neque ex Juris dispositione, neque ex observatione alienationum, quæ hæcenus factæ sunt, consensum requiri, & si eo opus esset, supplendum esse defectum ab hoc Sacro Tribunali in tantâ Ecclesiæ utilitate; Subprioris horto nullum detrimentum inferri novo ædificio, quod radios solis intercipit, nam solis radii ætate flagrantissimi nocent herbis, & ole-ribus Hortorum, qui umbra gaudent, virentque æstivo tempore, non sole, idque plurium olitorum testificatione comprobatur, & cunctos docet ratio naturalis. A Subpriori, & Canonicis nondum libellum Jurium habuimus: Unum Causæ Caput est.

An sit locus alienationi Horti, de quo agitur in casu &c.

Negative .

CIVITATIS CASTELLI JURISDICTIONIS: Qui anno 1625. Ecclesiæ Civitatis Castellæ præerat Episcopus, postulavit ab hoc Sacro Tribunali, ut definiret, an servanda esset consuetudo, quæ adversus cognitissimam Civilis, & Pontificij Juris regulam, *Actor sequitur forum rei*, Laici conventi a Clericis Actoribus ad Ecclesiasticum Tribunal traherentur. Consuetudinem hanc probabat Episcopus sexdecim Testibus, qui de ea testificationem faciebant: nullo itaque Laicorum Tribunalium jura defendente respondit Sacrum Tribunal die 26. Januarii ejusdem anni 1625. - *ejusmodi supposita, laudabili consuetudine, Laicos utique posse, ac debere ad Forum Ecclesiasticum trahi*. Hoc Sacri Tribunalis Responsum, vel ignoratum fuit, vel obliteratum, nam plurima, & pene innumera sunt exempla Causarum post illud latum, e quibus patet Laicos a Clericis in jus vocatos fuisse coram Laicis Judicibus. Cum vero Promotor Tribunalium Laicorum aliquid sensisset, egit anno 1735. possessorio Judicio coram A. C. contra Promotorem Fiscalem Curie Episcopalis, & Sententiam obtinuit, quæ definitum fuit „manutenendum esse in quietâ, & pacifica Possessione recipiendi in Tribunali Laico quascumque lites, & Causas ab Ecclesiasticis, Clericis, & „Locis Piis introducendas contra quoscumque Laicos, illasque decidendi, „quocumque impedimento, & Edicto Curie Episcopalis non obstante .

Ss. 24. c. 20. de ref.

Responsum tamen Sacri hujus Tribunalis in luminis auras revocavit, qui nunc Ecclesiæ illi præest, Episcopus; Coacta enim anno 1746. Diocesana Synodo, statuit *cap. 26. de for. compet.* „ ut non solum Laici Rei per Clericos Actores &c. ad Ecclesiasticum Judicem trahi possent, sed insuper Clericis omnibus, & Monasteriorum, ac Locorum Piorum quorumcumque Ministris, „Exactoribus &c. *interdixit*, ne absque ejus licentia coram Seculari Judice „Laicos audeant convenire „ Legem hanc Synodalem non tulit Promotor Fiscalis Tribunalium Paicorum, qui monuit judicialiter Promotorem Fiscalem Curie Episcopalis de *observatione, & executione Sententie A. C. Furietti*. Re delata ad Eminentissimum Signaturæ Iustitiæ Præfectum, decrevit, ut *suspensa sententia A. C. Furietti*, *Instantes uterentur Jure suo in Sacra Congregatione Concilii*. Postulat itaque nunc Communitas Civitatis

tatis Castellī, & Promotor Fiscalis Tribunalium Laicorum ejusdem Civitatis, ut Eminentissimi Patres recedant a decisīs die 26. Januarii 1725., utque declarent non substineri Decretum Episcopi latum in Synodo Dioecelana. Desceſcit enim Lex hæc Synodalis non solum ab eo *Arbitrio*, quod in Controversiis Laicorum definiendis, Episcopis *nativa*, ut vocant in Laicos iurisdictione carentibus concesserunt Imperatores, ex *Sozomen. lib. 1. Histor. cap. 9.* qui id narrat de Constantino Magno ex Arcadii Constitutione in *leg. 7. Cod. de Episcop. Audient.*, & ex *Novella 12. Valentiniāni III.* observavit post alios *Vanespen. in Jus Eccles. Univ. par. 3. tit. 1. cap. 1. num. 10.*, & *cap. 3. num. 2.*, & *tit. 7. cap. 1. a num. 1. ad 6.* quodque Arbitrium Episcopis inde sublatum fuit ex Causis, quas narrat *Thomassin. de ret. & nov. Eccles. discip. par. 2. lib. 3. cap. 76. num. 6.*, & *cap. 101. numer. 2.*, & *seqq.*; Sed quod gravius est, desceſcit ab eo Iure, quod post constitutam Episcopalem Audientiam, statutum fuit Legibus Cæſarum, & Summorum Pontificum quibus nihil antiquius fuit, nisi ut Actor Forum Rei sequeretur, itaut utriusque Iuris dispositio Legi huic Synodali directo repugnet. Venit igitur omnis isthæc disputatio ad consuetudinem Iuri contrariam, de qua dubitasse hoc Sacrum Tribunal in contumaciali responſo edito anno 1625. satis manifestum est ex conditione, quæ inest ablativo illi absoluto, ut Grammatici ajunt, *ejusmodi supposita laudabili consuetudine*; Hæc autem consuetudo cum sit contra Ius, rigidam desiderat probationem, & præſertim, ut in contradictorio ludicio fuerit comprobata.

Verum tam longe est, ait Promotor Tribunalium Laicorum, ut hæc consuetudo Iuri contraria probetur, quod monſtretur consuetudo, quæ convenit Iuris dispositioni; Vetustissimo liquidem Iure Municipali cautum fuit ipdicta „ poena „, ut nullus audeat scribere consulere, vel procurare in aliqua „ Causa pro Clerico, vel Laico contra aliquem suppositum iurisdictioni „ Potestatis, aut Communis dictæ Civitatis extra Curias Officialium Communis &c. exceptis Causis matrimonialibus, & in quibus de Bonis ad Ecclesiam spectantibus disceptaretur, e quo Municipali Iure dignoscitur inverisimilitudo contrariæ consuetudinis, cujus initio obſtabat Ius ipsum Municipale, pænali etiam Sanctione adjecta: Cessare vero omnem dubitandi rationem ex longa serie Processuum Iudicialium, qui ab anno 1580. ad annum usque 1634., atque ita tam ante, tum post responſum Sacri Tribunalis anni 1625., & quod magis est ipſo anno 1625., quo Episcopus Responſum illud obtinuit, facti fuerunt in Tribunalibus Laicis Actore Clerico, aut Religioſa aliqua Domo contra Laicum Reum conventum: Ex his manifestam esse falſitatem ſexdecim Testium, qui dati fuerunt ab Episcopo, quique de consuetudine Iuri contraria testabantur: Sublata igitur *supposita consuetudine*, cui nitebatur responſum Sacri huius Tribunalis, recedendum esse a decisīs contendit Communitas, & Promotor, nec subſtineri poſſe legem Synodalem Episcopi. A Promotore Fiscalī Curiæ Episcopalis nihil hætenus habuimus. Causæ Dubium est.

An sit standum vel recedendum a Decisīs die 26. Januarii 1625., & respective subſtineatur Decretum Episcopi factum in novissima Synodo anni 1746. in ordine cap. 26. de foro competen. in casu &c.

Reliquæ non propositæ.

*Sess. 22. c. 6
de Ref.*

COMACLEN. Altare Divo Iosepho pecunia sua in Ecclesia Sodalitii Sanctissimi Rosarii extruxit Simon Bonasæ civis Comaclensis, constituta Dote annorum sc. 20., quæ ab hæredibus præſtanda essent Cappellano, quem ipsi nominassent, quique duo Sacra singulis hebdomadis agere teneretur: Hanc fundationem Simon confirmavit supremis Tabulis Testamenti anno

anno 1642. : Patris sequutus exemplum Ioseph anno 1654. Testamento suo Cappellaniæ hujus dotem auxit, & onera, constitutis aliis sc. 20. annuis, dataque lege alia duo Sacra singulis hebdomadis agendi, & Cappellanum nominavit Io: Baptistam Cavalieri, qui, precibus oblatis illi, qui tunc Ecclesiæ præerat Episcopo, postulavit, ut Cappellaniam in Canonicatum in Ecclesia Cathedrali erigeret, reservato hæredibus Simonis, & Iosephi Iurepatronatus, id enim Iosephum voluisse probabat testimonio Canonici Samaritani, qui Sacramentalem ejusdem Iosephi Confessionem audiverat. Episcopus, non audito Capitulo, Cappellaniam in Canonicatum erexit, eumque contulit eidem Io: Baptiste, qui hoc Canonici titulo usus est tribus tantum mensibus, inde enim decessit. Post enim ex Patronorum nominatione Canonicatum habuit Andreas Bonasè, qui illum ad annum usque 1679. retinuit: Eo defuncto contententibus hæredibus Simonis, & Iosephi illegitimam fuisse Canonicatus erectionem, nullus præsentatus fuit Canonicus, & Sacra a Cappellano ad hæc usque tempora acta sunt.

De his omnibus in Visitatione Sac. Liminam certiores fecit Eminentissimos Patres, qui nunc Ecclesiæ illi præest Episcopus, petiitque Dubii hujus definitionem, An procedendum sit ad novam collationem ejusdem Canoniciatus, seu potius relinquendus sit in statu simplicis Cappellaniæ - *Responsum fuit* - Uti posse jure suo deveniendo ad Collationem Canonicatus &c. si quid autem Patroni objecerint, eisdem congruum temporis spatium præfiniendum est, ut lura sua coram hac Sacra Congregatione deducant, Præfixo igitur Patronis tempore, venit ad hoc Sacrum Tribunal Congregatio Pii Operis Ferri, quæ mediata hæres est Simonis, & Iosephi, petiitque, ut suspensa Canonicatus collatione usque ad exitum Causæ, Episcopus Actæ erectionis Canonicatus mitteret ad hoc Sacrum Tribunal. Interim vero Petrus Zannoli preces obtulit Sacratissimo Principi, quibus postulavit Canonicatum sibi dari Iure devoluto: Signata fuit supplicatio, sed opportune Congregatio obstitit in Dataria. Causa nunc Eminentissimis Patribus definienda proponitur. Disputat igitur Congregatio Operis Pii Canonicatus erectionem nullam fuisse, cum facta fuerit ab Episcopo, non solum inaudito Capitulo, sed etiam, quia neque accedente Patronorum consensu, Episcopi jus habeant immutandi Statum Beneficii, cum solius Romani Pontificis potestas sit commutandi Defunctorum voluntates; nec sperandum fuisse testimonium Canonici Samaritani, qui cum unicus esset, non poterat etiam in Testamento favore piæ Causæ fidem ullam habere, cum duo saltem testes ad probandam hanc Iosephi voluntatem requirerentur. Addit nullam habendam esse rationem illius erectionis, licet valida fuisset, & legitima, cum Cappellania isthæc post lapsum septuaginta annorum, quibus habita fuit pro manuali, quasi postlitanio ad pristinum statum rediisse censeatur, & explorati juris sit ad statum Beneficii mutandum quadragenarium tempus satis esse.

A Zannolio nondum libellum Iurium suorum habuimus: Unum Causæ caput est.

An constet de manualitate Cappellaniæ, seu potius subsistatur illius erectio in Canonicatum in casu &c.

Die Sabbathi 23. Augusti 1749.

DUÆ, quæ sequuntur, Causæ in ultima Amplissimi Ordinis Congregatione habita die 2. hujus mensis proponi non potuerunt: Rogantur itaque Eminentissimi Patres, ut repetita lectione Folii ejusdem Congregationis, eas expediant.

55.34 c.20. de ref. ⁵⁰ CIVITATIS CASTELLI IURISDICTIONIS [cujus unum Caput est .
*An sit standum vel recedendum a Decisis die 26. Januarii 1625., & res-
 pective sublineatur Decretum Episcopi factum in novissima Synodo an-
 ni 1746. in ordine cap. 26. de foro competen. in casu &c.*

Dilata ad primam post Aquas .

55.22.c.6. de ref. COMACLEN., in qua disputatur.
*An constet de manualitate Cappellania, seu potius sublineatur illius ere-
 ctio in Canonicatum in casu &c.*

Affirmative ad primam partem, & Negative
 ad secundam, & amplius .

55.24.c.12. de ref. TUDERTINA DECIMARUM : Data fuit hæc causa in eodem Folio ul-
 timæ Congregationis, sed, Locis Piis, atque Exteris possidentibus in
 Territorio Massæ dilationem postulantibus, respondit Sacrum Tribunal -
 dilata ad sequentem - nunc igitur ejusdem Causæ capita proponuntur .
 I. An RR. PP. Tertii Ordinis S. Francisci, & alia Loca Pia Terræ Massæ pro
 bonis quocumque titulo, & a quocumque tempore quæsitis teneantur
 Parochiali solvere Decimas, ad quam rationem, & a quo tempore
 in casu &c.
 II. An exteri bona in Territorio Massæ possidentes eidem Ecclesiæ Decimas
 solvere teneantur, ad quam rationem, & a quo tempore in
 casu &c.

Ad I. Negative . Ad II. Affirmative à die ca-
 ptæ possessionis Parochiæ ad formam concordiæ .

55.44.c.1. de ref. Mat. JANUEN. MATRIMONII: in hac Causa, quæ toties in hoc Sacro Tri-
 bunali proposita est, numquam definita, responderunt Eminentissimi Pa-
 tres Dilata in Congregatione habita die 1. Martii hujus anni . Post hos quin-
 que menses, quibus Marchio Laurentius vir censuris obstrictus nondum ad
 cohabitandum accessit, postulat Marchionissa Livia, ut dubium expedia-
 tur; Poterit enim semper Marchio Laurentius, si qua habeat Iura, pro-
 ponere in secunda Causæ discussione, quæ juxta Constitutionem Sacratissi-
 mi Principis fieri debet in causis Matrimonialibus: Dubium est.
An sit locus dissolutioni Matrimonii in casu &c.

Negative .

55.25.c.15. de Regul. NEAPOLITANA RESTITUTIONIS IN-INTEGRUM : Data fuit
 hæc Causa in Congregatione habita die 5. superioris Mensis Julii, &
 responderunt Amplissimi Patres - dilata, & scribat defensor Professionis -
 Implevit hic mandata Sacri Tribunalis, & disputat restitutioni in integrum
 non esse locum ob duas causas vitii perpetui, & intercepti anni probationis,
 Videant igitur Eminentissimi Patres repetitia lectione Folii illius Congre-
 gationis, quæ sint potiora jura, ut Dubium expediant .
An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Negative, & amplius .

COMEN.

COMEN. IURIUM PAROCHIALIUM, SEU DISMEMBRATIO-
NIS. E Capſano Trahonam Lares, familiamque ſuam tranſtulit an-
 te annum 1650. Petrus Paulus Paravicini, & qui intra fines Parochialis
 Eccleſiæ ejusdem Oppidi Prahonæ habitauſ recognouit in omnibus actis ju-
 riſdictionem Præpoſiti, qui Parochus eſt illius Eccleſiæ; Aberat ille quidem
 Trahona tribus æſtîvis menſibus, & Capſanum, unde illi origo erat, re-
 petebat, ſed ut calores æſtatis fugeret. Hinc illi venit in mentem particu-
 larem Parochum habendi, cumque quæſiuit in Patribus Reformatis S. Fran-
 ciſci, quorum tamen Monasterium longius diſtabat ab ædibus ſuis, quam
 Parochialis Eccleſia Trahonæ. Ut igitur votum hoc ſuum expleret, omnem
 movit lapidem apud Nuncium, & Viſitatorem Apoſtolicum Fridericum
 Borromæum, qui inde S. R. E. Cardinalis Ampliſſimus fuit, a quo Indultum
 exemptionis obtinuit, accedente tamen conſenſu Præpoſiti, non Trahonæ,
 ſed *Capſani*, adiecta expreſſione, quod hic *ſuus proprius Parochus* eſſet;
 facile conſenſum præſtitit Capſani Præpoſitus, & Petrus Paulus Paravicini
 uſus eſt Patribus Reformatis pro Parocho. Geſta hæc fuerunt anno 1664. poſt
 annos quatuordecim, quibus jam Petrus Paulus Trahonæ domicilium, &
 Parochiam contraxerat.

*Seſſ. 24. c. 6.
 13. de Ref.*

Obſtiterunt huic rei Præpoſitus Trahonæ, & Epiſcopus Comenſis, qui in Vi-
 ſitationibus decrevit, ut a Paravicinis ederetur intra dies quindocim titulus
 exemptionis, ſed numquam Privilegium hoc, & Indultum edere voluerunt;
 Res tandem venit ad iudicium Sacri hujus Tribunalis anno 1706. Sed compo-
 ſita res fuit tranſactione inita inter Præpoſitum tunc temporis Trahonæ, &
 Paravicinos, in qua, relatis hinc inde rationibus validitatis, & invalidita-
 tis Indulti, conventum fuit, ut Præpoſitus Trahonæ *uti Parochus* Familiæ
 Paravicini *debeat illis privative ſemper miniſtrare Sacramenta Matrimonii,
 & Baptiſmatis, & jus habeat funerandi; Quod vero ad Sanctiſſimum Viati-*
cum occasione infirmitatis Præpoſitus conſenſum præſtitit, ut miniſtrari poſ-
 ſet a Patribus ſtrictioris Obſervantiæ: *In reliquis vero libierum, ac arbitra-*
rium eſſet Paravicinis, *uti, & gaudere Indulto, & conſeſſione Eminentiſſi-*
mi Domini Cardinalis Borromei tunc temporis Nuncii. Hæc ſunt tranſactio-
 nis capita. Cum autem, qui nunc Eccleſiæ Trahonæ Præpoſitus eſt, con-
 tendat Indultum illud, & tranſactionem non ſubſiſtere, ac hoc Sacrum Tri-
 bunal Paravicinos vocavit, & Cauſa nunc, audito jam Epiſcopo, Eminen-
 tiſſimis Patribus definienda proponitur.

Diſputat Præpoſitus Indultum illud exemptionis nec potuiſſe, nec debuiſſe a
 Nuncio, & Viſitatore Apoſtolicò concedi, diſputat eundem Nuncium de-
 ceptum fuiſſe, & ideo Indultum non ſubſtineri defectu voluntatis: hinc
 tranſgreditur ad monſtrandam tranſactionis inſubſiſtentiam defectu cauſæ,
 quæ abeſt, ſi Indultum nullum ſit, defectu formæ, cum nunquam acceſſe-
 rit Beneplacitum Apoſtolicum; defectu denique iuris, cum a iure aberret,
 ut Parochus ad certa quædam Sacramenta Parochus ſit, non ſit Parochus
 quoad alia, atque ita pro parte Parochus ſit, pro parte non ſit Parochus.
 Quid contra habeant Paravicini ignoramus, nondum enim libellum iurium
 ab iis habuimus: unum eſt Cauſæ caput.

An. ſubſtineatur Indultum, & reſpective Tranſactio in caſu &c.

Negative.

MINDONIE. PAROCHIALIS: Cautum eſt Synodo Dioceſana Min-
 donienſi, „ Che a quaſſivoglia Curato Beneficiato, quantunque ſtia-
 „ carcero, & accuſato per quaſſivoglia delitto, non ſe li poſſa porre, ne no-
 „ minare Eonomo, che li uſufrutui, e percepisca le entrate dell' Altare,
 „ & offerre, ſe non quando per ſentenza ſia privato del Benefizio, o ſoſpe-
 „ ſo dall' amminiſtrazione de Sagramenti, che non eſſendo in ſimili caſi,
 Tom. XVIII. G 2 „ adem.

*Seſſ. 21. c. 6.
 & Seſſ. 25.
 c. 14. de Ref.*

„ adempisca il riferito Curato in nominare un Sacerdote approvato per l'am-
 „ ministrazione delli suoi Popolani sotto il nostro Beneplacito, e conser-
 „ ma, acciocchè nell' istesso tempo possiamo rinoscere la sua idoneità,
 „ e sufficienza „ Hac lege fretus Thomas Moscoso Omagna y Lenus Paro-
 chus S. Eulaliae de Lacu, & S. Bartholomæi de Iove, quæ duæ Parochiales
 unitæ sunt, ubi cognovit Episcopum adversus eum Processum instruere,
 quod concubinam domi retinisset pro famula, eamque utero plenam red-
 didisset, & præter negligentiam in officio Parochi, nimia auri fame, duri-
 ter, & accerbe Parochianos compulisset ad solvenda eidem emolumenta,
 plusquam debita essent, constituit Vicarium Parochialium unitarum usque
 ad finem causæ Sacerdotem Hyacinthum Paleo, cui ex Parochialibus reddi-
 tibus certam partem assignavit, reservata sibi reliqua parte, ut vitam, &
 Causam sustinere posset.

At Episcopus primo Thomam Moscoso in carceres compegit, eumque in illis
 sere ad tres menses detinuit, inde Sacerdotem Hyacinthum Paleo Vicaria-
 amovit, succitque Sacerdotem Gonzalez Pardo, qui; ut contendit Para-
 chus Thomas Moscoso, redditus omnes Parochiarum percepit. Post tres se-
 re menses carceribus Thomas egressus Domum Canonici Moscoso Fratris sui
 habuit, in locum carceris, & demum ad Nuncium Apostolicum confugit, a
 quo rejectus fuit ad proprium Episcopum. Obtinuit tandem Thomas, ut Vi-
 carius Generalis Poletanus per appellationem de causa cognosceret uti De-
 legatus Apostolicus, & ab eo domum habuit Matriti carceris loco, necdum
 Causa definita est. Consectio in carceres, amotio Hyacinthi Paleo, & de-
 putatio Gonzalez Pardo evenerunt anno 1741.; sed anno 1745. Gonzalez
 Pardo petiit ab Episcopo sequestrationem bonorum mobilium, & fructuum
 quorundam ad Thomam spectantium pro stipendio Vicariæ trium annorum,
 obtinuitque non solum sequestrationem, sed etiam adjudicationem eorum-
 dem mobilium prævia Peritorum æstimatione. Questus est in iudicio Tho-
 mas de deputatione Gonzalez Pardo cum assignatione fructuum contra legem
 Synodalem, & de venditione, seu adjudicatione mobilium, sed nihil obti-
 nere potuit ab Episcopo. Decessit interim Sacerdos Hyacinthus Paleo, &
 Episcopus amovit Gonzalez Pardo, Thomas moscoso preces obtulit Sacro
 huic Tribunali, quibus petebat restitutionem fructuum perceptorum a Gon-
 zalez Pardo, & assignationem reddituum Parochialium sibi debitam juxta
 legem Synodalem, restitutionem mobilium, & fructuum, quæ nulliter di-
 stracta fuerunt ab Episcopo favore Gonzalez Pardo, & denique, ut ei liceat
 juxta eandem Legem Synodalem nominare Sacerdotem, qui Vicariam gerat
 Parochiarum, donec Causa, quæ est coram Delegato Apostolico, finem,
 atque exitum habeat.

Auditus fuit Episcopus, qui rem narrat in Epistola sua, longe tamen a vero
 alienam, ut contendit Thomas Moscoso, qui persuasus, atque impatiens
 moræ tria proposuit controversiæ Capitula ab Eminentissimis Patribus definienda.
 Primum autem purgat se ab impietis criminibus, propositis sex Testi-
 bus, qui Parochi integritatem, diligentiam in Officio, largitatem
 in pauperes, ejusque liberalitatem, qua ingenti pecunia Ecclesiam Parochia-
 lem ampliavit, ornavit, ditavitque, plurimum extollunt, nulla inconti-
 nentiæ labe notari eum potuisse affirmant ob scientiam, quam habeat,
 impietumque esse concubinatus crimen indignatione Episcopi, quod
 Parochus Sacra Compostellanae Inquisitionis Commissarius deputatus fuerit,
 prævia diligentissima, & publica, & arcana vitæ, morumque ejus disquisi-
 tione: Testes a Fisco inductos alienigenas esse, & rerum ignaros, adactos-
 que vi, & carceribus, ut, quod ignorabant, dicerent, alios de auditu de-
 ponere, alios odiis actos, atque inimicitii in Parochum. Secundo tres
 alios Testes Parochus proponit, quibus probat Hyacinthum Paleo sine ulla
 causa a Vicaria amotum fuisse, & deputatum Gonzalez Pardo, qui paulo
 ante Sacerdotio honestatus fuerat, quique Sacramentales Confessiones neque
 a fami-

a feminis, neque a viris audiverat, magno Populo scandalo, ita ut, cum Juvenem illum, & imperitum fugerent, plurimi ad vicinos Parochos dilapsi sint. Disputat igitur Thomas Moscoso peccasse Episcopum in legem Synodalem; qui Hyacinthum Paleo a Parcho deputatum amovit, & suffecit Gonzalez Pardo, cui redditus omnes Parochiæ assignavit, cui vendidit mobilia Parochi, cum, etiam si crimina objecta probarentur, non potuisset Parochus juxta dispositionem Tridentini redditibus omnibus privari, sed tertiam tantum parte: Contra Jus distracta fuisse mobilia, cum hac alienatione opus non fuisset, si certam ex redditibus Parochialibus partem assignasset Episcopus Pardo: deum defuncto Paleo, & remoto Pardo, jus esse Parcho Oeconomum, & Vicarium Parochiis suis deputandi juxta legem Synodalem: Hæc Thomas Moscoso. Nullus est, qui Jura Episcopi, & Gonzalez Pardo teneat: Controversiæ Capita sunt.

- I. *An sint restituendi, & assignandi Fructus Parochialium Thomæ Moscoso in casu &c.*
- II. *An sint restituenda omnia mobilia, & suppellectilia, & fructus nulliter distracta?*
- III. *An in exercitio Curæ sit deputandus Sacerdos ex approbatis ad nominationem Parochi Moscoso usque ad exitum Causæ ad formam Constitutionis Synodalis in casu &c.*

Omnia ad Judicem Delegatum.

CASSANEN. : Septem Causæ hujus Capita data fuerunt in Folio Congregationis habitæ die 14. superioris Mensis Maji. Primum erat, An Episcopus Cassanen. per se ipsum non Visitans, bene vero per Delegatum, integram possit exigere Procuratorem in casu &c. Et quatenus Affirmative. II. An dictus Episcopus teneatur restituere huc usque exactum? III. An Presbyteri Cleri S. Nicolai Terræ Castellucci teneantur ad quotidie publice præstandum divinum Officium in Choro juxta Decretum Episcopi? Et quatenus Affirmative. IV. An iidem possint adstringi ad illud recitandum sub poena punctaturæ? V. An dicti Presbyteri teneantur conficere præsentam Plateam, sive Inventarium in casu &c.? Et quatenus Affirmative. VI. An præfatus Episcopus Cassanensis teneatur restituere ducatos triginta exactos ob præsentam non confectam Plateam sive Inventarium? VII. An citati Presbyteri possint adstringi ab eodem Episcopo ad se subiiciendos examini occasione Sacre Visitationis tam super literatura, quam super Missarum Cæremoniis? Proponi ea die Capita hæc non potuerunt, sed propozita, & definita fuerunt in Congregatione diei 14. Junii, Rescriptumque fuit, Ad I. Affirmative in casu, de quo agitur ad formam, Concordiæ: Ad II. Negative. Ad III., & IV. Teneri diebus Festis sub poena punctaturæ, quo vero ad servitium quotidianum dilata, & coadiuvantur probationes: Ad V. Affirmative. Ad VI. Negative in casu, de quo agitur: Ad VII. Affirmative, & ad Mentem, & Mens est, quod communicetur Episcopo Instructio in Isclana 29. Maji 1745.

Sess. 24. c. 12.
de ref.

Displicuit Prebyteris hæc definitio, & Judicium retractari postularunt. Nunc igitur Episcopus postulat, ut eadem definitio servetur, utque III., & IV. Dubium iis partibus, quæ quotidianum Ecclesiæ servitium respiciunt, ea qua ipse decrevit, ratione definiantur. Nova in hanc rem edidit Jura, quibus probat redditus Ecclesiæ non ita tennes esse, ut dicunt Presbyteri: Eos falsos esse quotidianum servitium, id ipsum comprobari ex plurimum Testium testificationibus, & ex pluribus Episcoporum Predecessorum Decretis, quibus hoc onus indictum fuit: Ex his patere ait servitium non ex voluntate, sed ex necessitate præstitum Ecclesiæ fuisse a Presbyteris. Ab his nondum libellum Jurium habuimus: Dubia sunt.

- 54
- I. *An sit standum vel recedendum a Decisis sub die 14. Junii proxime pro-*
teriti ?
 - II. *An Prasbyteri Cleri S. Nicolai Terræ Castellucci teneantur quotidie ad*
publice psallendum Divinum Officium in Choro juxta Decretum Epi-
scopi ? Et quatenus Affirmative .
 - III. *An iidem possint adstringi ad illud recitandum sub pœna punctaturæ ?*

Non proposita , attenta renunciacione Presby-
terorum .

*ss. 25. c. 15.
de Regul.*

ROSSANEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM: Die 21. Februarii
anni 1741. Monasterium Ordinis Carmelitarum Coriolani ingressus est
Thomas Martyr , & die 21. Decembris ejusdem anni 1741. Professionem emi-
sit inter Fratres Laicos . Obiit mense Novembri anni 1746. Præfatus Mo-
nasterio , atque hac occasione in ejus cubiculo versatus Fr. Thomas invenit
authentica instrumenta , & suscepti Habitus Religiosi , & Professionis , hinc
rescivit nullam esse Professionem , quam emiserat , defectu duorum mensium
ad integrum annum Professionis . Preces itaque obtulit , quibus postulabat
in Integrum restitui . Processus ab Archiepiscopo paucis confectus est , editis
instrumentis publicis , & audito ipso Fratre Thoma . Causa nunc proponitur
& decernendum est .

An sit concedenda restitutio in Integrum in casu &c.

Negative .

Die Sabbathi 13. Septembris 1749.

*Sess. 22. dec
de Evit. &
Obs. in Celeb
Miss.*

VICEN. MISSÆ CONVENTUALIS: Habetur omnis Causæ hujus spe-
cies in Folio Congregationis habitæ die 12. Augusti anni 1747. , quod pu-
blici Juris factum est Vol. XVI. Thef. Resol. Sac. Congreg. pag. 60. Proponi
tamen ea die Causa non potuit : Proposita fuerunt duo ejus Capita in Con-
gregatione diei 2. Septembris eodem anno : Primum erat „ An Canonici
„ Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ Civitatis Minorissæ , seu Manresæ celebra-
„ re , & applicare teneantur Missas Conventuales in præteritum omittas , &
„ non celebratas , seu potius a prædicto onere sint absolvendi ? Alterum
„ erat - An celebrando Missam lectam in Cappella SS. Martyrum sub Alta-
„ ri majori dictæ Ecclesiæ , dum in Choro recitantur Horæ Canonice ,
„ satisfacere valeant oneri Missæ Conventualis , seu potius eadem Missa ad
„ solos dies Festivos sit reducenda in casu &c. Respondit Sacrum Tribunal :
„ Ad I. Consulendum Sanctissimo pro absolutione quoad præteritum , injun-
„ cto onere celebrationis alicujus Missæ Solemnis arbitrio Episcopi : Ad II.
„ Negative ad primam partem , & ad secundam dilata , & scribatur Epi-
„ scopo juxta Instructionem „ ut ex eodem Vol. XVI. Thef. Resol. pag. 63.
Data fuit Epistola ad Vicensem Episcopum , ut referret , quanti sint annui
redditus , tum Præbendæ , tum distributionum quotidianarum , quæve sint
onera particularia cujuslibet Canonici Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ Civi-
tatis Minorissæ : Respondit Episcopus longa , & diligenti Epistola , qua sin-
gula quæque persequitur : eam legent Eminentissimi Patres , ut definire
possint .

An sit locus reductioni Missæ Conventualis ad solos dies Festos in casu &c.

Negative , & ampliùs .

AQUEN.

AQUEN. CONCIONATORIS: Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 1. transacti mensis Martii, e cujus Folio integra illius species repeti poterit ab Amplissimis Patribus; Verum definita non fuit, & rescriptum est *Dilata*, & Promotor Fiscalis deducat Jura sua Hac itaque occasione veteri dubio novum additum est, atque ambo nunc proponuntur.

ss. 24. c. 4.
de ref.

I. An Concionator Ordinis Carmelitarum deputatus, & approbatus a suo P. Provinciali pro concionando in Ecclesia Parochiali retenta per Patres dicti sui Ordinis, & existen. in Terra Cremolitis, teneatur subijci novo examini Episcopi, seu potius teneatur tantum petere Benedictionem in casu &c.

II. An Missionarii, & alii extraordinarii Concionatores, quos identidem illuc, prout in Domino expedire viderit, Episcopus pro tempore mittet, præpediri possint a PP. Carmelini quo minus in Ecclesia Parochiali Cremolini Conciones, aliasque necessarias in similibus Functiones sibi demandatas expleant in casu &c.

Ad I. Negative ad primam partem: Affirmative ad secundam. Ad II. Negative, certiorato Patre Priore Urbanitatis officio.

CRACOVIEN. CONTRIBUTIONIS: Lamentabilis historia, quæ Causæ huic ortum dedit, scripta est in Folio Congregationis habitæ die 22. superioris Mensis Martii: Non equidem de ea die Causa potuit proponi, sed in sequenti Congregatione diei 26. Aprilis, Dubioque, quod erat „ An Præpositus Commendatarius teneatur contribuere pro ædificatione Ecclesiæ, & Conventus Miechoviensis incendio consumptæ, nec non pro suppellectilibus, & aliis ad usum ejusdem Ecclesiæ, & in qua summa, in casu &c. Responderunt Eminentissimi Patres - Affirmative pro tertia parte reddituum Commendæ, Prælium nunc inter Partes redintegratur, & nova dubia accesserunt, quibus dissolutis, controversia omnis tandem tollatur.

ss. 25. c. 21.
de regul.

I. An sit standum vel recedendum a decisio? Et quatenus affirmative ad primam partem.

II. An Tertia pars assignanda sit in quota Bonorum?

III. An, & pro qua rata expensarum fieri debeat per Abbatem Commendatarium contributio?

IV. An nova Ecclesiæ reedificatio, seu reparatio fieri debeat juxta antiquam structuram, sive in aliam ampliorem, & elegantior formam Canonice benevisam in casu &c.

In decisio, & Judex Delegatus procedat cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis.

MINDONIEN. PAROCHIALIS: Data fuit hæc Causa in Folio ultimæ Congregationis habitæ die 23. transacti Mensis Augusti: Tria controversiæ Capita erant „ I. An sint restituendi, & assignandi fructus Parochialium Thomæ Moscoso in casu &c. II. An sint restituenda omnia mobilia, & suppellectilia, & fructus nulliter distracta? III. An in exercitio curæ sit deputandus Sacerdos ex approbatis ad nominationem Parochi Moscoso usque ad exitum Causæ ad formam Constitutionis Synodalis in casu „ Dubia hæc definita non fuerunt; Respondit enim Sacrum Tribunal - Omnia ad Judicem Delegatum - Definiri tamen ea postulat Thomas Moscoso, dicens inutilem fore hanc cognitionem, quæ rescripto Sacri Tribunalis man-

sess. 21. c. 6.
& sess. 25.
c. 14. de ref.

56
mandatur Iudici Delegato: Respondendum igitur est.
An sit standum vel recedendum a Decisis in casu &c.

In decisis, & Iudex Delegatus procedat cum
omnibus facultatibus necessariis, & opportunis.

Ss. 23. c. 16.
sess. 25. c. 20
de ref.

SEGNEN. DECRETORUM: Ex tribus Decretis Episcopi Segnenfis in
Visitatione latis orta hæc quæstio est, quam agunt Presbyteri simplices, qui
nullo Beneficio potiuntur: Primum Decretum est, ut nemini ex Dico-
,, cesi sine sua licentia scriptis obtenta discedere integrum sit, ut sic jam de-
,, prehenli in superius expositis, aut suspecti non admittantur alio abire,
,, sub pœna suspensionis: *Alterum est*, Ne sub Sacro Pontificali suo alio-
,, que solemniori, uti etiam est illud die Jovis nemo admittatur ad Aram,
,, & si ex gravi causa admissus fuerit, non pulsentur campanulæ sub pœna
,, suspensionis: *Tertium est*, Omnes, præter legitime impeditos, tali Sac-
,, ro per unum Canonicum celebrato, sub expositione die Jovis adsint sub
,, pœna suspensionis, Non placuerunt hæc Decreta Presbyteris, quod &
,, præsentiam, & servitium Ecclesiæ requirerent; Preces itaque obtulerunt
Episcopo, ut ab eis recederet. Rejæcti confugerunt ad hoc Sacrum Tribunal
postulantes, ut autoritate Amplissimorum Patrum revocarentur.

Auditus Episcopus respondit Presbyteros hosce uti ad crimina, ita ad querelas
faciles esse: Decreta illa tulisse, ut pravorum eorum mores compesceret, in-
commodis, & scandalis, quibus cum Populus, tum Ecclesia afficiebatur,
prospiceret: Plures enim negotiationis causa, etiam vectigalia, & Publica-
nos fraudantes, ad nundinas Senogallienfes quotannis properare, simulantes
se pietate ductos Assisium ire, vel Lauretum ad Virginis, vel Divi Franci-
sci. In hac simulata peregrinatione nonnisi crimina ab iis admitti, ex qui-
bus evenit, ut eorum aliquis in carceres fuerit conjectus, magno Sacrorum
Ordinum, & totius Nationis dedecore; si vero in Civitate morentur, non
esse meliores, numquam in Cathedralem Ecclesiam convenire, licet illi
adscripti sint, ut servitium eidem præstent, a qua portionem ceræ accipiunt
in funeribus, & anniversariis, quorum copia est: Eo autem tempore, quo in
Ecclesia Cathedrali maximo populi concursu Sacra, aliaque solemnia fiunt,
& præsertim die Jovis, quo Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum adorationi
exhibetur, aut otiosos per Civitatem vagari, aut in Portu, & littore vacare
piscationibus: Prohibuisse, ne Pontificalium tempore Sacrum agant, ne eo-
rum turbent solemnitatem, & celebritatem. Hæc Episcopus,

Contra Presbyteri cohibendum primo esse Episcopum, qui verbis, factisque
Tribunalia Urbis, ipsumque hoc Sacrum Tribunal toto Orbe verendum ludi-
brio habuit, ac Josephum Draginich Roma reducem, & literas Eminentis-
simorum Patrum edentem, quibus edicebatur, ne quid in eum Episcopus mo-
liretur, quod retractari non posset, odio hujus Cause, in carceres compegit:
Inde plurium nobilium, Patriciorum, & Canonicorum, ac publico ipsius
Magistratus testimonio se ab impietis criminibus purgant. Ad rem quod atti-
net, disputant esse maxime dubium, an possit Episcopus eos Clericos, & Sa-
cerdotes, qui nullum habent Beneficium, nullumque onus residentie, coge-
re, ut veniam petant discedendi, negantibus iis, quos plenis manibus dedit
Anaclet. Reimphest. in jus can. lib. 4. Decr. tit. de Cleric. non Resid. §. 1. n. 9.
& Pignatell. consult. 56. n. 2. & 3. tom 3., qui plura referunt Sacri hujus
Tribunalis responsa; omnes vero convenire, ut sine justa causa venia hæc ab
Episcopo negari nequeat; Monere etiam Episcopum posse, non vero compelle-
re simplices Sacerdotes, ut ad Cathedralem Ecclesiam veniant, eique ser-
viant, cum servitium præstare non teneantur, si nullum accipiunt compen-
dium, ut ex Decretis hujus Amplissimi Tribunalis differunt *Pignatell. d. con-
sult. 57.*

Ceram quidem percipere; sed ratione præsentiae, & laboris, quem setunt in anniversariis, & funeribus, quibus volentes, lubentesque interfunt, nil accepturi, si non interfint, vel non vocentur: cessasse obligationem serviendi Ecclesiae, cum Sacerdotio honestati fuerunt; Adscribuntur enim Ecclesiae, ut ei serviant in singulis Ordinibus, donec ad Sacerdotium perveniant, quod assequuti servitium præstare non tenentur; neque ex necessitate, aut utilitate Ecclesiae cogi posse simplices Presbyteros, ut sine ullo stipendio eidem præstent servitium, quod definitum fuisse ab hoc Sacro Tribunali tradit Pignatell. d. consult. 56. n. 14. & seq. tom. 3. Servandam demum esse consuetudinem Sacra agendi, eo etiam tempore, quo Ven. Sacramentum Eucharistiae publicae patet adorationi, vel cum Pontificalia aguntur; Hæc enim consuetudo, quæ non solum in universa Germania, & Pannoniis, quibus subest Segnensis Civitas, sed etiam in ipsa Ecclesia Segnensi, atque in Urbe ipsa, & fere toto Orbe catholico servatur, vel provide derogavit cuicumque juri scripto, vel servanda est, quia nihil habet mali. Conveniunt vero Presbyteri, cum Decreto Episcopi, ut æra tinnula hoc tempore pulsari non debeant. Hæc Presbyteri; A Promotore Fiscali nihil habuimus. Controversiæ Capita sunt.

- I. An Decretum Episcopi factum in Visitatione, quo prohibetur, ne Clerici discedant a Diœcesi sine licentia ejusdem Episcopi in scriptis habenda sub pœna suspensionis sublineatur? & quatenus affirmativè. An liceat d. Episcopo sine justa causa discessum denegare in casu &c.
- II. An aliud Decretum in Visitatione editum, quo præcipitur, ut omnes Presbyteri, præter legitime impeditos, interesse teneantur Missæ Sacrificio, per unum Canonicum cum Expositione SS. Sacramenti quolibet die Jovis celebrari solito, similiter sub eadem pœna sublineatur in casu &c.
- III. An aliud Decretum ejusdem Visitationis, quo interdicatur celebratio Missarum leotarum, dum Episcopus Missam Pontificaliter celebrat, vel sacrum solemnius die Jovis cum Expositione SS. Sacramenti perficitur, & etiamsi ex gravi causa celebrentur, non pulsantur campanula, pariformiter sub d. pœna sublineatur in casu &c.

Dilata ad primam post Aquas.

BAREN. DISTRIBUTIONIS MISSARUM. Sacrorum onera, quæ in Ecclesia Collegiata Oppidi Joviæ impleri debent, ejusdem Collegiatae Dignitates, Canonici, & reliqui Sacerdotes participant æquis partibus inter se dividunt. At, quæ in eadem Ecclesia impleri non debent, ut sunt Sacra annua centum quinquaginta, quæ impleri debent in Cappella del vero zelo tercentis fere passibus ab Oppido diffita, ea hætenus tributa sunt Presbyteris Participantibus, qui ab hinc sexennium hoc onus ferunt. Displicuit tandem hæc inæqualitas Participantibus, & re ad Archiepiscopum delata, decrevit, ut „salvis ambarum partium juribus, pro hoc anno Missæ distribuerentur, „etiam duobus Canonicis junioribus,; ne hoc quidem decretum placuit Participantibus, qui ad hoc Sacrum Tribunal venerunt. Auditus Archiepiscopus in eadem fuit sententia: Causa nunc proponitur, & Dignitates, ac Canonici incommodum illud accedendi ad Cappellam extra Oppidum subire recusant, quia eorum numerus longe minor sit illo Participantium; onera vero longe sint majora, & graviora, cum totius Ecclesiae, & Capituli negotia, ac simul cum Archipresbytero curam gerant animarum: senes fere omnes, & infirmæ valetudinis sint, omnes duobus tantum junioribus Canonicis exceptis, Sacramentales Confessiones excipiant, nullus denique eorum sit, qui particulare aliquod onus in Ecclesia non subeat. Contra vero Presbyteri

Sess. 24. c. 14.
de Ref.

teri Participantes aut nullum, aut fere nullum onus ferant, ut æquum videatur, si in distributione Sacrorum gravantur iis, quæ agenda sunt in Cappella extra Oppidum. A Participantibus nondum libellum iurium habuimus: unum Causæ caput est.

An liceat Canonici Ecclesiæ Collegiatæ Oppidi Joviae eorum Missarum portionem sumere ex Missis celebrandis in ipsa Ecclesiâ Collegiatâ, & assignare Tresbyteris Participantibus æqualem Missarum portionem ex cæteris celebrandis tam in d. Collegiatâ, quam in Cappella nuncupata del vero zelo, seu potius d. Canonici teneantur eorum portionem assumere etiam ex Missis in d. Cappella celebrandis in casu &c.

Negativè ad primam partem: Affirmativè ad secundam.

*Sess. 24. c. 18.
de Ref.*

BURGI SANCTI DONNINI PAROCHIALIS. Ut vacantem Ecclesiam Parochialem Oppidi S. Victoris de Rectore, qui Præpositus nuncupatur, provideret Episcopus, *concursum* indixit. Duo tantum venere Sacerdotes, Pompejus Maccagnini, & Petrus Maria Guelfi: Ambo probati fuerunt plenis suffragiis in moribus; In scientia vero unum tantum habuit suffragium Pompejus, omnia Petrus. Episcopus igitur Petrum Guelfi uti magis idoneum prælegit, & eidem nec contradicente, nec intra juris terminum appellante Pompejo, literas prælectionis dedit, quibus inde editis in Dataria Apostolica, Petrus Guelfi Parochialis Ecclesiæ collationem obtinuit, inde possessionem nactus est. Appellavit post decendium Pompejus a mala Examinatorum relatione, & irrationabili iudicio Episcopi, simulque emisit protestationem non potuisse intra terminum appellare adversæ valetudinis causa. Re ad hoc Sacrum Tribunal delata, auditus fuit Episcopus, qui respondit invisum populo esse Petrum Guelfi, debuisse tamen eum prælegere, quod probatus fuisset ab omnibus Examinatoribus. Causa nunc proponitur, & disputat Petrus nihil proponi a Pompejo, cur male retulerint Examinatores, & irrationabiliter judicaverit Episcopus: aversionem populi longe post nactam possessionem exortam in eum fuisse ab ipso Pompejo: appellatum ab eo non fuisse, ut id ageret, non quod adversa detineretur valetudine, cum, si voluisset, potuisset appellare, dato mandato ad appellandum. A Pompejo nihil hætenus habuimus: Dubium est.

An constet de mala relatione Examinatorum, & irrationabili iudicio Episcopi in casu &c.

Dilata ad primam post Aquas, remoto interrim œconomo.

*Sess. 25. c. 15.
de Reg.*

POSNANIEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Postquam Valentinus Danilovski vi, metuque filium Matthæum Casimirum adegerat, ut in Monasterio Ordinis Eremitarum D. Augustini Civitatis Varsoviæ sacras vestes susciperet, ut etiam solemnia vota nuncupare posset, lapso probationis anno, falsam exhibuit fidem baptismatis filii, qua apparebat Casimirum natum fuisse die 2. Martii anno 1719, cum vere filius natus esset die 21. Septembris anno 1724. Professionem itaque emisit Matthæus Casimirus die 19. Martii 1740. accepto nomine P. Benedicti, licet sex menses deessent ad legitimam ætatem Tridentini Decreto definitam. Numquam destitit filius de vi, metuque sibi illato cum Patre querelas fundere, quibus tandem motus, & conscientiæ stimulis agitatus rem omnem aperuit in actis Nunciaturæ. Hæc ubi rescivit P. Benedictus, preces obtulit Sacratissimo Principi nostro, & postulavit in integrum restitui. Data Sacro huic Tribunali postulationis hujus cogni-

cognitione, mandata fuit jurisdīctio Episcopo Pofnaniensi, qui id primum⁵⁹ decrevit, ut ad probationem veræ ætatis authenticum monumentum baptis-
tis P. Benedicti proponeretur, quo ex libris excepto, cum illico apparuerit
defectus legitimæ ætatis, quam statuit Tridentinum, abstinuit ab inquisitio-
ne de vi, & metu a Patre illato, inutilem eam ratus in conspectu hujus nul-
litis intrinsecæ. Causa nunc igitur proponitur, & respondendum est.
An sit locus restitutioni in Integrum in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta Instru-
ctionem.

Die Sabbathi 22. Novembris 1749.

T Res, quæ sequuntur, Causæ in ultima Amplissimi Ordinis Congregatione
habita die 13. transacti mensis Septembris dilationem obtinuerunt ad hanc
Congregationem, Rogantur itaque Eminentissimi Patres, ut Folium ejusdem
Congregationis iterum consulant, easque expediant.

C RACOVIAN. CONTRIBUTIONIS, cujus IV. sunt Capita. *ut vi-* *Sess. 25. c. 15*
dere est in præterita Congreg. pag. 55. *de Reg.*

Ad Primum. In decisis, & amplius. Ad Se-
cundum. Affirmative juxta modum, & modus
est, ut assignetur Tenuta Miechoviensis per de-
cennium. Ad Tertium, & Quartum. Dilata,
& ad mentem.

S EGNEN. DECRETORUM, in qua tria Dubia disputantur. *ut in præteri-* *Sess. 23. c.*
ta Congreg. pag. 37. *16. sess. 25.*
cap. 20. de
Ref.

Ad I. Affirmative ad primam partem in casu,
de quo agitur. Negative ad secundam, & am-
plius. Ad II. Negative, & esse hortandos, sed
non cogendos, & amplius. Ad III. Quoad so-
num Campanularum Affirmative. In reliquis
Negative.

B URG SANCTI DONNINI PAROCHIALIS, cujus Dubium est. *Sess. 24. c. 18.*
An constet de mala relatione Examinatorum, & irrationabili judicio Episcopi, *de Ref.*
in casu &c.

Dilata, & proponatur omnino in prima post
proximam.

Ses. 24. c. 20
de Ref.

⁶⁰
CIVITATIS CASTELLI JURISDICTIONIS. Data fuit hæc Causa in Folio Congregationis habitæ die 2. superioris mensis Augusti, sed proponi non potuit; Data iterum fuit in Congregatione habitæ die 23. ejusdem mensis Augusti, sed Promotore Fiscali Curie Episcopalis dilationem postulante, rescriptum fuit ab Eminentissimis Patribus -- *Dilata ad primam post aquas* -- Causa nunc proponitur, & respondendum est.
An sit standum, vel recedendum a decisio die 26. Jan. 1625., & respective subsequenteur decretum Episcopi in novissima Synodo anni 1746. in ordine c. 26. de foro competen. in casu &c.

Dilata .

Ses. 24. c. 1.
de ref. mat.

LISBONEN. MATRIMONII. Proposito in Congregatione habitæ die 14. Decembris transacti anni 1748. Dubio hujus Causæ -- *An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.* Respondit Sacrum Tribunal -- *Affirmative* -- Reproposita vero Causa in Congregatione habitæ die 17. superioris mensis Maii definita non fuit, respondentibus Amplissimis Patribus -- *Dilata, & ad mentem* -- Mens fuit, ut Nuncius Apostolicus Violantem collocaret in alio Monasterio, in quo nullæ essent utriusque Partis consanguinitas, ibique Nuncius Apostolicus per se ipsum Violantem rogaret de vera voluntate sua, tum ratione contrahendi Matrimonium cum Ludovico Sanchez de Baena, tum ratione revocationis Mandati Procuræ, antequam Matrimonium contraheretur; Ut eam certiore faceret Matrimonium contractum fuisse Mandato Procuræ ab ea integre scripto, non folio albo, & tantum ab ea subscripto, cum duo ex his foliis subscriptis tantum a Violante, & adhuc albis edita fuerint in actis Sacri Tribunalis a Ludovico: ut demum ipse Nuncius Apostolicus testes illos audiret, qui de re omni instructi esse possent. Quid actum fuerit agnoscent Eminentissimi Patres ex libellis partium, & ex responso ejusdem Nuncii, ut omnibus perspectis definire possint Dubium.
An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Dilata ad sequentem .

Ses. 23. c. 18.
de Ref.

NULLIUS FARFEN., ET S. SALVATORIS MAJORIS SEMINARIJ: Species omnis hujus Causæ habetur in Folio Congregationis habitæ hoc anno die 25. Januarii, e quo repetenda est ab Eminentissimis Patribus, ut tria, quæ tunc definita non fuerunt, Dubia definiant: sunt autem, quæ dilationem habuerunt, hæc, quæ sequuntur.

- I. *An, & pro qua quota sit locus arbitrio Emi Abbatis applicandi Seminario S. Salvatoris prestationem annuorum scutor. 150. a Seminario Romano dismembratam?*
- II. *An, & quot Alumni de Abbazia Sancti Salvatoris retineri possint in Seminario Toffæ in vim dispositionis testamentariæ quondam Martii Ruffetti?*
- III. *An d. Seminario Toffæ debeantur prestationes dd. annuorum scut. 150. decursæ, & non solutæ pro tempore, quo non fuerunt retenti Alumni in d. Seminario in casu &c.*

Dilata ad sequentem .

Sess. 21. c. 4.
de Ref.

ZAMOREN. UNIONIS. Dedimus jam Causæ hujus speciem in Folio Congregationis habitæ die 22. Januarii anno 1746., quod in lucem Hominum editum fuit *Vol. XV. Thes. Resol. Sac. Congreg. pag. 2.* Proponi quidem ea die

die Causa non potuit, sed proposita fuit in Congregatione diei 12. Februarii eodem anno, & Eminentissimi Patres, suspensa Dubii definitione, responderunt -- *Audiantur Ministri Datariae* -- ut ex eodem *Vol. XV. Thef. Resol. pag. 14.* Obstitit primo unioni, quam postulat Monasterium, Ministri Datariae, sed superatis tandem omnibus difficultatibus, iidem Datariae Ministri transacto mense Septembri his verbis responderunt -- *Cum parvum sit ex hac unione oriturum praejudicium Datariae Apostolicae, & Oratrices e contra aliquod in suis indigentis habiturae sint commodum, atque utilitatem, Ministri Datariae huic gratiae minime sese opponunt &c. dummodo unio de more expediat per literas Apostolicas.* Auditis itaque Ministri Datariae nil aliud superest, nisi ut Amplissimi Patres, repetita lectione folii Congregationis die 22. Januarii 1746. Dubium, quod tunc proponebatur, expediant.

An concedenda sit Gratia unionis cum applicatione fructuum simplicis Beneficii S. Petri del Royo Ven. Monasterio Monialium Ord. Excalc. S. Francisci de Observ. Civitatis Zamoren. in casu &c.

Affirmative.

TRANEN. Capitulum Prioralis Ecclesiae Sancti Sepulchri Baruli undecim componitur Capitularibus, qui quotidianum servitium Ecclesiae praestare tenentur. Loca haec Capitularia non sunt collativa, sed Capitulum, vacante aliquo ex iis, Sacerdotem alium in defuncti, aut cedentis locum substituit, qui certa servitia praestiterit, & ceteros superet temporis prerogativa. Suffectus autem in locum defuncti possessionem accipit, & redditus loci sui Capitularis percipit juxta diuturnam consuetudinem a die prima mensis Septembris post admissionem. Morte Francisci Donati vacavit anno 1743. Locus Capitularis, & admissus fuit a Capitulo Franciscus Antonius Dragoni, qui servitii tempore ceteros praecebat; Cum vero hic abesset ab anno 1735., & ignoraretur quo esset loco, nullus possessionem illius nomine accepit, & decem reliqui Capitulares Loci illius redditus jure accrescendi acceperunt ad annum usque 1745. quo defuncto Benedicto Pavone, vacavit Locus alter, & duo a Capitulo admissi fuerunt, Sacerdos Rogerius Cicchilii in locum Francisci Donati, & Sacerdos Nicolaus Dragoni in Locum Benedicti Pavone, emissi a Nicolao obligatione Locum cedendi Fratri suo Francisco Antonio, si quando ipse Barulum rediret.

Recte omnia sese habuerunt ad annum usque 1748., quo obiit Nicolaus Dragoni: Putans enim Sacerdos Nicolaus Paulilli factum esse locum admissioni suae postulavit a Capitulo, ut ad Locum Capitularem admitteretur, sed rejectus fuit, negante Capitulo vacationem Loci ob mortem Nicolai Dragone, quia Locus plenus esset ab anno 1743., quo defuncto Francisco Donato, admissus fuit Franciscus Antonius Dragoni, & quia hic aberat, anno 1745. admissus fuit ad supplendam illius vicem Nicolaus frater miserationis causa ob nimiam Nicolai paupertatem. Non placuit Sacerdoti Nicolao Paulillo haec rejectio, & protestatione emissi; preces obtulit Sacro huic Tribunali, postulans, ut admitteretur ad Locum vacantem, & cogeretur Capitulum ad praestandos redditus Loci a die 1. Septembris. Auditus Archiepiscopus respondit secundum Nicolaum Paulillum. Causa nunc proponitur, & Paulillus disputat vacasse Locum Capitularem morte Francisci Donati, nec potuisse admitti Franciscum Antonium Dragone absentem, & ignorantem admissionem suam, qui numquam declaravit animum suum, numquam possessionem nactus est, quique ignoratur, ubi sit, & an vivat: Et si adhuc spectanda esset admissio, censendum esse Locum illum vacantem, ut censuit Capitulum, admissione facta Anno 1745. A Capitulo nihil hactenus habuimus. Dubium Causa est.

*Ses. 24. c. 12
de Ref.*

An constet de vacatione Loci Capitularis in Priorali Ecclesia S. Sepulchri Baruli per obitum Sacerdotis Nicolai Dragone sequutum mense Apr. 1748. itane factus fuerit Locus admissiōi Sacerdotis Nicolai Paulillo, haberique idem debeat pro admissio usque a die 1. Sept. ejusdem anni cum omnibus juribus, et emolumentis in casu etc

Dilata ad sequentem .

*Ses. 25. c. 19
de Regul.*

TELLESINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM . Postulat P. Joachim Magri filius Sebastiani , ut auctoritate Sacri hujus Tribunalis in integrum restituatur adversus Professionem , quam anno 1726. emisit inter Eremitas Ordinis S. Augustini Congregationis Coloritanæ . Professionem nullam dicit vi, metuque gravi ei illato a Patre : vim metuque probat novem testibus , qui referunt minas , verbera , & mortem parvo tormento bellico indictam a Patre , nisi nomen daret Ordini Religioso ; inopiam angustiamque rei familiaris, & numerum filiorum in causa fuisse , ut Pater ita inhumaniter cum filio ageret : ante Professionem , & ante vestes Regulares Ordinis susceptas fugamentasse , & protestationem emisisse iidem testes narrant ; unus refert eum fugisse , dum erat in probatione ; post Professionem iterum , immo perpetuo novas emisisse protestationes ; id ipsum egisse antequam Prioris officium , quod semel , brevique tempore exercuit , susciperet . Episcopus , a quo judicialis processus confectus fuit , & Visitator Apostolicus ejusdem Congregationis Coloritanæ ab hoc Sacro Tribunali auditi censent in integrum restituendum esse P. Joachim . Dubium est .

An sit locus restitutioni in Integrum in casu &c.

Negative .

Die Sabbathi 6. Dec. 1749.

Indulgentia Amplissimi Ordinis in ultima Congregatione habita die 22 transacti mensis Novembris tres primæ , quas hic subiicimus , Causæ dilationem habuerunt ad hanc Congregationem : Rogantur itaque Eminentissimi Patres , ut ad eas expediendas Folium ejusdem Congregationis iterum consulant .

*Ses. 24. c. 1.
de ref. Mat.*

LISBONEN, MATRIMONII , in qua quæritur .
An sit standum , vel recedendum a decisis in casu &c.

Dilata ad primam post Reges .

*Ses. 23. c. 18
de Ref.*

NULLIUS FARFEN. ET S. SALVATORIS MAJORIS SEMINARIJ, cujus triasunt Capita?
I. An , & pro qua quota &c. Vid. supr. fol. 60.

Ad I. Affirmative quoad medietatem. Ad II. Affirmative pro medietate juxta vires hæreditatis .
Ad III. Negative .

TRANEN. cujus unum est Caput.
An constet &c. Vid. ut supr. p. 64.

Affirmative in omnibus.

CSSANEN. Postquam in Congregatione habita die 14. mensis Junii proposita, & definita fuerunt III. Capita controversiæ, quæ agebatur inter Promotorem Fiscalem Curia Episcopalis Cassanensis, & Presbyteros Cleri Sancti Nicolai Terræ Castellucci inferioris, postularunt iidem Presbyteri, & obtinuerint *audiri*: contra vero Promotor Fiscalis postulavit, ut duo Dubia adderentur. Data itaque fuerunt omnia Dubia in folio Congregationis habitæ die 23. Augusti, sed quoniam Presbyteri renunciationem emisserant, rescriptum fuit -- *Non proposita attentæ renunciatione Presbyterorum*. Renunciatio hæc non placuit Promotori Fiscali, petiitque, ut præfigeretur terminus Presbyteris ad acceptandum in Actis tam Resolutiones Sac Congregationis editas die 14. Junii, quam Decretum ultimæ visitationis editum mense Januarii 1749. super servitio per Presbyteros Ecclesiæ Parochiali præstando. Decretum fuit, ut ad effectum, de quo supra, terminus esset quadraginta dierum, quo elapso reproponeretur Causa in Sacra Congregatione. Cum igitur lapsus sit terminus, nihilque actum fuerit a Presbyteris, Causa reproponitur, & Eminentissimi Patres, repetita lectione folii Congregationis habitæ die 23. Augusti, tria, quæ sequuntur, Dubia expedire poterunt.

Sess. 24. c. 12
de Ref.

- I. *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 14. Junii proxime præteriti?*
- II. *An Presbyteri Cleri S. Nicolai Terræ Castellucci teneantur quotidie ad publice psallendum Divinum Officium in Choro juxta Decretum Episcopi? & quatenus affirmative.*
- III. *An iidem possint adstringi ad illud recitandum sub pœna punctaturæ.*

Ad I. In decisis, & amplius. Ad II, & III. Affirmative.

FANEN. SEU SENOGALLJEN. SPONSALIMUM. Data primum fuit hæc Causa in folio Congregationis habitæ die 5. superioris mensis Julii, sed dilata fuit ejusdem propositio. Iterum proposita in Congregatione habita die 2. tranfacti mensis Augusti definitum fuit primum ex tribus Dubiis, quod erat -- *An constet de Sponsalibus?* Responso -- *affirmative, & amplius*. Aliis duobus Dubiis responsum fuit -- *ad mentem*. Cum vero mens fuerit, ut ab Episcopo iterum exploraretur puellæ voluntas, eaque muliebri levitate ad primam redierit voluntatem nomen suum dandi Monasterio, proponuntur nunc duo, quæ supersunt, Dubia, ut ab Eminentissimis Patribus definiantur.

Sess. 24. c. 1.
de ref. mat.

- I. *An sit locus assumptioni Habitus Religiosi, & Professionis respective? & quatenus affirmative.*
- II. *An sit locus restitutioni munerum in casu &c.*

Dilata ad sequentem.

CREMONEN. LAUDI, ET NULLITATIS CENSURARUM. Repetenda est species prima hujus Causæ ex folio Congregationis habitæ die 14. Decembris anno 1737., quod in lucem hominum editum fuit *Vol. VIII. Thes. Resol. S. Congr. pag. 213.* Constat ex eo Incolas Glareæ, vulgo *Gerradi Pizzighettone* postulasse, ut eorum Ecclesia SS. Sebastiani, & Rocchi in eodem Burgo Glareæ dudum erecta separaretur, & divideretur a Parochiali, & Col-

Sess. 21. c. 4.
de Ref.

& Collegiata Ecclesia Matre Sancti Bassiani Oppidi munitissimi Piceleonis, & in novam, atque independentem Parochialem erigeretur. Propositio igitur in Congregatione habita die 2. Januarii sequenti anno 1738. Dubio -- *An sit consulenda Sanctissimo pro Gratia erectionis in Parochialem, & respectiva dismembrationis in casu &c.* Respondit Sac. Tribunal -- *Negative, & ad me tem* -- ut in eodem *Vol. VIII. Thes. Resol. S. Congr. ann. 1738. pag. 3.* Mens autem fuit, ut Cappellanus Ecclesie SS. Sebastiani, & Rocchi Burgi Glareæ non amoveatur sine causa approbante per Episcopum, & non teneatur accedere ad Ecclesiam Collegiatam, præterquam in Ecclesia Sabathi Sancti. Parantibus autem Incolis pugnam instaurare, & novum subire iudicium Sacri Tribunalis, Capitulum Collegiatae Ecclesie S. Bassiani Piceleonis sequenti anno 1739. novum deputavit Ecclesie SS. Sebastiani, & Rocchi Burgi Glareæ Cappellanum. Cum autem in literis eadem Ecclesia Burgi nuncupata fuisset ab Episcopo *Parochialis*, & Cappellanus Exomide, seu vulgo dicitur *Mozzetta*, qua soli Parochi, uti solent in ea Diocesi, uteretur, & inconsulto Capitulo Collegiatae Ecclesie Piceleonis, imprimendas curasset schedulas, quæ paschali tempore distribuuntur ad probationem implementi præcepti cognitissimi *Can. omnis utriusque de pœn & rem.* Capitulum Collegiatae Ecclesie Piceleonis appellavit ad Curiam Metropolitanam, à qua rejecta probe fuit appellatio; ideoque Capitulum rem deferendum esse censuit ad hoc Sacrum Tribunal, & precibus oblatis, rescriptum fuit die 12. Septembris anno 1739. ut fieri solet -- *Episcopo pro Informatione, & Voto, auditis interesse habentibus.*

Post hæc propositum fuit Capitulo, ut controversiæ omnes amice componerentur, utque arbitrium componendarum litium daretur Episcopo. Placuit arbitri Capitulo, placuit Cappellano, & Incolis Burgi Glareæ. Episcopus Arbitri die 8. Julii anno 1740. laudavit, responditque quæstionibus propositis.

„ I. Ecclesiam SS. Rocchi, & Sebastiani fuisse, & esse etiam impofterum habendam, denominandam, & nuncupandam Ecclesiam Parochialem. II. Secerdorem deputatum, & de tempore in tempus deputandum &c. pro exercitio curæ animarum in dicto loco Glareæ &c. fuisse, & esse manutenendum in ea possessione, in qua medio etiam ejus antecessorum reperitur, tituli *Rectoris, & Curati*, quo semper fuit nominatus, quam usus deferendi Exomidem, vulgo *Mozzetta*, in quibuscumque functionibus Parochialibus ad instar aliorum Parochorum titularium, & fuisse, & esse manutenendum in possessione, in qua reperitur exercendi omnes functiones Parochiales, ac distribuendi populo Glareæ schedulas Paschales de perse, & independentem. III. Ad occurrendum quibuscumque dissidiis, & scandalis non esse admittendam, sed immo denegandam prætenfam libertatem Ven. Capituli agendi functiones ad libitum in Ecclesia Parochiali Glareæ.

„ IV. Prohibendum fuisse, & esse, sicuti expresse prohibemus, cuilibet ex Capitularibus, etiamsi per aliquem ex Parochianis Glareæ requisito &c. functiones aliquas Parochiales in Ecclesia Glareæ exequi, & peragere absque scientia, & permisso Sacerdotis pro tempore existentis, & deputati ad curam animarum in d. loco Glareæ, minusque ad occurrendum iis; quæ in perniciem spiritualem cedere possunt, licere &c. nec esse permittendum alicui ex Parochianis Glareæ in Collegiata Piceleonis satisfacere præcepto Paschali. V. Si occasione Funerum, vel Anniversariorum in Loco, & Ecclesia Glareæ peragendorum præter Ecclesiasticos, qui eidem Ecclesie Glareæ actu inserviunt, vel in ea sunt Beneficiarii, aut Cappellani, vel alicui servitio addicti, sunt invitandi alii Ecclesiastici, semper præferri debeant, & invitari illi de Capitulo Collegiatae Piceleonis, qui tamen, sicuti alii Cappellani, & Interveniētes, erunt considerandi sine ullo elemosynæ augmento, & absque eo, quod possint, aut presumant se ingerere in iis, quæ ad Rectorem Ecclesie spectant &c. Et satis esse quod Presbyteri Glareæ Ecclesie suæ Parochiali ad præscriptum decretorum Provincialium,

65
 cialium, & Synodaliū assistant, & inserviant, ne duplici onere graventur. VI. Sacerdoti deputato, aut deputando in futurum roties quoties &c. pro cura animarum in Ecclesiæ Glareæ liberum, & facultativum fuisse, ac esse, & etiam esse debere vigore licentiæ, quæ a Nobis, vel a Vicario nostro Generali de more concedi solet, facere, concedere, permittere, & denegare ea omnia, quæ cæteri Parochi Diocesis nostræ ad præscriptum decretorum Provincialium, & Synodaliū peragere, & prohibere possunt &c. quoad licentiæ laborandi diebus Festis, dispensandi a cibis veritis tempore Quadragesimæ, ac alium substituendi tempore absentię Rectoris deputati pro cura animarum. VII. Annualet oblationem Cerei librarum duarum nomine Ecclesiæ, ac Populi Glareæ omnino esse faciendam festo die S. Basiliani inter Missarum solemnias in Ecclesia Collegiata Piceleonis &c. & præmonito opportune Rectore Ecclesiæ Glareæ, permittendum fuisse, & esse dicti Rectori Piceleonis, seu ejus substituto Sanctissimum Sacramentum Eucharistiæ sumere ab Altari in eadem Ecclesia Glareæ pro deferendo toties quoties opus fuerit, Viatico Infirmis.

Laudi hujus ignorantiam allegat Capitulum Collegiatæ Ecclesiæ Piceleonis ad annum usque 1744., quo cum illud resciverit, appellavit, & ad hoc Sacrum Tribunal venit, sed, Episcopo non rescribente, plura evenerunt, & primo cum Incola quidam Burgi Glareæ infantem detulisset ad Collegiatam Ecclesiam Piceleonis Sacro Baptismate lustrandum, jussit Curia Episcopalis, ut e libris nominalibus Ecclesiæ Collegiatæ infantis nomen deleteretur, adjecta pœna Canonicis centum aureorum, si futuro tempore idem agerent. Sed, adito Metropolitano Mediolanensi, hic Decretum Episcopalis Audientiæ revocavit. Extat etiam in Burgo Glareæ Oratorium Sodalitii Sanctissimi Crucifixi ad Divi Marcelli, in quo cum actum fuisset solemne sacrum a viro Regulari, quem Sodales advocarunt, Curia Episcopalis inflixit Oratorii suspensionem, quod Cappellanus Ecclesiæ SS. Rocchi, & Sebastiani vocatus non fuisset; inde, revocata suspensione, data fuit lex Sodalibus, ut in Functionibus agendis præferri deberet Cappellanus Ecclesiæ Glareæ. Commovit hæc res Sodales, qui & Capitulum Collegiatæ Ecclesiæ Piceleonis uti verum Parochum, recognoverunt, pactaque convenerunt cum eo de functionibus agendis in Oratorio, & appellatione ad Metropolitanum interposita, sententiam Provisionalem obtinuerunt, ut lite pendente, functiones Ecclesiasticæ fiant in Oratorio a Sacerdote, quem Episcopus nominaret. Denique cum superiori anno 1748. Jo: Baptista Borsani, & Carolus Lombardini Mercatores Burgi Glareæ præceptum Paschale implevissent in Ecclesia Collegiata Piceleonis, declarati fuerunt a Curia Episcopali excommunicati. Adierunt illi hoc Sacrum Tribunal, a quo, ut moris est, auditus fuit Episcopus, & Causa proponenda erat, sed cum validitas, vel nullitas censurarum pendeat ab alia quæstione, an Laudum Episcopi, de quo late disservimus, exequendum sit, & in hac quæstione ageretur de jure Capituli Collegiatæ Ecclesiæ Piceleonis, ideo idem Capitulum ad causam venit, & duo quæ sequuntur, controversiæ capita disputantur, quorum primo Capitulum contendit septem illis capitibus Laudi Episcopi, quæ supra distincte retulimus, eversam fuisse definitionem, responsumque Sacri hujus Tribunalis latum, ut diximus, die 11. Januarii anno 1738., & ideo Laudum Episcopale non esse exequendum. Altero vero Borsanus, & Lombardini disputant nullas fuisse censuras, & cum Ecclesia Collegiata Piceleonis sit vera, & unica eorum Parochialis ex responso Amplissimorum Patrum, integrum eis fuisse, vel adjutricem Ecclesiam, qualis illa est SS. Rocchi, & Sebastiani Glareæ, vel Parochialem ipsam adire, ut Paschale præceptum implerent, quod ab hoc Sacro Tribunali dudum definitum fuisse dicunt in *Cassanen. Dismembrationis* 22. Jul. anno 1741. A Promotore Fiscalis Curiæ Episcopalis Cremonensis nihil habuimus. Duo vero Dubia, quæ ab Eminentissimis Patribus definienda sunt, repetita pridem lectione solli Con-

Tom. XVIII.

gregationis habitæ die 14. Decembris anno 1737., quod, ut diximus, habetur Vol. VIII. *Theſaur. Reſol. S. Congr. p. 213.* ſunt.

- I. *An liceat Episcopo exequi Laudum diei 8. Julii 1741. super pratensis Juribus Cappellani Curati Ecclesiæ SS. Sebastiani, & Rocchi Glarea Piceleonis in casu &c.*
- II. *An Censura lata contra Jo: Baptistam Borsani, & Carolum Lombardini subſtineantur in casu &c.*

Dilata, & audiatur novus Episcopus ſuſpenſis interim cenſuris.

*ſeſ. 21. c. 2.
de Ref.*

LAURETANAPATRIMONIORUM SACRORUM. Cum Ignatius Troili Maceratenſis Pompejo Filio Sacrum Patrimonium conſtituiſſet in Bonis, quæ ipſe poſſidebat in Territorio Montis Luponis Lauretanæ Diœceſeos, Republica Montis Luponis preces obtulit Sacratiffimo Principi noſtro, quibus ſignificavit Eccleſiaſticos, ſive terrigenas, ſive externos poſſidere in Territorio illo Bona, quæ æſtimantur ſc. 91615. ab oneribus, & penſitationibus omnibus immunia, ideoque nimium quantum excreſcere onera Laicorum, in quos diſtribuantur, & patiantur intributiones, & indiſtiones, a quibus Bona Eccleſiaſticorum liberantur. Poſtulavit igitur ab Optimo Principe, ut cum Ignatius Troili Bona in Territorio Maceratæ poſſideret, declararetur non licuiſſe eidem Bona aſſignare in cauſam Patrimonii Sacri ſita extra Diœceſim Maceratensem. Data fuit poſtulationis hujus cognitio Ampliſſimis Patribus, & auditis Episcopus Lauretanus ſecundum Rempublicam Montis Luponis æquitate ductus reſpondit. Cauſa nunc proponitur, & diſputat Reſpublica non ſubſtineri aſſignationem Bonorum, quæ ſita ſunt extra Diœceſim in cauſam Patrimoniorum Sacrorum, quia juridiſtioneſ ſuam Episcopus exerceret in aliena Diœceſi, quæ fuit juridiſtrentia, qua ad hanc rem aſſerendam ductus fuit *Bagnudel. in Biblioth. Jur. Canon. & Civ. vol. 3. §. 13. ſub num. 118.* ideoque ad eam fulciendam pluribus in libello ſuo monſtrare nititur Reſpublica, Episcopum qui ad Sacros Ordines promoveat, aut promovendos cenſeat eos, quibus aſſignatum fuit Patrimonium Sacrum ex Bonis ſitis extra Diœceſim, juridiſtioneſ exercere in aliena Diœceſi, quod jure ei facere non licet, eoque amplius, ſi aſſignans Bona habeat intra Diœceſim, ut habet Ignatius Troilus. Duo itaque ſunt Cauſæ Capita ab Eminentiffimis Patribus expedienda. A Troilo nondum libellum jurium habuimus.

- I. *An Patrimonia Sacra aſſignata, ſive conſtituta per Promotos ad Sacros Ordines in Bonis ſitis in aliena Diœceſi ſubſtineantur in casu &c.*
- II. *An Patrimonia Sacra aſſignata per Promotos ad Sacros Ordines in Bonis exiſtentibus in aliena Diœceſi ſubſtineantur, quando tempore Ordinationis promoti poſſidebant bona in propria Diœceſi in casu &c.*

Affirmative ad utrumque, & amplius.

*ſſ. 22. decr.
de Evit. Ob
ſerv. in Cel.
Miſſ.*

TARVISINA APPLICATIONIS. Teſtamento, quod condidit die 4. Martii anno 1598. Ciprianus Mocenigo Plebanus Eutici ita diſpoſitum eſt, uti verbis ipſiſſimis damus -- „quanto poi alla mia ſacoltà de' ſtabili ac-
„quiſtati del mio, voglio, che ſiano dati ad un Prete, che dica Meſſa alla
„mia Chieſa a Godego, qual ſia obligato ogni giorno dir Meſſa al mio Al-
„tare de S. Jo: Battista, ſalvo però giuſto impedimento: el qual Prete voglio,
„che ſia de 40 anni inſuſo, altrimenti non vaglia l' elezione, qual debba
„eſſer fatta per d. Clariffimo Signor Antonio Mocenigo, e dopo di lui dalli
„ſuoi Figli -- *Addidit inde Teſtator* -- Ma, perchè ſò, che quelli Campi,
„e ſtabili, che averia queſto Prete, ſono di valor, però voglio che el mede-
„ſimo

67
 „ *fimo Signor Antonio li possa tuor lui , e dar a d. Sacerdoti ducati ottanta*
 „ *moneta all' anno &c. il qual Prete dopo detta Messa vadi alla mia Sepoltu-*
 „ *ra , e dica il de Profundis con l' orazione d'un Prete morto -- Prohibuit ,*
 „ *ne hic Sacerdos Cappellanus Curatus esse Plebani , e questo a fine , che il*
 „ *Piovano non si servi del mio Cappellano per suo Cappellano di lui , perchè*
 „ *a questo modo vi sarà tre Messe , & a quell' altro modo una sola : Consensum*
 „ *præstitit , ut sacerdos opem ferret Plebano , adjunxitque demum -- e se*
 „ *questo Prete farà invitato in altra Chiesa per dir Messa , voglio che 'l possa*
 „ *andar , ma con questo però , che si ricordi di dir l' Orazione sopradetta con*
 „ *il de Profundis .*

Codicillis vero conditis die 8. Martii eodem anno 1598. minuit annum Sacer-
 „ dotis stipendium -- Voglio che dove hò detto , che il Cappellano , che sarà
 „ eletto dal mio Commissario , abbia Ducati ottanta , ora voglio , che ne ab-
 „ bia solamente sessanta , & una Casa con il sno Terreno vicina a quella , che
 „ habito -- Pervenerunt Bona immobilia Testatoris in Antonium Mocenigo,
 „ qui solvit semper Cappellanis annum stipendium Ducatorum octuaginta , cum
 „ in hæreditate Testatoris non esset domus , & soli quantitas adnexa : id ipsum
 „ gestum est a descendantibus , & successoribus Antonii ; Cappellani autem ab
 „ his Patronis electi numquam Sacra applicarunt pro expiatione , remedioque
 „ animæ Testatoris . Defecit anno 1696. morte Francisci Mocenigo Linea ma-
 „ sculina Antonii , & latifundium Camporum sexaginta , quod assignatum fue-
 „ rat pro cautione Cappellanie , jussu Exmⁱ Magistratus Introitus deliteratum
 „ fuit ob æs alienum Francisci Mocenigo nobili Viro Francisco Garzonio , cui
 „ nupserat Maria Mocenigo unica superstes e Familia Antonii , illudque lati-
 „ fundium Franciscus Garzonius emit ab hasta Ducatis 1200. cum onere solvendi
 „ quotannis stipendium ducatorum 80. Cappellano Testatoris Cappellani au-
 „ tem a Patronis Garzonie Gentis , in quam transiverat Jus eligendi , nominati
 „ numquam & ipsi Sacra pro anima Testatoris applicarunt . Defuncto nuper
 „ Cappellano , Nobilis Vir Petrus Garzonius Patronus alium elegit , sed orta
 „ dubietate , an Cappellanus teneretur Sacra applicare , idem Vir Nobilis Petrus
 „ Garzonius preces obtulit Sacro huic Tribunali , quibus petebat hujus , atque
 „ alterius Dubii dissolutionem . Auditus Episcopus respondit verius videri , ut
 „ Cappellanus ad applicationem non teneatur .

Idem disputat Garzonius , quod Testator Sacra agi jusserit , non vero Saera ap-
 „ plicari ; *dica Messa alla mia Chiesa di Godego , qual sia obligato ogni giorno*
 „ *dir Messa al mio Altare di San Jo. Battista : longam esse differentiam , ut tra-*
 „ *dunt uno ore DD. , inter celebrationem ; & applicationem Sacrorum : Cum*
 „ *de applicatione nihil dixerit , censendum esse noluisse eum hoc onus imponere*
 „ *Cappellano , quæ perpetua est Sacri hujus Tribunalis sententia , ut in Roma-*
 „ *na Applicationis 8. Februarii 1710 in Mantuana Applicationis Sacrificii 19.*
 „ *Novembris 1718. in Camerinen. Celebrationis Missarum 18. Aprilis 1722. in*
 „ *Novarien. 22. Novembris 1727. in Ferrarien. Applicationis 11. Junii 1729.*
 „ *atque alibi sæpissime ; Eoque amplius , cum adsint conjecturæ voluntatis Te-*
 „ *statoris , qualis illa est educa ex ratione , & causa vetandi , ne Sacerdos offi-*
 „ *cium Cappellani Curati Plabani ullo umquam tempore exercere posset - per-*
 „ *che a questo modo vi sarà tre Messe , & a quell' altro modo una sola - quibus*
 „ *verbis , & qua ratione dignoscitur Testatorem Ecclesie cultum , & commoda*
 „ *Populi præ oculis habuisse tantum , non applicationem Sacrificii , ut tradit*
 „ *Amosaz. de Caus. Pii. lib. 2. cap. 3. n. 46 , & Sacrum hoc Tribunal in Trica-*
 „ *stin. Applicationis Sacrificii 8. Augusti 1711. ; & in d. Ferrarien. 11. Ju-*
 „ *nii 1729* Id ipsum educi e manifesta discretiva oratione Testatoris , qui , ubi
 „ voluit applicationem , eam expressit aperte alia parte Testamenti -- *Alli preti*
 „ *di questa Terra sia data la sua elemosyna consueta , facendomi dire delle Mes-*
 „ *se per l' anima mia --* Ac denique voluntatis Interpretationem haberi tum ex
 „ consuetudine , numquam enim Cappellani Sacra pro anima Testatoris appli-
 „ carunt , tum ex tenuitate stipendii , quod non respondet tot oneribus a Testa-

tore datis Cappellano, quæ nos supra retulimus. Quod, si adhuc Amplissimi Patres censerent Sacra a Cappellano esse applicanda, disputat Garzonius non esse damnum ad ullam solutionem ex causa omiffæ hætenus applicationis Sacrorum, tum quia ipse luere poenam non debet culpæ Cappellanorum, tum quia ipse possidet latifundium Testatoris, uti tertius emptor ab hasta. Duo itaque sunt Causæ Capita.

- I. *An Cappellanus teneatur ad applicationem Sacrificii in casu &c.* Et quatenus Affirmativè,
- II. *An pro omiffa in præteritum applicatione Orator teneatur ad aliquam solutionem, vel satisfactionem in casu &c.*

Ad I. Affirmativè. Ad II. Provisum in primo.

scf. 24. c. 12
de Ref.

MARIANEN, ERECTIONIS COLLEGIATÆ: Preces obtulerunt Clerus, & Populus *Speluncati* Sacratissimo Principi nostro, ut Plebana Ecclesia illius Oppidi, quæ Divo Michaeli Archangelo dicata est, quæque ampla satis, & ædificio decora, suppressa etiam altera ejusdem Oppidi Parochiali Ecclesia inscripta S. Catharinæ, in Collegiatam erigeretur, in qua essent duæ Dignitates, Archipresbyteratus nempe, & Præpositura, octo Canonicatus, & quatuor Beneficia, seu Mansionariæ, idque ex Bonis, annuisque redditibus utriusque Ecclesiæ Plebanæ scilicet, & Parochialis supprimendæ, Ne aliquid tamen detrimenti capiat ex hac Parochialis suppressione Cura animarum, onus additum volverunt Collegiatæ erigendæ retinendi Sacerdotem, qui *sub Curati* munere fungatur, & opem ferat, præstoque sit in exercitio Curæ Animarum Archipresbytero: Addebant Ædituum, sive Sacristam, & Ludimagistrum. Quæ ad Collegiatæ erectionem rebuuntur præsto sunt omnia: Ipsa Oppidi Universitas Sacra suppellectili novam Collegiatam instruere, si opus sit, & impensas Literarum erectionis sua pecunia exequi parata est: Sacerdotes ii, qui Canonicatus, & Beneficia erigenda sibi dari postulant, Chori & Ecclesiæ servitium promittunt, donec Parochi superstites sint, annuosque redditus novæ Collegiatæ applicandos percipiant; neve interim servitium negligatur, conferunt sc. 200. ut, exacto anno, ratione præstiti servitii distribuatur loco distributionum quotidianarum: Redditi utriusque Parochialis satis esse dicunt Collegiatæ erigendæ, nam summam annuam sc. 850. 50. eos constituere Periti retulerunt, itaut demptis sc. 20. pro Ædituo, sive Sacrista, totidem pro Ludimagistro, qui Pueros Grammaticam doceat, sc. 25. pro Subcurato, ac denique sc. 30. pro Sacristo, super sint sc. 755. 50. quorum sc. 55. 98. singulis Canonicis, sc. 27. 99. singulis Beneficiariis, sc. 71. 75. Præposito, & demum sc. 111. 98. Archipresbytero assignari possint.

Novæ hujus Collegiatæ erectioni sese contradictorem præstitit Episcopus, qui, datis Literis ad Apostolicam Datariam, plura congestit, quibus Principem optimum ab hac erectione retrahere conabatur, quod *Speluncatum* non sit Oppidum illustre, quod tenuis sit terrigenarum numerus, quod utriusque Parochialis redditus non ii sint, quos Clerus, & Populus afferunt, & ideo tenuem esse dotem futuræ Collegiatæ, quod tenuis item sit, quod Subcuratio, & Archipresbytero assignatur, stipendium. Addebat a Jure deviam esse eam conditionem, quam adici postulant in erectione Collegiatæ, ut nempe solis Clericis *Speluncato* oriundis Dignitates, Canonicatus, Beneficia dentur: hinc esse, ut Sacerdotes vicini Loci, quem dicunt *Le Ville*, huic erectioni resistent, ne vetitus iis sit concursus ad eas Parochiales in casu vacationis. Causæ hujus cognitionem R. P. D. Datarius Sacro huic Tribunali mandavit: Clerus autem, & Populus Libello Jurium, quem dederunt, monstrant, septem, quæ ad erectionem Collegiatæ necessaria sunt, requisita, adesse in hac specie, tum iis respondet, quæ congesta sunt ab Episcopo in Epistolis. Satis consultum dicunt

dicunt annuo stipendio Subcurati sc. 25. cum in illa Regione solitum stipendium sit sc. 16. redditus annuus Archipresbyteri in sc. 111. 98. congruam excedere: nihil proponi ab Episcopo, unde probetur minores esse redditus utriusque Ecclesiæ summa illa, quam supradiximus: Peritos externos esse, & integerrimos: quod, si etiam minores essent redditus, possent Canonici, aut Beneficia diminui, non vero Collegiæ erectionem præpediri, cum plures sint Collegiæ Sacri hujus Tribunalis auctoritate erectæ, quæ longe minores redditus habent, & sex tantum Canonici componuntur: Conditionem, quam Episcopus exagitat, Juri contrariam non esse, & tamen, ut ea adimatur, & sub censura Juris relinquatur, Clerus, & Populus non repugnant: non probari oppositionem Sacerdotum vicini Loci *le Ville*, quibus nullum inferitur detrimentum, si conditio illa deleatur: Cætera nullo numero habenda esse, cum, si peteretur erectio Collegiæ *in signis*, aliquid diceret Episcopus, nihil sunt, quia petitur erectio *simplicis* Collegiæ. Videant itaque Eminentissimi Patres, qua juris ratione expediendum sit Dubium.

An sit locus erectioni Plebanæ Ecclesiæ Sancti Michaelis Archangeli Terræ Speluncati in Collegiatam in casu &c.

Affirmativè juxta modum ab Eminentissimo Præfecto declarandum.

Die Sabbathi 20. Decemb. 1749.

FANEN. SEU SENOGALLIEN. SPONSALIUM: Causa hæc, Ferrio postulante, definita non fuit in ultima Congregatione habita die 6. hujus mensis, dilatione indulgente Sacro Tribunali ad hanc Congregationem: Poterunt igitur Eñi Patres Folium ultimæ Congregat. iterum consulere, ut duo, quæ sequuntur, Capita expediant.

Sess. 24. c. 12. de Ref. Matr.

- I. *An sit locus assumptioni Habitus Religiosi, & Professioni respectivè? Et quatenus Affirmativè.*
- II. *An sit locus restitutioni Munerum in casu &c.*

Dilata, & ad mentem.

BURGI SANCTI DONNINI PAROCHIALIS. Imperio Amplissimo- rum Patrum hæc Causa proponitur, qui in Congregatione habita die 22. transacti mensis Novembris rescripserunt - *Dilata, & proponatur omnino in prima post proximam* - Ad repetendam igitur ejus speciem opportunum erit legere iterum Folium Congregationis habitæ die 13. Septembris, in quo primum data fuit. Unum illius Caput est.

An constet de mala relatione Examinatorum, & irrationabili Judicio Episcopi in casu &c.

Ss. 24. c. 18. de Ref.

Negativè.

CEPHALUDEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM: Species hujus Cause data fuit in Folio Congregationis habitæ die 11. Maii superioris anni 1748. quod in lucem hominum editum fuit *Vol. XVII. Thes. Resol. Sac. Congreg. pag. 41.* Rescripsit ea die Sacrum Tribunal - *Dilata, & proponatur Causa citatis omnibus interesse habentibus ad formam Constitutionis Sanctissimi Domini Nostri* - Ut hoc rescriptum impleat Fr. Salvator a Petralia

Ss. 25. c. 19. de Regul.

in

in Jus vocavit Vincentium Patrem, & ad augendas probationes metus ab eodem Patre illati alios lex Testes adjungit: Poterunt igitur Eius patres, repetita lectione Folii dictæ Congregationis diei 11. Maii 1748. idem Dubium nunc definire.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Negative, & amplius.

Sr. 22. c. 6.
de ref.

IMOLEN. SUBSIDII DOTALIS: Testamento, quod condidit anno 1702. Matthæus Bartolaccius Mansionarius Cathedralis Ecclesie S. Cassiani Civitatis Imolæ, heredem fiduciarium scripsit Mensam, & Congregationem Mansionariorum ejusdem Cathedralis, jussitque, ut, solutis annis Legatis eodem Testamento relictis, redditus, qui superessent; ubi summam sc. 200. complerent, in Æde Sacra ejusdem Civitatis deponerentur, atque inde; propofitis Editis, erogarentur, in Opera pia di un sussidio dotale da darfi ad una Zitella da Monacarsi in uno de' Monasterj, o Conventi di questa Città d' Imola, & anche fuori di essa eretti, o da erigerfi, che abbia i requisiti, che più abasso si diranno, & a quella Zitella, che ne sarà stimata più meritevole dalla detta mia Congregazione, & Eredi fiduciarj. Numeratis inde, quas volebat, Puellarum qualitatibus, addidit Testator. E detto sussidio Dotale voglio, che si dii in perpetuo, e finche durerà il Mondo, ogni qual volta solamente però sarà fatto il cumolo, & effettivo deposito delli scudi 200., e che non si possa anticipare le nomine, ma solamente far le medesime nel tempo sudetto - Episcopum denique Imolensem interpretandæ voluntatis suæ Arbitrum, & Operis pii Protectorem elegit, cujus prudentiæ quæstiones omnes, & controversias, quæ oriri possent, definien-
das reliquit.

Codicillis vero conditis anno 1805. Testamentariam dispositionem paulum mutavit Testator: Ait enim, intendo, e voglio, che detto sussidio, o limosina dotale sia di quella quantità necessaria, per essere accettata detta Zitella in qualsivoglia Monastero tanto di questa Città d' Imola, come fuori, purchè detta limosina dotale non ecceda la somma, e quantità di seu- di 450. &c. e quando sarà fatto il cumulo delli prenominati sc. 450., sarà incombenza di detto Sig. Economo notificare con scrittura publica d' affigermi alli luoghi soliti della Città alli Pretendenti del sussidio dotale, che qui abasso dirò. Voluit autem inferius, ut dotale subsidium alternis vicibus erogari deberet in dotem Spiritualem Puellarum primo ex Familiis Ordinis Senatorij Civitatis Imolæ, inde earum, quæ ex honestis, & Civica conditionis Parentibus ortæ essent, atque has inter, eas voluit præferri, quæ; faranno parenti in primo, o in secondo grado di consanguinità di linea masculina di ciascun Mansionario &c. & occorrendo, che le sudette Zitelle Parenti de' Mansionarij, ottenute le nomine per qualvoglià caso, ritrovassero ostacolo, e difficoltà nell' essere accettate in qualsivoglia Monastero, intendo, e voglio che possino, e debbino avere sc. 200., che serviranno per Dote, presentandosi l' occasione di maritarsi, da conseguirfi solamente, quando faranno state sposate in faciem Ecclesiæ.

Hæc fuit Bartolaccii dispositio: Mense Januario hujus anni Regina Maria Ascani filia fratris Gregorii Ascani Mansionarii Cathedralis preces obtulit Congregationi Mansionariorum, quibus petebat, ut ad Dotale subsidium admitteretur - *ad effetto di maritarsi* - frustra que negante, & protestationem emittente Gaspare Paschale Marocchio Mansionario, obtinuit, quod petebat omnibus suffragiis Mansionariorum. Rem detulit ad Episcopum Imolensem Joannes Baptista Marocchi Mansionariorum Decanus, qui se adjunxerat Gaspari

spari Paschali Marotchio, Regina Maria Aseani confugit ad Sagratissimum Principum Nostrium, precibusque oblati, postulavit *sanationem* nominationis, & ab Optimo Principe data fuit postulationis hujus cognitio Amplissimis Patribus. Data fuerunt hac de re litteræ, ut fieri solet, ad Episcopum, sed eas retinuit Regina, mutato enim consilio, ut declinaret judicium Episcopi, usa est indulgentia celeberrime *leg. unicæ Cod. Quand. Imper.*, & Causa delata fuit ad Tribunal A. C., cujus sententia definitum est nullam fuisse Regine nominationem. Sententiam hanc Mansionarii acceptarunt; non tamen animo cecidit Regina, rediitque ad primam sanationis postulationem: Reddidit Episcopo Litteras Sacri hujus Tribunalis. Respondit Episcopus, animique sui sententiam contra Reginam significavit.

Causa nunc proponitur, & sanationem, quam regina postulat ab hoc Sacro Tribunali, non esse concedendam disputant Marocchii, quod commutationes ultimarum voluntatum non nisi ex juxta, & necessaria causa fieri debeant, præsertim, si ex commutatione iniqua alteri donditio inferretur: necessariam esse commutationem voluntatis Bartolacci, ut sanationi sit locus; voluit enim ille, ut dotale subsidium præstaretur Puellis, quæ Monasterio nomen darent, non quæ nubarent in sæculo: Consanguineis vero Mansionariorum, si nubarent, præstare voluit, quando *ritrovassero ostacolo, e difficoltà nell' essere accettate in qualsivoglia Monastero*: hoc non monstrari a Regina, quæ postulavit subsidium, ut nuberet, longam esse differentiam inter utrumque casum, neque legatum relictum in casu ingressus in Monasterium præstandum esse in casu nuptiarum carnalium *Duran. de condit. & Mod. imposs. cap. 3. n. 40., & seqq. Ciarlin. controver. for. cap. 218. n. 52.* atque hanc esse perpetuam Sacri hujus Tribunalis sententiam monuit *Monacell. Formul. Legal. tit. 10. lib. 1. n. 9.* Cum igitur plures sint Civicæ, honestæque conditionis Puellæ, quæ nomen in Religiosis Domibus profiteri cupiunt, nec possunt angustia rei familiaris, iniquum videri hanc sanationem in earum detrimentum concedere. A Regina nihil habuimus: Dubium est.

*Sess. 25. c. 19.
de Regul.*

An sit consulendum Sanctissimo pro sanatione Nominationis in casu &c.

Dilata ad primum post Reges.

LISBONEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM: Ut Filiam, quam maximo prosequerentur amore, asse toto haberent heredem Bernardus Pereira de Sousa, & Augustina Ferreria Conjuges consilium inierunt Joannem filium in Monasterium aliquod adigendi. Primo itaque eum precibus importunis adorti sunt, sed, cum nihil proficerent, ad minas venerunt. Filius, ut Parentum consilia eluderet, militiæ adscribi curavit, impedimenta tamen ita præstitit Pater, ut nihil actum fuerit. Edixit inde Filio Pater, vellet nolle Religioso alicui Ordini nomen daret: detrectantem filium in interiori Domus cubiculo clausi, ubi modico cibo miserrimam ageret vitam. Mater etiam ut specie Pietatis graviolem timorem inferret, filium monuit, ut Patri morem gereret, secus in Indias translatus fuisset, in quas perditissimi quique deportari solent. Victus tot malis Joannes Monasterium se ingressurum promisit: sed eductus e domestico carcere ad Consanguineos ivit, quorum opera matrimonium aliquod inire studuit; id ubi rescivit Pater, hoc quoque diffugium præcluserit. Cum itaque nulla amplius spes esset fraudandi consilia Parentum, Joannes in Monasterio S. Mariæ Gratiarum Ordinis Calceatorum S. Augustini Ulissipone Vestes Religiosas accepit, certioribus pridem factis amicis de vi, inique a Parentibus illato, deque animo reclamandi quocumque posset tempore. Anno Probationis, curante Patre, arcta custodia detentus fuit, ut nullus homo eum alloqui posset; si qui vero eum una cum Matre convenerunt, animum ejus a Statu Monastico adversum, Patrisque minas, vim metumque illatum audiverunt. Exacto Probationis Anno, Professionem emi-

emisit, sed eadem die Testi declaravit se aut fugam arrepturum, aut, quo primum posset tempore, nihil intactum relicturum, ut Ordinis Vestes dimitteret: id ipsum pluries inde declaravit, & præsertim die, qua ad Sacerdotium promotus fuit, & primum Sacrum fecit.

Venit demum dies ultima Paternæ vitæ, quo tempore veræ voces ab imo pectore eiciuntur, eripiturque persona, & tenebræ diffugiunt. Sera Pater ductus pœnitentia veniam peccati petiit a filio, quam Filius Christiane quidem dedit sed emissa protestatione, ut quam primum posset, querelam nullitatis suæ Professionis proponere volebat: quod tamen exequi non potuit, præpeditus a Matre, a Leviro, a Regularibus, qui eum in longinqua, distitaque Monasteria transtulerunt, ab inopia demum pecuniæ, sine qua Causa agi non poterat. Tandem Mater morbo tacta, & conscientia admitti criminis ducta resistit, & hinc potestas facta fuit P. Joanni querelam proponendi. Preces obtulit Sacratissimo Principi, ut in Integrum restitueretur. Data postulationis hujus cognitione Amplissimis Patribus, mandata fuit Jurisdictio Eminentissimo Patriarchæ, ut Processus Judicialis conficeretur, utque animi sui sententiam aperiret. Omnibus impletis, respondit Eminentissimus Patriarcha, & rationibus, ac probationibus hinc inde allatis censet demum *per subsequentes actus revalidatam esse Professionem, si forte aliquid nullitatis habuerit, minimeque locum esse restitutioni in integrum pro lapsu quinquennii*. Hæc Eminentissimus Patriarcha: Causa nunc proponitur, & P. Joannes vim, metumque ei illatum pluribus Testibus comprobat, rationibus Eñi Patriarchæ respondet, monstratque ratihabitam dici non posse Professionem tempore, nec purgatum vitium. A *Defensore Professionis* nondum libellum Jurium habuimus. Causæ Caput expediendum est.

An sit locus restitutioni in casu &c.

Negative, & amplius.

ss. 22. c. 8.
de Ref.

ROMANA SEU JANUEN. LEGATI: Obtinuit Franciscus Justiniani Raphaelis Filius ex Justinianorum Chienfium Familia editus a Sacratissimo Principe nostro Militare Officium *di Alfiere sopranumerario nella Piazza, e Presidio di Civitavecchia*, eique eodem tempore cessavit annua præstatio feudi 120., quæ studiorum causa accipiebat ex legato Silvani Justiniani. Cum igitur stipendium militare non recipiat ab ærario Principis, Pater inops sit, impensæ necessariæ ad omnia paranda, & se alere debeat, preces obtulit eidem Sacratissimo Principi Nostro, quibus postulabat præstationem menstruorum sc. 25. iis debitam ex Testamento, & cognitissimo Multiplico Marchionis Vincentii Justiniani, qui Sacramentum militare præstiterunt. Data fuit ab Optimo Principe Eñis Patribus de hac postulatione cognitio, & die 5. transacti mensis Septembris decretum fuit, *ut per modum Provisionis, & sine præjudicio Jurium partium assignarentur, prædicto Francisco Instanti sc. 5. quolibet mense incipien. a die 1. Septembris; In reliqui vero remissa fuit instantia ad Sac. Congregationem*. Causa nunc proponitur, & postulat Franciscus menstruum legatum sc. 25. ex dispositione Vincentii Justiniani, postulat ut ab Eminentissimis Patribus decernatur aliqua pecuniarum subministratio, ut primas, quas facere debet, impensas subire possit, postulationis fundus est in verbis „ Testamenti Vincentii -- Pare anche occasione onorata mantenere Giovani „ robusti, e coraggiosi nell' esercizio militare, li quali si esercirano nelle „ Guerre, nelle quali si esercitano atti di ostilità; a fazzioni contro Eretici, „ & Infedeli tanto in terra, quanto per mare, ma che non stino solamente „ in Guarnigione, acciocchè imparino il mestiere, con darli feudi 25. il mese „ di ajuto di costa --

Contradictores sese huic præstant postulationi Gubernatores Familiæ Justinianæ, qui disputant nullum ex his verbis Jus esse posse Francisco, quia non
fint

sint dispositiva, sed mere demonstrativa consilii Testatoris, ut patere ajunt ex verbis, quæ paulo post adjecta sunt: „ lo dico solo per ricordo, rimettendo- „ mi alla prudenza delli Signori della Congregazione della Famiglia Giusti- „ niani, li quali secondo la varietà de tempi, e la necessità delle varie occa- „ sioni si potranno governare, e risolvere in sovvenire alle persone più biso- „ gnos della Famiglia, & altro che gli parerà a proposito. Arbitrio vero locum non esse, quia deductis annuis præstationibus aliorum Justinianorum, nihil, aut pene nihil supersit fructuum, qui multiplicari possint, ut ex reddi- „ tione rationis; Eoque amplius, quia Francisco resistat voluntas Testatoris, qui ait -- *Ma che non stiano solamente in Guarnigione* -- ut sit a Francisco, qui est *Alfiere sopranumerario nella Piazza, e Presidio di Civitavecchia*, & consequenter ad rem non pertinere exemplum neque Clericalis Militiæ, de qua idem Testator, quia Franciscus secularem amplexus est, neque Sebastiani Justiniani, cui menstrua sc. 20. præstantur, quia hic in procinctu semper est, non Stationarius, cum Dux sit cymbæ contra Turcas Piratas instructæ: Satis esse igitur Francisco menstrua scut. 5. ei debita, uti descendenti ex Chienfi Justiniani Generis.

Contra Franciscus: Verba Testamenti licet non dispositiva, sed demonstrativa desiderii, & consilii Testatoris jus dare ex mente, & voluntate, non ex verborum forma, ut eleganter *Gloss. in l. fideicommissa §. hæc Verba ff. de leg. 3. Castrens. in l. cum Pater 79. §. Mando filia mea n. 4. ff. de leg. 2. aliisque allatis Peregrin. de fideic. artic. 1. n. 46.* non resistere hoc casu voluntatem Vincentii, quia ipse non sit Stationarius, sed excurrat contra Piratas Turcas, & ideo convenire exemplum Sebastiani Justiniani, cui menstrua sc. 20. præstantur, quia stipendium accipit ab arario. Denique saltem sc. 100. præstanda esse ex causa primarum impensarum, quæ fieri debent. Hæc Franciscus. Onus erit Amplissimorum Patrum, omnibus perpensis, duo Cause Dubia expedire.

I. An, & a quo tempore sit locus præstationi Legati scutorum 25. in casu &c.

II. An, & quæ summa subministranda sit pro primis expensis in casu &c.

Ad I. Negativè, Ad II. Provisum in primo.

MELEVITANA CANONICATUS PÆNITENTIARII: Ut Divinum Cultum, & Insignis Collegiæ Ecclesiæ, quæ in Insula Gaulos est, decus augeret, Populique utilitati prospiceret, pia Mulier Theresia de Bono Canonicatum Pœnitentiarum in eadem Collegiata Ecclesia anno 1737. bonis suis fundavit, ea lege, ut, qui Canonicus Pœnitentiarius nominaretur, adu esset Sacerdos, & Doctor Sacræ Theologiæ, aut Juris Canonici. Jus nominandi dedit Sacerdoti Michaeli Falfon Camilleri, eoque defuncto, substituit Canonicum Joannem Stellini, quibus jus dedit nominandi, quem vellent, licet actu Sacerdos non esset, & nominationem contulit in annum duodecimum post mortem ipsius Fundatricis. Capitulum Collegiæ Ecclesiæ consensum præstitit, Episcopus foundationem autoritate sua confirmavit; sed hæc Canonicatus Pœnitentiarum fundatio excitavit Canonicum Pœniteutiarum Cathedralis Ecclesiæ Melevitanæ, qui juribus suis aliquid detractum iri reputans erectione hujus Canonicatus, adiit hoc Sacrum Tribunal, dicens erectionem Canonicatus Pœnitentiarum locum dumtaxat habere in Ecclesiis Cathedralibus, non in Collegiatis, ut ab hac Sacra Congregatione definitum fuisse refertur Garz. de Boref par. 5. cap. 4. n. 110. & seqq. Barbof. ad Concil. Trid. Sess. 24. de Ref. cap. 8. num. 4. Ventrigl. in Prax. Vol. 2. Annot. 12. §. 2. n. 2. Auditus Episcopus contra Canonicum Pœnitentiarum Cathedralis respondit.

Gesta hæc fuerunt anno 1739., neque Causa acta fuit, cum nondum fluxissent anni duodecim a morte piæ Mulieris fundatricis. Cum jam duodecimus annus

immineret, Canonicus Joannes Stellini, ad quem spectat jus nominandi, primum Canonicum, ob mortem Sacerdotis Michaelis Falson Camileri postulavit ab Eminentissimis Patribus, ut præfigeretur Josepho Ginnesio Aquilino Canonico Pœnitentiario Cathedralis Ecclesiæ Melevisitanæ terminus ad jura sua deducenda. Iterum auditus fuit Episcopus, qui in eadem fuit sententia, qua fuerat anno 1739. & Benedictum Stellini ad novum Canonicatum Pœnitentiarum nominatum a Canonico Joanne Stellini laudat, & qualitatibus omnibus, quas voluit Fundatrix, præditum dicit. Nunc igitur Causa proponitur, & nihil proponi a Canonico Pœnitentiario Cathedralis Ecclesiæ Melevisitanæ, cur Canonicatus Pœnitentiarum erectio in Ecclesia Collegiata Insulæ Gaulos non sit sustinenda, disputat Canonicus Stellini, nam, quæ ex dispositione Sac. Concilii, & definitione Sac. hujus Tribunalis dudum obiciebantur, in æquivoco versari ait: Locum enim iis esse, ubi Episcopus velit in Collegiata Ecclesia Præbenda primo vacatura juxta Tridentini decretum. Canonicatum Pœnitentiarum erigere, longe secus esse in casu nostro, in quo non Episcopus Præbenda primo vacatura, sed pia mulier bonis suis Canoniceatum Pœnitentiarum fundavit, scitum namque, perspectumque omnibus esse, posse Fundatores eas leges adiicere, quas velint etiam juri adversas, dummodo turpes, & bonis moribus non sint contrariæ. A Canonico Pœnitentiario Cathedralis nihil habuimus: Dubium est.

An erectio Canonicatus sustineatur in casu &c.

Affirmativè.

*Ses. 25. c. 19
de Ref.*

NEAPOLITANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM: Professorem emisisse apud Patres Carmelitas Excalceatos, vi, metuque a Patre illato, utque ex Arce Bajana, in qua eum Pater detinebat; evaderet. præcibus oblatis narravit Sacratissimo Principi Nostro Fr. Romualdus a S. Josepho, qui pridem nuncupabatur Nicolaus Athanasius, & in integrum restitui postulavit. Mandata fuit ab hoc Sacro Tribunali jurisdictio Eminentissimo Archiepiscopo Neapolis, ut servata forma Constitutionis Sanctissimi Domini Nostri. Processus Judicialis fieret. Omnibus impletis, causa proponitur, & Pater provincialis Ordinis ita rem narrat, Andreæ Athanasium tabernæ suæ vinarie Nicolaum filium præposuisse; pessimè tamen ab eo administratam fuisse perdita libidinitibus pecunia omni, ut pluries lue venerea inquinatus fuerit, & sceminæ cujusdam causa graviter vulneratus: Hinc Patris in eum ira, atque indignatio. Cum filius non resipisceret, & sceminam illam, quam deperibat, uxorem ducere vellet, domo eum Pater ejecit. Rerum omnium inops Nicolaus ad Patres Camaldulenses confugit, sed brevi paternam domum revisit. Noluit Pater hujus ingenii filium recipere, ideoque pressus inopia ivit ad Carmelitas. Vestibus Ordinis susceptis, cum tempus instaret Professionis emittendæ, protestationem in actis emisit, qua declarabat vi, metuque id fieri ab eo, ejusque animum a statu Religioso aversum. Professione inter Laicos emissa die 23. Januarii anno 1725. nomine tantum, non re, & moribus Regularem fuisse, non enim eum puduit mercaturam exercere, vectigalia, & Publicanos fraudare, varii generis merces publice emens, & vedens. Pluries eum corripuerunt Præfeti Monasterio, officioque Literarii privarunt, ne vagandi facultatem haberet. Egre id tulit Romualdus, & ut pristinam libertatem reciperet, veniam postulavit ab Optimo Principe nostro permanendi extra Claustra valetudinis recuperandæ causa. Veniam obtinuit, sed arbitrio P. Generalis. Timens autem, ne falsa, quæ narraverat, detegerentur, preces obtulit Sac. Congregationi Episcoporum, & Regularium a qua audito Nuncio Pon.

75

Pontificio, rejectus fuit; Tunc primum cepisse Fr. Romualdum in dubium revocare Professionem suam, nam adactus a P. Provinciali, ut bonorum, pecuniarumque, quam congegnerat, daret rationes, fuga se subtraxit, & huc illuc vagando preces obtulit, quibus nullam dicebat Professionem. His narratis, disputat P. Provincialis non probari vim metumque a Patre illatum, protectionem falsam esse, neque esse spectandam, si quid vitii inesse potuerit professioni, purgatum inde fuisse, eamque revalidatam. Quid contra Fr. Romualdus proponat ignoramus, libellum enim iurum nondum habuimus. Dubium est.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Dilata, & scribat Defensor Professionis.

NARRNIEN. ERECTIONIS CANONICATUS: Mutato consilio fundandi Cappellaniam: quam voluerat testamento condito die 1. Decembris anno 1741. pia mulier Constantia Metelli Oriculana die 23. ejusdem mensis, donationem fecit bonorum omnium suorum ad augendum cultum erga S. Iosephum a Lionissa, voluitque, ut ex fructibus sui Patrimonii Capella, seu Altare in ejus honorem extrueretur, Della proprietà poi de suoi capitali, e de „ beni dotali se ne debba erigere un Canonico nell' insigne Collegiata „ d' Otricoli &c. in caso poi che all' infrascritto suo esecutore non paresse sufficiente l' asse ereditario per l' erezzione di d. Canonico, in tal caso sia a „ suo arbitrio di erigere una Cappellania amovibile ad nutum in d. Cappella „ da erigersi come sopra, al quale effetto da tutta la facoltà, autorità, & arbitrio ad fudetto, & infrascritto esecutore, acciò possa venire all' atto della erezzione, o fondazione del suddetto Canonico, o Cappellania con quell' „ obblighi, pesi, ed onori, come meglio ad esso parerà, e piacerà, rimettendo il tutto al suo giudizio, arbitrio, e prudenza - Exequutionem nominavit Alexandrum Cephalassi, primumque Canonicum, aut Cappellanum Fulgentium Natalitii. Testamento autem altero voluntatem hanc suam de Canonico erigendo, & donationem bonorum confirmavit.

*Sess. 24. c.
12. de Ref.*

Morte obita a Testatrice anno 1742., bonorum administrationem accepit Exequutor Cephalassius, qui pluries monitus ab Episcopo, ut administrationis rationem redderet, & voluntatem Constantiæ impleret, tandem rationes edidit, facta tamen præcedenter erectione non Canonici, sed Cappellaniæ his verbis „ Appropria tutti li beni ereditarij presenti &c. per erigere come di sua „ volontà ne erigge per le facoltà ad esso concesso una Cappellania laicale ad „ nutum, ed amovibile perpetua - onusque addidit Cappellano quotannis sacerorum nonaginta novem. Male tulit Capitulum Collegiæ Ecclesiæ Cappellaniam, non Canonici erectionem fuisse ab Exequutore, & hac de re adiit libello Eius Patres, a quibus auditus Episcopus secundum Capitulum respondit. Nunc igitur disputat idem Capitulum de voluntate Constantiæ erigendi Canonici dubitari non posse: Arbitrium Exequutori datum pendere a casu, quo non paresse sufficiente l' asse ereditario per l' erezzione di d. Canonico; Redditus autem satis esse, cum ad annua sc. 40. fere ascendant, quæ satis superque sint, cum in ipsa Collegiata, aliisque Narniensis Dioceseos, alii sint Canonici, qui paucioribus etiam redditibus erecti fuerunt, ideoque non potuisse esse locum arbitrio Exequutoris erigendi Cappellaniam. Cephalassius declaravit in Actis non repugnare, ut Canonici, aut Cappellania erigatur, sed sua tantum interesse, ut alterutrius Patronatum habeat. Unum Cause Caput est.

An sit locus erectioni Canonici in insigni Collegiata Terra Oriculi, seu potius Cappellaniæ amovibilis ad nutum in eadem Collegiata in casu &c.

Affirmativè ad primam partem, & Negativè ad secundam.

CONCLUSIONUM OMNIUM, AC RESOLUTIONUM

Quæ sub Causis anno 1749. propositis prodierunt.

A

ABSENS.

Substitutio, seu Admissio, quæ præ-
tendebatur valida in persona absentis,
& ignorantis admissionem suam, quique
ignoratur ubi sit, & an vivat, non su-
stinetur, ideoque vacasse locum Capi-
tularum, & locum aliæ admissioni fuisse
rescriptum fuit in *Tranen. p. 63.*

Æ T A S.

Dispensationem ætatis ad Beneficium Ec-
clesiasticum obtinendum Clerico de fa-
milia concessit Sac. Congreg., etiamsi
jus jam quæsitum ad Beneficium præten-
deretur ob præsentationem alterius fa-
ctam a Patrono subingrediente sub spe
dispensationis defectus Clericatus in *Lu-
cana Beneficii, seu Cappellanæ pag. 33.
cum seq.*

ALIENARE ALIENATIO.

Alienatio horti ad Ecclesiam pertinentis,
licet occurreret Causa evidentis utilita-
tis dengata fuit in *Firmana venditio-
nis horti p. 46. cum seq.*

ALIMENTA.

Alimenta, & sumptus litis, qui ad indi-
cendam Matrimonii nullitatem præten-
debantur, negavit Sacra Congrega-
tio, confirmavitque decretum superio-
ris anni, scilicet ut subministrarentur
scuta mille in causam declarandam *Lu-
ccorien. Nullitatis Matrimonii super
alimentis, & sumptibus litis 22. Mar.
pag. 16.*

APPLICATIO.

Inter celebrationem, & applicationem Sa-
crorum longa est differentia; ideoque si
Testator nihil de applicatione dixerit,
censendum est noluisse hoc onus Cap-
pellano imponere. *pag. 672. §. Idem
disputat.*

His autem non obstantibus Sac. Con-
gregat. statuit Cappellanum teneri ad
applicationem Sacrificii *Tarvisina appli-
cationis p. 66. cum seq.*

Quibus verbis, & qua ratione dignosca-
tur Testatorem Ecclesiæ cultum, &

commodum populi præ oculis habuisse
tantum, non applicationem Sacrificii.
Ibid.

B

BAPTIZARE BAPTISMUS.

Consuetudo in jure baptizandi non est
attendenda. §. *Ad omnem pag. 13.*

Contrarium tamen statuit Sac. Con-
greg. in *Viterbien fontis Baptismalis
pag. 16.* ubi rescripsit, quod infantes,
qui nascerentur in Parochialibus unitis
S. Lucæ, & SS. Faustini, & Jovita ba-
ptizandi essent cumulative tam in dicta
Ecclesia, quam in alia S. Joannis juxta
antiquam consuetudinem, beneplacitum-
que Apostolicum alias concessum.

BENEFICIA ECCLESIASTICA
IN GENERE.

Beneficia, & Cappellanæ Ecclesiasticæ
sub ea lege per Pios Testatores ordina-
tæ, ut ad eas primo admittantur Cleri-
ci seculares ad titulum Cappellaniarum
hujusmodi ad Sacros Ordines promovendi,
& deinde succedant Regulares, sic
transire debent ad eosdem Regulares,
ut Cappellani primo nominatis de-
cedentibus, vel alia quacumque causa
Cappellanas hujusmodi non consequen-
tibus, possint per se ipsos, non autem
per Sacerdotes seculares ab eis præsen-
tandos, & a locorum Ordinarius inti-
tuendos, Missas celebrare, aliaque one-
ra adimplere, administrare illarum bo-
na, omnesque fructus percipere in *Me-
xicana crectionis Cappellaniarum 25.
Jan. p. 1. cum seqq. ad I. Dub.*

Neque ab Ordinibus, neque a Beneficiis
Ecclesiasticis repelli eum, qui ab incu-
nabulis Christi Domini fidem professus
est, licet Pater Judeus fuerit, ideoque
locum esse Ordinationi, nec obstare im-
pedimentum allegatum responsum fuit
in *Majoriten. 25. Jan. p. 6. cum seq.*

Juspatronatus passivum beneficii, potest
redigi ad familiare, coartari scilicet
ad Clericos de familia. licet hæc lex
non in lumine foundationis, sed ex inter-
vallo

vallo addici quærat. Deficientibus autem Clericis de familia Patroni regimen, & curam beneficii, cum facultate deperandi interim Cappellanum ad nutum amovibilem, non habeant. in *Satrianen.*, seu *Campanien. juris patronatus* 23. Novem. 1748., quod decretum in eadem causa reposita in Congreg. habita die 1. Mar. currentis anni confirmatur p. 10.

Beneficium simplex Jurispatronatus laicalis, ad hoc ut possit commutari in residentiale requiritur Patronorum omnium consensus, §. *Data fuit* p. 45.

Talem commutationem Beneficii simplicis in residentiale denegavit Sac. Congreg. in *Nullius seu Farsen. commutationis Beneficij* p. 45. cum seq.

Episcopi etiam accedente Patronorum consensu nequeunt statum Beneficii immutare, cum solius Pontificis potestas sit defunctorum voluntates commutare, p. 49. §. *De his cir. med.*

Ad statum Beneficii mutandum quadragenarium tempus satis est. *Ibid.*

Sac. autem Congreg. annullavit commutationem beneficii factam inauditis partibus, effectumque per plures annos sortitam in *Comaclen.* p. 50.

BENEFICIA QUOAD ERECTIONEM.

Erectiones Beneficiorum, & Cappellaniarum sub expressis conditionibus factas, quod nimirum primo sint Clericorum, & Sacerdotum secularium, & deinde Regularium, Superiores locorum, ad quos quomodocumque spectat jus approbationis, tenentur omnino approbare, ita ut impedire nequeant quominus Regulares per se ipsos Missas celebrent, suppleant onera, bona administrent, fructusque in *Mexicana Erectionis Cappellaniarum* 25. Jan. p. 1. cum seqq. ad II. Dub.

Erectionem Canonicatus Pœnitentiarum factam per Episcopum in Ecclesia Cathedrali cum elargitione vocis activæ, & passivæ in spiritualibus, respectu scilicet negotiorum Capitularium, quæ concernunt statum, seu servitium Ecclesiæ, & Sacristiæ, substineri rescriptum fuit, eisdemque novum Canonicum gaudere prærogativis, & præminentis, quibus, & alii Canonici, juxta legem foundationis, & Decreta Episcopi in *Ipporegien. Canonicatus Pœnitentiarum* p. 27. ad I., & II. Dub.

CANONICUS CANONICI IN GENERE.

Canonici adjuncti habere debent vocem activam, & passivam non solum in Congregationibus Capitularibus, in quibus agitur de rebus concernentibus Ecclesiam, Sacrarium, Cappellanos, & Intervientes, verum etiam in nominatione Canonicorum, Parochi, Cappellanorum, aliorumque Ministrorum Ecclesiæ, quoties hac lege, & conditionibus erecti sunt, & admissi in *Cammerinen.*, seu *Fabrianen. juris intercessendi Capitulo* 1. Mar. p. 10. cum seq. ad I., & II. Dub.

Canonicis Ecclesiæ Collegiæ Oppidi Jovii denegatum fuit sumere portionem ex Missis celebrandis in ipsa Collegiata Ecclesia, & assignare Presbyteris participantibus æqualem portionem ex ceteris tam in dicta Collegiata, quam extra celebrandis, sed de omnibus Missis ratam sumere coacti fuerunt in *Earen. distributionis Missarum* p. 57. cum seqq.

CAPPELLANIA IN GENERE.

Cappellaniam adjudicandam esse Sacerdoti habenti qualitates a Fundatore præfixas, nec intrare Episcopi arbitrium pro illa aliter conferenda in *Tudertina Cappellania* p. 30. cum seqq.

In Cappellaniæ erectione cum reservatione fructuum favore fundatricis cum exquireretur Sac. Tribunal an constaret de conventionione simoniaca, & respective de subsistentia suspensionis Cappellani nominati tam a celebratione Missæ, quam a perceptione fructuum dictæ Cappellaniæ, responsum dedit *consulendum esse Sanctissimo pro absoluteione, & dispensatione ad cautelum in Vallisoleitana Cappellania* 26. Aprilis p. 21.

Cappellaniæ erectionem demandatam sub conditione, quod post obitum primi Cappellani secularis nominati, transfret ad Regulares, qui possent per se ipsos Missas celebrare, aliaque implere onera, administrare bona, fructusque percipere ad formam testamentariæ dispositionis, approbavit Sac. Congreg., jussitque locorum Ordinariis, aliisque Superioribus ut eas impedire nequirent in *Mexicana erectionis Cappellaniarum* 25. Jan. pag. 1. cum seqq. ad II., & III. Dub.

Com-

Commutationem Cappellanix manualis in Canonicatum factam ab Episcopo inaudito Capitulo, effectumque per plures annos sortitam annullavit Sacr. Congreg. in *Comaclen. p. 50.*

CAPPELLANUS.

Inter celebrationem, & applicationem Sacrorum longa est differentia, ideoque si Testator nihil de applicatione dixerit, censendum est noluisse hoc onus Cappellano imponere, *p. 67. §. Idem disputat.*

Contrarium placuit S. Congreg. Cappellanumque teneri ad applicationem Sacrificii statuit in *Tarusina applicationis p. 66. cum duabus seqq.*

COMMENDATARIUS.

Præpositus Commendatarius coactus fuit pro tertia parte reddituum Commendæ contribuere pro reedificatione Ecclesiæ, & Conventus incendio consumpti, nec non pro suppellectilibus, & aliis ad usum ejusdem Ecclesiæ in *Cracovien. contributionis p. 22.*

Confirmavit Sacr. Congreg. tale decretum sub die 13. *Septembris*, iussitque Judicem Delegatum procedere cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis. *p. 55.*

Et cum denno d. Causa repropoſita fuisset; revalidavit decretum, iussitque ut assignaretur ex bonis Commendatarii tenuta quædam per decennium. *p. 59.*

COMMUTARE COMMUTATIO.

Simplex beneficium jurispatronatus laicalis ad hoc ut possit commutari in residentiale requiritur Patronorum omnium consensus. *§. Data fuit p. 45.*

Talem commutationem denegavit S. Congreg. in *Nullius seu Farfen. commutationis Beneficii p. 45. cum seqq.*

Episcopus etiam si accedat Patronorum consensus nequit immutare statum beneficii, cum solius Pontificis potestas sit Defunctorum voluntates commutandi *p. 49. §. De his.*

Commutationem Cappellanix manualis in Canonicatum factam ab Episcopo inaudito Capitulo, effectumque per plures annos sortitam annullavit S. Tribunal in *Comaclen. p. 50.*

CONCIONATOR.

Ex privilegiis, quæ a Summis Pontificibus concessa sunt tum Ordinibus Mendicantium, eum Ordini Carmelitarum,

sacri Oratores in eorundem Ecclesiis quadragesimali tempore deputati tenentur tantum ad Benedictionem petendam, *p. 12. §. Orta.*

Limita procedere talia privilegia quoad illos Concionatores, qui in Ecclesiis Ordinis propriis eo munere funguntur, non vero quando hoc in illis agunt Ecclesiis, quarum administrationem Ordo suscepit, *Ibid.*

Sacra autem Congreg. statuit teneri tantum ad Benedictionem Episcopo petendam in *Aquien. Concionatoris pag. cum seq. ad l. Dub.*

Imo, quoties Episcopus extraordinarios velit Concionatores, vel Missionarios in eorundem Parochiales Ecclesias mittere, poterit hoc facere certiorato P. Priore Conventus urbanitatis Officio, *Ibid. ad II. Dubium.*

CONFESSIO CONFESIONES

SACRAMENTI ALIIS.

In Oratorio patronato per Sacerdotes ab Ordinario approbatos nequeunt excipi Sacramentales fidelium Confessiones quocumque tempore independentem a Parocho in *Comen. functionum p. 32. cum seq. ad 3. dub.*

CONSENSUS.

Beneficium simplex jurispatronatus laicalis, ad hoc ut possit commutari in residentiale requiritur Patronorum omnium consensus. *§. Data fuit p. 45.*

Talem commutationem Beneficii simplicis in residentiale denegavit Sacr. Congreg. in *Nullius, seu Farfen. commutationis Beneficii p. 45. cum seqq.*

Episcopus etiam si accedat Patronorum consensus nequit immutare statum beneficii, cum solius Pontificis potestas sit defunctorum voluntates commutandi *p. 49. §. De his.*

CONSUETUDO.

Consuetudo optima est interpretæ rei cuiuslibet obscuræ, & dubiæ *p. 10. cum seqq. §. Camerinen.*

Consuetudo in iure baptizandi non est attendenda. *§. Ad omnem p. 13.*

CONTRIBUERE CONTRIBUTIO.

Præpositus Commendataribus coactus fuit pro tertia parte reddituum Commendæ contribuere pro adificatione Ecclesiæ, & Conventus Miechoviensis incendio consumpti, nec non pro suppellectilibus, & aliis ad usum ejusdem Ecclesiæ in *Cracov. Contributionis p. 13. 55. & 59.*

ubi iussit ut assignaretur tenuta quædam ex bonis Commendatarii.

In Causam Seminarii contribuere Mendicantes expresse per Tridentini dispositionem excipiuntur p. 42. §. *Asculana*.

Limita, quoties habita ratione alimenterum, fabricæ, & similibus, redditus excedant, tunc enim ad contributionem teneri sustinetur *Ibid.*

Contrarium statuti S. Congreg. in *Asennana in Apulia* p. 42. cum seq.

C R U X.

Una in funeris elatione ferenda Crux est Ecclesiæ tumultantis p. 24. §. *Melphien.*

D

DECIMÆ.

Patres Tertii Ordinis S. Francisci, & alia Loca Pia pro bonis quocumque titulo, & a quocumque tempore quæsitis non tenentur solvere Parrochiales decimas in *Tudertina Decimarum* pag. 50. ad I. *Dub.*

Exteris in Territorio Massæ possidentes teneri eidem Parrochiali Ecclesiæ solvere decimas a die captæ possessionis Parrochiæ ad formam concordie decretum fuit in *Tudertina Decimarum* p. 50. ad II. *Dub.*

Bona, quæ remanserunt per concordiam affecta certo oneri decimarum, an, & vero quando non transeant ad alienas manus cum onere suo, adeo ut moderni Possessores illorum, solventes decimas pro bonis antea possessis, non teneantur pro bonis postea quæsitis ad novam Decimarum solutionem, pro quantitate solvi solita ab antiquis illorum respectivo possessoribus *Tudertina Decimarum* 17. Jun. 1747. ad I. *Dub.* & ab huiusmodi solutione eximuntur Clerici pro bonis eisdem post concordiam in Patrimonium Sacrum assignatis *Ibid. Dub. II.*

Particulares vero, qui de tempore concordie nulla bona possidebant, tenentur ad solutionem Decimarum ad taxam concordie pro bonis postea quæsitis etiam si acquisitio non esset, nisi de rata tantum bonorum, altera remanente penes antiquum possessorem adhuc solventem Decimas in eadem quantitate *Ibid. Dub. III.*

Et dicti Particulares Laici, & Ecclesiastici, etiam Regulares, & Loca Pia

tenentur Parocho ad solutionem Decimarum præteritarum, & non solutarum a die motæ litis *Ibid. Dub. IV.*

Quæ omnia confirmata fuerunt in re propositione ejusdem *Tudertina Decimarum* sub die 23. Augusti hujus anni pag. 50.

DISMEMBRARE DISMEMBRATIO.

Dismembratio a Parochiali Ecclesia mille passibus tantum distante, quæ ob viæ qualitatem periculumque exposcebatur, denegata fuit, mandatumque fuit Episcopo ut provideret juxta modum in *Novarien. dismembrationis* p. 30.

DISPENSARE DISPENSATIO.

Dispensationem ætatis ad Beneficium Patronatum Ecclesiasticum obtinendum Clerico de familia concessit Sac. Congreg., etiam si jus jam quæsitum ad Beneficium prætenderetur ob presentationem alterius factam a Patrono subingrediente sub spe dispensationis defectus Clericatus in *Lucana Beneficii seu Cappellanie* p. 33. cum seq.

E

ECCLESIA IN GENERE.

Prepositus Commendatarius coactus fuit pro tertia parte reddituum Commendæ contribuere pro ædificatione Ecclesiæ, & Conventus incendio consumpti, nec non pro suppellestilibus, & aliis ad usum ejusdem Ecclesiæ in *Cracovien. Contributionis* p. 22.

Quod Decretum confirmavit S. Congreg. sub die 13. Sept. p. g. 55. iussitque Judicem delegatum procedere cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis.

Et cum denuo hæc Causa reposita fuisset, reconvallavit decretum, iussitque ut assignaretur ex bonis Commendatarii tenuta quædam per decennium p. 59.

ECCLESIA CATHEDRALIS.

Episcopus nequit cogere, sed tantum monere eos Clericos, & Sacerdotes, qui nullum habent beneficium, & onus residentie, ut ad Cathedralem Ecclesiam veniant, eique inserviant, cum servitium præstare non teneantur si nullum accipiant compendium p. 55. §. *Contra*.

Imo neque ex necessitate, aut utilitate Ecclesiæ cogi possunt simplices Presbyteri, ut sine ullo stipendio eidem præstent servitium p. 57. §. *Ceram*.

Hortandos tamen esse sed non cogen-
dos ut intersint Missæ Sacrificio per unū
Canonicum cum expositione Sanctissimi
Sacramenti celebrari solito *Segnen. De-
cretorum p. 59. cum seq. ad II. Dub.*

Ereclio Canonicatus Pœnitentiarīi locum
habet dumtaxat in Ecclesiis Cathedrali-
bus non in Collegiatis p. 37. §. *Melevi-
tana.*

Contrarium placuit S. huic Tribunal
in *Melevitana Canonicatus Pœnitentia-
rij p. 73. cum seq.*

ECCLESIA COLLEGIATA.

Ereclioni Plebanæ Ecclesiæ in Collegia-
tam, an locus esset, cum requisita ad
Collegiatæ ereclionem necessaria ade-
rant, dum exquireretur Sacrum Tribu-
nal, respondit *affirmative juxta modum
ab Eminentissimo Præfeto declarandum,
in Marianen. Ereclionis Collegiatæ p. 68.
cum seq.*

Ereclio Canonicatus Pœnitentiarīi locum
habet dumtaxat in Ecclesiis Cathedra-
libus, non in Collegiatis p. 73. §. *Mele-
vitana.*

Contrarium statuit Sacrum hoc Tri-
bunal in *Melevitana Canonicatus Oæ-
nitentiarīi p. 73. cum seq.*

EPISCOPUS IN GENERE.

Episcopum per se ipsum non visitantem,
bene vero per Delegatum, integram
posse exigere procurationem, quoties
taliter sit concordatum, rescriptum fuit
in *Cassanen. Visitationis p. 34. ad I. Dub.
& pag.*

Nec teneri restituere huc usque tali
modo exactum *Ibid. ad II. Dub.*

Similiter nec duc. 30. exactos a Pres-
byteris interservientibus ob non confectam
plateam, seu inventarium Ecclesiæ in
Visitatione demandatam *Ibid. ad III.*

An Episcopus posset adstringere Presbyte-
ros ad se subjiciendos examini occasione
Sacre Visitationis tam super litteratura,
quam super Missarum cæremoniis, cum
requireretur Sac. Congreg., respondit
*affirmative & ad mentem Ibid. ad VII.
Dubium.*

Arbitrium in controversiis Laicorum de-
finiendis Imperatores concesserunt Epi-
scopis *nativa* ut vocant in laicos jurisdi-
ctione carentibus p. 48. *cum seq. §. De-
flectit.*

Hoc autem arbitrium Episcopis fuit
sublatum *Ibid.*

Et post constitutam Episcopalem Au-

dientiam statutum fuis legibus Cæsarium,
& Summorum Pontificum ut Actor forum
Rei sequeretur *Ibid.*

Episcopi etiam si accedat Patronorum con-
sensus nequeunt immutare statum bene-
ficii, cum solius Pontificis potestas sit
defunctorum voluntates commutandi p.
49. §. *De his omnibus.*

Comutationemque Cappellaniæ ma-
nualis in Canonicatum factam ab Episco-
po inaudito Capitulo, effectumque per
plures annos fortitam, reprobavit Sac.
Congreg. in *Comaclen. p. 50.*

Episcopus nequit cogere eos Clericos, &
Sacerdotes, qui nullum habent benefi-
cium, nullumque onus residentiæ, ut
veniam petant discedendi p. 56. §. *Con-
tra.*

Contrarium statutum fuit in *Segnen.
Decretorum p. 59. cum seq. ad I. Dub.*

Sine autem justa causa venia hæc ab
Episcopo negari nequit p. 56. d. §. *Con-
tra & p. 59. ad I. Dub.*

Episcopus monere potest, non vero com-
pellere simplices Sacerdotes, ut ad Ca-
thedralem Ecclesiam veniant, eique in-
serviant, cum servitium præstare non
teneantur, si nullum accipiunt compen-
dium. *Ibid. p. 56.*

Imo neque ex necessitate, aut utilita-
te Ecclesiæ cogi possunt simplices Pres-
byteri, ut sine ullo stipendio eidem præ-
stent servitium, p. 57. §. *Ceram.*

Ideoque hortandos esse, sed non co-
gendos, ut intersint Missæ Sacrificio per
unum Canonicum cum expositione San-
ctissimi Sacramenti celebrari solito in
Segnen. Decretorum pag. 59.

EPISCOPUS IN GENERE.

Missarum lecturarum celebratio dum Episco-
pus Missam pontificaliter celebrat, vel
Sacrum solemniter cum expositione San-
ctissimi Sacramenti perficitur, permit-
titur, denegatur tantum campanula-
rum pulsatio in *Segnen. Decretorum
pag. 59.*

Non constare de mala relatione Examina-
torum, nec de irrationabili judicio Epi-
scopi, si magis idoneum ad Parochia-
lem præelegerint, resolutum fuit in *Bur-
gi Sancti Donnini Parochialis p. 69.*

ELIGERE ERRECTIO.

Cappellaniæ ereclio demandata sub condi-
tione, quod post obitum primi Cappel-
lani Secularis nominatū, transfiret ad Re-
gulares, qui possent per se ipsos Missas cele-

celebrare, aliaque implere onera, administrare bona, fructusque percipere ad formam testamentariæ dispositionis, approbavit Sacra Congreg.; iussitque locorum Ordinariis, aliisque Judicibus, ut eas impedire nequirent in *Mexicana Erectionis Cappellaniarum* 25. Jan. p. I. cum seq. ad II. & III. Dub.

Erectionem Canoniciatus Pœnitentiarum factam per Episcopum in Ecclesia Cathedrali cum elargitione vocis activæ, & passivæ in spiritualibus, respectu scilicet negotiorum capitularium, quæ concernunt statum, seu servitium Ecclesiæ & Sacristiæ, substineri rescriptum fuit in *Ipporigien. Canoniciatus Pœnitentiarum* p. 27. ad I. Dub.

Eisdemque gaudere prerogativis, & præminentis, quibus & alii Canonici juxta legem fundationis, & decreta Episcopi; *Ibid.* ad II. Dub.

Erectioni Plebanæ Ecclesiæ in Collegiatam an locus esset dum requisita ad Collegiatæ erectionem necessaria aderant, cum exquireretur Sac. Tribunal, respondit affirmative juxta modum ab Eminentissimo Præfeto declarandum in *Marianen. Erectionis Collegiatæ* p. 68. cum seq. Erectionem Canoniciatus Pœnitentiarum locum habet dumtaxat in Ecclesiis Cathedralibus, non in Collegiatis p. 73. §. *Melevitana*.

Contrarium approbavit Sac. Congreg. erectionemque substineri definivit in *Melevitana Canoniciatus Pœnitentiarum* p. 73. cum seq.

Erectionem vel Canoniciatus vel Cappellaniæ demandatam juxta vires assis hæreditarii nequit Exequutor ad sui libitum facere, sed meliori, honorificentiorique forma, qua potest, defuncti voluntas impleri debet in *Narnien. Erectionis Canoniciatus* p. 75. cum seq.

SANCTISSIMUM EUCHARISTIÆ SACRAMENTUM.

In Oratorio patronato extra tempus Paschale independentem a Parocho administrari nequit Ven. Eucharistiæ Sacramentum, præterquam in actu celebrationis Missarum in *Comen. functionum* p. 32. cum seq. ad IV. Dub.

In quo tamen exponi potest Ven. Sacramentum sola impetrata Episcopi licentia, & independentem a Parocho, *Ibid.* ad II. Dubium.

EXAMINATOR.

Non constare de mala relatione Examinatorum, & de irrationabili judicio Episcopi, si magis idoneum ad Parrochiale prælegerint, resolutum fuit in *Burgi Sancti Donni Parrochialis* p. 69.

E X E Q U I Æ.

Parocho competit jus peragendi exequias, & officium funebre super Cadaveribus, quæ tumulantur in sepulchro Oratorii patronati, in *Comen. functionum* p. 32. cum seq. ad VII. Dub.

E X E Q U O T O R.

Erectionem vel Canoniciatus, vel Cappellaniæ, demandatam juxta vires assis hæreditarii nequit Exequutor ad sui libitum converti, sed meliori, honorificentiorique, qua potest, forma defuncti voluntas impleri debet in *Narnien. Erectionis Canoniciatus* pag. 75. cum seq.

EXIMERE EXEMPTIO.

Indultum exemptionis a Parochi jurisdictione, uti defectuosum causa, forma, & Jure ipso, non sustinere rescriptum fuit in *Comen. Juriam Parrochialium, seu Dismembrationis* p. 52. cum seq.

F

FRUCTUS IN GENERE

Fructus Archipresbyteratus, Canoniciatus, aut Beneficiatus, ex consuetudine quæ viget in Ecclesia Collegiata S. Agathæ Proxendis Ferentinæ Dioceseos post obitum, tales obvenientium dignitates, aut beneficia debentur illo rum hæredibus pro rata servitii præstiti in *Ferentina fructuum* p. 45.

I

IGNORANS.

Substitutio, seu admissio, quæ prætendebatur valida in persona abientis, & ignorantis admissionem suam, quique ignoratur ubi sit, & an vivat, non sustinetur ideoque vacasse locum capitularum, & locum novæ admissioni fuisse, rescriptum fuit in *Tranen. p. 63*.

L

LEGATUM.

Præstationem annui legati denegavit S. Tribunal, licet verba testamenti non dispositiva, sed mere demonstrativa desiderii, & consilii Testatoris possent dare jus ex mente & voluntate non

L

ex ver-

ex verborum forma in *Romana seu Januensi, Legati p. 72. cum seq.*

M

MATRIMONIUM IN GENERE.

Matrimonium inter maritum Latinum, & Græcam mulierem coram Parocho Latino contrahitur, *p. 24. cum seq. §. Cassanen.*

Alias sequeretur ut matrimonium contra formam Pontificiæ legis initum, illicitum quidem dici posset, at firmum, validumque esset *p. 25. cum seq. §. Contra.*

Et Matrimonium quod contra supradictam formam Pontificiæ legis contractum dicebatur, facto verbo cum Sanctissimo approbavit Sac. Congreg. quæ cum exposceretur an sustinerentur censuræ latæ contra contrahentem, rescripsit: *Dilata, & transportentur acta, & interim pro absolutione cum reincidentia ad tres menses.*

MATRIMONIUM QUOAD NULLITATEM.

Perpetua, atque absoluta viri imbecillitas ad actus Matrimoniales, est impedimentum dirimens, ideoque procedi potest ad declarationem nullitatis Matrimonii, *p. 4. §. Urbinaten.*

Matrimonii dissolutionem, quæ primum ex viri imbecillitate, deinde ex quo vir cohabitationi triennali demandata non pepercerat, exposcebatur, concessit Sacrum Tribunal in *Januensi Matrimonii pag. 50.*

Alimenta, & sumptus litis, qui ad declarandam Matrimonii nullitatem prætendebantur, denegavit Sac. Congregat., anuitque tantum ut subministrarentur per virum scuta mille alias decreta in *Luceorien nullitatis Matrimonii super alimentis, & sumptibus litis 22. Martii pag. 16.*

Matrimonii nullitas ex capite visus, & metus, animique adversi a sponso semper demonstrati, expetita, fuit denegata in *Luceorien. Matrimonii 22. Mar. p. 16.*

MENDICANTES ORDINES.

Vide in verbo *Regulares* ubi plura ad hanc materiam invenies.

MISSA IN GENERE.

In Oratorio patronato occasione Festi Titularis, aliisve festis nequeunt decantari Missæ independentes a Parocho in *Comen. functionum pag. 32. cum seq. ad I. Dubium.*

Canonicis denegatum fuit sumere portionem ex Missis celebrandis in ipsa Collegiata Ecclesia, & assignare Presbyteris participantibus æqualem portionem ex ceteris tam in dicta Collegiata, quam extra celebrandis, sed de omnibus Missis ratam sumere coacti fuerunt in *Baren. distributionis Missarum p. 57. cum sequent.*

Missarum lectarum celebratio dum Episcopus Missam pontificaliter celebrat, vel Sacrum solemniter cum expositione Sanctissimi Sacramenti perficitur, permittitur, denegatur tantum Campanularum pulsatio in *Segnen. Decretorum p. 59. cum seq. ad III. Dub.*

MISSA CONVENTUALIS.

Canonicis, qui habent redditus vix pares congruis alimentis, petentibus; an ipsi celebrare, & applicare teneantur Missas Conventuales in præteritum omis-
sas, & non celebratas seu potius a prædicto onere sint absolvendi, responsum fuit, *Consulendum Sanctissimo pro a bso-
lutione quoad præteritum, inuncto onere celebrationis alienius Missæ solemnæ arbitrio Episcopi in Vicen. Missæ Conventualis 12. Augu. 1747.*

Quod confirmatum fuit in dicta *Vicen. Missæ &c. sub die 13. Septemb. currentis anni reposita p. 54.*

Canonici celebrando Missam lectam in Cappella sub Altari Majori, dum in Choro recitantur Horæ Canonice, satisfacere nequeunt oneri Missæ Conventualis, in *Vicen. Missæ Conventualis 12. Augu. 1747. pag., & 13. Septemb. currentis anni p. 34.*

MONASTERIUM.

Educenda est, atque alio transferenda, puella, quæ in illo Monasterio sacras vestes fuscipere velle declaraverit, in quo de insidiis, circumventionibusque parentum vereri possit; ut in loco libero ejus voluntas melius exploretur, *p. 14. §. Contra.*

Quod rescripto suo confirmavit Sacrum hoc Tribunal in *Fanen. seu Senogallien. sponsalium p. 13. cum seq.*

N

NOMINARE NOMINATIO.

Officiatura habitu tantum Sacerdotalis est, non actu, ideoque nominatio facta Clerici ab beneficium, quod tale onus habebat, valida existimata, fuit

fuit in *Urbanien. Officiatura p. 37. cum sequen.*

O

OBLATOR, OBLATIO.

Prelationem in venditione bonorum loco pio spectantium, quæ prætendebatur a majori Oblatore in sorte, quamvis post lapsum tempus in Edictis præfinitum talis Oblatio sequuta fuerit, denegavit Sacr. hoc Tribunal, iussitque stipulandum esse instrumentum favore primi Oblatoris pro summa tamen ab ultimo conventa in *Forosempronien. Prælationis p. 5. cum seq.*

OFFICIARE OFFICIUM DIVINUM.

Presbyteri Cleri S. Nicolai Terræ Castellucci adstricti fuerunt diebus festis ad præfallendum publice divinum Officium, sub pœna punctaturæ juxta decretum Episcopi in *Cassanen. visitationis p. 34. ad III. Dub., & pag. 63. ad II., & III. Dubium.*

OFFICIATURA.

Officiatura habitu tantum Sacerdotalis est, non actu, ideoque nominatio facta Clerici ad beneficium, quod tale onus habebat, valida existimata fuit in *Urbanien. Officiatura p. 37. cum seq.*

ORATORIUM.

In festo Titulari Oratorii patronati, aliisve festis, decantari ibidem Missas independentem a Parocho denegatum fuit in *Comen. functionum p. 32. cum seq. ad I. Dub.*

In quo tamen exponi posse Ven. Sacramentum sola impetrata licentia Episcopi, & independentem ab eodem Parocho concessum fuit *Ibid. ad II. Dub.*

Ibi autem per Sacerdotes ab Ordinario approbatos non valere excipi quocumque tempore Sacramentales fidelium Confessiones independentem a dicto Parocho fuit responsum, *Ibid. ad III. Dub.*

Similiter nec extra tempus Paschale independentem a Parocho administrari ibidem posse Ven. Eucharistiæ Sacramentum præterquam in actu celebrationis Missarum, *Ibid. ad IV. Dub.*

E contra in eodem Oratorio de licentia Episcopi, & independentem a Parocho haberi posse Panegiricas conciones rescriptum fuit, ibique etiam Anniversaria, & Officia pro defunctis ad libitum celebrari posse, & Parocho competere jus peragendi Exequias, & Officium fu-

Tom. XVIII.

nebre super Cadaveribus quæ tumulantur in Sepulchro dictæ Ecclesiæ, *Ibid. ad V. VI. & XII. Dub.*

SACRI ORDINES IN GENERE.

Neque ab Ordinibus, neque a Beneficiis Ecclesiasticis repellitur eum, qui ab incunabulis Christi fidem professus est, licet pater Judæus fuerit, responsum dedit Sacr. Congreg. in *Majoricen. 25. Jan p. 6. cum seq.*

Diaconus, de quo tam super morum inhonestate, quam super litterarum imperitia varia enarrabantur, an esset promovendus ad Sacr. Presbyteratus Ordinem cum requireretur Sacra Congreg., respondit: *Recurrat humiliter ad Archiepiscopum in Lucana Ordinationis pag. 39.*

P

PAROCHUS.

Paschale præceptum in Ecclesia Parochiali qui non implent, quive Parochum domos lustrantem non recipiunt, pœnis *Can. omnis utriusque de peniten. & remiss.* subjecti sunt *p. 20. cum seqq. §. Januen.*

Sine autoritate Sedis Apostolicæ nequeunt Tertiariæ ab Episcopi, & Parochi jurisdictione eximi, *p. 21. §. Decretum.*

Adde quod Constitutiones Summorum Pontificum, & præsertim *Leonis X.* quibus Tertiariæ exemptionem defendunt, revocate fuerunt, *Ibid.*

Et decreto suo hoc confirmavit Sacrum Tribunal in *Januen. p. 22.* ubi puellas Tertii Ordinis S. Dominici Civitatis Januæ Tertiarias nuncupatas Parochi Jurisdictioni subjectas esse rescripsit.

In Oratorio patronato occasione festi Titularis, aliisve festis decantari posse Missas independentem a Parocho denegatum fuit in *Comen. functionum p. 32. cum seq. ad I. Dub.*

Independentem tamen a Parocho, & impetrata Episcopi licentia exponi ibidem posse Ven. Sacramentum fuit concessum, *Ibid. ad II. Dub.*

Independentem etiam a Parocho, per Sacerdotes ab Ordinario approbatos ibi valere excipi quocumque tempore Sacramentales fidelium Confessiones, *Ibid. ad II. Dub.*

E contra autem extra tempus Paschale independentem a Parocho administrari ibidem non posse Ven. Eucharistiæ Sa-

eramentum, præterquam in actu celebrationis Missarum, *Ibid. ad IV. Dub.*

Independenter similiter a Parocho, & de licentia Episcopi haberi in eodem Oratorio posse Panegiricas conciones rescriptum fuit, ibique etiam Anniversaria, & Officia pro Defunctis ad libitum celebrari, *ibidem ad V., & VI. Dub.*

Parocho competere jus peragendi exequias, & Officium funebre super Cadaveribus, quæ tumulantur in sepulchro dictæ Ecclesiæ, *ibid. ad VII. Dub.*

Privationi Parochiæ, quæ sub falsis, fictisque contra Parochum criminibus, exposcebatur non esse locum rescriptum fuit in *Pisauren. Parrochialis p. 43. cum seqq.*

A Jure aberrat ut Parochus ad certa quædam Sacramenta Parochus sit, non sit Parochus quoad alia, *p. 51. §. Disputat.*

Indultum exemptionis a Parochi jurisdictione uti defectuosum causa, forma, & Jure ipso non sustineri rescriptum fuit in *Comen. Jurium Parochialium, seu dismembrationis pag. 51.*

Parochus de aliquo crimine inquinatus nequit omnibus redditibus privari, sed tertia tantum parte, *pag. 52. §. Auditus.*

PAROCHIA PARROCHIALIS.

Dismembratio a Parrochiali Ecclesia mille passibus tantum distante, quæ ob viæ qualitatem, periculumque exposcebatur denegata fuit, mandatumque fuit Episcopo ut provideret juxta modum in *Novarien. dismembrationis pag. 30.*

Paschale præceptum in Ecclesia Parrochiali qui non implent, quive Parochum domos lustrantem non recipiunt, poenis *Can. omnis utriusq. de pœnit., & remiss.* subiecti sunt, *p. 20. cum seq. §. Januen.*

Privationi Parochiæ, quæ ex falsis causis, fictisque contra Parochum criminibus exposculabatur, non esse locum rescriptum fuit in *Pisauren. Parrochialis pag. 43. cum seqq.*

Patres Tertii Ordinis S. Francisci, & alia loca Pia pro bonis quocumque titulo, & a quocumque tempore quæsitis non tenentur solvere Parrochiali decimas in *Tuder. Decimarum pag. 50.*

Exteros in Territorio Massæ possidentes eide Parrochiali Ecclesiæ solvere decimas a die captæ possessionis Parochiæ ad for-

mam concordie decretum fuit, *ibid. ad II. Dub.*

Parochialis Ecclesia dum alicui Regularium Ordini concessa fuit, statim in eorumdem venit dominium, & illico eisdem Ordinis privilegiis decoratur, *pag. 12. §. Orta.*

PASCHALE PRÆCEPTUM.

Paschale præceptum in Ecclesia Parrochiali qui non implent, quive Parochum domos lustrantem non recipiunt poenis *Canon. omnis utriusq. de pœnit., & remiss.* subiecti sunt *pag. 20. cum seq. §. Januen.*

Et schedulæ repertæ sunt ad probandum d. præcepti implementum, *pag. 63. §. Cremonen.*

PATRIMONIUM SACRUM.

Nequit constitui ex bonis, quæ sita sunt extra Diocesium, quia jurisdictionem suam Episcopus in aliena Diocesi exerceret *pag. 66. §. Lauretana.*

Contrarium voluit Sacrum Tribunal, additque sustineri talem Patrimonii Sacri assignationem etiam si de tempore ordinationis promoti possiderent bona in propria Diocesi in *Lauretana Patrimoniorum Sacrorum pag. 66. ad I., & II. Dubium.*

PRÆCEDERE PRÆCEDENTIA.

Præcedentia, quæ in sacris peragendis functionibus jam pridem anno 1737. & capite præsuppositæ Collegialitatis concessa fuerat Capitulo Collegiæ Portus majoris Ravennaten. Diocesis, prævio recessu a decisis dandam esse Capitulo S. Nicolai Argentæ rescriptum fuit in *Ravennaten. præcedentia 22. Martii p. 26.*

PRÆFERRE PRÆLATIO.

Prælationem in venditione bonorum loco pio spectantium, quæ pretendebatur a majori oblatore in sorte, licet post lapsum tempus in edictis præstitutum talis oblatio sequuta fuerit, denegavit Sacrum hoc Tribunal, jussitque stipulandum esse instrumentum favore primi oblatores pro summa tamen ab ultimo conventa in *Forosempronien. Prælationis 25. Jan. pag. 5. cum seq.*

PRÆSENTARE PRÆSENTATIO PRÆSENTATUS.

Præsentatus ad Parochialem de jure patronatus laicorum, si reprobus sit in examine, admitti debet ad novum examen, alias presentatio inutilis ei esset, idque bis, terque ut quasi per rem judicatam de ejus imperitia constare dicatur *p. 26. §. Castrimaris.* Præ-

Præsentatus enim jus quæsitum habet ex præsentatione, quod ei tolli non debet negando novum examen, qua in re si nullus sit contradicitor in beneficio, nulli fit injuria nullique detrimentum infertur, *ibid.*

Adde hoc procedere licet Examinatores recte retulerint, quando enim res non est de Parrochiali liberæ collationis, quo casu rejectus in concursu monstrare debet injustam reprobationem ex iisdem actis concursus, sed res est de unico præsentato a Patronis, admitti semper debet ad novum examen quia peritia, vel imperitia unico experimento cognosci tuto non potest *pag. 26. §. Placuit.*

Multo magis id locum habet si præsentatus populo acceptissimus sit, & unus ex Patronis; quo casu etiam si jure destitueretur, æquitas tamen suggerit ut ad novum experimentum admitti debeat, *ibid.*

Et hoc novum experimentum coram Examinatoribus ab Eminentissimo Urbis Vicario deputandis fieri rescriptum fuit, iniquum enim esset si novum eorum subire judicium cogeretur, a quibus reprobatus sit in *Castrimaris Parochialis pag. 26. cum seq.*

Q

QUARTA FUNERALIS.

Regulares Ordines a præstatione quartæ funeraliæ immunes sunt *pag. 24. §. Melphien.*

Contrarium deducitur ex Constitutione Benedicti XIII. relata, *ibid.*

Quod Immunitas, quæ ex contractu venit tali constitutione non fuerit sublata probatur, dum nullum de ea verbum habuit constitutio, & tamen necesse esset, ut de ea immunitate verba fecisset, *ibid.*

Nec putandum est Summum Pontificem jus alicui quæsitum non ex gratia, sed stipulatione, contractu, & conventionione, sine qua Regulares ad conventum illum non venissent, tollere voluisse, *ibid.*

Procedit multo magis si pacta immunitatis respectiva sint ad jus Clero datum Crucem scilicet ferendi &c. quod vetari potuisset a Patribus, una enim in funeri elatione ferenda est Crux Ecclesiæ tumultantis, *ibid.*

Quibus superius enarratis decreto suo

robur adjecit Sacrum hoc Tribunal, dum rescripsit Patres Minores Observantes Reformatos vigore conventionis appositæ in limine foundationis habere conventus exemptos a solutione quartæ funeralis pro cadaveribus sepeliendis in eorum Ecclesia in *Melphien. seu Rapollen. quartæ funeralis pag. 24.*

R

REGULARES ORDINES IN GENERE.

Regulares Ordines Immunes sunt a præstatione quartæ funeraliæ *p. 24. §. Melphien.*

Contrarium deducitur ex Constitutione Benedicti XIII. relata, *ibid.*

Quod immunitas quæ ex contractu venit tali constitutione non fuerit sublata probatur, dum nullum de ea verbum habuit constitutio, & tamen necesse esset ut de ea immunitate verba fecisset, *ibid.*

Nec putandum est Summum Pontificem Jus alicui quæsitum non ex gratia, sed stipulatione, contractu, & conventionione, sine qua Regulares ad Conventum illum non venissent, tollere voluisse, *ibid.*

Procedit multo magis si pacta immunitatis respectiva sint ad Jus Clero datum, Crucem scilicet ferendi &c. quod vetari potuisset a Patribus, una enim in funeri elatione ferenda est Crux Ecclesiæ tumultantis, *ibid.*

Quibus superius enarratis decreto suo robur adjecit Sacrum hoc Tribunal, dum rescripsit Patres Minores Observantes Reformatos vigore conventionis appositæ in limine foundationis habere Conventus exemptos a solutione quartæ funeralis pro Cadaveribus sepeliendis in eorum Ecclesia in *Melphien. seu Rapollen. quartæ funeralis pag. 24.*

Cappellaniæ erectionem demandatam sub conditione, quod post obitum primi Cappellani Secularis nominati, transiret ad Regulares, qui per seipsum Missas celebrare, aliaque onera implere possent ad formam testamentariæ dispositionis approbavit Sac. Congreg., jussitque locorum Ordinariis, aliisque Superioribus ut eas impedire in posterum nequirent in *Mexicana Erectionis Cappellaniarum 25. Jan. pag. 1. cum seqq. ad II. & III. Dub.*

In causam Seminarii contribuere Mendican-

cantes expresse per Tridentini dispositionem excipiuntur *p. 42. §. Asculana.*

Limita, quoties habita ratione alimentorum, fabricæ, & similium redditus excedant, tunc enim ad contributionem teneri sustinetur, *ibid.*

Contrarium statuit Sac. Congreg. in *Asculana in Apulia pag. 42.*

Parochialis Ecclesia dum alicui Regularium Ordini concessa fuit, statim in eorumdem venit dominium, & illico iisdem Ordinis privilegiis decoratur *pag. 12. §. Orta.*

Ex privilegiis, quæ a Summis Pontificibus concessa sunt tum Ordinibus Mendicantibus, tum Ordini Carmelitarum, Sacri Oratores in eorundem Ecclesiis quadragesimali tempore deputati tenentur tantum ad benedictionem petendam *pag. 12. §. Orta.*

Limita procedere talia privilegia quoad illos Concionatores qui in Ecclesiis Ordinis propriis eo munere funguntur, non vero quando hoc in illis agunt Ecclesiis, quarum Parochialem administrationem proprius Ordo suscepit, *ibid.*

S autem Congreg. statuit teneri tantum ad Benedictionem Episcopo petendam in *Aquen. Concinatoris pag. 55. ad I. Dub.*

Imo quoties Episcopus extraordinarios velit Concionatores, vel Missionarios in eorumdem Parochiales Ecclesias mittere, poterit hoc facere certiorato P. Priore Conventus urbanitatis officio, *Ibid. ad II. Dub.*

RESTITUTIO IN INTEGRUM.

Restitutionem in integrum adversus religiosam professionem, quæ vi, metuque emissa prætendebatur, denegavit Sacrum Tribunal in *Lisbonen. Restitutionis in integrum 25. Jan. pag. 4. cum seq. in Xantonen., seu Ordinis Cluniacensis. 25. Jan. pag. 1. in Telefina restitutionis in integrum pag. 62. in Cephaluden. &c. pag. 69. cum seq.*

Restitutionem in integrum adversus lapsum quinquennii in religiosa professione vi, metuque emissa non fuit impartita Sac. Congreg. in *Monopolitana seu Baren. restitutionis in integrum pag. 21., & in Lisbonen. restitutionis in integrum pag. 71.*

Restitutio in integrum, quæ ex duabus causis, vitii scilicet perpetui, & intercepti anni probationis expetebatur, de-

negata fuit in *Neapolitana restitutionis in integrum pag. 50.*

Restitutio in integrum ex defectu duorum mensium ad integrum annum professionis denegata fuit in *Rossanen. restitutionis in integrum pag. 54.*

S

SEMINARIUM.

Seminarium, quod jam pridem in Ædibus Monasterii S. Salvatoris Majoris extructum, deinde ex ignota causa translatum, unitumque alio Seminario Toffiæ reperiebatur, ex causis purioris cœli, optimæque disciplinæ in juventutem literis, bonisque moribus imbuendo esse restituendum, eique adjudicanda scuta 144., quæ in supradicta unione, seu translatione Seminario Toffiæ præstabantur in *Nullius Farfen., & S. Salvatoris Majoris Seminarii 25. Jan. pag. 7. cum seq. ad I. & II. Dub.*

Et ad hunc effectum applicandam esse Seminario S. Salvatoris medietatem præstationis annuorum scutorum 150. a Seminario Romano dismembratæ in *d. Nullius seu Farfen. p. 7. cum seq.*

Quas præstationes decursas & non solutas, pro tempore quo non fuerunt re-
tententi Alumni in d. Seminario Toffiæ esse tribuendas, *Ibid. pag. 8. ad III. Dub.*

In vim autem cujusdam testamentariæ dispositionis retineri possunt tot Alumni de Abbazia S. Salvatoris, quot medietatem suppleant juxta vires hæreditatis, *Ibid. pag. 8. ad II. Dub.*

In causam Seminarii contribuere Mendicantes expresse per Tridentini dispositionem excipiuntur *pag. 42. §. Asculana.*

Limita, quoties habita ratione alimentorum, fabricæ, & similium redditus excedant, tunc enim ad contributionem tenentur, *ibid.*

Contrarium statuit S. Congreg. in *Asculana in Apulia pag. 42.*

SIMONIA.

In Cappellanæ erectione cum reservatione fructuum favore fundatoris cum exquireretur Sacri Tribunal an constaret de conventionem symoniaca, & respective de subsistentia suspensionis Cappellani nominati tam a celebratione Missæ, quam a perceptione fructuum dictæ Cappellanæ, responsum dedit: *Consulendum esse Sanctissimo pro absolutione, & dispensatione ad cautelam*
in

in Vallisoletana Cappellania 26. April. pag. 21.

SPONSALIA.

Inhoneſti amores, moreſque in ſponſo deſuper ſuperventi in cauſa fuere ut ſponſalia, licet valide inita, diſſolverentur, & locus eſſet reſtitutioni pecuniæ pro dotis parte acceptæ in *Aſſiſien. Sponſalium pag. 38. cum ſeq.*

Sponſalia jam ſecuta ſententia ſua declaravit S. Tribunal, quod cum expoſceretur an locus eſſet aſſumptioni habitus religioſi, & profeſſioni reſpective, una cum reſtitutione munerum in talem cauſam acceptorum, reſpondit *ad mentem*, in *Fanen. ſeu Senogallien. Sponſalium p 42. ad D. b.*

SUBSIDIUM SUBSIDIA DOTALIA.

Applicationi, ſeu ſubminiſtrationi ſubſidiorum dotalium favore deſcendentium Teſtatoris, & ex ſumma illarum inopia, & ægeſtate locus fuit in ſumma ſcutorum biſcentum pro qualibet, compræhenſis ſubſidiis eiſdem jam diſtributis in *Veliterna ſubſidiorum dotalium 1. Martii pag. 9. cum ſeq.*

T

TERTIARIA, SEU TERTII ORDINIS.

Sine authoritate Sedis Apoſtolicæ nequeunt Tertiariæ ab Episcopis, & Parochi juriſdictione eximi *pag. 21. §. Decretum.*

Adde quod Conſtitutiones Summorum Pontificum, quibus Tertiariæ exemptionem defendunt, revocatæ fuerunt, *Ibid.*

Pius V. Collegia harum puellarum, quæ Tertiariæ dicuntur, quæve nec clauſuram ſervant, nec ſolemnia vota emittunt, prohibuit, & licet nondum tamen fuere probata; tolerantur quidem ita vero, ut Episcoporum ſubſint juriſdictioni, *Ibid.*

Et decrevit hoc denuo Sacrum Tribunal in *Jannen. pag. 20.*, ubi puellas Tertii Ordinis S. Dominici Civitatis Januæ Tertiarias nuncupatas Parochi juriſdictioni ſubjectas eſſe reſcripſit.

TESTAMENTUM.

Verba Teſtamenti licet non diſpoſitiva, ſed demonſtrativa deſiderii, & conſilii Teſtatoris, jus dant ex mente, & voluntate, non ex verborum forma, *pag. 73. §. Contra.*

TONSURA.

Ad Tonsuram obtinendam Tridentini decreto non alia requiruntur, niſi ut promovendus ſciat rudimenta fidei, & ſaltem legere, & ſcribere lingua materna, & vulgari, *pag. 28. §. Ad Tonsuram.*

V

VACARE VACATIO.

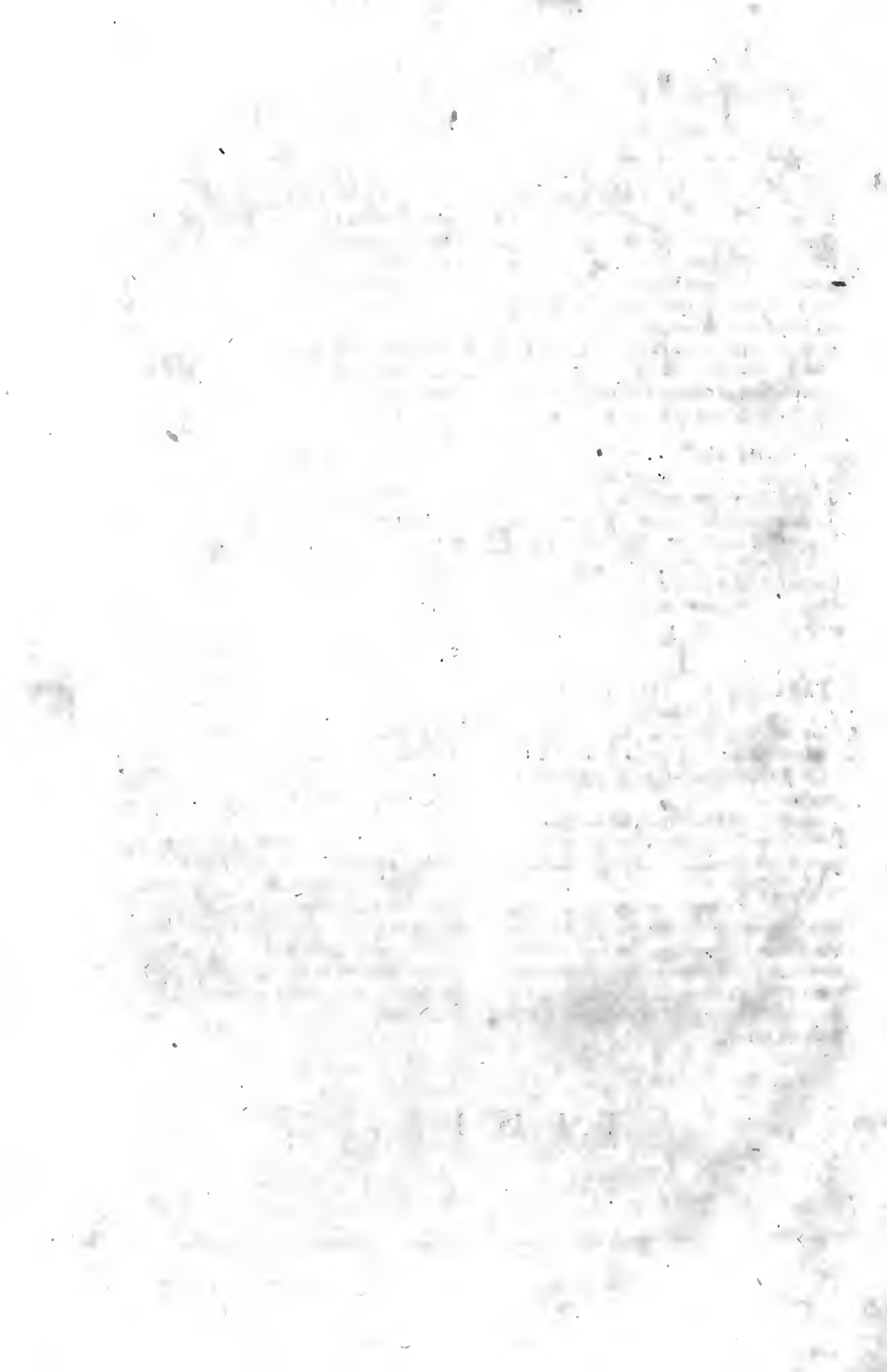
Subſtitutio, ſeu admiſſio ad locum Capitularem, quæ prætendebatur valida in perſona abſentis, & ignorantis admiſſionem ſuam, quique ignorabatur ubi eſſet, & an viveret non ſubſtinetur, ideoque vacaſſe locum Capitularem, & locum factum aliæ admiſſioni fuiſſe in *Tranen. pag. 62., & 63.*

VISITARE VISITATIO.

Episcopus per ſe ipſum non viſitantem, bene vero per Delegatum, poteſt exigere integram procuracionem, quoties taſiter inter ipſum, & Clerum ſemel ſit concordatum in *Cuſſanen. Viſitationis pag. 34. ad I. Dub.*

Nec teneri reſtituere huc uſque tali modo exactum, *Ibid. ad II. Dub.*

An Episcopus poſſet adſtringere Presbyteros ad ſe ſubiiciendos examini occasione Sacræ Viſitationis tam ſuper litteratura, quam ſuper Miſſarum cæremoniis cum requireret ur Sac. Congreg. reſpondit *Aſſirmative, & ad mentem, Ibid. ad VII. Dub.*

THESAURUS RESOLUTIONUM

Sacræ Congregationis

CONCILII,

Quæ consentaneè ad Tridentinorum PP. Decreta,
aliasque Canonici Juris Sanctiones,

M U N U S

Secretarii ejusdem Sacræ Congregationis

O B E U N T E

R^{NO} P. D. FURIETTO

P R O D I E R U N T

In Causis sub annum 1750. propositis,

Episcopis, eorumque Vicariis, Causarum Patronis, ac aliis in
Ecclesiastico Foro versantibus apprimè utilis,
& necessarius.

TOMUS XIX.

DUPICI INDICE

Locupletatus.

ROMÆ, MDCCL.

Typis, & Sumptibus Hieronymi Mainardi in Platea Agonali
Superiorum facultate, & Privilegio Sanctissimi.

THESE

CONCERN

THE

REPUBLIC

OF THE

UNITED STATES

OF AMERICA

AND

THE

I N D E X

T I T U L O R U M

*Causarum omnium, quæ anno 1750.
Sacr. Concilij Congregationi
propositæ fuerunt.*

A

A lbiganen. processiois, & nullitatis interdicti 11. Jul. pag. 35.
Aquinaten. suspensionis, & censurarum 24. Jan. p. 7. & 28. Febr. p. 10.
Asculana Cappellaniarum super dispensatione 22. Aug. p. 49.
Avenionen. 12. Sep. p. 61.

B

B Ojanen. Dispensationis, & Sponsalium 19. Decemb. pag. 113.
Burgi S. Domini, seu Cremonen. Ordinationis 1. Aug. p. 45.

C

C Alaritana contributionis 14. Martij p. 13 & 18. Apr. 20.
Callien. Nullitatis Transactionis, & Jurium Parochialium 21. Nov. p. 69. 5. Decemb. p. 72. & 16. Decemb. p. 75.
Capuana Massæ Communis 19. Decemb. pag. 80.
Caputaquen. Participationis 5. Decemb. p. 74. & 19. Decemb. p. 77.
Casertana Restitutionis in integrum 28. Febr. pag. 12.
Comen. dismembrationis 22. Aug. p. 47. 21. Novemb. p. 69. & 5. Decemb. p. 72.
Comen. dismembrationis 22. Aug. p. 54. 21. Novemb. p. 69. & 5. Decemb. p. 72.
Comen. functionum 14. Martij p. 12.
Comen. funerum, & functionum Conventualium 24. Jan. p. 3. 28. Febr. pag. 9. 5. Decemb. p. 73. & 19. Decemb. p. 108.
Compostellana 6. Jun. p. 30.
Cracovien. Contributionis 28. Febr. p. 11.

F

F Anen., seu Senogallien. Sponsalium 18. Apr. p. 21.
Ferentina Cappellaniæ 13. Aug. p. 55. 5.

Decemb. p. 74 & 19. Decemb. p. 77.
Forolivien. 11. Jul. p. 42.
Gerunden. admissionis 9. Maii p. 27. & 11. Jul. p. 37.

H

H Erbipolen. Parochialis Ecclesiæ, & Præmissariæ 22. Aug. pag. 51. 21. Novemb. p. 69. & 5. Decemb. p. 72.

I

J Anuen 28. Febr. p. 10. 14. Martij p. 12.
Imolen. subsidii dotalis 24. Jan. p. 3.

L

L Iparen. Exemptionis Hospitalis 9. Maii p. 24 6. Jun. p. 28. & 11. Jul. pag. 57.
Lisbonen. Matrimonii 24. Jan. p. 3. & 6. Jun. p. 39.
Lucana Massæ Conventualis 14. Martij pag. 17.

M

M Ajoricen. 18. Apr. p. 21. & 9. Maii pag. 23.
Messanen. 12. Sept. p. 63.
Minoren., seu Amalphitana censurarum 11. Jul. p. 39.

N

N Arnien. Matrimonii 14. Martij p. 13. 6. Jun. p. 39. 20. Jun. p. 32. 11. Jul. p. 37. & 1. Augusti p. 44.
Neapolitana nullitatis Professionis 14. Martij p. 15.
Neapolitana nullitatis Professionis 20. Jun. p. 36. & 1. Aug. p. 44.
Neapolitana restitutionis in integrum 24. Jan. p. 4. & 28. Febr. p. 10.
Nepesina Ordinationis 12. Sep. p. 64. & 21. Novemb. p. 67.
Nolana 20. Jul. p. 33.

Nullius, seu Sublacen. reparationis Ecclesiae 11. Julii p. 40.

P

Perufina restitutionis in integrum 20. Junii p. 34. & 1. Aug. p. 44.

Pisaur Sponsalium 6. Jun. p. 30. & 20. Jun p. 32.

Placentina Nullitatis Professionis 21. Novemb. p. 75. 5. Decemb. p. 73. , & 19. Decemb. p. 75.

R

Ravennaten. , seu Faventina jurisdictionis 14. Mart. p. 19. & 18. Apr. pag. 20.

Recineten. 24. Jan. p. 6. & 28. Feb. p. 10.

Romana 14. Mart p. 14. & 18. Apr. p. 20.

Romana praecedentiae 12. Sept. p. 60.

Romana , seu Januen. Assignamenti 6. Jun. p. 29. 20. Jun. pag. 32. , & 11. Jul. pag. 37.

Romana , seu Januen. legati 18. Apr. p. 21. & 9. Maii p. 22.

S

Salernitana Dispensationis 19. Decemb. p. 77.

Sarnen. 6. Jun. p. 31.

Senogalien Cappellaniae 9. Maii p. 24. & 6. Jun. pag. 28.

Surentina Taxae 21. Novemb p. 70. , & 5. Decemb p. 73.

Syracusana Commutationis Voluntatis 20. Mart. p. 16. 18. Ap. p. 14. , & 12. Sept. pag. 59.

Syracus. indulti 24. Jan. p. 5. & 28. Feb. pag. 10.

T

Tarentina Contributionis 9. Maii pag. 23.

Tarentina Praeeminentiarum 20. Jun. p. 35. 1. Aug. p. 43. & 12. Sept. p. 57.

Thelesina restitutionis in integrum 24. Jan. p. 3. & 9. Maii p. 23.

Tranen. Distributionum 12. Sep. p. 62.

Tranen. juris funerandi , & Processionis 22. Aug p. 52. 12. Sept. p. 58. , & 21. Nov. p. 67.

Treviren. Dimissionis 1. Aug. p. 45.

Tullen. restitutionis in integrum 18. Apr. p. 22. & 9. Maii p. 23.

V

Vallisoletana restitutionis in integrum 20. Jun. p. 32. & 11. Jul. p. 37.

Vercellen. 12. Sept. p. 55. & 21. Novemb pag. 67.

Urbanien. Clausurae 24. Jan. pag. 4. 28 Feb. p. 10 & 18. Apr. p. 21.

Urbinaten. erectionis Canonicatus 9. Maii, p. 26. & 6. Jun. p. 29.

Die Sabbathi 24. Januarij 1750.

3

In Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilij, in qua, præter alia, proponentur infrascripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

UÆ, quæ sequuntur, Causæ imperio Eminentissimorum Patrum in hac Congregatione proponuntur; Utraque enim responsum accepit -- *Dilata ad Primam post Reges* -- Prima in Congregatione habita die 6. transacti mensis Decembris: Altera in Congregatione habita die 20. ejusdem mensis: Poterunt itaque Amplissimi Patres Folia earundem Congregationum iterum legere, ut duo earum Dubia expediant.

LISBONEN. MATRIMONIJ, in qua quæritur.
An sit standum, vel recedendum a Decisis in casu &c.

*Sess. 24. c. 1.
de Reform.
Matr.*

Previo recessu à Decisis non constare de nullitate Matrimonii.

IMOLEN. SUBSIDIJ DOTALIS, cujus Caput est:
An sit consulendum Sanctissimo pro sanatione nominationis in casu &c.

*Sess. 22. c. 6.
de Ref.*

Negative, & amplius, & utatur Jure suo.

THELESINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM: Definita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 22. superioris mensis Novembris, Dubioque, quod propositum fuit -- *An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.* -- Respondit Sacrum Tribunal -- *Negative* -- Judicium hoc retrahari postulat P. Joachim Magri, & ideo nunc Dubium proponitur.
An sit standum, vel recedendum a Decisis in casu &c.

*Sess. 25. c. 19.
de Reg.*

Dilata, & nihil de remissoria.

COMEN. FVNERVM, ET FVNCTIONVM CONVENTVALIVM: Data fuit hæc Causa in Folio Congregationis habita die 14. Junij anno nuper transacto, sed proposita non fuit: Proposita in sequenti Congregatione habita die 5. Julij responsum accepit -- *Dilata, & coadjuventur Probationes tam super Collegiitate, quam super consuetudine in omnibus* -- Impletis Mandatis Sacri Tribunalis, VIII. Dubia, quibus Causa universa complexa fuit, nunc iterum proponuntur.

*Sess. 25. cap.
13. de Reg.*

Tom. XIX.

A

I. An

- 4
- I. *An Archipresbyter, & omnes Presbyteri Capituli Cleri Sæcularis Durgi associando Cadavera ad Ecclesiam Patrum Reformatorum teneantur incedere sub illorum Cruce, seu potius iidem Reformati sub Cruce dicti Cleri, vel amba valeant propriam Crucem elevare?*
 - II. *An in eadem associatione liceat dictis Archipresbytero, & Presbyteris Cleri Sæcularis ingredi dictam Ecclesiam Patrum Reformatorum cum Stola, & Cruce elevata, seu potius teneantur ad ejusdem Ecclesie Fores sistere, ibique ultimum vale defuncto dare?*
 - III. *An eidem associationi debeant invitari tot Presbyteri Sæculares, quot vocantur Regulares, vel potius, invitato tantum Parocho actuali, debeat in reliquis ipsorum Funerum pompa ab hæredum arbitrio pendere?*
 - IV. *An quotiescumque promiscue invitantur Presbyteri Sæculares, & Regulares, Candela, quæ manualiter gestatur danda Presbyteris Sæcularibus debeat esse major illa, quæ datur Regularibus, vel potius æqualis ponderis, & arbitrio hæredum?*
 - V. *An Patres Reformati eidem associationi invitati teneantur accedere, ad levandum Parochum ab Ecclesia Parochiali, seu potius debeat dictus Parochus pro hujusmodi effectu se conferre privatim ad domum Defuncti juxta præensam consuetudinem?*
 - VI. *An Cadavera eligentium sepelli cum Habitu Sancti Francisci PP. Reformatorum debeant patenter discooperta ad Ecclesiam, & locum sepulture deferri, vel potius super iisdem Cadaveribus imponendum sit solitum Pallium, & Tegumentum Mortuorum?*
 - VII. *An sit solvenda quarta funeralis sepelliendorum in Ecclesia Patrum Reformatorum, & de quibus Candelis.*
 - VIII. *An Archipresbyter, & Presbyteri Cleri Sæcularis Durgi prohibere possint Patribus Reformatis celebrare Missas, aliasque Conventuales Functiones etiam cum preventivo campanarum sonitu peragere ante, vel in actu celebrationis Missæ Parochialis in casu &c.*

Non proposita .

*sess. 25. c. 19.
de Reg.*

NEAPOLITANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM : Rescriptum fuit ab Eminentiſſimis Patribus -- Dilata & scribat Defensor Professionis -- in hac Causa, quæ data fuit in Folio ultimæ Congregationis habite die 20. transacti mensis Decembris : Scripsit Defensor Professionis, & idem Dubium proponitur .

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Non proposita .

*sess. 25. c. 5.
de Reg.*

URBANIEN. CLAUSURÆ : Monasterio Patrum Minorum Conventualium Urbaniæ hæret Ecclesia, cui duplex porta est, altera in viâ publicâ altera in Atrio : Quatuor sunt hujus Atrii Portæ, quæ in illud præstant ingressum . Prima est in publica viâ, altera est, quam diximus, Ecclesiæ, Tertia

5
 tia est Cappellæ, Oratorij, five Cœmeterij mortuorum: Quarta est Monasterii, & juxta hanc stat Janitor, qui Religioſe Domus custodiam ſervat, & ab ea incæpit hætenus ex immemoriali conſuetudine Monasterii Claſura. Epifcopi omnes, quotquot fuerunt, Urbanienſes ſiverunt, ut per hoc Atrium ducerentur Pompæ, quas Viri Fæminæque ſequuntur, neque unquam alicui viſum eſt hoc Atrium partem eſſe Claſuræ; diverſum tamen placuit, qui nuper Eccleſiam illam obtinuit, Epifcopo; Vetuit enim ne Fæminis ullo unquam tempore in hoc exterius Atrium Monasterij pateret ingreſſus. Conſugerunt Patres ad hoc Sacram Tribunal, a quo auditus fuit non ſolum Epifcopus, ſed etiam Archiepiſcopus Urbini, Cauſa vero nunc proponitur, & Patres diſputant immemoriali conſuetudine hætenus obſervatum fuiſſe, ut Fæminæ in illud ingredi poſſent: Atrium hoc exterius non eſſe de Claſura patere manifeſto ex Janua Monasterii, in qua Janitor eſt, & a qua incipit Claſura: Pluribus Locis hæc eſſe Atria externa, & Romæ in Monasterio S. Petri in Janiculo, in quod Fæminæ ingrediuntur, id vidiffe Epifcopos, nec illis veniſſe in mentem, ut pro parte Monasterij haberent Atrium, & dicerent Claſuram comprehenſum. Conſtitutionem SS. D. NOSTRÆ, cujus initium eſt: *Regularis diſcipline* cautum fuiſſe, ut Claſura, ubi hætenus fuit, ſervaretur, non vero, ut conſtitueretur, ubi non fuit unquam. Hæc Patres: A Promotore Ficali nihil habuimus. Dubium eſt.

An Atrium, de quo agitur, ſit extra Claſuram Conventus S. Franciſci Civitatis Urbaniæ, itaut ſervanda ſit prætenſa conſuetudo immemorabilis ſuper illius libertate in caſu præ,

Non propoſita.

SYRACVSANA INDVLTÆ: Splendidiffima olim Syracuſarum Civitas, quæ dudum Populi frequentia inter maximas Civitates numerabatur, nunc temporum injuria magnam paſſa Incolarum diminutionem, vix inter exiguas cenſeri poſſe videtur. Redundat tamen Templorum copia, dum deſunt, qui Tempa concelebrent: Sola Parochialis Eccleſia S. Martini octo intra Parochiam habet Eccleſias, & quatuor ex his Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſervant, omneſque in illis aguntur Functiones, quæ ad ejuſdem Cultum pertinent. Qui tamen eam Parochiam incolunt, pauci ſunt, cenſitis enim capitibus, vix ſuperant mille, demptiſque pueris, octingenti tantum homines Sacramenta recipiunt, hique aut agis colendis intenti, aut negotiis maritimiſ a Civitate abſunt ſæpiſſime. Hæc Civium infrequentia in cauſa fuit, ut Syracuſani Epifcopi hebdomadæ majoris Functiones in iis Eccleſiis agi, in quibus Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum non ſervatur, nunquam permiferint: Sodalitium tamen S. Philippi, quod Oratorium habet intra fines Parochiæ S. Joannis Baptiſtæ, licet in eodem Oratorio Sanctiſſimum Sacramentum non ſervetur, obtinuit facultatem majoris hebdomadæ Functiones agendi. Commovit hæc indulgentia animos aliorum Sodalium S. Spiritus, qui Oratorium habent intra fines Parochiæ S. Martini, atque veteribus æmulationibus, quæ ſunt inter hæc Sodalitia, poſtularunt a Vicario Generali facultatem agendi Functiones majoris hebdomadæ: ſed obſtente Ambroſio Noto Parocho Eccleſiæ S. Martini, qui lura ſua tuebatur, rejeſti fuerunt.

Quod Vicario Generali obtinere non potuerunt Sodales, impetrarunt a Duce Militum: naſſenim occaſionem, qua Eccleſia, quæ in Arce eſt, reparabatur, curarunt, ut data venia a Vicario Generali Dux cohortium juberet, ut Functiones majoris hebdomadæ anno 1748. in Eccleſia S. Spiritus agerentur. Actæ fuerunt plus etiam, quam opus eſſet, nam acta fuit Benediſtio Fontis Baptiſmalis, quæ in Eccleſia dilapſa, quæque reparabatur, agi non ſolebat; actæ vero fuerunt Functiones omnes tanta Populi novitate ducti frequentia, ut nullus eſſet in vacua Eccleſia Parochiali. Viderunt Sodales S. Spiritus,

*Seſſ. 23. c. 1.
 de Reg.*

restituta Ecclesia Arcis, finem dandum esse Functionibus, ideoque ut perpetuo hoc lure uti possent, preces obtulerunt Sacratissimo Principi nostro, quibus petebant, ut hoc illis lus indulgeret. Data postulationis hujus cognitione Amplissimis Patribus, auditus fuit, morte obita ab Episcopo, Vicarius Capitularis, qui *ad pacem servandam* secundum Sodales respondit. Vehementem tamen sese præstat contradicteorem Ambrosius Noto Parochus S. Martini, qui disputat non esse hoc Sodalibus indulgendum, tum quia læderentur Iura Parochialia, cum in solis Parochialibus Ecclesiis, vel saltem dignioribus Functiones a Parochis agi debeant, tum quia hac indulgentia nimium inferretur detrimento Ecclesiæ Parochiali, a qua Populus, qui infrequens in Civitate est, avertitur; tum denique, quia nulla vehemens ratio proponatur, ob quam Indultum concedi debeat: Longe disparem esse rationem Sodalium Sancti Philippi, cum Larochia, intra cujus fines sunt, major sit Parochianorum numero, & longe minor sit numerus Ecclesiarum, quæ sunt intra ambitum illius Parochiæ. Hæc Parochus S. Martini: A Sodalibus S. Spiritus nihil hæcenus habuimus: Vnum est Cause caput.

An sit consulendum Sanctissimo pro concessione Indulti in casu &c.

Non proposita.

*Sess. 22. c. 6.
de Ref.*

RECINETEN: Post mortem Caroli Mariotti Fratris, & Mariæ Antonie Sororis, quos Testamento condito anno 1731. hæredes in usufructu scripserat Sacerdos Hieronymus Mariotti, duas erigi e Bonis suis iussit Cappellanas ad nutum, etiam sine ulla causa amovibiles, certoque Sacrorum numero, quæ singulis hebdomadis agerent Cappellani, constituto. De lure nominandi Cappellanos his verbis disposuit, „ Il Jus poi di nominare li Cappellani pro tempore an ovibili ad nutum anche senza causa, o ragione alcuna a „ dette due Cappellanie per una metà spetti al mio Parente più prossimo proveniente dalla descendenza di Carlo Mariotti mio Padre, e se vi fossero „ più Parenti in grado eguale, spetti alli medesimi per ugal porzione in stirpes, e non in capita, e per l'altra metà spetti al Priore pro tempore „ della Ven. Confraternita di San Carlo di questa Città, ed in caso questa restasse soppressa, il detto lus sia devoluto al Priore pro tempore della Ven. „ Confraternita del Santissimo Sacramento di S. Agostino di detta Città, „ *de Jus vero passivo hæc scripta reliquit* „ Con dichiarazione pero, che se fra li „ descendenti di Carlo Mariotti mio Padre vi sarà qualche Chierico capace, di buona vita, e costumi debba esser sempre preferito a qualunque estraneo „ Sacerdote, con ordine di conferirseli dette Cappellanie, o alcuna di esse „ sua vita durante, per potersi ordinare in Sacris a titolo di Patrimonio, e „ rispetto alli Estranei debbano sempre conferirsi a Sacerdoti poveri, che non possiedono altri Benefizi, o rendite Ecclesiastiche o a Chierici più poveri di buona vita, e costumi per promoversi al Sacerdozio come sopra „ Exequutores denique suæ voluntatis elegit.

Defunctis Carolo, & Maria Antonia Hæredibus usufructuariis, ob lites actas a Livia filia Caroli non potuerunt Exequutores Testamentarii voluntatem Hieronymi ad actum perducere erectione duarum Cappellanarum. Rebus tandem omnibus compositis, preces obtulerunt Sacratissimo Principi nostro, quibus postulabant, ut, commutata Testatoris voluntate, fundum, & Dotem duarum Cappellanarum, quæ erigende erant, tribueret Congregationi Altaristarum Cathedralis Ecclesiæ Recinetensis, eorumque redditibus earumdem redditus uniret, ea tamen lege, ut onera omnia a Testatore data ferre, atque implere tenerentur, & in eorum numerum, si locus esset, cooptare, atque adlegere deberent Testatoris Consanguineos, qui omnibus essent præferendi, dum tamen eas haberent qualitates, quas vult Synodus Cardinalis

Roma Episcopi Recinetensis . Data fuit de hac postulatione cognitio Eminen-
tissimis Patribus , a quibus auditus Episcopus secundum Exequutores respon-
dit . Causas commutationis tum Episcopus , cum Exequutores Testamentarii
has proponunt : Primam *necessitatis* , ex qua ultimas defunctorum voluntates
commutari posse indubium , est , ut ex *Text. in leg. 5. ff. de Administ. Res.
ad Civit. pertinen.* , aliisque Juribus monuit *Monet. de Commut. ult. vol. cap. 3.
quest. 4. num. 92.* ; necessitatem vero monitri a tenuitate reddituum ,
quos habent Altaristæ , licet quotidie Choro interfint ; ex qua reddituum
tenuitate arguunt consulendum potius esse illis , quam incertis Cappellanis ,
quia longe satius sit cavere , ne opus pium jam perfectum destruat , quam
ut novum opus fiat , ut ex *leg. Pecunia ff. de Oper. publi. leg. si quis 37.
Cod. de Episc. , & Cleric. differunt Francif. Regius in Prolegomen. de Jure-
patr. cap. 14. Perez Lara de Univers. , & Cappellan. lib. 1. cap. 14. nu-
mer. 30. , & seqq.*

Alteram vero causam ex utilitate deducunt , divinique Cultus augmento ;
Altaristæ enim assiduum Cathedrali Ecclesiæ servitium præstant , & Canonica
Horas quotidie in Choro persolunt , nude auctis eorum redditibus accessio-
ne hereditatis Testatoris , & augeri poterit eorum numerus , & pluribus
Testatoris anima juvabitur suffragiis , & Ecclesiæ Honor , & Divinus Cul-
tus augeri poterit . Addunt hac commutatione pinguius impleri Testatoris vo-
luntatem , perpetuo enim , ut ipse voluit , sacra fient , & fundi hæreditarij ,
& in dotem constituti perpetuo servari poterunt ; cum contra , si Cappellaniæ
erigantur , non desint pericula . Amotio enim illa Cappellanos , que etiam
sine ulla causa fieri poterit , & mutatio perpetua Prioris Sodalitij , qui tri-
bus tantum mensibus in Officio est , parere potest , ut fundus , & Dotes Cap-
pellanarum detrimenti aliquid accipiant ; nec deerunt lites , jurgia , & dis-
ensiones sive inter Cappellanos , & Patronos ob amotionem , sive inter Pa-
tronos ipsos ob nominationes , sive ex interpretatione voluntatis Testatoris .

Consanguinei Testatoris jus , quod habent , remiserunt , & transtulerunt in
Episcopum publico instrumento : Unus inde mutavit sententiam , accedente
Sodalitio S. Caroli , quod sese præstat contradicteorem , & a quo nondum li-
bellum Jurium habuimus . Causa caput est .

*An sit consulendum Sanctissimo super applicatione Cappellanarum favore Con-
greg. ticinis Altaristarum Cathedralis Ecclesiæ Recineten. in causa &c.*

AQUINATEN. SUSPENSIONIS , ET CENSURARUM : Synodales *Sess. 25. c. 3.*
Constitutiones nonnisi post annos quatuor ab habita Synodo in lucem *de Ref.*
hominum euidit Aquinas Episcopus , indixitque Sacerdotibus omnibus , &
Clericis universæ Diœceseos pena suspensionis , & Censurarum , ut codicem
quisque emeret carolenis qua uor : novem ex his exemplaribus misit ad Ar-
chepiscopum , & Canonicos Cathedralis Aquini . At ubi Constitutiones
legerunt Canonici , continuo agnoverunt plurimum iis illatum fuisse detri-
menti iuribus Cathedralis , plurimumque a via juris , & iustitiæ aberratum
fuisse . Coacto igitur Capitul , uno omnium consensu visum est exemplaria ,
ad Curiam Episcopalem esse remittenda , quod factum est . rrores , & menda ,
quæ irreperant , corrigere , & tollere primum promissit Vicarius Generalis :
mutato inde ab Episcopo consilio , ut cogeret Capitulum ad accipienda , &
emenda exemplaria , petente Promotore Fiscali Curia Episcopalis , decrevit
Vicarius Generalis , ut contra Capitulum *rogorosa caperetur informatio* . Id
ubi rescivit Capitulum , declaravit in actis damna , qua ex Synodali Con-
stitutionum in pressio Codice Juribus Cathedralis Ecclesiæ Aquini , nisi purga-
retur , & emendaretur , inferebantur ; Appellavitque a quacumque coactione
ab Episcopo inferenda . Movit hæc res animum Vicarii . & die sequenti , quæ
erat 28. Aprilis , decrevit , ut exemplaria ad Capitulum remitterentur , ad-
jecta poena suspensionis *ipso facto* incurrentæ , si renueret , mandatoque ad-
jecit , ut *caperetur informatio* , expediretur citatio ad Testes pro examine ;

ut-

utque sub eadem poena suspensionis *ipso facto* tenerentur Capitulum die Feste Sanctorum Apostolorum Philippi, & Jacobi edere in Actis librum Actorum Capitularium.

Expedita fuit die 30. Aprilis citatio contra Canonicos ad dicendum Testimonium veritatis *si per nonnullis arduis causis mentem Eisci, & nostram digne morientibus*, & praesertim super spretu Capitali, a quo Codices novem remissi fuerant. Capitulum die 1. mensis Maii declaravit in Actis non posse recipere exemplaria Synodi non emendata, neque teneri ad edenda Acta Capitularia, & secundo appellavit. Spreta tamen appellatione, Vicarius Generalis die 2. ejusdem mensis relaxavit Monitorium ad dicendum intra triduum causam, quare Capitulares omnes non deberent declarari incurssi in suspensionem a Divinis, & Cedulones affigi expressis in monitione Causis, „ Ex eo, „ quia ausi sunt d. exemplar transmittre ad hanc Episcopalem Curiam, & ex „ eo quia exhibere, & producere Librum Actorum Capitularium recusarunt in „ termino praefixo „ atque intra hoc triduum tracti fuerunt ad Curiam duo Canonici, & duo Beneficarii, & formiter examinati, atque ita omnia, quae voluit, ab his rescivit Curia Episcopalis. Die 4. mensis Maii tertio appellavit Capitulum, frustra, nam Vicarius Generalis duo tulit Decreta alterum die 8. ejusdem Mensis, quibus Archipresbyter & Canonici declarantur incurssi in suspensionem a Divinis, & mandatur, ut Cedulones affigantur. Die 9. reperita fuit, & publicata suspensio, & Cedulones affixi. Appellavit quarto Capitulum, & postulavit declarari, an appellatio in suspensivo, vel in devolutivo esset admittenda; Vicarius Generalis facile pronuntiavit appellationem in devolutivo tantum esse servandam, & Capitulum quinto appellavit.

Re ad hoc Sacrum Tribunal delata, disputat Capitulum suspensionem, & Censuras nullas esse, & injustas: nullas quidem, quia latae fuerint post interpositas tot appellationes ad Sanctam Sedem, quae servari debebant in suspensivo, tum quia Iudex cum Causae cognitione processit, tum quia res non erat, aut est de Synodo, & observatione eorum, quae in Synodo constituta fuerunt, quo casu in devolutivo tantum servari debet appellatio, sed agebatur, & agitur de materialis exemplaris Synodi emptione, & venditione, neque unquam venit in mentem Sanctissimis Patribus, qui Sacros Canones condiderunt, ut cogerent invitos emere Codices Synodaliū Constitutionum poena suspensionis, & Censurarum, & appellantes ab hoc decreto coercere alia poena, ut appellatio in devolutivo tantum admittatur. Accedit ad nullitatem defectus trinae monitionis; Accedit praecipuum Judicium, quod inceptum, & absolutum fuit intra paucorum dierum circulum, cum saltem duorum Mensium terminus praefigi debuisset Capitulo, quibus posset ad examen revocare easdem Constitutiones, & si quid in iis offendisset, quod emendatione egeret videretur, vel ipsum adire Episcopum, vel Summum Pontificem, ut definitum fuisse ab hoc Sacro Tribunal refert Nicol. in *Flosc. Verbo Synodus* n. 4.

Injustas etiam Censuras esse contendit Capitulum, quia ex nullo crimine infligae fuerint: lure siquidem potuit Capitulum recusare emptionem novem exemplarium Synodi, eaque ad ultroneum venditorem remittere; nemo enim cogitur invitus emere, vel vendere, ut est in *leg. datum Cod. de Contrah. empt.*, & debere Episcopos cavere, ne poena Censurarum cogant Clericos Dioecesanos ad emenda exemplaria Synodi, cum omnis quaestus suspicio ab iis debeat abesse, docuit hoc Sacrum Tribunal in *Causa Larinen. decretorum Synodaliū* 30. *A. gussi* 1732. *Thes. Rel. l. Sac. Congreg. illius anni pag. 387.*, & *seq.*, & SANCTISSIMVS DOMINVS NOSTER in fine Operis absolutissimi *de Synod. Dioec.* Eoque amplius, quod pluribus erroribus jura Cathedralis Ecclesiae laedentibus scateret Codex, ideoque non culpa Capituli, a quo recipi non debebat, ne eos probasse, & agnovisse videretur, sed Episcopi factum est, ne reciperetur, qui debuerat menda tollere: Capitulum actorum editionem nec
peti

peti potuisse ab Episcopo, cui jus non est *sumendi arma de domo rei*, ut est in adagio legali, neque dari debuisse, quia jam probe novisset Episcopus ex Canonicorum, & Beneficiariorum examine, quid actum fuerit in Capitulo, ut disputant Canonici, quorum libellus excurrit denique ad monstrandum nimia facilitate, & extra Casus a lure permisos Episcopum in his Constitutionibus Synodalibus ductum fuisse ad suspensionum, & Censurarum pœnas infligendas: postulatque, ut autoritate S. Tribunalis Codex ille a mendis, vitiisque, quibus scatet, detergatur, & emendetur. A Promotore Fiscali nihil habuimus. Dubium est.

An Censuræ, seu suspensio substineantur in casu &c.

Non proposita.

Die Sabbathi 28. Februarii 1750.

SEX primæ, quas ordine suo subiicimus, Causæ in ultima Amplissimi Ordinis *Congregatione* habita die 24. transacti mensis *Januarij* proponi non potuerunt: Rogantur itaque Eminentissimi Patres, ut repetita lectione *Folij* ejusdem *Congregationis*, eas, ut iuris esse censuerint, definiant.

COMEN. FVNERVM, ET FVCTIONVM CONVENTVALIVM, *Sess 22. c. 13. de Regul.*
in qua VIII. Dubia disputantur.

- I. *An Archipresbyter, & omnes Presbyteri Capituli Cleri Sæcularis Dungi associando Cadavera ad Ecclesiam Patrum Reformatorum teneantur incedere sub illorum Cruce, seu potius iidem Reformati sub Cruce dicti Cleri, vel ambo valeant propriam Crucem elevare?*
- II. *An in eadem associatione liceat dictis Archipresbytero, & Presbyteris Cleri Sæcularis ingredi dictam Ecclesiam Patrum Reformatorum cum Stola, & Cruce elevata, seu potius teneantur ad ejusdem Ecclesiæ Fores sistere, ibique ultimum vale d. functo dare?*
- III. *An eidem associationi debeant invitari tot Presbyteri Sæculares, quot vocantur Regulares, vel potius, invitato tantum Parocho actuali, debeat in reliquis ipsorum Funerum pompa ab hæredum arbitrio pendere?*
- IV. *An quotiescumque promiscue invitantur Presbyteri Sæculares, & Regulares, Candela, quæ manualiter gestatur danda Presbyteris Sæcularibus debeat esse major illa, quæ datur Regularibus, vel potius æqualis ponderis, & arbitrio hæredum?*
- V. *An Patres Reformati eidem associationi invitati teneantur accedere ad levandum Parochum ab Ecclesia Parochiali, seu potius debeat dictis Parochus pro hujusmodi effectu se conferre privatim ad domum Defuncti juxta præsentem consuetudinem?*
- VI. *An Cadavera eligentium sepelli cum Habitu Sancti Francisci P.P. Reformatorum debeant patenter discooperta ad Ecclesiam, & locum sepulturæ deferri, vel potius super iisdem Cadaveribus imponendum sit solitum Pallium, & Tegumentum Mortuorum?*
- VII. *An sit solvenda quarta funeralis sepelliendorum in Ecclesia Patrum Reformatorum?*

Reformat crum, & de quibus Candelis.

VIII. *An Archipresbyter, & Presbyteri Cleri Sacularis Dungi prohibere possint Patribus Reformatis celebrare Missas, aliasque Conventuales Functiones etiam cum prævntivo campanarum sonitu peragere ante, vel in actu celebrationis Missæ Parochialis in casu &c.*

Dilata in omnibus, & coadjuventur probationes juxta Instructionem.

*Sess. 25. c. 19.
de Reg. l.*

NEAPOLITANA RESTITUTIONIS IN INTEGRVM, cujus unum Caput est.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Negative.

*Sess. 25. c. 5.
de Reg. l.*

URBANEN. CLAUSVRÆ, cujus unum Caput est.

An Atrium, de quo agitur, sit extra Clausuram Conventus S. Francisci Civitatis Urbanæ, itaut servanda sit prætensa consuetudo immemorabilis super illius libertate in casu &c.

Dilata, & proponatur, citato Procuratore Fiscali Curia Episcopalis.

*Sess. 23. c. 1.
de Refor.*

SYRACVSANA INDVLTII, in qua quæritur.

An sit consulendum Sanctissimo pro concessione Indulti in casu &c.

Dilata & scribatur Episcopo pro Informatione, & voto, auditis Partibus.

*Sess. 22. c. 6.
de Refor.*

RECINETEN., cujus Caput est.

An sit consulendum Sanctissimo super applicatione Cappellaniarum favore Congregationis Altaristarum Cathedralis Ecclesiæ Recineten. in casu &c.

Negative, & amplius.

*Sess. 25. cap.
3. de Ref.*

AQVINATEN. SVSPENSIONIS, ET CENSVRARVM, cujus Dubium est.

An Censuræ, seu suspensio sublineantur in casu &c.

Negative.

*Sess. 23. c. 11.
de Ref.*

JANVEN Data fuit hæc Causa in Folio Congregationis habitæ die 22. Martii superioris anni 1749: sed proposita non fuit: Proposita itaque in Congregatione habita die 26. Aprilis ejusdem anni Dubio, quod erat, *An Puellæ Ter-*

11

„ Tertiū Ordinis S. Dominici Civitatis Januæ nuncupatæ *Tertiaria* subjunctæ sint
 „ Jurisdictioni Parochi in casu &c. „ Responsum accepit „ *Affirmative* „ Ut
 hanc definitionem Parochus confirmaret, Literas Apostolicas a Sacratissimo
 Principe nostro impetravit. Certiores hac de re factæ Sorores Tertii Or-
 dinis, cum in literis adjecta esset clausula *salva tamen in præmissis autho-
 ritate memoratæ Congregationis*, postularunt audiri adversus contumacia-
 lem illam definitionem Sacri hujus Tribunalis, & obtinuerunt quod postula-
 bant, *non retardata tamen executione Brevis*. Nunc itaque retractari
 Judicium illud postulant, & ex factis minus vera narrasse Parochum referunt,
 cum non duæ, sed una sit Genuæ domus, quam sua pecunia emptam incol-
 unt hæ Sorores Tertii Ordinis S. Dominici, cui hæret earum Ecclesia pu-
 blica: ipsas Professionem emittere, & vota simplicia Castitatis, Obedientiæ, &
 Perseverantiæ in Collegio Clausuram semper rigidissime, & servasse, & servare,
 neque huc illuc vagari, ut Parochus narrabat: Cautum fuisse apertissimis
 Summorum Pontificum Constitutionibus, ut a Juribus Parochialibus, & Epi-
 scoporum Jurisdictione exemptæ essent, & liberæ: ita semper servatum
 fuisse, ita definitum a Cardinali Laurentio Flischio Genuæ Archiepiscopo;
 idem esse servandum autoritate Sacri hujus Tribunalis, Sacræ Rotæ, &
 communis Doctorum sententiæ disputant. Cetera agnoscent Eminentissimi
 Patres lectione libelli ab iis dati. Dubium, quod proponitur est.
An sit standum, vel recedendum a Decisis in casu &c.

Dilata ad sequentem.

CRACOVIAN. CONTRIBVTIONIS: Primam Causæ hujus Dubium, *Scss 25 cap. 21. de Reg. al.*
 „ quod erat „ An Præpositus Commendatarius teneatur contribuere pro ædi-
 „ ficatione Ecclesiæ, & Conventus Miechoviensis incendio consumptæ, nec
 „ non pro suppellectilibus, & aliis ad usum ejusdem Ecclesiæ, & in qua summa
 „ in casu &c „ Definitum fuit ab Amplissimis Patribus in *Congregatione* ha-
 „ bita die 26. Aprilis superiore anno 1749. Responso „ *Affirmative pro tertia*
 „ *parte reddituum Commende*. Absoluta fuit hujus Dubii disputatio in *Con-*
 „ *gregatione* habita die 22. Novembris eodem anno, in qua proposito Dubio „
 „ *An sit standum, vel recedendum a Decisis* „ Responderunt Eminentissimi
 „ Patres „ *In decisis, & amplius* „ Accesserunt post primam definitionem
 „ Tria Dubia, quorum „ Primum erat. An Tertia Pars adsignanda sit in quo-
 „ ta Bonorum? *secundum*, An, & pro qua rata expensarum fieri debeat per
 „ Abbatem Commendatarium contributio? *Tertium*, An nova Ecclesiæ reæ-
 „ dificatio, seu reparatio fieri debeat juxta antiquam structuram, sine in aliam
 „ ampliorem, & elegantiorē formam Canonicis benevisam in casu &c. „
 „ Hisce propositis dubiis in eadem *Congregatione* diei 22. Novembris, res-
 „ pondit Sacrum Tribunal eorum Primo -- *Affirmative juxta modum*, & mo-
 „ dus est, quod assignetur *Tenuta Miechoviensis per Decennium* Ceteris au-
 „ tem respondit „ *Dilata, & ad mentem* „ Cum itaque nunc Abbas Com-
 „ mendatarius, ad novum examen revocet Sacri hujus Tribunalis definitionem,
 „ quæ tria respicit Dubia, quæ accesserunt, hæc, quæ subicimus, Capita
 „ ab Eminentissimis Patribus erunt expedienda.

- I. *An sit standum, vel recedendum a Decisis die 22. Novembris 1749.?*
- II. *An, & pro qua rata expensarum fieri debeat per Abbatem Commendatarium contributio?*
- III. *An nova Ecclesiæ reædificatio, seu reparatio fieri debeat juxta antiquam structuram, sive in aliam ampliorem, & elegantiorē formam Canonicis benevisam in casu &c.*

Ad I. in decisis , & amplius . Ad II. provifum in refolutione capta die 26. Aprilis 1749. Ad III. fcribatur Nuncio Apoftolico juxta inftitutionem ,

Seff. 25. cap. 19. de Regul.

CASERTANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM: Ut Antonium, Filium ad vestes alicujus Regularis Ordinis fufcipientas adigeret Franciscus Pella minis , verberibus , & alimentorum denegatione ufus est , metuque illato eum adfcribendi Militiæ . Fractus animo Juvenis vestes Ordinis Cappuccinorum fufcepit , emiffa tamen ante protestatione in actis , qua declaravit vim , metumque illatum a Patre , animumque fuum a Regulari disciplina , & a quacumque ratihabitione averfum . Exaeto probationis anno , quo currente , pluries de vi metuque illato conquestus est , emiffaque Professione , iterum in actis protestatus est , ut fecerat pridem . Post annos fere viginti-quatuor ab emiffa Professione postulavit in integrum reftitui , caufatus pertinacem , obftinatumque animum Patris , qui nondum confcientiæ ftimulis agitat , neque a minis perpetuo inferendis abftinuerit , neque opem , & pecunias ad hunc caufam agendam præftare voluerit : Refpuiiffe tandem Patrem , qui vim , metumque filio illatum publice in actis faffus est . Mandata fuit ab Eminentiffimis Patribus Jurifdictio Epifcopo Cafertano , ut , impleta faluberrima Conftitutione Sacratiffimi Principis noftri , proceffum Judicialem conficeret . Auditus fuit Pater , auditi plures Teftes , atque ipfe P. Joannes a Magdalono , qui in feculo nuncupabatur Antonius Pella , auditus longo fcriptio P. Guadianus Cappuccinorum . Epifcopus fecundum P. Joannem refpondit : Caufa nunc proponitur , & ab Eminentiffimis Patribus definiendum est .

An fit locus reftitutioni in integrum in cafu &c.

Negative .

Die Sabbathi 14. Martii 1750.

Seff. 23. c. 14. de Ref.

JANUEN. Dilata fuit Cauſe hujus Propofitio in Congregatione ultima Ampliffimi hujus Ordinis habita die 23. tranſacti menſis *Februarii* , Parocho id poſtulante : Poterunt itaque nunc Eminentiffimi Patres , repetita lectione utriusque *Felis* , primi dati in Congregatione diei 22. Martii anno 1749. , & alterius dati in ultima Congregatione , Dubium , quod proponitur , expedire .

An fit ſtandum , vel recedendum a decisis in cafu &c.

Dilata , & ſcribatur Archiepiſcopo juxta inſtructionem , & interim per Parochum nil innovetur .

Seff. 14. c. 18. de Ref.

COMEN. FUNCTIONUM : Data fuit Cauſe hæc VII. collecta Capitibus in ſello Congregationis habita die 17. Maii ſuperiore anno 1749. : Primum Caput erat „ An in feſto titulari Eccleſiæ , de qua agitur , aliifve Feſtis Miſſæ decantari valeant independentem a Parocho ? II. An Ven. Sacramentum exponi poſſet in dicta Eccleſia , ſola impetrata licentia Epifcopi , & independentem

„ denter ab eodem Parocho? III. An in supradicta Ecclesia per Sacerdotes ab
 „ Ordinario approbatos expici valeant quocumque tempore Sacramentales Fide-
 „ lium Confessiones independentes a dicto Parocho? IV. An independentes a
 „ Parocho extra tempus Paschale administrari possit in eadem Ecclesia Ven.
 „ Eucharistiæ Sacramentum? V. An ibidem de licentia Episcopi, & indepen-
 „ denter a Parocho haberi possint Panegyricæ Conciones? VI. An Anniver-
 „ saria, & Officia pro Defunctis ad libitum celebrari valeant independentes a
 „ Parocho in eadem Ecclesia? VII. An, & cui competat jus peragendi Exe-
 „ quias, & Officium funebre super Cadaveribus, quæ tumulantur in sepulcro
 „ dictæ Ecclesiæ? Respondit Sacrum Tribunal: Ad I. Negative. Ad II. Affir-
 „ mative. Ad III. Negative. Ad IV. Negative, præter quam in actu cele-
 „ brationis Missarum. Ad V., & VI. Affirmative. Ad VII. Competere Pa-
 „ rocho. „ Omnia hæc Capita ad novum examen nunc revocantur, & res-
 „ pondendum est ab Eminentiſſimis Patribus.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

In decisio in omnibus, & amplius.

NARNIEN. MATRIMONII: Species hujus Causæ data fuit in Folio *Sess. 24. cap. 1. de Reform. Matr.*
Congregationis habite die 27. Augusti anno 1746., quod publici Juris
 factum est Vol. XV. Thes. Resol. Sac. Congr pag. 85 Respondit ea die Sacrum
 Tribunal -- *Esse locum cohabitationi triennali* -- Facto igitur hoc triennali
 periculo, Lavinia Cardol. adhuc se Virginem, atque integram sentiens, re-
 petitis probationibus inbecillitatis Viri, quas proposuerat in Judicio acto
 anno illo 1746., additisque novis Viri confessionibus, postulat ab Eminen-
 tiſſimis Patribus, ut infelix connubium solvatur, & ad omnem amovendam
 difficultatem offert se novo periculo, ut obstetrices, Sacri hujus Tribunalis
 autoritate, ventrem inspiciant. Pertinet itaque ad prudentiam, & doctri-
 nam Ampliſſimorum Patrum, ut dicant, qua Juris ratione expediendum sit
 Dubium.

An sit locus dissolutioni Matrimonii in casu &c.

Fiat recognitio corporis mulieris per obstetri-
 ces deputandas ab Episcopo.

CALARITANA CONTRIBUTIONIS: Testamento Joannis Coppola *Sess. 22. cap. 8. de Ref.*
 hæres scriptum fuit Antonius Filius, cui onus annuum his verbis adje-
 dum est „ Voglio, e lascio, che delli miei Beni si abbiano da dare tutti gl'
 „ anni scudi trenta per aggiunta della Festa, che tutti gl'anni si celebra nella
 „ Chiesa di Santa Rosalia in onore di detta Santa, ma però restando il Go-
 „ vernodi detta Chiesa per la Nazione Siciliana come oggi, e perché sempre,
 „ e quando per qualche accidente detta Nazione non avesse il maneggio, ed
 „ amministrazione, come oggi hà, voglio, ed è l'espressa mia volontà, che
 „ li miei eredi non siano obligati a cotesta contribuzione. „ Paruit quotannis
 voluntati Patris Antonius; At cum anno 1740. Natio Sicula Ecclesiam ces-
 sisset Patribus Minoribus Observantibus Ordinis Sancti Francisci, data etiam
 iisdem potestate ædificandi Monasterium, uti factum est, & Ecclesia amplia-
 ta fuerit, & novum Oratorium constructum, ideo Antonius Coppola putans
 factum esse locum ademptioni Legati in Jus vocavit Nationem Siculam, quæ
 cessā licet Ecclesia, ex pacto tamen in contractu apposito, ejusdem admini-
 strationem retinebat, ut Judex declararet cessasse Legatum.

Possessorio Judicio victus fuit Antonius, vicit petitorio, lata ab A. C. senten-
 tia anno 1747., qua absolutus fuit a præstatione hujus Legati. Natio Sicu-
 la impetravit a Sacratissimo Principe nostro, ut Sacrum hoc Tribunal de

hac causa cognosceret. Proponitur nunc, & urget Coppola venisse casum ademptionis Legati mutatione status facta ab Ecclesia, neque in dubium revocari posse licere Testatori legata dare sub conditione, eaque adiungere, ut diserte respondit Ulpianus in *l. si quis ita §. fin. de adimen. & transf. leg. t.* Neque, etiam ambigendum esse de mutatione status Ecclesiae, cum illa, quae secularis erat, auctoritate Episcopi facta fuerit Regularis, quod fieri posse ab Episcopo explorati Juris est ex decreto Concilii Toletani in *can. si Episcopus 67. causa 12. quest. 2.*, & est in *cap. ad audientiam de Eccles. adif. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 11. num. 331.*, & *segg.* Solamque cessionem Ecclesiae Patribus Franciscanae Familiae factam a Natione Sicula satis esse, ut ademptum dicatur Legatum, cum Testator voluerit, ut eadem ratione, eodemque modo Ecclesia esset penes Nationem Siculam, quo erat tempore scripti Legati, *come oggi*: nullam habendam esse rationem de pacto retinendi administrationem Ecclesiae, cum sit in fraudem ademptionis, & ad eam vitandam; opponitur enim hoc pactum cessionem, ex qua Jus, & ut ita dicamus, dominium Ecclesiae translatum fuit in Patres, itaut pactis hisce contrahentium deterior fieri non potuerit conditio haeredis, qui apertam habet Testatoris voluntatem, animumque adimendi legatum, si casus eveniret.

Hinc disputat Antonius Nationem Siculam non posse in integrum restitui, uti postulat, adversus pacta conventa in cessione facta Patribus Franciscanis, cum defuit causa, quae in lesione esse debet, cum cessio, & translatio Ecclesiae non evenerit ex facto alieno, vel Principis, cui parere necesse sit, sed ex consilio, & libera voluntate Nationis Siculae, quae cum veniat contra factum proprium, non jure postulat, ut in integrum restituatur *Innocent. in cap. saepe num. 57. ibique Ripa num. 27. de restit. spoliat. Soccien. in l. rem quae nobis num. 8. ff. de acquir. Possess.* Haec atque alia Antonius Coppola: a Natione, sive Sodalitio Nationis Siculae nihil hactenus habuimus: Duo sunt Causae Capita.

- I. *An attentata receptione PP. Minorum Observantium in Ecclesia Sanctae Rosalia debeatur praestatio annua Legati, de quo agitur in casu &c., & quatenus Negative.*
- II. *An Societati Nationali Siculorum in d. Ecclesia sit concedenda restitutio in integrum adversus pacta occasione dictae receptionis conventa in casu &c.*

Dilata ad sequentem.

*Sess. 21. c. 2.
de Ref.*

ROMANA: Auctoritate Pauli V. Summi Pontificis anno 1618. a clar. mem. Odoardo Cardinali Farnesio erectum fuit in insigni Collegiata Ecclesia S. Mariae in Via-Lata Collegium septem Beneficiorum, totidemque Clericorum Beneficiorum; His autem singulis singulorum Canonatuum, quorum ea tempestate redditus annui erant scutorum 450., septimam partem pro Dote tribuit, itaut Clericis Beneficiariis constitutus fuerit ex hac attributione annuus redditus scutorum circiter *septuaginta quinque*, quibus satis consultum videbatur, ut vitam honeste ducerent. Statuit; etiam idem Cardinalis Farnesius, ut quisque horum Beneficiorum intra annum Sacerdos fieret, adjecta poena his verbis, quae *cap. 5. Constitutionum* habentur: *Quod si eorum quilibet in promoveri se faciendo ex quavis causa defecerit, quarta parte privetur Sacristiae applicanda, donec efficiatur idoneus.* Bona universa hujus Ecclesiae administrarunt semper, & nunc administrant Canonici; Redditus autem ita decreverunt, ut neque Canonatus, neque Beneficia eandem praestent summam, sed longe minorem, itaut Clerici Beneficarii, qui saeculi hujus initio, diminutis redditibus, percipiebant annua scut. 55., nunc vix percipiant, detractis oneribus, annua scut. 40.

Obti-

Obtinuit Clericatum Beneficarium in hac Ecclesia Jo: Bernardus Venstreip, qui, cum de Sacerdotio cogitaret, ut Constitutiones impleret, tituli defectu non potuit voluntatem suam explere, cum Beneficium, quod unum habet, non præstet annua scut. 60., quot præstare necesse esset, ut posset ad Sacros Ordines promori. Expectabat igitur, ut aliud Beneficium ei daretur Optimi Principi Beneficentia: At Canonici censuerunt subijciendum eum esse pœnæ privationis quarte partis fructuum, ut jubent Constitutiones. Confugit ille ad hoc Sacrum Tribunal, postulavitque, precibus oblatis, inducias sibi dari ad Sacros Ordines suscipiendos, utque ei potestas esset integros Beneficii fructus percipiendi. Auditus fuit, vacante eo tempore illius Ecclesiæ Titulo, Eminentissimus S. R. E. Cardinalis Vicarius Urbis, qui censuit secundum Jo: Bernardum Vanstreip esse respondendum: Idem visum est Eminentissimo Alexandro Albano S. R. E. Cardinali Amplissimo, qui inde Titulum illum obtinuit. Obstitere tamen Canonici, qui non negantes tenuitatem reddituum Beneficii dicebant teneri eum *supplere aliis redditibus Ecclesiasticis, vel prophanis*. Nunc itaque Causa proponitur, & disputat Jo: Bernardus, Tridentini decreto cautum fuisse, *ne quis deinceps Clericus secularis ad Sacros Ordines promoveatur, nisi prius legitime constet eum Beneficium Ecclesiasticum, quod sibi ad victum honeste sufficiat, pacifice possidere*.

Cum igitur Beneficium, quod habet, sibi ad victum honeste non sufficiat, quia non præstat annua scut. 60., quæ necessaria sunt, ut Romæ Clericus secularis ad sacros Ordines promoveatur, consequens esse, ut excusandus sit a pœna Constitutionum, quæ poterat habere locum eo tempore, quo Beneficium præstabat annua scut. 75., non vero potest habere locum hoc tempore, quo præstat annua scut. 40., cum ei imputari non possit, si non promoveatur, sed legi jubenti, ut Beneficium possideat, quod sibi ad victum honeste sufficiat, itaut ad effectum pœnæ, & privationis Constitutio habenda sit pro impleta, dum culpæ Beneficiarii tribui non potest, ne impleatur, & ideo non excusandus tantum sit a pœna, sed etiam integros Beneficii sui fructus accipere debeat, ut habet *Gloss. in cap. commissæ verbo fasso impedimento de Elect. in 6. & in Clement. Ut si ver.* Impedimento de etat. & qual. Barbosa. de Canonic. cap. 16. num. 11. Addit Jo: Bernardus consuetudinem, cum idem servatum fuerit in aliis Beneficiariis; Addit dispositionem Constitutionis venisse ad eum casum, a quo incipere non poterat ob mutationem status, & reddituum Beneficiorum. & consequenter, & onus, & pœnam ab eadem Constitutione data, tollenda esse, cum, licet initio utiliter constituta fuerint, mutatione tamen status rei mutari quoque debeant: Alia addit Bernardus, quæ in ejus libello legent Eminentissimi Patres. A Canonicis nondum aliquid habuimus. Dubium Causæ est.

An sit locus pœnæ privationis quarte partis fructuum ob non promotionem ad Sacros Ordines in casu &c.

Dilata ad sequentem.

NEAPOLITANA NULLITATIS PROFESSIONIS: Licet Sacro Diaconatus Ordine honestatus esset Joseph Gargiulo Nicolai filius, de pluribus tamen apud Curiam Archiepiscopalem accusatus criminibus, nunquam impetrare potuit, ut ad Sacerdotium promoveretur. Cum vero jam attingeret quadragesimum annum, neque Eminentissimus Archiepiscopus flecteretur; Nicolaus filio suavit, ut alicui Regulari Ordini nomen daret; negavit Joseph; instabat Pater, pernegabat filius: eo denique ventum est, ut Pater mortem filio indixerit veneno inferendam; sed neque his minis fractus est animus filii. Pater itaque eum domo expulit, inde eum accusavit in Curia Archiepiscopali, quod ab obsequio defecisset, & hac causa in Carceres coniectus fuit. Dum in vinculis detinebatur, audiit a familiaribus Patris, nul-

Sess. 25, cap. 19. de Regul.

lum inde exitum esse, nisi ut Monasterium ingrederetur; addidit Pater de-
 punctionem curaturum se, ne exploraretur a Vicario Generali: ita enim facilli-
 me posse Vestes Ordinis abjicere, & in pristinam sese liberratem recipere,
 postquam Sacerdotio honestatus fuisset. Quartus jam labeatur mensis, &
 adhuc in vinculis detinebatur Joseph, qui hac vita pertæsus, apud PP. Or-
 dinis Discalceatorum S. Mariæ Mercedis in Conventu nuncupato *della Gra-
 ziella* die 29. Octobris anno 1745. Vestes suscepit, animo eas abjiciendi,
 ubi Sacerdotium assequutus fuisset; ante tamen in actis protestationem emisit
se viribus Prætoris compulsus, & per vim, & metum ingredi Mona-
sterium.

Nondum transactis sex mensibus, rescivit Pater filium cogitare de fuga; cu-
 ravit igitur, ut Professionem maturime emitteret, & ut opus perficeretur
 dispensationem obtinuit, ideoque filius nondum semestri probationis
 exacto, Professus est suscepto nomine Josephi Mariæ a Sancto Nicolao. Post
 emissam Professionem Sacerdos factus est; quia vero in ipso Professionis actu
 adversum animum a Regulari disciplina monstraverat, curavit Pater, ut
 extra Regnum Neapolitanum traduceretur. Jussu itaque Pater Joseph Ma-
 ria venit in Diionem Pontificiam Cisterne Neronis, ubi Monasterium Or-
 dinis est. Non diu tamen moram in illo traxit, arrepta enim fuga Neapo-
 lim revisit, & iudicium nullitatis suæ Professionis post quinque ab illa emissæ
 menses intruxit. Processus Judicialis factus est in Curia Episcopali, auditi
 fuerunt sex Testes, & ipse Nicolaus Pater, auditus fuit Procurator Patrum
 Discalceatorum, Defensor Professionis, & Promotor Fiscalis: Demum lata
 fuit sententia a Vicario Generali, & a P. Priore PP. Discalceatorum, qua
 nulla, atque irrita Professio declarata fuit. Appellavit Promotor Fiscalis ad
 hoc Sacrum Tribunal, & nunc Eminentissimis Patribus Dubium expedien-
 dum proponitur.

An constet de nullitate Professionis in casu &c.

Negative, & amplius,

*Sess. 22. cap.
6. de Res.*

SYRACUSANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS: Congregatio-
 nem Sacerdotum Oratorii S. Philippi Neri Syracusis instituit anno 1652,
 pia Mulier Margarita Grandi, variis adjectis conditionibus, aliisque adjici-
 endis a Joanne Francisco ejus filio, ut scilicet quotidie tria Sacra agerentur,
 & quotannis duo Anniversaria: Ut sine ulla impensa in Congregationem ad-
 mitterentur Sacerdotes consanguinei ex certis designatis stipitibus descendentes,
 si tamen essent idonei: ut, si vel unus in Congregatione esset Sacerdos,
 vel laicus adjutor, redditus omnes in Ecclesiæ servitium erogare posset, &
 Sacerdotes illos, qui Congregationi nomen dare vellent, recipere. Nihil
 intactum omisit Jo: Franciscus Margaritæ filius, ut Sacerdotes alliceret ad
 hanc Congregationem, sed ortis dissidiis inter Sacerdotes, ita Collegium de-
 crevit, ut aliquando duo tantum integram componerent Congregationem.
 Opem omnem suam contulit, qui tunc Ecclesiæ illi præerat, Episcopus de
 Marimis, ut res componerentur, accitis etiam exteris Sacerdotibus, sed vi-
 dens omnia in irritum cedere, postulavit ab Optimo Principe Benedicto XIII.,
 ut, commutata Margaritæ voluntate, ex redditibus, & Bonis hujus Con-
 gregationis erigerentur Præbendæ Theologalis, & Pœnitentiaria, utque
 ex reliquis redditibus erigerentur Cappellanæ quædam pro Ecclesiæ servitio,
 honestæque Puellæ in domo Oratorii alerentur.

Annuit Pontifex prudentissimus, sed Episcopus morte occupatus opus perficere
 non potuit. Omnia igitur ab eo tempore in deterius abierunt, & Ædes
 Oratorii vacuæ sunt ab anno 1741. Mala hæc videns, qui nunc Ecclesiæ illi
 præest, Episcopus, precibus oblati Sacratissimo Principi nostro, postulavit,
 ut, mutata Margaritæ voluntate, ex redditibus inanibus hujus Congregatio-
 nis

nis augerentur annua scut. 250. Canonicis suæ Cathedralis distributionum nomine, & ex iis, qui superessent, institueretur in eadem domo Oratorii Collegium ad instar Oblatorum, qui Mediolani sunt, instituti a D. Carolo Borromeo, eodem tamen manente Titulo S. Pgilippi Nerii, in quod Collegium cooptarentur pro modo reddituum Ecclesiastici, qui Sac. Scripturæ, Conciliorum, & Liturgiæ studiis operam navarent, & Sacrorum onera implerent; utque ad mitterentur sine ullo stipendio Clerici, vel Sacerdotes consanguinei Fundatricis, & alii Juvenes alimenta solventes, & denique ad Sacros Ordines promovendi per sex menses in eo Collegio moram traherent. Data fuit postulationis hujus cognitio Amplissimis Patribus; nunc Episcopus fuscè differit justam adesse, & necessariam commutationis hujus causam. Contradicunt consanguinei, quorum tamen libellum nondum habuimus, Unum est Causæ caput.

An sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis in casu &c.

Dilata ad sequentem.

LUCANA MISSÆ CONVENTUALIS; Antiquissima Cathedralis Ecclesia Lucensis a S. Paulino Antiocheno suam jactat originem. Primis Ecclesiæ temporibus, & hæreditatibus, & Donationibus, & Largitionibus Principum aucta fuit, quarum tamen nomina edacit temporis dente delata sunt. Norunt eruditi omnes morem fuisse ea tempestate hæc nomina sacris Diptycibus inscribendi, sed variata disciplina, mutatisque moribus, Summi Pontifices constituerunt, ut Sacrum Conventuale ageretur *pro Benefactoribus in genere*. Hæc Sanctissimorum Pontificum providentia transiit deinum in legem universalem cognitissima Constitutione Honorii III. *in cap. cum Creatura de celebrat. Missar.* Pridem tamen Alexander II. Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Lucensis, qui neque speciatim, neque in genere pro iis, quorum liberalitate redditus, & Bona nullis oneribus pravata possidebant, preces fundere consueverunt, Constitutione sua, quam refert *Ughel. in Ital. Sac. in Episcop. Lucens. vol. 1. num. 48. constit. 2.* indixit anno 1070., ut *omni die una solemnis Missa cum Diacono, & Subdiacono hora tertia cum Canonicis horis, sicuti consuetudo deposcit Matricis Ecclesiæ, celebraretur.* Saeculo XIV. institui primum in ea Cathedrali Ecclesia caperunt Beneficia, seu Cappellaniæ, earumque Fundatores, ut mos illius ætatis ferebat, certis sacrorum adjectis oneribus, animæ suæ consuluerunt. Cum autem tennes essent earumdem Cappellaniarum redditus, & ob id servitium negligenter Ecclesiæ, Eugenius IV. Serenissimæ Reipublicæ precibus ductus Cappellaniis univit Monasterium S. Pantaleonis, dato onere celebrandi quotannis Festum, & solemne Sacrum agendi in ejus honorem. Redditibus hujus Monasterii constituta fuit Massa distributionum quotidianarum, quibus Cappellani ad præstandum Ecclesiæ servitium allicerentur; Aucto inde Cappellanorum numero, aucti quoque fuerunt redditus, nam Innocentius III. univit Collegium Cappellanorum Civitatis, data Cappellaniis Ecclesiæ obligatione implendi onera, quibus Collegium illud Cappellanorum Civitatis obstritum erat. Hac pariter obligatione Cappellaniis Ecclesiæ Cathedralis unitæ inde fuerunt plures Ecclesiæ Parochiales, itaut Bona omnia, quæ possident Cappellani, sive a Fundatoribus assignata, sive ex Unionibus quæ sita particularibus oneribus sint affecta, Cum denique numerus Cappellanorum crevisset, omnesque, nulla prætermittenda die, tenerentur Choro, Divinisque Officiis interesse, anno 1533. a Canonicis impetrarunt, ut *per Tertiarii in singulis denis diebus absolvendam interesse eisdem liceret*; satis namque hac ratione decori, & dignitati Ecclesiæ consultum videbatur.

Post Canonicorum decretum caperunt Cappellani onus celebrationis Sacri Conventualis, non vero applicationis subire. Summo labore facta fuit anno 1601.

Tab-

Sess. 22. decr. de Lit., & Obser. in Cel. Miss.

Tabbella, quæ ita Sacri Conventualis celebratio distributa fuit Cappellanis, ut eadem die illud agere quilibet eorum teneretur, quæ, ut propriis oneribus satisfaceret, sacrum agere, & applicare pro Cappellanis suæ Fundatore tenebatur; Et si aliquando propriis non detineretur oneribus, ea die stipendium pro Sacro acciperet ab Ædituo, illudque applicare teneretur *per soddisfare alle Messe manuali della Sagrestia*, ut constat ex apertissima Canonicoꝝ confessione emissa in libello oblato Sacre Rituum Congregationi anno 1699., & ex testificatione Æditui ipsius Cathedralis Ecclesiæ. Res ita sese habuerunt ad annum usque 1744., quo anno Sacratissimus Princeps noster BENEDICTUS XIV. Literis Encyclicis, quas nos publici Juris fieri curavimus in fine *Vol. XIII. Thef. Resol. Sac. Congreg. pag. 221.* iussit, ut in Ecclesiis omnibus Patriarchalibus, Metropolitanis, Cathedralibus, & Collegiatis applicaretur diebus singulis *Missæ Conventualis pro Benefactoribus in genere*. Hoc onus applicationis Canonici Cathedralis Ecclesiæ Lucensis in Beneficiatos, sive Cappellanos rejicere tentarunt: Obstitit Cappellani, & res ad hoc Sacrum Tribunal dilata est.

Auditus fuit Archiepiscopus, & Causa omnis IV. Capitibus collecta est Promotor Fiscalis petiit, ut, lite pendente, provideretur, & decretum fuit, ut *per modum provisionis, & sine præjudicio juriꝝ Cappellanorum Missæ applicarentur per Cappellanos, reservatis quoad eleemosynam eorum juriꝝ usque ad exitum Cause*. Difficultas omnis sedet in primo controversiæ capite; Disputant enim Cappellani onus hoc applicationis Missæ Conventualis pro Benefactoribus in genere, tum ex antiqua Ecclesiæ consuetudine, tum ex speciali Alexandri II. Constitutione ad solos Canonicos, spectare, cum ipsi solum possideant ea bona, quæ collata in Ecclesiam fuerunt a piis hominibus, quorum fuga temporis perit memoria, quique ea bona dederunt nullis oneribus adjectis; nam, quæ ipsi possident Cappellani, Bona, sive a Fundatoribus data sint pro dote Cappellanarum, sive ex Unionibus Pontificiæ auctoritate factis in Massam coaluerint, hoc onus respuunt, cum quæque oneribus suis certis obnoxia sint. Neque enim Sacrum Conventuale applicare tenentur Cappellani pro iis Benefactoribus, qui, certo numero Sacrorum constituto in fundatione Cappellaniæ, animæ suæ consuluerunt, ut tradunt *Monacell. Form. l. legal. in supplement. ad tom. 1. num. 238. pag. 25. Fargna de Jurepatron. par. 2. can. 27. cas. 12. num. 10.*, ubi ita definitum refert ab hoc Sacro Tribunal in *Squill. cen. Missæ Conventualis 24. Septembris anno 1712.*

Longe minus hoc onus contraxisse dicunt Cappellani ex Unionibus factis auctoritate Pontificum, cum ex iis non alia subire teneantur onera, quam ea, quibus res unite gravabantur; Ideoque, cum nec Monachi Monasterij S. Pantaleonis, nec Collegium Cappellanorum Civitatis, nec Parochialium Ecclesiarum Parochi ad applicationem Sacri Conventualis tenerentur, ut de his distinde tradunt *P. squallig. de Sacrific. nov. Leg. tom. 2. quest. 885. num. 1. & sec. Triskva discept. Eccles. tom. 2. par. 1. discept. 32. per tot.*, & Sacrum hoc Tribunal in *Montis Fl. scenen. 12. Februarii 1718.*, quod responsum refert Sanctissimus Dominus Noster in Opere doctissimo *delle feste de Santi, e del S. Sacrificio della Messa par. 2. Sef. 2. num. 60. tom. 2.*, sequatur inde, ut, ne Cappellani quidem teneantur. Alia addunt Cappellani, neque enim animus est omnia excerpere, quæ habent in eorum libello, Canonici nondum libellum Jurium suorum dederunt. Hæc sunt Causæ Capita.

I, *An Cappellani Beneficiati, seu Mansionarii Ecclesiæ Cathedralis Lucanæ teneantur applicare pro Benefactoribus in genere Missas Conventuales, quas celebrant per Turnum in casu &c.*, & quatenus Affirmative.

II, *An iidem Beneficiati, seu Mansionarii teneantur, etiam pro non applicatis in casu &c.*

III. *An*

- III. *An ipsis Beneficiatis, seu Mansionariis, ultra distributiones assignatas omnibus de Choro adstantibus eisdem Missis Conventualibus, debeat eleemosyna pro dictarum Missarum Conventualium applicatione, & quatenus Affirmative.*
- IV. *An hæc eleemosyna sit detrahenda ex Massa communi, & propria dictorum Beneficiatorum, seu Mansionariorum, seu potius ex distincta Massa Canonorum in casu &c.*

Ad I. affirmative, & amplius. Ad II. ad D. Secretarium cum Sanctissimo. Ad III. affirmative, & amplius. Ad IV. affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

RAVENNATEN., SEU FAVENTINA JURISDICTIONIS: Conven-
nerunt Archiepiscopus Ravennas, & Episcopus Faventiæ, ut controver-
sæ inter eorum Curias ortæ ab hoc Sacro Tribunali definiantur. Controver-
sæ Capita hæc sunt: negat Episcopus Jus esse Archiepiscopo Ravennati Me-
tropolitæ suo constituendi Tabellionem in Civitate Faventiæ, qui appella-
tiones ad Archiepiscopalem Audientiam interpositas recipiat; Negat Mini-
stros sive laicos, sive Ecclesiasticos exigendis redditibus constitutos ab Archie-
piscopo exemptos esse, atque immunes ab Ordinaria Jurisdictione: negat de-
mum Jus esse Archiepiscopo deputandi Ministros, & Commissarios cum Fa-
milia armata, qui Processus conficiant, & Jurisdictionem exercent in Civi-
tate, & Diocesi Faventina. Contra Archiepiscopus hæc sibi Jura asserit;
Collecta itaque Causa tribus Capitibus proponitur Amplissimis Patribus de-
finienda. A Promotore Fiscali Curiae Metropolitanæ nondum libellum Ju-
rium habuimus. Episcopus totus est in libelle suo, ut monstret Archie-
piscopum consuetudine hæc omnia agendi niti non posse. Quid consilii ca-
piendum sit viderint Eminentissimi Patres. Capita controversiæ sunt.

*Sess. 22. c. 7.
de Ref.*

- I. *An liceat Curiae Archiepiscopali Ravennæ deputare in Civitate, & Diocesi Faventina Notarium ad recipiendas appellationes, aliosque Ministros pro exercitio suæ Jurisdictionis?*
- II. *An Ministri, sive mere Laici, sive Ecclesiastici deputati ab eadem Curia pro exactione reddituum Mensæ Archiepiscopalis sint exempti a Jurisdictione Ordinarii? & quatenus Affirmative.*
- III. *An Curia Archiepiscopali possit pro sui libito eosdem Ministros deputare, & quoad eos ita Jurisdictionem exercere, ut valeat transmittere Commissarios, ac Familiam armatam, fabricare Processus, & similia in Civitate, & Diocesi Faventina, inquit Processus ultimo loco constructus contra Barbettum sustineatur in casu &c.*

Dilata ad sequentem.

Die Sabbathi 18. Aprilis 1750.

Quatuor primæ, quas subiicimus, Causæ in ultima Congregatione habita die 14. transacti mensis Martii definitæ non fuerunt, indulta ad hanc Congregationem dilatione: Rogamus itaque Eminentissimos Patres, ut ad eas definiendas Folium ejusdem Congregationis iterum consulant.

Sess. 22. c. 3.
de ref.

CALARITANA CONTRIBUTIONIS, cujus duo sunt Capita.

- I. *An attenta receptione TP. Minorum Observantium in Ecclesia Sanctæ Rosalia debeat præstatio annua Legati, de quo agitur in casu &c., & quatenus negative.*
- II. *An Societati Nationali Sicularum in d. Ecclesia sit concedenda restitutio in integrum adversus pacta occasione d. receptionis conventa in casu &c.*

Dilata, & scribatur Archiepiscopo juxta mentem, & proponatur citatis Partibus observantibus.

Sess. 21. cap.
2. de Ref.

ROMANA, in qua quaeritur.

An sit locus pænæ privationis quarte partis fructuum ob non promotionem ad Sacros Ordines in casu &c.

Affirmative.

Sess. 22. cap.
6. de ref.

SYRACVSANA COMMVTATIONIS VOLVNTATIS, cujus unum Caput est.

An sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis in casu &c.

Negative.

Sess. 22. c. 7.
de refor.

RAVENNATEN, SEV FAVENTINA IVRISDICTIONIS, in qua tria Dubia disputantur.

- I. *An liceat Curia Archiepiscopali Ravennæ deputare in Civitate, & Diœcesi Faventina Notarium ad recipiendas appellationes, aliosque Ministros pro exercitio suæ Jurisdictionis?*
- II. *An Ministri, sive mere Laici, sive Ecclesiastici deputati ab eadem Curia pro exactione reddituum Mensæ Archiepiscopalis sint exempti a Jurisdictione Ordinarii? & quatenus Affirmative.*
- III. *An Curia Archiepiscopalis possit pro sui libito eosdem Ministros deputare, & quoad eos ita Jurisdictionem exercere, ut valeat transmittere Commissarios, ac Familiam armatam, fabricare Processus, & similia in Civitate, & Diœcesi Faventina, ita ut Processus ultimo loco constructus contra Barbettum sustineatur in casu &c.*

Ad I. Negative. Ad II. Negative. Ad III. Provisum in secundo.

Majo-

MAIORICEN. Dedimus Causæ speciem, & rationes in *Folio Congregationis* habitæ die 25. *Januarii* superiore anno 1749. Dabium illius erat -- *Sess. 23. c. 4. de Ref.*
An sit locus Ordinationi Joannis Josephi, sive potius obstat impedimentum ab Episcopo allegatum -- Responderunt Eminentissimi Patres -- Affirmative ad primam partem, negative ad secundam. Hæc definitio ad novum examen nunc revocatur, & respondendum est.
An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Dilata ad sequentem.

FANEN., SEU SENOGALLIEN. SPONSALIVM : Placuit Sacro Tribunali in *Congregatione* habitæ die 20. *Decembris* superiore anno 1749. *Sess. 24. c. 1. de Ref. Mart.*
 rescribere in hac Causa -- *Dilata, & ad mentem* -- Mens autem fuit, ut Anastasia Archangeli in Urbem veniret, ut libera ejus voluntas exploraretur. Mens hæc impleta fuit, voluntas explorata est, & duo nunc Dubia Causæ, quæ definita non fuerunt, proponuntur.
 I. *An sit locus assumptioni Habitus Religiosi, & Professioni respectivæ? & quatenus Affirmative.*
 II. *An sit locus restitutione munerum in casu &c.*

Ad I. Affirmative. Ad II. Affirmative post emissam professionem, & quoad expensas itineris tantum teneri Josephum Ferri juxta liquidationem faciendam coram D. Secretario.

URBANIE. CLAUSURÆ : Rescripsit Sacrum Tribunal in hac Causa die 28. superioris mensis *Februarii* -- *Dilata, & proponatur citato Promotore Fiscali Curie Episcopalis.* Impletis itaque Mandatis Eminentissimorum Patrum, Causa proponitur, & ad eam expediendam opportunum erit iterum consulere *Folium Congregationis* habitæ die 24. mensis *Januarii*, in quo primum data fuit. Unum ejus Caput est.
An Atrium, de quo agitur, sit extra Clausuram Conventus S. Francisci Civitatis Urbaniæ, ita ut servanda sit prætensa consuetudo immemorabilis super illius libertate in casu &c. *Sess. 25. cap. 5. de Regal.*

Negative, & ampliùs.

ROMANA, SEV JANUEN LEGATI: Definita fuit hæc Causa in *Congregatione* habitæ die 20. *Decembris* transacto anno 1749. Duo erant ejus Capita I. *An, & a quo tempore sit locus præstationi scutorum 25. in casu &c.* II. *An, & quæ summa subministranda sit pro primis expensis in casu &c.* Respondit Sacrum Tribunal -- *Ad I. Negative pro nunc. Ad II. provisum in primo.* Redit nunc ad novum Eminentissimorum Patrum Judicium Franciscus Justiniani, iterumque postulat præstationem Legati; Poterunt igitur Amplissimi Patres, repetita lectione folii ejusdem *Congregationis* diei 20. *Decembris*, respondere.
An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c. *Sess. 22. cap. 8. de ref.*

Reliquæ non propositæ.

TULLEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM : Professionem emisit invita Carlotta Thiery assumpto nomine *Sororis S. Augustini* in Monasterio Monialium Ursularum Commercii Dicecesos Tullenfis die 30 Maii anno 1737. Sævus Pater Bellicas tantum doctus aries, Patriam Potestatem, etiam in electione status filiorum locum habere putabat. Minis, & imperio Paterno resistere non valens Carlotta Monasterium ingressa est, sed aversum animum non lacrymis tantum, & verbis, sed etiam factis tum ante, tum post emissam Professionem aperuit. Post duos menses probationis Monasterium deseruit, & in domum cognatæ faminæ se recepit; Quia vero minaces a Patres literas accepit, quibus etiam ejus honorem, atque æstimationem vulgo læsam dicebat, Monasterium revisit, ut, quam in ore populi amiserat, pudicitiam recuperaret. Fabula tamen hæc erat, & commentum Patris, ut filiam induceret ad repetendum Monasterium. Anno probationis curiente, omnem collavit operam, ut eiceretur; neq; desuit id a Maire exquirere, quæ tamen eam decepit violando fidem, quam dederat; timebat enim Carlotta a Monialibus, & ideo simulabat cum iis. Professionis solemnia verba emisit voce tremebunda, atque ita ut, qui aderant, cognoscerent animum a Regulari disciplina alienum; unaque in Civitate esset omnium sententia, Puellam invitam coactam fuisse a Parentibus, ut Ordini nomenclaret. Post emissam Professionem nullus elapsus est annus, quo cum amicis, & familiaribus querelas non funderet: Fugam tentavit, sed fugere non potuit, nisi jam transacto quinquennio: deprehensa, & revocata ab Episcopo, in alio Monasterio. Ordinis S. Dominici deposita fuit. Hic primum rescivit adversus Professionem dici posse, ignorabat enim pridem omnia: hic preces obtulit Sacratissimo Principi nostro, a quo causæ cognitio Amplissimis Patribus data fuit. Episcopus, cui ab hoc Sacro Tribunali mandata fuit jurisdictio, processum judicialem fecit: Plures auditi fuerunt Testes, audita ipsa Monialis: Episcopus censet in integrum esse restituendam. Hæc ex libello Monialis accepimus, nam ab Ordine, aut *Defensore professionis* nondum aliquid habuimus: Dubium est.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Die Sabbathi 9. Maii 1750.

PRiores duæ, quas subijcimus, Cause in ultima Amplissimi Ordinis *Congregatione* habita die 18. transacti mensis *Aprilis* proponi non potuerunt: Tertia vero ad hanc *Congregationem* dilata fuit. Poterunt igitur Eminentissimi Patres *Folium illius Congregationis* iterum consulere, ut eas expediant.

ROMANA, SEU JANUEN. LEGATI, qua quæritur.
An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Recedendum à Decisio juxta modum, & modus est, quod durante cursu Tryremium subministrantur scuta quindecim menstrua, ultra scuta quinque, & quoad primas expensas -- Nihil.

TULLEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM, cujus Dubium est. *Sess. 25. cap. 19. de Regul.*
An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Negative,

MAJORICEN., cujus Caput est.
An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Sess. 23. c. 4. de Ref.

Non ob stare Impedimentum ab Episcopo allegatum.

TARENTINA CONTRIBUTIONIS: Species hujus Causæ repetenda. *Sess. 23. c. 17. de ref.*
 est ex Folio Congregationis habitæ die 18. Martii anno 1747., quod publici Juris factum est Vol. XVI. Thes. Resol. Sac. Congreg. pag. 25., dilata fuit ea die Dubii definitio, sed die 12. Augusti eodem anno 1747 iterum proposita Causa, Dubio, quod erat -- *An, & in qua summa debeatur contributio Ven. Seminario Tarentino ab Ignatio Marrese pro Beneficio, seu Abbatia SS. Petri, & Andrea in casu &c.* Responderunt Amplissimi Patres -- *deberi pro rata bonorum dumtaxat possessorum per Abbatem Ignatium Marrese, ut in dicto Vol. XVI. Thes. Resol. Sac. Congregat. pag. 58. Reddiit Causa ad novum Judicium anno 1748., vocato in Jus R. P. D. Puoti, atque altero adjecto Dubio: An & in qua summa debeatur contributio a R. P. D. Puoti Ven. Seminario Tarentino in casu &c., & Sacrum Tribunal in Congregatione habita die 27 Januarii eodem anno 1748. respondit -- Dilata, & exhibeantur Literæ Apostolicæ provisionis utriusque Partis, ut in Thes. Resol. Vol. XVII. pag. 7 Exhibitis itaque Literis Apostolicis, Causa repropo- sita fuit die 27 Aprilis eodem anno 1748., & Primo Dubio, in quo agebatur de contributione debita ab Abbate Ignatio Marrese responsum fuit: In decisis & amplius: Alteri Dubio, in quo agebatur de R. P. D. Puoti, responsum fuit *deberi pro rata bonorum, ut in eodem Thes. Resolut. Vol. XVII. pag. 35. Retractari Judicium hoc postulat R. P. D. Puoti, & ideo nunc respondendum erit.*
*An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.**

In decisis, & amplius.

THELESINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM: Data fuit hæc Causa in Folio Congregationis habitæ die 22. Novembris transacti anno 1749. Dubioque, quod propositum fuit: *An sit locus restitutioni in integrum in casu: respondit Sacrum Tribunal Negative.* P. Joachim Magri Remissoriam postulavit in Congregatione habita die 24. superioris mensi Januarii, sed Eminentissimi Patres eam postulationem rejecerunt rescribentes *Dilata, & nihil de remissoria.* Nunc itaque de sola restitutione in integrum agendum est, & respondendum.
An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Sess. 25. c. 19. de Regul.

In decisis, & amplius.

*sess. 22. c. 8.
& 9. de Ref.*

LIPAREN. EXEMPTIONIS HOSPITALIS: Testamento iussit Bartholomeus Rutlius Liparentis, ut post obitum Ædes suæ in Hospitale verterentur: Commissarios, atque Exequutores, & Administratores hujus Pii Operis elegit, iisque facultatem dedit alios successive nominandi, voluitque, che non „ sino tenuit deiti miei Fideicommissarij dar conto a niuna Persona di quello „ amministeranno etiam de negligentis commissis, & male administratis, o „ per altra cosa quomocumque, & qualitercumque etiam, che farebbono richiesti a dar conto dal medesimo Prelato. „ Morte obita a Testatore factum fuit Hospitale, nulla, ut dicitur, autoritate Episcopi interveniente, sine Altari, sine Cappella, sine ære tinnulo, sine beneficio Immunitatis. Hoc Hospitalem numquam ab Episcopis visitatum fuit, numquam Episcopi ab Administratoribus rationes exegerunt. Qui tamen nunc Ecclesie illi praeest Episcopus, & Hospitale visitare voluit, & rationes ab Administratoribus vult exigere. Obstitit illi, & re ad hoc Sacrum Tribunal delata, auditus fuit Episcopus, & nunc Causa proponitur, disputantibus Exequutoribus Testamentariis, atque Administratoribus Hospitalis, non posse Episcopum rationes administrationis exigere, quia in ipso limine foundationis Episcopus expresse excludatur, quæ una limitatio est ex duabus, quæ communiter dari solent dispositioni Tridentini, ut apud *Barbosi de Jur. Eccles. Univ. lib. 2. cap. 11. num. 50.* & *ad Concil. Trident. sess. 22. cap. 9. num. 9.* Sacra hac Congregatio in responso apud *de Marinis Resol. jur. lib. 1. cap. 39. num. 8.* & *in Pientina 15. Februarii. 1607.* & *in Derthusen. 27. Maii 1634.* Visitationi etiam locum non esse disputant iidem Exequutores Testamentarii, quia res sit de Opere Pio mere Laico, neque Ecclesiastica Immunitate potiat; Adduntque demum factum negativum omnium retro Episcoporum, qui Hospitale numquam visitarunt, & numquam rationes ab Administratoribus exegerunt. A Promotore Fiscali nihil haftenus habuimus: Duo sunt Cause Capita.

- I. *An Hospitale S. Bartholomæi Liparen sit omnino exemptum a Visitatione Episcopi? Et quatenus affirmative.*
- II. *An Acta facta a Curia Episcopali Liparensi super Visitatione d. Hospitalis sint delenda?*

Reliquæ non propositæ.

*sess. 25. c. 9.
de ref.*

SENOGALLIEN. CAPPELLANIÆ; Postquam in Cathedrali Ecclesia Senogallie Armam Sanctissimo Crucifixo, & Divis Dominico, ac Francisco pecunia sua extruxerat Dominicus de Benedictis, statuit in ea Cappellaniam fundare, & ob id die 18 Novembris anno 1677. Preces obtulit Episcopo, quibus conditiones legesque hujus foundationis proponebat, ut eas Episcopus probaret. Sex erant leges hæ, & conditiones, quas suis verbis hic damus. Prima erat, ut bona in dotem Cappellaniæ assignanda, seu ut ipse ait: „ Patronato sia immune da qualsivoglia Peso, Gabella, Imposizione Camera- „ le, Decime, o altre Imposte, e da importi, & anco da spogli, perchè in „ cosa contrario intende, che li sopradetti Beni s' intendano incorporati con „ gl' altri suoi Beni liberi, come se detto Juspatronato non fesse stato eretto, „ e ricadino liberamente a suoi figli, e discendenti col peso di celebrare, o „ far celebrare le qui sotto notate Messe: *Secunda continebat reservationem Jurispatronatus*; Edi presente al medesimo Juspatronato nomina, „ e presenta D. Stefano suo figlio, e dopo la morte di detto D. Stephano suo „ figlio vuole, che la nominazione, e presentazione appartenghi a sé mede- „ mo, durante la sua vita, e dopo la sua morte a suoi figli, e dopo questi a „ suoi discendenti in infinito: *Tertia disposuit de Jure Patronatus passivo*: „ quali però sempre debbano nominare, e presentare uno de suoi discendenti, „ cioè quello, che farà di maggiore età, e che unitamente voglia Clericare, „ e così

„ e cosa che non volesse Clericare, debbano nominare, e presentare l'altro, o
 „ altri gradatamente, volendo, che si possano presentare anche gl' Infanti d'
 „ età approvata da Sagri Canonici, quando non vi fossero altri più abili, che
 „ volessero Clericare.

Quarta egit de oneribus Cappellanorum, con dichiarazione, che tanto D Ste-
 „ fano, quanto altri, che si presentassero dopo la di lui morte nati però di le-
 „ gitimo patrimonio possino per se stessi, o per altri celebrare, o far celebra-
 „ re le qui sotto notate Messe con dichiarazione, che non siano obligati a reci-
 „ tare l' Offizio Divino, se non quando toccheranno l' anno vigesimo dell' età
 „ loro: *Quinta, in qua est nodus hujus Cause, fuit:* e quando succedesse il
 „ caso, che restasse un solo della sua discendenza, o che anco vi restassero al-
 „ tri, che non volessero Clericare, vuole che quello, il quale restasse solo, o
 „ quelli che non volessero Clericare, godino l' entrate de sopradetti Beni con
 „ far celebrare le Messe da un Cappellano amovibile ad nutum da eleggersi
 „ da suoi figli, e discendenti, con la provisione, e carità di un pavoletto per
 „ Messa. „ Sexta denique explicavit quantitatem Sacrorum, & Officiorum
 „ agendorum, ac locum, quæ, cum ad rem præsentem non pertineat, re-
 „ ferre omittimus. Omnes has leges, & conditiones probavit Episcopus, ad-
 „ jecta decreto solita clausula: *quatenus Sacris Canonibus, & Apostolicis Con-*
stitutionibus non adversentur, Cappellaniæ prævia dotis assignatione ob-
 „ tinuit Stephanus primus præsentatus, eoque defuncto, cum nulli alli essent
 „ descendentes a Testatore, nisi ejusdem filia Barbara nupta Philippo Fora-
 „ stieri, præsentatus ab ea fuit filius Franciscus Maria Forastieri, qui institu-
 „ tionem obtinuit ab Episcopo: Dimisit Franciscus Maria Cappellaniæ, &
 „ Barbara mater præsentavit alterum filium natu minorem Lælium Forastieri,
 „ qui pariter ab Episcopo institutus fuit.

Lælius hic, mutata nunc sententia, Clericali Veste, Tonsuraque dimissa ad
 „ statum Laicorum reversus est, contenditque juxta quintam legem, & condi-
 „ tionem a Fundatore adjectam, & ab Episcopo probatam fructus Bonorum
 „ Cappellaniæ percipere, & ad Horas Canonicas non teneri, licet viginti an-
 „ norum ætatem exceßerit, cum nulli alli sint a Fundatore descendentes, cum
 „ Franciscus natu major Cappellaniæ dimiserit, & nullus Clericari velit.
 „ Barbara Lælii mater, ut suæ, filiique conscientie consulere, oblati precibus
 „ Sacro huic Tribunali horum dubiorum definitionem postulavit. Audito
 „ Episcopo, dubia nunc proponuntur, & disputat Lælius rem esse de Bene-
 „ ficio mixto, licitam esse conditionem illam *quintam* a Fundatore adjectam,
 „ cum Beneficii Ecclesiastici redditus percipi possint a Laico, non jure, & ti-
 „ tulo Beneficii, quod equidem vecavit dimissione vestium, & Tonsuræ Cle-
 „ ricalis facta a Lælio, sed jure, & titulo sæculari administrationis, donec
 „ aliquis veniat, qui capax sit *Lotter de re Benef. lib. 1. quæst. 32. num. 35.*
Graz. de Benef. par. 1. cap. 2. num. 30. Corral. in Prax. dispens. lib. 4. num.
27. Alphonsi. de Leo de off. Cappell. quæst. 4. par. 6. num. 3., & Sacra hæc
Congregatio in Dertonen. 15. Augusti 1730. Quod si licita hæc conditio fuit,
 „ obesse clausulam ab Episcopo adjectam, *quatenus Sacris Canonibus, & Apo-*
stolicis Constitutionibus non adversentur: disputat etiam ad Horas Canoni-
 „ ces non teneri, quia hoc onus Beneficiis Ecclesiasticis, non simplicibus Legatis
 „ Piis injungitur, & illud fundator dare voluit iis, qui uti Clerici, & Cap-
 „ pellani Beneficium obtinerent, non iis, qui uti Patroni, & hæredes sangui-
 „ nis redditus perciperent, si Clerici esse nollent, & nullus alius capax esset:
 „ Hec summa est rationum Barbaræ, & Lælii. Dubia sunt.

I. *An erectio Jurispatronatus, de quo agitur, sit verum Beneficium, vel po-
 „ tius juxta reservationes a fundatore appostas sit merum Legatum
 „ Pium Laicale, ita ut Lælius, qui Clericare non vult, suos facere
 „ possit fructus ejusdem Jurispatronatus cum onere tantum per alium
 „ celebrandi Missas a Fundatore præscriptas? & quatenus negative quo-
 „ ad primam partem, & affirmative quoad secundam.*

II. *An Lalius nolens Clericare perventus ad aetatem viginti annorum possit percipere fructus Pii relictæ, de quo agitur absque eo, quod teneatur ad recitationem Divini Officii in casu &c.*

*Seff. 24. c. 12.
de ref.*

URBINATEN. ERECTIONIS CANONICATUS: Testamento, quo defunctus anno 1683. Comes Giudus Ubaldus Paciotti Urbinas hæredem scripsit Carolum Emanuelem Fratris filium, eique substituit filios masculos in infinitum, sceminiis semper exclusis: Linea vero masculina defecta, substituit Sodalitium Sanctæ Mariæ Misericordiæ Plani Mercatus Urbini, his tamen adjectis oneribus, „ Che i Signori Rettori debbano in quel tempo far erigere „ un Canonicato, che sia di Massa del Rev. Capitolo d' Urbino, dandoli quel „ Capitale, o entrata, che concorderanno, e che l' elezione d' esso Canonico „ spetti a medesimi Signori Rettori della Confraternita &c. Di più voglio, „ che li medesimi elegghino un Mansionario per detta Cattedrale con „ darli la Provisiione, che hanno altri, ed appoggiarli il peso, ed obbligo, che „ averanno gl' altri Mansionarij &c. Voglio anche facciano un Chiericato nell' „ istesso Arcivescovado, che pare a me sarà il quinto, al quale venga assegnata „ tanta provisiione, quanta hanno gl' altri, che tiene il Rev. Capitolo. „ Defuncto anno 1744. linea masculina Caroli Emanuelis hæredis scripti, ideoque, cum evenerit casus substitutionis, hæreditas Com. Guidi Ubaldi delata fuit ad Sodalitium substitutum, dispendisq; a Peritis rationibus hæreditariis, compertum est eam esse scut. 22630. 31. Ducalium Urbini *nullis prorsus subjectam debitis*, ut his verbis refert Archiepiscopus. Omnia igitur parata videbantur, ut fierent erectiones, quas voluit Testator, sed renuente, & moras necente Capitulo, Sodalitium satius duxit ad hoc Sacrum venire Tribunal, auditoque, ut moris est, Archiepiscopo, qui secundum Sodalitium respondit, Causa proponitur.

Exceptiones Capituli sunt, quod bona, quæ in dotem tradi debent, pluribus hypothecis obnoxia sint, cum neque æs alienum scut. 2586. 66. monetur Urbini, quo gravatur hæreditas, expungendum sit, neque factum fuerit multiplicum, quod ex molendinis redditibus faciendum statuerat Testator. Firmandum itaque prius esse legitime statum hereditarium, inde erigendum esse Canonicatum, quem tamen erigi vetat, nisi hæ, quæ sequuntur leges, & conditiones in ipso erectionis actu adjiciantur. *Prima* est, ut novus Canonicus oneribus omnibus, sive personalibus, sive realibus subjectus sit: *Secunda*, ut ad Decanatus dignitatem pervenire numquam possit: *Tertia*, ut admitti nequeat ad annuam Pensionem scut. 50., quam Clemens XI. Optimus, Maximusque Princeps quindecim Canonicis, qui *Antianitatis* prærogativa præstant, largitur est: *Quarta*, ut Sodalitium sese obligatum velit ad dotem Canonicatus augendam, quoties legata Massæ relictæ, quorum bona jure ususfructus ab aliis detinentur, cum eadem Massa consolidentur, idemque, ubi futuro tempore legata relinquuntur, esse servandum. Censuit Archiepiscopus, cujus rationes libello suo sustinet Sodalitium, statum hæreditatis optime constitutum fuisse: Æs alienum scut. 2586. 66. non esse hæreditatis Guidi Ubaldi, sed Friderici, & Caroli Emanuelis primi hæredis: Multiplicum non fuisse injunctum Sodalitio adeunti hæreditatem Testatoris, idque colligi, quia multiplicum cedere debebat in utilitatem priorum hæredum, qui necessario defecti supponuntur, cum ad Sodalitium hæreditas ex substitutione defertur: neque culpæ Sodalitii adscribendum esse, quod factum non fuerit, cum Carolus Emanuel primus hæres Apostolicum beneplacitum impetraverit, ut cum Sodalitio transigere posset, atque in ea transactione se, hæredes, bona obligata voluerit ad æs alienum expungendum, & multiplicum præstandum.

De conditionibus, quas Capitulum in ipso erectionis actu apponi vult, ita censuit Archiepiscopus: novum Canonicum onera personalia subire omnino teneri, realia vero, quanti fundorum assignandorum conservatio fructuumque

exactio æstimabitur, ut Massa Capitularis neque detrimenti aliquid capiat, neque utilitatis: non posse novum Canonicum Juribus, quæ Canonicatui adnexa sunt, renunciare, quale illud est optionis ad Decanatum, quæ Dignitas Canonico, qui tempore cæteris præstat, debetur; De Pensione a Clemente XI. elargita plures proponit conjecturas, quibus probetur Summum Pontificem noluisse ab ea repelli novos erigendos Canonicatus, fierique posse erectionem, *reservatis hinc inde juribus*: De quarta conditione augmenti dotis censet *rationem habendam esse pro relictis Massæ Capitulari factis, non vero faciendis*. Hec latius exequitur Sodalitii libellus, ut monstrat Capitulum nulla ratione dissentire, & hoc dissensu nequicquam obstante, Canonicatum esse erigendum, dotemque assignandam esse, quæ respondeat doti cæterorum Canonicatum, Mansionariorum, & Clericorum; Paratos esse Sodalitii Rectores eam sive in specie, sive in quantitate tradere, uti magis lubeat Capitulo. A Canonicis nihil hæcenus habuimus. Dubium est.

An sit locus erectioni Canonicatus, Mansionariatus, & Clericatus ad formam testamenti Guidi Ubaldi Paciotti, & quæ dos respective sit assignanda in casu &c.

GERVNDEN. ADMISSIONIS: Diuturno usu, & longa consuetudine observatum fuit, ut in Parochiali Ecclesia Turricelle a Montegrino Dioceseos Gervendensis Communitas Beneficiariorum componeretur iis tantum, qui Sacerdotes essent, hinc ad participationem emolumentorum ex Anniversariis, aliisque Officiis Sacerdotes tantum admissi fuerunt, Clericis exclusis; Jus tamen interessendi, & participandi sibi vindicant Clerici, quorum jura substatinet Magistratus, ad quem nominationes pertinent. Re ad hoc Sacrum Tribunal delata, auditus fuit, ut fieri solet, Episcopus, qui secundum Beneficiarios Clericos respondit. Censet enim eam consuetudinem incipisse sæculi hujus initio, cum Bellorum causa deminutis redditibus, ut congrua Sacerdotibus integra esset, Clerici excludi debuerunt: spectandam itaque hanc consuetudinem hoc tempore non esse, quæ redditus Beneficiariis Clericis sufficere possunt: Dispositione *c. unic. de Cle. non residen. in VI.* Jus interessendi, & participandi de his redditibus simplicibus Clericis competere, idque agnovisse ipsam Communitatem, cum Taxam, quam Berengatius Episcopus anno 1499. ab absentibus solvendam statuit, exegit tam a Beneficiariis Sacerdotibus, quam a Clericis: Addit anno 1731. constitutum fuisse, ut *Fallentie Punctature* ab iis solvende, qui Divinis Officiis non interessent, in arca communi retinerentur, & venderentur in augmentum distributionum, annoque 1735. constitutum fuisse a Vicario Generali certam quantitatem distribuendam singulis ex 30. Residentibus ob præsentiam tum Anniversariis, tum aliis Ecclesiæ functionibus, & sequenti anno 1735. eundem Vicarium Generalem; ut Sedis Apostolicæ Delegatum, cum redditus oneribus impares essent, raduxisse onera, habita ratione quantitatis distribuende in singulos ex 30. Residentibus: hinc colligit Episcopus Beneficiarios Clericos non esse excludendos, ne redditus; & distributiones in alios usus convertantur, nam Clericis exclusis, illud sequeretur, ut exacto anno, superessent non solum *Punctature*, sed etiam distributiones, a quibus Clerici excluduntur, licet in numero 30. Residentium comprehendantur. Hæc Episcops.

Sess. 25. c. 4. de ref.

Contra Communitas Sacerdotum consuetudinem illam etiam ante Bella sæculi hujus initio gesta, servatam in hac Ecclesia demonstrat: disputat triplicis generis esse Anniversaria, & Suffragia, quæ in hac Ecclesia agi debent: Alia enim a Testatoribus relicta fuisse, nullis designatis Personis, a quibus agi deberent: Alia, ut agerentur juxta Ecclesiæ consuetudinem: Alia, ut agenda sint a Sacerdotibus ejusdem Ecclesiæ: Ab his omnibus, eorumque emolumentis Clericos excludendos esse: A prima specie excludi, quia Anniversaria Ecclesiæ relicta censentur, ut a dignioribus agantur, quales sunt Sacer-

dots:

dotes: Accedente præsertim tacita Testatorem voluntate, qui ea agi voluisse censentur a Sacerdotibus potius, quam a Clericis, eoque amplius, quod inter hæc plurima sint, quæ solum a Sacerdotibus agi possunt. De secunda specie dubitari non posse ait Communitas, quia consuetudo Ecclesiæ, ad quam sese Testatores retulerunt, solos Sacerdotes admittat: Idem de tertia specie Judicium esse, cum Testatores discrete Sacerdotes nominaverint. Hæc Communitas, a Beneficiariis Clericis nondum libellus Jurium datus fuit. Vnum est Causæ caput.

An, & in quibus Anniversariis, & Functionibus admittendi sunt ad interessendum, & participandum de omnibus emolumentis Beneficiati Ecclesiæ Turricellæ a Montegrino adhuc simplices Clerici ad instar Presbyterorum in casu &c.

Dilata ad primam Julii.

Die Sabbathi 6. Junij 1750.

EX Folio ultimæ Congregationis habitæ die 9. transacti Mensis Maij, tres, quas primo subiicimus, Causæ expediendæ super sunt. Rogamus itaque Eminentissimos Patres, ut idem Folium consulant, quo species, rationesque, quæ in Causis illis proponuntur, ad memoriam revocare possint.

Sess. 22. c. 8.
& 9. de Ref.

LIPAREN., cujus duo sunt Capita.

- I. *An Hospitale S. Bartholomæi Liparen sit omnino exemptum à Visitatione Episcopi? Et quatenus affirmativè.*
- II. *An facta a Curia Episcopali Liparensi super Visitatione dicti Hospitalis sint delenda?*

Hospitale non esse exemptum à jurisdictione Episcopi quoad redditionem rationis. Ad II. Provisum in primo.

Sess. 25. c. 9.
de Ref.

SENOGALLIEN. CAPPELLANIÆ, cujus pariter duo sunt Capita.

- I. *An erectio Jurispatronatus, de quo agitur, sit verum Beneficium, vel potius juxta reservationes a fundatore appositas sit merum Legatum Pium Laicale, ita ut Lelius, qui Clericare non vult, suos facere possit fructus ejusdem Jurispatronatus cum onere tantum per alium celebrandi Missus a Fundatore præscriptes? & quatenus negative quoad primam partem, & affirmative quoad secundam.*
- II. *An Lelius nolens Clericare perventus ad ætatem viginti annorum possit percipere fructus Pii relicti, de quo agitur absque eo, quod teneatur ad recitationem Divini Officij in casu &c.*

Ad I. Affirmativè ad primam partem, quo vero ad secundam partem, facta per Lelium renunciatione Beneficii, & Clericatus Affirmativè. Ad II. Provisum in primo.

URBINATEN. ERECTIONIS CANONICATUS, in qua quæritur . *Sess. 24. c. 12. de Res.*
An sit locus erectioni Canonicatus , Missionariatus , & Clericatus ad formam
testamenti Guidi Ubaldi Paciotti , & quæ dos respectively sit assignanda in
casu &c.

Affirmativè & dotem esse solvendam in pecunia numerata , ad effectum investiendi in tot Locis Montium Cam. non vacabilium liberè juxtà legem foundationis , & Archiepiscopus incumbat executioni .

LIBONEN. MATRIMONIIS : Duo sunt in hac **Causa** contraria Sacris hujus Tribunalis Responsa ; Proposito in *Congregatione* habita die 14. Decembris anni 1748. Dubio -- *An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.* - *Sess. 24. c. 1. de Res. Matr.*
 Responsum fuit - *Affirmative* - In *Congregatione* vero , quæ habita fuit die 24. Januarij hujus anni , Dubio - *An sit standum , vel recedendum a Decisis in casu &c.* - Responsum fuit - *prævio recessu a Decisis non constare de nullitate Matrimonij* - In hac igitur responsoforum varietate respondendum nunc est .
An sit standum in primo , vel secundo loco decisis in casu &c.

In secundo loco decisis , & ampliùs .

NARNIEN. MATRIMONII : Postquam Sacrum Tribunal in *Congregatione* habita die 27. Augusti anno 1746. respondit in hac Causa - *esse locum Cohabitationi triennali* - Exacto triennio , iterumque proposita Causa in *Congregatione* habita die 14. superioris Mensis Martij responsum fuit - *Sess. 24. c. 1. de Res. Matr.*
Sit recognitio corporis Mulieris per obstetrices deputandas ab Episcopo -- Inspecio ab obstetricibus ventre Lavinie , renunciarunt illæ integram eam esse , atque inviolatam a Viro ; Postulat itaque Lavinia , ut Eminentissimi Patres Dubium toties propositum expediant .
An sit locus dissolutioni Matrimonii in Casu &c.

Non proposita .

ROMANA , SEU JANUEN. ASSIGNAMENTI : Species omnis hujus Causæ habetur in *Folio Congregationis* habitæ die 5. Maii anno 1742 , quod in lucem Hominum editum fuit *Vol. XI. Thesaur. Resol. Sac. Congregat. pag. 96* Proposito ea die Dubio - *An assignamentum factum Paulo Justiniano sit consignandum in casu &c.* - Respondit Sacrum Tribunal - *Negative* , & ampliùs - ut in eodem *Vol. XI. Thesaur. Resol. pag. 78.* Audiri contra hanc Definitionem postularunt Heredes Archiepiscopi Christophori Battelli emptoris annuæ præstationis debitæ Paulo Justiniano , & obtinuerunt . Nunc Causa proponitur , & ex rationibus , quas dant in Libello Jurium , postulant , ut decernatur consignatio annuarum præstationum , quæ Paulo debebantur ad diem usque 25. Januarii anno 1743. , qua die Paulus obiit ; Respondendum igitur est .
An sit standum , vel recedendum a decisis in casu &c.

Dilata ad sequentem .

PISAUREN. SPONSALIUM: A Dote Puellæ Claræ Magni Patris, Patrique hæredis venerunt sagittæ, unde plures nobiles Juvenes Conjugem eam optaverunt. Hos inter Joseph Armellinius Nobilis Urbinas felicior visus est, nam ejus Mater res composuit cum Matre Claræ, & tabulas nuptiales signarunt, inscra prorsus eadem Clara. At, ubi Puella certior hac de re facta fuit, in Matrem indignata primo postulavit a Judice ut a cura Mater removeretur, inde judicio egit, ut declararetur nullitas Sponsalium, se absente, atque ignorante, contractum cum Josepho Armellinio, & post longas moras sententiam obtinuit a Vicario Generali Pisaurensi. Provocavit Joseph ad Judicium Metropolitanum, sed Decreto R. P. D. Auditoris Sanctissimi res delata est ad Amplissimos Patres. Duo sunt, quæ a Clara proponuntur: Primum est Sponsalia nulla esse, quod sine ejus scientia, consensu, & præsentia contracta fuerint a Matribus, nam si Sponsalia sunt mutue repromissiones futurarum nuptiarum, necesse est nulla esse, cum Clara absens, & ignara futurarum nuptiarum neque promiserit, neque repromiserit; Ubi vero ea rescivit, ratihabere noluerit: Ratihabitionem enim non concludere sermones, mensam pistolas, in quibus nullum verbum est de Sponsalibus. Alterum est, quod, etsi valida dici possent Sponsalia a Matribus contracta, dissolvenda tamen sint, nec cogendam esse ad matrimonium contrahendum; Res enim est de Fæmina, non de Viro: levem quamcumque Causam satis esse, ut Fæmina a Sponsalibus non juratis recedere possit, & resilire: Causam hic esse vehementem, quod Clara ignoraverit Josephum omnia bona sua Fratri donasse intuitu matrimonii, quod contraxit, quod, si ante rescisset Mater Filiam benenummatam, non spondisset Viro nobili, sed pauperrimo, cum alii essent æquæ nobiles, sed ditiores, qui has nuptias appeterent; Coactioni igitur non esse locum in Fæmina juxta constantem Sacri hujus Tribunalis sententiam deductam ex cap. *Requisivit de Sponsal.* Addit explorationi locum non esse, cum ipsa per se postionibus a Josepho datis coram Vicario Generali, remotis arbitris, responderit. Hæc Clara: a Josepho nihil hæcenus habuimus. Dubium est.

An sponsalia, de quibus agitur, sint exequenda in casu &c.

Dilata ad sequentem.

CONPOSTELLANA: Testamento, quo decessit Petrus Penales Compostellanus Parochie S. Mariæ del Camino, post plura relicta Legata Dominicæ Sorori, ejusque Filiis ita inquit, „ In reliquis meis bonis, juribus, & „ actionibus relinquo, & instituo in hæredem Animam meam, ut pro ea, & „ pro Animabus illis, quibus teneor, ea omnia distribuantur, & pro eodem „ effectu illa vendantur a meis Executoribus, vel sub licitatione, vel sine „ ea, modo supra expresso, „ Non satis fuerunt Dominicæ Legata eidem, „ ejusque Filiis relicta, obtinuit etiam ab hoc Sacro Tribunali annuam præstati onem ducatorum 40. ad decennium ex redditibus Fraternalis hereditatis. Postulat nunc, ut hereditariis iis Bonis, quæ supersunt ex ingenti viginti mille Sacrorum numero, quæ hæcenus acta sunt, fundetur Cappellania, quæ conferri perpetuo debeat uni ex suis filiis, & descendentibus, datis Cappellano certis, & perpetuis Sacrorum oneribus arbitrio Eminentissimorum Patrum. Intercedit tamen Rector Parochialis Ecclesiæ S. Mariæ del Camino, a qua Sacramenta per annos 30. ad obitum usque accipit Testator, vetatque hanc Cappellaniæ Foundationem; disputat enim Bona hereditaria, quæ supersunt, vendenda esse, & pretium erogandum in reparationem Ecclesiæ Parochialis, quæ ruinam minatur, nec redditus habet, quibus reparatio fieri possit: Parochianos portionem, ratamque, quam præstare tenentur, jam contulisse, Parocho vero ne congrua quidem salva sit. Intentio Parochi est in dispositione Juris, ex qua in his dispositionibus Testamentariis, Anima Testato-

31

statoris herede relicta, Jus successionis ad Ecclesiam Parochialem spectare ex
*Text. in l. quoniam 16. Cod. de Sacros. Eccles. & in §. Si quis in nomine. Authen.
 de Eccles. Titul. disputant Padill. in l. cum quidam 24. num. 9. ff. de Legat. 2.
 Mantica de conject. ult. vol. lib. 8. tit. 6. n. 1. Leoncill. de Privileg. Pauper.
 par. 1. privileg. 99. num. 4. Thoro de Privileg. Caus. Piar. privileg. 254. fol.
 154. Cancer. Var. Resol. part. 3. cap. 20. num. 222. & seqq. Amostaz de
 Caus. Piis lib. 4. cap. 1. n. 1. & 2.*

Præsumptus enim erga Parochialem Ecclesiam Testatoris affectus, & labor Pa-
 rochi, qui per annos 30 Sacramenta ei ministravit, hanc voluntatis conje-
 cturam præstant, ut differunt Mantica de conject. d. tit. 6. num. 14. Rubens
 de Testamen. cap. 68. n. 91. Ventrigl. in Prax. par. 2. tit. 28. num. 34. Amostaz
 de Caus. Piis lib. 1. cap. 11. num. 22. unde æquum videtur, id, quod superest
 ex Bonis hereditariis, tribui Ecclesie Parochiali pauperi, ut in Fabricam
 erogetur Piton. discept. Eccles. 148. num. 33. & seqq. Hinc reiiciendam esse
 Dominicam postulanti, ut fundetur Cappellania, disputat Parochus, quia
 voluntas Testatoris tacita contraria sit, quod colligitur, tum quia iussit, ut
 bona sua venderentur, præteritumque distribueretur, tum quia pium, quod
 voluit, opus, Anniversarium nempe perpetuum, ipse vivens fundavit in Ec-
 clesia S. Christophori. Hæc Parochus, eadem habet Archiepiscopus Compo-
 stellanus, ut fieri solet, auditus ab hoc Sacro Tribunali. A Dominica nihil
 habuimus. Dubium est.

An, & cui sint distribuendi redditus, & bona hereditaria quondam Petri Pe-
 n-les, sive potius sit locus erectioni Cappellanie in casu &c.

Arbitrio Archiepiscopi juxtà mentem.

SARNEN.: Dissat Cathedralis Ecclesia Sarnensis a Civitate fere duobus mil-
 libus passum: sita est in Sylvis, via aspera, & in via: hyeme Boreales veni-
 ti, ætate flagrantissimi solis radii, & incommodum augent viæ, & gravissimi
 morbis afficiunt Dignitates & Canonicos ejusdem Cathedralis, qui duode-
 cum numero singulis diebus Choro adesse tenentur: Hinc consequens est,
 ut contractis morbis, aut eorumdem periculo deterritis Canonicis, servitium
 Ecclesie negligatur. Ad hæc mala tollenda optimum Capitulo visum est, ut
 erigerentur octo Loca Hebdomadarios, & duobus ex iis dotem assignavit
 Episcopus duorum Cappellaniarum, quarum Jus præsentandi ad eam per-
 tinet; reliquis sex assignavit Capitulum annuam quantitatem ducatorum 60.
 ex decimis prædialibus, & partem quintam omnium Emolumentorum, & Ju-
 rium Parochialium. Mens Capituli est, ut aucto Ministrorum Ecclesie nu-
 mero, levetur labor singulorum, nam omnes Festis, & communibus diebus
 servitium Ecclesie præstare poterunt, aliis vero diebus per hebdomadam, sive
 alternatim, atque ita, sublata diuturna servitii assiduitate, facilius Ca-
 nonici Choro, atque Horis intererunt, & Ecclesie cunctis diebus a decem
 Personis servitium accipiet. His compositis, Preces Sacratissimi Principi no-
 stro obtulit Capitulum, quibus postulabat, ut hæc Pontificia autoritate
 confirmarentur. Data hæc cognitio fuit Amplissimi Patribus: Auditus Epi-
 scopus secundum Capitulum respondit. Decernendum nunc est ab Eminentissi-
 mis Patribus.

*Scff. 24. c. 2.
 de Ref.*

An sit deferendum Oratorum precibus in casu &c.

Affirmativè cum solitis clausulis.

Die Sabbathi 20. Junii 1750.

Prima ex tribus, quas subijcimus, Causis in *ultima Congregatione* habitae die 6. *hujus Mensis* Proposita non fuit: Duabus aliis indulta fuit Dilatio ad hanc Congregationem: Poterunt itaque Eminentissimi Patres ejusdem Congregationis Folium iterum consulere ad eas expediendas.

*Sess. 24. cap.
1. de Refor.
Matrim.*

NARNIEN. MATRIMONIUM, cujus est unum Caput.
An sit locus dissolutioni Matrimonij in casu &c.

Affirmativè .

*Sess. 22. c. 4.
de Ref.*

ROMANA SEU JANUEN. ASSIGNAMENTI, qua quaeritur.
An sit standum, vel recedendum a Leticis in casu &c.

Dilata ad sequentem .

*Sess. 24. cap.
1. de Refor.
Matrim.*

PISAUREN. SPONSALIMUM, cujus Dubium est.
An sponsalia, de quibus agitur, sint exequenda in casu &c.

Negativè, & amplius .

*Sess. 25. cap.
19. de Reg.*

VALLISOLETANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM: Vidæ Matris cubiculariam Puellam Augustinam Arenillas data Matrimonij fide, compressit Franciscus Serrano, & ex ea Filiam sustulit: Mater inde Francisci ad secundas venit nuptias cum Balthaxarre Barba, ferè homine ingenij, quique omnibus aspera, ferocique natura metum incutiebat. Hic, ubi Francisci amores, & datam Connubii fidem rescivit, graviter iratus, nihil intactum reliquit, ut eum a proposito dimoveret: Vitrici iram diu ferre non potuit Franciscus, & ut aut mortem, quam minabatur, aut statum Religiosum, quem ei indicebat, effugeret, domo abiit, & varia in loca concessit, sed media hyeme, sine nummis Patriam repetere coactus fuit; domum tamen non rev. sit, sed ivit ad Cognatam: Advenit Vitricus ense districto, Franciscus mortem fugiens e fenestra sese precipitem dedit non levis altitudinis, sed quam casu mortem evasit, vix fugit ab ense, quem perditus ille in eum jecit e fenestra. Fugit Franciscus in domum Josephi Gonzalez, eumque persecutus Vitricus morti dedisset, nisi Joseph obstitisset impavide. Fractus animo Franciscus, acceptis a Matre literis, ipsoque Josepho suadente, Vallisoletum concessit ad Monasterium PP. Carmelitarum Excalceatorum; invitatus ibi, & reluctans licet, vestes tamen Ordinis suscipere debuit. Id ubi rescivit Augustina Arenillas, quæ judicio egerat, ut sponsalia observarentur, & datam fidem Franciscus impleret, continuo Vallisoletum petiit; rejecta a Priore Monasterii, qui Vitrici Avunculus erat, in ipsa Ecclesia, dum Sacra solemnità agerentur clamoribus, & maledictis P. Franciscum increpuit, ruptam exprobrans fidem; Sacra turbata sunt, Populi, qui adstabat, metus ingens, reductus in Cellam P. Franciscus, pulsa Ecclesia Examina. Expelli Monasterio optabat P. Franciscus, qui leges omnes, quibus obstricti sunt

sunt Tyrones, rumpebat, ut eiceretur: Aversum a Religiosa vita animum, & datam Matrimonii fidem Præfatis Monasterio, & Contryonibus suis declaravit, vim, metumque a Vitrico illatum aperuit, vestes suas repetiit; frustra omnia. Dies Professionis advenit: Mater ad Monasterium accessit bona filii inhians renunciatione, quam petebat; negavit Filius, & renunciationem, & Professionem sese emissurum; hinc iterum ortæ in ipsa Ecclesiæ turbæ. Advenere Patres, sed nihil obtinuerunt, licet nihil omiserint, ut, & renunciationem, & Professionem emitteret P. Franciscus. Advocatus fuit Vitricus; ejus præsentia, & metu, qui ab eo erat in P. Francisco, compositæ res fuerunt; & P. Franciscus anno 1728. Professionem emisit, licet ad ætatem, quæ ex Ordinis illius Constitutionibus requiritur nondum pervenisset. Validâ censuit Professionem suam ignorantia Juris P. Franciscus, ut ipse fassus est, nec ante annum 1738. resiliiri ab ea posse scivit, cum Theologiæ, quæ ad mores pertinet, operam daret, & in quæstionem incidisset. Anno solum 1744. quo in Regnum Murciae ivit ad Patris Consanguineos, opibus, & consilio juvari potuit, & querelam nullitatis suæ Professionis proponere, dato libello, precibusque oblati Sacratissimo Principi nostro, a quo data postulationis hujus cognitione Amplissimis Parribus, confectus fuit Judicialis Processus, & auditi plurimi Testes hinc inde adducti, atque ipse P. Franciscus, e quibus, quæ hætenus narravimus excepta fuerunt.

Contra Ordo, & Defensor Professionis Testes urgent, qui dicunt P. Franciscum ultro, & sponte sua Vestes suscepisse, lætum, singularique observantia legum, explevisse annum Probationis, & si quid eo anno in leges peccavit, nullius fuisse momenti: Pari jucunditate animi, Vitrico absente, Professionem emisisse, aversum a Religiosa Vita animum suum, & repugnantem voluntatem numquam monstrasse: Matri quidem, quæ bona filii appetebat, repugnasse, non quia Professionem nollet emittere, sed quia Augustinæ bonæ cedere vellet: Negant omnes vim, metumque a Vitrico illatum, & si aliquando Franciscum Vitricus corripuit, id ab eo factum fuisse dicunt, ut Privignum ad bonam frugem, honestosque mores revocaret. *Addit. Professionis Defensor* ignorantiam Juris, quam P. Franciscus allegat, non esse spectandam; Professionem, ætiam si nulla fuisset ob vim metumque illatum, ratihabitam fuisse longo 19. annorum tempore, quo P. Franciscus in Ordine fuit, Sacros Ordines suscepit, & Vota singulis annis iteravit: Sponsalia quæ ab eo contracta dicuntur, non facere, ut nulla sit Professio, quam inde emisit: Constitutiones Ordinis irritam non reddere Professionem ante 17. annum emissam, sed prohibere solum, ne quis ante hos annos recipiatur nullitatis non adjecta Sanctione. In hac facti, & rationum varietate decernere debent Eminentissimi Patres.

An sit locus restitutioni in Integrum in casu &c.

Dilata ad sequentem.

NOLANA: Archipresbyteralem, & Parochialem Ecclesiam S. Petri ad Scafatum, quæ nullius Diæcesis est, omnes retroactis temporibus visitarunt Nolani Episcopi: Ægre tamen id ferre nunc capit Thomas Antonius Cortone Archipresbyter, & Parochus illius Ecclesiæ, quia, ut ait Episcopus in Visitatione anni 1748. correptus fuerit, quod Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum ea, qua decebat, observatione non retineret. Visitatores itaque ab Episcopo justis ex causis impedito delegatos repulit sequenti anno 1749., Sacramque Visitationem fieri prohibuit. Excommunicarunt illum Visitatores, eique vetarunt, ne deinceps auderet Mitra, Baculo, Cruce, Throno aliisque Episcopalibus Insigniis uti, Populo sive in Ecclesia, sive in Oppido benedicere, Confessarios approbare, facultatem dare concionandi, publicare Indulgentias,

Sess. 7. cap. 8. de Ref. Sess. 21. c. 5. de Ref. Sess. 24. c. 9. de Ref. Sess. 23. c. 15. de Ref. Sess. 25. c. 11. de Reg.

tia, Literas dimissoriales dare ad Episcopos, aliaque agere, quæ vel Episcopi dignitatem, vel Jura eorum, qui Territoria separata habent, solum respiciunt. Excommunicatione tamen, & inhibitione spreta, non solum Sacra egit, sed Visitatores ferram reciprocando uti reos turbatæ, violatæque Jurisdictionis excommunicavit. Certiores fecit de his Amplissimus Patres Nolanus Episcopus, & rogatus fuit Eminentissimus Neapolitanus Archiepiscopus, ut, audito Parocho, animi sui sententiam aperiret: Preces Archipresbyter, & Parochus obtulit, quibus petebat absolvi saltem cum reincidentia, rescriptumque fuit, ut expectarentur Literæ Eminentissimi Archiepiscopi. Venerunt autem plenæ Juris doctrina, quibus Episcopi Nolani, & Archipresbyteri rationes diligentissime exposuit. Multa, & gravia sunt Jura, quæ Archipresbyter edidit, ut Ecclesiam suam a quacumque Episcoporum, & præsertim Nolani Jurisdictione liberam, & S. Sedi Apostolicæ immediate subjectam asfereret: His respondit Episcopus luculento libello, quo urget Juris dispositionem, & rejicit Jura, quæ ab Archipresbytero proposita fuerunt Eminentissimo Archiepiscopo. Causa nunc proponitur VI. Capitibus collecta: ab Archipresbytero nondum libellum habuimus: Dubia sunt.

- I. *An Episcopus Nolanus sive per se, sive eo impedito per Convistatores sit manutenendus in possessione Visitandi Parochum, & Ecclesiam Parochialem Terræ S. Petri ad Scafutum in casu &c. ? & quatenus affirmative.*
- II. *An sustineatur excommunicatio a Convistatoribus Episcopi Nolani fulminata contra Parochum Thomam Antonium de Cortone in casu &c. Et quatenus affirmative.*
- III. *An dictus Parochus incurrerit Irregularitatem in casu &c.*
- IV. *An Parochus dictæ Ecclesiæ possit uti Insignibus Episcopalibus, Populum per eandem Ecclesiam, & Terram benedicere, ac Thronum in dicta Ecclesia retinere in casu &c.*
- V. *An idem Parochus possit Confessarios approbare, licentias Concionandi concedere, & Indulgentias publicare, sive potius prædicta spectent ad Episcopum Nolanum in casu &c.*
- VI. *An dictus Parochus possit concedere Literas dimissoriales, sive potius ab Episcopo Nolano teneantur Scholares dictæ Terræ prima Clericali Tonsura initiari, & Clericos tam ad minores quam ad Sacros Ordines promoveri in casu &c.*

Ad I. II., & III. Affirmativè. In reliquis dilata.

Seff. 2^a. c. 15.
de R. g.

PERUSINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM: Nullam dixit Professionem, quam die 28. Octobris anno 1726. in Monasterio S. Petri Oratoris S. Benedicti Civitatis Perusiæ emisit D. Seraphinus Guazzesius, quia, nondum impleto decimosexto ætatis anno, eam emisit. Auditus fuit ab hoc Sacro Tribunali Episcopus Perusinus, eique mandata sunt Jurisdictionis, ut Processus judicialis fieret, servata forma saluberrimæ Constitutionis Sacratissimi Principis nostri. Constat itaque ex Fide Baptismatis Octavium Guazzesium, qui nunc in Ordine D. Seraphinus nuncupatur, natum fuisse die 28. Octobris hora sexta noctis anno 1710.; convenit enim Fide Baptismatis Liber Paternus, qui Aretii est in domo Guazzesia, nili quod adnotatio Patris habet horam sextam noctis cum quadrante, quod tamèn ad rem parum pertinet, colligitur enim facta temporis diligenti computatione defuisse sere dimidiam diei partem ad implendum annum decimum sextum: hinc nullam esse Professionem, ex aperte Tridentini Sanctione, disputat Guazzesius, neque

que dici posse eam ratihabitam fuisse, aut tempore 23. annorum, quibus in Ordine est, aut inuneribus gestis, aut Sacerdotio: Ratihabitio enim supplere potest defectum consensus in actu Professionis, non defectum ætatis, quæ ex forma legis requiritur: Ab Ordine, & Professionis Defensore nihil habuimus: Dubium est.

An sit locus restitutioni in Integrum in casu &c.

Dilata, & scribat Defensor Professionis.

TARENTINA PRÆEMINENTIARUM: Pluribus ortis controversiis anno 1746. in Capitulo Tarentino inter Archidiaconum Joannem Villegas & Canonicum Pœnitentiarium, cui adhaesit Canonicus Horatius Sebastius, scissoque studio in contraria Capitulo, Canonicus Sebastius Preces obtulit Sacro huic Tribunali, quibus expressit Capita Præminentiarum, de quibus controversia orta erat, & eorumdem definitionem petebat. Rescriptum fuit - Archiepiscopo in Curia pro Informatione, & Voto audito Archidiacono - Placuit inde Partibus, ut idem, qui tunc Ecclesiæ illi præerat, Archiepiscopus de his controversiis in actu S. Visitationis extrajudicialiter cognosceret. Suscepit arbitrium Archiepiscopus, & sequenti anno 1747 die 5. Augusti legem tulit Edictalem, qua controversias omnes præcidit. Contra hanc Legem decrevit Capitulum, ut Lis ageretur adversus Archidiaconum; Adito igitur Tribunali Signaturæ Justitiæ, circumscripta fuerunt Decreta ab Archiepiscopo lata in sua Lege Edictali, & Causæ cognitio ad hoc Sacrum Tribunal remissa fuit. Omnis itaque controversia IX., quæ sequuntur Capitibus, collecta nunc proponitur ab Eminentissimis Patribus definienda.

*Seff. 24. c. 1 2.
de Ref.*

- I. *An in Electionibus Officialium quotannis in Congregatione generali sub diebus 27., & 28. Junij fieri consueris per Schedulas, spectet ad Archidiaconum eligere Scrutatores Scedularum ex Urnis, ubi nomina Vocalium sunt inscripta, seu potius id spectet ad Capitulum, & Clerum pro ejus arbitrio in casu &c.*
- II. *An urgente necessitate eligendi infra annum unum, aut plures Officiales sive Deputatos rerum Capitularium, aut subrogandi aliquem in locum Officialium infra Annum decedentium, nominatio unius vel plurium privative spectet ad solum Archidiaconum, seu potius ad quem, & quomodo in casu &c.*
- III. *An in electionibus nominatorum ab Archidiacono, de quibus in secundo dubio, necessario adhiberi debeant Scrutatores ad instar electionum, quæ fiunt in Congregatione generali, seu potius relinquendum sit arbitrio Capituli in casu &c.*
- IV. *An Urnæ pro excipiendis suffragiis in omnibus Congregationibus Capitularibus fiat per Archidiaconum circumducendæ ad Sedes singulorum Vocalium, seu potius retinendæ fiat per ipsum in sua Sede manentem, vel potius collocandæ sint in medio Aulae Capitularis, & ad quem pertineat Jus numerandi suffragia in casu &c.*
- V. *An, & quomodo liceat Archidiacono efformare Tabulam seu Elenchum Dignitatum, Canonicorum, & Præbyterorum pro celebrandis Divinis Officiis in Festis primæ, & secundæ Classis in casu &c.*
- VI. *An, & quis locus in Obro debeat Dignitatibus sive Canonicis, sive Præbyteris munus celebrantis explentibus tam in matutino, quam in cæteris Horis Canonicis in casu &c.*
- VII. *An, & quale jus spectet Archidiacono, vel primo in Ordine Canonico in examine faciendo in pleno Capitulo Clericorum admit-*

- tendorum ad servitia, & participationem Ecclesie in casu &c.*
- VIII. *An, & a quibus dirigi, & demandari debent ea, quæ urgente necessitate non facile possint a Capitulo expediri, sive ad Actus Ecclesiasticos, sive ad Oeconomiam, sive tandem ad commune commodum, vel decentiam spectent in casu &c.*
- IX. *An Dignitates, & Canonici sedentes ex parte Archidiaconi possint ingredi, & egredi ex suis respective Stallis transeundo ante Stallum Archidiaconi, quatenus ex ea parte proximior pateat egressus, & ingressus ad eadem Stalla Canoniorum, & Dignitatum in casu &c.*

Dilata ad primam post proximam :

*Sess. 25. c. 19.
de Ref.*

NEAPOLITANA NULLITATIS PROFESSIONIS: Post annos triginta, quibus in Ordine fuit, & ad Sacerdotium promotus, & Prioris Officio bis functus est Thomas Malatesta Ordinis S. Joannis de Deo, validitatem Professionis, quam emisit, in dubium revocat, quod non sponte, & ex animi sui sententia Ordini nomen dederit, & ut falsi poenam, quo crimine Reus a Fisco peragebatur, effugeret. Prima criminis origo Mater fuit, eamque pariter fuisse dicit, quæ ad Regularem vitam suscipiendam filium impulit: nam cum Legibus annariis Neapoli cautum sit, ne quis ante 22. ætatis annum Tabellio sit, ope, consilio Matris, quæ falsos Testes supposuit, factus fuit Tabellio, licet decimum sextum ætatis annum ageret. Comperta falsitate, coactus fuit Asylum in Ecclesia quærere: Hinc mater, ut filium in Religiosam Domum impelleret, auxit poenam verbis, & suggestionibus amicorum, qui evadi furcam non posse dicebant, nisi aut fuga, aut vestibus Regularibus susceptis; Coactum igitur metu capitis Ordini nomen dedisse, & emisisse Professionem, anno tamen Probationis intercepto per noctes diesque decem valetudinis causa, ob quam domo Probationis egressus est. Omnia impleta fuerunt, quæ juxta saluberrimam in his Causis Constitutionem Sacratissimi nostri Principis implenda sunt, & P. Provincialis, ac *Defensor Professionis* validam eam tuentur, tum quia metus hic directus non fuerit ad emittendam Professionem, sed ad tuendam vitam, tum quia fugæ consilium accipere potuisset, tum quia longo tempore, Sacerdotio, & muneribus Ordinis purgatus fuerit metus, & revalidata Professio, etiam si metu nulla fuisset: Probationis annum integre expletum fuisse, protractione ejusdem anni ad alios decem dies, quibus in probatione Causam valetudinis legitimam fuisse, ut e loco Probationis educeretur, in eodem tamen Monasterio retentur, ut fieri solitum est cum Tyrones ægrotant. A Malatesta nihil habuimus. Dubium est.

An sit locus restitutioni in integrum in &c.

Negative.

Die Sabbathi 11. Julij 1570.

IN ultima Amplissimi Ordinis Congregatione habita die 20. transacti Mensis Junij, quæ sequuntur, duæ Causæ dilationem habuerunt ad hanc Congregationem: Rogamus itaque Eminentissimos Patres, ut ad eas definiendas Forum ejusdem Congregationis iterum consulant.

ROMANA SEU JANUEN. ASSIGNAMENTI, qua quaeritur.
An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

*Sess. 22. c. 4.
 de Ref.*

In decisio, & amplius.

VALLISOLETANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM, cujus Ca-
 put est.
An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

*Sess. 25. c. 9.
 de reg.*

Negative, & amplius.

LIPAREN. EXEMPTIONIS HOSPITALIS: Data fuit hæc Causa in
Folio Congregationis habitæ die 9. superioris mensis Maij sed proposita
 non fuit: Iterum data in *Folio Congregationis habitæ die 6. transacti mensis*
Junij duobus dubiis, quorum primum erat An Hospitale S. Bartolomæi Li-
paren. sit omnino exemptum a visitatione Episcopi? Alterum vero, An
acta facta a Curia Episcopali Liparensi super visitatione dicti Hospitalis sint
delenda? Responsum accepit: Ad I. non esse exemptum a Jurisdictione Epi-
scopi quoad redditionem rationis: Ad II. Provisum in primo. Non placuit
 hæc definito Administratoribus Hospitalis, ideoque nunc Dubium pro-
 ponitur.
An sit standum, vel recedendum a Decisio in casu &c.

*Sess. 22. c. 8.
 & 9. de Ref.*

In decisio, & amplius.

GERUNDEN. ADMISSIONIS: Imperio Sacri Tribunalis hæc Causa
 nunc proponitur, cum enim data fuerit in *Folio Congregationis habitæ*
die 9. superioris mensis Maij rescripserunt Eminentissimi Patres -- Dilata
ad primam Julij -- Poterunt itaque Folium illius Congregationis iterum
legere, ut Dubium Cause hujus expediant.
An, & in quibus Anniversariis, & Functionibus adnitiendi sint ad interes-
sendum, & participandum de omnibus emolumentis Beneficiati Ecclesiæ Tur-
ricellæ a Montegrino adhuc simplices Clerici ad instar Presbyterorum in
casu &c.

*Sess. 25. c. 40
 de Ref.*

Negative.

NARNIEN MATRIMONII: Definita fuit hæc Causa in ultima Amplissi-
 mi Ordinis Congregatione habita die 20. transacti mensis Junij, dubioque
An sit locus dissolutioni Matrimonii in casu &c. -- Responderunt Eminen-
tissimi Patres -- Affirmative -- Ad implendam cognitissimam Sacratissimi
Principis nostri Constitutionem, que de Matrimonio est, Causa nunc ite-
rum proponitur, & Amplissimi Patres repondere debent.
An sit standum, vel recedendum a Decisio in casu &c.

*Sess. 24. c. 1.
 de R. form.
 Matr.*

Dilata ad primam omnino, & scribat Defen-
 sor matrimonii.

ALBINGANEN. PROCESSIONIS, ET NULLITATIS INTERDICTI:
Advenienti novo Episcopo Albinganensi Visitationis causa Terram Tabiæ solemnī Pompæ, seu ut dicunt Processione occurrit Clerus: Desuere PP. Dominicani, & Cappuccini: Episcopus eorum Ecclesias interdicto supposuit: Confugerunt PP. ad hoc Sacrum Tribunal: Episcopus auditus fuit, Causa duobus collecta Capitibus nunc proponitur. Injustas, nullasque censuras dicunt Patres; Injustas quidem, quia nequeant Regulares cogi ad interveniendum Processionibus, nisi publicis, juxta decreta a Congregatione particulari jussu Urbani VIII. Pontificis Maximi, de qua *Mattheucc. in offic. Cur. Eccles. cap. 40. num. 2.*, neque has inter recenseri eam, quæ sit occasione primi ingressus, sive Visitationis Episcopi; Est enim non in honorem Dei, non in publicam utilitatem hæc Processio directa, sed in honorem, & reverentiam solius Episcopo, qui honor, & reverentia præstari debet hac ratione a subjectis, non vero ab exemptis, quales sunt Regulares. Numerantur itaque hæ Processiones inter insolitas, & extraordinarias, quibus Regulares interesse non tenentur, ut ex *Textu in cap. nimis prava 2. de excessib. Prælator. iradunt Abb. num. 3. Ancharan. num. 4.* alique ibidem Interpretes *Peyrin. de privileg. minim. in Addit ad Constit. Sixti IV. cap. 2. num. 29.*, & ad *Constit. 7. Pii V. §. 29. num. 25. Novar. in Lucern. Regular. Verb. Processiones num. 5. Ursaya discept. Eccles. tom. 9. par. 2. discept. 24. num. 88. Mattheucc. d. cap. 40. num. 4. Lantusch. Theat. Regular. Verb. Processiones n. 4. Latalan. in Comment. Ceremon. Episc. cap. 2. §. 8. num. 2. tom. 1. Panimoll. decis. 84. adnot. 1. num. 48. par. 3.*, ubi refert definitionem Sacri hujus Tribunalis in *Anagnina Processione 9. Decembris 1662.*

Dispositioni Juris addunt PP. consuetudinem, addunt loci distantiam: Consuetudinem quidem, quæ non solum non favet Episcopo contra Jus, sed favet Patribus secundum Jes, probant plures Testes, qui negant eosdem PP. affuisse quatuor Processionibus, quæ actæ fuerunt occasione ingressus quatuor prædecessorum Episcoporum. Distantiam vero loci, quæ probatur mensuratione facta a Peritis, legitimam esse causam, ob quam Regulares non ab his insolitis, & extraordinariis dumtaxat, sed etiam a publicis, atque universalibus Processionibus excusentur, tradiderunt *Ventrigl. in Prax. adnot. 12. tit. de Procession. §. unic. num. 8. Ugolin. de potest. Episcop. par. 1. cap. 20. §. 2. num. 5. Cokier. de Jurisdic. in exempt. par. 2. quæst. 45. num. 109. Piafec. in Prax. Episcop. par. 2. cap. 4. num. 47. Barbos. de Offic. & Potest. Episc. par. 3. allegat. 78. num. 21. Ricc. resolut. 308. num. 2.*; Nullas vero esse censuras disputant PP., quia neque monitio, neque interpellatio præcesserit, sine qua notari, & puniri non potuerint ob inobedientiam, & contumaciam, quæ sane monitio necesse est, ut legitima sit, & personalis, ne Regulares a Processionibus excusentur, ut docent *Mattheucc. in offic. Cur. quoad Procession. cap. 26. num. 4. Lezzana quæstion. Regular. tom. 1. cap. 9. num. 47. Peyrin. tom. 1. ad Constit. 2. Sixti IV. §. 11. num. 57. a S. Joseph dub. moral. tom. 2. titul. 180. num. 46.*; Nullas quoque dicunt easdem Censuras defectu citationis ad dicendum causam quare, sine qua relaxari non possunt. Hæc Patres: a Promotore Fiscali nondum libellus Jurium datus fuit. Dubia sunt.

- I. An Patres Dominicani, & Patres Cappuccini Tabiæ teneantur intervenire ad Processionem fieri solitam occasione primi ingressus Episcopi? & quatenus affirmative.
- II. An interdictum sublineatur in casu &c.

Ad I. Affirmative, prævia Intimatione facienda nomine Episcopi. Ad II. Negative, & amplius in omnibus.

39
Sess. 5. c. 3.
& II. de Ref.

MINOREN., SEV AMALPHITANA CENSURARUM. In Visitatione Sacrorum Liminum Episcopus Minorensis certiores fecit Eminentissimos Patres Cathedralis suæ Canonicos æs alienum contraxisse, & aliquot fundos Mensæ Capitularis distraxisse, pretiumque retractum in sua quemque accepisse commoda, Respondit Sacrum Tribunal *procedi oportere prout Juris esset adversus Canonicos, eosque modis omnibus adigendos, ut illata Ecclesiæ damna resarcirent* Ratus Episcopus mandatam sibi esse hisce verbis Jurisdictionem Sacri Tribunal, Sacram agens Visitationem, ingressus est Archivum Capituli, & comperiit deesse quædam Protocolla Instrumentorum, quæ legaverat Capitulo Sacerdos Valentinus Pisanus, ut ex redditibus, qui ex iisdem retraherentur, Sacra a Capitulo pro remedio animæ suæ agerentur, rescivitque a Canonico supranumerario Melchiorre Palumbo, qui Procurator fuerat Mensæ Capitularis, data fuisse Tabellioni Danieli Manso. Decrevit itaque Episcopus, ut idem Canonicus, sub pœna ducat. 200., & in subsidium excommunicationis recensita Protocolla, & scripturas Archivum Capituli restitueret, *decrevitque pariter expediri contra eundem citationem ad dicendum causam, quare non deberet declarari incursum in censuras vulgatæ extravagantis ambitiosæ &c.*, Die igitur 29. mensis Aprilis, instante Promotore Fiscali, relaxata fuit decreta citatio cum terminos preceptorio trium dierum ad incurrendas censuras ex d. *extravag. ambitiosæ*. Die vero 30. alia relaxata fuit citatio contra eundem Canonicum, super incurso in aliam excommunicationem contentam in Decretis Sac. Congregationis autoritate Urbani VIII. editis, innovatisque anno 1697. ab Innocentio XII., ex eo quia adhuc non curasset exigere notabilem summam, quam debet d. Capitulo Crescentius Russo pro bonis quondam Sacerdotis Valentini Pisani eidem Russo in Emphytheusim concessis pro annua summa duorum 9., *decrevit Episcopus*, ut infra mensem sub pœna excommunicationis latæ sententiæ procuraret exactiorem totius integræ summæ, de qua faceret depositum in actis Cancellariæ Episcopalis.

Dum terminus penderet, Canonico Palumbo adiit Metropolitanum, Archiepiscopum nempe Amalphitanum, qui abstinuit, ab Actis Judicialibus, & Canonicum remisit ad Episcopum, datis tantum literis commendationis; sed cum urbana officia nihil proficerent, Canonico, qui a censuris metuebat, instante, Metropolitanus temporariam inhibitionem decrevit cum compulsoria pro actorum transmissione. Hac tamen spreta inhibitione, Episcopus Minorensi, instante Promotore Fiscali, nemine citato, decrevit *procedi ad ulteriora*, eademque die accurata tertia, atque ultima contumacia, sententiam tulit, qua Canonicum *incursum declaravit in excommunicationem contentam in extravag. ambitiosæ, & in Sacris Canonibus, ac signanter in Concil. Trident. sess. 22. de reformat. cap. 11.*, & Cedulae contra Canonicum affixi fuerunt. Metropolitanus hoc circumscripsit ex causa attentatorem: Promotor Fiscalis Minorensis ad hoc Sacrum Tribunal confugit: Auditus fuit Archiepiscopus Amalphitanus, Nuncius Apostolicus. Post hæc scripta, quæ excepimus ex libello Canonici Palumbi, datus nobis fuit etiam Libellus Promotoris Fiscalis Minorensis. Poterunt igitur Eminentissimi Patres ex Juribus, quæ utrinque proponuntur, tria Capita hujus controversiæ expedire,

- I. An appellatio per Canonicum Palumbum interposita, & respectivè inhibitiō Metropolitanī sustineatur in casu &c. & quatenus affirmative.
- II. An constet de attentatis, & quomodo sint purganda in casu &c. & quatenus negative ad utrumque.
- III. An Censuræ per Episcopum Minoren. latæ sustineantur in casu &c.

Ad I. Affirmative. Ad II. Affirmative per viam nullitatis. Ad III. Negative, & amplius.

NUL-

⁴⁰**N**ULLIUS, SEU SUBLACEN. REPARATIONIS ECCLESIAE: De-
crevit Eminentissimus D. Cardinalis Spinula Abbas Commendatarius
Sublacenti in Visitatione Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ S. Andree Sub-
laquei, ut a Præposito, & Canonicis eadem repararetur Ecclesia. Non pla-
cuit Præposito, & Canonicis hoc Decretum, qui censent onus reparationis
non ad eos, sed ad Eminentissimum Abbatem pertinere. Igitur Promotor
Fiscalis Curie Ecclesiasticæ Sacro huic Tribunali preces obtulit, quibus pe-
tebat, ut declararetur, cui nam hoc onus incumberet. Rogatus fuit Emi-
nentissimus Abbas, ut animi sui sententiam explicaret, respondit ipse dilec-
tissima epistola, qua narrat anno 1566. cura, & consilio Cardinalis Marci
Antonii Columnæ Abbatis Commendatarii, & autoritate Andree Crucii
Episcopi Tyburtini erectam fuisse Parochialem Ecclesiam S. Andree in Col-
legiatam, constitutio in ea præposita & sex Canonicis; Cum vero redditus
hujus Parochialis Ecclesiæ non sufficerent, suppressas fuisse duas alias Pa-
rochiales Ecclesias, illique unitas, auctis etiam redditibus donatione facta ab
eodem Cardinali Marcho Antonio Colomna, & Communitate Sublaquei fru-
ctuum Montis vulgo nuncupati *la Montagnia di Subiaco*, qui partim ad
Communitatem, partim ad Cardinalem Abbatem spectabat. Constitutum
fuisse, ut hi redditus æquis portionibus inter Canonicos more distributionum
quotidianarum dividerentur, Præposito duplam partem ferente, cui non cura
dumtaxat animarum Ecclesiæ Parochialis in Collegiatam erectæ, sed etiam
aliarum duarum, quæ unitæ fuerunt, incumbit, Canonicis eum adjuvanti-
bus in eadem cura, & onus Chori, Divinorumque Officiorum ferentibus.

In ipsa Collegiate erectione Cardinalem Marcum Antonium Columnam Jus si-
bi, & successoribus Abbatibus Commendatariis reservasse nominandi Præ-
positum, & Canonicos, ea expressa ratione, *quod ab ipso præter uniones
prædictas concedentibus redditibus pro sua liberalitate, & Christiana pie-
tate dictati fuerint*: non enim ea tempestate amplissimis illis Juribus quasi
Episcopalibus cum Territorio separato fruebantur Abbates Commendatarii,
quibus nunc fruuntur consensu vicinorum Episcoporum, & beneficium Ur-
bani VIII. Pontificis Maximi, quibusve Eminentissimus Abbas Præpositu-
ram, & Canonicatus Jure Ordinario confetre potest. Alios inde Piorum Fun-
datorum largitionibus in eadem Ecclesia erectos fuisse Canonicatus, quorum
nominatio ad Patronos. Institutio vero ad Abbates Commendatarios perti-
net: nullos pro Fabrica Ecclesiæ certos redditus assignatos fuisse: Commu-
nitatem Sublaquei tenuem quotannis præstare quantitatem scut. 10., quæ in
exiguïs, & minutis reparationibus impenduntur: in eandem causam erogari
stipem illam, quæ per Ecclesiam colligitur, & emolumenta, quæ vocant
Tombatic, quæque obveniunt ex funere Advenæ alicujus cujus corpus condia-
tur in illa Ecclesia, quod raro accidit: Ecclesiam nulla hætenus reparatione
extraordinaria indiguiffe, nullum ideo coactum adhuc fuisse Jure, legeque
ad eam reparandam, nullamque etiam legitimam consuetudinem introdu-
ctam fuisse, ut his primus casus sit, qui normam futuris dare debeat. Quæ
ab Eminentissimo Abbate, & ab allis Prædecessoribus, ac præsertim Car-
dinali Scipione Burghesio, Antonio, & Carolo Cardinalibus Barberiniis orna-
menta facta sunt, eorum liberalitati, & munificentia, non vero obliga-
tioni Juris, qua obstringerentur, esse imputanda.

Censet Eminentissimus Abbas onus hoc reparationis Pilæ, quæ sustinet Cap-
pellam Sanctissimæ Virginis *del Rosario* ad Præpositum spectare, qui sponsus
est, & Rector Ecclesiæ, qui curam habet animarum, qui duplam partem ac-
cipit distributionum quotidianarum: quod si redditus, quos ipse percipit satis
non sint ad hoc onus subeundum, teneri pro portione reddituum Canonicos,
& ceteros omnes, qui Beneficia habent in eadem Ecclesia, contribuere, ut
ex *Textu in cap. quicumque de Eccles. adific. tradunt Pannimoll. dec. 6. an-
not. 8. num. 8. Sperell. decis. Eccles. 67. num. 3. & seqq. vol. 1.* Aliique apud
eos, Neque hoc onus in Abbatem Commendatarium rejici posse, quod ipse
loco

loco Episcopi sit, cum non agatur de Ecclesia Titulari, vel Cathedrali reparanda, pro qua eroganda sit ex cognitissima Juris Pontificii dispositione, quarta pars reddituum: Titularem & Cathedrallem Abbatum esse Ecclesiam *S. Scholasticæ*, non Ecclesiam *S. Andreæ*, quæ Parochialis est, & simplex Collegiata, cujus reparatio vel Parecho, vel iis, qui in ea obtinet Beneficia, incumbere debet, ut consulvit Cardinalis *Lansfredin. in respons. Jur. Canon. in una Nullius, seu Mantuana Restaurationis Ecclesiæ num. 6.*, & quidem in longe duriori casu Ecclesiæ Titularis Abbatæ. Neque posse Eminentissimos Abbates cogi ad Ecclesiæ reparationem, quod sint Patroni, cum longe differant Patronatus Ecclesiæ, & Patronatus Beneficiorum in Ecclesia: hoc sibi reservasse Marcum Antonium Cardinalem Columna, cum sibi reservavit Jus nominandi Præpositum & Canonicos: hoc jure amplius non uti Abbates Commendatarios, qui Juri Ordinario Præposituram, & Canonicatus conferunt, & si Jure patronatus uterentur, cum redditus congrui pro dote Beneficiorum a Patrono assignati fuerint, ut factum fuit a Cardinali Columna, compelli non debent Patroni, sed Rectores Ecclesiæ ad ejusdem reparationem, ut explicat *Panimoll. d. decis. 6. annot. 8. a num. 16. ad 19.* Addit denique Eminentissimus Abbas non obesse tenuitatem reddituum Præpositi & Canonicorum, cum ascendant ad annua scut. 60., quæ singuli capiunt. Hæc Eminentissimus Abbas.

Contra Præpositus, & Canonici paucis rem omnem expediri dicunt, cum Juris sit explorati Episcopum, & qui loco Episcopi est, teneri ad Ecclesiæ Cathedralis, vel Titularis reparationem, in quam causam fervare debet quartam partem reddituum: in una igitur cognitione sitam esse quæestionem, an Ecclesia Cathedralis sit illa *S. Scholasticæ*, vel hæc, de qua agitur. *S. Andreæ*; Hanc esse dicunt Præpositus, & Canonici, non illa, idque evidenter liquere, quod in hac, quod *S. Andreæ* dedicata est, Abbates Commendatarii possessionem solemniter accipiunt Abbatæ; in hac Sacramentum præstant, & vicissim accipiunt a Subditis obedientiæ, & fidelitatis, in hac Thronum, & Cathedram retinent fixam a parte Aræ maximæ, qua recitantur Evangelia: in hac Vicarii Generales Sedem habent in Choro: in hac Functiones omnes Episcopales aguntur, & præsertim Ordinationes Clericorum, & ministratio Sacramenti Confirmationis: In hac Abbates Commendatarii Sacras Visitationes aperiunt totius Dioeceseos: in hac obstringuntur Alumni Seminarii Divinis interesse: Ejusdem Ecclesiæ Canonici singulis annis eligunt examinatores Synodales: Oleum Sanctum, quod Parochis Abbatæ distribuitur, in hac Ecclesia servatur: Pompæ omnes, sive Processiones publicæ, & universales, & præsertim illa Sacratissimi Corporis Domini Nostri Jeju Christi ab hac Ecclesia initium ducunt: In hac denique Ecclesia parietes, fores, Turris Campanaria, Lacunar Aræ, Fons Baptismalis, Pilæ lapideæ, Sacrarium, Vasa argentea, Candelabra, Ostensorium, sacra omnis Suppellex, ipsique libri Chorales stemmate, armis, insigniisve Abbatum Commendatiorum referta sunt, ut omnia loquantur hanc esse Ecclesiam Episcopalem; Contra vero in alia Ecclesia *Sanctæ Scholasticæ* erectum retinent Thronum fixum Abbates Clausuales, nullumque in tota Ecclesia vestigium est stemmatum Abbatum Commendatiorum, immo nec supra ipsam Portam publicam Ecclesiæ adfunt insignia Abbatis Commendatarii, extraque Epigraphes, quæ declarat Ecclesiam Monachorum pietate reparatam, atque ampliata fuisse. Addunt Præpositus, & Canonici tenuitatem reddituum, qui non excedunt annua scut. 36. His, aliisque, quæ in epistola Eminentissimi Abbatis, & in libello Præpositi, & Canonicorum proponuntur, expensis, poterunt Amplissimi Patres Dubium expedire.

An, & ad quem spectet onus reparationis Ecclesiæ in casu &c.

Non spectare ad Eminentissimum Abbatem,
& amplius, FORO-

FOROLIVIEN.; Testamento, quo decessit Joannes Nellius Forolivienfis
haredem scripsit Congregationem Patrum S. Philippi Nerii ejusdem Civi-
tatis *gravando però*, verba sunt Testamenti, li medesimi a celebrare per
suffraggio dell'anima di detto Sig. Testatore per lo spazio di anni 25., cin-
quanta messe in ogni anno, e di tenere, e ricevere in datta Congregazione
inperpetuo, quella durante, un Prete Sacerdote, ed ora debbano prima-
pigliare, e ricevere in detta Congregazione gratis uno de Figliuolo Sacer-
doti del Sig. Melchiorre Antonini, e caso, che detti figliuoli Sacerdoti non
volessero andare ad habitare in detta Congregazione, il P. Preposito pro tem-
pore di essa Congregazione debba eleggere un altro Prete Sacerdote, e quel-
lo morto, ne debba eleggere, e ricevere un altro in perpetuo, e tenerlo gra-
tis senza spesa alcuna, o dispendio di detto Prete da eleggersi, e quello deb-
ba servire alla Chiesa de medesimi Padri, e fare tutti gl' esercizi, e funzio-
ni, conforme fanno gl' altri Padri, che stanno in detta Congregazione. Adita fuit a Patribus hereditas, solutisque Legatis, quæ Testator dederat, mille aurei superfuerunt, quibus Patres, impetrata venia a Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, latifundium emerunt, unde quotannis, omnibus detractis impensis, aureos 40. percipiunt, quibus Sacerdotem in Congregatione juxta Testatoris præceptum retinere possunt. Locum hunc anno 1740. obtinuit Sacerdos Jo: Antonius Lucchinus, quem Patres fastiditi ob nimia morum censuram eiicere, atque expellere meditati sunt, causantes diminutionem reddituum eorum Congregationis, & ipsius latifundii, nisi ipse P. Lucchinus annua scut. 18. Congregationi præstaret. Confugit P. Lucchinus ad Episcopum Forolivensem, qui nihil intactum prætermisit, ut Patres hoc deferrent consilium, utque omnia ea, qua satius posset. ratione componeret: suavit Lucchinio, ut onera quadam a Congregatione subeunda ipse subiret, quorum estimatio erat scut. 14. 20.; neque id satis fuit Patribus, sed, sprete etiam Inhibitione Episcopi, P. Præpositus, & quatuor alii Deputati, neglectis ipsis Ordinis Constitutionibus, Lucchinium expulerunt. Preces obtulit P. Lucchinus Sacratissimo Principi nostro, quibus postulabat, ut causæ cognitionem, appellatione remota, Episcopo Forolivienfi mandaret. Audito Episcopo, Sacratissimus Princeps Sacro huic Tribunali rem omnem delegavit.

In parvo, Codice regularum ejusdem Congregationis Cap. 6. de admittend.
in Congregat. & ejiciend. in fin. *ita sancitur* -- nemo possit expelli a Congregatione, nisi primo in unum locum congregati fuerint omnes Presbyteri, qui decennium exegerint in Congregatione, & singuli suffragium dederint, & quod duæ ex tribus Partibus statuerint, id fiat -- *Causa ejectionis, & motus dum hi sunt* -- nemo possit expelli e Congregatione nisi propter iteratam, gravemque pertinaciam, vel grave delictum, sed qualia sint hujusmodi, statuitur Judicio duarum Partium ex tribus numerandarum, Neutrum servatum fuisse contendit P. Lucchinus, & probat testificationibus Episcopi, & P. Gualterii, qui dudum Præpositus fuit eidem Congregationi, qui neque suffragium dedisse, neque ad id vocatum fuisse dicit: De causa vero, nullam esse, nisi causa sit, quod Patres illos de inobservantia, & Regularis disciplinae contemptu sæpius increparet: Redditus non esse diminutos, & latifundium eisdem, quos antea, præstare fructus, & si diminuti essent redditus, evenisse Patrum negligentia, qui latifundium non coluerunt; hinc nulla ratione excusari posse ab oneris, quod Testator adjecit, præstatione, quod extrinsecum sit, & per conditionem datum, quod Patres debitores sint generis, quod eorum culpa, & negligentia evenerit diminutio reddituum; His consequens esse, ut P. Lucchinus reintegrandus sit ad locum, e quo ejectus fuit, eique restituti debeant fructus omnes, quos post ejectionem Patres Congregationis perceperunt ex hereditate Testatoris. Hæc libello suo Lucchinus: a Patribus nihil hæcenus habuimus. Tria sunt Causæ Capita.

I. *An expulsio P. Lucchinii expleta per Patres Oratorii S. Philippi Nerii*
Foro-

43

Forolivii ab eorum Congregatione sustineatur in casu &c. & quatenus negative.

II. *An sit locus reintegrationi in casu &c. & quatenus affirmative.*

III. *An prefatti Patres teneantur tradere eidem P. Lucchinio omnes fructus perceptos ex Legato Jo. Nelli pro toto tempore, quo ipse fuit absens ab Oratorio in casu &c.*

Ad I. Negative, & amplius. Ad II. Affirmative, & amplius. Ad III. Affirmative.

Die Sabbathi 1. Augusti 1750.

DUÆ, quæ sequuntur, Causæ dilationem obtinuerunt ad hanc Congregationem: Prima in ultima Congregatione habita die II. transacti Mensis Julii: Altera in Congregatione habita die 20. superioris Mensis Junii. Rogamus igitur Amplissimos Patres, ut Folia earundem Congregationum iterum consultant ad easdem Causas expediendas.

NARNIEN. MATRIMONII, cujus Dubium est.
An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

*Sess. 24. c. 1.
de Ref. Matr.*

In Decisis, & amplius.

TARENTINA PRÆEMINENTIARUM, cujus IX. sunt Capita.

*Sess. 24. c. 12.
de Ref.*

I. *An in Electionibus Officialium quotannis in Congregatione generali sub diebus 27., & 28. Junij fieri consuetis per Schedulas, spectet ad Archidiaconum eligere Scrutatores Scedularum ex Urnis, ubi nomina Vocalium sunt iuscripta, seu potius id spectet ad Capitulum, & Clerum pro ejus arbitrio in casu &c.*

II. *An urgente necessitate eligendi infra annum unum, aut plures Officiales sive Deputatos rerum Capitularium, aut subrogandi aliquem in locum Officialium infra Annum decedentium, nominatio unius vel plurium privative spectet ad solum Archidiaconum, seu potius ad quem, & quomodo in casu &c.*

III. *An in electionibus nominatorum ab Archidiacono, de quibus in secundo dubio, necessario adhiberi debeant Scrutatores ad instar electionum, quæ fiunt in Congregatione generali, seu potius relinquendum sit arbitrio Capituli in casu &c.*

IV. *An Urnæ pro excipiendis suffragiis in omnibus Congregationibus Capitularibus sint per Archidiaconum circumducendæ ad Sedes singulorum Vocalium, seu potius retinendæ sint per ipsum in sua Sede manentem, vel potius collocandæ sint in medio Aulae Capitularis, & ad quem pertineat Jus numerandi suffragia in casu &c.*

V. *An, & quomodo liceat Archidiacono efformare Tabulam seu Elenchum Dignitatum, Canonicorum, & Præbyterorum pro celebrandis Divinis Officiis in Festis primæ, & secundæ Classis in casu &c.*

VI. *An, & quis locus in Cboro debeat Dignitatibus sive Canonicis, si-*

ve Præsbyteris munus celebrantis expleantibus tam in matutino, quam in cætris Horis Canonicis in casu &c.

- VII. *An, & quale jus spectet Archidiacono, vel primo in Ordine Canonico in examine faciendo in pleno Capitulo Clericorum admittendorum ad servitia, & participationem Ecclesiæ in casu &c.*
- VIII. *An, & a quibus dirigi, & demandari debent ea, quæ urgente necessitate non facile possint a Capitulo expediri, sive ad Actus Ecclesiasticos, sive ad Oeconomiam, sive tandem ad commune commodum, vel decentiam spectent in casu &c.*
- IX. *An Dignitates, & Canonici sedentes ex parte Archidiaconi possint ingredi, & egredi ex suis respective Stallis transeundo ante Stallum Archidiaconi, quatenus ex ea parte proximior pateat egressus, & ingressus ad eadem Stalla Canonice, & Dignitatum in casu &c.*

Ad primum negative ad primam partem. Affirmative ad secundam. Ad secundum negative ad primam partem, & amplius, & quoad secundum spectare ad Capitulum, prout de Jure. Ad tertium arbitrio Capituli. Ad quartum: urnam esse collocandam in medio Aulae Capitularis, & numerationem faciendam esse per Scrutatores. Ad quintum spectare ad Archidiaconum, servato ordine Turni, & amplius. Ad sextum servetur Cæremoniale Romanum in omnibus apposita tamen Tabella Chorus, & amplius. Ad septimum servatum libitum, & amplius. Ad octavum spectare ad suos respective officiales a Capitulo destinatos, in reliquis recurrant ad Archiepiscopum. Ad nonum affirmative, & amplius.

*Seff. 25. c. 5.
de Reg.*

PERUSINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM: Data fuit hæc Causa in Folio Congregationis habitæ die 20. superioris Mensis Junii, sed Sacrum Tribunal rescripsit, *Dilata, & scribat Defensor Professionis*. Implevit hic mandata Eminentissimorum Patrum, ut nunc nihil aliud superfit, nisi idem, quod proponitur, Dubium expedire.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Negative, & amplius.

*Seff. 25. c. 19.
de Reg.*

NEAPOLITANA NULLITATIS PROFESSIONIS: In eadem Congregatione diei 20. Junii Causa hæc proposita fuit, Dubioque, quod erat, *an sit locus restitutioni in integrum in casu &c.* Respondit Sacrum Tribunal -- *Negative* -- Postulavit Pat. Malatesta, ut contra idem responsum eo contumace latum audiretur, & nunc ratione suas libel complexus est. Respondendum est igitur.

An

Dilata, & proponatur in prima post proximam, & amplius, & interim orator redeat ad Claustra suæ Religionis, & quoad expensas ad D. Secretarium.

TREVIREN. DIMISSIONIS: Constitutionibus Ordinis Cappuccinorum, quæ a Sancta Sede specificè confirmatæ dicuntur, cautum est, „ Qui elephantia, morbo caduco, aut alia infirmitate contagiosa, vel incurabili afficitur, non recipiatur, & si quis talis receptus fuerit, eo quod interrogatus talem infirmitatem manifestare noluerit, declaratur Religionem ad eum retinendum minime velle esse obligatam. Joannes Baptista Kremer Niederbrechenfis hernia laborans Ordini Cappuccinorum in Provincia Rhenana, nomen dedit, morbumque hunc, seu verius vitium tacuit, atque ita Professionem emisit. Detecto vitio, dimissus non fuit, sed indulgentia Præfectorum Monasteriis ab uno ad aliud Monasterium transmissus fuit, ut a vitio illo sanari posset, quod tamen incurabile evasit. Desperata igitur a Patre Nicephoro, hoc enim in Ordine nomen sumpsit, salute sua, preces obtulit Sacre Penitentiariæ, quibus postulabat, ut ei liceret ab Ordine discedere. Rescripsit Sac. Penitentiaria -- *Ad biennium cum Sanctissimo* -- confirmata fuit gratia a Sacratissimo Principe die 8. Maij anno 1749. & precibus additum fuit, „ dicatur Procuratori Generali, quod Orator quidem non potest in casu e Religionem egredi, bene vero, si Religio faciat conficere Processum coram Ordinario, quod idem Orator exposito morbo laboraverat ant ingressum in Religionem, & sic Religionem decepit, & recurrat, rescribatur a Sac. Congregatione Concilij, quod Religio utatur jure suo. Post hoc rescriptum factus fuit coram Eminentissimo Episcopo Trevirensi processus ad probandum vitium ante Professionem emissam, & Ordo, qui ex dispositione suarum Constitutionum P. Nicephorum vult dimittere, preces obtulit Optimo Principi, a quo data fuit postulationis cognitio Amplissimis Patribus. Petit itaque P. Procurator Generalis, ut Ordo uti possit jure suo, & P. Nicephorum dimittere. *A Defensore Professionis nihil habuimus:* Dubium est. *An sit locus dimissioni Patris Nicephori ab Ordine Cappuccinorum in casu &c.*

Sess. 25^a c. 15.
de Regul.

Dilata, & scribat Defensor Professionis.

BURGI S. DONNINI, SEU CREMONEN. ORDINATIONIS: Postquam Franciscus Zappieri natus in Oppido Monticellorum Dioceseos Burgi S. Donnini Clericali militiæ adscriptus fuerat ab Episcopo Burgenfi, non servatis iis, quæ constituta fuerunt in ultimo Lateranensi Concilio tit. 3. cap. 2., rogavit Episcopum, ut non solum Minores Ordines ei conferret, sed ut, prævia dispensatione Apostolica, ad Sacros etiam Ordines eum promoveret. Negavit Episcopus, nisi Franciscus sese in Burgenfe Seminarium reciperet, Ordines collaturum. Discessit Franciscus e Diocesi Burgenfi, petiit Cremonam, ubi præsentatus fuit ad Beneficium de Jure patronatus, iterumque rogavit Episcopum Burgensem, ut literis testimonialibus de sua idoneitate ad assequenda Beneficia testificationem faceret. Desiderio Francisci obsequens Episcopus testimoniales dedit, quibus dixit Franciscum, „ Nullo crimine in Curia Burgenfi esse irretitum, proindeque habilem, idoneumque ad assequendum Beneficium simplex, personalem non requires residentiam -- *Addidit autem* --

Sess. 6. c. 5. de
Ref. Sess. 7. c.
3. de Ref. Sess.
13. c. 5. de Ref.

„ declarantes tamen , quatenus dictus Clericus Zappieri velit ad Ordines pro-
 „ moveri, nolle nos presentes nostras literas in aliquo ei suffragari quoad hujus-
 „ modi promotionem „ Hisce literis testimonialibus acceptis , Franciscus Benefi-
 cium obtinuit, ejusque possessionem nactus est.

Post hæc Franciscus, præstito Sacramento, domicilium elegit in Civitate Cremonæ, & qui tunc Cremonensi Ecclesiæ præerat, Episcopus Alexander Litta, datis literis, rogavit Burgensem Episcopum, ut literas testimoniales juxta cognitissimam Constitutionem Innocentianam, cujus initium est *Speculatores* Francisco concederet. Excusavit sese de his literis testimonialibus Episcopus Burgensis plures referens causas, ob quas eas literas dare non posset. Urfit novis literis Episcopus Cremonensis, sed cum nihil proficeret, audito *Voto* Syndici, & Promotoris Fiscalis suæ Curiae, Mense Octobri anni 1748. Minores Ordines Francisco contulit; Literas inde Testimoniales eidem Francisco concessit, ut a quocumque Episcopo ad sacros Ordines promoveri posset; quod factum fuit, itaut Cremonam reversus Franciscus primum Sacrum egit. Ut Parentes reviseret, Terram Monticellorum, quæ quinto lapide Cremona distat, reversus est Franciscus, ibique etiam Sacra egit, quod ut rescivit Episcopus Burgensis, ei denunciavit, ut a Sacris agendis abstineret, cui tamen denunciationi Franciscus non obtemperavit Sacra agens in privata Cappella Cappuccinorum: mox Cremonam repetens publice Sacra egit, atque agit, & Sacro huic Tribunali de irregularitate sibi denunciata querelas proposuit.

Auditi fuerunt, & Burgensis, & Cremonensis Episcopi, & nunc disputat Promotor Fiscalis Burgensis Franciscum promotum fuisse sine Literis Testimonialibus sui Episcopi, itaut illegitima fuerit ejusdem ordinatio: scitum namque omnibus esse nullum Clericum ab alieno Episcopo ad Ordines promoveri posse, nisi vel Dimissorialibus, vel Testimonialibus Episcopi sui Literis acceptis; quidquid enim sit de ordinatione Laicorum, in quibus nullam adhuc Episcopi jurisdictionem adepti sunt, & de quibus Sacrorum Conciliorum Canones, & decreta non agunt; Clerici, qui semel uni Episcopo sese addixerunt, nequeunt ab altero Episcopo cæteris Ordinibus honestari, ut bene distinguit clar. mem. Card. Petra ad *Constitut. Apostol. vol. 1. in Comment. ad Constit. VII. Pii II. num. 63. & 64.* Neque ex Literis Testimonialibus Francisco concessis ab Episcopo Burgenfi impletam dici posse formam Constitutionis Innocentianæ, cum nihil in iis fuerit de ætate, de natalibus, & moribus Ordinandi, cum expressam habuerint declarationem inefficiæ earum literarum ad effectum promotionis, advocatque hac in re definitionem Sacri hujus Tribunalis in *Pientina, seu Illeinen. Ordinationis*, in qua licet Eminentissimi Patres die 18. Julii anno 1733. censuerint *Affirmative* esse respondendum ut in *Thesaur. resol. Sac. Congr. Vol. VI. pag. 131.*; Reproposita tamen Causa die 8. Augusti eodem anno a decisio recesserunt, ut in eod. Vol. VI. *Thesaur. pag. 147.* Quod si de illegitima Francisci ordinatione constat, constare etiam debeat de irregularitate ejusdem, ut statutum est in eadem *Innocentiana Constitutione §. Ita vero præmissa*, præsertim, cum non obstante denunciatione, ut a Sacris parceret, Sacra tamen Franciscus agere voluerit. Hæc Promotor Fiscalis Burgensis: A Francisco sero nimis, & post hæc scripta Libellus datus fuit, quantum ex eo vidimus, plura in facto addenda sunt. plura veriant, ut agnoscent Eminentissimi Patres legendo utroque Libellos. Duo sunt Causæ Capita.

- I. An constet de legitima ordinatione, itaut non inciderit in penas Bullæ *Speculatores*, & quatenus affirmative.
- II. An constet de irregularitate in casu &c.

Ad primum negative ad primam partem, & incidisse. Ad secundum affirmative, & amplius,
 Die

COMEN. DISMEMBRATIONIS: Data primum fuit hæc Causa in *Folio Congregationis* habitæ die 18. Maii anno 1743., ut in *Theſaur. Reſol. Sac. Congreg. Vol. XII. pag. 88.* Dubio, quod propositum fuit solo instante Ripariæ Populo, „ An sit locus executioni sententiæ a Curia Episcopali latæ super „ dismembratione Parochialis Ecclesiæ S. Martini loci Bironici, & respective „ super erectione Ecclesiæ Spiritus Sancti in novam Parochialem in casu &c. „ Respondit Sacrum Tribunal -- *Affirmative* -- ut in eodem *Vol. XII. pag. 89.* Quia vero latum fuerat hoc Responſum inauditis Præposito, & Populo Bironici, & inaudito Episcopo, ideo Sacrum Tribunal die 14. Decembris eodem anno 1743. reſcripſit ſcribatur Episcopo pro Informatione, & voto juxta petita auditis Partibus, ut plenius integrum Causæ hujus factum licet agnoscere ex *Folio Congregationis* habitæ die 27. Junii anno 1744., quod publicè Juris factum fuit *Vol. XIII. Theſ. Reſol. Sac. Congreg. pag. 132. & ſeqq.* Reproposita igitur Causa in Congregatione habitæ die 18. Julii eodem anno 1744., Dubio, quod erat, „ An sit standum, vel recedendum a decisis, responderunt Eminentissimi Patres Prævio recessu a decisis negative. Rediit Ripariæ Populus ad hoc Sacrum Tribunal, petiitque mandari Jurisdictionem Judici, ut alius Peritus eligeretur; Propositaque hæc petitione in Congregatione diei 29. Augusti eodem anno 1744. responſum fuit -- nihil de subdelegatione Judicis in Partibus pro deputatione Periti, & proponatur in prima etiam unica -- ut in eodem *Vol. XIII. Theſaur. pag. 162.*

Seſſ. 21. c. 4. de Reſ.

Tertio igitur proposita Causa Dismembrationis in Congregatione diei 19. Septembris eodem anno 1744., Dubio, quod erat -- „ An sit standum in primo, vel secundo loco decisis in casu -- respondit Sacrum Tribunal -- *In secundo loco decisis, & amplius* -- ut in eodem *Vol. XIII. Theſaur. pag. 174.* Causa igitur confecta videbatur: Expeditis enim a Præposito literis hujus Sacri Tribunalis, vetitum fuit ab Episcopo Sacerdoti Andreæ Braga, quem Populus sibi Parochum elegerat, ne Jura Parochialia exerceret sub pœna suspensionis, jussuque fuit, ut removeretur Fons Baptifimalis in Ecclesia Spiritus Sancti erectus, utque in Parochum agnosceretur Præpositus Bironici, cui decimæ solverentur, & debita præstarentur obsequia: nihil tamen horum actum est; debuitque Episcopus simile præceptum renovare sub pœna excommunicationis, & interdicti: frustra tamen omnia. Transacto anno integro, Sacerdos ille Andreas Braga preces obtulit Eminentissimis Patribus nomine Populi, quibus postulavit, ut cum nullum haberet Pastorem, Sacerdos hic Andreas in Cappellanum deputaretur, inauditoque Præposito Bironici, censuerunt Amplissimi Patres Epistolam dandam esse ad Comensem Episcopum, „ ut ad deputationem Cappellani Curati pro Sacramentorum administratione in eodem loco Ripariæ pro suo arbitrio, & conscientia deveniret; Addebatur in „ Epistola, ut quatenus constaret de idoneitate Sacerdotis Andreæ Braga, eundem utpote Populo oratori acceptum, cæteris paribus in hujusmodi deputatione, prout Sacra Congregatio exoptabat, præferret.

De hac Epistola certior factus Præpositus Bironici libellum obtulit Episcopo Comensi, quod disputabat arbitrio non esse locum, quia Ripariæ Populus hæc ratione petitam, & bis rejectam dismembrationem obtineret: Episcopus itaque mandavit convocari Congregationem Tribunalis Curie Episcopalis ad effectum deliberandi, prout fuit, & iustitia suadebit. Congregatione coacta censuerunt Patres, & decrevit Episcopus, locum esse deputationi Cappellani Curati, dum tamen Populus Ripariæ liti renunciaret: non placuit hoc decretum Ripariæ Populo, rediitque iterum ad Amplissimum hoc Tribunal, & Eminentissimi Patres mandarunt Nuncio Apostolico apud Helvetas, ut de omni hac re diligenter Sacram Congregationem instructam redderet, animi-

que

que sui sententiam aperiret. Ut mandata Nuncius impleat, ignoto homini mandavit, ut Ripariam pergeret, & cuncta cognosceret, atque investigaret. Hæc quæ vidit, quæque audivit retulit, relationem Nuncius adjecit epistolæ suæ, aperuitque sententiam animi sui, ut dismembrationi locus esse posset. Postulavit igitur Ripariæ Populus audiri adversus binas definitiones Sacri Tribunalis, impetravitque quod petiit, *non retardata executione decreti provisionalis super deputatione Cappellani*, ut hæc omnia constant ex *Folio Congregationis habitæ die 7. Augusti anno 1745.*, quod in lucem hominum editum fuit *Vol. XIV. Thesaur. Resolut. Sac. Congregat. pag. 68.*

Proposito igitur in eadem Congregatione Dubio, An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c. -- *respondit Sacrum Tribunal -- Ad Eminentissimum Præfatum juxta mentem -- Mens autem in Congregatione habita die 28. ejusdem mensis Augusti expressa fuit nempe --* In decisis, & deputandum esse Cappellanum nominandum a Præposito, & approbandum ab Episcopo, non removendum nisi de licentia ejusdem Episcopi sumptibus præpositi, & cum facultate administrandi Sacramenta, exceptis Baptismate extra casum necessitatis, & matrimonio, salvis omnibus Juribus Parochialibus, ut in eodem *Vol. XIV. Thes. Resol. pag. 69.* Male quidem deglutire potuit Præpositus Bironici legem illam *sumptibus Præpositi*, nominavit tamen Cappellanum, sed Vicarius Generalis, qui sententiam dismembrationis tulerat, eludere voluit definitiones Eminentissimorum Patrum, & nominatum rejecit, immo decrevit manutenendum esse Sacerdotem Andreæ Bragæ in exercitio Curæ animarum Ripariæ. Nominavit iterum Præpositus Bironici plures alios Sacerdotes ab ipso Comensi Episcopo approbatos ad excipiendas Sacramentales Confessiones, quique actu Vicario munere curam animarum exercebant: Frustra tamen, omnes enim rejecti fuerunt, & Sacerdos ille malorum omnium author Andreas Braga Parochialia munera exercuit placidissime, & actu exercebat, Matrimoniis assistens, Infantes Baptismate lavans, functiones omnes, & munia Parochialia explens, & licet Præpositus, precibus Sacro huic Tribunali oblatis, rescriptum impetraverit, ut excederentur Decreta Amplissimi Ordinis, nihil tamen actum est, & Sacerdos Braga Parochus est, non, ut judicatum est, Præpositus Bironici.

Satius itaque visum est Præposito Bironici aliam ingredi viam, confugitque ad Tribunal A. C. petens remotionem Fontis Baptismalis ab Ecclesia Spiritus Sancti Ripariæ, ut Andreas Braga amoveretur ab exercitio Curæ Animarum. Excepit Braga se deputatum fuisse ab Episcopo, nec posse removeri; Fontem non esse removendum, quia cum hoc Sacrum Tribunal facultatem indulserit conferendi Baptismum in casu necessitatis, dicendum esset voluisse, ut Fons Baptismalis retineretur. Abstinent a sententia A. C., & Partes adire jussit hoc Sacrum Tribunal, quod declararet decreta ambigua, quæ tulerat. Fractus igitur Præpositus longa lite tot annorum, tergiversationibus, & calumniosis Judicio Criminali ei impositis a Sacerdote illo Andrea Braga, postulat nunc, ut Eminentissimi Patres *recedant a decisis die 7. & 28. mensis Augusti anno 1745.*, quibus responsum fuit deputandum esse Cappellanum, quia, cum ipse Præpositus sine alterius ope præsto esse possit necessitatibus illius Populi, ut priscis temporibus factum est a defunctis Præpositis, nulla vehemens proponi possit ratio; ob quam deputandus sit Cappellanus, cui locus est in casu, quo consuli non possit Parochianorum necessitatibus, præsertim cum ob tenuitatem reddituum Parochiæ salva non sit congrua Præposito. Contra vero Communitas Ripariæ post rejectam dismembrationem assignavit Andreæ Bragæ annuos redditus scut. 60., quæ præstari ab ea solebant Cappellanis, quos ipsa pro Populo retinebat in Ecclesia Spiritus Sancti, ideoque, si quaurgeret necessitas, posset consulere necessitatibus Populi sui assignando hos redditus Cappellano sine ullo Præpositi detrimento.

Jure siquidem cautum esse, ut quoties tot Parocho redditus non suppetunt, ut Cappellano stipendium præstare possit, teneatur Communitas Cappellano stipendium

pendium præstare *Barbos. ad Concil. Triden. Sess. 21. cap. 4. de Reformation. num. 15. Panimoll. decis. Eccles. 15. annot. 2. num. 28.* : quod si placeat Eminentissimis Patribus, ut Cappellanus deputetur, postulat Præpositus, ut aliqua saltem capiatur provisio, qualis esset remotio Sacerdotis Andreæ Braga, qui a decem annis contra mentem Sacri Tribunalis pro Parocho se gerit, quique diuturnæ hujus litis, & malorum omnium, quæ inde evenerunt, excitator est, & author, utque Fons Baptifinalis removeatur ab Ecclesia Spiritus Sancti, ne signum in ea aliquod, & indicium sit Parochialitatis, sprete exceptione, quam deducebat Andreas Braga coram A. C., cum in casu necessitatis nihil opus sit Fonte Baptifimali, & Infans, qui in periculo mortis constitutus est, ad Ecclesiam, & Fontem Baptifinalem non deferatur, sed domi, ubi natus est, aqua, & Spiritu Sancto regenerari possit a quocumque, itaut facile dignoscatur diffugium esse, quod Sacerdos ille coram A. C. excipiebat.

Hæc Præpositus Bironici: A Populo Ripariæ, & Sacerdote Braga libellum Jurium nondum habuimus. Decernere itaque debent Eminentissimi Patres.

An sit standum, vel recedendum a decis. in casu &c.

Dilata ad primam post aquas, & ad mentem.

A SCULANA CAPPELLANARUM SUPER DISPENSATIONE: Duo *Sess. 23. c. 6. de Reformation.*
in Familia Broglia, quæ inter primas est Oppidi Ophidæ Asculanæ Dioceseos, fuerunt Fundatores Cappellanarum in Ecclesia Sanctissimæ Trinitatis ejusdem Oppidi. Primus fuit Armenius senior, qui Testamento, quod condidit anno 1641. Cappellaniam fundavit, cujus Juspatronatus reliquit hæredibus suis, & descendentibus in infinitum, dato iisdem onere, Che deb-
bano eleggere sempre il più prossimo consanguineo mio, purchè sia abile e sia
della Famiglia Broglia, ed in difetto di questi elegghino gl' affini &c., e do-
po questi, chi parerà a loro &c. abile poi voglio, che s' intenda quello, che
secondo il Rito di Santa Chiesa sarà ordinato della prima Consue- tude, e se sarà
di Casa Broglia, ma se sarà della Famiglia, voglio, che sia Sacerdote; e
se sarà mio figliuolo, e discendente de miei figli, voglio, che s' intenda abile
subito, che è nato, purchè venendo all' età legitima pigli a suoi tempi gl'
Ordini, e facciasì Sacerdote come sopra &c. dovendo però far celebrare le
Messe, e sodisfar gl' obblighi del Juspatronato quello, che lo goderà, ancor-
chè mio discendente.

Alter fuit Franciscus Antonius Broglia filius Gregorii fratris Armenii, qui anno 1692. aliam Cappellaniam in eadem Ecclesia fundavit, & ad eam vocavit, adesset per allora uno della Famiglia, purchè sia in età a' anni quattor-
dici, escludendo perciò D. Armenio, e D. Nicolò miei Cugini con tutta la
di loro posterità per esser li medesimi provvisti de Beni Ecclesiastici, e Pater-
ni, non avendo avuto altro scopo, che per sollevare dalle miserie la Casa
Broglia destituta d' ogn' altro umano soccorso; e finita la Linea masculina
Broglia, ordino, e commando, che possino succedere li figli di Zio Rocco
Costantini, e figli de figli in infinitum parimenti d' anni 14. con questa con-
dizione, che debba succedere per aggiunta, Utramque Cappellaniam pos-
sedeat, qui nuper die scilicet 17. Novembris anno 1749. defunctus est Ca-
nonicus Joseph Broglia. Nicolaus defuncti frater, cum nullus ex familia sua
esset, qui eligi posset, nisi Armenius filius puer triumannorum, hunc nominavit,
ea tamen lege, ut a Sacratissimo Principe nostro veniam ætatis impetraret, alio
interim constituto Sacerdote, qui onera Cappellaniis adjecta a Testatoribus
impleret. Oblatis igitur Optimo Maximoque Principi his precibus, quibus ven-
ia ætatis postulabatur, data fuit earundem cognitio Amplissimis Patribus.

Auditus fuit, ut moris est, Episcopus Asculannus, & coram eodem Episcopo in
Jus vocatus fuit Clericus Franciscus Antonius Costantini descendens a Roccho,
& substitutus in testamento secundi Fundatoris Francisci Antonii Broglia, qui
tamen

tamen protestationem dumtaxat emisit. Refert Episcopus Nicolaum, ejusque filium Armenium Junorem puerum trimum unicos esse superstites ex familia Broglia; *nullos habent*, verba sunt Episcopi, ex Bonis Patrimonialibus redditus, & maxima inopia premuntur, nisi de Bonis Beneficii, vel Cappellaniae provideantur ex Apostolica consueta benignitate; & Domus Broglia est de conspicuis familiis dictae Terrae. Nunc igitur, contradicente Clerico Francisco Antonio Constantini, causa proponitur: disputat autem Armenius nullam de Cappellania fundatam ab Armenio seniore questionem esse posse, cum ipse vocatus sit expresse in testamento statim, ac natus fuit, & unicuique sit proximior de familia, solumque ei obesse possit aetas, cujus veniam Apostolica Sedes ex aequitate, cujus cultrix est, facile impertitur iis, qui de sanguine sunt, ut testificationem faciunt *Vivian. de jur. patron. lib. 6. cap. 6. num. 9. Corrad. in Prax. Benef. lib. 4. cap. 9. num. 10. vers. pariter Narbon. de atat. annor. 14. quest. 54. num. 9. vers. & impetrari dispensationes. Piton. discept. Eccles. 13. num. 42. in fin.*, & respondit saepissime hoc Sacrum Tribunal, ut antiquioribus omissis, patet ex *Collen. Cappellaniae 12. Decembris 1716.*, & *24. Aprilis 1717. ex Cathacen dispensationis 11.*, & *25. Januarii 1738. & ex Brixien. dispensationis 1. & 15. Martii eodem anno.*

Pari quoque facilitate veniam hanc impertiendum esse Armenio, ut Cappellania a Francisco Antonio fundatam consequi possit: Cum mens Fundatoris fuerit, quam ipse expressit -- *Non avendo avuto altro scopo, solo per sollevare dalle miserie la Cosa Broglia destituta d'ogn' altro umano soccorso* -- Quae ratio & causa finalis optime convenit Armenio unico superstiti, & vocato, ideoque Apostolica Sedes in hisce circumstantiis difficilis non est ad veniam aetatis impertiendam, ut ultra allatos tradunt *Ros. de exeq. liter. Apostol. lib. 1. cap. 6. num. 288. Antonin. var. resol. lib. 1. cap. 112. cas. 51. vers. tamen contrarium. Fargua de Jurepatron. par. 2. can. 6. & 27. cas. 15.*, & favorem hanc esse dispensationem tradit Cardinalis de Luca de *Jurepatron. disc. 70. num. 18. vers. aliud non operatur*, & *fideicom. disc. 8. num. 18.* Neque hanc dispensationem praepediri posse a Clerico Francisco Antonio Constantini, licet substituto in testamento Fundatoris, quia cum extet maculus agnatus prius vocatus, & praedilectus, nullum ipse Jus habere potest, ut late disputat casus distinguendo *Titon. de controver. Patron. Allegat. 1. num. 28.* Praesertim cum, pendente termino quadrimestris, nulla habeatur ratio detrimenti eventualis, quod per concessionem gratiae evenire potest successive vocato, qui praepedire non potest dispensationem aetatis ei, qui antea denter vocatus est, cum ipse nullum habeat Jus quaesitum, sed solam, & meram spem, ut observant *Card. de Luca de Jurepatron. disc. 70. num. 16.*, & *disc. 82. num. 5. Carolus Antonius de Luca de linea legal. lib. 1. artic. 24. num. 12. & inobservat. ad Ventrigh. in prax. par. 2. annot. 6. §. 11. a num. 9.* Atque hanc sententiam in longe difficilioribus circumstantiis Juris quaesiti ex nominatione Patroni, & ex lapsu termini sequuti sunt Eminentissimi Patres in *Barchinonen. dispensationis data in folio Congregationis habita die 5. Decembris 1739.*; ut in *Thesaur. Resol. Sac. Congregat. Vol. IX. pag. 184.*, & definita die 30. Januarii sequenti anno 1740., ut in eo lem *Vol. IX. par. 2. pag. 19.*, & nuper non obstante nominatione facta a Patrono subingrediente in *Lucana Beneficii, seu Cappellaniae 17. Maii 1749.* ut in *Thesaur. Resol. Vol. XVIII. pag. 45.*

Hæc Armenius: A Francesco Antonio nihil habuimus: unum est Causæ Caput. An sit consulendum Sanctissimo pro Gratiæ dispensationis aetatis ad effectum, de quo agitur in casu &c.

Affirmative quoad utramque.

HERBIPOLEN. PAROCHIALIS ECCLESIAE, ET PRIMISSARIAE: ⁵¹

Sess. 7. c. 7. de
Ref. Sess. 14. c.
10. & 11. de Ref.

Post longam possessionem Abbatum Monasterii Amorbacensis presentandi Monachos ad exercendam curam animarum in quatuor Parochialibus Ecclesiis nempe *Amorbach, Zell, Buchen, & Holderbach*, ut etiam ad *Primissariam* ejusdem Parochialis Ecclesiae *Buchen*, quæ *Primissaria* Beneficium est, quod habet Sacerdos, ut vicariam, & adjutricem operam Paroche præstet in administratione Sacramentorum, aliisque Officiis ad animarum curam spectantibus, orta est controversia inter Promotorem Fiscalem Curiae Episcopalis Herbipolensis, & Abbatem Amorbacensem de presentatione ad Parochialem, & Primissariam in *Buchen*, contendente Promotore Fiscali non posse Abbatem Amorbacensem presentare ad hanc Parochialem, & Primissariam Monachos sui Ordinis, sed teneri ad presentandos Sacerdotes seculares; Contra Abbate Amorbacensi contendente Jus sibi esse, & facultatem presentandi Monachos ex Bullis Unionem Bonifacii IX., & Innocentii VII. Pontificum Maximorum, & ex longa consuetudine, & possessione, in qua Abbates sunt Monachos presentandi. Re igitur in Judicium deducta, Consilium Episcopale, ut facile intelligi potest, secundum Promotorem Fiscalem pronunciavit; sed delata appellationis Causa ad Curiam Metropolitanam, Moguntinam, revocata fuit sententia, & pronunciatum fuit Jus esse Abbati Amorbacensi nominandi Regulares ad Parochiam, & Primissariam. Venit igitur in hac sententiarum varietate Causa hæc ad Amplissimum hoc Tribunal duobus collecta Capitibus, quorum primo de Parochiali agitur, altero de Primissaria.

Narrat Promotor Fiscalis Abbates Amorbacenses ex titulo *Juspatronatus* sibi perpetuo asseruisse facultatem, & Jus presentandi Rectorem, & Primissarium Ecclesiae in *Buchen*, atque ex hoc Jurepatronatu non Monachos, sed seculares Sacerdotes presentasse etiam post ea tempora, quibus editæ dicuntur Bullæ Bonifacianæ, & Innocentianæ, ut monstrat duplici indice horum secularium Sacerdotum, altero eorum, qui Rectores fuerunt, deducto ab anno 1485. ad annum usque 1642. Altero eorum, qui Primissarii fuerunt, deducto ab anno 1535. ad annum usque 1663.; vetat enim antiquitas temporis, ut alius regredi possit. Post hæc tempora necessitate adactos fuisse Uvircemburgenses seu Herbipolenses Episcopos, ut ad Parochiales Ecclesias regendas Monachi e claustris evocarentur, vastata incendio Belli Suevici Franconia universa, & dispersis Ministris Ecclesiarum, qui sese alio receperunt vastitatem fugientes; ob id Regulares presentatos fuisse ab Abbatibus Amorbacensibus non perpetuo tamen, sed per intervalla, & cum secularium Sacerdotum copia deesset eo tempore, quod excurrit ab anno 1642. ad annum 1663.; Episcopos Herbipolenses id solum præ oculis habuisse, ut ad eum statum res restituerentur, quo erant ante teterrimum illud Suevicum Bellum, & ob id curasse, ne Parochi ab Abbatibus amoverentur ad nutum; Resignationes Parochorum, & Primissariorum prævia tantum causæ cognitione admisisse; Literas Institutionum dedisse eadem formula, qua dari solent iis, qui Ecclesias obtinent in titulum; Hunc animum, ut Sacerdotes seculares presentarentur, declarasse in pluribus epistolis, atque in ipsis literis institutionum, in quibus expressum fuit admitti Regulares *ex sola gratia*, nec ipsos Abbates Amorbacenses dubitasse Monachorum admissionem petere *ex sola gratia*, idque etiam factum fuisse in ultima Parochialis Ecclesiae vacatione, quæ obtigit anno 1735., post quam lis orta fuit.

Ex his, quæ ex facto proponuntur transgreditur Promotor Fiscalis ad ea, quæ Juris sunt: Urget cognitissimam Sacrorum Canonum dispositionem, qua vetitum est Regularibus Parochias obtinere, qua cautum est, ut Beneficia Regularia Regularibus. Secularia Secularibus conferantur; Urget, & Constantiensis, & Tridentini Concilii Decreta notissimam de unionibus, e quibus nullam habendam esse rationem disputat de Bullis Bonifacianæ, & Innocentianæ etiam si de veritate earum nulla esset suspicio, quas tamen uti apocryphas, commentitias,

tias, & falsas rejicit tum pluribus rationibus, tum quia nulla earum mentio fit in posterioribus literis Apostolicis Pii II. datis anno 1460., quibus Monachi Amorbacenses facultatem impetrarunt exercendi curam animarum in duabus ex supradictis Ecclesiis nempe in *Amorbach*, & in *Zell*: A consuetudine, & possessione nullum esse posse Abbatibus Amorbacensibus præsidium disputat Promotor Fiscalis, quod requiratur immemorialis, hic autem, facta temporis computatione, ne centenariam quidem adesse; Necessitate pressos Episcopos permisisse, ut Regulares præsentarentur; ex hac necessitate nullum oriri potuisse Jus Monachis; Uniones non a Potestate Episcopali, sed a Potestate Pontificia pendere: Episcopos animum suum declarasse epistolis pluribus, & literis institutionum, admissiones Regularium fieri *ex sola gratia*, agnovisse id Abbates Amorbacenses, & petiisse, ut *ex sola gratia* Monachi admitterentur.

Si omnia, quæ in libello Promotoris Fiscalis proponuntur hic congregare animus esset, *Folium* in volumen excreceret; Ab Abbate Amorbacensi nihil hætenus habuimus; duo Causæ Capita hæc sunt.

- I. *An Abbas Monasterij Amorbacensis præsentare teneatur Presbyterum Sæcularem ad Ecclesiam Parochialem in Buchen; seu potius præsentare valeat aliquem ex Monachis prædictis Monasterii?*
- II. *An teneatur etiam præsentare Presbyterum Sæcularem ad Beneficium Primissariæ in Buchen, seu potius facultatem habeat præsentandi Monachum ipsius Monasterii?*

Proponatur in prima post aquas, etiam unica.

*Sess. 25. c. 13. de
R. g. & Sess. 25.
c. 13. de Ref.*

TRANEN. JURIS FUNERANDI, ET PROCESSIONIS; Ex funere Rosæ Paradiso, Angelæ Ganfolo, aliorumque, qui sepulturam elegerunt in Ecclesiis Regularium, plures ortæ sunt controversiæ inter Capitulum, & Archipresbyterum Ecclesiæ Cathedralis Trani in Apulia Peucetia, quæ una est Parochialis in universa Civitate, & Patres Ordinis Carmelitici ejusdem Civitatis. Post varia facta, quæ referre inutile est, res delata fuit ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium, a qua auditus fuit Episcopus Rubensis; sed Decreto R. P. D. Auditoris Sanctissimi Causæ omnis cognitione delegata Sacro huic Tribunali, complexa fuit controversia de funeribus VIII. Dubiis, quorum sola lectione status quæstionis facile intelligi potest. Hisce VIII. alia tria addita sunt, quæ ad pompam, sive ProceSSIONem spectant Sanctissimæ Virginis de Monte Carmelo, quæ singulis annis die 16. Julii duci solet a Patribus ejusdem Ordinis; exacerbatis enim Partium animis, controversiæ de Jure funerandi alteri huic Causam dederunt. Ducendæ hujus ProceSSIONis veniam petunt Patres ab Archiepiscopo: ProceSSIONi interesse solent ab annis vigintiquinque rogati a Patribus Sodales S. Rocchi, interfuit sæpius Vicarius Generalis, Regius Gubernator, Syndicus, & plures laici faces gestantes: veniam, ut solet, ProceSSIONem ducendi anno transacto 1749. Archiepiscopus concessit; Edicto tamen proposito prohibuit, in detta ProceSSIONe l' intervento d'ogn'altra Confraternita, e d'altra persona laica, che vestita di camige si volesse far lecito di processionalmente intervenire, eccettuatane quelle sole persone, che faranno necessarie a portare la Statua della Beata Vergine, l'aste del Pallio, e soli quattro Lampioni intorno al Pallio sudetto.

Ubi id resciverunt Carmelitæ, preces obtulerunt Archiepiscopo eum rogantes, ut caveret, ne aliquid oriretur scandali ex machinationibus Canonicorum, & epistolas Sacri hujus Tribunalis, quibus ejusdem sententia patebatur; & ut interim *servaretur solitum* jubebatur eidem Archiepiscopo, reddiderunt. Ille acceptis litteris edictum servari jussit, quod eadem die proposuerat. Edicto paruerunt Carmelitæ, ducta est Sacra Poinca, advenitque ad Urbis locum qui

qui dicitur *li Regi Quartieri*: Plures ibi erant Canonici, plures Sacerdotes
 faculares, hi omnes in Tertiarium, qui Crucem ferebat, irruerunt, vetan-
 tes, ne Pompa ulterius progrediretur. Turba ingens exorta, Crucis hasta
 confracta, Cruz in puppiem navis dejecta, Velum Crucis Populi pedibus at-
 tritum, deturbati, qui faces gerebant, faces ipsæ a Canonicis direptæ; Sta-
 tua Beatæ Virginis dilapsa fuisset in terram, in Regiæ Arci Præfectus pruden-
 tissime militum manum immisisset: Canonicorum excusationes rejecit Episco-
 pus Rubensis, qui sententiam suam aperte explicat secundum Carmelitas; Ab
 Archiepiscopo, Archipresbytero, & Capitulo nondum aliquid habuimus:
 Dubia sunt.

- I. *An Patres Carmelitæ Civitatis Trani occasione associationis cadave-
 rum defunctorum seppelliendorum in eorum Ecclesia, teneantur
 ire ad levandorum Archipresbyterum Curatum ab Ecclesia Cathed-
 rali unica Parochiali in casu Sc. Et quatenus Affirmativè.*
- II. *An liceat nonnullis ex iisdem Patribus non intervenientibus una cum
 aliis in Ecclesia Cathedrali, se immiscere per viam, aut in domo
 Defecti una cum aliis Regularibus jam processionaliter inceden-
 tibus?*
- III. *An post indictam ab Archipresbytero horam pro levandis cadaveribus ab
 eorum respective domibus, elapsu hora expectationis in dicta
 Ecclesia Cathedrali, liceat Patribus levare cadavera, illaque
 deferre ad eorum Ecclesiam tumultantem absque interventu Ar-
 chipresbyteri in casu Sc.*
- IV. *An Archipresbyter associando cadavera defunctorum seppelliendorum
 in Ecclesia Patrum, iisque intervenientibus, teneatur incedere
 sub eorum Cruce, seu eotins dicti Regulares teneantur incedere
 sub Cruce Ecclesiæ Cathedralis unica Parochialis in casu Sc., &
 quatenus affirmativè quoad secundam partem.*
- V. *An Archipresbyter ingredi possit Ecclesiam Patrum cum Cruce, &
 Stola, & super cadaveribus ibidem tumulandis Officium peragere
 in casu Sc.*
- VI. *An, dum ducitur Processio funebris per viam una cum cadavere ad Ec-
 clesiam tumultantem dictorum Regularium, præter præintonatio-
 nem Antiphonæ fieri etiam debeat præintonatio Psalmorum ab
 Archipresbytero Curato, seu potius a dictis Regularibus in
 casu Sc.*
- VII. *An Capitulum dictæ Ecclesiæ Cathedralis unica Parochialis invitatum
 ad associationem cadaverum seppelliendorum in Ecclesia dictorum
 Regularium possit illam ingredi cum Cruce propria, & Stola, ibi-
 que Officia aliasque funebres functiones super cadaveribus absol-
 vere in casu Sc.*
- VIII. *An & de quibus Intorticiis, & Candelis, & Candelis, aliisque
 Juvibus, & Oblationibus funeralibus debeat Ecclesiæ Cathed-
 rali unica Parochiali, vel Archiepiscopo quarta funeralis occa-
 sione tumultationis cadaverum in dicta Ecclesia Regularium in
 casu Sc.*
- IX. *An iisdem Patribus liceat extra proprium Claustrum, & Districtum
 per Loca consueta Civitatis facere solemnem Processionem Beatæ
 Mariæ Virginis de Monte Carmelo cum ejusdem simulacro in die
 ejus Festivitatibus, petita licentia ab Archiepiscopo, aut Archi-
 presbytero Curato etiam non obtenta in casu Sc., & quatenus
 affirmative.*

- 54
- X. *An sit servandum Edictum Reverendissimi Archiepiscopi diei 10. Julii 1749. , seu potius liceat dictis Patribus invitare ad eandem Processionem Confraternitates laicales degentes extra septa Monasterii legitime institutas , nec non devotos saculares processionaliter incedentes cum cereis accensis sub Cruce eorumdem Patrum in casu &c.*
- XI. *An Patres Carmelita contravenerint eidem Edicto emanato de anno 1749. , & quatenus affirmativè , quibus penis sint puniendi in casu &c.*

Dilata , & proponatur omnino in sequeoti .

Sess. 21. c. 4.
de Ref.

COMEN. DISMEMBRATIONIS; Animarum cura, & Sacramentorum administratio in Vico Zuvinii a tempore immemorali pertinet ad Præpositum, & Canonicos Colleg. atq. Ecclesiæ S. Laurentij Oppidi Cuvii; Ut autem Populi necessitatibus consulatur, Universitas ejusdem Vici Zuvinii eligeret solet Cappellanum, qui Præpositum adjuvat in cura Animarum. Venit in mentem Universitati illi Ecclesiam suam sepatandi ab Ecclesia Parochiali, & Collegiata, utque hanc separationem facilius obtineret, consensum petiit a Præposito, & Canonicis Cuvii, quem illi præstiterunt sub variis legibus, pactis, & conditionibus. Has conditiones agnoscere, atque accipere noluit Universitas Zuvinii, non vocatis in jus Præposito, & Canonicis petiit ab Episcopo Comensi, ut optatam separationem, & dismembrationem concederet, mutatis arbitrio suo conditionibus apposis in consensu præstito a Capitulo, & Præposito. Id ubi Præpositus, & Canonici reseiverunt protestationem in Actis emiservunt de nullitate dismembrationis, si cederetur contra formam consensus ab ipsis præstiti. Hac tamen spreta protestatione, nulloque juris ordine servato, indulta fuit dismembratio, quæ causam dedit huius, quæ agi cœpit in Curiâ Episcopali Comensi. Hac lite pendente, Universitas Zuvinii preces obtulit Sacratissimo Principi nostro, quibus petebat approbationem dismembrationis.

Data fuit postulationis hujus cognitio amplissimis Patribus, qui in Congregatione, habita die 13. Septembris superioris anni 1740. rescripserunt - *Pro approbatione, si Sanctissimo placuerit* - Innotuit hoc rescriptum Præposito, & Canonicis Cuvii, qui citati non fuerant, & ut præpedirent Bullarum expeditionem, sese in Actis opposuerunt; Universitas autem rediit ad Episcopum Comensem, a quo postulavit sententiam dismembrationis, eamque illico obtinuit; frustra tamen, cum circumscripta inde fuerit a R. P. D. Auditore Sanctissimi. Postulant nunc igitur Præpositus, & Canonici Cuvij, ut Eminentissimi Patres a decisis recedant, ac pronuncient non esse locum dismembrationi, quod nullitate atque injustitia infecta sit dismembratio ab Episcopo indulta: nullitate quidem defectu citationis Præpositi, & Capituli, a quibus in Actis emissa fuerat protestatio, & defectu processus, & probationum, quæ necessario colligi debebat, ut posset Episcopus dismembrationem indulgere: Injustitia vero infectam esse patere evidenter, quia consensus Præpositi, & Canonicorum non fuit purus, sed sub pluribus conditionibus præstitus, quibus non agnitis, & impletis, resolutus fuit consensus ille; ac si numquam præstitus fuisset.

Addunt consensum etiam purum Propositi, & Canonicorum nullum Ecclesiæ matri detrimentum inferre potuisse defectu causæ legitimæ, qua locus esse posset subsidiario huic, extremoque dismembrationis remedio, cum desint immodica distantia, viarum asperitas, & quæ hujus generis justæ, & legitimæ dismembrationis causæ reputantur, cum etiam si adessent, satis sit consultum necessitatibus populi Cappellano, quem ipsa eligit Communitas Zuvinii

nii; nullam igitur huiusce consensus habendam esse rationem, & succurrendum esse Ecclesie, ut eo consensu non obstante, dismembrationem impugnare possit, atque hoc detrimentum avertere *Bertacchin. Pot. decis. 117. nu. 3. Sperell. decis. Eccl. 74. num. 35*; Hæc summa est Libelli data Præposito, & Capitulo Cuvii: ab Universitate Zuvinii: ab Universitate Zuvinii nihil habuimus. Dubium est.

An sit locus dismembrationi, itaut sit staupum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Dilata, & proponatur omnino in sequenti.

FERENTINA CAPPELLANIÆ; In Cappella, quam in honorem B. Virginis *Rosarii* edificaverat in Ecclesia Parochiali Sancti Hippoliti Civitatis Ferentini Franciscus Antonius Cuppius testamento, quod condidit anno 1712. fundavit, erexitque Juspatronatus, datus assignatisque certis bonis his verbis, „Lascia, fonda, & erigge in Juspatronato nella Cappella del Santissimo Rosario da esso Sig. Testatore eretta, e nuovamente fondata dentro la Chiesa Parochiale di Sant' Ipolito di questa Città di Ferentino gl' infrascripti beni cioè „Hujus Cappelle perpetuum Cappellanum nominavit Testator Sacerdotem Josephum Collalti, quem, & alios pro tempore Cappellanos, agere voluit certum sacrorum numerum „Alla qual Cappella esso Sig. Testatore ha nominato presentemeste per Cappellano perpetuo do, po però la sua morte, e non altrimenti il Sacerdote Giuseppe Collalti figlio &c. qual Cappellano, e gl' altri pro tempore debbano celebrare, o far celebrare nella suddetta Cappella due Messe &c. „Post obitum vero Sacerdotis Josephi Collalti legavit Jus presentandi Canonicis Ecclesie Cathedralis Ferentini Sisce verbis „Dopo la morte di esso Sig. D. Giuseppe Collalti Cappellano il Jus di presentare a detta Cappella sia, o spetti alli Signori Canonici della Chiesa Cathedralis di questa Città di Ferentino.

*Sess. 21. c. 3.
de Ref.*

De Jurepatronatus passivo ita disposuit „quali Sig. Canonici subito seguita la morte di esso Collalti, debbano presentare alla suddetta Cappella un Chierico Cittadino, o figlio di un Cittadino di Ferentino povero, che non posseda beni stabili da porsi fare il Patrimonio, ed ordinarli Sacerdote, ed il suddetto Chierico presentato, arrivato che sarà all' età di anni 25. compiuti, e non essendosi ordinato Sacerdote, o per ignoranza, o per demerito, o per altro impedimento &c. vuole, e commanda esso Signor Testatore, che debba esser rimosso dalla d. Cappella, e li suddetti Signori Canonici debbano eleggere un altro con l'istesse conditioni come sopra esposte, e così si debba offerire in perpetuo circa l' elezione di detto Cappellano „Quia vero Testator plures habebat fratrum filios, quos dilpari amore prosequabatur, ideo diversa inter hos ratione disponendi usus est: At enim „Ma essendovi Sacerdote, o Chierico della famiglia di Giulio Cuppini suo Nipote vuole, che questi siano perferiti a qualsivoglia altro, e debbano esser presentati senza essere esaminati, ne possino esser rimossi da d. Capella per qualsivoglia causa, come sopra specificata: qual derogatione non vuole esso Testatore, che militi con li Chierici, che potessero esser della famiglia di Ambrogio, Silvio, e Sebastiano Cuppini altri suoi Nipoti carnali, ma questi debbano ordinarli alli 25. anni come sopra &c. e li medemi debbano stare a quello si è stabilite delli Chierici Cittadini di Ferentino, essendo volontà di esso Signore, che li Cappellani di d. Cappella debbano farsi Sacerdoti, & ordinarli con li frutti della detta Cappella. Defuncto Testatore, Sacerdos Joseph Collalti, qui ab eo nominatus fuerat, adivit Curiam Episcopatam Ferentini, petitque ab Episcopo Literas institutionis, quibus possessionem bonorum, que Testator legaverat, nactus est: Episcopus vero eas indulgit, licet nulla facta fuisset ab eo eorumdem bonorum erectio

erecto in Beneficium Ecclesiasticum ; Sed morte tandem obita a Sacerdote Josepho Collalti die 15. Februarij hujus anni , datoque Jure patronatus ad Canonicos Cathedralis Ecclesiæ Ferentini , Clericus Stephanus Cuppiniua filius Julii Cupini , & prælativè ad Cappellaniam vocatus perum , obtinuitque a Canonicis nominationem , & cum vellet bonorum possessionem accipere , rescivit Curiam Ecclesiasticam Ferentini contendere , ut Litteræ institutionis ab Episcopo essent impetrandæ , quod ageretur de Beneficio Ecclesiastico , non de Legato pio , & Joseph Collalti Cappellanus defunctus institutionem petiisset ; Abstinuit , his auditis , Stephanus Cuppinus a possessione , & ne detrimentum aliquod inferret dispositioni Fundatoris , & futuris Cappellanis preces obtulit sacro huic Tribunali , ut declararetur an de Beneficio Ecclesiastico , vel de Legato Pio ageretur .

— Auditus fuit Episcopus Ferentinus , qui censuit Cappellaniam hanc esse Beneficium Ecclesiasticum , quem contra disputat Cuppinus ex integra dispositione testamentaria dignosci Fundatorem nihil aliud voluisse , quam simplicem Cappellaniam Laicalem , cum certa Bona legaverit in commoda Cappellani , ut sive per se ipsum , sive alium Sacerdotem sacra agerentur in Cappella , quam ædificaverat , ideoque non Beneficium Ecclesiasticum , sed simplex Legatum Pium dicendum sit ; quando enim fundator nihil aliud aliud facit , quam bona sua Clerico , aut Sacerdoti relinquere cum onere sacra agendi , procul dubio pium legatum dare censetur , non Beneficium Ecclesiasticum fundare , ut tradunt *Navarr. conf. 5. & 7. per tot. num. de Præbend. tom. 1. , Gonzal. ad Reg. l. Cancell. Gloss. 5. nu. 20. Card. de Luc. de Jurepatron. disc. 27. n. 7. de Marin. var. Resol. leg. 1. cap. 26. num. 4. ;* Eoque amplius , quod Testator nunquam nominavit dispositionem suam de hac Cappellania Beneficium Ecclesiasticum , sed *Cappellam* , & in ipso initio dixit , *lascia, fonda, & erigge un Juspatronato nella Cappella del Santissimo Rosario* , ut dignosci non difficile possit voluisse eum Patronatum Laicalem , activum , & passivum : activum dedit Canonicis Cathedralis , passivum consanguineis , & pauperibus .

— Id ipsum dignosci posse ex silentio Testatoris , qui de consensu , & autoritate Episcopi nullum verbum habuit , immo autoritate sua Juspatronatus erigere dixit , *Fonda, & erigge un Juspatronato* , cum enim jus illud spirituale , quod Beneficiis in est , oriatur ex dedicatione bonorum , quæ Deo fit a Venerabilibus Episcopis , ex qua dedicatione bona a cæteris prophanis omnino separantur , & Divini Juris efficiuntur , consequitur , ut si Testator consensum , & autoritatem Episcopi in erectione Cappellaniæ non requisivit , sed illam jure proprio facere voluit , nil aliud in mente habere potuerit , quam foundationem simplicis Cappellaniæ pique Legati , quod sine consensu , & autoritate Episcopi poterat consistere , ut ex *Textu in Cap. ad hæc, ubi Gloss. Veru. autoritate Pontificis de Relig. domib. differit Rot. coram Lancett. decis. 1030. n. 8. , & seq.* Convenitque observatio Testatorem neque Canonicis , neque Cappellanis aut obligationem , aut necessitatem imposuisse petendi Institutionem ab Episcopo , quod explicat mentem Testatoris fuisse , ut simplex opus pium , & Cappellania Laicalis institueretur *Garz. de Benef. part. 1. c. 2. n. 111. Anostaz. de caus. piis lib. 3. cap. 2. n. 10. vers. quodidem.*

Aliud etiam vehemens educi argumentum voluntatis Testatoris disputat Cuppinus ex dispositione , qua jussit , ut nominari deberet inops Clericus , qui non posseda beni stabili da potersi fare il Patrimonio , voluitque , ut ex fructibus hujus Cappellaniæ Patrimonio sacrum constitui posset , & ad sacros Ordines Cappellani ascenderent , *accioche con li frutti della medema Cappella possa farsi il Patrimonio, & ordinarsi Sacerdote* : Patere enim ex hac dispositione evidenter merum legatum pium , non Beneficium Ecclesiasticum instituere Testatorem voluisse , cum titulus Patrimonii proprie conveniat Bonis Laicalibus , & inductus sit in defectum tituli beneficialis , nec dici possit Beneficium Ecclesiasticum *Fagnan. in cap. Episcopus 4. num. 24. de Præben. , & dignit. Lotter. de re Benef. lib. 1. quæst. 2. num. 24. Gigas de Pension. quæst.*

28. num. 4. *vers. nam Patrimonium Pignatell. consult. 2. nu. 23. in fin. tom. 3. Monacell. in supplemen. ad tom. 3. Formulaz. num. 184.*, & ideo Cappellaniam, quam fundator exprimit, ut pro Sacro Patrimonio sit, Laicalem censendam esse tradit *Amogaz. de Caus. piis lib. 4. cap. 2. num. 6.*, & 7.; Idem denique colligi manifesto ex privatione, & remotione Cappellani, nisi implero vigesimo quinto ætatis anno, ad Sacerdotium ascenderit; naturæ siquidem Beneficii Ecclesiastici directo adversari hanc remotionem, & privationem, quæ monstrat Fundatorem non Beneficium Ecclesiasticum, sed Cappellaniam Laicalem, cui convenit amovibilitas fundare voluisse *Navarr. cons. 5. num. 1.*, & *cons. 7. num. tit. de Prebend. Corrad. in prax. Benef. lib. 1. cap. 2. num. 48. & seqq.*

Manifestum igitur esse ex ipsa litera Testamenti versari nos in Legato pio; Se-positaque etiam fundatione, idem esse dicendum ex defectu erectionis formalis hujus Cappellaniæ, quæ numquam facta fuit ab Episcopo, cum explorati juris sit Cappellanas a Testatoribus institutas Beneficii Ecclesiastici naturam non suscipere, nisi cum Episcopali autoritate erigantur, & Episcopus approbet data, & conditiones, quæ Testatoribus, & Fundatoribus apposta fuerint *Felin. in cap. ex parte de rescript. Lotter. de re Benef. lib. 1. quæst. 5. num. 14.*, & *seqq. Card. de Luca de Jurepatron. disc. 15. num. 4.*; Hinc posthabenda esse, ait Cuppinus, argumenta Episcopi, quibus censuit Fundatorem voluisse Beneficium Ecclesiasticum instituere, quod nempe, & *Cappelle*, & *præsentationis* nominibus usus sit, quod *Altare* designaverit, ubi sacra essent agenda: Nomen enim *Cappelle* excludere potius Beneficium Ecclesiasticum, cum Cappellaniæ proprie sumptæ non sint Beneficia Ecclesiastica, ut tradit *Gonzal. ad Regul. Cancellar. Gloss. 4. num. 20.* nomen vero *Præsentationis* non satis esse ad Ecclesiasticum Beneficium necessario designandum, cum promiscue pro *Nominatione*, & *Electiōne* accipiatur, ideoque uti æquivocum nihil ad rem concludere definit *Rot. post Piton. de contro. Patron. allegat. 33. num. 32.* Designationem denique Altaris non facere, ut Cappellania Beneficium Ecclesiasticum dici possit uno consensu traditum esse a *Lotter. de re Benef. leg. 1. cap. 5. num. 16. Piton. de contro. Patron. alleg. 87. num. 16.* qui plurimos referunt.

Factum denique Sacerdotis Josephi Collalti nullum voluntati Fundatoris, & futuris Cappellanis detrimentum inferre potuisse, cum ne id quidem possit Episcopus formali erectione: Spernendos esse testes, quos dat Episcopus, spernendam confessionem, quam fecisse Cuppinium in precibus Capitulo oblati asseritur: Hæc Cuppinus: Dubium est.

An dispositio qu. Francisci Ambrosii Cuppini præferat simplex Legatum Pium cum onere Missarum, seu potius Beneficium Ecclesiasticum in casu &c.

Dilata, & proponatur citato Capitulo. *2. Jul. 78*

Die Sabbathi 12. Septembris 1750.

TARENTINA PRÆEMINENTIARUM; Ut patet ex *Folio Congregationis* habitæ die 20. mensis Junii Causa hæc IX. Capitibus collecta fuit, quibus propositis in *Congregatione* habitæ die 1. transacti mensis Augusti, omnia secundum Capitulum, & Clerum Tarentinum definita fuerunt; aliquibus adjuncta fuit clausula, & *amplius non proponatur* -- ideo de his non agitur. Reliqua, quibus clausula illa adjuncta non fuit, ad novam nunc Archidiaconus disputationem revocat: sunt autem Primum, quod erat, An in electionibus Officialium quotannis in Congregatione generali sub diebus 27., & 28. Junii fieri consuetis per schedularum est urnas, ubi nomina Vo-

Sess. 24. c. 12. de Reg.

calium

calium sunt inscripta, se potius id spectet ad Capitulum, & Clerum pro
 ejus arbitrio in casu &c., *Secundum*, quod erat, An urgente necessita-
 te eligendi infra annum unum, aut plures Officiales, sive deputatos re-
 rum Capitularium, aut subrogandi aliquem in locum Officialium infra
 annum decedentium, nominatio unius, vel plurium privative spectet ad
 solum Archidiaconum, seu potius ad quem, & quomodo in casu &c.,
Tertium: quod erat, An in electionibus nominatoeum ab Archidiacono,
 de quibus in secundo Dubio, necessario adhiberi debeant servatores ad in-
 star electionum, quæ sunt in Congregatione Generali, seu potius relin-
 quendum sit arbitrio Capituli in casu &c., *Quartum*, An urnæ pro exci-
 plendis suffragiis in omnibus Congregationibus Capitularibus sint per Archi-
 diaconum circumducendæ ad sedes singulorum Vocalium, seu potius reti-
 nendæ sint per ipsum in sua sede manentem, vel potius collocandæ sint in
 medio Aulae Capitularis, & ad quem pertineat jus numerandi suffragia in
 casu &c., *Octavum denique*, quod erat, An, & a quibus dirigi, &
 demandari debeant ea, quæ urgente necessitate non facile possunt a Capi-
 tulo expediri sive ad actus Ecclesiasticos, sive ad œconomiam, sive tan-
 dem ad commune commodum, vel decentiam spectent in casu &c., *Res-*
pondit his Sacrum Tribunal: An I. Negative ad primam partem, Affirma-
 tive ad secundam: Ad II. Negative ad primam partem, & amplius, &
 quoad secundam spectare ad Capitulum prout de jure: Ad III. Arbitrio
 Capituli: Ad IV. Urnam esse collocandam in medio Aulae Capitularis,
 & numerationem faciendam esse per scrutatores: Ad VIII. spectare ad suos
 respective Officiales a Capitulo destinatos, in reliquis recurrant ad Ar-
 chiepiscopum; Nunc itaque respondendum est.

An sit standum, vel recedendum a Decisis quoad I. II. in secunda parte, III.
IV., & VIII. Dubium in casu &c.

Non proposita attenta renunciatione .

Sess. 25. c. 13.
 de Regul. & c.
 13. de Ref.

TRANEN. JURIS FUNERANDI, ET PROCESSIONIS: Imperio
 Eminentissimorum Patrum hæc Causa proponitur, qui in ultima Congre-
 gatione habita die 22. transacti mensis Augusti, Archiepiscopo, & Canonicis
 dilationem postulantibus, rescriberunt, *Dilata, & proponatur omnino in*
sequenti, Rogantur igitur Amplissimi Patres, ut *Folium ejusdem Congrega-*
tionis iterum consulant, & XI., quæ sequuntur, Causæ Capita expediant.

- I. *An Patres Carmelitæ Civitatis Trani occasione associationis cadave-*
ram defunctorum seppelliendorum in eorum Ecclesia, teneantur
ire ad levandorum Archipresbyterum Curatum ab Ecclesia Cathed-
rali unica Parochiali in casu &c. Et quatenus Affirmativè.
- II. *An liceat nonnullis ex iisdem Patribus non intervenientibus una cum*
aliis in Ecclesia Cathedrali, se immiscere per viam, aut in domo
Defecti una cum aliis Regularibus jam processionaliter inceden-
tibus?
- III. *An post indictam ab Archipresbytero horam pro levandis cadaveribus ab*
eorum respective domibus, elapsu hora expectationis in dicta
Ecclesia Cathedrali, liceat Patribus levare cadavera, illaque
deferre ad eorum Ecclesiam tumultantem absque interventu Ar-
chipresbyteri in casu &c.
- IV. *An Archipresbyter associando cadavera defunctorum seppelliendorum*
in Ecclesia Patrum, iisque intervenientibus, teneatur incedere
sub eorum Cruce, seu eotins dicti Rogulares teneantur incedere
sub Cruce Ecclesiæ Cathedralis unice Parochialis in casu &c., &
qua-

quatenus affirmativè quoad secundam partem .

- V. *An Archipresbyter ingredi possit Ecclesiam Patrum cum Cruce , & Stola , & super cadaveribus ibidem tumulandis Officium peragere in casu &c.*
- VI. *An , dum ducitur Processio funebris per viam una cum cadavere ad Ecclesiam tumulantem dictorum Regularium , præter præintonationem Antiphonæ fieri etiam debeat præintonatio Psalmorum ab Archipresbytero Curato , seu potius a dictis Regularibus in casu &c.*
- VII. *An Capitulum dictæ Ecclesiæ Cathedralis unicæ Parochialis invitatum ad associationem cadaverum seppeliendorum in Ecclesia dictorum Regularium possit illum ingredi cum Cruce propria , & Stola , ibique Officia , aliasque funebres functiones super cadaveribus absolvere in casu &c.*
- VIII. *An & de quibus Intorticiis , & Candelis , aliisque Juvibus , & Oblationibus funeralibus debeat Ecclesiæ Cathedrali unicæ Parochiali , vel Archiepiscopo quarta funeralis occasione tumulationis cadaverum in dicta Ecclesia Regularium in casu &c.*
- IX. *An iisdem Patribus liceat extra proprium Claustum , & Districtum per Loca consuetâ Civitatis facere solemnem Processionem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo cum ejusdem simulacro in die ejus Festivitatis , petita licentia ab Archiepiscopo , aut Archipresbytero Curato etiam non obtenta in casu &c. , & quatenus affirmativè .*
- X. *An sit servandum Edictum Reverendissimi Archiepiscopi diei 10. Julii 1749. , seu potius liceat dictis Patribus invitare ad eandem Processionem Confraternitates laicales degentes extra septa Monasterii legitime institutas , nec non devotos seculares processionaliter incedentes cum cereis accensis sub Cruce eorundem Patrum in casu &c.*
- XI. *An Patres Carmelitæ contravenerint eidem Edicto emanato de anno 1749. , & quatenus affirmativè , quibus poenis sint puniendi in casu &c.*

Dilata ad primam post aquas etiam unica .

SYRACUSANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS: Data fuit Causæ hujus species in *Folio Congregationis habitæ die 4. superioris mensis Martii*, sed dilata fuit ab Eminentissimis Patribus propositio ad sequentem Congregationem , quæ habitæ fuit die 18. Aprilis . Dubio , quod erat -- *An sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis in casu &c.* , responsum fuit „ *Negative* „ Censuit Episcopus ita definitum fuisse ab Amplissimis Patribus , quia ipse postulasset , ut ex redditibus inanis Congregationis Patrum Oratorii augerentur Canonicis Ecclesiæ suæ Cathedralis quotidianæ distributiones : novas igitur obtulit preces , quibus postulavit , ut integri illius Congregationis redditus , commutata voluntate Margaritæ Grandi , tribuantur novo Collegio Sacerdotum instituendo cum legibus , & oneribus relatis jam , & propositis in *Folio Congregationis habitæ die 14. mensis Martii* . Videant igitur Eminentissimi Patres , quæ Juris ratione expediendum sit novum Dubium .

*Sess. 21. c. 6.
de Ref.*

Affirmative , & scribatur Episcopo juxta mentem .

*Sess. 21. c. 7.
 de Ref.*

ROMANA PRÆCEDENTIÆ: Viginti sunt in Basilica Lateranensi Beneficia, duodecim Sacerdotalia, quatuor Diaconalia, totidem Subdiaconalia. Sacerdotale Beneficium assequutus Alexander Mandellius, cum per adversam valetudinem ad Sacerdotium promoveri non posset, preces obtulit, anno 1741., quibus petebat facultatem *di permutare il suo stallo Presbiterale con Pietro Cassari*, qui actu Sacerdos Diaconale Beneficium habebat, in eadem Basilica, ea addita postulationi huic declaratione, *che non s'intenda permutata la natura intrinseca del Benefiziato d' ambedue, ma il mero esercizio*. Annuit precibus Optimus Princeps; Cassarus ad Sacerdotes ascendit, descendit Mandellius ad Diaconos; Uterque postremum Ordinis sui locum occupavit. Post novem annos Indultum retinendi Sacerdotale Beneficium, licet ad Sacerdotium promoveri nequeat, impetrasse Mandellium vulgatum est: & Cassarus consensum præstitit, ut si Mandellius veller, pristinum inter Sacerdotes Beneficiarios locum recuperare posset: nondum Indulto usus est Mandellius. Contendit vero Cassarus deberi sibi locum, & Præeminentias secundi Diaconi Beneficiarii, quæ per id temporis adeptus est Mandellius, si hic Indulto utatur, & ipse ad Diaconos regrediatur; hunc enim locum ipse teneret, ut tenuit tenetque Mandellius, nisi facta fuisset permutatio exercitii Ordinum inter eos. Displicet id Michaeli Galizia, qui tertium, & Jacobo Morghen, qui quartum inter Diaconos Beneficiarios gradum obtinent; putant enim Cassarum, si ad Diaconalem ordinem regrediatur, postremum locum occupare debere, ut ultimus sit inter Beneficiarios Diaconos: Res itaque delata est ad hoc Sacrum Tribunal.

Ajunt duo Beneficiarii Diaconi Galizia, & Morghen, permutatione facta anno 1741. inter Cassarum, & Mandellium amisisse Cassarum, & locum, & possessionem, ideoque etiam jus optionis, quod possessionem sequitur, ut habent *Gloss. in cap. cum olim verbo Capitulo, vers. sed collatio, de major. & obedien. Tondut. resol. Benef. cap. 111. num. 4., & seqq. Scarfant. ad Ceccoper. Lucub. tom. 2. lib. 4. tit. 6. num. 3., & tom. 5. addit. 36. numer. 9.* Unde consequens sit, ut licet nunc vi retrocessionis, sive novæ permutationis in Diaconorum Ordinem rediturus sit, non eandem tamen antiquitatis prærogativam, quam ante permutationem illam habebat, recuperare possit, itaut valeat in detrimentum aliorum superiora loca optare, quæ optatus fuisset, ni permutasset *Paarif. conf. 93. num. 11. lib. 4., & de resignat. Benef. lib. 1. quest. 14. num. 26. Monet. de option cap. 5. quest. 1. num. 12.* Ne aliis enim, qui medio tempore ad superiores sedes gradatim ascenderunt, restitutio hæc, & reditus hic ad priores Ordines noceat, æquitas suggerit, ut in ultimum permutatorum Ordinum locum redeant, neque jus habeant ad sedes, quos alii medio tempore legitime occuparunt, cum restitutio fieri debeat sine alicujus detrimento *Felin. in cap. inter num. 4. de major., & obed. Decius in cap. Clerici num. 17. de judic. Anna conf. 32. num. 33., & 34. Bottilier. de success. cap. 2. Theorem. 74. num. 5. Torre de pact. futur. succes. lib. 2. cap. 25. num. 75., & seqq. Scarfant. ad Ceccoper. Lucub. tom. 3. Addit. 36. num. 9.*

Hinc nullam habendam esse rationem de declaratione adjecta anno 1741. -- *Che non s'intenda permutare la natura intrinseca del benefiziato d' ambedui, ma il mero esercizio*. Hac enim declaratione factum quidem, testumque servari potuisse jus percipiendi fructus sui cujusque Beneficii, quorum natura in hoc

hoc jure est; at non potuisse factam, testamque, atque integram servari possessionem, & antiquitatis prerogativam, quam possessionem sponte, factoque proprio dimiserunt, permutando locum, & exercitium cujusque Ordinis: non enim Cassarus uti Diaconus, sed uti Sacerdos inter Sacerdotes Beneficiarios sedit, ideoque, possessione amissa, jus etiam optandi amisit, quod non Beneficio adnexum est, sed possessioni, ut ex *Text. in leg. ultima Cod. de Tyron. lib. 12.*, tradunt *Ricc. in prax. cap. 13. in princ. Lotter. de re Benef. lib. 2. cap. 25. num. 38. Scarfanton. ad Ceccoper. dicta Addit. 36. num. 13.* Frustra quoque Cassarum obtendere redire se ad Ordinem Diaconalem jure regressus, cum regressus hosce vetet Tridentinum, neque ulli liceat regredi, nisi regressus reservatus, & admissus fuerit autoritate Summi Pontificis, qua de re nihil est in gratia permutationis anni 1741. itaut permutatio illa absolutam, & perpetuam locorum & Officiorum cessionem, ac translationem habeat, quæ convenire nequit cum regressu. Ex nova igitur gratia Cassaro, Mandellioque ad pristinum Ordinem redire fas esse potest, non ex justitiæ debito, & si ex nova gratia id fit, locum & jura, quæ ante permutationem habebant, non recuperant regrediendo, in perniciem eorum, quibus jus quæsitum fuerat, antequam ipsi ex nova gratia jus regressus impetrassent, ut ex dispositione *cap. quamvis de rescript. in 6. tradunt Monet. de option. cap. 7. quæst. 2. num. 38. Oddus de restitut. in integr. quæst. 97. artic. 4. num. 19. Antonell. de reg. Eccles. lib. 3. cap. ultim. num. 10. Pignatell. consul. Canon. 183. nu. 8. tom. 9. Piton. discept. Eccles. 10. num. 21. vers. difficultas tom. 1. Scarfanton. ad Ceccoper. Lucubr. tom. 1. lib. 1. tit. 9. num. 25., & tit. 11. num. 10., & lib. 2. tit. 3. n. 7. & tom. 3. addit. 36. n. 3.*

Hæc, atque alia Diaconi Galizia, & Morghen, qui addunt etiam exemplum in ipsa Lateranensi Basilica. A Cassaro nihil hæcenus habuimus. Dubium est.

An R. D. Petro Cassari competant Stallum, & Præeminentia, quæ competeant ante permutationem exercitii Beneficii sui Diaconalis cum Presbyterali factam cum R. D. Alexandro Mandelli in casu &c.

Dilata, & supplicet, exhibita nova gratia.

AVENIONEN. Constitutione Summi Pontificis Innocentii VI. data anno 1353., cujus verba, longiuscula licet, non inutile erit referre, probata, & confirmata fuit fundatio Archihospitalis Sanctæ Marthæ, quam fecerunt Bernardus Rasca, & ejus Uxor. Ait Innocentius, Ipsi proponunt in loco vocato ante S. Lazarum prope Civitatem Avenionen. unum Hospitale, sub Titulo S. Marthæ Virginis pro recipiendis, & alendis pauperibus, & infirmis ad dictum Hospitale pro tempore confluentibus, & in dicto loco quamdam Cappellam eidem Hospitali contiguam in honorem Sanctissimæ Trinitatis construere, & ædificare cum dotatione congrua, & quod eidem Cappellæ per tres Fratres Sanctissimæ Trinitatis Ordinis S. Augustini Presbyteros perpetuis deserviat temporibus instituendos in prædicta Cappella, per Ministrum, quorum quidem trium Fratrum unus sit Prior, seu Rector ejusdem Cappellæ, & quod dicti Fratres habeant inibi cæmeterium, ac eorum quilibet audiendi Confessiones egenorum, & pauperum, & infirmorum, ac eorum in eodem Hospitali pro tempore degentium, ac ministrandi eis Ecclesiastica Sacramenta, illosque, cum decedent, sepelliendi in dicto cæmeterio liberam facultatem.

Fundato, erectoque Archihospitali, Cappella, & Cæmeterio, plures ortæ sunt quæstiones, & controversiæ de tumulatione cadaverum, & de implemento Paschalis Præcepti inter Capitulum, & Decanum Ecclesiæ Collegiatae, & Parochialis S. Petri, intra cujus Parochiæ fines Archihospitale situm

est, & Patres Trinitarios, quibus ab Innocentiana Constitutione data fuit cura Cappellæ, & administratio Sacramentorum. Controversiæ autem transactionibus sopitæ fuerunt; Anno liquidem 1372. de funeribus, & tumulationibus cadaverum conventum fuit, ut Rector, & PP. Trinitarii partem quartam emolumentorum, & oblationum eidem Parochiali, & Collegiatæ Ecclesiæ tradere tenerentur, quas habuissent ex sepultura eorum, qui Parochiani fuerant ejusdem Parochiæ. Anno etiam 1683., alia transactione conventum fuit, iterum, ut pars quarta Parochiali Ecclesiæ traderetur de funeribus Parochianorum, utque in elatione, & tumulatione Cadaverum, & Patrum, & Capituli simul esset præsentia. De Paschalis vero Præcepti implemento edita fuere decreta, quibus cautum fuit, ut Officiales, alique Archihospitali servitium præstantes in Ecclesia Patrum Trinitariorum illud implerent. His transactionibus, & decretis ventum est ad nostra hæc tempora, quibus Capitulum, & Decanus Parochialis, & Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Petri omnia hæc in controversiam revocarunt.

Re igitur ad Archiepiscopalem audientiam delata. Vicarius Generalis duo tulit Decreta, quorum primo voluit Officiales, aliosque Archihospitali servitium præstantes teneri Paschale Præceptum implere in Ecclesia Parochiali: Altero autem, quo voluit, ut corpus nobilis mulieris defunctæ, quæ in Ecclesia Archihospitalis sepulturam elegerat, tumularetur a Capitulo. Appellarunt Patres Trinitarii ab his decretis ad hoc Sacrum Tribunal, & tria, quæ subiicimus, Dubia concepta fuerunt, quibus omnis causa comprehenditur, ut sola eorumdem lectione facile potest dignosci. A Capitulo, & Decano nondum libellum jurium habuimus.

- I. *An R. P. Ministro Sanctissimæ Trinitatis in Archihospitali S. Marthæ Civitatis Avenionen. compètat titulus, & denominatio Curati ejusdem Archihospitalis?*
- II. *An jus exercendi in cæmeterio Archihospitalis quasvis functiones pro exequiis, & tumulationibus cadaverum decedentium extra dictum Archihospitale, & sepulturam in eis eligentium spectet ad Reverendissimum Capitulum Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ Sancti Petri, seu potius ad RR. PP. Ministrum, & Religiosos Sanctissimæ Trinitatis.*
- III. *An Familiares, & Domestici degentes in eodem Archihospitali, eisdemque inservientes Præceptum Paschale adimplere teneantur in Ecclesia Archihospitalis, seu potius teneantur accedere ad Ecclesiam Collegiatam, & Parochialem S. Petri in casu &c.*

Ad I. Negativè, & amplius. Ad II. Negativè ad primam partem, Affirmativè ad secundam. Ad III. Negativè ad primam partem, Affirmativè ad secundam.

Sess. 24. c. 12.
de Ref.

TRANEN. DISTRIBUTIONUM; Post diuturnum, assiduumque servitium Ecclesiæ præstitum a lo: Laurentio Palumbo Canonico Theologo, ac Decano Cathedralis Tranensis, cum ex causa studiorum in vitium nervorum capitis, quo convulsivo motu, & vertigine abripitur, incidisset, ut medicinæ Professores testificationem faciunt, vacationem a Choro, Divinisque Officiis obtinuit a Capitulo, ut etiam Indultum a Sacra Pœnitentiaria, & licet Choro abesset, omnes tam distributiones quotidianas perpetuis viginti tribus annis, qui excursum sunt a die, quo adversa valetudine correptus fuit, semper percepit. Nuper autem censuit Capitulum, suafore, ut ipse putat, Archidiacono Carcani ob exorta inter utraq; familias dissidia, veram non esse.

esse Infirmitatem , & Canonicum Palumbum neque Choro , Divinisque Officiis abesse , neque absentem quotidianas distributiones consequi posse . Confugit Canonicus Palumbus ad hoc Sacrum Tribunal postulans , ut cogeretur Capitulum ad præstandas quotidianas distributiones , licet Choro abesset aduersæ valetudinis causa . Auditus fuit , ut fieri solet , Archiepiscopus , qui licet infirmam Canonici Palumbi valetudinem agnoscat , tamen contra eum respondit . Nunc igitur Causa proponitur ab Eminentiſſimis Patribus definienda .

Urget Canonicus Palumbus juris dispositionem , qua cautum est , ut si infirmus sedulo , assidueque ante infirmitatem Choro , Divinisque Officiis interesse suevit , si de præſenti ægritudine constat , non abesse tantum a Choro , sed etiam distributiones quotidianas , ac si præſens sit , lucrificare possit ut ex *Textu in cap. ad audientiam de Clericis non resid. & in capit. unico eodem tit. 4. in VI. uno consensu tradiderunt Fagnan. in cap. licet a numer. 137. a d. num. 147. de præben. Vanespen. Jur. Eccles. univer. par. 3. tit. 4. cap. 5. §. 5. Passerin. ad d. capit. unic. de Cleric. non resid. in VI. Reg. 5. nu. 88. Covarruv. var. resol. lib. 3. cap. 13. num. 8. Monet. de distribut. par. 2. quest. 6. num. 6. & 21. , Garz. de benef. par. 4. cap. 5. num. 353. , Hortad. de residen. lib. 5. resol. 3. subresol. 8. §. 1. num. 1. Barboſ. de potest. Episc. alleg. 53. num. 116. , & de Canon. cap. 24. sub num. 27. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. Gloss. 5. §. 9. nu. 119. & seqq. , & perpetua fuit Sacri hujus Tribunalis sententia , ut omillis antiquioribus , dignosci potest ex *Romana distributionum 6. Martii 1703. , & 20. Junij 1705. Mediolanen. distributionum 4. Februarii 1713. , & 7. Decembris 1715. Eugubina servitii Chori 23. Augusti 1738. , & ex Aquilana indulti 26. Junii 1745. ;* Cum autem de assiduo , & diligenti ante infirmitatem servitio Ecclesiæ præſtito non ambigatur , cum certa sit infirmitas , ut liquet ex testificatione trium Medicorum , aliorumque Testium , consequens esse debeat , & Choro abesse , quotidianas distributiones percipere possit .*

Præſertim , quia ad easdem distributiones lucrificandas necesse non est , ut causa morbi gravissima sit , sed satis est , ut abesse Choro possit etiam ex levi morbo , cujus incrementum timeatur *Rein. phestuel. in jus Canon. lib. 3. de Cleric. non resid. §. 7. num. 193. Schmalzgræb. in jus Canon. tom. 1. tit. 4. §. 4. num. 86. Ventrigl. in Prax. par. 1. adnot. 29. §. 2. num. 2. Pignatell. consul. Canon. 115. , num. 57. tom. 9 ;* Ideoque , cum res sit de vitio , morbove interno , qui sensibus aliorum non subest , quique incrementum accipere potest ex Chori frequentia , ex cantu , ex hominum strepitu , & acris calore , ex frigore hyemis , ut recte expendit *Zacch. quest. Med. legal. lib. 7. tit. 2. de Divin. Offic. quest. 2. num. 3. , & quest. 3. num. 4. sequendum est Medicorum judicium , & debet æger absens distributiones consequi , etiam ex consuetudine Capituli , quod in morbis internis sequitur fidem Capitularis ægroti , & finit , ut distributionibus quotidianis fruatur , licet a Choro abſit , Divinisque Officiis . A Capitulo nondum libellum Jurium habuimus : Dubium est .*

An constet de legitimo impedimento abessendi a Choro , itaut debeantur Distributiones quotidianæ in casu &c.

Affirmativè onerata conscientia oratoris :

MESSANEN. Duo Testatores Placidus Missanus ante annos ducentos , & Marius Cariddius ante annos quadraginta bona sua primus reliquit , al
Sess. 22. c. 6. de Ref.
 „ Monastero nuovamente edificato , vicino le mura della Città alli Gentil-
 „ meni &c. , e se farà il caso , che il sudetto Monastero &c. non possa essere
 „ mio erede universale in conto niuno &c. in luogo suo sia erede universale il
 „ Conservatorio della Madonna della Sagra Lettera , *ut redditus bonorum*
 „ *suorum s'abbiano da spendere , ed applicare al mantenimento di quel nu-*
 „ *mero*

„mero di figliuole vergini Messinesi di anni dodeci, o più, o meno, secondo stimeranno gl' esecutori di detta disposizione, assegnando per ognuna feudi nove ogn' anno -- *Alter vero reliquit, ut ex fructibus annorum decem habeant, & debeant applicari pro fundatione Monasterii fundati in dicta Urbe Messanae pro mulieribus reparatis, & refugiatis, seu reparandis, & refugiantis, earumque manutentione, quod Monasterium Testator ipse, &c. voluit, & mandavit. quod fundari, & erigi debeat, quamprimum possit.* „ Utraque hæreditas jacet, nam prima hæredem non habuit, cum novum illud Monasterium *de Gentilmeni* numquam perfectum fuerit, & Conservatorium substitutum amplius non extet; Secunda vero Marii Cariddi impar est ad novum Monasterium fundandum, & erigendum. Utraque igitur hæreditas a Regio Oeconomo administratur: Serenissimus utriusque Siciliae Rex censuit has jacentes hæreditates alicui Monasterio addicendas esse, atque applicandas, ut Testatorum voluntates ea, qua posset, meliori ratione implerentur.

Inter omnia Messanae Monasteria duo selecta fuerunt a Regio Ministro alterum S. Mariae Angelorum, alterum SS. Conceptionis. Placuit Serenissimo Regi Monasterium S. Mariae Angelorum eligere, duplici onere adjecto recipiendi Puellas juxta Testatorum voluntates, & Apostolicum beneplacitum obtinendi. Oblatis igitur precibus Sacratissimo Principi nostro, data fuit postulatio- nis hujus cognitio Sacro huic Tribunali, & quia diversis libellis prebatur additio, & applicatio hæreditatis Placidi Maissani, & additio reddituum hæreditariorum Marii Cariddi, & simul, ut liceret erogare uncias biscentum in reparationem Monasterii, & implementum Aedificii assignandi Puellis Cariddiis, quæ ali debent ex redditibus hæreditariis, statuta jam a Regiis Ministris quantitate annuarum viginti Unciarum pro qualibet Puella, ideo necesse fuit bis audire Archiepiscopum, qui retulit omnia vera esse, pauperrium esse Monasterium, reparationis necessitatem, & additionem hæreditatum fieri posse. At Monasterium SS. Conceptionis sese præstitit contradic- torem cum Messanae, tum Romæ in hoc Sacro Tribunali non de hæreditate Placidi Maissani, sed de altera Marii Cariddi; Auditus igitur fuit tertio Archiepiscopus, qui constans in sua sententia secundum Monasterium S. Mariae Angelorum respondit.

Nunc itaque Causa inter duo hæc Monasteria, quæ de hæreditate Cariddi contendunt, proponitur definienda; Urget Monasterium S. Mariae Angelorum Serenissimi Regis judicium, extremam, qua premitur, inopiam, & alia omnia, quæ in epistulis suis habet Archiepiscopus; Contra Monasterium SS. Conceptionis prælationem sibi debitam asserit, quod melius, pleniusque Testatoris voluntatem exequi possit, cum fabrica nihil opus sit, & redditus uberes habeat; minui Puellis pauperibus id, quod tribuitur Monasterio Sanctæ Mariae Angelorum, ut reparari possit: plures etiam retineri, atque ali posse Puellas in Monasterio SS. Conceptionis, quia eas alere paratum sit, non annuis uncis viginti in singula Capita, sed annuis uncis quindecim. Hæc a Monasteriis proponuntur. Videant Eminentissimi Patres, qua juris ratione expediendum sit Dubium.

An sit consulendum Sanctissimo pro adjudicatione hæreditatis quæ Marii Cariddi, & cujus favore in casu &c.

Affirmativè favore Monasterii S. Mariae Angelorum, & amplius.

*Sess. 21. c. 2.
de Ref.*

NEPESINA ORDINATIONIS: Ut ad Sacros Ordines ascendere posset Petrus Guidi, qui Patrimonio carebat, Sodales Sancti Joannis Decollati Nepetis, quorum Ecclesiæ erat ædituus, Cappellaniam illi tribuerunt, facta eidem potestate illam assignandi in Sacrum Patrimonium. Capitulum quoque

Cathe-

Cathedralis Ecclesiæ, cui incumbit onus agendi annua Sacra centum ob redditus Conventus S. Mariæ Mazzani, eundem Petrum nominavit, ut sacra hæc ageret, & ad Sacros Ordines promoveretur, adjecta lege, ut „ in omnibus anni Festivitatibus, & in quibuscumque functionibus Ecclesiæ inferiori vire teneretur aliorum Beneficiatorum instar, & ultimam celebraret Missam in omnibus anni Festivitatibus, eademque assignatione tamdiu potiretur, quamdiu non esset congrue aliunde provisos, atque accedente Reverendissimi Episcopi consensu; & assignatis pro hac Cappellania annuis sc. 10. Denique Philippus Cerbellius assignavit eidem Petro annua scut. 9. 20. atque ita compositis rebus, postulavit Petrus ab Episcopo Nepesino, ut Titulo Patrimonii ad Sacros Ordines admitteretur, edidit in Actis Instrumenta collationis Cappellaniæ S. Joannis Decollati, alterius S. Mariæ Mazzani, & assignationis annuæ factæ a Cerbellio. Proposita fuerunt edicta, ac denique ab Episcopo pronuntiatum fuit, „ Constare de sufficienti congrua ad formam „ Taxæ Synodalis, & supradictum Clericum ad Sacrum Subdiaconatus Ordinem ad titulum supradictum Cappellaniarum cum supplemento Patrimonij posse promoveri.

Sacerdos factus Petrus Guidi onera utriusque Cappellaniæ implevit, donec anno 1735. a Capitulo Cathedrali Ecclesiæ Ædituus electus fuit, & cum ex stipendiis Sacrorum, & eleemosynis fidelium sese alere posset, passus est, ut Sacra illa centum, quæ agi debebant pro Cappellania S. M. Mazzani, a Canonicis agerentur, alia tamen onera, quæ supra diximus, diligenter implevit, donec finito Æditui munere, cum vellet eadem Sacra centum Cappellaniæ S. Mariæ Mazzani per se ipsum agere, repulsus fuit a Capitulo, quod censuit nullam fuisse Cappellaniæ illius collationem. Adito igitur Episcopo, consilium hic dedit Capitulo, uti censet Guidius, ut Sacro huic Tribunali Canonicorum nomine preces offerrentur, quibus postularent, ut Guidius cogeretur ad constituendum sibi sufficiens Patrimonium. Auditus fuit, ut moris est, Episcopus, qui respondit illicitam fuisse Guidi Ordinationem, & compellendum esse, ut Patrimonium sibi constitueret, ne suspensus esset. Rescriptum fuit Libello Canonicorum - *Episcopo qui procedat prout de Jure* - & ille pronunciavit illicitam fuisse Petri Guidi Ordinationem, eumque incurrisse suspensionem, atque irregularitatem, & Canonicos in eorum possessione esse manutenedos. Priusquam vero ita pronunciaret, nomine Guidi preces obtulit Sacræ Pœnitentiariæ, quibus petebat absolutionem a suspensione, & dispensationem ab irregularitate, ad quas facilius assequendas, manu illius, qui ei ab epistulis est, hæc verba post preces scripta fuerunt - *Propter vitam & morum honestatem, & diuturnum Ecclesiæ præstitum servitium Apostolica videtur dignus indulgentia* - Ita rem Guidius narrat, qui addit, indignatum Episcopum, quod ipse has preces rejecisset, contra eum pronunciasse.

Appellavit Guidius ad A. C., sed data fuit cognitio hujus Causæ Sacro huic Tribunali, & vocatus fuit in jus Promotor Fiscalis Curia Episcopalis Nepesinæ, & Capitulum; Agitur enim causa a Guido tum contra Capitulum, cum quo quæstio est, an illud sit manutenedum, & conservandum in possessione Cappellaniæ S. Mariæ Mazzani, vel sit reintegrandus Guidius; tum contra Episcopum, quem contra Guidus contendit legitimam fuisse Ordinationem, neque incurrisse in suspensionem, licet Cappellaniæ manuales essent, quæ est potissima ratio Episcopi; quod si constaret de illegitima Ordinatione, contendit Guidius teneri Episcopum ad alimenta ei præstanda, donec congruum ei Beneficium tradat. Longum esset Guidi rationes, quæ longo Libello propositæ sunt hic referre; *Folium* enim in volumen excresceret. Causa. IV. Capitibus collecta fuit. Ab Episcopo, & Capitulo nihil hætenus habuimus: hæc sunt Causæ Capita.

I. *An constet de legitima Ordinatione Sacerdotis Petri Guidi? & quatenus negative.*

II. *An*

- II. *An dictus Sacerdos incurrerit in suspensionem, aliasque penas in casu &c.*
- III. *An Capitulum sit manutenendum in possessione aff. Cappellaniae S. Mariae Mazzani, sive potius sit reintegrandus praefatus Sacerdos? & quatenus affirmative quoad primam partem.*
- IV. *An Episcopus teneatur alere eundem Sacerdotem, quousque illum de congruo Beneficio provideat in casu &c.*

Reliquæ non propositæ.

Sess. 25. c. 5.
de Ref.

VERCELLIEN. : In Ecclesia Parochiali S. Martini Oppidi Arborei Diocesis Vercellenfis simplex est Beneficium, quod *simplex Clericatura* vocatur sub Titulo S. Joannis Baptistæ. Hujus Beneficii latet fundatio, itaut nec tempus, nec leges, nec conditiones, nec nomen ipsum Fundatoris ullus sciat. In hac rerum obscuritate id tantum constat in Actis Visitationis Episcopi Broglia die 7. Junii anno 1665., huic Beneficio onus inesse duorum Sacrorum agendorum qualibet hebdomada, onusque illud impletum fuisse a Parocho, qui eo tempore Beneficium possidebat nec tamen constat, an qui post Parochum illum Beneficium obtinuerunt, onus hoc impleverint. Beneficium hoc ab Optimo, Maximoque Principe Innocentio XIII. habuit Franciscus Nizzolinus, neque onus implevit, ut illuc non impleverat Alexander Bolegnius antecedens Beneficiarius. In Visitatione acta anno 1738. a cl. mem. Cardinali Ferrerio Episcopo Vercellenfi decretum fuit, ut Nizzolinus monstraret oneris implementum, jussumque fuit, ut Martinus Zanolius, qui Beneficii prædia conduxerat, Nizzolinum Beneficiarium moneret de hoc decreto. Refert Nizzolinus decretum exequutum non fuisse, quod Cardinalis Ferrerius certior factus fuerit de ultimo statu hujus Beneficii ab omni onere immunis, & de possessione libertatis, in qua ab annis sexdecim ipsa erat Nizzolinus. Cardinalis Ferrerii sequutus exemplum, qui nunc Ecclesie Vercellenfi præest, Episcopus in Visitatione acta anno 1747. simile tulit decretum, & Beneficii redditus sequestratione devinxit.

Confugit ad hoc Sacrum Tribunal Nizzolinus, precibus oblatis, sed audito Episcopo, rescriptum fuit die 25. Aprilis anno 1749. - *Letum, & admittantur* - novas preces obtulit Nizzolinus, & rescriptum - *Pozatur in folio, non retardata interim celebratione Missarum* - Nunc igitur res proponitur ab Eminentissimis Patribus definienda, postulante Nizzolinio, ut sequestratio dissolvatur; Nec cesse enim esse, ut Fundationis Tabulæ edantur, quo dignosci possint onera Beneficii, cum nequeant Episcopi earum leges variare, ut ex *Textu in cap. porro de privil. differunt Fagnan. in dap. conquerente num. 24., & seqq. de Cler. non resid. Barbosa. ad Concil. sessi. 25. cap. 5. nn. 7. Garz. de Benef. part. 7. cap. 1. num. 112. Riccius in Prax. for. Eccles. part. 4. resol. 462. num. 2. Monacell. Formul. tom. 2. tit. 15. ad formul. 1. num. 29.* ideoque, cum fundatio ab Episcopo non edatur, Jus ei non esse onera Beneficio adjiciendi. Neque Visitationem anni 1666. Fundationis vicem præstare posse, cum non ad Instrumentum Fundationis referatur, sed ad merum factum illius Parochi, qui non ex obligatione adiecta Fundatore, sed ex voluntate, sive ex alia qualibet ratione potuit Sacra illa agere qualibet hebdomada. Nullam quoque habendam esse rationem de decreto Cardinalis Ferrerii, quod exequutum non fuit, & eadem laborat infirmitate, quod latum fuerit in fide Visitationis anni 1666., quæ vicem fundationis supplere non potest. Addit vetusta consuetudine, quæ vicem legis obtinet, satis probari immunitatem Beneficii ab hoc onere, cum neque ante annum 1666., neque post illum ad nostra hæc tempora Beneficiarii hoc onus impleverint; Probari vero apertius ex ultimo statu, qui in hac Beneficiali materia utramque paginam facit, præsertim

fertim cum ipsa Beneficii nuncupatio *simplex Clericatura* demonstraret Beneficium Clericis dari, ideoque liberum esse ab onere Sacrorum, quæ non aguntur a Clericis. Omnem vero dubietatem cessare ex quantitate reddituum hujus Beneficii, qui ita sunt tenues, ut onera excludant; suevit enim percipi a Beneficiariis annua quantitas scut. 12. nunc vero Nizzolinus percipit annua scut. 14., quæ summa non respondet oneribus, quæ faciunt annua sc. 20. 30., quibus addendi essent sumptus pro Altari, & Sacra suppellectili, itaut, si Beneficium hoc haberet onus duorum Sacrorum qualibet hebdomada, Beneficiarius non aliquid lucrifaceret, sed pecuniam suam perderet. Hæc Nizzolinus. Dubium est.

An substineatur onus Missarum, seu potius sit locus remotioni sequestri in casu &c.

Die Sabbathi 21. Novembris 1750.

T Res primæ, quas damus, Causæ, repetendæ sunt ex folio *ultimæ Congregationis*, quæ habita fuit die 12. transacti *mensis Septembris*: duæ priores proponi non potuerunt: tertia responsum accepit -- *Dilata ad primam post aquas etiam unica* -- Tres aliæ, quæ post has sequuntur, imperio Eminentissimorum Patrum proponuntur, qui in *Congregatione* habita die 22. *Augusti* jusserunt, ut *proponerentur in prima post aquas*. Rogantur itaque Amplissimi Patres, ut ad eas omnes expediendas *Folia eorundem Congregationum* iterum consulant.

NEPESINA ORDINATIONIS, cujus IV. sunt Capita.

- I. *An constet de legitima Ordinatione Sacerdotis Petri Guidi? & quatenus negative.*
- II. *An dictus Sacerdos incurrerit in suspensionem, aliasque pœnas in casu &c.*
- III. *An Capitulum sit manutenendum in possessione ass. Cappellaniæ S. Mariæ Mazzani, sive potius sit reintegrandus præfatus Sacerdos? & quatenus affirmative quoad primam partem.*
- IV. *An Episcopus teneatur alere eundem Sacerdotem, quousque illum de congruo Beneficio provideat in casu &c.*

Sess. 21. c. 2. de Ref.

Ad I. Affirmative. In reliquis provisum in primo.

VERCELLEN., qua quæritur.

An substineatur onus Missarum, seu potius sit locus remotioni sequestri in casu &c.

Sess. 25. c. 5. de Ref.

Affirmative ad primam partem: Negative ad secundam.

TRANEN. JURIS FUNERANDI, ET PROCESSIONIS, in qua XI. Dubia disputantur quæ reassumi poterunt ex *Congreg. 1. Augusti pag. 52.* in quibus Sac. Congreg. rescripsit.

Sess. 25. c. 17. de Reg. & c. p. 13. de Ref.

Ad I. Affirmative, & amptius. Ad II. Negative

tive, & amplius. Ad III. Affirmative, & amplius. Ad IV., & V. Videatur particulariter. Ad VI. Affirmative ad primam partem: Negative ad secundam, & amplius. Ad VII. Affirmative, & amplius. Ad VIII. Deberi de omnibus Cereis pertinentibus ad Ecclesiam tumultantem, & amplius. Ad IX. Licentiam esse petendam ab Archiepiscopo, cui scribatur juxta mentem, & amplius. Ad X. Ad mentem, & scribatur Archiepiscopo juxta Instructionem. Ad XI. Patres Paganum, & Pennellam teneri ad petendam veniam ab Archiepiscopo.

Sess. 21. c. 4. de Reg. **C**OMEN. DISMEMBRATIONIS, cujus unum Caput est.
An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Reliquæ non propositæ.

Sess. 7. cap 7. de Ref. Sess. 14. c. 10. & 11. de Ref. **H**ERBIPOLEN. PAROCHIALIS ECCLESIAE, ET PRIMISSARIAE, in qua duo Dubia disputantur.

- I. *Ab Abbas Monasterii Amorbacensis presentare teneatur Presbyterum Sæcularem ad Ecclesiam Parochialem in Buchen., seu potius presentare valeat aliquem ex Monachis prædicti Monasterii?*
- II. *An teneatur etiam presentare Presbyterum Sæcularem ad Beneficium Primissariæ in Buchen, seu potius facultatem habeat præsentandi Monachum ipsius Monasterii?*

Sess. 21. c. 4. de Ref. **C**OMEN. DISMEMBRATIONIS; cujus unum Caput est.
An sit locus dismembrationi, itaut sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Sess. 24. c. 13. de Ref. **C**ALLIEN. NULLITATIS TRANSACTIONIS, ET JURUM PAROCHIALIUM. Cum una sit, semperque fuerit in Civitate Callii, ejusque districtu Cathedralis, & simul Parochialis Ecclesia, quæ nullum habebat Parochum, nullosque pro Parocho redditus, sueverunt Episcopi unum, pluresque Vicarios deputare ad eorum nutum amovibiles, qui curam animarum, & administrationem Sacramentorum exercerent, adnotantes in libris Parochialibus id egisse de *licenti Reverendissimi Episcopi*. Anno vero 1624., qui tunc Ecclesiæ illi præerat, Episcopus ob numerum Populi Curatum deputavit amovibilem, & Subcuratum, quibus tantum facultatem tribuit Sacramenta ministrandi, quam vetuit aliis monibus. Exortis inde pluribus controversiis inter Episcopum, & Capitulum Cathedralis Ecclesiæ de jure conferendi Canonatus, Beneficia, & Cappellanas, atque eligendi, & deputandi Ministros Ecclesiæ, sopitæ tandem fuerunt transactione, qua declarata fuerunt Beneficia, Canonatus, Cappellaniæ, quæ ad Episcopum, quæque ad Capitulum pertinerent; de cura vero Animarum ita cautum fuit-- *Nec non præfatus Episcopus, & Successores habeant jus eligendi, & deputandi Cura-*

Curatum, & Oeconomum dictæ Ecclesiæ Cathedralis. Post hanc transactionem Episcopi Callientes ad annum usque 1653. Curatum ad nutum amovibilem, & Subcuratum ejusdem Parochialis, & Cathedralis Ecclesiæ semper nominarunt.

Cum autem anno illo 1653. Constitutione Innocentii X. Pontificis Maximi duo Regularium Monasteria, quæ in Civitate erant, alterum Sancti Augustini, alterum Sancti Petri in Vincula, sublata fuissent, & redditus Monasterii Sancti Augustini, ejusque jura, & onera addicta, & data fuerint Curato Cathedralis, & Parochialis Ecclesiæ, Episcopus, qui tunc Ecclesiæ illi præerat, eandem Curam erexit in Vicariam perpetuam, & Vicarium deputavit, dato onere retinendi duos Subcuratos annua mercede sc. 40. in singulos. Brevi tamen tempore Vicarius ille noscens redditus impares esse oneribus Vicariatuum dimisit, itaut Episcopus, cum nullus esset, qui Officium illud suscipere vellet, coactus fuerit ad administrationem committere duobus Curatis ad nutum amovibilibus, atque hac ratione, & methodo ventum est ad annum 1704: quo Episcopus censuit satius esse Vicarium perpetuum resti vere, data eidem facultate administrandi Sacramenta jure, & nomine proprio, & redditus omnes, atque emolumenta Parochialia percipiendi, deputatis etiam duobus Subcuratis, qui eum labore levarent. Post hanc Episcopi providentiam ortæ sunt a Capitulo controversiæ, nam Capitulum sibi asserens curam habituales, contendebat Ædituum, sive Sacristam jus habere administrandi Sacramenta promiscue, sed independenter a Vicario perpetuo, & partem dimidiam incertorum omnium reddituum accipiendi.

Controversiam hanc diremit anno 1716. transactio inter Capitulum, & Vicarium perpetuum, qui lites fugiens convenit, „ Che il Signor Sagrestano pro „ tempore abbia la facoltà di assistere al Confessionale, Sagramentare, far „ proclami, congiungere in matrimonio, ed esercitare tutti, e singoli al- „ tri atti Parochiali ugualmente, come il Signor Curato, e Sottocurati, „ Et „ che il Signor Curato debba continuare giusta il solito inveterato di „ dare al Signor Sagrestano la metà di tutti gl'incerti in qualsivoglia modo „ provenienti, e dovuti come Paroco, compresa ancora la Torcetta, che „ si da al Curato per li defonti „ Servata hæc transactio fuit ab eo, qui transigit, Vicario perpetuo; servata fuit a successore Vicario Joseph Gabriellio, qui tandem noscens, quæ ex ea obvenerant, mala, preces obtulit Sacro huic Tribunali postulans, ut declararetur transactionem illam nullam esse; At prævenit Capitulum, quod postulavit ab A. C., ut sua custodiretur possessio, obtinuitque, quod postulavit; Ædituus enim in ea erat possessione. Causa possessionis absoluta, inceptoque petitorio Judicio, placuit Sacratissimo Principi nostro, ut res celerius absolveretur, Sacro huic Tribunali Cause cognitionem dare, & nunc, audito jam Episcopo, duo, quæ sequuntur, Dubia ab Eminentissimis Patribus sunt definienda, disputante Gariellio Vicario transactionem illam anni 1716. nullam fuisse, atque irritam; neque jus esse Ædituo, sive Sacristæ deputato a Capitulo Sacramenta administrandi, & redditus incertos percipiendi. A Capitulo, & Ædituo nondum libellum jurium habuimus.

- I. *An transactio inita anno 1716. inter Capitulum, & Vicarium Curatum Ecclesiæ Cathedralis subsistatur, & obliget successores?*
- II. *An Sacrista dictæ Ecclesiæ deputatus a Capitulo possit cumulative cum dicto Vicario Curato, eoque invito, administrare Sacramenta, & se ingerere in exercitio dictæ Curæ, & cum eodem Vicario comparticipare pro medietate de emolumentis incertis Parochialibus?*

SURRENTINA TAXÆ: Coacto ab Archiepiscopo Lælio Brancatio, qui tunc temporis Ecclesiæ Surrentinæ præerat, Provinciali Concilio anno 1572., consensum præstantibus Capitulo, & Clero Civitatis, & Dioceseos, constitutum fuit, ut juxta Tridentini Decretum Collegium, seu Se-

ininarium erigeretur, cui Beneficiati omnes Surrentinæ Diœceseos certam annuam quantitatem præstare tenerentur; quantitas autem constituta fuit Beneficiis Curatis scutorum 4. in singula centum ex redditibus, & simplicibus Beneficiis scutorum 5. Inter Beneficia, quæ statutam hanc quantitatem solverunt, fuit Abbatia *Sancti Petri ad Crapollam*, quæ intra fines Surrentinæ Diœceseos sita est: ipsi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Amplissimi, cum Abbates essent, & Collectores spoliolum Cameræ Apostolicæ, cum Abbatia vacaret, quantitatem illam solverunt. Renuit tamen illamolvere Archiepiscopus Capuanus, qui Abbas est, cessisque in irritum urbanis omnibus officiis, satius duxerunt Curatores Seminarii iudicio contra eum agere. Auditus igitur, ut moris est, Archiepiscopus Surrentinus contra Archiepiscopum Capuanum respondit, Causaque nunc definienda proponitur.

Apertam esse Tridentini dispositionem urgent Curatores Seminarii, ut nulla de actione esse possit disputatio: de quantitate cautum fuisse Provinciali Concilio; justam fuisse quantitatem illam a Concilio statutam satis dignosci ex cognitissima Constitutione Optimi, Sanctissimique Pontificis Benedicti XIII., quæ post Concilium Romanum in lucem hominum edita fuit. Exceptionem unam, quam proponit Abbatia bona non esse in Diœcesi Surrentina, aut saltem maiorem bonorum partem in ea non esse sitam. Probationem hujus nullam esse ajunt Curatores Seminarii, quia titulus illius Ecclesiæ, quam proponit Archiepiscopus Capuanus, non sit *S. Petri*, sed *S. Philippi*: Titulum, & Abbatiam in Diœcesi Surrentina sitam esse aperte liquere ex centenaria observatione solvendi; Abbates enim Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, Cameræ Apostolicæ non solvissent, si Titulus in Diœcesi Surrentina non fuisset: de bonis extra Diœcesim sitis nullam habendam esse rationem; ubi Titulus est, ibi solvendum est, non ubi bona *Barbosi. ad Concil. Trident. sess. 23. cap. 18. num. 21. Pignatell. consult. 13. n. 4. tom. 8.*, & nuper Sacrum hoc Tribunal in *Tarentina Taxæ* toties proposita. Ab Archiepiscopo Capuano nihil hætenus habuimus: Dubium est.

An sit solvenda Taxa Seminario Surrentino in casu &c.

*Sess. 25. c. 19.
de Regul.*

PLACENTINA NULLITATIS PROFESSIONIS. Nullam dicit Professionem, quam in Monasterio Carmelitarum Placentiæ emisit P. Elias Maynerius nuncupatus. Nullitatis causam præcipuam sumit ex defectu voluntatis, & consensus profitendi Regularem disciplinam adactus ad eam desperato suscipiendam ex sævitiis, vi, metu quæ illatis a Julio Maynerio Patre, qui militari ingenio omnia ferro, atque armis tractabat, & derelicta etiam militia, bellicos mores non exuerat, filiosque acerbissime excipiebat; Franciscum enim indecoris vestibus, fame, verberibus, catena ferrea, vilissimis quibusque operis afficiebat, addicebatque amore Bernabei filii primogeniti, cui ut opes maximas compararet, Franciscum ad Regularem disciplinam suscipiendam compulit. Ut mala fugeret Franciscus, fracta, qua alligabatur, catena, ferrea, sese a tecto in viam præcipitem dedit, & ad Carmelitas perventus postulavit, ut in Ordinem reciperetur. Renuit primum Pater præstare consensum, recusans, quod flagrantissime concupierat, mox illum præstitit, indicens tamen, si simularet, nec in Ordine permaneret, majora mala: Ita Franciscus Professionem emisit.

Emissa Professione, alienum animum suum ab illo vitæ genere palam fecit, leges, & instituta Ordinis nunquam servabat, correptus, & monitus a Præfectis se Regularem non esse respondit. Tandem defuncto Patre, quem sero nimis de vi, metuque filio illatis penituit, defunctoque etiam fratre Primogenito, P. Elias, nondum elapso quinquennio, preces obtulit adversus emissam Professionem Sacratissimo Principi nostro, qui causam cognosci voluit ab Episcopo Placentino, & Superiore Ordinis. Hi pronunciarunt nullam esse Professionem a P. Elia emissam. Appellavit ad hoc Sacrum Tribunal *Defensor Professionis*. Causa nunc proponitur: quinque Testes ad probandam

vim,

vim, & metum illatum in causa sunt, tres formiter repetiti, duo ad perpetuam. Ab Ordine, & Defensore Professionis nihil hactenus habuimus. Dubium est.

An constet de nullitate Professionis in casu &c.

Die Sabbathi 5. Decembris 1750.

Superfunt ex Folio ultimæ Congregationis habitæ die 21. transacti Mensis Novembris sex, quas ordine suo damus, Cause, cum proponi non poterint: Rogatos itaque volumus Eminentissimos Patres, ut ad eas definiendas idem Folium iterum consulant.

COMEN. DISMEMBRATIONIS, qua quæritur.
An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Sess. 21. c.
4. de Ref.

In primo loco decisio.

HERBIPOLEN. PAROCHIALIS ECCLESIE, ET PRIMISSARIE, Sess. 7 c. 7.
cujus duo sunt Capita. de Ref. Sess.

- I. *An Abbas Monasterij Amorbacensis presentare teneatur Presbyterum Sæcularem ad Ecclesiam Parochialem in Buchen.; seu potius presentare valeat aliquem ex Monachis prædicti Monasterii?* 14. c. 10. & 11. de. Ref.
- II. *An teneatur etiam presentare Presbyterum Sæcularem ad Beneficium Primissariæ in Buchen. seu potius facultatem habeat presentandi Monachum ipsius Monasterij.*

Affirmative ad primam partem Negative ad secundam quoad utrumque.

COMEN. DISMEMBRATIONIS, cujus unum Caput est. Sess. 25. c. 4.
An sit locus dismembrationi, itaut sit standum vel recedendum a decisio in casu &c. de Ref.

Esse locum Dismembrationi.

CALLIEN. NULLITATIS TRANSACTIONIS, ET JURIORUM PAROCHIALIUM, in qua duo Dubia disputantur. Sess. 24. c. 13. de Ref.

- I. *An transactio inita anno 1716. inter Capitulum, & Vicarium Curatum Ecclesie Cathedralis sustineatur, & obliget successores?*
- II. *An Sacrista dictæ Ecclesie deputatus a Capitulo possit cumulative cum dicto Vicario Curato, eoque invito, administrare Sacramenta, & se ingerere in exercitio dictæ Curæ, & cum eodem Vicario participare pro medietate de emolumentis Parochialibus?*

Dilata omnino ad sequentem.

SURRENTINA TAXÆ, cujus Caput est.
An sit solvenda Taxa Seminario Surrentin in casu &c.

Affirmative .

PLACENTINA NULLITATIS PROFESSIONIS.

Reliquæ non propositæ .

COMEN. FUNERUM, ET FUNCTIONUM CONVENTUALIUM:
Pluries data fuit hæc Causa, numquam definita: dedimuseam primam in Folio Congregationis habitæ die 14. Junii superiore anno 1749, sed proposita fuit in sequenti Congregatione habitæ die 5. Julii, & responsum accepit - Dilata, & coadiuventur probationes tam super Collegialitate, quam super consuetudine in omnibus. Visum fuit Patribus litigantibus implevisse mandata Sacri Tribunalis, & Causa iterum data fuit in folio Congregationis habitæ die 24. Januarii hoc ipso anno 1750., sed proposita non fuit. Data iterum in Folio sequentis Congregationis, quæ habitæ fuit die 28. Februarii, responsum accepit - Dilata in omnibus, & coadiuventur probationes juxta Instructionem - Impletis itaque nunc, ut credimus, mandatis Eminentissimorum Patrum, VIII. ejusdem Capita proponuntur.

- I. *An Archipresbyter, & omnes Presbyteri Capituli Cleri Sæcularis Dungi associando Cadavera ad Ecclesiam PP. Reformatorum teneantur incedere sub illorum Cruce, seu potius iidem Reformati sub Cruce dicti Cleri, vel ambo valeant propriam Crucem elevare?*
- II. *An in eadem associatione liceat dictis Archipresbytero, & Presbyteris Cleri Sæcularis ingredi dictam Ecclesiam t. P. Reformatorum cum Stola, & Cruce elevata, seu potius teneantur ad ejusdem Ecclesiæ fores sistere, ibique ultimum vale defunctio dare?*
- III. *An eidem associationi debeant invitari tot Presbyteri Sæculares, quot vocatur Regulares, vel potius invitato tantum Parocho actuali, debeat in reliquis ipsorum funerum pompa ab hæredum arbitrio pendere?*
- IV. *An quotiescumque promiscue invitantur Presbyteri Sæculares, & Regulares, candela, quæ manualiter gestatur danda Presbyteris Sæcularibus debeat esse major illa, quæ datur Regularibus, vel potius æqualis ponderis, & arbitrio hæredum?*
- V. *An Patres Reformati eidem associationi invitati teneantur accedere ad levandum Parochum ab Ecclesia Parochiali, seu potius debeat dictus Parochus pro hujusmodi effectu se conferre privatim ad domum defuncti juxta præsensam consuetudinem?*
- VI. *An Cadavera eligentium sepelli cum Habitu S. Francisci Patrum Reformatorum debeant patenter discooperita ad Ecclesiam, & locum sepulturæ deferri, vel potius super iisdem Cadaveribus imponendum sit solitum Pallium, & Tegumentum Mortuorum?*
- VII. *An sit solvenda quarta funeralis sepelliendorum in Ecclesia Patrum Reformatorum, & de quibus candelis?*
- VIII. *An Archipresbyter, & Presbyteri Cleri Sæcularis Dungi prohibere possint*

*re possint Patribus Reformatis celebrare Missas aliasque Con-
ventuales etiam cum preventivo, campanarum sonitu peragere
ante, vel in actu celebrationis Missæ Parochialis in casu &c.*

FERENTINA CAPPELLANIÆ: Integræ Causæ hujus speciem, & quæ *Sess. 2. c. 3. de Ref.*
a Cuppinio rationes proponebantur, dedimus in *Folio Congregationis* ha-
bitæ die 22. superioris Mensis Augusti. Placuit Eminentissimis Patribus res-
pondere - *Dilata, & proponatur citato Capitulo* - ideoque, nunc vocato in
Jus Capitulo Cathedralis, quod sequitur, Dubium definiendum pro-
ponitur.

*An dispositio qu. Francisci Ambrosii Cuppini præferat simplex Legatum pium
cum onere Missarum, seu potius Beneficium Ecclesiasticum in casu &c.*

CAPUTAQUEN. PARTICIPATIONIS: Cum ex Mandato Curie Epi- *Sess. 24. c. 12. de Ref.*
scopalis Caputaquensis Sacerdos Marcus de Canto adscriptus servitio Pa-
rochialis, & receptivæ Ecclesiæ Terræ Trentenariæ ejusdem Diæceseos Ca-
putaquensis sese in Oppidum *delle Piaggine di Laurino* hyemali tempore an-
ni 1736. contulisset, vitio montani frigidissimi aeris incluit in morbum, quo
pectoris, & artuum doloribus, nervorum contractionibus, atque ischiadico
perpetuo dolore afficiebatur. Coactus igitur Patriam Terram revivere consi-
lio Medicorum Neapolim concelsit, ut mitiore Cælo fruereetur, & ope præ-
stantiorum Medicorum pristinam valetudinem reciperet. Tentatis omnibus,
quæ Ars Medica suggessit, remediis, omnia in irritum cesserunt, remissa
quidem, sed non superata vi morbi. Iterum in Patriam redire voluit, sed
iterum discedere coactus fuit, favientem magis ex aeris, Calique illius ri-
gore vitiosa pectoris, & dolorum affectione. Ducti igitur miseratione infeli-
cis hominis, & agnoscens morbi, quo afficiebatur, gravitatem, Sacerdo-
tes alii Participantes illius Ecclesiæ consensum præstiterunt, ut abesset, &
redditus, atque emolumenta sui *Loci* perciperet: ipse Episcopus, spectato Sa-
cerdotum consensu, visis Medicorum testificationibus, consensum præstitit,
ut Sacerdos Marcus Neapolim concederet, Literasque dimissoriales ei indulsit,
ut sacra agere posset: Contra vero idem Sacerdos Marcus Sacerdotes alios
Participantes substituit, ut onera Hebdomadæ, & Sacrorum, quæ ad eum
spectabant, implerent.

His constitutis, Sacerdos Marcus Neapoli recuperandæ valetudini incumbens
in utramque aurem dormiebat securus, & nihil cogitans adversi de redditu-
bus *Loci* sui in Ecclesia Trentenariæ; At repente certior factus fuit alium
Sacerdotem Dominicum Vernagliam decretum obtinuisse ab Episcopo Ca-
putaquensi, quo admittebatur ad participationem reddituum, & onerum *Lo-
ci* Sacerdotis Marci de Canto. Renuit tamen Clerus ille decreto parere, sciens
consensum, quem ei ex causa valetudinis adversæ præstiterat, ut abesse pos-
set, & fructus percipere. Jussit tamen Episcopus alio decreto, ut exequeretur
decretum primum, & Sacerdos Vernaglia ad participationem admitteretur;
Confugit Sacerdos Marcus ad Asylum Sacri hujus Tribunalis, datisque, ut
moris est, ad Episcopum literis *Pro informatione, & Voto*, non respondit,
iterum datæ fuerunt literæ, nec respondit; Tertio datæ fuerunt, nec respon-
dit; immo cum Sacerdos Vernaglia; defuncto interim alio Sacerdote, illius
Locum optasset, Episcopus substituit in *Locum* Sacerdotis Marci de Canto
alium Sacerdotem Nicodemum Danieli. Iterum itaque ad hoc Sacrum Tri-
bunal venit Sacerdos Marcus, & ex rescripto lato die 6. Julii superioris anni
1749. commotus Episcopus Caputaquensis literas tandem dedit, quibus dixit
Sacerdotem illum letam Neapoli vitam traducere, affectatam ejus esse infir-
mitatem, & quærelas hac de re habuisse ab aliis Sacerdotibus.

Post hoc Episcopi responsum jussit Sacrum Tribunal, ut præfigeretur Clero ter-
minus ad Jura sua deducenda; Episcopus prefixit duos Menses: Clerus autem
declaravit, numquam sibi in mentem venisse impugnandi Sacerdoti Marco de
Canto

Canto, ut abesset adversæ valetudinis causa, & redditus Loci sui lucrifaceret, solumque Episcopum obtinuisse. Proponitur nunc itaque hæc Causa, Clero non contradicente, sed probante postulationem Sacerdotis de Canto, qui urget Juris dispositionem, qua cautum est adversæ valetudinis causa posse eum a Choro, & Ecclesia abesse, & redditus, ac quotidianas distributiones percipere, qua de re latius actum fuit in *Folio causæ Aquilana Indulti 25. Junii 1645.*, & nuper in *Tranen. distributionum die 12. transacti Mensis Septembris*: a veritate, & incurabili qualitate morbi dubitandum non esse ex testificationibus cum Testium, tum Medicorum, neque posse ab Episcopo inficiari, cum ipse consensum, ut abesset Sacerdos Marcus, præstiterit, ex causa morbi, de quo ex testificationibus Medicorum, quas vidit, certior factus fuit.

Addit Sacerdos de Canto, quod si ei portio, & participatio adimatur, necesse sit, ut ei præstentur a Clero annui Ducati 25., qui sunt redditus Patrimonii Sacri juxta Regionis illius mores; Cum enim ipse Titulo participationis Ecclesiæ ad Sacros Ordines promotus fuerit, sequitur, ut Patrimonio Sacro privari non possit ex Tridentini dispositione, *cap. 2. Sess. 21. de reform.* ubi *Barboz. num. 59. & Rigant. ad Regul. Concellar. 24. §. 5. num. 75.* Hæc Sacerdos de Canto: Duo ab Eminentissimis Patribus definienda sunt Dubia.

- I. *An Sacerdoti Marco de Canto pro tempore suæ absentiae ex causa infirmitatis debeatur portio Massæ communis, sicut ceteris Sacerdotibus Participantibus, deductis tantum oneribus Missarum ad rationem caroleni unius pro qualibet Missa? & quatenus negative.*
- II. *An eidem sint solvendi Ducati 25. pro Patrimonio, quovis anno durante absentia ex causa prædicta in casu &c.*

Die Sabbathi 19. Decembris 1750.

Quinque primæ, quas subijcimus, Causæ in ultima Congregatione habita die 5. hujus Mensis proponi non potuerunt: Placeat itaque Eminentissimis Patribus *Folium* illius Congregationis, repetita lectione, consulere, ut earundem species ad memoriam revocare possint.

Sess. 24. c. 13. de Ref.

CALLIEN. NULLITATIS TRANSACTIONIS, & JURIUM. PAROCHIALIUM, in qua duo Dubia disputantur.

- I. *An transactio inita anno 1716. inter Capitulum, & Vicarium Curatum Ecclesiæ Cathedralis subsineatur, & obliget successores?*
- II. *An Sacrista d. Ecclesiæ deputatus a Capitulo possit cumulative cum d. Vicario Curato, eoque invito, administrare Sacramenta, & se ingerere in exercitio Curæ, & cum eodem Vicario comparticipare pro merceditate de emolumentis incertis Parochialibus?*

Dilata, & coadjuventur probationes hinc inde, & exhibeantur.

Sess. 25. c. 19. de Reg.

PLACENTINA NULLITATIS PROFESSIONIS, qua quæritur.
An constet de nullitate Professionis in casu &c.

Negative, & amplius.

COMEN. FUNERUM . & FUNCTIONUM CONVENTUALIUM, ⁷⁵ *Sess. 15. c. 23. de Reg.*
 cujus VIII. sunt Capita ut videndum est in anteriori Cōgreg. 21. Novem. pag. 73. in quibus rescriptur fuit .

Ad I. Negative ad primam , & tertiam partem : Affirmative ad secundam interveniente Capitulo . Ad II. Affirmative ad primam partem : Negative ad secundam , & amplius . Ad III. , & IV. Arbitrio hæredum , & amplius . Ad V. Affirmative ad primam partem : Negative ad secundam . Ad VI. Affirmative ad primam partem : Negative ad secundam . Ad VII. Affirmative ad formam Constitutionis Benedictinæ , & amplius . Ad VIII. Negative .

FRENTINA CAPPELLANIÆ, in qua quaeritur . *Sess. 21. c. 3. de Ref.*
An dispositio qu. Francisci Ambrosii Cuppini præseferat simplex Legatum pium cum onere Missarum , seu potius Beneficium Ecclesiasticum in casu &c.

Affirmative ad primam partem : Negative ad secundam .

CAPUTAQUEN. PARTICIPATIONIS , cujus duo sunt Dubia .

- I. *An Sacerdoti Marco de Canto pro tempore sue absentiae ex causa infirmitatis debeatur portio Massæ communis , sicut cæteris Sacerdotibus Participantibus , deductis tantum oneribus Missarum ad rationem carolensium pro qualibet Missa ? & quatenus negative .*
- II. *An eidem sint solvendi Ducati 25. pro Patrimonio quovis anno , durante absentia ex causa prædicta in casu &c.*

Dilata , & ad mentem .

SALERNITANA DISPENSATIONIS : Ut Andreae defuncti Fratris voluntatem exequerentur , Beneficium sive Cappellaniam in Cappella Familiae sita in Ecclesia Parochiali Terræ Braciliani Archiepiscopatus Salernitanæ anno 1681. fundarunt Anna , & Laura Sorores Danieli , dato Cappellanis onere nonnullorum Sacrorum , & nominato Rectore Sacerdote Daniele Danieli , conditione adjecta , ut in patriam Terram Braciliani rediret , & Sacra ageret per se ipsum , quam nisi impleret , nullam voluerunt nominationem , & Rectorem alium nominarunt Sacerdotem Josephum Sannellam earum consanguineum . De utroque Jurepatronatus activo & passivo disposuerunt : Activum *pro se , suisque hæredibus & successoribus etiam extraneis in infinitum* reservarunt ; de passivo tribus Capitibus Instrumenti verbis his , quæ , longiuscula licet , apponi debent , caverunt , Statuerunt sorores ipsæ , quod , prædicti earum hæredes , & successores semper , & in perpetuum præterre , debeant illos Sacerdotes de dicta Familia Danieli ipsis sororibus magis con-

Sess. 22. c. 1. de Ref.

„ junctos, quando tamen adessent; si autem non adessent de dicta Fam-
 „ lia, tunc eis liceat nominare, & presentare illum Sacerdotem dictis ea-
 „ rum heredibus melius visum, & placitum, dummodo non sit alienigena,
 „ sed Civis dictæ Terræ Brachiani, & ita debeat semper, & in perpetuum,
 „ & indefanter observari, & non aliter, nec alio modo: *Altero autem*
 „ *Capite hæc addiderunt:* Voluerunt etiam prefatæ sorores, quod, quando
 „ forsan accessent duo, vel plures de dicta earum Familia de Daniele, quod
 „ tunc, & eo casu debeant preferre illum, qui fuerit ipsi sororibus in gradu
 „ magis conjunctus, & si omnes in pari gradu existerent, tunc remaneat in
 „ voluntate dictorum heredum, & successorum eligere quem voluerint ex
 „ eis: *Tertio demum Capite ita edixerunt:* Voluerunt etiam dictæ Sero-
 „ res, quod quando forsan adesset aliquis de dicta earum Familia de Danie-
 „ le, qui ob paupertatem, & defectum Patrimonii non posset ad Sacerdo-
 „ tium pervenire, tunc, & in eo casu hæredes, & successores ipsarum foro-
 „ rum teneantur, & debeant illum in dicto beneficio nominare, & presenta-
 „ re etiam ad titulum Patrimonii.

Post varias Patronorum nominationes Beneficium hoc tandem obtinuit Hyacin-
 thus Albani, quo defuncto mense Aprilis anni 1746., Bernardinus, & Ni-
 colaus Fratres Melonii afferentes sese mediatos hæredes Annæ Danieli unius
 ex Fundatricibus præsentarunt Tarquinium Melonium unicum eo tempore
 Clericum in descendencia Danieli, qui etiam Gratiam Apostolicam impe-
 travit: Contra vero Agnellus Danieli, tamquam qualificatus ad formam fun-
 dationis, & licet laicus, sub spe tamen futuri clericatus, postulavit ab Ar-
 chiepiscopo Salernitano, ut Beneficium sibi adjudicaretur. Orta igitur inter
 Tarquinium, & Agnellum controversia, diu sine ulla definitione acta fuit,
 sopita tandem matrimonio nuper contracto ab Agnello, itaut spes esset Tar-
 quinio Cappellaniam obtinendi sine ulla controversia; Spem tamen hanc se-
 fellerunt Patroni alii, qui intra quadrimestre a die matrimonii ab Agnello
 contracti præsentarunt Dominicum Danieli puerum octennem, a quo preces
 oblatae fuerunt Sacratissimo Principi nostro, quibus veniam, seu dispensa-
 tionem defectus ætatis postulabat. Obstitit huic postulationi Tarquinius &
 R. P. D. Datarius Causa hujus cognitionem inandavit Sacro huic Tribuna-
 li. Disputat autem Tarquinius veniam ætatis in detrimentum Juris sibi qua-
 sitæ indulgeri non posse, cum cognitissimum sit dispensationes hæc in de-
 trimentum alterius qualificati, atque habilis Jure concedi non debere.

Neque in dubium revocari posse ait Ius, & qualificationem suam, cum ipse
 descendat ab eodem Jo: Baptista Danieli, a quo originem, & genus ducit
 puer Dominicus, cum Anna, & Laura Fundatrices *semper & in perpetuum*
 præsentari voluerit *Sacerdotes de Familia*, itaut ambigi non debeat cum esse
 passivè vocatum, cum sit *Sacerdos de Familia*; hoc enim nomen agnatis
 æque, ac cognatis commune est in hac indifferenti materia Jurispatronatus,
 ut pro cunctis tradidit *Piton. de controuv. Patron. alleg. 100. num. 191. & 196.*
 atque hoc custodiendum esse, licet adjectum fuerit a Fundatricibus Familiæ
 nomen: *Sacerdotes de dicta Familia Daniele*: Distinguendum enim esse, an
 Familia vel domus adjecto nomine vocata sit impersonaliter, quo casu solos
 agnatos complexi certi Juris est, vel potius vocatio directa sit ad personas
 illius Familiæ, quo casu adjectio nominis Familiæ non stat taxativè, sed
 demonstrativè ad designandam originem, & Familiam, unde venire debeant
 ii, qui præsentandi sunt a Patronis, ut post alios receptissimam hanc in Tri-
 bunalibus distinctionem dedit idem *Piton. de Controuv. Patron. allegat. 75.*
num. 3, eam vero longe amplius locum habere disputat Tarquinius in re
 præsentanti, quod plurimæ convenientiæ conjecturæ, quas late congregat, e qui-
 bus educitur mentem duarum sororum, quæ Cappellaniam fundarunt, eam
 fuisse, ut cognati æque, ac agnati admitterentur, quas inter plurimi facien-
 dam esse femineam Fundatricum qualitatem, ex qua vix præsumendum sit
 eas deflectere potuisse a proprio sexu, præsertim, cum conditionem adjectam
 non

non adimplente Daniele Danieli primo Rectore, nominaverint alium Rectorem Josephum Sannellam non agnatum, sed cognatum; vitandumque sit absurdum, quod eveniret agnatis deficientibus; hoc enim casu melior esset extraneorum, quam cognatorum conditio: Possent enim heredes, ut utamur verbis foundationis, *si non adessent de d. Familia, nominare & presentare illum Sacerdotem dictis earum heredibus melius visum, & placitum*, spreto cognatis, qui nullam ex iis verbis, *Sacerdotes de dicta Familia Daniele*, vocationem haberent; Neque hic vitari posse admissione subsidiaria cognatorum ante extraneos, & post agnatos, quia cum de agnatione nullum vestigium sit, non habeat locum subsidiaria vocatio, sed & agnati, & cognati eodem Jure, eademque communi vocatione admittendi sunt.

Addit demum Tarquinius præsentationem Dominici pueri nullam fuisse, cum facta fuerit post litem de hac eadem Cappellania assequenda diu actam in totumdem Tarquinium, & Agnellum Danieli, qui inde matrimonium contraxit, ideoque præsentationem Dominici contrariam fuisse dispositioni Juris in *Cap. 1. & 2. ut lit. penden. in 6.* unde educta est *Regula 29. Cancellarie de subrogandis*, quam Juris dispositionem, qua æquissime cautum fuit, ne novus detur litigator, egregie ut solet, exornat *Rigant. in Commentar ad d. regul. 29. num. 2. tom. 3.* Atque hæc Tarquinius. Contra vero Dominicus urget Apostolicæ Sedis indulgentiam, qua solet Patronis, iisque, qui de sanguine Patronorum sunt, aut alias qualificatis veniam ætatis indulgere, cum nullum inferatur detrimentum successive vocatis, si intra terminum quadrimestris laicis Patronis a Jure indultum, amoto ætatis impedimento, præsentatus habilis fiat, qua de re cum late actum fuerit nuper in *Causa Asculana Cappellaniarum super dispensatione*, quæ data fuit in folio Congregationis habitæ die 22. superioris mensis Augusti nullum hinc verbum addimus. Pergit Dominicus, negatque Jus nullum quæsitum fuisse Tarquinio ad hanc Cappellaniam ex præsentatione facta a Bernardino, & Nicolao Fratribus Meloniis, qui neque heredes fuerunt Annæ, & Lauræ Fundatricum, neque erant in possessione præsentandi.

Quod si Tarquinius subsidiaria cognatorum vocatione nitatur, itaut, agnatis deficientibus, admitti debeat, nullum ei hoc casu Jus quæsitum fuisse disputat Dominicus; de hoc enim Jure quæsito haberi rationem duntaxat eo casu, quo Fundator ad tempus vacationis Beneficii verba direxisset illum vocando, qui eo tempore habilis esset, hoc casu Jus acquiritur posteriori vocato, si primo vocatus habilis non sit: hoc casu, qui secundo loco vocatus est, Jus habet præpediendi veniam ætatis primo vocato, ut explicat alios referens, & declarans *Piton. de contr. Patron. alleg. 1. num. 23., & discept. Eccles. 13. num. 39. & in Parerg. ad num. 17.* secus vero cum Fundator non ad tempus vacationis sed ad tempus præsentationis verba direxit, ut factum fuit a Sororibus Danieli, quæ vocarunt *Sacerdotes de Familia Daniele*, qui nominari, & præsentari deberent semper, & in perpetuum ab earum heredibus, & successoribus; hoc enim diverso casu certi Juris esse nullum Jus quæsitum fuisse intra quadrimestre spatium Patronis laicis indultum, secundo loco vocatis, qui nequeunt sese contradictores constituere primo vocato veniam ætatis postulanti, ut tradiderunt *Card. de Luca de Jurepatron. disc. 70. num. 17. & 18., & disc. 82. num. 5. Carol. Anton. de Luca in observ. ad Ventrigl. in Prax. par. 2. adnot. 6. §. 1. num. 8. & de lin. legal. lib. 1. artic. 24. num. 11. Piton. de contr. Patron. d. alleg. 1. sub num. 23. vers. secundus est, & vers. tertius casus, & d. disceptat. Eccles. 13. n. 40., & in d. Parerg. n. 18.*

Cæterum late disputat Dominicus ne subsidiariam quidem vocationem, defectis agnatis, proponi posse a Tarquinio cum Sorores Fundatrices repetito semper vocaverint ad hoc Beneficium *Sacerdotes de familia Daniele*, quæ cognominis expressio, faciat, ut neque in subsidium cognati admittantur, sed soli agnati, ut docuerunt *Card. de Luca de Jurepatron. disc. 26. num. 8. vers. secundo Capon. disceptat. Eccles. 263. artic. 2. num. 5. & seqq. & art.*

4 num. 40. tom. 4. Carol. Anton. de Luca ad Gratian. discept. cap. 258. n. 17. vers. certius Plon. de contrav. Patron. allegat. 100 num. 103. distinctionem vero illam de Familia taxative, vel demonstrative vocata, & expressa locum habere, ubi verba foundationis dubia sint; quia Juspatronatus datum sit descendantibus ex certa Familia, secus vero, ubi clara sint, & aperta, ut esse contendit verba Foundationis, in qua versamur, quæ solos agnatos admittant; nihil denique obesse dispositionem Textus in cap. 1. & 2. ut lit. penden. in 6., quia, cum nullum Jus ad hanc Cappellaniam habeat Tarquinus, his remanet calumniosa, eoque amplius, quod Dominicus prosequatur Jus suum in statu, & terminis, quibus erat Causa, antequam Agnellus Danieli contrahendo matrimonium sese a lite subduceret, & ideo non potest repelli, ut ipse habet Textus in d. cap. 2. ut lit. penden. his verbis: Sane si ad defensionem ipsius litis aliqui, quorum intererit, petierint se admitti, eos in illo statu, in quo ipsam invenerint, decernimus admittendos: traduntque ibidem Geminian. num. 4. Barboz. numer. 1. & 6. alique Interpretes; Hæc Dominicus. Definiendum igitur est ab Eminentissimis Patribus.

An sit concedenda Dispensatio in casu &c.

Affirmative.

Sess. 24. c.
5. de Refor.
Matrim.

BOJANEN. DISPENSATIONIS, ET SPONSALIIUM: Sponsalia contraxit die 15 Decembris superiore anno 1749. cum Carmelia Coticoni Georgeus Caroscia Civitatis Campobassi Diæceseos Bojanensis; spe inde majoris dotis alia post triduum inivit sub conditione certæ dotis sponsalia cum Anna Felice Scipio. Mutato demum consilio, aurique fame deposita, rediit ad fidem Carmeliæ datam, statuitque cum ea matrimonium contrahere. Metuens ne præpediretur ab Anna Felice, preces obrulit Episcopo, quibus petebat, ut una tantum futurarum nuptiarum denunciatio præmitteretur. Semel itaque denunciatis futuris nuptiis, nihil denunciatum fuit, & Georgeus ac Carmelia die 1. Januarii hujus anni matrimonium coram Parocho, & Testibus contraxerunt, quod cum five venia Episcopi contractum fuisset, cavere sibi satius duxerunt Conjuges publico Instrumento, quo declararunt seorsum vivere velle, donec a Curia Episcopali venia iis indulgeretur. Prævenerat Anna Felix in Episcopali Curia Bojanensi longe disita a Civitate Campobassi, & opposuerat sponsalia, quæ cum ipsa Georgeus contraxerat, sed, non interpellato Georgeo, matrimonium contractum fuit. Post matrimonium rumor exortus est Georgeum, & Carmeliam tertio consanguinitatis gradu conjunctos esse; Verum id esse compertum est, & Conjuges continuo preces obtulerunt Sacratissimo Principi nostro, quibus postularunt dispensationem *tamquam de ignorerat contracto Matrimonio*. Obstitit huic dispensationi Anna Felix, dicens matrimonium scienter contractum fuisse, R. P. D. Datarius Sanctissimi causæ hujus cognitionem mandavit Sacro huic Tribunali.

Auditus, ut fieri solet, Episcopus his verbis respondit, Matrimonium attentatum fuit a Georgeo, & Carmelia minus solemne, ne impedirentur ab Anna Felice Scipio, cujus sponsalia, attentis prioribus, non subsistebantur, impedimentum ipsum a contrahentibus ignorabatur; nec ab ipsis, quidquam dolose commissum est, vel fraudolenter contra Canonicas Sententias: Carmelia ipsa prorsus est cujuscumque culpæ exors, adeoque non indigna, ut famæ ejus consulatur, & Apostolica dispensatione super hujusmodi tertio consanguinitatis gradu dignetur, Causa nunc proponitur, & disputant Conjuges teneri Annam difficillimam scientiæ impedimenti probationem facere, ne dispensationi sit locus: Impossibile prorsus esse, ut hæc fiat probatione, cum ipsi impedimentum illud ignoraverunt: Sponsalia secunda

cunda contracta a Georgeo nulla, atque irrita esse, cum devinctus esset Georgeus primis cum Carmelia contractis; hinc nullum esse coactioni locum, quod vellet Anna Felix: Hæc Conjuges: ab Anna Felice nihil hætenus habuimus. Tria sunt controversiæ Capita.

- I. *An sit concedenda Dispensatio super impedimento, de quo agitur in casu &c., & quatenus negative.*
- II. *An constet de validitate sponsalium inter Georgium Caroscia, & Annam Felicem Scipio in casu &c., & quatenus affirmative.*
- III. *An, & quomodo sit cogendus in casu &c.*

Dilata omnino ad sequentem.

CAPUANA MASSÆ COMMUNIS: Capuanæ Metropolitanæ Ecclesiæ *Sess. 24. c. 13. de Ref.* Capitulum Pontificalium usu, Vestibus violaceis, Cappisque rubeis Summorum Pontificum beneficio honestatum quadraginta constat Canonicis, quorum viginti, ipso etiam numerato Archiepiscopo, in ordine Presbyterali sunt, reliqui viginti in Ordine Diaconali. Per omnes Ecclesiæ servitium præstant; Impares tamen reddituum sunt, demptis enim præbendis Presbyterorum, qui *Congregationum octo Canonorum*, uti eam vocant, constituunt, reliquæ quædam mediocres, quædam tennes sunt, unusque ex Presbyteris nullam habet Præbendam. Longe major est inter Diaconos inæqualitas, quorum Præbendæ, paucis exceptis, tenuissimæ sunt, & quatuor ex ipsis sunt sine Præbenda. Eadem inæqualitas est in distributionibus communium reddituum, nam duæ partes Presbyteris, tertia Diaconis præstantur; Hinc est, ut qui nullam habent Præbendam, nullos habeant redditus; Hinc vilescit omnium decor, collatis Canonicatibus personis ignobilibus, cum nullus sit, qui eos velit: hinc dissidia perpetua a Diaconis, qui Præbendas inhiant Presbyterales. Huic malo, atque incommodis ut prospiceretur, rationem injerunt prudentiores quidam, ductique exemplo aliarum Ecclesiarum Neapolis, Beneventi, & Salerni optimum esse censuerunt, si una ex universis redditibus fieret massa communis æqualiter inter omnes Canonicos distribuenda, servata tantum majori quadam, & congrua proportionem distributionis inter Dignitates, & Presbyteros. Re proposita in Capitulo habito die 20. Maii anno 1742., placuit modus omnibus, selectique fuerunt Decanus, & quinque Canonici, qui methodum in executione servandam describerent.

Nihil inde hac de re actum fuit ad annum usque 1749., Capitulo aliis curis distento: Decanus vero, & qui selecti fuerant, alii Canonici probe agnoscetes, eos, qui pinguiore Præbendas obtinebant, difficultates movere, quia detrimentum, & diminutionem timebant, facta communi massa, superari omnia posse censuerunt, si modus hic communis massæ exequeretur sine ullo viventium detrimento, vimque obtineret paulatim, & post mortem eorundem. Rem itaque, uti cogitaverant proposuerunt in Capitulo habito die 1. Martii anno 1749. placuitque omnibus modus; censuerunt etiam, ut gratia hæc impetraretur a Summo Pontifice. Tertio hac de re actum fuit in Capitulo habito mense Aprili ejusdem anni, & placuit viginovem Canonice, qui interfuerunt, ut fieret massa communis. Selecti iterum fuerunt Decanus, & septem Canonici, qui rem diligentius conficerent, & habitatione communium reddituum, & particularium Præbendarum, habitaque ratione onerum, & impensarum omnium, methodum describerent, qua Communis hæc Massa exequi posset. Hi, omnibus collectis, monstrarunt redditus universos constituere summam ducatorum 11105., onera vero constituere summam Ducatorum 1505.09., quibus detractis a majori illa summa, reliquum esse ducatorum 9500.: His autem in quadraginta portiones distributis, debitos esse cuilibet Canonico Ducatos 240., ad servandam vero inter Di-

gnitates, & Canonicos proportionem addendos esse censuerunt Decano Ducat. 100., Archidiacono, Canonico, Theologo, & Penitentiario Duc. 50., Primiceriis singulis Duc. 25. Presbyteris, ut & ipsi a Diaconis distinguerentur, addendos censuerunt Ducat. 5.

Hac composita, descriptaque methodo distribuendi Massam Communem, eam foribus Sacarii fixerunt, ut cuique licitum esset eam expendere, & novo Capitulo habendo, quidquid vellent proponere possent Canonici *Congregationis degl' Otto*, qui licet in contractis Capitulis consensum Massæ Communi præstitissent, contra eam tamen preces obtulerant Sacro huic Tribunali. Coacto igitur Capitulo die 7. Septembris eodem anno 1749., cui affuerunt viginti, & octo Canonici, omnes, duobus exceptis, methodum illam probarunt, & quatuor Canonicos elegerunt, qui Neapolim pergerent ad Archiepiscopum in ea Civitate tunc morantem, ut officiis apud Summum Pontificem hac de re juvaret Capitulum, eodemque tempore preces oblatæ fuerunt Sacratissimo Principi, ut Massæ Communis gratiam Capitulo indulgeret. Postulationis hujus cognitio ab Optimo Principe data fuit Sacro huic Tribunali, & auditus fuit, ut fieri solet, Archiepiscopus, quem tamen, cum Romam veniret Jubilæi causa, non rescripisse, sed ejus Vicarium Generalem, qui unus est *Congregationis degl' Otto*, dolet Capitulum, & ob id obstitisse Massæ Communi pluribus rationibus, quibus seorsim respondent Canonici, respondet in libello Jurium Advocatus Capituli, a quo dumtaxat libellum habuimus, non a *Congregatione degl' Otto*. Causam, quæ nunc proponitur, conficere videtur *Cod. de canonic., & capit. disc. 34. per tot.*, qui de eadem re consultus sententiam suam aperuit; Partes tamen erunt Eminentissimorum Patrum duo, quæ sequuntur, Dubia, ut Juris esse putabunt, definiendi.

- I. *An sit locus approbationi Resolutionum Capitularium super erectione Præbendarum in Massam Communem in casu &c., & quatenus affirmative.*
- II. *An eadem Massa Communis sit exequenda juxta methodum a Capitulo præscriptam, sive alio modo præscribendam in casu &c.*

Negative, & amplius.

I N D E X

C O N C L U S I O N U M

A C

R E S O L U T I O N U M

A N N I 1750.

A

A B B A S .

A Bbas , Commendatarius , qui loco Episcopi est , tenetur ad Ecclesiæ Cathedralis , seu Titularis reparationem , in quam causam quartam reddituum partem assignare debet *pag. 40. cum seq. §. censet & p. 41. §. contra in princ.*

Et ex quibus dicatur an Ecclesia sit Titularis , vel Cathedralis *p. 41. cum seq. §. contra per tot.*

Ecclesiæ vero Parochialis , & simplicis Collegiatae reparatio non Abbati , sed Parocho , vel iis , qui in ea obtinent beneficia incumbere debet *ibid. p. 40. cum seq. §. censet circa med.*

Procedit etiam si Abbates jure Patronatus Beneficia in Ecclesia reparanda conferrent ; quoties enim redditus congrui a Patronis pro dote Beneficiorum assignati sunt , compelli tunc non debent Patroni , sed Rectores Ecclesiæ ad ejusdem reparationem *ibid. in fin.*

Quod confirmavit Sac. Cong. in Nullius seu Sublacen. reparationis Ecclesiæ *p. 40. cum seq.* ubi statuit reparationem Collegiatae , & Parochialis Ecclesiæ S. Andree non spectare ad Eminentissimum Abbatem .

Abbas Monasterii Amorbacensis coactus fuit ad Parochialem Ecclesiam , & Beneficium Primissariæ in Buchen. , presentare Presbyterum Secularem , non vero Monachum ipsius Monasterii in Herbipolen. Parochialis Ecclesiæ , & Primissariæ *p. 72.*

ÆTAS QUOAD DISPENSATIONEM .

Apostolica Sedes ex æquitate facile imperitur dispensationem ætatis iis , qui de sanguine sunt *p. 49. §. auditus .*

Maximè si talis dispensatio conveniat cum causa finali Testatoris *p. 50. §. pari in princ.*

Quod si dispensationem requirens sit Agnatus prius vocatus & prædilectus ; tunc alius substitutus nullum jus quæsitum habere dicitur , nec dispensationem præpedire poterit *ibid. circa med.*

Præsertim cum pendente termino quadrimestri nulla habeatur ratio detrimenti eventualis , quod per concessionem gratiæ evenire potest successive vocatis . *ibid. circa fin.*

Qui nequeunt se se contradictores constituere primo vocato dispensationem ætatis postulanti *p. 79. §. quod si in fin.*

Contrarium bene procederet si Fundator ad tempus vacationis Beneficii verba direxisset , illum vocando , qui eo tempore habilis esset ; quo casu jus acquiritur posteriori vocato , si primus vocatus habilis non sit , & secundo loco vocatus jus haberet præpediendi veniam ætatis primo vocato *p. 79. §. quod si in princ.*

Quod confirmavit Sac. Congreg. in Asculana Cappellaniarum super dispensatione *p. 68. cum duabus sequen.* ubi requisitum esset consulendum SS. pro gratia dispensationis , affirmative respondit .

Atque hanc sententiam in longe difficilioribus circumstantiis juris quæsitæ ex nominatione Patroni , & ex lapsu termini , sequuti sunt Eminentissimi Patres ut videre est in §. *Pari p. 50.* , & in præcis terminis in *Salernitana dispensationis p. 77. cum tribus sequen.*

In causa restitutionis in integrum adversus Religiosam professionem , quæ ex defectu ætatis nulliter emissa dicebatur , jussit Sac. Tribunal ut scriberet Defensor Professionis

nis in Perusina restitutionis in integrum, pag. 34. cum seq.

Et tandem restitutionem denegavit in repositione ejusdem causæ p. 47.

Ratihabitio supplere potest defectum consensus in actu professionis, non autem defectum ætatis p. 34. cum seq. §. *Perusina in fin.*

A L I M E N T A .

Alimentorum legatum sicuti in solo usu sit, ideo sic inhæret ossibus Alimentarii, eumque tantum respicit, ut minime possit in alium transferri; translationesque in alios factas pluries irritavit Sac. Cong. & præcise in *Romana seu Januën. assignamenti p. 37.*

A N N I V E R S A R I U M .

Anniversaria a Testatoribus Ecclesiæ relicta, a dignoribus, quales sunt Sacerdotes, agi debent p. 27. §. *Contra.*

Accedente præsertim tacita Testatorum voluntate, qui ea agi voluisse censentur a Sacerdotibus potius, quam a Clericis *ibid. circa med.*

Eoque amplius si inter hæc plurima sint, quæ solum a Sacerdotibus agi possent *ibid. in fin.*

Sic quoque definivit Sac. Congreg. in *Gerunden. admissiois pag. 37.* ubi denegavit Beneficiatis Clericis Ecclesiæ Tutricellæ participationem emolumentorum.

A P P E L L A R E A P P E L L A T I O .

Appellatio ab Ordinario per Reum conventum in tempore habili interposita, & respective inhibitiio Metropolitanæ cum compulsoria pro Actorum transmissione, fuerunt in causa, quod attentata declararentur acta ulteriora ab Ordinario Curia, ideoque per viam nullitatis purganda, censuræque per Ordinarium latæ nullæ reputatæ fuerunt in *Minoren. seu Amalphitana censurarum p. 39. cum seq.*

Censuræ si latæ post interpositas appellationes ad S. Sedem nullæ erunt; quia tales appellationes servari debent in suspensivo p. 8 §. *Re ad hoc in princ.*

Maxime si Judex cum causæ cognitione processerit. *ibid.*

Aut si res non sit de Synodo aut de observatione eorum, quæ in Synodo constituta sunt quo casu in devolutivo tantum servari debet appellatio *ibid. circa med.*

A P P L I C A R E A P P L I C A T I O .

In Ecclesiis omnibus, Patriarchalibus, Metropolitanis, Cathedralibus, & Colle-

giatis agi debet Sacrum Conventuale singulis diebus pro Benefactoribus in genere pag. 17. §. *Lucana in princ.*, & pag. 58. §. *Post in fin.*

Limita tamen quod Sacrum Conventuale applicare non tenentur Cappellani pro iis Benefactoribus, qui certo numero Sacrorum constituto in fundatione Cappellaniæ animæ suæ consuluerunt p. 88. §. *Auditis.*

Et ad casum diffuse in verbo *Missa Conventualis.*

A R C H I D I A C O N U S I N G E N E R E .

In Electionibus Officialium per Capitulum in Congregatione generali fieri consuetis per schedulas, electionem Scrutatorum, Scedularum ex urnis ubi nomina Vocalium sunt inscripta responsum fuit spectare ad Capitulum, & Clericum pro ejus arbitrio, non autem ad Archidiaconum in *Tarentina præminentiarum p. 43. cum seq. ad I. dub.*

Quod procedit etiam urgente necessitate eligendi, seu substituendi infra annum unum, aut plures Officiales, seu Deputatos rerum Capitularium, quo casu ad Capitulum pro ut de jure, non autem ad Archidiaconum prædictum spectabit electio *ibid. ad II. dub.*

Et in electionibus infra annum faciendis Capitulum arbitrio suo, non vero Archidiaconus poterit adhibere vel non Scrutatores *ibid. ad III.*

Et alia ad materiam electionis in verbo *Eligere Electio.*

Archidiacono spectat efformationem tabulæ, seu elenchi Dignitatum, Canonicorum, & Presbyterorum pro celebrandis divinis Officiis in Festis primæ, & secundæ classis servato semper ordine Turni *ibidem ad V.*

Et quoad jura quæ prætendebat Archidiaconus, vel primus in Ordine Canonicus in examine faciendo in pleno Capitulo Clericorum admittendorum ad servitia, & participationem Ecclesiæ jussit Sac. Congreg. servari solitum *ibid. ad VII.*

Dignitates, & Canonicos sedentes ex parte Archidiaconi posse ingredi, & egredi ex suis respective stallis, transeundo ante stallum Archidiaconi, quatenus ex ea parte proximior pateat egressus & ingressus ad eadem stalla, resolutum fuit *ibid. ad IX. dub.*

ARCHIEPISCOPUS , ET ARCHIEPISCOPALI SCURIA .

Archiepiscopali Curia Ravennae denegata fuit potestas deputandi in Civitate, & Dioecesi Faventina Notarium ad recipiendas appellationes, aliosque Ministros pro exercitio suae Jurisdictionis in *Ravennaten.*, seu *Faventina Jurisdictionis* p. 20. ad I. dub.

Imo & decretum fuit Ministros omnes sive mere Laicos, sive Ecclesiasticos deputatos ab eadem Curia pro exactione reddituum mensae Archiepiscopalis, non esse exemptos a Jurisdictione Ordinarii *ibid.* ad III. dub.

ASSOCIARE ASSOCIATIO.

Patres Carmelitae Civitatis Trani occasione associationis cadaverum seppeliendorum in eorum Ecclesia, tenentur ad levandum Archipresbyterum Curatum, ab Ecclesia Cathedrali unica Parochiali in *Tranen.* juris funerandi, & processionalis p. 61. cum seq. ad I. dub.

Et non intervenientibus una cum aliis in Ecclesia Cathedrali, prohibitum fuit se postea immiscere cum aliis Regularibus jam processionaliter incedentibus *ibid.* ad II. dub.

Elapsa autem hora expectationis in dicta Ecclesia Cathedrali, definitum fuit licere Patribus levare Cadavera, illaque deferre ad eorum Ecclesiam tumultantem absque interventu Archipresbyteri *ibid.* ad III.

Et dum ducitur processio funebris praeter praetintonationem Antiphonae fieri etiam debet praetintonatio Psalmorum ab Archipresbytero Curato, non autem a dictis Regularibus *ibid.* ad VI.

Capitulum Ecclesiae Cathedralis, & Parochialis invitatum ad associationem cadaverum seppeliendorum in Ecclesia Regularium, potest illam ingredi cum Cruce propria, & stola, ibique officia, aliasque funebres functiones super Cadaveribus absolvere *ibid.* ad VII.

Et de omnibus Cereis pertinentibus ad Ecclesiam tumultantem, debetur Ecclesiae praedictae, vel Archiepiscopo quarta funeralis *ibid.* ad VIII.

Similiter in *Comen. funerum*, & *funerum conventualium* pag. 9. ad I. dub. rescriptum fuit Capitulum Cleri secularis Dungi associando cadavera ad Ecclesiam

Tom. XIX.

PP. Reformatorum valet elevare propriam Crucem sub qua incedere debent Reformati.

In eademque associatione ultra Crucem elevatam, Stolam etiam deferre permissum fuit Clero praedicto in ingressu Ecclesiae PP. Reformatorum *ibid.* ad III.

Et quantitas Presbyterorum saecularium, & Regularium associationi praedictae invitandorum arbitrio haeredum reposita est *ibid.* ad III.

Arbitrioque pariter haeredum relinquitur pondus Candelarum distribuendum *ibid.* ad IV.

Et praedicti Reformati eidem associationi invitati tenentur accedere ad levandum Parochum ab Ecclesia Parochiali *ibid.* ad V.

ATTENTATUM .

Appellatio ab Ordinario per Reum conventum in tempore habili interposita, & respective inhibitiō Metropolitanī cum compulsoria pro actorum transmissione, fuerunt in causa, quod attentata declararentur acta ulteriora ab Ordinarii Curia, ideoque per viam nullitatis purganda, Censuraeque latae per Ordinarium, nullae reputatae fuerunt in *Minoren.* seu *Amalphytana censurarum* p. 39. cum seq.

B

BENEFICIUM ECCLESIASTICUM IN GENERE .

Fundator quando nihil aliud facit, quam bona sua Clerico, aut Sacerdoti relinquere cum onere Sacra agendi, procul dubio pium legatum, aut Cappellaniam laicalem dare censetur, non vero Beneficium Ecclesiasticum fundare pag. 56. §. *Auditus*.

Et alia ad hanc materiam perleges in verbo *Cappellania quando dicatur laicalis*.

Optionis jus non Beneficio, sed possessioni adnexum est; ideoque permutato loco & exercitio Ordinis, admittitur possessio, & jus optionis pag. 60. §. *Ajunt*, & cum seq. §. *Hinc in princ.*

Beneficia regularia Regularibus, saecularia saecularibus conferenda sunt pag. 51. cum seq. §. *Ex his*.

Litterae testimoniales ab Ordinario datae absque mentione aetatis, natalium, & morum Ordinandi; imo & cum expressa

L

decla-

declaratione inefficaciæ ad effectum promotionis, proficient ad obtinenda Beneficia simplicia, non autem ut Clericus ad sacros Ordines possit promoveri *p. 45. §. Auditi.*

Neque ab Ordinibus, neque a Beneficiis Ecclesiasticis repelli eum, qui ab incunabulis Christi fidem professus est, licet Patrem Judæum habuerit, jussit Sac. Tribunal *in Majoricen. 25. Jan. 1749. p. 7. cum seq.*

Quod decretum confirmavit in propositione ejusdemmet causæ sub die 9. Maii hujus anni *pag. 23.* ubi rescripsit tale impedimentum ab Episcopo allegatum non ob stare.

Beneficii Ecclesiastici de jure patronatus redditus percipi possunt a laico Patrono, vel hærede, non jure, & titulo Beneficii (quod equidem vacaverit dimissione vestium, & Confusæ clericalis facta per possidentem) sed jure, & titulo secularis administrationis, donec aliquis veniat, qui capax sit *pag. 25. cum seq. §. Lalius circa med.*

Et in consimili casu affirmativum responsum protulit Sac. Congreg.; dummodo facta per vocatum clericare nolentem renunciatione Beneficii, & Clericatus, redditus juris patronatus possideret, Sacrorumque oneri per alium satisfaceret *in Senogalien. Cappellaniæ p. 24.*

Horas Canonicas recitandi onus incumbit Beneficiis Ecclesiasticis, non simplicibus Legatis piis; multoque minus si fundator hoc onus dare voluit iis, qui uti Clerici, & Cappellani beneficium obtinerent; non iis, qui uti Patroni, & Hæredes sanguinis redditus perciperent si Clerici esse nolent, & nullus alius capax esset *p. 25. cum seq. §. Lalius in fin.*

Ex foundationis tabulis spectanda sunt onera beneficii, nec Episcopus potest earum leges variare *p. 66. cum seq. §. Confugit circa med.*

Onera tamen ex Episcopali visitatione imposita cuidam Beneficio de cujus foundatione nulla existerat memoria, jussit Sac. Congreg. esse adimplenda, ad quem effectum denegavit remotionem sequestri *in Vercellen. p. 67.*

Contributio per possessorem Beneficii confirmavit Sac. Congreg. deberi Seminario pro rata bonorum possessorum *in Tarentina contributionis p. 23.*

Quo in casu non juvat asserere bonam, extra Dioccesim sita esse; titulus enim, non bona spectandus est, & ubi titulus, ibi solvendum est *p. 71. §. apertam in fin. BENEFICIARIUS.*

Privatus quarta reddituum parte ob non promotionem ad sacros Ordines juxta Capituli Constitutiones, quamvis in causa assereret tennitatem sui Beneficii ad vitam honeste ducendam juxta Tridentini sanctionem non sufficientis *in Romana p. 20.*

BENEFICIARIUS CLERICUS.

Beneficiatus Clericis denegatur interesse, & participare de omnibus emolumentis ad instar Beneficiorum Presbyterorum *in Gerunden. admissionis p. 37.*

BULLÆ PARTICULARES.

Ex Tridentini, & Constantiensis Concilii Decretis de unionibus rejiciuntur Bullæ Bonifaciana, & Innocentiana, etiamsi de veritate earum nulla esset suspicio, sed uti Apocryphæ, commentitiæ, & falsæ *p. 51. cum seq. §. Ex his.*

C

CANONICUS CANONICI IN GENERE.

Canonicis, vel aliis munus celebrantis expleantibus, deberi locum in Choro ad normam Cerimonialis Romani, apposita tamen tabella Chorus, responsum fuit *in Tarentina præeminentiarum p. 43. cum seq. ad VI. dub.*

Dignitates, & Canonicos sedentes ex parte Archidiaconi posse ingredi, & egredi ex suis respective stallis, transeundo ante stallum Archidiaconi, quatenus ex ea parte proximior sit egressus, & ingressus ad eadem stallam *ibid. ad IX. dub.*

Urnæ pro excipiendis Canonicorum suffragiis collocandæ erunt in medio aulae Capitularis, & numeratio facienda erit per Scrutatores *ibid. ad IV.*

Novus Canonicus nequit juribus, quæ Canonicatui adnexa sunt, renunciare *p. 26. cum seq. §. De conditionibus in princ.*

Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Sarnen. an esset concedenda erectio Hebdomadariorum qui Canonicorum vices singulis diebus præstarent, ipsisque licitum inde fieret per alternativam inservire, cum exposceretur Sac. Tribunal, rescripsit *affirmative cum solitis clausulis in Sarnen. p. 31. cum seq.*

Cano-

Canonicus infirmus sedulo, assidueque ante infirmitatem Choro inserviens, Divinisque Officiis interesse suetus, si de præfenti ægritudine constat, non abesse tantum a Choro, sed etiam distributiones quotidianas, ac si præfens sit, lucrifacere potest *p. 63. §. arget in princ.*

Et ad easdem distributiones lucrificandas necesse non est, ut causa morbi gravissima sit, sed satis est, ut abesse Choro possit etiam ex levi morbo, cujus incrementum timeatur *pag. 63. §. Præsertim in princ.*

Eoque amplius si res sit de vitio, morbove interno, qui sensibus aliorum non subest, quique incrementum accipere potest ex Chori frequentia, ex cantu, ex hominum strepitu, ex aeris calore &c. *ibidem.*

Sicque definivit Sac. Congreg. in *Tran-*
nen. distributionum p. 62. cum seq. onerata
tamen conscientia Oratoris.

CAPPELLANUS.

Sacrum Conventuale applicare non tenentur Cappellani pro iis Benefactoribus, qui certo numero Sacrorum constituto in fundatione Cappellaniæ, animæ suæ confluerunt *p. 18. §. Auditus.*

CAPPELLANIA QUANDO DICATUR LAICALIS.

Fundator quando nihil aliud facit, quam bona sua Clerico, aut Sacerdoti relinquere cum onere Sacra agendi, procul dubio pium legatum, aut Cappellaniam laicalem dare censetur, non vero Beneficium Ecclesiasticum fundare *p. 56. §. Auditus.*

Eoque amplius si Testator numquam nominavit dispositionem suam de hac Cappellania Beneficium Ecclesiasticum *ibid.*

Amplia si Testator consensum, & auctoritatem Episcopi in erectione Cappellaniæ non requisivit, sed illam jure proprio facere voluerit; quo casu nil aliud in mente habere potuit, quam fundationem simplicis Cappellaniæ, pique legati, quod sine consensu, & auctoritate Episcopi poterat consistere *p. 56. cum seq. §. Id ipsum.*

Et si Cappellanis, vel illos nominantibus nullam obligationem, aut necessitatem imposuerit petendi institutionem ab Episcopo, quod explicat mentem Testatoris fuisse, ut simplex opus pium, & Cappellania laicalis institueretur *ibidem circa fin.*

Tom. XIX.

Similiter si jusserit ut nominari deberet inops Clericus, volueritque ut ex fructibus hujus Cappellaniæ Patrimonium sacrum constitui posset: Cum enim titulus patrimonii proprie conveniat bonis laicalibus, & inductus sit in defectu tituli beneficalis, dici nequit Beneficium Ecclesiasticum *p. 55. cum seq. §. aliud.*

Et ideo Cappellania, quæ pro sacro patrimonio constituta fuit, laicalis censenda est *ibid. circa fin.*

Idque colligitur etiam ex privatione, & remotione Cappellani nisi impleto vigesimo quinto ætatis anno ad Sacerdotium ascenderit; Naturæ siquidem Beneficii Ecclesiastici directo adversatur hæc remotio. & privatio, quæ monstrat Fundatorem non Beneficium Ecclesiasticum, sed Cappellaniam laicalem, cui convenit amovibilitas, fundare voluisse *ibid. circa fin.*

Et ex defectu erectionis formalis hujus Cappellaniæ numquam factæ ab Episcopo; cum explorati juris sit, Cappellantias a Testatoribus institutas Beneficii Ecclesiastici naturam non suscipere, nisi cum Episcopali auctoritate erigantur, & Episcopus opprobet pacta, & condiciones, quæ a Testatoribus, & Fundatoribus apposta fuerint *pag. 57. §. Manifestum in princ.*

Pariter nomen Cappellæ a Fundatore adhibitum excludit potius qualitatem Beneficii Ecclesiastici. cum Cappellaniæ propriæ sumptæ, non sint Beneficia Ecclesiastica *pag. 57. cum seq. §. Manifestum circa med.*

Nomen vero *Præsentationis* non satis est ad Ecclesiasticum Beneficium necessario designandum, cum promiscue pro *nominacione*, & *electione* accipiatur, ideoque uti æquivocum nihil ad rem concludit *ibid.*

Designatio denique Altaris non facit, ut Cappellania Beneficium Ecclesiasticum dici possit *ibid. in fin.*

Et sic definivit Sacra Congreg. in *Ferentina Cappellaniæ p. 77.* ubi talem dispositionem præferre simplicem legatum pium cum onere Missarum, non vero Beneficium Ecclesiasticum, rescripsit.

C E N S U R Æ.

Censuræ latæ absque prævia monitione, interpellatione, & citatione *ad dicendum causam quare*, sine qua relaxari nequeunt, nullæ, irritæque sunt in *Albiganen. pro-*

cessionis, & nullitatis interdicti p. 38. cum seq. ad II. dub.

Censuræ late ab Episcopo contra Archiepresbyterum, & Canonicos Cathedralis Ecclesiæ, ex eo quod noluerunt emere exemplaria Synodi, nul æ, injustæque declaratæ fuerunt *in Aquinaten. suspensionis, & censurarum p. 10.*

Nemo enim cogitur invitus emere, vel vendere *p. 8. §. Injustas in princ.*

Et maxime quia Episcopi cavere debent, ne pœna censurarum cogant Clericos Dioecesanos ad emenda exemplaria Synodi, cum omnis quæstus suspicio ab iis debeat abesse *ibid. circa med.*

Censuræ si latæ post interpositas appellationes ad S. Sedem, nullæ erunt; quia tales appellationes servari debent in suspensivo *p. 8. §. Re ad hoc in princ.*

Maxime si Judex cum causæ cognitione processerit *ibid.*

Aut si res non sit de Synodo, aut de observatione eorum, quæ in Synodo constituta sunt; quo casu in devolutivo tantum servari debet appellatio *ibid. cir. med.*

Nulle etiam si aderit defectus trinae monitionis, sique iudicium præceps fuerit, cum saltem duorum mensium terminus reis præfigi debeat *ibid. circa fin.*

CLAU S U R A.

Clausura ubi hætenus fuit servari debet, non vero constitui ubi non fuit *p. 4. §. Urbanien.*

Contrarium placuit Eminentissimis PP. qui rescripserunt quod Atrium hærens Ecclesiæ PP. Minorum Conventualium Urbanæ non esset extra Clausuram dicti Conventus, ideoque nec esset servanda prætenfa consuetudo immemorabilis super libertate illud transgendi a sceminis vel sacras pompas sequentibus, vel ad Ecclesiam dictarum PP. accedentibus *in Urbanien. Clausura p. 21. **

C L E R I C U S.

Clerici, qui semel uni Episcopo sese addixerunt nequeant ab altero Episcopo ceteris Ordinibus honestari *p. 46. §. Auditi circa med.*

Et iussus ad rem in verbo *Ordinare Ordinatio.*

Episcopus qui absque sacro Patrimonio Clericum ad Ordines promovit, tenetur eidem alimenta præstare donec congruum acquirat Beneficium *p. 65. §. Appellavit in fin.*

Clericum ad Sacros Ordines ad titulum Cappellaniarum cum suppleto Patrimonio bene promotum esse definivit Sacra Congreg. in *Nepejina Ordinationis pag. 67. cum seq.*

COMMENDATARIUS.

Præpositus Commendatarius coactus fuit pro tertio parte reddituum Commendæ contribuere adificationi Ecclesiæ, & Conventus incendio consumpti, necnon suppellectilibus, & aliis ad usum ejusdem Ecclesiæ *in Cracovien. contributionis 1749. pag. 30.*

Quod decretum confirmatur hoc anno in prædicta *Cracovien. contributionis p. 11. cum seq. ad I. & II. dub.*

Tenetur similiter Abbas Commendatarius pro reparatione Ecclesiæ suæ titularis quartam partem reddituum contribuere *p. 40. §. Censet, & §. Contra.*

Et ex quibus dicatur an Ecclesia sit Titularis, vel Cathedralis *pag. 40. Contra per tot.*

COM M U N I T A S.

Parocho quoties tot non suppetunt redditus, quot ad stipendium Cappellano præstandum requiruntur, Communitas de proprio tenetur Cappellano prædicto stipendium assignare *pag. 48. cum seq. §. Jure siquidem.*

COMMUTARE COMMUTATIO.

Necessitas, una est ex causis, ex quibus ultimas Defunctorum voluntates commutari posse indubium est *p. 6. cum seq. §. defunctis circa fin.*

Altera vero causa est utilitas, divini-que cultus augmentum *pag. 7. §. Alteram.*

Commutatio voluntatis denegata fuit, neque esse consulendum Sanctissimo fuit responsum *in Recineten. p. 6.*

CONGREGATIO PP. ORATORII

S. PHILIPPI NERII.

PP. Oratorii S. Philippi Nerii coacti fuerunt reintegrare Sacerdotem injuste ab eorum Congregatione expulsum, non solum loco quo gratis veluti ex quodam legato pio constituto fruebatur in dicta Congregatione; verum etiam fructibus omnibus a PP. perceptis ex prædicto legato pro toto tempore, quo ipse fuit absens ab Oratorio *in Forelivien. p. 42. cum seqq.*

C O N S E N S U S.

Consensus sub pluribus conditionibus præstitus, non dicitur purus; illis enim non agni-

agnitis, & impletis resolutus est, ac si numquam præstitus fuisset *p. 54. §. Data fait in fin.*

Testator si consensum, & auctoritatem Episcopi in erectione Cappellaniæ non requisivit, sed illam jure proprio facere voluerit, nil aliud in mente habere potuit, quam foundationem simplicis Cappellaniæ, pique legati, quod sine consensu, & auctoritate Episcopi poterat consistere *p. 56. cum seq. §. Id ipsum.*

Ratihabitio supplere potest defectum consensu in actu professionis, non autem defectum ætatis *p. 34. §. Perusina in fin.*

CONTRIBUTIO.

Contributio per Possessorem beneficii confirmavit Sac. Congreg. deberi Seminario pro rata bonorum possessorum in *Tarentina contributionis p. 23.*

Et alia ad materiam contributionis leges sub titulo *Commendatarius.*

D

DISMEMBRARE DISMEMBRATIO.

Dismembrationis nullitas apparet ex defectu citationis illorum, qui in actis protestationem emis erunt *p. 54. §. Data fuit circa fin.*

Et ex defectu processus, & probationum, quæ necessario colligi debebant, ut posset Episcopus dismembrationem indulgere *ibid.*

Immodica distantia, viarum asperitas, & alia hujusmodi justæ, & legitimæ ad obtinendam dismembrationem causæ reputantur *p. 54. §. Addunt princ.*

Ecclesiæ Matræ succurrendum est, ut non obstante consensu Rectoris, aliorumque interesse habentium, dismembrationem filialis Ecclesiæ impugnare possit, atque hoc detrimentum avertere *pag. 54. §. Addunt.*

Contrarium statuit Sac. Congreg. in *Comen. dismembrationis p. 72.* ubi locum esse dismembrationi respondit.

DISPENSARE DISPENSATIO.

Apostolica Sedes ex æquitate facile impertitur dispensationem ætatis iis, qui de sanguine sunt *p. 56. §. Auditus.*

Maxime si talis dispensatio conveniat cum causa finali Testatoris *p. 50. §. Pari in princ.*

Adde quod si dispensationem requirens

sit Agnatus prius vocatus, & prædilectus; alius Substitutus nullum jus quæsitum habere dicitur, nec dispensationem præpedire poterit *ibid. circa med.*

Præsertim cum pendente termino quadrimestri nulla habeatur ratio detrimenti eventualis, quod per concessionem gratiæ evenire potest successively vocatis *ibid. circa fin.*

Qui nequeunt sese contradictores constituere primo vocato veniam ætatis postulanti *p. 79. §. Quod si in fin.*

Contrarium bene procederet si Fundator ad tempus vocationis Beneficii verba direxisset, illum vocando, qui eo tempore habilis esset; quo casu jus acquiritur posteriori vocato si primus vocatus habilis non sit *p. 79. §. Quod si in fin.*

Quod confirmavit Sac. Congreg. in *Asculana Cappellaniarum super. dispensatione pag. 49. cum duabus sequen.*, ubi requisita num esset consulendum Sanctissimo pro gratia dispensationis, respondit affirmative.

Atque hanc sententiam in longe difficilius circumstantiis juris quesiti ex nominatione Patroni, & ex lapsu termini, sequuti sunt Eminentissimi Patres ut ex *§. Pari p. 50. cum seq.*

Et in consimili casu in *Salernitana Dispensationis p. 67. cum tribus sequen.*

DOS IN GENERE.

Dotes pro erectione Canonicatus, Mansionariatus, & Clericatus jussit Sac. Congreg. solvendas esse in pecunia numerata ad effectum investiendi in tot locis montium non vacabilium, libere juxta legem foundationis, dato onere Episcopo circa executionem in *Orbinaten. erectionis Canonicatus p. 29.*

DOTALE SUBSIDIUM.

Pro monacandis a Testatore relictum, nubentibus in saculo non est concedendum, neque consulendum Sanctissimo pro sanatione nominationis voluntati Testatoris prorsus adversantis in *Imolen. subsidii dotalis p. 3.*

E

ECCLESIA IN GENERE.

Ecclésiæ matræ succurrendum est, ut non obstante consensu Rectoris, aliorumque interesse habentium, dismembra-

brationem filialis Ecclesiæ impugnare possit , atque hoc detrimentum avertere *p. 54. §. Addunt.*

ELIGERE ELECTIO.

In electionibus Officialium per Capitulum Tarentinum in Congregatione generali fieri consuetis per schedulas, electionem Scrutatorum schedularum ex urnis ubi nomina Vocalium sunt inscripta responsum fuit spectare ad Capitulum, & Clerum pro ejus arbitrio, non autem ad Archidiaconum in *Tarentina præminentiarum p. g. 43. cum seq. ad I. dub.*

Quod procedit etiam urgente necessitate eligendi, seu subrogandi infra annum unum aut plures Officiales, seu Deputatos rerum Capitularium, quo casu ad Capitulum prout de jure, non autem ad Archidiaconum prædictum spectabit electio *ibid. ad II. dub.*

Et in electionibus infra annum faciendis Capitulum arbitrio suo poterit adhibere vel non Scrutatores *ibid. ad III.*

Prædictisque respective Officialibus a Capitulo electis fas erit dirigere, & demandare ea, quæ urgente necessitate non facile possint a Capitulo expediri, in reliquis vero recurrendum esse ad Archiepiscopum statutum fuit *ibid. ad VIII. dub.*

Cadavera eligentium seppelliri cum habitu S. Francisci PP. Refermatorum, debent patenter discooperta ad Ecclesiam, & locum sepulture deferri in *Comen. Funerum, & functionum Conventualium p. 76. ad 6. dub.*

EPISCOPUS IN GENERE.

Episcopus, vel Abbas qui loco Episcopi est, tenetur ad Ecclesiæ Cathedralis, vel Titularis reparationem, in quam causam quartam reddituum partem assignare debet *p. 41. §. contra in princ.*

Uniones non a potestate Episcopi, sed ab illa Pontificis pendent *p. 51. cum seq. §. Ex his.*

Cappellaniæ a Testatoribus institutæ Beneficii Ecclesiastici naturam non suscipiunt, nisi cum Episcopali auctoritate erigantur, & Episcopus approbet pacta, & conditiones, quæ a Testatoribus, & Fundatoribus apposita fuerint *pag. 57. §. Manifestum in princ.*

Ideoque si Testator consensum, & auctoritatem Episcopi in erectione Cappellaniæ non requisivit, sed illam jure proprio facere voluerit, nil aliud in mente

habere potuit, quam foundationem simplicis Cappellaniæ, pique legati, quod sine consensu, & auctoritate Episcopi poterat consistere *p. 46. §. Id ipsam.*

Episcopum Nolanum sive per se, sive eo impedito per Convisitatores manutenuit Sac. Congreg. in possessione visitandi Parochum, & Ecclesiam Parochialem Terræ S. Petri ad Scafatum, quæ a quacunque Episcoporum, & præsertim Nolani jurisdictione libera, & S. Sedi immediate subjecta asserbatur in *Nolana pag. 33. cum seq. ad I. dub.*

Episcopus nequit alienum Clericum ad Ordines promovere, nisi vel dimissorialibus, vel testimonialibus Ordinarii sui literis acceptis *p. 46. §. Auditi.*

Adde quod si litteræ testimoniales ab Ordinario datæ fuerint absque mentione ætatis, natalium, & morum ordinandi; imo, & cum expressa declaratione inefficaciæ ad effectum promotionis; hæc proficient ad obtinenda Beneficia simplicia, non autem ut Clericus ad Sacros Ordines ab alio Episcopo possit promoveri *p. 46. §. Auditi.*

Quo non obstante si ordinatus fuerit, incidet in pœnas Bullæ *Speculatores*, & irregularis efficiet in *Burgi S. Donniini seu Cremonen. Ordinationis p. 45. cum seq.*

Clerici enim, qui semel uni Episcopo sese addixerunt, nequeunt ab altero Episcopo cæteris Ordinibus honestari *p. 46. §. Auditi circa med.*

An vero hoc procedat in Ordinatione Laicorum, in quibus nullam adhuc jurisdictionem Episcopus adeptus est, & de quibus Sacrorum Conciliorum Canones, & decreta non agunt *ibid. in princ.*

Ministros omnes sive mere laicos, sive Ecclesiasticos deputatos a Curia Archiepiscopali Ravennæ in Diocesi Faventina pro exactione reddituum Mensæ Archiepiscopalis non esse exemptos a jurisdictione Episcopi Faventini statutum fuit in *Ravennat. seu Faventina jurisdictionis p. 20. ad I. dub.*

Visitare Episcopus nequit Hospitale, si in ipso limine foundationis Episcopus expressè excludatur *p. 24. §. Liparen in fin.*

Et præcipue cum res sit de opere pio mere laico, quod neque Ecclesiastica immunitate potiatur *ibid.*

Multoque magis si his accedat consuetudo Prædecessorum non visitandi *ibid.*

Qui-

Quibus non obstantibus voluit Sacrum Tribunal Hospitale S. Bartholomæi Liparen. non esse exemptum a jurisdictione Episcopi quoad redditiones rationis *in Liparen. p. 28.*

Episcopus, qui absque Sacri Patrimonii constitutione Clericum ordinavit, tenetur eidem alimenta præstare, donec congruum acquirat Beneficium *p. 65. §. Appellavit in fin.*

Episcopi cavere debent ne pœna censurarum cogant Clericos Dioecesanos ad emenda exemplaria Synodi, cum omnis quæstus suspicio ab iis debeat abesse *p. 8. §. Injustas in princ.*

Et ad rem fusius traditur in verbo *Censura.*

Episcopus nequit leges foundationis variare, sed onera Beneficii ex foundationis tabulis spectanda sunt *p. 66. cum seq. §. Confugit circa med.*

Onera tamen ex Episcopali visitatione inposita cuidam Beneficio, de cujus foundatione nulla existeret memoria, iussit Sacra Congregatio esse adimplenda; ad quem effectum denegavit remotionem sequenti *in Vercellen. p. 66.*

ERIGERE ERECTIO.

Cappellaniæ a Testatoribus institutæ, Beneficii Ecclesiastici naturam non suscipiunt, nisi cum Episcopali auctoritate erigantur, & Episcopus approbet pacta, & conditiones, quæ a Testatoribus, & Fundatoribus apposita fuerint *p. 57. §. Manifestum in princ.*

Ideoque si Testator consensum, & auctoritatem Episcopi in erectione Cappellaniæ non requisivit, sed illam jure proprio facere voluerit, nil aliud in mente habere potuit, quam foundationem simplicis Cappellaniæ, piique legati, quod sine consensu, & auctoritate Episcopi poterat consistere *p. 56. §. Id ipsum.*

Erectionem jurispatronatus factam a Fundatore cum reservatione, quod casu quo nullus ex suis Vocatis esset qui clericare vellet, posset Patronus fructus ejusdem jurispatronatus percipere, & Sacrorum oneri per alium satisfacere, rescriptum fuit esse verum Beneficium, non vero legatum pium laicale; ita tamen, ut facta per Patronum clericare nolentem renunciatione Beneficii, & Clericatus, fructus jurispatronatus perciperet, Missisque per alium satisfaceret *in Senogalien.*

Cappellaniæ p. 28.

Erectioni Canonicatus, Mansionariatus, & Clericatus locum esse ad formam testamenti fundatoris, dotisque esse solvendas in pecunia numerata ad effectum investendi in tot locis montium non vacabilium; libere juxta legem foundationis, onerato Episcopo quoad executionem *in Urbinaten. erectionis Canonicatus p. 29.*

Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Sarnen. an esset concedenda erectio Hebdomadariorum, qui Canonicorum vices præstarent singulis diebus, dictisque Canonicis licitum inde fieret per alternativam intervenire, cum exposceretur Sacri Tribunal, rescriptis *affirmative cum solitis clausulis in Sarnen. p. 31.*

Erectio Præbendarum in Massam communem denegata fuit *in Capuana Massæ communis p. 80. cum seq.*

EXCOMMUNICARE EXCOMMUNICATIO.

Excommunicationem a Convissatoribus Episcopi fulminatam contra Parochum visitationi se opponentem approbavit Sacra Congr. *in Nolana p. 33. cum seq. ad II. dub. & alia ad hanc materiam in verbo Censura.*

EXPELLERE EXPULSIO.

Expulsio Sacerdotis expleta per PP. Oratorii S. Philippi Nerii Foroliviensis ab eorum Congregatione, utpote injusta, factaque contra formam Constitutionum ejusdem Congregationis fuit reprobata *in Foroliviens. p. 42. cum seq. ad I. dub.*

Reintegratusque fuit prædictus Sacerdos non solum loco, quo gratis, veluti ex quodam legato pio constituto fruebatur in dicta Congreg., verum etiam fructibus omnibus a PP. perceptis ex prædicto legato pro toto tempore, quo ipse fuit absens ab Oratorio *ibid. ad II. & III. dub.*

F

FAMILIA.

IN materia jurispatronatus nomen de familia competiteque Agnatis, ac Cognatis *p. 78. §. neque in dub. in princ.*

Et si adjectum fuerit a Fundatore familie cognomen, distinguendum est an familia, vel domus adjecto nomine vocata sit impersonaliter, quo casu solos Agnatos complectitur *ibid. circa med.*

Vel potius vocatio directa sit ad personas illius familiæ; quo casu adjectio nominis familiæ non stat taxative, sed demonstrative ad designandam originem, & familiam unde venire debeant ii, qui præsentandi sunt a Patronis *ibid.*

Expressio autem cognominis facit, ut neque in subsidium Cognati admittantur, sed soli Agnati *pag. 79. §. Cæterum in princ.*

Et distinctio superius alligata de familia taxative vel demonstrative vocata, locum habet ubi verba foundationis dubia sint, quia juspatronatus datum sit descendentibus ex certa familia; secus vero ubi clara sint, & aperta, quæ solos Agnatos admittat *ibid. circa med.*

FUNDATOR.

Fundator quando nihil aliud facit, quam bona sua Clerico, aut Sacerdoti relinquere cum onere Sacra agendi, procul dubio pium legatum, vel Cappellaniam laicalem dare censetur, non Beneficium Ecclesiasticum fundare *p. 56. §. Auditus.*

Eoque amplius si Fundator numquam nominavit dispositionem suam de hac Cappellania Beneficium Ecclesiasticum *ibid.*

Amplia si Fundator consensum, & auctoritatem Episcopi in erectione Cappellaniæ non requisivit, sed illam jure proprio facere voluerit; quo casu nil aliud in mente habere potuit, quam foundationem simplicis Cappellaniæ, pique legati, quod sine consensu, & auctoritate Episcopi poterat consistere *pag. 56. §. Id ipsum.*

Et si Cappellanis, vel illos nominantibus nullam obligationem, aut necessitatem imposuerit petendi institutionem ab Episcopo, quod explicat mentem Testatoris fuisse, ut simplex opus pium, & Cappellania laicalis institueretur *ibid. circa fin.*

Similiter si jusserit ut nominari deberet inops Clericus, volueritque, ut ex fructibus hujus Cappellaniæ Patrimonium Sacrum constitui posset; Cum enim titulus patrimonii proprie conveniat bonis laicalibus, & inductus sit defectu tituli beneficiæ, dici nequit Beneficium Ecclesiasticum *pag. 56. cum seq. §. Aliud.*

Et ideo Cappellania, quæ pro patrimonio sacro constituta fuit, laicalis censenda est *ibid. circa med.*

Idque colligitur etiam ex privatione,

& remotione Cappellani, nisi impleto vigesimo quinto ætatis anno ad Sacerdotium ascenderit; naturæ liquidem Beneficii Ecclesiastici directe adversatur hæc remotio, & privatio, quæ monstrat Fundatorem non Beneficium Ecclesiasticum, sed Cappellaniam laicalem cui convenit amovibilitas, fundare voluisse *ibid. circa fin.*

Et ex defectu erectionis formalis hujus Cappellaniæ numquam factæ ab Episcopo; cum explorati juris sit Cappellaniæ a Testatoribus institutas Beneficii Ecclesiastici naturam non suscipere, nisi cum Episcopali auctoritate erigantur, & Episcopus approbet pacta, & conditiones, quæ a Testatoribus, & Fundatoribus appositæ fuerint *pag. 57. §. Manifestum in princ.*

Pariter nomen *Cappellæ* a Fundatore adhibitum excludit potius qualitatem Beneficii Ecclesiastici; cum Cappellaniæ proprie sumptæ, non sint Beneficia Ecclesiastica *p. 57. §. Manifestum circa med.*

Nomen vero *Præsentationis* non satis est ad Ecclesiasticum Beneficium necessario designandum, cum promiscue pro nominatione, & erectione accipiatur; ideoque uti equivocum nihil ad rem concludit *ibid.*

Designatio denique Altaris non facit, ut Cappellania Beneficium Ecclesiasticum dici possit *ibid. in fin.*

Erectionem jurispatronatus factam a Fundatore cum reservatione, quod casu quo nullus ex suis Vocatis esset, qui clericare vellet, posset Patronus fructus ejusdem jurispatronatus percipere, & Sacrorum oneri per alium satisfacere, rescriptum fuit esse verum Beneficium, non vero legatum pium laicale, ita tamen ut facta per Patronum renunciatione Beneficii, & Clericatus, fructus juris patronatus perciperet Sacrorumque oneri per alium satisfaceret *in Senogalien Cappellaniæ p. 28.*

FUNUS ET FUNCTIONES CONVENTUALES.

Archipresbyter, & Presbyteri Cleri sæcularis Dungi nequeunt prohibere PP. Reformatis celebrare Missas, aliasque Conventuales functiones etiam cum præventivo campanarum sonitu peragere ante, vel in actu celebrationis Missæ Parrochialis *in Comen. Funerum, & Functionum Con-*

Conventualium p. 76. ad VIII. dub.

Et alia ad hanc materiam in verbo *Associare Associatio.*

H

HÆRES.

Beneficii Ecclesiastici de jure patronatus redditus percipi possunt a laico Patrono, vel hærede non jure, & titulo Beneficii, quod equidem vacaverit dimissione vestium, & Tonsuræ clericalis facta per possidentem; sed jure, & titulo secularis administrationis, donec aliquis veniat, qui capax sit *p. 25. cum seq. §. Lælius circa med.*

Et in simili casu affirmative rescripsit Sacrum Tribunal, dummodo facta per Patronum clericare nolentem renuntiatione Beneficii, & Clericatus, redditus juris patronatus possideret, Missisque per alium satisfaceret *in Senogalien. Cappellania p. 28.*

Hærede relicta anima Testatoris jus successionis ad Ecclesiam Parrochiale spectat *p. 30. cum seq. §. Compostellana.*

Multoque magis si Testator ejusdem Parrochialis Ecclesiæ Rector fuerit, erga quam præsumptus illius affectus, & labor voluntatis conjecturam præstat *pag. 31. §. Præsumptus.*

Unde æquum videtur, id, quod superest ex bonis hæreditariis, tribui Ecclesiæ Parrochiali pauperi ut in fabricam erogetur *ibid circa med.*

Sacra autem Congregat. in præcis terminis *in Compostellana p. 30. cum seq. requisita an, & cui essent distribuendi redditus &c. respondit Arbitrio Archiepiscopi juxta mentem.*

Hæredum arbitrio reposta est quantitas Presbyterorum secularium, & Regularium invitandorum associationi cadaveris tumulandi in Ecclesia Regularium *in Comen. funerum, & functionum Conventualium p. 76 ad I. dub.*

Arbitrio pariter hæredum relinquitur pondus candelarum distribuendarum *ibid. ad IV. dub.*

HÆREDITAS JACENS SEU VACANS.

Pro adjudicatione hæreditatis vacantis an, & cujus favore esset consulendum Sanctissimo cum exquireretur Sac. Congreg. .

Tom. XIX.

respondit affirmative favore Monasterii S. Mariæ Angelorum *in Messanen. p. 63. cum seq.*

HORÆ CANONICÆ.

Canonicas horas recitandi onus incumbit Beneficiis Ecclesiasticis, non simplicibus legatis piis, multoque minus si Fundator onus dare voluit iis, qui uti Clerici, & Cappellani Beneficium obtinerent, non iis, qui uti Patroni, & hæredes sanguinis redditus perciperent si Clerici esse nollent, & nullus alius capax esset *p. 25. cum seq. §. Lælius in fin.*

I

INFIRMUS INFIRMITAS.

Canonicus infirmus sedulo assidueque ante infirmitatem Choro inserviens, divinisque Officiis interesse suetus, si de præsentis ægritudine constat, non abesse tantum a Choro, sed etiam distributiones quotidianas, ac si præsens esset, lucrificare potest *p. 63 §. Viget. in princ.*

Nec ad easdem distributiones lucrificandas necesse est, ut causa morbi gravissima sit, sed satis est ut abesse a Choro possit etiam ex levi morbo, cujus incrementum timeatur *p. g. 63. Præsertim in princ.*

Eoque amplius si res sit de vitio, morbove interno, qui sensibus aliorum non subest, quique incrementum accipere potest ex Chori frequentia, ex cantu, ex hominum strepitu, ex aeris calore &c. *ibid.*

Ita quoque definit Sac. Congregat. *in Tranen. distributionum p. 62. cum seq. onerata tamen conscientia Oratoris.*

JUSPATRONATUS.

In materia juris patronatus appellatione de familia complectuntur æque Agnati, & Cognati *p. 78. §. Neque in dub. in princ.*

Et in terminis melius in verbo *Familia.*

L

LEGATUM IN GENERE

Praestationem annui legati denegaverat Sac. Tribunal, licet verba testamenti non dispositiva, sed mere demonstrativa desiderii, & consilii Testatoris, possent dare jus ex mente, & voluntate, non ex

M

ver-

verborum forma in *Romana seu Januen. legati* 20. Decembr. 1749. p. 109. cum seq.

Sed cum hæc causa repropofita fuiffet die 9. Maii hujus anni p. g. 22. refcriptit *recedendum effe a decifis juxta modum*. Alimenterum legatum ficuti in folo ufu cenfuit, ideo fic inhæret offibus Alimentarii, eumque tantum refpicit, ut minime poffit in alium transferri: translationefque in alios factas pluries irritavit Sac. congreg., & præcife in *Romana seu Januen. assignamenti* p. 37.

L I S

Si ad defenfionem litis aliqui, quorum intererit, petierint admitti, in illo ftatu in quo ipfam invenerint admittendi funt, alias lis calumniofa, & injufta diceretur p. 70. §. *Ceterum in fin.*

LITTERÆ DIMISSORIALES, VEL TESTIMONIALES.

Epifcopus nequit alienum Clericum ad Ordines promovere nifi, vel dimifforialibus, vel testimonialibus Ordinarii fui literis acceptis p. 46 §. *Auditi*.

Litteræ testimoniales ab Ordinario datæ absque mentione ætatis, natalium, & morum ordinandi; imo, & cum expreffa declaratione inefficaciæ ad effectum promotionis, proficient ad obtinenda Beneficia fimplicia, non autem ut Clericus ad Sacros Ordines poffit promoveri pag. 46. §. *Auditi*.

Et melius ad rem in verbo *Ordinare* *Ordinatio*.

M

MASSA COMMUNIS.

E Rectio præbendarum in Massam communem denegata fuit in *Capuana Maffæ communis* p. 80. cum seq.

MATRIMONIUM QUOAD DISSOLUTIONEM.

In Matrimonio, quod ex viri imbecillitate nullum prætendebatur, juffit Sacra Congreg. cohabitationem triennalem: & hoc impleto triennali periculo, cum denuo exponeretur diffolutio, refcriptum fuit quod fieret recognitio corporis mulieris per Obfetrices deputandas ab Epifcopo in *Narnien. Matrimonii* p. 13.

Inftpectoque ventre per Obfetrices in tegram atque inviolatam a viro mulierem recensentes, Sacra Congreg. diffolutio-

nem matrimonii conceffit in *Narnien. Matrimonii* p. 32. & 43.

Nullitas feu diffolutio matrimonii alias conceffa ex defectu confenfus mulieris, & veri propriique Parochi, prævio recessu a decifis denegatur in *Lisbonen. matrimonii* pag. 3. & 29.

MISSA CONVENTUALIS.

In Ecclefiis omnibus Patriarchalibus, Metropolitanis, Cathedralibus, & Collegiatis agi debet Sacrum Conventuale fingulis diebus pro Benefactoribus in genere p. 17. cum seq. §. *Lucana in princ. & Post. in fin.*

Limita tamen quod Sacrum Conventuale applicare non tenentur Cappellani pro iis Benefactoribus, qui certo numero Sacrorum conftituto in fundatione Cappellaniæ, animæ fuæ confulerunt p. 18. §. *Auditus*.

Monachi Monasterii S. Pantaleonis Lucenfis, Collegia Cappellanorum ejufdem Civitatis, & Parrochialium Ecclefiarum Parochi, ad applicationem Sacri Conventualis non tenebantur p. 18. *Longe*.

Cappellani, Beneficiati, feu Manfionarii Ecclefiæ Cathedralis Lucanæ obftriæti funt ad applicandum pro benefactoribus in genere Sacra Conventualia quæ celebrant per turnum; licet hoc onus antecorum uniones non subirent in *Lucana Miffæ Conventualis* p. 17. cum seq.

Iifdem vero ultra diffributiones assignatas omnibus de Choro adftantibus prædictis Miffis Conventualibus, deberi pro dictarum Miffarum applicatione eleemofynam detrahendam ex Maffa communi, & propria dictorum Cappellanorum &c. non autem ex diffincta Maffa Canonicorum, decifum fuit *ibid. ad III. & IV. dub.*

MONASTERIUM.

Educandam effe, atque alio transferendam puellam, quæ post contracta fponfalia Monasterium ingreffa, in illo facras veftes fufcipere declaravit, in quo de parentum circumventionibus, infidiisque vereri poffet, ut in loco libero ejus voluntas inelius exploraretur, definitum legitur in *Fanen. seu Senogalien. fponfalium* 25. Jan. 1749. p. 8.

Et alias ad hanc materiam in verbo *Sponfalia*.

O

OPTARE OPTIO.

Permutato loco, & exercitio ordinis, amittitur possessio, & jus optionis, quod non Beneficio, sed possessioni adnexum est pag. 60. §. *Ajunt* & §. *Hinc in princ.*

Et alia ad amissum requires in verbo *Permutare permutatio.*

OPUS PIUM.

Longe fatius est cavere ne opus pium jam perfectum destruat, quam ut novum opus fiat pag. 6. cum seq. §. *Defunctis circa fin.*

ORATORIUM.

In Festo titulari Oratorii patronati, aliisve Festis, decantari ibidem Missas independentem a Parocho denegatum fuerat *in Comen. functionum* 17. *Maii* 1749. p. 44. ad I. *dub.* quod in repositione ejusdem causæ ut videre est in p. 13. cum seq. confirmatum legitur.

In Oratorio Patronato quæ peragere, quæve absque Parochi licentia, & facultate permissum non sit, reperies in elapsi anni Indice sub verbo *Oratorium*, quæ omnia approbata leguntur p. 12. cum seq.

ORDINARE ORDINATIO

ORDO.

Episcopus nequit alienum Clericum ad Ordines promovere, nisi vel dimissorialibus, vel testimonialibus Ordinarii sui literis acceptis p. 46. §. *Auditi.*

Adde, quod si litteræ testimoniales ab Ordinario datæ fuerint absque mentione ætatis, natalium, & morum ordinandi; imo & cum expressa declaratione inefficiæ ad effectum promotionis, hæc proficient ad obtinendâ Beneficia simplicia, non autem ut Clericus ad Sacros Ordines possit promoveri *ibid.*

Quo non obstante si Clericus Ordinatus fuerit, incidit in pœnas Bullæ *Speculatorum*, & irregularis efficit in *Burgi S. Domini*, seu *Cremonen. Ordinationis* p. 45. cum seq.

Clerici enim qui semel uni Episcopo sese addixerunt, nequeunt ab altero Episcopo cæteris Ordinibus honestari p. 46. §. *Auditi circa med.*

An vero hoc preceat in ordinatione laicorum, in quibus nullam adhuc jurisdictionem Episcopus adeptus est, & de

Tom. XIX.

quibus Sacrorum Conciliorum Canones, & Decreta non agunt *ibid. in princ.*

Beneficiarius privatur quarta reddituum parte ob non promotionem ad Sacros Ordines juxta Capituli Constitutiones, quamvis in causa assereretur tenuitatem sui Beneficii ad vitam honeste ducendam juxta Tridentini sanctionem non sufficientis in *Romana* p. 14. cum seq.

Neque ab Ordinibus neque a Beneficiis Ecclesiasticis repelli eum, qui ab incunabulis Christi fidem professus est, licet patrem Judæum habuerit, jussit Sac. Tribunal in *Majoricen.* 25. *Jan.* 1749. p. 2. cum seq.

Quod decretum confirmavit in propositione ejusdemmet causæ sub die 9. *Maii* hujus anni p. 27 ubi rescripsit tale impedimentum ab Episcopo allegatum non ob stare.

Episcopus qui absque sacro Patrimonio Clericum ad Ordines admisit, tenetur eidem alimenta præstare, donec congruum acquirat Beneficium pag. 65 §. *Appellavit. in fin.*

Clericus ad Sacros Ordines ad titulum Cappellaniarum cum supplemento Patrimonii bene promotum esse definivit Sac. Congreg. in *Nepesina Ordinationis* p. 61.

ORDINARIUS.

Vide *Episcopi.*

P

PAROCHUS.

Ecclésiæ Parochialis, & simplicis Collegiæ reparatio Parocho, iisque qui in ea obtinent Beneficia incumbere debet p. 40. §. *Censet circa med.*

Parocho quoties tot non suppetunt redditus, quot ad stipendium Cappellano præstandum requiruntur, tenetur Communitas prædicto Cappellano stipendiumolvere p. 48 §. *Jure siquidem.*

Excommunicationem a Convissatoribus Episcopi fulminatam contra Parochum visitationi se opponentem approbavit Sac. Congreg. in *Nolana* p. 33. cum seq. ad II. *dub.*

Parochumque prædictum irregularitatem incurrisse respondit *ibid. ad III. dub.* P. Ministro Sanctissime Trinitatis in Archihospitale S. Marthæ Avenionen. Civitatis, denegatum fuit denominari posse

M 2

Cura-

Curatum ejusdem Archihospitalis in *Avenionen.* pag. 61. cum seq. ad I. dub.

Licet tamen contra decisum fuit eidem spectare jus exercendi in Cœmeterio Archihospitalis quasvis functiones pro exequiis, & tumulationibus cadaverum decedentium extra dictum Archihospitale, & sepulturam ibidem eligentium, privative quoad Capitulum Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ S. Petri *ibid.* ad II. dub.

PP. Carmelitæ Civitatis Trani occasione associationis cadaverum seppelliendorum in eorum Ecclesia tenentur ire ad levandum Curatum ab Ecclesia Cathedrali unica Parochiali in *Tranen.* juris funerandi, & processions *p. 67. cum seq. ad I. dub.*

A quo indicta hora expectationis in præd. Ecclesia, ea elapsa, licere tunc Patribus levare Cadavera, illaque deferre ad Ecclesiam tumultantem absque interventu Curati prædicti *ibid.* ad II.

Parochoque prædicto interrenti spectabit præintönare Antiphonam, & Psalmos dum ducitur Processio funebris *ibid.* ad VI.

P A R O C H I A .

Ex Sacrorum Canonum dispositione Reglaribus vetitum est Parochias obtinere *p. 51. cum seq. §. Ex his.*

Ecclesiæ Parochialis, & simplicis Collegiatæ reparatio spectat ad Parochum, eisdemque qui in ea obtinent beneficia *pag. 40. cum seq. §. Censet. circa med.*

In dispositionibus testamentariis anima Testatoris hærede relicta, jus successionis ad Ecclesiam Parochialem spectat *p. 30. §. Commopstellana.*

Multoque magis si Testator ejusdem Parochialis Ecclesiæ Rector fuerit, erga quam præsumptus illius affectus, & labor, voluntatis conjecturam præstant *p. 31. §. Præsumptus.*

Undæ æquum videtur, id, quod superest ex bonis hæreditariis tribui Ecclesiæ Parochiali pauperi, ut in fabricam erogetur *ibid.* circa med.

Sacra autem Congreg. in eisdem terminis in *Compostellana* *p. 30.* requisita an, & cui essent distribuendi redditus, vel potius locus esset erectioni Cappellanæ, respondit *Arbitrio Archiepiscopi juxta mentem.*

Dismembrationem Parochialis Ecclesiæ ab alia in novam Parochialem erigenda semel, & primo concesserat, pluries vero denegaverat Sac. Congreg. in *Comen.* dis-

membrationis; sed tandem reproducta causa sub die 5. Decembris hujus anni *p. 72.* responsum fuit standum esse primo loco decisus.

Et in alia pariter *Comen.* dismembrationis *p. 72.* dismembrationi locum esse respondit.

Abbatem Monastrii Amorbacensis præsentare non posse Monachum ad Parochialem Ecclesiam, & Beneficium Primissariæ in Buchen.; bene vero Presbyterum secularem decisum fuit in *Herbipolen.* Parochialis Ecclesiæ, & Primissariæ *p. 72.*

Ecclesiæ Parochiali solvendam esse quartam funeralem de omnibus cereis ad Ecclesiam tumultantem spectantibus fuit decisum in *Tranen.* juris funerandi, & processions *p. 67. cum seq. ad VIII. dub.* & in *Comen.* junernum, & functionum Conventualium *p. 76. ad VII. dub.* ubi requisita Sac. Congreg. an esset solvenda quarta funeralis seppelliendorum in Ecclesia PP. Reformatorum, & de quibus candelis, affirmative respondit ad formam Constitutionis Benedectinæ.

PASCHALE PRÆCEPTUM.

Familiares, & domestici degentes in Archihospitali S. Marthæ Avenionen., eidemque inservientes tenentur Paschale præceptum adimplere in Ecclesia Collegiatæ, & Parochiali S. Petri, non autem in illa Archihospitalis in *Avenionen.* pag. 61. cum seq. ad III. dubium.

PATRONUS PATRONATUS.

Patroni qui redditus congrui pro dote Beneficiorum assignaverunt compelli nequeunt ad reparandam Ecclesiam, in qua jure patronatus Beneficia conferunt; bene vero hoc spectat ad Rectorem, eisdemque, qui in ea Beneficia obtinent *p. 40. §. Censet circa fin.*

Patronatus Ecclesiæ differt a patronatu Beneficiorum in Ecclesia *p. 40. §. Censet prope med.*

Beneficii Ecclesiastici de jure Patronatus redditus percipi possunt a Laico Patrono, vel Hærede, non jure, & titulo beneficii (quod equidem vacaverit dimissione vestium, & Tonsuræ clericalis facta per Possidentem) sed jure, & titulo secularis administrationis, donec aliquis veniat qui capax sit *pag. 25. cum seq. §. Alias circa med.*

Et in simili casu annuit Sacrum Tribunal; dummodo facta per Patronum clericare nolentem renunciatione Beneficii, & Clericatus, redditus juris patro-

tronatus possideret, Sacrorumque oneri per alium satisfaceret *in Senogalien. Cappellanie p. 28.*

PERMUTARE PERMUTATIO.

Permutato loco, & exercitio Ordinis, amittitur possessio, & jus optionis, quod non Beneficio sed possessioni adnexum est *pag. 60. §. Ajunt & §. Hinc in princ.*

Ideoque, licet vi retrocessionis, & novæ permutationis in priorem Ordinem rediturus sit, non eandem tamen antiquitatis prerogativam, quam ante permutationem habebat, recuperare poterit; ne alii, qui medio tempore ad superiores sedes gradatim ascenderunt, ex hac restitutione sentiant detrimentum *p. 60. §. Ajunt in fin.*

Nec dicatur jure regressus ad suum ordinem redire, cum hosce regressus vetet Tridentinum, nisi reservati, & admissi fuerint auctoritate Summi Pontificis *p. 60. cum seq. §. Hinc circa med.*

Et sicuti ex nova gratia id fieri potest; ideo locum, & jura, quæ ante permutationem habebant non recuperant regrediendo in perniciem eorum, quibus medio tempore jus quæsitum fuit *ibid. in fin.*

POSSESSIO.

Permutato loco, & exercitio Ordinis amittitur possessio, & jus optionis, quod non Beneficio, sed possessioni adnexum est *p. 60. §. Ajunt & §. Hinc in princ.*

Et alia ad punctum reperies superius in verbo *permutare permutatio.*

PROCESSIO.

Regulares cognequeunt ad interveniendum Processionibus, nisi publicis *p. 38. §. Albiganen. in princ.*

Et publica processio illa dicitur, quæ in honorem Dei, & publicam utilitatem directa est *ibid. circa med.*

Inter insolitas vero, & extraordinarias processiones, sicuti connumeratur illa, quæ honoris causa, & reverentiæ, occasione primi ingressus Episcopi, & visitationis fieri solet; *ibid.*

Ideo talis honor, & reverentia præstari debet hac ratione a subjectis, non vero ab exemptis, quales sunt Regulares *ibid.*

Loci etiam distantia in causa legitima esse potest, ob quam Regulares non solum ab his insolitis, & extraordinariis; sed etiam a publicis, atque universalibus processionibus excusentur *p. 38. §. Dispositioni in princ.*

Contrarium tamen placuit Sac. huic Congreg., arctavitque PP. Dominicanos, & Cappuccinos Tabiæ (prævia intimatione facienda nomine Episcopi) intervenire ad Processionem fieri solitam occasione primi ingressus Episcopi *Albiganen. Processionis & nullitatis interdicti p. 38. ad l. dub.*

Et talis monitio, & intimatio necesse est ut legitima sit, & personalis, ne Regulares a Processionibus excusentur *p. 38. §. Dispositioni circa med.*

An PP. Carmelitis liceret extra proprium Claustrum, & districtum per loca consue- ta Civitatis facere solemnem processionem B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, & ad illam invitare Confraternitates laicales degentes extra septa Monasterii legitimeque institutas, cum expostularetur Sac. Congreg. responsum misit, *licentiam petendam esse ab Archiepiscopo cui scribatur juxta mentem, & instructionem in Tranen. juris funerandi, & Processionis p. 67. cum seq. ad. IX. & X. dubb.*

Et Patres Paganum, & Pennellam, qui contravenerunt Edicto ab Archiepiscopo edito ad prædictæ Processionis effectum, teneri ad petendam veniam ab Archiepiscopo *ibid. ad XI.*

PROFESSIO QUOAD NULLITATEM.

Nullitas professionis, quæ nec sponte, nec ex animi sui sententia, sed ad capitis periculum effugiendum emissâ prætendebatur, denegata fuit in *Neapolitana nullitatis professionis p. 36.*

Metus enim qui asserbatur, non ad emittendam professionem, sed ad vitam tuendam fuerat directus *p. 36. §. Neapolitana circa fin.*

Et maxime, quia longo tempore Sacerdotio, & muneribus Ordinis purgatus fuerat metus, & revalidata professio, etiam si metu nulla fuisset *ibid.*

Professio etiam si ob vim, metumque illatum nulla fuerit, tamen ex longo 19. annorum tempore, quo professus in Ordine fuerit, Sacros Ordines suscepit, & vota singulis annis iteraverit, ratihabitâ dicitur *p. 33. §. Contra, & in Vallisoleana restitutionis in integrum p. 37.* in qua restitutio in integrum ex prædictis causis denegata fuit.

Ratihabitio autem potest supplere defectum consensus in actu professionis non autem

autem defectum ætatis *p. 34. §. Perusina in fine.*

Sponsalia jam contracta nullam non faciunt Professionem inde emissam *p. 33. §. Contra in fin.*

Nullitas professionis utpote per vim, & metum emissæ denegata fuit in *Neapolitana nullitatis professionis p. 15. cum seq., & in Placentina &c. p. 75.*

Et alia quoad restitutionem in integrum vide verbum *restitutio in integrum.*

Q

QUARTA FUNERALIS.

Ecclésiæ Parrochiali solvendam esse quartam funeralem de omnibus cereis ad Ecclesiam tumultantem spectantibus fuit decisum in *Tranen. juris funerandi, & processionis pag. 67. cum seq. ad VIII. dub.*

Et in Comen. functionum Conventualium p. 73. ad VII. dub. ubi requisita Sac. Congreg. an esset solvenda quarta funeralis seppelliendorum in Ecclesia PP. Reformatorum *affirmative* respondit *ad formam Constitutionis Benedictinæ.*

R

REGULARIS REGULARES IN GENERE.

EX Sacrorum Canonum dispositione Regularibus vetitum est Parochias obtinere *p. 51. cum seq. §. Ex his.*

Beneficia Regularia Regularibus, sæcularia Sæcularibus conferenda sunt *p. 51. cum seq. §. Ex his.*

Regulares cogi nequeunt ad interveniendum Processionibus, nisi publicis *p. 38. §. Albigenen. in princ.*

Et publica processio illa dicitur, quæ in honorem Dei, & publicam utilitatem directa est *ibid. circa med.*

Inter insolitas vero, & extraordinarias processionibus sicuti connumeratur illa, quæ honoris causa, & reverentiæ occasione primi ingressus Episcopi, seu Visitationis fieri solet *ibid.*

Ideo talis honor, & reverentia præstari debet hac ratione a subiectis, non vero ab exemptis quales sunt Regulares *ibid.*

Loci etiam distantia in causa legitima esse potest, ob quam Regulares non ab his insolitis, & extraordinariis dumtaxat, sed

etiam a publicis, atque universalibus processionibus excusentur *p. 38. §. Dispositioni in princ.*

Contrarium tamen placuit Sac. huic Congreg. arduavitque PP. Dominicanos, & Cappuccinos Tabiæ (prævia intimatione facienda nomine Episcopi) intervenire ad Processionem fieri solitam occasione primi ingressus Episcopi in *Albigenen. Processionis, & nullitatis interdicti p. 38. ad I. dub.*

Et talis monitio, & intimatio necesse est ut legitima sit, ne Regulares a Processionibus excusentur *p. 38. §. Dispositioni circa med.*

P. Ministro Sanctissimæ Trinitatis in Archihospitali S. Marthæ Avenionen. Civitatis denegarum fuit denominari posse Curatum ejusdem Archihospitalis in *Avenionen. p. 61. cum seq. ad I. dub.*

Licet tamen resolutum fuerit, eidem spectare jus exercendi in Cœmeterio Archihospitalis quascumque functiones pro exequiis, & tumulationibus cadaverum decedentium extra dictum Archihospitale, & sepulturam ibidem eligentium, non autem ad Capitulum Collegiatæ, & Parrochialis Ecclesiæ S. Petri *ibid. ad II. dub.*

Regulares occasione associationis cadaverum seppelliendorum in eorum Ecclesia, tenentur ire ad levandum Curatum ab Ecclesia Parochiali in *Tranen. juris funerandi, & Processionis p. 67. cum seq. ad I. dub.*

Capitulum Ecclesiæ Cathedralis, & Parrochialis invitatum ad associationem Cadaverum seppelliendorum in Ecclesia Regularium, potest illam ingredi cum Cruce propria, & stola, ibique officia, aliasque funebres functiones super Cadaveribus absolvere *ibid. ad VII. dub.*

Et fusius ad hanc materiam in verbo *Associare associatio.*

REPARARE REPARATIO.

Episcopus, vel Abbas qui loco Episcopi est, tenetur ad Ecclesiæ Cathedralis, vel Titularis reparationem, in quam causam quartam partem reddituum servare debet *p. 41. §. Contra in princ.*

Ecclesiæ vero Parrochialis, & simplicis Collegiatæ reparatio Parocho, vel iis, qui in ea obtinent Beneficia incumbere debet *p. 54. cum seq. §. Censet circa med.*

Patroni, qui redditus congrui pro dote Beneficiorum assignaverunt, compelli nequeant ad reparandam Ecclesiam, in qua jure patronatus conferunt Beneficia; Quod bene

bene vero spectat ad Rectorem, eisdemque qui eadem Beneficia obtinent *p. 40. cum seq. 6. Censet circa fin.*

Quæ confirmavit Sac. Congreg. in *Nulius seu Sublacen. reparationis Ecclesiæ p. 40. cum seq.*, ubi statuit reparationem Collegiæ, & Parrochialis Ecclesiæ S. Andreæ non spectare ad Eminentiſſimum Abbatem.

RESTITUTIO IN INTEGRUM.

In causa restitutionis in integrum adversus Religiosam professionem, quæ ex defectu ætatis nulliter emissæ dicebatur, jussit Sacrum Tribunal ut scriberet Defensor Professionis in *Perusina restitutionis in integrum p. 34. cum seq.*, & denuo reproducta causa, restitutionem denegavit *pag. 44.*

Quod rescriptum legitur pariter in *Treviren. dimissionis p. 45.*

Denegata fuit restitutio in integrum adversus Religiosam professionem utpote vi metuque emissam in *Neapolitana restitutionis in integrum p. 10 in Casertana &c. p. 2. in Tullen. &c. p. 23. in Thelesina &c. pag. 3., & 23*, ubi denegavit etiam Oratori remissoriam.

S

SEMINARIUM.

Contributio per Possessorem Beneficii confirmavit Sacra Congreg. deberi Seminario pro rata bonorum possessorum in *Tarentina contributionis p. 23.*

Taxam Seminario solvere coactus fuit Archiepiscopus Surrentinus pro rata bonorum suæ Abbatix, licet bona extra Diocesim pro majori parte sita essent in *Surrentina Taxa p. 73.*

Titulus enim, non bona spectandus est, & ubi Titulus, ibi solvendum est *p. 71. §. Apertam in fin.*

SEPPELLIRE SEPULTURA.

Cadavera eligentium seppelliri cum habitu S. Francisci PP. Reformatorum, debent patenter discooperta ad Ecclesiam, & locum sepulture deferri in *Comen. funerum, & functionum Conventualium p. 76. ad VI. dub.*

S P O N S A L I A.

Sponsalia jam contracta, nullam non faciunt Professionem inde emissam *pag. 33. 6. Contra in fine.*

Educendam esse atque alio transferendam puellam, quæ post contracta Sponsalia Monasterium ingressa in illo sacras vestes

fuscipere declaravit, in quo de parentum circumventionibus, insidiisque vereri potuisset, ut in loco libero ejus voluntas melius exploraretur, rescriptum legitur in *Fanen., seu Senogalien. sponsalium 25. Januarii 1749. pag. 18.*

Qua impleta translatione, cum adhuc Puella firmam omnino demonstrasset voluntatem suscipiendi Religiosum habitum; Sac. Congreg. demandavit locum esse assumptioni habitus Religiosi, & Professioni respective emittenda in eadem *Fanen. &c. hoc anno repropoſita p. 21. ad I. dub.*

Muneraque facta puellæ intuitu prædictorum sponsalium restituenda esse viro post emissam professionem, qui e contra condemnatus fuit ad expensas itineris pro præfata translatione, juxta liquidationem coram R. P. D. Segretario faciendam *ibid. ad II. dub.*

Sponsalia nulla sunt, quoties absque alterutrius ex partibus consensu, & præsentia, contracta fuerint a parentibus; Sponsalia enim sunt mutux repromissiones *p. 30 6. Pisauran. in princ.*

Amplia quod etſi dici possent valida, sponsalia contracta a Matribus, dissolvenda tamen sunt, quoties res sit de foemina, cui levis quæcumque causa satis est, ut a sponsalibus non juratis resilire possit, utque cogi ad matrimonium contrahendum nequeat *ibid. in fine.*

Ita quoque definivit Sac. Tribunal in *Pisauran. Sponsalium pag. 32.* ubi jussit Sponsalia simili modo contracta non esse exequenda.

SUFFRAGIUM, SEU VOTUM.

Urnas pro excipiendis suffragiis Canonico-rum collocandas esse in medio Aulae Capitularis, & numerationem faciendam, per Scrutatores rescriptum legitur in *Tarentina præminentiarum p. 43. cum seq. ad IV. dub.*

V

VISITARE VISITATIO.

Episcopum Nolanum sive per se, sive eo impedito per Convitatores tenuit Sacra Congreg. in possessione visitandi Parochum, & Ecclesiam Parrochiam Terræ S. Petri ad Scafatum, quæ a quacumque Episcoporum, & præsertim Nolani jurisdictione libera, & S. Sedi immediate subiecta asserbatur in *Nolana p. 33. cum seq. ad I. dub.*

Excommunicationemque [a] Convistoribus Episcopi fulminatam contra Parochum visitationi se opponentem approbavit *ibid. ad II. dub.*

Parochumque prædictum irregularitatem incurrisse respondit *ibid. ad III. dub.* Visitationi Hospitalis locus non est si in ipso limine foundationis Episcopus expresse excludatur *p. 24. §. Liparen. in fin.*

Præcipue cum res sit de opere pio mere laico, quod neque Ecclesiastica immunitate potiatur *ibid.*

Multoque magis si his accedat consuetudo Prædecessorum non visitandi *ibid.*

Quibus non obstantibus statuit Sac.

Tribunal Hospitalis S. Bartholomæi Liparen. non esse exemptum a jurisdictione Episcopi quoad redditionem rationis *in Liparen. p. 28.*

UNIRE UNIO.

Ex Tridentini, & Constantiensis Concilii Decretis de unionibus, reiiciuntur Bullæ Bonifaciana, & Innocentiana etiam si de veritate earum nulla esset suspicio, sed uti apocryphæ, commentitiæ, & falsæ *p. 51. cum seq. §. Ex his.*

Uniones non a potestate Episcopali, sed a Pontificia pendent *pag. 51. cum seq. §. Ex his.*

F I N I S .

THESAURUS RESOLUTIONUM

Sacræ Congregationis

CONCILII,

Quæ consentaneè ad Tridentinorum PP. Decreta,
aliasque Canonici Juris Sanctiones,

M U N U S

Secretarii ejusdem Sacræ Congregationis

O B E U N T E

R^{MO} P. D. FURIETTO

P R O D I E R U N T

In causis sub anno 1751. propositis;

Episcopis, eorumque Vicariis, Causarum Patronis, ac aliis in
Ecclesiastico Foro versantibus apprime utilis,
& necessarius.

TOMUS VIGESIMUS

D U P L I C I I N D I C E

A' DOMINICO MAINARDI

Locupletatus.

R O M Æ M D C C L I I .

Typis, & Sumptibus Hieronymi Mainardi in Platea Agonali

Superiorum facultate, & Privilegio Sanctissimi.

THE

LIBRARY

OF THE

CONGRESS

OF THE UNITED STATES

OF AMERICA

WASHINGTON

1850

NO. 100

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

I N D E X

TITULORUM CAUSARUM

*Omniū Sacræ Concilii Congregationi anno 1751.
propositarum ordine Alphabetico
per Diœceses dispositus.*

A

Albintimilien. Matrimonii 22. Maii
pag. 42.
Anconitana 10. Julii pag. 50.
Ariminen. Missæ Conventualis 18. Se-
ptembris pag. 71.
Asten. Cappellaniæ 28. Augusti. pag. 63.

B

Bojanen. dispensationis, & Sponsalium
16. Januarii pag. 1.
Bononien. funerum 18. Sept. pag. 75
Bovianen., seu Sepinen. Restitutio in
Integrum 8. Maii p. 32. 10. Julii p. 47.
31. Julii pag. 53.

C

Calaritana suppressionis Beneficiorum, &
attentatorum 31. Julii pag. 57.
Caputaquen. Participationis 20. Novem-
bris p. 78.
Castel aneten. 8. Maii p. 31.
Castellaneten. dotis 8. Maii p. 29. 22. Maii
p. 36. 10. Julii p. 47.
Civitat. Castell. Cappellaniæ 24. Aprilis
pag. 21.
Civitat. Castell. Jurisdictionis 19. Julii
p. 45. 28. Augusti p. 59. 20. Novembris
pag. 77.
Civitat. Castell. Jurisconcionandi 19.
Junii p. 46.
Civitat. Plebis subsidii Dotalis, & Sta-
tutorum 22. Maii p. 35.
Clusina Commutationis Beneficii. 31. Julii
pag. 59.
Comen. Dismembrationis 16. Janu. p. 1.
13. Febr. pag. 5. 13. Martii pag. 14. 27.
Martii p. 17. 24. Aprilis p. 20.
Compostellana, seu Lucen. Censurarum
24. Aprilis p. 21.
Constantien. Canonicatus 24. Apr. p. 21.
19. Junii p. 45. 10. Julii p. 47.

Conversana Jurisdictionis 13. Martii p. 14.
24. Apr. p. 23. 8. Maii p. 29.

F

Faventina 28. Augusti p. 66.
Ferrarien 13. Febr. p. 7. 27. Martii p. 17.
Firmana dispensationis 31. Julii p. 56.
Fulginaten. Matrimonii 28. Augusti p. 60.

G

Gerunden. Beneficii 18. Decembris p. 82.

H

Herbipolen. Parochialis Ecclesiæ, & Pri-
miffaria 16. Januarii p. 1. 13. Martii
pag. 13.
Hieracen. Spolii 13. Febr. p. 12. 27. Martii
p. 17. 18. Decembris p. 80.

L

Leodien. Indulti 10. Julii p. 49.
28. Augusti p. 60.
18. Decemb. p. 79.
Leodien. Servitii 22. Maii p. 40. 19. Junii
pag. 44.
Lunen. Sarzanen. dispensationis 31. Julii
pag. 58.

M

Marianen. Erectionis Collegiæ 13. Febr.
pag. 11.
Marficen. Residentiæ 28. Augusti p. 67.
18. Sept. p. 69.
Montis Falifci nullitatis Matrimonii 28.
Augusti p. 61. 18. Septemb. p. 69.

N

Narnien. Erectionis Canonicatus 26. Mar-
tii p. 18.
Neapolitana nullitatis Professionis 22. Maii
p. 36. 19. Julii p. 44.
Nepesina Canonicatus 18. Decemb. p. 81.
Nicien. matrimonii 13. Febr. p. 6.
24. Apr.

24. Apr. p. 20. 8. Maii p. 29.
 22 Maii p. 36. 19. Jun. p. 44.
 Nolani 19. Junii p. 45. 31. Julii p. 52.
 Novarien. Juris visitandi 8. Maii p. 33.
 Nullius seu S. Germani matrimonii 20.
 Novembris p. 78. 18. Decembr. p. 79.

O

Ostunen. Reintegrationis ad participationem 24. Apr. p. 24. 19. Junii p. 46.

P

Papien unionis 16. Jan. p. 12.
 Pistorien. 24. Apr. p. 25.
 Placentina exemptionis 10. Julii p. 48.
 Privernen. Decimarum 18. Sept. p. 76. 20.
 Novembris p. 78.

R

Reatina unionis 22. Maii p. 37.
 Ripana Quartæ Funeralis 28. Augusti p. 60.
 18. Decemb. p. 79.
 Romana jubilationis 28. Augusti. p. 68.
 Romana seu Januen Legati 2. Martii p. 17.
 Romana supplementi intortitiorum 18.
 Sept. p. 72. 20. Novembris p. 77.
 Romana utensilium 10. Jul. p. 52.

S

Sabinen 18. Sept. p. 76. 20. Novembris
 p. 78.
 Salernitana dispensationis 16. Jan. p. 2. 13.
 Mar. p. 13.
 Sancti Marci solutionis quartæ Decimarum 24. Apr. p. 23. 22. Maii p. 36.
 Spoletana Censurarum, & irregularitatis
 31. Jul. p. 53.
 Spoletana matrimonii 31. Jul. p. 55.
 Spoletana 18. Sept. p. 75.
 Surrentina taxæ 16. Jan. p. 2.
 Syracusana commutationis voluntatis 22.
 Maii p. 36. 18. Sept. p. 69.

T

Tarentina præminentiarum super executione Resolutionis Capitularis 13. Febr.
 pag. 8.
 Tranen distributionum 16. Januarii p. 2. 13.
 Martii p. 13.
 Triventina jurium Parrochialium 13. Martii p. 14. 27. Martii p. 16. 8. Maii p. 30.
 Trojana 16. Jan. p. 4. 13. Martii p. 13.
 Tudertina 16. Jan. p. 3. 10. Julii p. 47.

V

Vasionen. 8. Maii p. 30. 19. Junii p. 44.
 Venusina 13. Febr. p. 10. 13. Mar. p. 14.
 27. Martii p. 16.

Die Sabbathi 16. Januarii 1751.

In Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

BOJANEN. DISPENSATIONIS, ET SPONSALIIUM: *Sess. 24. cap. de Ref.*
Jussu Eminentissimorum Patrum hæc Causa proponitur, cum in ultima Congregatione habita die 21. mensis Decembris anno nuper transacto 1750. rescripserint -- Dilata ad sequentem.

omnino -- Rogantur itaque, ut repetita lectione folii illius Congregationis, tria, quæ sequuntur, Dubia expediant.

- I. An sit concedenda Dispenſatio super impedimento, de quo agitur, in casu &c., & quatenus negative.
- II. An constet de validitate sponsalium inter Georgium Caroscia, & Annam Felicem Scipio in casu &c., & quatenus affirmative.
- III. An, & quomodo sit cogendus in casu &c.

Ad primum affirmative. In reliquis provisum in primo.

HERBIPOLEN. PAROCHIALIS ECCLESIAE, ET PRIMISSARIAE: *Sess. 7. cap. 7. de Ref. & Sess. 14. cap. 10. & 11. de Ref.*
Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 5. transacti mensis Decembris, & duobus ejusdem Capitibus: I. An Abbas Monasterii Amorbacensis præsentare teneatur Presbyterum secularem ad Ecclesiam Parochialem in Buchen., seu potius præsentare valeat aliquem ex Monachis prædicti Monasterii? II. An teneatur etiam præsentare Presbyterum secularem ad Beneficium Primissariæ in Buchen., seu potius facultatem habeat præsentandi Monachum ipsius Monasterii? Respondit Sacrum Tribunal -- Affirmative ad primam partem, negative ad secundam quoad utrumque -- Hanc definitionem retractari postulat Abbas Amorbacensis, ideoque nunc respondendum erit.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Dilata ad primam post Cineres.

COMEN. DISMEMBRATIONIS: Hæc quoque Causa, quæ agitur inter Communitatem Zuinii, & Præpositum, ac Capitulum Ecclesiæ Cuvii, proposita fuit in eadem Congregatione habita die 5. mensis Decembris, Dubioque, quod erat -- An sit locus dismembrationi, ita ut sit standum, vel recedendum a Decisio in casu &c. -- Responderunt Amplissimi Patres -- Esse locum Dismembrationi -- Ad novum redit examen hoc responsum, & expediendum nunc erit.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Ad primam post Cineres.
Tom. XX.

Sess. 23. cap. 18.
de Ref.

SURRENTINA TAXÆ: In eadem Congregatione habita die 5. Decembris definita fuit hæc Causa, quæ agitur inter Seminarium Surrentinum, & Archiepiscopum Capuanum, Dubioque -- *An sit solvenda Taxa Seminario Surrentino in casu &c.* -- Respondum fuit -- *Affirmative* -- Iura sua proponere nunc intendit Archiepiscopus, & respondendum erit. *An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.*

In Decisio, & amplius.

Sess. 22. cap. 1.
de Ref.

SALERNITANA DISPENSATIONIS: Definita fuit hæc Causa ab Eminentissimis Patribus in ultima Congregatione habita die 19. transacti mensis Decembris, qui dubio proposito -- *An sit concedenda Dispenratio in casu &c.* -- Responderunt -- *Affirmative*. Non placuit Tarquinio Meloni hæc definitio, & novum nunc suorum jurium periculum facere vult, ut respondendum sit.

An si standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Dilata ad primam post Cineres.

Sess. 24. cap. 22.
de Ref.

TRANEN. DISTRIBUTIONUM: Et proposita, & definita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 12. Septembris superiore anno 1750. nam Eminentissimi Patres, dubio, quod erat -- *An constet de legitimo impedimento abellendi a Choro, itaut debeantur Distributiones quotidiane in casu &c.* Responderunt -- *Affirmative onerata conscientia Oratoris* -- Postulavit, & obtinuit Capitulum, ut audiretur contra hæc definitionem, sed pluribus licet indultis dilationibus, nondum tamen in arenam descendit; Urget itaque Canonicus Palumbus, quem nimis refert, ut Causa absolvetur, novam ejusdem propositionem, ideoque Amplissimi Patres, repetita lectione folii illius Congregationis, respondere poterunt.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Dilata ad primam post Cineres.

Sess. 24. cap. 15.
de Ref.

PAPIEN. UNIONIS: Ut divinus Cultus augetetur, & Præpositus, ac Canonici Collegiatae Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Majoris Oppidi Lumelli Dioceseos Papiensis ad personalem Residentiam, assiduamque Ecclesiæ servitium prestandum allicerentur, Hyppolitus S. R. E. Cardinalis de Rubéis, qui tunc Ecclesiæ Papiensi præerat, meditatus est anno 1588. quotidianas distributionis, quæ tenuissimæ erant, augere. Vacante igitur eo tempore Canonicali Præbenda, cujus redditus, & bona sita sunt in Terra Sancti Georgei, eam cum omnibus juribus, fructibus, pertinentiis, & adnexis univir pleno jure Capitulo, ita tamen, ut fructus ex ea percipiendi justa proportionem, & juxta notam quotidianæ uniuscujusque residentia inter Præpositum, & Canonicos singulis annis dividerentur, eaque adjecta lege, ut Capitulum teneretur singulis annis die festo Sancti Martini solvere sc. 40. Canonico illi, qui eandem Præbendam obtineret. His ab Episcopo compositis, unio illa suum habuit effectum, ut patet ex instrumento, quo conductor illorum bonorum sequenti anno 1589. recognovit Capitulum in Dominum eorundem: Ignoratur tamen quamdiu Præbenda illa in hoc unionis statu persistit. Illud certum est ex provisionibus sive Episcopali, sive Apostolica autoritate ab anno 1620. ad hæc usque tempora factis Præbendam illam, nulla unionis ratione habita, pristinam naturam recuperasse, statumque primævum, qua de causa incertum est, sive ea fuerit Bellorum, sive Pestis, quæ Regionem illam vastavit, sive negligentia Capituli.

Anno equidem 1712. cum eandem Præbendam a Sede Apostolica obtinuisset Franciscus Valigianus, Capitulum protestationem emisit, qua jura sua in illam Præbendam ex titulo unionis anni 1588. facta testata servari voluit. Nuper

3

per autem consensum præstante Iacobo Tornielli Præbendæ illius possessore, Capitulum preces obtulit, quibus postulavit, ut unio facta a Cardinali de Rubeis anno 1588. confirmaretur, ita tamen, ut exequeretur post obitum Iacobi Tornielli Possessoris: quod si unionis illius confirmatio non placeat, addebat in precibus, ut Eminentissimi Patres Præbendarum Canonicalium, & distributionum tenuitati alia ratione consulerent. Bis auditus fuit Episcopus, qui respondit distributiones ita tenues esse, ut, detractis necessariis impensis, vix supersit sc. l. 30. ; Annuendum igitur censet postulationi confirmandæ unionis. Addit in postremis literis quamplura esse in illa Ecclesia beneficia simplicia, quibus, cum vacent, consuli possit huic tenuitati Massæ Capitularis, si eidem uniantur: Addit idem haberi posse ex pensione, quæ imponatur Præbendæ Præpositi: demum minui posse onus residentię, & ad solos dies festos reduci. Causa nunc proponitur, & Capitulum urget confirmationem unionis: quod si hæc non placeat, postulat, ut alia ratione tenuitati distributionum occurratur: Improbat tamen duos modos, quos suggestit Episcopus pensionis imponendæ Præbendæ Præpositi, & oneris residentię ad solos dies festos reducendæ. Videant igitur Amplissimi Patres, qua juris ratione expediendum sit Dubium.

An sit annuendum precibus Canoniorum, vel potius an, & quomodo sit providendum in casu &c.

Affirmativè ad formam Instrumenti anni 1588.

TUDERTINA: A Francisco Maria Bichio Episcopo Tudertino anno 1664. unita fuerunt Parochiali Ecclesiæ Castri Ceccanibiorum ejusdem Tudertina Dioceseos tria beneficia simplicia. Primum nuncupatum *Hospitale Sancti Terentiani*: Alterum *Sancti Petri de Cenito*, cujus Ecclesia, & Bonafita sunt in Territorio Castri Camerata: Tertium *Sancti Sebastiani* erectum in Ecclesia Cathedrali Tuderti. Ex visitatione facta a Camajano Episcopo, & Visitatore Apostolico anno 1572. indicium habetur unionis beneficii *Sancti Petri de Cenito* alteri beneficio *Sancti Sebastiani*, dubitative tamen, inquit enim -- *Unitum ut dicitur* -- Idem habetur ex altera visitatione peracta ab Angelo Casio Episcopo Tudertino anno 1592., in qua simili modo dicendi expressum fuit -- *Unitum ut asseritur* -- At diligenter inspectis tum libro unionum, tum autenticis scripturis, tum actis aliarum omnium visitationum, nec vola, nec vestigium hujus assertæ unionis reperiri potuit. Constat ex visitationibus posterioribus illis Camajani, & Casii Beneficium *Sancti Petri de Cenito* nullum onus habere, & semper visitatum fuisse independentem ab altero Beneficio *Sancti Sebastiani*, sub proprio Titulo *Sancti Petri*, & speciali nomine simplicis Beneficii; Contra vero Beneficium *Sancti Sebastiani* habet onus duorum sacrorum qualibet hebdomada agendorum in Cathedrali Ecclesia Tuderti. Post unionem factam ab Episcopo Bichio Parochi Castri Ceccanibiorum onus hoc impleverunt; Recentiores vero Parochi illud implere recusarunt: hos inter est, qui nunc Parochialem Ecclesiam Castri illius tenet, qui in sacra visitatione compulsus fuit ab Episcopo Tudertino, ut onus illud impleret.

At Parochus Sacro huic Tribunali preces obtulit, quibus postulabat declarari eum non teneri ad hoc onus implendum. Auditus Episcopus Tudertinus secundum eum respondit, excludit enim assertam unionem Beneficii *Sancti Petri* alteri Beneficio *Sancti Sebastiani*, & diligenti, luculentaque Epistola, in qua cunctis respondet, postulationem Parochi tuetur. Causa proponitur, & Parochus libello suo urget Beneficium *Sancti Sebastiani* omni Ecclesiastica dote carere, neque ulla se bona possidere, quæ ad hoc Beneficium spectent, ubi vero nulla dos est, nullique fructus, nulla quoque onera esse debent: Neque dotem Beneficii *Sancti Sebastiani* quarendam esse in Bonis alterius Beneficii *Sancti Petri* vi unionis, quæ asseritur in visitationi-

Sess. 25. cap. 4. de Ref.

bus Episcoporum Camajani, & Cæsi; nullam enim horum Beneficiorum unionem unquam factam fuisse liquere nunc evidenter: quod si etiam vera fuisset unio, non liquere tamen eam fuisse subiectivam, atque extinctivam Tituli, itaut Bona unius Beneficii in dotem alterius transgredi potuerint, sed potius ex actis posteriorum visitationum dignosci eam fuisse æque principaliter factam, itaut unius Beneficii redditus oneribus alterius Beneficii obnoxii esse non debeant. Addit Parochus, redditus Parochiales, comprehensis etiam fructibus Beneficii *Sancti Petri*, ita tenus esse, ut si demantur onera, & addatur hoc alterum onus duorum Sacrorum, quod præfert annua sc. 10. 40., vix supersint pro Parocho sc. 10., quibus vivere nequit; & quod deterius est, in maxima distantia a Castro ad Civitatem Tuderti Parochiani ex Parochi absentia plurimum detrimenti caperent. Hæc Parochus. Dubium est.

An Parochus Ecclesiæ Castri Ceccanibiorum temeat celebrare Missas duas pro qualibet hebdomada in Cappella Sancti Sebastiani erecta in Ecclesia Cathedrali Civitatis Tuderti in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta Instructionem.

Sess. 21. c. 3.
de ref.

TROJANA: Fogetanis Ecclesiasticis, qui splendida Urbis qualitates, opesque ante oculos habebant, displicuit subiectio Trojano Episcopo, & ad essendam exemptionem jactabant literas Clementis III. Summi Pontificis, quibus anno 1187. confirmaverat literas Guillelmi IV. Episcopi Trojani datas ad *Archipresbyterum*, & *Clericos Portionarios* Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Fogiæ, eorumque *Communitatem* nomine, & dignitate *Capituli*, & *Collegiæ* honestaverat. Sed re in Judicium delata, victi fuerunt, & a Clemente VI. Summo Pontifice pronunciatum fuit comunitas esse, & apocryphas literas illas Clementis III., quæ præsidium erant Fogetanorum; Beneficio tamen Henrici Trojani Episcopi, qui in illo Judicio obtinuerat, *Collegialitatem* impetrarunt, ejus enim concessione nova Collegiata, eo prorsus modo, quo pridem non jure fuerat, erecta fuit, in qua *perpetuis futuris temporibus esset unus Archipresbyter, sicuti Prælati, & Caput*, & Cantor, alique sexdecim Canonici *tamquam membra*, & *Collegium*: iisque confirmavit Henricus Præbendas, Bona, emolumenta, quæ antiqua Collégiata ex factis possidebat, patiente libenter Archipresbytero, ut oblationum & Decimarum emolumenta minuerentur, & Capitulo, ac Canonicis tribuerentur. Post hæc facta fuit a Capitulo reddituum divisio, ut pars cederet in *distributiones quotidianas* nomine *Missæ Communis*, pars cederet in æquales portiones singulis præstandas nomine *Præbendarum*. Cum autem hi Præbendarum redditus nonnullis Canonicis crevissent aliis decrevissent, Sacrum hoc Tribunal anno 1651. jussit, ut nova eorundem reddituum fieret Massa, & consummatio, quæ inde in partes æquales singulis distribuerentur, ut cum æqualiter omnes Choro, Divinisque Officiis interessent, æquales quoque reddituum partes obtinerent.

Nova inde exorta est consuetudo ex assignatione decimarum, atque oblationum factam in erectione Collegiæ, ut Canonici in Massam communem referrent emolumenta *Funerum*, quæ ad Parochum, sive Archipresbyterum spectabant, veluti subrogata in locum Decimarum, & Archipresbytero, sive Parocho reservarent integra emolumenta, quæ ex Matrimoniiis, & his similibus functionibus obvenirent; unde audita distinctio inter emolumenta *Stola albe*, & emolumenta *Stola nigre*, nam quæ ex *Stola alba* proveniebant, ad Archipresbyterum, seu Parochum pertinebant, quæ vero ex *Stola nigra* ad Capitulum, Detrimentum hoc Parochorum secum animo reputans Archipresbyter Romamondus anno 1699. in Episcopali audientia Trojana jura sua vindicare instituit tum in emolumentis *Stole nigre*, tum ut obtineret reintegrationem decimarum, quæ in erectione Collegiæ assignatæ fue-

5
 te fuerant Capitulo . Res tamen composita fuit ab Episcopo Trojano , qui Archipresbytero annis singulis præstari iussit a Capitulo sc. 30. , Statuta , quibus Capitulum carebat , fieri , & recenseri bona immobilia , ut resciri possent redditus Præbendarum , & Massæ communis . Appellavit Capitulum ad Tribunal A. C. , sed , quid inde actum fuerit , ignoratur ; Illud certo constat transactum fuisse inter Capitulum , & Archipresbyterum annua pensione ducatorum duodecim Archipresbytero quovis annis solvenda a Capitulo . Post hanc transactionem condita fuere a Capitulo Statuta , quibus fulta fuit distinctio *Stole albe* , & *nigre* nova distinctione *Curæ habitualis* , quæ apud Capitulum esset , & *Curæ actualis* , quæ esset apud Parochum , sive Archipresbyterum .

Hac tamen nova distinctione in hoc Capitulum inuenta usi non sunt Canonici anno 1733. , quo iussu Sacri hujus Tribunalis nova facta fuit Præbendarum divisio , ut essent æquales , cum nihil sibi asserere ausi fuerint ex emolumentis Parochialibus *Stole albe* titulo Curæ habitualis . Evenit autem nuper , ut cum ob funus exteri mercatoris Capitulares summam ducatorum quadraginta exegissent , Fogetani Cives querelas ad Serenissimum utriusque Sicilia Regem detulerunt , quibus dixerunt -- *Non meno la suddetta esazione indovuta per i funerali suddetti , ma altresì , che ne' Matrimonj , e Fedi de medesimi si esiggeva somma troppo stravagante* -- Censuit igitur Rex Providentissimus subditis suis consulere , & modum statuit exactionis omnium emolumentorum Parochialium , quæ , ut utamur verbis Episcopi Trojani , *ad non modicam tenuitatem reducta sunt* ; Archipresbyter itaque Ferdinandus Muscilli , qui delegatus fuerat a Capitulo , ut jura sua apud Serenissimum Regem tueretur , videns deminutos sine ulla sua culpa Parochiales redditus , itaut congruam non habeat , statuit contra Capitulum jura sua coram Eminentissimis Patribus proponere : Auditus fuit Episcopus ; Causa omnis tribus , quæ sequuntur , Capitibus collecta fuit . A Capitulo nihil haudenus habuimus . Controversiæ Capita sunt .

- I. *An in præsentis rerum statu ob prætersam diminutionem quantitatis emolumentorum Archipresbyteratus locus sit separationi , & assignationi emolumentorum provenientium ex funeribus , decimis , & oblationibus favore Archipresbyteri Ecclesiæ Collegiatæ Fogiæ privative quoad Capitulum ?*
- II. *An , & in qua quantitate , & ex quibus aliis bonis sit providendum Archipresbytero tam pro tempore futuro , quam a tempore , quo , ut prætenditur , sunt imminuta emolumenta Archipresbyteratus ?*
- III. *An , & a quo tempore debeantur Archipresbytero distributiones ?*

- Dilata ad primam post Cineres , & exhibeantur scripturæ per viginti dies ante propositionem .

Die Sabbathi 13. Februarii 1751.

COMEN. DISMEMBRATIONIS : Longam Causa hujus ; quæ pluries in hoc Sacro Tribunali proposita est inter Populum Ripariæ , & Prepositum Parochialis Ecclesiæ Bironici dedimus historiam in *Folio Congregationis* habitæ die 22. Augusti 1750. Impetrata a Populo Ripariæ facultate Jura sua proponendi contra rem Judicatam , quæ reiciebat dismembrationem , propositum tandem fuit in Congregatione habita die 5. Decembris superiore anno 1750. Diubium -- *An sit standum vel recedendum a decisis in casu &c.* -- Placuit Eminentissimis Patribus respondere -- *In primo loco decisis* -- atque ita confirmare contumaciale responsum , quod latum fuerat inauditis Episcopo , & Præposito in congregatione habita die 18. Maii an-

Sess. 21. c. 4.
 de Ref.

no 1743. ut in *Theſaur. Reſol. Vol. XII. pag. 89.* Poſtulat itaque nunc Præpoſitus Bironici, ut ultimum reſponſum illud retractetur, ideoque expendendum eſt.

An ſit ſtandum in primo, vel ſecundo loco deciſis in caſu &c.

Dilata, & proponatur in ſecunda poſt Cineres.

*Seſſ. 24. c. 1.
de Ref. Matr.*

NICIEN. MATRIMONII: Mutuo capti amore Baro Cajetanus Tondut, & Puella Roſalia Ardizzonia Nicienſes convenerunt Matrimonium contrahere, nullis præmiſſis denunciationibus publicis, quia Baro a Parentibus ſuis metuebat, qui, ſi publicæ præceſſiſſent denunciationes, Matrimonium impedire facile potuiſſent. Modus autem, quem ſervarunt, hic fuit: die 18. menſis Martii ſuperiore anno 1750 in Eccleſia Cathedrali Sanctæ Reparata, in qua Canonicus Garnerius Parochus Sacrum agere ſolebat, convenerunt, advocatis pridem tribus Teſtibus: Sacrum extra ſepia & Cancellos Cappellæ S. Joſeph audiverunt, & dum Parochus ad Populum converſus eſt, ut benediceret, ipſi ingreſſi Cappellam, & in gradu Altaris genuflexi ſolemnia conſentus verba protulerunt: Parochus nihil reſpondit, ſed ad Altare iterum converſus ultimum recitavit Evangelium, & illi trahentes eum per Albam, & Planetam pluries eadem ſolemnia verba dixerunt ſed Parochus, non expectato Clerico, neque accepto bireto deſiluit in Sacrarium; reſert autem ſe Cappella egreſſum dixiſſe *ad alta voce, che non v'era niente di nuovo, perche non mi coſtava del loro conſenſo*, quæ tamen verba nullus ex teſtibus audiviſſe dicit. Poſt hæc in Eccleſia, & coram univerſo Populo geſta Baro, & Roſalia Matrimonium conſummarunt.

Delata ad Epiſcopum Nicienſem cognitione hujus Matrimonii, Roſalia in Monasterium detrufa fuit; Baro in Arce Villæ Franchæ cuſtoditus: decem Teſtes formali examini ſubjecti fuerunt: examinata fuit Roſalia, examinatus Parochus, & poſt quindecim dies etiam Baro. Negavit Parochus in examine audiviſſe verba conſenſus, negavit dediſſe operam, ut non audiret: dixit audiviſſe tantum petitionem benedictionis cum designatione Teſtium *benediteci, ecco qua i Teſtimoni*. Baro in ſuo examine non negat conſenſum, dicit non reminiſci ob turbationem mentis, in qua erat eo actu, convenit cum Parocho, quod dicat petiſſe benedictionem cum designatione Teſtium. Epiſcopus contra Matrimonium pronunciavit, ob defectum conſenſus, quem Parochus non audivit, neque cenſuit fidem habendam eſſe Teſtibus, quia ſingulares ſint ſingularitate obſtativa, & quidem de mendaciis etiam convincantur; & ut ſententiam ſuam comprobaret, *decisionem* etiam in lucem hominum edidit, qua rationes ſuas collegit. Appellavit Roſalia ab hac ſententiam ad hoc Sacrum Tribunal, & nunc Cauſa proponitur Baro Cajetanus Tondut libello ſuo duas precipuas illas Epiſcopi rationes de defectu præſentæ Parochi, quia ipſe verba conſenſus non audivit, & de ſingularitate Teſtium obſtativa, eorumque mendaciis latius exequitur.

Contra vero Roſalia Ardizzonia conſenſum utriuſque probat ſex ex decem Teſtibus formali examini ſubjectis, qui conteſtes ſunt de verbis inuicem conſenſum præſeferentibus, quæ prolata fuiſſe dicunt duobus temporibus primo ante finem ſacri, & ſecundo poſt illud impletem: Conſenſum etiam probat ex omnibus actibus antecedentibus, concomitantibus, & ſubſequentibus, ex conſumatione Matrimonii, ratificationibus Baronis, ejuſque confeſſionibus emiſſis tum ore, tum ſcriptis, in Epiſtolis nempe ſcriptis ad eandem Roſaliam, dum in Arce Villæ Franchæ detineretur: Audiviſſe Parochum maniſeſto probari ex iis, quæ ipſe reſert in ſuo examine, neque alicui ſuaderi poſſe, ut audire potuerint ſex Teſtes, qui extra ſepia & Cancellos Altaris erant, non vero audire potuerint Parochus, ad cujuſ pedes genuflexi erant contrahentes, præiertim ſecundo tempore, quo poſt Sacrum exactus

7
exactum tractus fuit per Albam, & Planetam, ita ut dicendum sit audire noluisse: ipsa denique verba, quæ ipse refert audivisse, petitionis scilicet benedictionis cum designatione Testium præferre signa manifesta consensus contrahentium, cum non alia esse possit benedictio a Parocho impetranda Testibus præsentibus, nisi Matrimonialis; Testes a singularitatibus, & mendaciis purgat, iisque plenam fidem habendam esse demonstrat; summam denique eam esse memorat rationem, quæ pro Sacramento Matrimonii, & religione facit. Videant igitur Eminentissimi Patres, quia Juris ratione expediendum sit Dubium.

An constet de validitate Matrimonii in casu &c.

Affirmative, & amplius.

FERRARIEN.: Testamento, quod scripsit anno 1644. Johannes Surchius Ferrariensis heredem scripsit in usufructu Lucretiam uxorem, in proprietate Thaddeam filiam, ejusque filios, masculos primum, iis non extantibus, feminas. Si vero sola superesset Thaddea, & sine filiis decederet, substituit eidem in semisse hereditatis Joannem Surchium, ejusque filios legitimos, & naturales, in alio vero semisse substituit Nicolaum, Franciscum, & Alexium filios Jacobi Surchii, eorumque pariter filios legitimos, & naturales, quibus omnibus hæc onera dedit, ut ex fructibus hereditatis quotannis præstarentur Monasteriis Cappucinatorum, & Cappuccinarum Ferrariæ decem mextelli vini, salma piscium, & duodecim libræ olei, quæ constituunt summam sc. 14. Voluitque pariter, ut annis singulis duodecim dotalia subsidia librarum centum triginta duarum pro quolibet, quæ faciunt summam sc. 25 3. Puellis, quæ nubere vellent, distribuerentur, Jus autem easdem Puellas nominandi legavit Officialibus Sodalitii Sacrorum Stygmatum Ferrariæ: Atque hæc Testamento suo voluit Joannes Surchius. Prædecessit Lucretia uxor Testatori, eoque defuncto, universæ hereditatis possessionem nata est Thaddea. Exequutores Testamentarii Inventarium fecerunt, detractaque dote Lucretiæ, quæ erat sc. 6. mille, compertum fuit hereditatem esse sc. 16234. 3. 3. decessit denique etiam Thaddea, nullis relictis liberis, & emissa donatione universali omnium suorum bonorum favore Monasterii, & Monialium S. Monacæ. Morte Thaddeæ evenit substitutio Joannis Surchii, & filiorum Jacobi Surchii scripta in testamento Joannis; Hi vero longam litem agere debuerunt cum Monialibus donatariis Thaddeæ, quæ tandem, ut innox dicemus, transactione sopita fuit. Obvenit substitutis ex universa hereditate Joannis Testatoris prædium nuncupatum *la Crispa*, quod æstimatum fuit sc. 5085. 88. 9. & est annui redditus sc. 65., & census, cujus debitor est Marchio Romei, ejusque fors est sc. 3. mille, redditque annuos fructus sc. 90. firmato enim judicialiter statu hereditario Joannis Testatoris nihil aliud repertum fuit, consumptis reliquis bonis mobilibus, & immobilibus a Thaddea ex causa deductionum, quæ ad eam spectabant ex hereditate paterna, & impensarum funeris, ac legatorum, quæ Testator reliquerat.

Heredes fideicommissarii agnoscens fructus tenuis hujus hereditatis non satis esse ad onera, quæ Testator dederat adimplenda, anno 1716. postularunt ab hoc Sacro Tribunali diminutionem legatorum, propositoque Dubio - *An sit locus reductioni subsidiorum dotantium in numero, vel in quantitate in casu &c.* - responsum fuit - *negative*. Anno 1719. aliud decrementum accepit fideicommissaria hereditas Joannis Surchii, nam transactione inita cum monialibus donatariis Thaddeæ, pars Prædii *la Crispa* pro portionem sc. 800. iisdem Monialibus adscripta fuit. Officiales tamen Sodalitii Sacrorum Stygmatum, his decrementis hereditatis posthabitis, quot Joannes Surchius Testator designaverat, tot Puellas dotandas nominarunt, unde evenit, ut deficientibus fructibus, e quibus dotalia subsidia præstanda erant, non omnes ea consequi potuerint. Hereditas enim vix reddit annua sc. 155. contra vero subsidia

Sess. 25. c. 4. de Ref.

subsidia dotalia quotannis distribuenda, & res Monasteriis Fratrum, & Monialium Cappuccinarum legatæ efficiunt summam sc. 297. 56. 3. itaut onera excedant fructus hereditatis in sc. 142. Ipsi igitur Sodalitii Officiales agnoscetes ex rationibus redditus ab Antonio Sorchio, in quem Jura omnia hujus fideicommissi nunc delata sunt, fructus hereditatis satis non esse implendis annuis legatis a Testatore relictis, consilium injerunt adeundi una cum eodem Antonio Sacrum hoc Tribunal, ut ordo aliquis huic rei constitueretur, utque Amplissimi Patres definiant, an sit locus reductioni Piorum Legatorum, & an aliquid debeat Antonio pro administratione bonorum fideicommissi. Preces itaque hac de re Antonius obtulit Sacratissimo Principi nostro, a quo data fuit cognitio Amplissimis Patribus, auditoque jam Eminentissimo Archiepiscopo, Causa proponitur. Urget Antonius Legata etiam Pia, minuenda esse, si vires excedant hereditatis, neque esse querendum an taxative, an demonstrative Testator ea præstari voluerit; hac enim distinctione utendum esse, ubi certum prædium designatum fuerit, at ubi præstanda sint *ex fructibus hereditatis* universæ, deberi ad mensuram, & quantitatem fructuum, qui si deficiant, legata quoque deficere necesse sit, ut in *l. si nomen debitoris* 2. §. *Qui ex heredibus vers. item rogo ff. de legat. 3.* cum aliis, quas in libello suo Antonius congregavit.

Addit nom omnes hereditatis fructus in solutionem legatorum cedere debere; partem aliquam servandam esse fideicommissariis, tum ex Juris dispositione, qua iniquum censetur, ut nomen hæredis habeat sine ullo compendio, tum ex præsumpta mente Testatoris, qui omnibus hereditatis fructibus hæredem privare voluisse credi non potest, ut eos daret puellis extraneis, tum denique propter operam, diligentiam, atque industriam administrationis bonorum fideicommissi, cum ne ipsis quidem Exequutoribus Testamentariis, qui longum, & onerosum substinent ministerium, denegari possit stipendium; ipsi quoque Officiales Sodalitii, si hanc administrationem susciperent, stipendium administrationis recte peterent: quartam itaque partem fructuum hereditatis sibi adscribi postulat Antonius, & disputat eam partem sibi deberi pro administratione gesta a Francisco, & Constantio Surchiis, quorum ipse hæres est. Respondet demum Antonius iis, quæ habet in Epistola sua Eminentissimus Archiepiscopus: dicitur in ea debitor in magna quantitate, dicitur contumax in redditione rationis, culpatur ut reus diminutionis pensionum, quibus locari solebat prædium *la Crispa*: respondet enim redditam fuisse rationem, & ex ea constare reliquum debitum esse sc. 273. 44., quæ ne satis quidem sint credito compensando, quod ipse gabet pro administratione annorum trigintaquinque: diminutionem pensionum sibi non esse adscribendam, sed aliis causis: Hac Antonius. Dubium est.

An sit locus reductioni Piorum Legatorum, & adscriptioni partis fructuum fideicommissi quondam Joannis Surchii, quod modo, & in qua summa in casu &c.

Affirmative ad primam partem juxta votum Eminentissimi Archiepiscopi, quoad secundam partem negative, & Eminentissimus Archiepiscopus procedat prout de Jure in redditione rationis, firmo remanente sequestro.

Sess. 24. cap. 12. de Ref.

TARENTINA PRÆEMINENTIARUM SUPER EXECUTIONE RESOLUTIONIS CAPITULARIS: Exortis inter Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Tarentinæ, & Joannem Villegas ejusdem Cathedralis Ecclesiæ Archidiaconum pluribus controversiis, Oeconomus generalis Capituli fixa, ut moris est, foribus Sacarii schedula indixit Congregationem Capitularem habendam die 5. Augusti anno 1747., ut omnes dicerent, quid fieri censerent: Congregationi huic affuerunt triginta septem Capitulares, quibus propositum fuit, *an. nomine Capituli, & Cleri substinenda essent in Judicio Præeminentie, aliæque Jura Collegii, quæ ab Archidiacono impetebantur.* Qui Archi-

9

Archidiacono favebant, sexdecim Capitulares partim Canonici, partim Portionarii suadebant, ut Capitulum, & Clerus a lite suscipienda abstinere, vel ut publice quisque diceret quid sentiret: Placuit tamen reliquis omnibus, ut res secretis suffragiis expediretur. Sexdecim illi a suffragiis ferendis abstinuerunt; cæteri secreta tulerunt, & viginti fuere, quibus placuit litem agendam esse, uno tantum in aliam abeunte sententiam. Lis itaque acta fuit post varios casus, quos late narravimus in *Folio Cause Tarentina Præminentiarum* dato in *Congregatione* habita die 20. Junii anno nuper transacto 1750. propolita fuerunt Sacro huic Tribunali IX. Capita, quibus causa omnis collecta fuerat, & Eminentissimi Patres ea omnia secundum Capitulum, & Clerum contra Archidiaconum definiverunt, ut cognosci potest ex *Folio Congregationis* habitæ die 1. Augusti eodem anno 1750.

Definitiones illæ Eminentissimorum Patrum auctoritatem rei Judicatæ habuerunt renunciatioe emissa ab Archidiacono; atque ita lis sopita fuit, una tantum viva scintilla ob expensas actæ litis, negante Archidiacono, & qui ei favent, Capitularibus contribuere debere universam Massam, quæ una, eademque est Capituli, & Cleri ex sententia, quæ placuit viginti Capitularibus in *Congregatione* habita die 5. Augusti anno 1747. contrarium vero sentientibus XXXIV. aliis Capitularibus; itaut necesse fuerit novam hanc controversiam duobus, quæ subiicimus, dubiis colligere. Urgent itaque triginta Capitulares servandum esse, quod placuit *Congregationi* die 5. Augusti anno 1747. cum certi Juris sit in expediendis Universitatum, & Collegiorum, negociis id prægravare, quod majori Corporatorum numero, pluribusque eorundem suffragiis comprobatum fuit, ut in *l. quod major. 19. ff. ad municipal. cap. 1. & tot. tit. de his quæ sunt a major. par. capit. ubi Gonzal. n. 6. Barbof. num. 1. & Fagnan. n. 2. Pirhing. in Jus Canon. lib. 3. tit. 12. n. 2. Barbof. de Canon. cap. 38. num. 3. & seqq.* Eoque amplius, quod lis, de qua agebatur in dicta *Congregatione* Capitulari, non respiciebat Jura singulorum, sed Jura totius Collegii, ut patet ex novem Capitibus definitis ab hoc Sacro Tribunali, & lis erat vel necessaria, vel prudenter reputari poterat utilis Collegio universo, ideoque Capitulares, qui Tutorum vice funguntur, ut tradit *Spin. de Testam. gloss. 24. num. 56.* litem illam suscipere tenebantur, ut ex *Text. in l. quoties 10. §. Sicut autem ff. de Administr. Tutor. leg. si bonam causam Cod. eod. tit.* docuerunt *Luc. de Penna in leg. nominationum 45. num. 13. Cod. de Decurion. lib. 10. Bartol. in l. 1. §. Si pupillis num. 2. ibique Castrens. Barbof. Bruneman. ff. de tutel. & ration. distrab. Petrus Barbof. in l. eum qui temere 71. num. 79. ff. de Judic.*

Neque mutare posse duas exceptiones; alteram, quod sexdecim Capitulares a suffragiis ferendis abstinuerint; alteram, quod admissi fuerint ad suffragium ferendum etiam Portionarii, qui hoc Jus non habeant; Capitulares enim, qui a suffragiis ferendis abstinuerunt, sese eo casu extraneos reddiderunt a Collegio, & Jus omne eorum coaluit in cæteris; Portionarii vero in negociis Capitularibus non secus, ac Dignitates, & Canonici Jus habuerunt, & habent suffragii ferendi, & licet transactione inita inter eos, & Capitulum, quæ confirmata fuit ab Optimo Principe Clemente XII., hoc Jus eorum certis negociis adstrictum fuerit, inter ea tamen, quæ excepta fuerunt, non est illud, cum deliberandum est, an lis, quæ universum Collegium respiciat, sit suscipienda, & Portionarii in hac possessione sunt etiam post initam transactionem illam, ut non potuerint, neque possint ab hac possessione deici: Respondendum igitur esse impensas litis ex Massa communi præstandas esse, ut in similibus casibus respondere suevit hoc Sacrum Tribunal, & præsertim in *Viterbien. 28. Septembris 1737. ad Dubium V. in Trojana Præbendarum 6. Decembris 1738. ad Dubium II., & in Trojana servitii 2. Junii, & 23. ejusdem Mensis 1742. ad Dubium IV.* A Capitularibus dissentientibus nihil adhuc habuimus. Dubia sunt.

I. *An resolutio Capitularis capta die 5. Augusti 1747. quoad sustentationem*
Tom. XX. B litis

litis sumptibus Capituli, & Cleri sublineatur in casu &c. Et quatenus negative.

- II. *An & unde detrahenda sint expensæ factæ tum in Partibus, tum in Curia Romana pro sustentatione litium altarum cum Archidiacono, & litis consortibus in casu &c.*

Ad I. Affirmative. Ad II. Provisum in primo.

sc. 24. cap.
15. de Ref.

VENUSINA: Duæ sunt, semperque fuerunt in Terra Forentiæ Diæceseos Venusinæ Receptivæ, & Parochiales Ecclesiæ, altera nuncupata S. Mariæ de Longobardis, altera S. Nicolai, quarum Parochi Archipresbyteri dicebantur, sed inde ad vitandam confusionem Parochus Ecclesiæ S. Mariæ *Reſtoris* nomen accepit, alter vero S. Nicolai Archipresbyteri nomen retinuit. Uterque intra suæ Parochiæ fines Sacramentorum ministrationem, & Jura Parochialia semper exercuit, una cum Clero suæ Ecclesiæ. Tenuitas reddituum utriusque Parochiæ in causa fuit, ut anno 1551., iisdem uniretur Beneficium erectum in vetusta Ecclesia S. Petri, confirmata hac unione a Summo Pontifice Julio III., & cum huic beneficio onus inesset plurium Sacrorum, & Festi agendi die S. Petri, utriusque Ecclesiæ Clerus alternis annis hæc onera implevit, itaut obventiones, & emolumenta æqualiter inter duas Ecclesias distributa fuerint, nulla habita ratione majoris, vel minoris numeri Sacerdotum cujusque Ecclesiæ. Nuper autem Archipresbyter Ecclesiæ S. Nicolai contendere cepit fructus, redditusque beneficii S. Petri non esse æqualiter inter duo Corpora, & Collegia Sacerdotum utriusque Ecclesiæ distribuendos, sed per singula capita Sacerdotum, qui servitium præstant utrique Ecclesiæ. Contendit etiam defunctorum corpora, quæ in Ecclesia S. Mariæ condienda sunt, sine stola associare, & emolumentum exigere. Contendit Rectorem S. Mariæ non posse denunciare matrimonia inter Parochianos ejusdem Parochiæ contrahenda, non petita venia ab ipso, sibi que debitos asserit carolenos tres pro quolibet Matrimonio. Censuit itaque Rector Ecclesiæ S. Mariæ adire hoc Sacrum Tribunal, a quo auditus Episcopus Venusinus secundum eundem Rectorem respondit: Præfixus fuit Archipresbytero terminus unius mensis, ut Jura sua proponeret, termino dudum elapso, nondum venit in Jus. Causa tamen omnis V. Capitibus collecta fuit, quæ ab Eminentissimis Patribus nunc sunt expedienda.

- I. *An fructus Beneficii S. Petri sint æqualiter in duas partes dividendi inter Ecclesiam, & Presbyteros S. Mariæ de Longobardis, & Ecclesiam, & Presbyteros S. Nicolai, seu potius dividendi sint per capita inter Sacerdotes inservientes utrique Ecclesiæ in casu &c.*
- II. *An liceat Archipresbytero S. Nicolai Terræ Forentiæ etiam sine stola associare cadavera decedentium sub Parochia S. Mariæ de Longobardis, invito Rectore S. Mariæ, ejusque Parochianis in casu &c. & quatenus affirmative.*
- III. *An emolumentum debitum pro dicta associatione integre spectet ad dictum Rectorem S. Mariæ, seu potius pro rata carolenorum quatuor spectet ad Archipresbyterum S. Nicolai in casu &c.*
- IV. *An possit Rector Ecclesiæ S. Mariæ de Longobardis emittere in propria Ecclesia denunciations Matrimoniorum absque licentia Archipresbyteri S. Nicolai in casu &c. & quatenus affirmative.*
- V. *An liceat eidem Archipresbytero exigere carolenos tres pro quolibet Matrimonio contrahendo in dicta Ecclesia S. Mariæ in casu &c.*

Dilata.

MARIANEN. ERECTIONIS COLLEGIATE: Præfeti Terræ Lurii, quos *Patres Patriæ* nuncupant, & Clerus ejusdem Terræ ducti exemplo Oppidi *Speluncati*, quod in eadem Diœcesi Marianensi est, cujusque Oppidani anno 1749. obtinuerunt ab hoc Sacro Tribunali erectionem Collegiatæ, Sacratissimo Principi nostro preces nuper obtulerunt, quibus postulabant, ut Plebanam Ecclesiam S. Petri ejusdem Terræ Lurii vacantem morte Plebani auctoritate Apostolica in Collegiatam simplicem erigeret, quæ constaret unica Dignitate nomine *Archipresbyteri* honestanda, cuique animarum cura incumberet, sex *Canonicis*, ædituo, seu ut dicunt *Sacrista*, & duobus *Subcuratis*, qui Archipresbyterum in cura animarum coadjuvare teneantur. De his præcibus R. P. D. Datarius audire voluit Marianensem Episcopum, qui animi sui sententiam Collegiatæ hujus erectioni adversam aperuit. Parochus etiam Ecclesiæ Sancti Angeli *Reolani* liberari postulans ab onere solvendi Plebanæ Ecclesiæ Lurii annua scut. 42. decimarum causa, sese huic erectioni contradicte præstitit; Ideoque R. P. D. Datarius Jurisdictionem mandavit Sacro huic Tribunali, ut de hisce omnibus cognosceretur. Postulant itaque nunc Præfeti, & Clerus Lurii Collegiatæ erectionem, postulant, ut Parochus S. Angeli Roleani reiciatur a *gratia*, quam petit, exemptionis ab onere solvendi annua scut. 42. ex causâ decimarum.

Erectionem Collegiatæ indulgendam esse disputant, quia convenient hoc casu omnia requisita a Magistris Juris Canonici; Est enim Plebana Ecclesia splendide extructa, chorum habet amplum, pluribus constat Cappellis, & Altaribus, eaque est latitudine, ut universos Terræ illius Incolas recipere possit: Instructa est Sacris suppellectilibus, quibus Sacræ omnes Functiones, quæ in aliis Collegiatis Ecclesiis agi solent, agantur, utque conservari, & augeri possit Sacra suppellex annua scut. 20. Sacrario tribuuntur. Terra Lurii non est ignobilis, componiturque numerofo Populo animarum 1078.: nova Collegiata congruo Canonicoꝝ, alioꝝque Ministrorum numero constabit, quo divina Officia, Sacræque Functiones rite peragi possint: dos, quæ Dignitati, sex Canonici, Subcuratis, & ædituo constituitur ex annuâ Plebanæ Ecclesiæ redditibus excedit quotannis scut. 500., ut satis esse videatur: Divini Cultus augmentum ex hujus Collegiatæ erectione inficiari non potest: Nullæ conditiones adiiciuntur, nulli detrimentum infert erectio, itaut concludendum sit denegandam non esse Collegiatæ erectionem, posthabitis difficultatibus objectis ab Episcopo, quas insubstantes esse monstrant libello suo Clerus, & Præfeti.

Reiciendum vero esse Parochum Ecclesiæ S. Angeli Roleani a postulatione liberationis ab onere solvendi ex causa decimarum annua scut. 42., cum, si Plebana Ecclesia Lurii in Collegiatam erigatur, redditibus, quibus indiget, spoliari non debeat; Præsertim, quod Parochus Roleani non monstrat necessitatem: Congruam enim habet pro more Regionis, & onus retinendi Subcuratum annuo stipendio scut. 8. non ita grave est, ut ferri non possit, sicut illud æquo animo tulerunt antecedentes Parochi, & ipse adhuc illud tulit; Eoque amplius, quod vel ipse sibi imputare debet, si Parochiam voluit, quæ hoc habet onus, vel, si aliquid præstandum est, præstari debet a Parochianis, quibus Subcuratus præsto est, non a Plebana Ecclesia Lurii, quæ decimas recipere debet. Hæc Præfeti, & Clerus Lurii. Duo sunt Causæ Dubia.

- I. An locus sit erectioni Plebanæ Ecclesiæ Sancti Petri Terræ Lurii in simplicem Collegiatam in casu &c., & quatenus affirmative.
- II. An Parochus Ecclesiæ Sancti Angeli Roleani eximi debeat ab onere solvendi Parochiæ Plebanæ Ecclesiæ Sancti Petri annua scut. 42. solvi solita in causam portionis decimarum in casu &c.

Ad I. Affirmative. Ad II. Negative, & amplius.

HIERACEN. SPOLII: Deceffit anno 1720. Dominicus Diez Episcopus Hieracensis, eique in Episcopali Sede successit D. Idelphonfus del Tufo, qui Bona universa ab antecessore Episcopo relicta, quæque sub spolio cadebant, occupavit. Capitulum Cathedralis Ecclesiæ preces obtulit Summo Pontifici, quibus postulabat, ut partem Bonorum sub spolio cadentium applicaret in augmentum distributionum, quæ tenues erant. Data fuit postulationis hujus cognitio R. P. D. Thesaurario, & Capitulum contradictionem habuit Episcopum suum, qui defendebat integra Bona spolii absumpta esse ære alieno, quo Episcopus Diez gravabatur, aliisque necessariis impensis, quæ fieri debuerant. Lite igitur incæpta necessarium esse visum fuit, firmare statum activum, & passivum Bonorum spolii. Cognitio tamen hujusce rei data fuit Sacro huic Tribunal, a quo die 21. Junii anno 1732. mandata fuit Jurisdicctio Metropolitano Rheginensi, *qui procedat super firmatione status spolii, & redditione rationis prout de jure*. Placuit tamen Episcopo transactionem inite cum Capitulo, qua conventum fuit, ut summa ducatorum 4. m. cederet in augmentum distributionum, & alia summa ducatorum 2. m. Sacratio applicaretur.

Hanc transactionem rejecit hoc Sacrum Tribunal, a quo die 19. Septembris anno 1733. rescriptum fuit -- *Metropolitano pro prefixione termini duorum mensium* -- & die 19. Augusti sequenti anno 1734. decretum fuit -- *Fieri redditionem rationis coram Archiepiscopo Rheginen., & quatenus expediens fuerit, prævio accessu ejusdem Archiepiscopi, vel ejus Delegati ad Civitatem Hieracen. sumptibus spolii, seu hereditatis* -- Hæc tamen Sacri Tribunalis providentia in irritum cessit nova transactione inita inter Episcopum & Capitulum, in qua Capitulum renunciavit petitioni firmationis status activi, & passivi, & Judicio redditionis rationis. Contra vero Episcopus sponndit Capitulo assignationem ducatorum 2. m. in augmentum distributionum, suscepitque onus dimittendiæ alienum ab Episcopo Diez relictum, & reliquias spolii assignandi pro dote Cathedralis Ecclesiæ juxta Constitutionem Optimi Principis BENEDICTI XIV., cujus initium est *sacrosancti*. Placuit Sacro huic Tribunali audire de hac nova transactione sententiam Eminentissimi Domini Cardinalis Lercari, qui die 28. Decembris anno 1735., censuit mandandam esse jurisdictionem *Nuncio Apostolico Neapolis pro firmatione status controversi spolii tam activi, quam passivi etiam cum facultate subdelegandi, utque ulterius referat statum Capituli Cathedralis Hieracen. quoad annuas distributiones*. Probavit Sacrum Tribunal hanc sententiam, & delegatus fuit Episcopus Oppidensis, qui Hieracium concessit, dispunctisque rationibus spolii, retulit Episcopum Hieracensem liquidum debitorem esse ducatorum 3461.

Rogatus iterum fuit, ut de hac dispunctione rationum sententiam animi sui aperiret, Eminentissimus Dominus Cardinalis Lercarius, qui respondit sibi non liquere, quæ impensæ in causas necessarias cesserint, quæ vero in voluptuosas & voluntarias. Rescripsit igitur Sacrum Tribunal die 1. Martii anno 1738. -- *ostendatur Votum* -- res inde silvit: Episcopus Hieracensis Episcopatum dimisit. Qui vero nunc Ecclesiæ illi præest, Episcopus, cognito Capituli statu, jussit Capitulum prosequi derelicta Causam. Postulat itaque nunc Capitulum, ut Reverendissimus del Tufo damnetur *pro nunc* ad solutionem ducatorum 3461., quorum liquidus debitor renunciatus fuit ab Episcopo Oppidensi, Ab eodem Rño del Tufo nihil habuimus. Dubium est.

An Reverendissimus Dominus Idelphonsum del Tufo olim Episcopus Hieracen. pro nunc condemnandus sit favore Capituli ad solutionem ducatorum 3461. ab eo debitum ex causa reliquatus assis spolii bon. mem. Episcopi Diez antecessoris juxta relationem Episcopi Oppidensis Delegati Apostolici, sine tamen præjudicio aliorum Jurium dicti Capituli pro ulteriori redditione rationis assis spolii prædicti in casu &c.

Placuit Eminentissimis Patribus in *Congregatione* habita die 16. transacti mensis *Januarii* dilationem concedere ad *primam Congregationem* post *Cineres* primis hūc *quinque*, quas subiicimus, *Causis*, ideoque obsequentes eorundem imperio eas hic damus rogantes eisdem Eminentissimos Patres, ut *Folium* illius *Congregationis* diei 16. *Januarii* ad eas expediendas iterum consulant.

HERBIPOLEN. PAROCHIALIS ECCLESIAE, ET PRIMISSARIAE, cuius Dubium est.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Sess. 7. c. 7. a. Ref. Sess. 14. c. 10. & 11. de Refor.

In decisis, & amplius.

COMEN. DISMEMBRATIONIS, quæ agitur inter Communitatem Zuinii, & Præpositum, ac Capitulum Ecclesiæ Cuvii, queque aliis duobus Capitibus aucta nunc est consensu utriusque Partit.

Sess. 21. c. de Ref.

- I. *An sit standum, vel recedendum a decisis?* & quatenus affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam.
- II. *An, & a quibus subministranda sit congrua Parocho noviter erecto?* & quatenus subministranda sit ab Ecclesiæ Præpositurali Cuvii.
- III. *An, quid, & quantum, & quale Jus debeat reservari Ecclesiæ Præpositurali, & Matrìci in casu &c.*

Ad I. In decisis, & amplius. Ad II. Subministrandam esse congruam juxta Decretum Episcopi in omnibus. Ad III. Quoad præminentias, & præstationes fervetur Decretum Episcopi, quo vero ad nominationem, fervetur alternativa impofterum inter præpositum Terræ Cuvii, & Communitatein Zuinii.

SALERNITANA DISPENSATIONIS, in qua quæritur.

Sess. 22. cap. 1. de Ref.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Non proposita attenta renunciatione Partis.

TRANEN. DISTRIBUTIONUM, cuius Dubium est.

Sess. 24. cap. 12. de Ref.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

In decisis ad annum, & Archiepiscopus mandet suppleri Lectiones Sacræ Scripture sumptibus Canonici Palumbi.

TROJANA, cuius tria sunt Capita.

Sess. 21. c. 3. de Ref.

- I. *An in præsentì rerum statu ob prætenfam diminutionem quantitatis emolumentorum Archiepresbyteratus locus sit separationi, & assignationi emolumentorum provenientium ex funeribus, decimis, & oblationibus favore Archiepresbyteri Ecclesiæ Collegiatae Foggie privative quoad Capitulum?*
- II. *An, & in qua quantitate, & ex quibus aliis bonis sit providendum Archiepresbytero tam pro tempore futuro, quam a tempore, quo, ut pretenditur, sunt imminuta emolumenta Archiepresbyteratus?*

III. *An*

¹⁴
III. *An, & a quo tempore debeantur Archipresbytero distributiones?*

Dilata, & ad D. Secretarium ad mentem.

*Sess. 24. cap. 15.
de Ref.*

VENUSINA: Hæc quoque causa dilationem obtinuit in Congregatione habita die 13. Februarii Collecta fuit quinque Capitibus, quæ, repetita lectione Folii illius Congregationis, ab Amplissimis Patribus sunt definienda.

I. *An &c.*

Reliquæ non proposiæ.

*Sess. 25. cap. 13.
de Ref.*

TRIVENTINA JURIORUM PAROCHIALIUM: Repetenda est species hujus Causæ ex Folio Congregationis habitæ die 17. Decembris anno 1740., quod in lucem hominum editum fuit Vol. IX. *Thesaur. Resolut. Sac. Congregat. pag. 111.*, eam enim hic iterum dare inutile videtur ne actum agamus. Quatuor tunc Dubia proponebantur, quorum primum erat -- *An subsineatur concordia inita de anno 1724. inter Archipresbyterum de Vago, & Rectores DD. Joannem de Christophano, & Hieronymum de Alena?* & quatenus affirmative -- secundum vero erat -- *An sit locus pænæ conventionali?* quatenus vero negative -- tertium erat -- *An sit servandum solitum quod vigeat ante concordiam?* -- quartum denique erat -- *An, & ad quem spectent functiones Parochiales in Ecclesiis, & locis sitis extra mœnia, & in parte territorii correspondentis districtui Parochiæ Sancti Petri in casu &c.* -- Dubia hæc proposita non fuerunt in illa Congregatione, sed proposita fuerunt, & definita in Congregationem habita die 28. Januarii anno 1741., ut in eodem *Thesaur. Resolut. Sac. Congregat. Vol. X. pag. 14.* Respondit autem Sacrum Tribunal -- *Ad primum servandam esse concordiam citra approbationem matricitatis, & exclusâ pænâ conventionali, & Episcopus incumbat pro executione concordie. Ad secundum, & tertium provisum in primo: Ad quartum dilata, & videatur particulariter* -- Post hanc definitionem nihil actum est a litigantibus, nisi quod ob exercitium functionis Parochialis in districtu Territorii Ecclesiæ Sancti Petri, extra tamen mœnia Oppidi Frusinonis, magna animorum contentione actum est de attentatis. An novum itaque Judicium veniant in illa Dubia jam a Sacro Tribunali definita: venit quartum, quod dilationem obtinuit: venit denique alterum, quo agitur de attentatis, ut Eminentissimi Patres cognoscere poterunt ex libellis, qui dati sunt ab utrisque litigantibus, Causa itaque omnis tribus hisce Capitibus collecta est.

I. *An, & in qua parte sit standum, vel recedendum a decisis super Dubiis I. II., & III., resolutis die 28. Januarii 1741. in casu &c.*

II. *An, & ad quem spectent functiones Parochiales in Ecclesiis, & Locis extra mœnia, & in parte Territorii correspondentis districtui Parochiæ S. Petri in casu &c.*

III. *An constet de attentatis, quomodo, & a quo, vel a quibus sint Purganda in casu &c.*

*Sess. 25. c. 5 7.
9. 11. & 17. de
R. G.*

CONVERSANA JURISDICTIONIS: Post cognitissimam controversiam Jurisdictionis in Oppido Putignani, quæ per duo sæcula acta est inter Episcopus Conversanos, & Sac. Ordinem Hierosolymitanum sopitam tandem Decretati Sacratissimi nostri Principis, cujus initium -- *Apostolicæ* -- alia orta est controversia inter eundem Episcopum Conversanum, & Monasterium, ac Sanctimoniales Ordinis Carmelitici ejusdem Oppidi. Cum enim Episcopus Monasterium illud visitare vellet, resistere Moniales, restititque P. Commissarius, & P. Procurator ejusdem Monasterii: Hinc re post varios casus delata ad cognitionem Sacri hujus Tribunalis, controversia omnis collecta fuit XXVI. Capitibus, quæ versantur in materiis celeberrimarum Constitutionum *Inferabili, & Superne*, de quibus centena sunt Decreta, responsaque Sacri hujus Tribunalis collecta nuper in celebri *Wormatiens. jurisdictionis*

tionis. A Monasterio, & Patribus Carmelitis nihil hactenus habuimus. Dubia sunt.

- I. *An in Monasterio Monialium Carmelitarum Putignani electio Abbatissæ fieri valeat sine presidentia Episcopi Conversani sive ejus Delegati? & quatenus affirmative.*
- II. *An illa aliter facta sine hujusmodi Presidentia, dum Episcopus declaravit juxta Bullam Inscrutabili præsidere velle sit nulla, ita ut ad novam electionem procedi valeat.*
- III. *An munus Priorissæ in Moniales juxta antianitatis ordinem, & sine ullo meritorum defectu ibi conferri debeat: sive potius Monialium suffragia in alias etiam non antianas juxta qualitates, & merita libere dari valeant?*
- IV. *An Superior, seu Commissarius dicti Monasterii per P. Generalem Ordinis ad triennium eligi solitus, postea per idem tempus in Confessarium ordinarium Monialium nominari, vel saltem P. Generalis valeat alium nominare in Confessarium ordinarium?*
- V. *An Episcopus sub censuris prohibere valeat Superiori Regulari dicti Monasterii, & Confessariis ordinario, & extraordinario, ne extra propria respectivè munera cum Monialibus alloquantur?*
- VI. *An possit Episcopus pro clausura custodia Presbyterum secularem deputare qui claves Monasterii retineat, sive potius illæ per Confessarium Regularem sint retinendæ?*
- VII. *An Superiori, seu Commissario Monasterii sine censurarum incursu licitum sit etiam cum justa, & legitima causa clausuram ingredi absque licentia Episcopi, vel ejus Delegati?*
- VIII. *An licentiæ concessæ pro Medicis, & aliis, qui ex necessitate in clausuram ingrediuntur, privative dari debeant a Commissario Monasterii, sive cumulative etiam ab Episcopo?*
- IX. *An hujusmodi licentiæ pro Medicorum, aliorumque ingressu absolute, vel ad limitatum tempus sint concedendæ?*
- X. *An ad alloquendum cum Monialibus concessio licentiæ secularibus, ac aliis quibuscumque privative quoad Episcopum pertineat ad Superiorem Monasterii: sive potius cumulative ad dictum Superiorem, & Episcopum, vel ejus Delegatum?*
- XI. *An Episcopus sub censurarum pœna prohibere possit tam Priori Conventus Carmelitarum existen. in Terra Putignani, quam aliis quibuscumque Religiosis ejusdem Ordinis, ne sine ejus vel Vicarii licentia in scriptis cum Monialibus alloquantur?*
- XII. *An Episcopus prohibere valeat dictis Superiori, & Religiosis Conventus, ne sine ejus licentia Missam in Ecclesia Monialium celebrent, & in casu contraventionis procedere possit contra ipsos ad aliquam pœnam?*
- XIII. *An ad crates Ecclesiæ, seu Collocutorii, aut alibi liceat Commissario Monasterii sermonem, aut conciones habere ad Moniales sine Episcopi licentia?*
- XIV. *An ordines prohibentes accessum ad collocutoria & crates Monialium a solo Episcopo indici, & publicari debeant?*
- XV. *An sub censuris per Episcopum prohiberi valeat, ne portam clausuræ Priorissæ aperiat tam in accessu consanguineorum, & affinium in primo, & secundo gradu ad alloquendum cum Monialibus, quam ubi, & quando, res in Monasterium per rotam introduci possunt?*
- XVI. *An absolutio Monialium a censuris pro violata clausura, aut pro Can. si quis suadente pertineat ad P. Commissarium Monasterii, sive potius ad Episcopum?*
- XVII. *An Provincialis Carmelitarum clausuram visitans ad tramites Alexandrinæ Constitutionis teneatur præventive Episcopum certiore reddere de*

re de die, & hora explendæ Visitationis, & quomodo huiusmodi certioratio fieri debeat?

- XVIII. *An Episcopo licitum sit in visitanda clausura stolam deferre, eique Moniales teneantur stratum parare omnesque in ingressu obviam ire?*
- XIX. *An Episcopus toties, quoties expedire putaverit, possit etiam, inconsultis Superioribus Regularibus, tam clausuram quam cellas Monialium in concernentibus eandem clausuram visitare adhuc præcisive tam a suspicione, quod illa violata fuerit, quam a quacumque Superiorum Regularium negligentia?*
- XX. *Andies, & hora explendæ visitationis præfata clausuræ ab Episcopo Monialibus ante accessum & dici, & notificari debeat?*
- XXI. *An ejusdem clausuræ Visitatio ab Episcopo sine Superiorum Regularium, seu alicujus Religiosi interventu fieri valeat?*
- XXII. *An ultra Visitationem localem licitum sit Episcopo Visitationem personalem cujusvis Monialis explorare, atque illam interrogare in attinentibus ad clausuram tam materiale, quam formale?*
- XXIII. *An revisio computorum administrationis dicti Monasterii facienda sit ab Episcopo una cum Superiore Regulari, dum bona, & redditus per Religiosum Carmelitam administrantur?*
- XXIV. *An acta necessaria pro receptione Puellarum tam pro educatione, quam pro eorum ingressu, & professione facienda sint in Cancellaria Episcopi, a quo danda sit licentia pro earum ingressu, & professionis emissionem, & ad quem spectet exploratio voluntatis earundem puellarum?*
- XXV. *An Pater Commissarius velum dare possit Monialibus professis, adhuc si vigesimum quintum annum non expleverint?*
- XXVI. *An, & a quo sit prestandus assensus alienationi bonorum Monasterii, quæ sit vigore Can. Terullas in casu &c.*

Die Sabbati 27. Martii 1751.

EX quatuor primis, quas ordiæ suo subijcimus, Causis, duæ Priores in ultima Amplissimi Ordinis Congregatione habita die 13. proponi non potuerunt: Duæ vero, quæ sequuntur in Congregatione habita die 13. transactis mensis Februarii responsum acceperunt. Dilata ad secundam post Cineres-Quartæ novum Dubium accessit. Rogantur itaque Eminentissimi Patres, ut Folia illarum Congregationum iterum consulant.

Sess. 24. c. 15. de Ref.

VENUSINA, cujus quinque sunt Capita. ut videre est in Congr. Diei 13 Febr. p. 15. cum seq. quibus fuit responsum.

Ad I. Affirmative ad primam partem: Negative ad secundam. Ad II. Negative. Ad III. Affirmative ad primam partem: Negative ad secundam. Ad IV. Affirmative. Ad V. Negative.

Sess. 25. c. 13. de Ref.

TRIVENTINA JURUM PAROCHIALIUM, quæ tribus Capitibus constat.

- I. *An, & in qua parte sit standum, vel recedendum a decisis super Dubiis I. II. & III. resolutis die 28. Januarii 1741. in casu &c.*
- II. *An & ad quam spectent functiones Parochiales in Ecclesiis, & Locis extramœnia, & in parte Territorii correspondentis districtui Parochiæ S. Petri in casu &c.*

III. *An*

III. *An constet de attentatis, quomodo, & a quo, vel quibus sint purganda in casu &c.*

Ad I. In decis, & amplius. Ad II. Spectare ad Parochum S. Petri. Ad III. Negative.

COMEN DISMEMBRATIONIS, quæ inter Populum Ripariæ, & Præpositum Parochialis Ecclesiæ Bironici longo jam tempore agitur, & cujus unum Caput est.

Sess. 21. c. 4.
de Ref.

An sit standum in primo, vel secundo loco decis in casu &c.

Dilata ad primam post Agnos, etiam unica.

HIERACEN. SPOLII, cui ut diximus, alterum nunc Dubium accessit.

Sess. 25. cap. 1.
de Ref.

I. *An Reverendissimus D. Idelphonsus del Tufo olim Episcopus Hieracen. pronunc condemnandus sit favore Capituli ad solutionem ducatorum 3461. ab eo debitorum ex causa reliquatus Assis spoli bon. mem. Episcopi Diez Antecessoris juxta relationem Episcopi Oppidensis Delegati Apostolici, sine tamen præjudicio aliorum Jurium dicti Capituli pro ulteriori redditione rationis Assis spoli prædicti in casu &c.*

II. *An præter summam ducatorum 3461. debitorum ex causa reliquatus spoli bon. mem. Diez juxta relationem Episcopi Oppidensis condemnandus quoque sit Reverendissimus D. Idelphonsus del Tufo olim Episcopus Hieracen. ad solutionem aliorum ducatorum 1536. ab eo debitorum vigore schedulæ exharata die 15. Aprilis 1730. in casu &c.*

Dilata, & ad mentem.

FERARIEN. Proposita, & definita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 13. transacti mensis Februarii Dubioque, quod erat -- *An sit locus reductioni Piorum Legatorum, & adscriptioni partis fructuum Fideicommissi quondam Joannis Surchii, quomodo, & in qua summa in casu &c.* -- respondit Sacram Tribunal Affirmative ad primam partem juxta *Votum Eminentissimi Archiepiscopi, & quoad secundam partem negative, & Eminentissimus Archiepiscopus procedat prout de jure in redditione rationis, firmiter interim remanente sequestro* -- Retractari hanc definitionem postulat Surchius, & respondendum est.

Sess. 25. cap. 4.
de Ref.

An sit standum, vel recedendum a decis in casu &c.

In decis, & amplius.

ROMANA, SEU JANUEN. LEGATI: Data fuit hæc Causa in Congregatione habita die 20. mensis Decembris anno 1749. Duo erant ejus Capita

Sess. 22. cap. 8.
de Ref.

I. *An, & a quo tempore sit locus prestationi scutorum 25 in casu &c.* II. *An, & quæ summa subministranda sit pro primis expensis in casu &c.* -- Respondit Sacram Tribunal -- *Ad I. Negative pro nunc. Ad II. Provisum in primo.* Non placuit Francisco Justiniani hoc responsum rediitque ad hoc Sacram tribunal die 18. Apr. superiore anno 1750. sed Causa ea die non potuit proponi: Proposita fuit in sequenti Congreg. habita die 9. Maii: Dubioque quod erat -- *An sit standum, vel recedendum a decis in casu* -- Responderunt Amplissimi Patres *Recedendum a decis juxta modum, & modus est, quod durante cursu Triremium subministrantur scut. 15 mensura ultra scut. 25., & quoad primas expensas nihil.* Post hanc definitionem Franciscus Justiniani adiit Sacratissimum Principem nostrum, qui jussit, ut Causa hæc ad novum examen revocaretur. Poterunt itaque Eminentissimi Patres, repetita lectione folii primæ Congregationis habita die 20. Decembris anno 1749. quod publi-

ei Juris factum est in *Volum. XVIII. Thesaur. Resolut. Sac. Congregat.* decernere.

An sit standum, vel recedendum ab ultimo loco decisis in casu &c.

In decisis, & amplius.

*Sess. 24. cap. 12.
de Ref.*

NARNIEN. ERECTIONIS CANONICATUS: Hanc quoque Causam dedimus in *Folio Congregationis habitæ die 20. Decembris anno 1749.*, quod pariter in lucem hominum editum fuit *Volum. XVIII. Thesaur. Resolut. Sac. Congregat.* Dubium, quod instante Capitulo Ecclesiæ Otriculanae propositum fuit, erat -- *An sit locus erectioni Canoniciatus in Insigni Collegiata Terræ Otriculi, seu potius Cappellaniæ amovibilis ad nutum in eadem Collegiata in casu &c.* -- Respondit huic Dubio Sacrum Tribunal -- *Affirmative ad primam partem, & negative ad secundam.* Alexander Caphalassius, qui tunc declaravit in actis non repugnare, ut Canoniciatus, aut Cappellania erigatur, sed sua tantum interesse, ut alterutrius Patronatum habeat, postulavit audiri, & nunc Dubium proponitur.

In decisis, & amplius, & Episcopus incumbet redditioni rationis.

*Sess. 24. cap.
12. de Ref.*

CONSTANTIEN. CANONICATUS: Species hujus Causæ repetenda est ex *Folio Congregationis habitæ die 6. Maii anno 1747.*, quod editum fuit *Volum. XVI. Thesaur. Resolut. Sacræ Congregat.* Causa ea die propterea non potuit, sed proposita, & definita fuit in *sequenti Congregatione habitæ die 20 ejusdem mensis Maii.* Duo erant dubia I. *An Canonicus Stapff teneatur ad personalem residentiam, seu potius valeat alium substituere in casu &c.* II. *An tempore absentia participare valeat de omnibus distributionibus tam ordinariis, quam extraordinariis, prout participant ceteri Canonici interessentes, seu quomodo sit providendum in casu &c.* -- respondit Sacrum Tribunal *Ad I. Affirmative ad primam partem, & negative ad secundam: Ad II. Negative extra casus a jure permisso* -- ut in eodem *Vol. XVI. Thesaur.* Confirmatum fuit hoc Responsum in *Congregatione habitæ die 15. Julii eodem anno 1747;* Proposito enim Dubio -- *An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.* -- Responderunt Amplissimi Patres -- *In decisis, & amplius* -- ut in eodem *Vol. XVI. Thesaur.* Post hæc ere sua esse censuit Capitulum Collegiatae Ecclesiæ ad S. Margaritæ Vvaldkirckii, ut Canonicum Stapff ad residentiam personalem cogeret, monitorium in Tribunali A. C. expedire, quo petebat executionem Decretorum ab Eminentissimis Patribus. Hoc Monitorium præsentatum fuit Canonico, qui tunc erat in Urbe: sententiam, ut Capitulum postulabat tulit A. C. sed hæc non movit Canonicum, qui tandem *die 6. mensis Martii anno 1749.* in jus vocatus fuit a Capitulo, ut ei præfigeretur terminus ad rediendum ad ejus Canonicalem residentiam ad formam rescriptorum Sacræ Congregationis, quo elapso, impertiri licentiam Capitulo instanti nominandi alium Canonicum in sui locum Præfixus fuit ad effectum de quo supra, terminus unius mensis.

Non paruit huic Decreto Canonicus Stapff, ideoque expeditum fuit Instrumentum Decreti, & Capitulum *die 6. Augusti anno 1749.* in locum illius nominavit, elegitque Canonicum Franciscum Josephum Buisner, qui tandem *die 20. Decembris eodem anno 1749* in Canoniatu institutus fuit. Canonicus Stapff ignarus, ut jure putandum est, eorum, quæ advenerant *menfe Januario anni 1750.* preces obtulit Sacratissimo Principi nostro, quibus postulabat, ut declararet terminum mensis sibi præfixum non esse rigide interpretandum, addebatque immo res est adhuc integra. dum nemo alius provissus fuit de eodem Canoniatu, & multo minus ex capite privationis Annuit Princeps Beneficentissimus *die 28. Januarii anno 1750* hoc rescripto -- **SANCTISSIMUS DOMINVS NOSTER**, audita relatione Episcopi Constantiensis, necnon in-

fra-

Rescripti Secretarii hujusmodi oratoris precibus benigne annuit pro Gratia. Adit hac de re Capitulum eundem Sacratissimum Principem, a quo rejectum fuit ad R. P. D. Secretarium ad Mentem, & hanc aperiendo die 15. Aprilis eodem anno 1750. hoc latum fuit Decretum *Remisit instantiam ad Sacram Congregationem Concilii ad formam rescripti SANCTISSIMI, & interim inibuit hinc inde* Causa nunc proponitur, tuente Capitulo privationem Canonicatus: sed viderint Eminentissimi Patres, an rescriptum Sacratissimi Principis, non æquitati tantum, sed juris dispositioni nitatur, cum cautum sit Decreto Tridentini, qua ratione eundem sit contra eos, qui absunt, & contumaces sunt in absentia, itaut præfixio illa termini accipienda sit juxta Tridentini dispositionem. A Canonico Stapff nihil habuimus, Causæ Capita duo sunt.

- I. *An prætensa privatio, & nominatio Capituli sustineatur, seu potius sit exequendum Rescriptum Sanctissimi in casu &c. & quatenus negative ad primam, & affirmative ad secundam partem.*
- II. *An, & a quo tempore debeantur Canonico Stapff fructus, distributiones, & alia quæcumque emolumenta Canonicalia in casu &c.*

Non proposita.

CIVITATIS CASTELLI CAPPELLANIÆ: Testamento, quod condidit anno 1692. Valerius Augustinus Salvatorius hæredem scripsit Cappellam S. Antonii Patavini sitam in Ecclesia inferiori Cathedralis Tipherni, data Canonico Florido Salvatorio fratri suo, quem Exequutorem nominavit, facultate declarandi onera, conditionis, & pacta, quibus Cappellania erigi deberet, expressa tantum voluntate, ut primus Cappellanus nominaretur Canonicus Hyppolitus Novellius, eoque defuncto aliquis e gente Andreoccia. Canonicus Floridus Salvatorius publico Instrumento anno 1694. fundavit Cappellaniam, eidemque dotem ex bonis omnibus hæreditariis constituit quam auxit sua pecunia in sc. 900., declaravitque in eodem Instrumento se id facere, *per poi ottenere da Monsignor Vescovo di detta Città di Castello l' erezzione della medesima Cappellania nel miglior modo possibile colle dichiarazione, ed altro come si dirà, & ad hanc obtinendam erectionem ab Episcopo Procuratorem constituit eundem Canonicum Hyppolitum Novellium. Pacta autem in Instrumento adjecta hæc fuerunt -- Che la suddetta Cappellania debba essere puramente laicale Juspatronato di esso Sig. Canonico, e delli suoi eredi, e Successori, a quali appartenghino in perpetuo le nomine libere di tutti, e singoli Cappellani -- Che a Monsignor Vescovo di Città di Castello pro tempore spetti l' erezzione di detta Cappella senza alcuna minima subordinazione alla Dataria Apostolica, ne s' acquisti Jus al detto Monsignor Vescovo di conferire dette Cappellanie come Benefizio Ecclesiastico, ne tampoco d' istituire il nominato -- Che detto Cappellano, o Cappellani siano amovibili ad nutum, & ad libitum di detto Sig. Canonico, e suoi Successori etiam sine causa -- Ut denique Cappellani onera sacrorum etiam per alios implere possent.*

Sess. 21. cap. 1. de Ref.

Erectio hujus Cappellaniæ numquam facta fuit ab Episcopo, & Canonicus Novellius primus Cappellanus possessionem fundorum dotalium accepit, & sacra egit. Decessit Canonicus Floridus Salvatorius fundator anno 1699., & Testamento, quod condidit, voluit, ut Cappellaniæ hujus, quam *Laicale di semplice officatura, & amovibile ad nutum* nominat, Juspatronatus sibi, suisque successoribus in Instrumento Foundationis, & Dotis reservatum, in Blasium Righium hæredem suum, ejusque filios, & descendentes masculos, iisque deficientibus, in feminas earumque filios, & descendentes in infinitum transfret his conditionibus, ut Canonicus Novellius, & post ejus obitum Blasius Andreoccius amoveri non possent a Cappellania, utque *in futuro li Cappellani da nominarsi si scielgano da discendenti in perpetuum del Sig. Biagio Bighi mio crede ancorchè semplici Chierici; quali possano far celebrare da altri Sacerdoti con l' elemosina a loro arbitrio, e non essendoci alcuno de'*

discendenti suddetti, o offendo incapaci per difetto d'età debba dal reverendissimo Capitolo della Cattedrale di Città di Castello nominarsi un Sacerdote de gremio del Reverendissimo Capitolo, cui Jus nominandi reliquit, defecta penitus descendentia masculina, & fæminina a Blasio Righio.

Post obitum Canonici Novellii Cappellaniam obtinuit Canonicus Andreoccus nominatus a Testatore, qui anno 1716. a Vicario Capitulari literas provisionis hujus Cappellaniam obtinuit. Defuncto Canonico Andreoccio, Cappellaniam obtinuit ex re Judicata Petrus Catrani descendens a Blasio Righio. Hic autem, cum uxorem ducere velit liberorum querendorum causa, postulat ab Eminentissimis Patribus, ut declarent, an Cappellania isthæc Beneficium Ecclesiasticum sit, vel simplex legatum pium, & Cappellania Laicalis quam ipse retinere possit in statu conjugali, Auditus fuit Episcopus, qui nihil definit, asseritque dumtaxat erectionem illius factam non fuisse ab Episcopo, & ex tribus Cappellanis duo possessionem illius sine institutione Canonica habuisse, unum, qui fuit Canonicus Andreoccus provisionis literas habuisse a Vicario Capitulari. Disputat nunc igitur Petrus Catrani Cappellaniam hanc esse laicalem, idque probari ex verbis Foundationis, & testamenti, quibus nuncupata fuit *Juspatronatus, Cappellania Laicalis, simplex officitura*: Probari etiam, quia erecta non fuerit autoritate Episcopi, sine Canonica institutione conferatur, Cappellani amovibiles sint ad nutum, & exclusum fuerit Jus omne Datarie Apostolicæ, & Episcoporum Tiphernatum: nihil obesse monstrat, aut erectionem, quam Canonicus Floridus Salvatorius fieri voluit ab Episcopo, aut literas provisionis, quas a Vicario Capitulari habuit Canonicus Andreoccus anno 1716., non dissimile hujus quæstionis exemplum præstat *Causa Ferentina Cappellaniam* quam dedimus in *Folio Congregationis* habitæ die 22. Augusti transacto anno 1750. quæque ab Eminentissimis Patribus definita fuit in *Congregatione* diei 19. Decembris eodem anno quam sat est ad eorum memoriam revocasse. Pertinet igitur ad eorundem Eminentissimorum Patrum Jurisprudentiam definitio Dubii, quod proponitur, expediendum.

An Cappellania, de qua agitur, sit mere Laicalis, itaut retineri possit ab Oratore in statu conjugali in casu &c.

Dilata a sequentem.

Die Sabbathi 24. Aprilis 1751.

*Sess 24. c. 1.
de Ref. Matr.*

NICIEN. MATRIMONII: Postquam in *Congregatione* habitæ die 13. superioris mensis Februarii Causa hæc unanimi Amplissimorum Patrum consensu fuerat definita, Dubioque, quod erat: *An constet de validitate Matrimonii in casu &c.*: responderat Sacrum Tribunal: *affirmative, & amplius*: Baro Cajetanus Tondut in *Congregatione* habitæ die 27. transacti mensis Martii iterum audiri postulavit novarum rationum præsidio: Facta igitur eidem hac potestate ab Eminentissimis Patribus, Causa nunc proponitur, & expediendum est Dubium.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Dilata ad primam omnino.

*Sess 21. c. 4.
de Ref*

COMEN. DISMEMBRATIONIS: Imperio Eminentissimorum Patrum proponitur hæc Causa, quæ inter Populum Ripariæ, & Præpositum Parochialis Ecclesiæ Bironici agitur, & in qua Præpositus tres numerat Sacri hujus Tribunalis definitiones; Placuit enim Amplissimis Patribus in *ultima Congregatione* habitæ die 27. transacti mensis Martii rescribere: *dilata ad pr i-*

primam post Agnos etiam unica : definiendum itaque nunc est post tot discrimina Dubium.

An sit standum in primo, vel secundo loco decisus in casu &c.

In ultimo loco decisus, & amplius.

CONSTANTIEN. CANONICATUS : Data fuit hæc Causa in *Folio ultima Congregationis* habitæ die 27. elapsi *mensis Martii*, sed proposita non fuit: Proponetur nunc, ut credimus, & Eminentissimi Patres, repetita lectione *illius Folii*, duo, quæ sequuntur, Capita definire poterunt. Sess. 24. c. 11
de Ref.

- I. *An prætensa privatio, & nominatio Capituli sublineatur, seu potius sit exequendum Rescriptum Sanctissimi in casu &c.*, & quatenus negative ad primam, & affirmative ad secundam partem.
- II. *An, & a quo tempore debeantur Canonico Stipendii fructus, distributiones, & alia quæcumque emolumenta Canonicalia in casu &c.*

Ad I. Negative ad primam partem: Affirmative ad secundam. Ad II. Quoad fructus Præbendæ deberi pro toto tempore. In reliquis deberi a die redditus ad Residentiam.

CIVITATIS CASTELLI CAPPELLANIÆ : Hæc quoque Causa data fuit in *Folio ultima Congregationis* die 27. Martii, sed Dominico Cantani dilationem postulante, rescriptum fuit: *Dilata ad sequentem*: Expendendum itaque est Dubium. Sess. 21. c. 3.
de Ref.

An Cappellania, de qua agitur, sit mere Laicalis, itaut retinere possit ab Oratore in statu conjugali in casu &c.

Affirmative ad primam partem: Negative ad secundam, & amplius.

COMPOSTELLANA, SEU LUCEN. CENSURARUM : Cum Petrus Rivera de Quiroga Parochus S. Juliani de la Vega, & S. Mariæ de Rubin impar videretur ob senectutem muneri suo obeundo, Angelus Gomez Angujano Vicarius Generalis Lucensis, quem *Provisorem* vocant, die 22. Mensis Octobris anno 1746. ei jussit, ut Sacerdotem nominaret, qui vice sua curam animarum exerceret, idque se facere, & jubere Provisor ait, ut exequeretur Decretum ab Episcopo latum in visitatione. Parochus duos nominavit Sacerdotes, qui facultatem, potestatemque habebant excipiendi Confessiones Sacramentales, nempe Antonium de Camba, & Marcum Lopez. At Provisor, sprete nominatione facta a Parocho, eoque non audito, die 11. Novembris eodem anno deputavit Vicarium Curatum Sacerdotem Josephum Pineiro, eique assignavit stipendium ducatorum 60, & dimidiæ partis obventionum, quæ dicuntur *del pie del Altare*. Provocavit illico Parochus ad Metropolitanam Curiam Compostellanam, & literas ab ea obtinuit *Citatorias, & Inhibitoriales*, sed metuens a Provifore Lucensi eas non edidit, petiitque a Provifore, ut amoto Sacerdote Josepho Pineiro, alterum ex Sacerdotibus, quos iterum nominavit, Vicarium Curatum deputaret. Semel, iterum, tertio postulavit id Parochus jure optino, appellans, nisi id fieret, & petens literas testimoniales appellationis, & decreti, si quod latum fuisset: Frustra tamen; Provifor enim nullum tulit Decretum, neque appellationem rejecit, sed ira percitus jussit, ut Parochus sese in Civitate Lucensi sisteret, & continuo Promotor Fiscalis Parochum senem capularem de criminibus carnis accusavit. Paruit Parochus, venitque in Civitatem Lucensem, eique illico indictum est a Provifore, ut Urbem illam loco carcerum haberet, dum Testes criminum perquirerentur a Pineiro Vicario Curato, qui a Promotore Fiscali Procurator constitutus fuerat in causa criminali.

Sess. 25. c. 13.
de Ref.

In his angustiis Parochus opem, præsidiumque quæsit ex literis *Citatorialibus*, & *Inhibitorialibus* Curiaë Metropolitanæ, quas ut diximus, obtinuerat quidem, sed non ediderat; Licet autem Provisor Lucensis iis detulerit, & obtemperare sese paratum ostenderit, Parocho tamen indixit, ut vel se in carceribus constitueret, vel intra circulum unius diei satisficeret de habendo Civitatem loco carcerum. Rediit itaque Parochus ad Curiam Metropolitanam, & lamentabili historia narrata obtinuit, ut expedirentur literæ *Compulsoriales* in causa civili deputationis Vicarii Curati, & *Citatoriales*, ac *Inhibitoriales* in causa criminali, adjecta tamen conditione, ut in carceribus remaneret, donec de criminali causa cognosceretur: Atque his pariter literis obedientiam præstare se paratum esse dixit Provisor Lucensis, petiitque Parochus, ut pristinae libertati restitueretur. Sed postulatione hac neque admissa neque rejecta, Parochus moræ impatiens sese e Civitate Lucensi arrepta fuga subduxit, recepitque in Urbem Compostellæ, petiitque a Judice Metropolitano, ut Provisorum Lucensem compelleret ad acta transmittenda, quibus de utraque causa cognosceretur. Annuit Vicarius Generalis Metropolitani, data Parocho Civitate pro carceribus. Novis inde literis a Curia Metropolitana datis Provisor Lucensis paritum respondit, paruitque, nam traditum fuit integrum Actorum exemplar. Causa acta est contumace semper Promotore Fiscali Lucensi, qui in Jus vocatus venire noluit; Lata tandem fuit a Judice Metropolitano sententia, qua in causa civili pronunciatum fuit Parochum esse redintegrandum ad exercitium curæ animarum, & removendum esse Sacerdotem Josephum Pineiro, eique substituentum esse alterum ex Sacerdotibus a Parocho nominatis. In Causa vero criminali mandavit Judex Acta tradi Promotori Fiscali, qui, si sua interesset, opponeret, atque ageret, interim vero Jus esse Parocho domum suam repetendi, præstita cautione de se presentando ad omne Judicis mandatum.

Authoritatem rei Judicatæ accepit hæc Judicis Metropolitani sententia, cum nullus appellasset; Expeditis itaque literis *Exequutorialibus* injunctum tuit Provisor, aliisque Officialibus Curiaë Lucensis *sub pœna excommunicationis*, ut rem judicatam exequerentur, neve Parochum de impietis criminibus inquietarent. Paritum fere more suo Provisor Lucensis respondit, sed ad eos, qui aderant, conversus minatus est Parochum in carceres conjicere, ubi animam emisisset, nisi consensum præstaret deputationi Josephi Pineiro in Vicarium Curatum, & appellationi renunciaret. Rescivit id Parochus, & sibi cavens extra Diocesim Lucensem vagabatur, novam querens opem, præsidiumque a Curia Metropolitana. Aliæ igitur ab eadem datæ fuerunt literæ, quibus injuncta fuit Provisor Lucensi, & Josepho Pineiro exequutio Decretorum, quæ lata fuerant secundum Parochum *sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda; sic ut absque ulla monitione, quatenus denuo parere detrectassent, declarari possent excommunicati mediante affixione, & publicatione Cedulae*. At hæc literæ nihil Parocho profuerunt, jussit enim Provisor, ut domus, & bona Parochi venundarentur. Confugit Parochus ad asylum Curiaë Metropolitanæ petens purgationem attentatorum, & Curia Metropolitana tertio literas dedit, quibus injungebatur exequutio rei Judicatæ *sub pœna excommunicationis lata sententiæ*, neve Provisor ulla ratione offenderet tabellionem, qui ad Civitatem Lucensem veniret, ut easdem literas exequeretur.

Cum autem tabellio a Curia Metropolitana missus transfiret per Parochiam de la Vega reperiit Ministros atque Apparitores Curiaë Episcopalis Lucensis, qui domum, & bona Parochi vendebant. Edita igitur commissione Curiaë Metropolitanæ vetuit iis, ne id agerent; perventus inde in Civitatem Lucensem, & mandatis Metropolitani exhibitis Provisor, in carceres indignissime conjunctus fuit, & compedibus vinctus, ideoque satum paulo post obligit Parocho, qui fretus literis Curiaë Metropolitanæ in Civitatem Lucensem venerat. Hæc ubi ad Archiepiscopum Compostellanum dalata fuerunt, victa

viſa patientia, qua diu minis uſus fuerat in hominem ſibi nimis arrogan-
tem, quique famoſo libello Suffraganeos omnes ad ſeditionem incendere au-
ſus fuerat, ad vindicandum Jus Metropolitanum, laſamque authoritatem
Archiepiſcopalem Executores miſit in Civitatem Lucenſem, ut prævia mo-
nitione Proviſorem excommunicatum denunciarent affixis *Cedulonibus* per
loca publica Civitatis. Adventu Exequutorum latitare cepit Proviſor de-
clinaturus perſonalem citationem; neceſſe itaque fuit eundem domi citare
tanta Fratriſ illius audacia, ut carceres minitari auſus fuerit *omnibus*, qui
expedirentur a Domino Metropolitano, & cum eo met, ſi auderet perſe-
naliter venire ad faciendas aliquas diligentias, ideoque Commiſſarii Ar-
chiepiſcopi Proviſorem publice excommunicatum declararunt affixis *Cedulo-*
nibus in locis publicis,

Nihil commotus Proviſor, ſpeta declaratoria excommunicationis, Jurisdi-
ctionem exercere, choro intereſſe, & ſacra agere auſus eſt, jus ſibi dicens
etiam de cenſuris magno ſcandalo univerſæ Compoſtellanæ Provinciæ. Fru-
ſtra cenſuræ aggravatæ, & reaggravatæ fuerunt a Curia Metropolitana; non
reſipuit Proviſor, ſed *Cedulones* ejus mandato deſixi fuerunt, & licet iterum
affixi fuerint, impavidus Proviſor nullum obedientiæ, nullum reſipiſcentiæ
ſignum præſtitit. Ut igitur durities hæc Proviſoriſ frangatur, Promotor Fiſ-
calis Metropolitanæ Curia eundem Proviſorem in Jus vocavit coram R. P. D.
Auditore Sanctiſſimi, ut declararetur eum incidiſſe in pœnas a Sacris Ca-
nonibus ſtatutas adverſus eos, qui in cenſuris inſordeſcunt. Data fuit a
R. P. D. Auditore Sanctiſſimi rei cognitio Ampliſſimis Patribus, & Pro-
viſor ne *abſolutionem* quidem *ad cathelam* hætenus petiit. Duo itaque
dubia proponuntur, & longum nimis eſſet rationes colligere poſt longam
facti narrationem: Legent eas Eminentiſſimi Patres in libello Promoto-
riſ Fiſcalis Curia Metropolitanæ; nihil enim habuimus a Proviſore. Du-
bia ſunt.

I. *An Cenſura ſubſtineantur in caſu &c. & quatenus negative.*

II. *An ſit locus novæ declaratoriæ Cenſurarum in caſu &c.*

Negative ad utrumque, & Procurator Lucenſis moneatur juxta mentem.

CONVERSANA JURISDICTIONIS: Dedimus hanc Cauſam, quæ *Seſſ. 25. c. 5.*
XXVI. Dubiis collecta eſt in *Folio Congregationis* habitæ die 13. tranſa-
cti *Menſis Martii*, ſed ea die proponi non potuit: Dilationem petebant Car-
melitæ, ſed hac temporis acceſſione parati fortasſe erunt ad pugnam. Su-
bjicimus itaque Dubia ab Eminentiſſimis Patribus expedienda. *7. 9. 11. & 17.*
de Reg.

I. *An &c.*

Dilata, & proponatur omnino in ſequenti.

SANGTI MARCI SOLUTIONIS QUARTÆ DECIMARUM: Licet *Seſſ. 25. c. 12.*
Clerus, & Parochialis Eccleſia Oppidi Mattoſelloniſ Diœceſeos Sancti
Marci ex Decimis, quæ a Civibus ſolvuntur, noniſi tumulos triginta quin-
que frumenti quotannis percipiant, ex his tamen quindecim præſtat Epifcopo
ratione quartæ Decimarum eidem debitæ. Poſtulavit itaque Clerus ab hoc
Sacro Tribunali, ut hæc annua præſtatio minueretur ad quantitatem a Jure
præſinitam. Auditus Epifcopus reſpondit vera hæc eſſe, ſed redditus Men-
ſis Epifcopaliſ tenues eſſe, & inæqualem præſtationem hujus quartæ Deci-
marum; plurimas enim ſuæ Diœceſeos Parochias numerat, quæ tenuem
frumenti portionem præſtant, licet maxima ſit, quam titulo, & nomine
Decimarum percipiunt: Colligit igitur *vel immutandum eſſe ſtatum om-*
nium Paræctarum, & ad unam, eandemque rationem reducendam, au-
gendo nempe Jus quartæ in aliis Paræctiis pinguioribus eadem ratione,
qua in Terra Mattoſelloniſ minui contigerit, vel in illa, ſicut & in omni-
bus

bus aliis solitum servandum fore. Causa nunc proponitur, & Clerus disputat ex Decimis Parochialibus nonnisi quartam partem Episcopi esse præstandam, ut est in *cap. conquerente de offic. ordin. cap. quoniam ibique Fagnan. n. 5. cap. dudum de Decim. cap. quarta de Præscript. Barbosa. de Jur. Ecclesiastic. lib. 3. cap. 20. num. 12. Cardin. de Luca de decim. disc. 17. n. 13. Quartam autem eam deberi Episcopis, quæ singulis annis ab Ecclesiis percipitur nomine Decimarum, ut explicant Joann. Andr. in dicto cap. conquerente n. 4. Fagnanus in dicto cap. quoniam num. 15. Barbosa. dicto cap. 20., ideoque consequens apertum esse, ut, si Clerus annis singulis percipit Decimarum nomine tumulos triginta quinque, nequeat Episcopus tumulos quindecim, sed quartam partem tumulorum triginta quinque singulis annis exigere: Æquum esse, ut si inæqualis est quartæ hujus præstatio, ad æqualitatem redigatur, quæ pluris habent minus solvent, ne quæ vero minus habent plus solvant Ecclesiæ: Agat igitur Episcopus, suoque Jure utatur; quartam exigat æqualiter ab omnibus Ecclesiis Parochialibus; nullam denique habendam esse rationem de cæteris redditibus, quos in summa ducat. 100. præter Decimas habet Ecclesia Parochialis Mattofellonis; absumentur enim in stipendiis Sacrorum, Suppellectili Ecclesiæ, pensione Seminarii, Cathedralico, aliisque hujus generis oneribus, ideoque de his nulla habenda ratio est pro statuenda quarta Decimarum *cap. novum genus de decim. Barbosa. vot. decis. lib. 2. vot. 41. num. 7. Hæc Clerus. Unum est Causæ Caput.**

An, & in qua quantitate sit solvenda quarta Decimarum in casu &c.

Dilata ad primam post proximam.

*sess. 14. a. 7.
ae Ref.*

OSTUNEN REINTEGRATIONIS AD PARTICIPATIONEM: Hæc secunda noctis, quæ sequuta est diem 28. Novembris anno 1733., pluribus vulneribus confossus fuit, quibus inde obiit, Petrus Memmola Sacerdos Matricis, Parochialis, & Receptivæ Ecclesiæ Oppidi Sancti Viti Deceseos Ostunensis, & Vicarius Foraneus Episcopi. Tanti criminis suspicio cecidit in Maximilianum Nardellium, & Dominicum Donatum Carellam ejusdem Parochialis, & Receptivæ Ecclesiæ Sacerdotes, qui vix patrato hoc sacrilego facinore, fuga sese ab Oppido subdlexerant. Capitulum ejusdem Matricis, & Parochialis Ecclesiæ eorum nomina delevit e Canone, & Sacra, quæ ab ipsis agi debebant, aliis Sacerdotibus ejusdem Receptivæ Ecclesiæ tribuit agenda. Curia Episcopalis Ostunensis contra eos sententiam tulit excommunicationis, a qua tamen pluries ex facultate mandata a Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium absoluti fuerunt ab Episcopo cum *reincidentia*. Huc illuc per quinquennium profugi, tandem deposito metu, die 20 mensis Augusti anno 1738. sese in carceribus Episcopalibus sponte sua constituerunt, sed licet constantissime facinus horrendum negassent, licet a consanguineis occisi Sacerdotis consensum impetrassent, damnati tamen fuerunt *ad exulandum per annos decem a Civitate, & Licetesi, & ad distantiam viginti milliarum a tota Provincia Hydruntina*. Ab excommunicatione inde absoluti fuerunt, & sententiam, Judiciumque in eos latum agnoscentes, obligationem emiserunt *de finibus exilii servandis*. Anno denique 1742. lata sententia ab exilio nimis clementer revocati fuerunt. Postularunt pluries ab hoc Sacro Tribunali dispensationem ab irregularitate, rejecti semper, & die 12 Maii anno 1746 libello ab iis dato rescriptum fuit -- *Supplicent post expletum decennium a die condemnationis* -- & rursus die 10. Martii sequenti anno 1747. -- *In Decretis, & supplicent post expletam penam, & concordato Fisco*.

Impleto decennio preces iterum obtulerunt petentes dispensationem ab irregularitate; auditoque novo Episcopo Ostunensi, rescriptum fuit die prima Martii anno 1749. -- *pro Gratia absolutionis, & dispensationis, dummod*
Missas

Missas lectas tantum celebrent, & non solennes in privata Ecclesia, & extra Parochialem, & Matricem. Ex hoc rescripto animum erexerunt, & postularunt, ut iterum in Canonem Matricis, Parochialis, & Receptivæ Ecclesiæ referrentur, & ad participationem Massæ Capitularis admitterentur. Lecto Sacri hujus Tribunalis rescripto Sacerdotum Participantium suffragiis rejecti fuerunt, statuitque Capitulum, ut audiretur sententia Sacri hujus Tribunalis, cui novas preces obtulerant Nardellius, & Carella, Episcopus, qui de his novis precibus consultus fuit, Cancellarium misit in Oppidum Sancti Viti, ut Testium dicta, & utriusque Partis probationes exciperet. Audivit Cancellarius Testes editos a Nardellio, & Carella: Articuli dados a Procuratore Capituli ejusque Testes audire, & excipere recusavit, monitis Capitularibus, ut coram Episcopo venirent cum eorum Advocatis, & Procuratoribus ad dicendum, allegandum, opponendum quidquid dicere, opponere, & allegare vellent. Respondit tandem Episcopus, animique sui sententiam aperuit secundum Nardellium, & Carellam: scripsit onera sacrorum Matricis illius, Parochialis, & Receptivæ Ecclesiæ impleri posse extra illam, licet contrarium voluerint Fundatores, & Testatores: Ait consuetudinem esse in illa Ecclesia, ut discedentes ob crimina jus habeant, si redeunt, ad reintegrationem, & participes esse possint; hanc tamen consuetudinem negat Capitulum, eamque, si adesse probaretur, accipiendam esse ait de absentibus ob levia delicta, qui inde redeant, non vero de iis, qui atrocissima admisissent, quale hoc est, de quo inquinati sunt Nardellius, & Carella, nulla enim extat memoria a Sacerdotibus hujus Capituli indignissimum hoc scelus patratum fuisse, ut numquam initium habere potuerit consuetudo, de qua Episcopus, quæ ex repetitis actibus constare deberet, ut nemo unus ignorat.

Quod vero Episcopus manutenendos esse censeat Nardellium, & Carellam in quasi possessione participationis, & putet ad discordias, & lites præcipientes extendendam esse gratiam Oratorum, ut liceat ipsis Missas quoque non tamen cantatas in dicta Ecclesia Receptitia, quæ Matrix est, celebrare, ut sic sublata discordia, & litis causa, pax invicem componatur atque omnes mutua dilectione se confoveant abesse prorsus a Juris placitis monstrat Capitulum; custodiri enim non potest possessio illa, a qua Nardellius, & Carella Jure ceciderunt; Atrocitatem hujus criminis, & poenas a Sacrorum Canonum providentia inflictas iis, qui Sacerdotem necant, memorant, ut cognoscatur devium esse a Jure, & praxi Tribunalium, ut Gratia possit extendi, & criminosi illi ad participationem sint reintegrandi. Hæc Capitulum, a Nardellio, & Carella nihil habuimus. Duo sunt Cause Capita.

- I. *An favore Maximiliani Nardelli, & Dominici Donati Carella sit locus extensioni Gratiæ super facultate celebrandi Missas in quibuscumque Ecclesiis etiam Parochialibus.*
- II. *An, a quo tempore eisdem competat reintegratio ad participationem in Ecclesia Receptitia Terræ Sancti Viti in casu &c.*

Ad I. Negative. Ad II. Competere a die obtentæ gratiæ quoad Chorum, & Horas Canonicas tantum.

PISTORIEN. Spe Sobolis suscipiendæ ab infœcunda Uxorē dejectus Petrus Franciscus Franchinius Taviani nobilis Pistorienfis anno 1651. chirographum scripsit, ut Joannes Maria ejus frater nubere posset, quo numeratis bonis, quæ cum fratre possederat, & diviserat, declaravit ea maxima ex parte subiecta esse fideicommissis majorum, revocavit divisionem factam cum fratre, promisitque se aliam non ducturum Uxorem, si quam habebat, prædecessisset, ut succedere possent fratris filii. Marrimonium itaque contraxit Joannes Maria, sed paulo inde decessit relicta Uxor, quæ uterogerebat, quæque inde filium enixa est, qui Patris Joannis Mariæ nomen

*Sess. 25. c. 4
de Ref.*

fufcepit. Orta inter Petrum Franciscum, & Pupilli Matrem controversia de tutela, alia peperit inter eos dissidia, quæ in Pupilli detrimentum cesserunt, nam Petrus Franciscus anno 1677. testamento, quod condidit, oblitus iis, quæ scripserat in chirographo, hæredem instituit Sodalitium laicorum erectum in Ecclesia Sancti Prosperi, vulgo nuncupatum -- *delli Trentatre* -- his datis oneribus -- di fare ogn' anno nel dì, che sarà successa la morte di esso Testatore, celebrare un Trentesimo di 29. Messe piane &c., ed una cantata, di far fare a tre Sacerdoti tre quotidiane Officiature, quali Sacerdoti siano obligati di celebrare &c. ogni giorno nella Chiesa di San Prospero una Messa &c., e devino conseguire per lor salario, ed elemosina la somma di scudi 40. ogn' anno per ciascheduno &c. Item di far fare due altre simili Officiature da sodisfarsi, e farsi sodisfare da figliuoli del quondam Signor Atto di Bartolomeo Arfaroli suoi Nipoti di Sorella, e da i loro discendenti in infinito, lasciando all' istessi per ragion di legato, e non altrimenti &c. il Juspadronato da durare in perpetuo nella loro descendenza.

Post hæc conversus Testator ad Gentem suam, & Pupillum Joannem Mariam Fratris filium hæc dixit, quæ longiuscula licet, necessario tamen sunt apponenda -- Item ordino, e commando per utile, e sollievo della Famiglia de Franchini Taviani, e specialmente del Signor Gio: Maria suo Nipote, e suoi Figli, e discendenti, che li suddetti suoi Eredi rispettivamente istituiti, e surrogati devino, e siano obligati consegnare, e dare ogn' anno in mano dell' infrascritti suoi Signori Esecutori la somma, e quantità di scudi 300. di denari dell' entrate della sua eredità; quali Signori Esecutori nel termine di un mese dal dì, che averanno ricevuto la somma predetta di scudi 300., devino quella impiegare in compra di Luogi di Monte di Roma non Vacabili, aggravando la loro coscienza, mentre non esguissero nella forma predetta, imponendo anche all' istessi il procurare, che li frutti, che correranno d' anno in anno, s' impieghino similmente in altri di detti Luogi a fine, che tanto di detti Capitali, e frutti che cresceranno ogn' anno, e che si augumenteranno, e che saranno rispettivamente cresciuti, ed augumentati, se ne faccia un Peculio, e Massa a favore della Casa de Franchini Taviani; acciò dalla sopradetta Massa, e Peculio, quando saranno in detta Famiglia figlie da maritare, e monacare, se ne cavino le doti per l' istesse in questo modo, e forma, cioè per ciascheduna di esse figlie, che si mariterà, si estraiga dalla detta Massa, o Peculio esistente su li predetti Monti di Roma la somma di scudi due mila, e quella li si assegnerà per sua dote, e per ciascheduna figliuola, che si farà Monaca, si estraiga similmente la somma di scudi 700. per la sua dote, e corredi.

Pergit Testator, atque inquit -- Item ordinò, e volse, che l' ultimo de descendenti maschi &c. della predetta famiglia de' Franchini Taviani possa a suo beneplacito disporre d' ogni avanzo, che in quel tempo si trovasse esistere in detto Peculio, e cumulo fatto come sopra pervenuto in lui, costituendolo, e dichiarandolo assoluto Padrone di detta proprietà, e frutti, come sopra, cumulati su li Monti predetti &c. Estinta poi, e mancata la predetta descendenza, e famiglia de' Franchini Taviani, in tal caso ordinò, e volse, che gli medesimi suoi Eredi &c. depositino non più in mano di detti Signori Esecutori i frutti, ma in sul Monte della Pietà di Pissolja &c. ogni anno la sudetta somma di scudi 300. ad effetto di doverli fare estrarre similmente due doti &c. -- His ita dispositis, voluit Testator, ut, quod reliquum erat ex redditibus hæreditatis, partim Sacrario pro cera, vino, & vestibus, aliisque necessariis pro Sacris quinque Officiaturarum, partim personis iis, qui fructus hæreditatis colligere debebant, solveretur, partim denique in eleemosynas, aliosque Pro usus erogaretur. Defuncto Testatore, lis primum in possessorio Judicio, inde in petitorio acta est inter Matrem, ac Tutricem Pupilli Jo: Mariæ, & Sodalitium, seu Congregationem delli Trentatre, contendente Tutrice nullum fuisse testamento.

mentum ob chirographum scriptum a Petro Francisco, cum Jo: Maria frater uxorem duxit, &, quia cum bona maxima ex parte essent fideicommissis majorum obnoxia, non posset Petrus Franciscus de iis disponere.

Sopita fuit hæc controversia transactione inita anno 1689. in qua suppositum fuit multiplicum scut. 300. singulis annis faciendum favore filiarum dotandarum familiæ Franchiniæ Taviani, explendum esse ex residuo hæreditatis Testatoris. Convenerunt igitur Sodales, & Tutrix, ac Pupillus, servatis omnibus Juris solemnibus, ut Sodalitium tot bona hæreditaria retineret, quot satis essent pro implendis oneribus perpetuis a Testatore relictis, & præsertim illo quinque Officiaturarum, reliquum vero assignaretur Tutrici, Pupilloque loco multiplici, suscepta a Tutrice, & Pupillo obligatione præstandi dotes ex fructibus bonorum, quæ eis obvenirent, detractis iis, quæ retineri debebant a Sodalitio, atque ita abiit in auras, non facto multiplico, Providentia Testatoris, & legatum illud tot, quæ supra dedimus verbis expressum: Pactum quoque illud conventum fuit, ut, si forte bona hæreditaria, quæ retinebantur a Sodalitio tot redditus non præstarent, quot satis essent oneribus implendis, tenerentur Franchinii Taviani supplere fructibus reliquorum bonorum. Transactio hæc confirmata fuit a Sacro hoc Tribunali, & Brevi Venerabilis Servi Dei Innocentii XI. servata fuit transactio ad hæc usque tempora; sed diminutis redditibus bonorum, quæ Sodalitium retinuit pro implemento onerum quinque Officiaturarum, coactus fuit Joannes Maria ex pacto in transactione convento supplere, & præstatio hæc quotannis est in scut. 40. Censuit igitur Joannes Maria preces offerre Sacro huic Tribunali anno 1748., quibus petebat, ut cum prædium nuncupatum *Volpacchiana*, quod ei unice obvenit ex eadem transactione detrimentum acceperit, itaut cum eo tempore redderet annua scut. 50., nunc vix reddat annua sc. 72., transactio illa anni 1689., quæ ad iniquitatem vergebat, redigeretur ad æqualitatem. Auditus fuit de his precibus Episcopus Pistoriensis; sed defuncto interim Joanne Maria filii ejusdem, qui ultimi sunt Familiæ, adito Sacratissimo Principe nostro, obtinuerunt, ut Sacro huic Tribunali injungerentur facultates omnes *pro aperitione oris*, ne obstaculum sit a Brevis Innocentiano.

Episcopus veram esse refert diminutionem fructuum omnium bonorum, quæ Testator reliquit, idque sine ulla culpa, aut Sodalium, aut Jo: Mariæ: diminutionem prædii *Volpacchiana* tum in pretio, tum in redditu evenisse, exundantibus duobus fluminibus, quibus, ambitur; Peritorum quoque testificationes adjecit de veteri ejusdem redditu, & de pretio ejusdem prædii; Censet autem *in his circumstantiis indulgendum esse supplicantibus mediante aliquali aqutativa reductione Millarum, & Officiaturarum non obstante transactione anni 1689., & hanc suam sententiam generalibus, & specialibus rationibus confirmat.* Sodales Congregationis *delli Trentatre* solum dederunt Episcopo, qui illud Epistole suæ annexuit, quo factum narrant, & ex eo Episcopus refert eos *aquo, libentique animo recepturos quancumque resolutionem magis beneficam Sacre Congregationi, vel habito respectu ad Justitiam, vel ad aqutatem, vel demum ad gratiam, attento quod eadem Societas nullum aliud in hoc habet interesse, quam nominandi Cappellanos ad Officiaturas relictas in testamento dicti Petri Francisci Taviani: Addit folium Sodales curaturos, che sia puntualmente eseguita la di lui volontà rispetto a i Legati Pii lasciati nel di lui testamento, ma sempre in quei termini, che più saranno conformi al giusto, e di minor possibile pregiudizio a chi che sia.* Causa nunc igitur, nullo contradicente, proponitur, quæ ratio fuit, ut ipse testamenti verba de Multiplico, quod numquam initium habuit, & factum hujus Causæ integre dederimus, ut oculis Eminentissimorum Patrum omnia subjiciantur.

Disputant Fratres Franchinii Taviani filii Jo: Mariæ transactionem initam anno 1689. inter Tutricem, & Sodalitium non substineri; disputant non te-

neri ad supplendos redditus annuos, qui Sodalitio deficiunt pro implendis oneribus Sacrorum, sed onera illa esse reducenda: nullam dicunt transactionem, quia falso suppositum fuerit multiplicum annum sc. 300. faciendum esse iis fructibus hæreditatis, qui superessent deductis cæteris oneribus, cum constet ex testamento legatum directo datum fuisse Familiæ, neque alio loco Testator de residuis fructibus mentionem habuit, nisi postrema testamenti parte, qua consulere voluit Sacratio, & Ecclesiæ: Lævivam eandem transactionem esse, quia, diminutis fructibus prædii *Volpacchiana*, venerit ad eum calum, a quo incipere non poterat, neque mutare; servatam eam fuisse annis 60., cum quæ nulla sunt, tempore non convalescant, & quia ipsi, qui ex propria persona ad multiplici proprietatem veniunt, affici non possint transactione illa, pactisque cum Patre, & Tutrice conventis; Reductioni vero locum esse, quia iniquum sit eos dumtaxat ferre debere detrimentum, quod obtigit universæ hæreditati, diminutis redditibus sine eorum culpa; æquum igitur esse, ut proportionem arithmetica damnum inter Sodalitium, & Familiam Franchiniam Taviani partiatur, ita etiam jubente dispositione Juris, quæ vult hæredem, & legatarium pati debere per contributum hæreditariarum rerum deminutionem. Hæc Fratres Franchinii Taviani.

Addit Episcopus in Epistola sua Canonicum Attonem Equitem Franciscum, & Abbatem Antonium Fratres de Arfarolis, qui ex Testamento Petri Francisci Taviani habent Juspatronatus duarum ex quinque Officiaturis venisse coram eo, & opposuisse petita per Tavianos Oratores reductioni Missarum pro illa parte saltem, quæ respicit eorum interesse sub fundamento, quod dictum Juspatronatus super duabus Officiaturis relictum fuit a Testatore ex speciali affectione eorum authoribus, ut pote ejusdem ex sorore nepotibus, & etiam ad effectum illos exonerandi a solutione fructuum duorum censuum ab eisdem Arfarolis venditorum dicto Petro Francisco in capitali lib. 22000., & in annuo fructu scutorum septuagintatrium circiter summa fere correspondente annuæ solutioni sc. 30. quam Societas de Trentatre, in quam uti hæredem transierunt Jura dictorum censuum quotannis solvit Arfarolis pro eleemosynis duarum Officiaturarum: concludit igitur Episcopus: quam petitionem, quamquam non requisitus fuerim, notam reddere arbitratus sum EE. VV., ut illam vel amplectantur, vel reiiciant, vel quatenus credant locum esse, aut ex æquitate, aut ex gratia reductioni Officiaturarum, vel ex quinque ad quatuor, vel proportionabiliter ad quantitatem reddituum bonorum, quæ per Societatem Trigintatrium Fratrum administrantur, rescribant, arbitrio ejusdem Societatis remittendam esse electionem Cappellanos in casu reductionis, salvis Juribus Fratrum de Arfarolis, vel quomodo pro eorum summa prudentia satius esse judicaverint.

Hæc in Causa sunt. Duo sunt Causæ Capita.

- I. An transactio inita anno 1689. cum venerabili Confraternitate delli Trentatre Civitatis Pistoriensis a Familia Franchini Taviani sublineatur in omnibus suis partibus? Et quatenus negative.
- II. An descendentes de dicta Familia Franchini Taviani teneantur ex redditibus sibi in transactione obventis supplere onera Missarum imposita dictæ ven. Confraternitati, sive potius sit locus eorumdem onerum reductioni in Casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta Instructionem.

Die Sabbati 8. Maii 1751.

DUæ, quæ sequuntur, Causæ in ultima Amplissimi Ordinis Congregatione habita die 24. transacti mensis Aprilis dilationem ad hanc Congregationem obtinue-

29

obtinuerunt: Rogantur itaque Eminentissimi Patres, ut ad eas definiendas
Folium illius, Congregationis iterum consulant.

NICIEN. MATRIMONII, cujus Caput est.
An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

*Sess. 24. cap. 1.
de Ref. matr.*

Non proposita.

CONVERSANA JURISDICTIONIS, in qua XXVI. Dubia disputantur ut in folio Congreg. diei 13. Martii. Quibus responsum fuit.

*Sess. 25. c. 5 7.
9. 11. & 17. de
Reg.*

Ad I. Negative. Ad II. Affirmative. Ad III. Negative ad primam partem: Affirmative. ad secundam. Ad IV. Negative ad primam partem: Affirmative ad secundam. Ad V. Dentur decreta. Ad VI. Negative ad primam partem: Affirmative ad secundam. Ad VII. Negative excepto casu Visitationis faciendæ semel in anno. Ad VIII. Negative ad primam partem: Affirmative ad secundam. Ad IX. Concedendas esse ad tempus limitatum. Ad X. Negative ad primam partem: Affirmative ad secundam. Ad XI. Affirmative. Ad XII. Negative. Ad XIII. Affirmative pro solis Monialibus, & clausis Januis. Ad XIV. Affirmative quoad ordines publicandos per Edictum. Ad XV. Negative. Ad XVI. Quoad primam partem spectare ad Episcopum in casibus non reservatis S. Sedi, quo vero ad secundam spectare ad Episcopum in percussionibus gravibus tantum. Ad XVII. Affirmative juxta decretum in Licien. Ad XVIII. Affirmative. Ad XIX. Affirmative onerata conscientia Episcopi. Ad XX. Negative. Ad XXI. XXII., & XXIII. Affirmative. Ad XXIV. Omnia spectare ad Episcopum. Ad XXV. Negative. Ad XXVI. Spectare ad Episcopum.

CASTELLANETEN. Specios hujus Cause, quæ agitur inter Episcopum Castellanetæ, & Archidiaconum. Thesaurarium, & Cantorem Ecclesiæ Cathedralis Exequutores Testamentarios Sacerdotis Joannis Juvenazzi repetenda est ex *Folio Congregationis* habitæ die 16. Martii anno 1748. quod in lucem hominum editum fuit *Volum. XVII. Thesaur., Resolution. Sacra Congregationis* ubi duabus Causis altera *Castellaneten. Subsidiarum*, altera *Castellaneten.* factum integrum dedimus. Proponi hæc duæ Cause illa die non potuerunt, sed propositæ, & definitæ fuerunt in *Congregatione* habitæ die 27. Aprilis eodem anno. Earum Prima definita fuit responso -- *Subsidium deberi Catharinæ la Fratta* -- nec de ea quæritur amplius, subsidium enim Catharinæ datum fuit, & nova subsidii præstatione nova lis exorta est, de qua agamus inferiore loco in alia *Causa Castellaneten.* Dotis: Altera vero *Causa*, quæ inter Exequutores agitur, definita pariter fuit in eadem *Congregatione* diei 27. Aprilis propositis VIII. Dubiis, quibus collecta fuerat. I. *An Episcopus Castellanetæ valeat eligere, sive deputare Defensorem ad tuenda Jura Pii Montis Juvenazzi, de quo agitur, & quatenus Affirmative.* II. *An eidem Defensori aliquod debeatur salarium?* III. *An aliquo occurrente dissidio super admittendorum qualitate, illud extrajudicialiter, sive potius judicialiter dirimi debeat?* Et quatenus affirmative quoad primam partem. IV. *An attendenda sit resolutio majoris partis Exequutorum & quid in paritate suffragiorum?* V. *An Episcopo in distributione, seu adjudicatione subsidiarum extrajudicialiter vel judicialiter procedente, aliqua, ipsi, sive ejus Ministris debeantur emolumenta, & quæ in casu &c.* VI. *An schedula distributionis subsidiarum suscribenda sit a solo Episcopo, vel ab aliis Exequutoribus* VII. *Angesta per Archidiaconum Sebastianum Patrone, Thesaurarium Hieronymum Plagefe, & Cantorem Nicolaum Tria ass. Exequutores Pii Montis sint nulla in casu &c., & quatenus affirmative.* VIII. *An iidem inciderint in censuras, vel in alias pœnas in casu &c.,* respondit his Sacrum Tribunal--

*Sess. 22. cap. 9
de Ref.*

Ad I.

Ad I. Negative . Ad II. Provisum in primò . Ad III. Affirmative ad primam partem negative ad secundam . Ad IV. Affirmative ad primam partem , & quoad secundam procedendum esse per sortes . Ad V. Negative ad primam partem affirmative ad secundam juxta Taxam Innocentianam . Ad VI. subscribendam esse ab omnibus Ad VII. Affirmative , & imposterum nominationem faciendam esse collegialiter . Ad VIII. Negative , & ad mentem . Post trium annorum silentium retractari has definitiones postulat Episcopus , & nunc discernendum est ex his , quæ proponuntur .
An sit standum , vel recedendum a decisis in casu &c.

In decisis in omnibus & amplius .

*Sess. 25. cap. 13.
de Ref.*

TRIVENTINA JURIORUM PAROCHIALIUM : Data fuit hæc Causa in Folio Congregationis habitæ die 13 superioris mensis Martii , sed proponi non potuit . Proposita fuit , & definita in Congregatione habitæ die 27 ejusdem mensis . Tria illius erant Capita . I. *An , & in qua parte sit standum vel recedendum a decisis super Dubiis I. II. III. resolutis die 28. Januarii 1741. in casu &c.* II. *An , & ad quem spectent Functiones Parochiales in Ecclesiis , & locis extra Mania , & parte Territorii correspondentis districtui Parochiæ Sancti Petri in casu &c.* III. *An constet de attentatis quomodo , & a quo vel a quibus sint purganda in casu &c.* Respondit Sacrum Tribunal -- *Ad I. in decisis , & amplius . Ad II. Spectare ad Parochum Sancti Petri . Ad III. Negative --* Ad novum venit Judicium Archipresbyter , cui displicuit definitio hæc secundi , & tertii Dubii , & nunc respondendum est .

An sit standum , vel recedendum a decisis quoad II. & III. dubium in casu &c.

In decisis , & amplius ,

*Sess. 22. c. 9.
de Reformat.
Sess. 25. c. 13.
de Regular.
Sess. 25. cap. 8.
de Ref.*

VASIONEN. Vetustissimum Nosocomium , & Zenodochium , quod Vafione Piorum largitionibus extructum fuit cum Ecclesia , & Turri Campanaria laudatissimus ille doctisque omnibus cognitissimus Joseph. Maria Suarezius Vafionensis Episcopus , cujus nomen nulla ætas , nulla unquam oblivio delere poterit , pecunia sua restituit anno 1692. , pluribusque editis decretis removit Administratores , aliosque suffecit . Idem factum fuit ab Episcopo Generio anno 1690. , latis in visitatione decretis . quibus expulit eum , qui redditus omnes exigebat , præsentibus Civitatis Consulibus , & in ejecti locum substituit Canonicum Cathedralis Ecclesiæ . Eadem in hoc Hospitali Jurisdictione usi sunt Episcopi alii . Anno siquidem 1704. Episcopus Gualterius pro recta Administratione , & regimine ejusdem , Civitate assensum suum præstante Congregationem VIII. Virum instituit , quorum quatuor essent Ecclesiastici , duo perpetui Præpositus , & Parochus Cathedralis Ecclesiæ Vafionensis , duo annarii , & amovibiles ; quatuor vero Laici , duo perpetui Consul , & Exconsul Civitatis , duo annarii pariter , & amovibiles . Hæc Congregatio VIII. Virum , quæ coram ipso Episcopo , aut ejus Vicario , Generali habebatur , defecit anno 1714. exortis inter Laicos , & Ecclesiasticos dissidiis , ideoque idem Episcopus Gualterius novam instituendam esse censuit Congregationem , quæ VI. Viris constaret , duabus nempe Dignitatibus Ecclesiæ Cathedralis , & quatuor Laicis , quos inter duo essent Exconsoles Civitatis , reliqui ex primo , & ultimo Civium Ordine ; hos autem VI. Viros Concilium Civitatis eligeret præsentem Vicario Generali , ut a VI. Rectoribus , & Civitate eligeretur , qui redditus Hospitalis exigeret , & Depositarius , qui coram Episcopo obligationem emitterent de fideliter administrando , impletoque anno rationem redderent , neglecta vero a Rectoribus , & Civitate horum electione , Jus eos eligendi ad Episcopum devolveretur . Hæc omnia transactione conventa fuerunt ; additum est ut pro regimine Hospitalis Statuta ab Episcopo conderentur ,

Statuta hæc condita fuerunt, & quia non omnium, quæ evenire possunt, ratio haberi potest, neque omnes casus mente complecti potest, qui leges condit, ideo Episcopus facultatem sibi servavit *di fare i nuovi statuti di mutare, modificare, e riformare i suddetti in tutto, o in parte secondo l'occorrenza, e l'esigenza de' casi.* Hoc rerum statu ventum est ad annum 1734., quo tempore, auctis redditibus Hospitalis plurimis accessionibus Legatorum, & hereditatum. Rectores ejusdem postularunt ab Episcopo facultatem transferendi Hospitale in ampliore aptioreque locum, qui erat in Suburbis Civitatis, distrhendo antiquam Domum, & adjunctam illi Ecclesiam diruendo, ut cæmentis, tigna, & ornamenta in novam Ecclesiam edificandam transferrentur. Hac igitur facultate impetrata, translatus fuit Hospitale in Suburbia Civitatis extructo amplo ædificio cum nova Ecclesia, quæ tabulis pictis, supellestilibus, ornamentis, campanis, aliisque ad veterem Ecclesiam spectantibus, aucta fuit. Novus hic Hospitalis status novas inter Laicos, & Ecclesiasticos excitavit discordias: licet enim Rectores Ecclesiastici in regimine, & administratione primas semper partes habuerint, & præcedentiam obtinuerint in Congregationibus, & subscriptionibus mandatorum, Rectores tamen Laici & præsertim Exconsules, præcedentiam negarunt Ecclesiasticis, ipsique Episcopo bellum indicentes, jurisdictionem nullam ei competere in Hospitali contendebat *privatum* illud esse, & *Laicale*, atque omnino *exemptum* dicentes, idcirco Capitulum, & Canonici Cathedralis Ecclesiæ, ut jura sua, & ipsius Episcopi tuerentur, preces hac de re obtulerunt Sacro huic Tribunali; auditoque jam, ut moris est, Episcopo, Causa nunc tribus collecta Capitibus proponitur, quorum lectione quid in controversiam veniat illico percipi potest. A Civitate, & Exconsultibus Laicis Rectoribus nondum libellum habuimus. Dubia sunt.

- I. *An Reverendissimo Ordinario Vasonen. visitare liceat venerabile Hospitale pauperum Infirmorum dictæ Civitatis, & pro recto illius regimine, & circa bonorum administrationem Decreta condere in casu &c.*
- II. *An Dignitatibus, & Canonicis Ecclesiæ Cathedralis Vasonen. duobus ex Rectoribus dicti ven. Hospitalis competat præcedentia respectu Rectorum Laicorum tam in Congregationibus, aliisque Functionibus dicti Hospitalis quam in subscriptione Resolutionum, & Mandatorum administrationem bonorum respicientium in casu &c.*
- III. *An singulis Rectoribus sive Ecclesiasticis, sive Laicis absque aliorum consensu liceat privative munera dicti ospitalis exercere in casu &c.*

Dilata ad primam post proximam.

CASTELLANETEN. DOTIS: Testamentaria dispositio Sacerdotis Joannis Juvenazzi, qui pium Montem fundavit, & lites actæ inter Exequutores Testamentarios atque inter Capitulum, & Catharinam la Fratta, quæ dotale subsidium obtinuit; constant Eminentissimis Patribus ex *Folio Congregationis* habite die 16. Martii anno 1648. quod, ut supra diximus, in alia Causa Castellaneten., quæ inter Exequutores Testamentarios agitur, [in lumen hominum editum fuit *Volum. XVII Thesaur. Resolut. Sacræ Congregat.* Nova nunc orta est controversia inter Elisabeth Chieff, & Capitulum Cathedralis Ecclesiæ ob Legatum dotis debitum pro triennio exacto, atque impleto mense Augusto anno 1747. Elisabeth, in qua omnes sunt qualitates, quas voluit Testator, Legatum hoc sibi dari postulat in summa redditus pervenerit: Capitulum contra hanc quantitatem Elisabeth deberi negat, & detrahendam esse contendit portionem ex causa impensarum litis actæ cum Episcopo, ut in alia Causa Castellaneten. Urget itaque Elisabeth libello suo Capitulum a veri specie recedere, nam licet testator quolibet triennio dotem dari jufferit Ducatorum 300., non inde tamen sequatur, ut si redditus hoc triennio quantitatem illam excefferint, sola illa quantitas ducatorum 300. præstanda sit; In-

*Sess. 22. cap. 8.
de Ref.*

dubii

dubii liquidem Juris esse, ut augmentum, & accessiones legati ad Legatarium spectent ex leg. *si ex toto fundo ff. de legat. l.*, quod, an locum habeat in quantitate legata, viderint Eminentissimi Patres. Hanc fuisse Testatoris voluntatem colligi ex cap. *Fundationis*, quo ipse cavit, ut si Puella decederet infra triennium, nondum eidem praestito subsidio dotali ducator. 300., portio illa accresceret Puellae, quae Legatum dotis sequenti triennio caperet: Id quoque longo 30. annorum spatio servatum fuisse; quotquot enim Puellae Legatum dotis habuerunt, lucrifecerunt etiam quidquid reddituum excreverat ultra quantitatem ducat. 300.: Illud denique considerandum esse, augmentum illud, cui cedere deberet, nisi praestaretur Puellis: Multiplicum enim finitum est: servari quantitas illa non potest donec, efficiantur alii ducat. 300. alteri Puellae praestandi in casum dotis, quia, quolibet triennio, unam dotem uni Puellae dari voluit Testator; reliquum igitur esse, ut augmentum reddituum singulis Puellis quolibet triennio accrescat; Ex his colligi mentem Testatoris, dum designavit ducat. 300., eam fuisse, ne dos praestanda minor esset ea quantitate; Idque ita verum esse, ut anno 1725. necesse fuerit Apostolicam impetrare dispensationem, ut dos in minori quantitate praestari posset. Nullam demum Capitulum Cathedralis Ecclesiae actionem habere, disputat Elisabeth ex causa impensarum litis contra Episcopum, nisi probet pactum, aut obligationem Elisabeth, aut utile eidem negotium hac lite gestum fuisse: pactum, & obligationem nullam esse: tacitum consensum Elisabeth in hanc litem abesse, cum detrimentum ex ea acceperit dilata dotalis subsidii solutione ob hanc controversiam. Eadem quae habet Elisabeth in suo libello habet Episcopus, ut fieri solet, auditus. A Capitulo nihil habuimus; duo sunt Causae Capita.

- I. *An subsidium Dotale Pii Montis Juvenatii debeatur Elisabeth Chiesi, & in qua quantitate?*
- II. *An sumptus litis contra Episcopum per exequutores Pii montis erogati desumi debeant ex redditibus ejusdem Pii Montis in casu &c.*

Dilata ad sequentem.

Sess. 25. cap. 19.
de Reg.

BOVIANEN., SEU SEPINEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM;
Bona Augustini Vassallini Lucerensis, qui anno 1718 decedit, unico superstitie filio infanti, occuparunt Avunculus Carolus Antonios della Banca, & Patrus magnus Joannes di Filippo, neve bona Pupilli dimittere, cum ad legitimam pervenisset, aetatem, & tutelae, ac curae, quam invita matre susceperant, rationem reddere tenerentur, omnem navarunt operam, ut Joseph, hoc erat puero nomen, monasticae disciplinae nomen daret; nec minis nec verberibus abstinerunt. Cum nihil proficerent, indixerunt militiam. Fugit Joseph crudeles terras, & in matris domum, quae ad secundas venerat nuptias cum Joanne de Enrico Fogetano, sese recepit. Sors tamen eadem fuit, male habitus a Vidrico, qui eum domi suae egre ferebat; Patriam igitur, Avunculum, Patrumque magnum matris consilio revisit: iterum ab iis ventum est ad minas, & verbera. Inops consilii, animoque fractus adolescens consensum praestitit, ut Regularis fieret, nulla injecta mora ad Patres Ordinis Minorum Observantium, qui in Civitate Sepini sunt, ductus fuit, neve ab iis recusaretur, falsum tulit Avunculus testimonium publicum, quo cunctis patere testabatur alterum ex Augustino Vassallini superesse filium aetate majorem Josepho. Veltes itaque Ordinis, licet febri laboraret, suscepit, & licet probationis tempore aversum animum a disciplina Regulari, & metum ac vim sibi illatam sociis aperuisset, Professionem tamen emittere debuit, nomenque suscepit P. Augustini a Luceria; cavit tamen sibi, ut potuit, pluribus emissis protestationibus de vi metuque sibi illatis, deque animo proponendi, cum posset, nullitatem Professionis, necquicquam obstante quinquennio, aut Sacris Ordinibus. Biennio postquam nomen Regulari Ordini dederat, cum apud Avunculum esset, & quareretur de vi metuque sibi illatis, alter in alterum

terum manus iniecit. Coactus itaque Monasterium repetere, nullitatem Professionis numquam potuit proponere, nisi postquam Avunculus sero nimis conscientiae stimulis actus opem praestitit. Oblatus itaque Precibus Sacratissimo Principi nostro, a quo data fuit cognitio Amplissimi Patribus, mandata fuit Episcopo Jurisdictio, ut servata forma Constitutionis ejusdem Sacratissimi Principis, Processus Judicialis fieret. Formiter auditi fuerunt plures Regulares, pluresque testes Laici, Avunculus, qui lamentabilem historiam narrat. Victicus, & ipse P. Augustinus a Luceria. Episcopus animi sui sententiam his aperuit: *Quae ab Oratore in medium prolata sunt, certa atque explorata agnovi, usque adeo, ni fallor, ut ea omnia, quae ipsam praefer animi sui, voluntatisque sententiam, ut Religiosam vitam praeferetur, ac dein Professum ad merito reclamandum retardarent. aperte perspicantur; idcirco restitutionem in integrum concedendam pro: Ab Ordine, & defensore Professionis nihil haecenus habuimus: Dubium est.*
An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Dilata, & scribat defensor Professionis.

NOVARIEN. JURIS VISITANDI: Oppido Varalli, quod est in Valle Siccida Novariensis Dioeceseos Mons imminet prisca religione sacer, & maximis piorum hominum concursibus celebratus; speciem enim praefert Hierosolymitani illius, in quo humanae reparationis Mysterium consumatum est. Sedet in radicibus Montis Monasterium cum Ecclesia Virgini Matri dedicata, & in vertice Montis Eremitorium Sancti Sepulchri. Haec omnia Varalli Populus anno 1486. publico, legitimoque actu donavit B. Bernardino de Caymis Vicario Generali Ordinis Minorum Observantium, ejusque Fratribus, qui autoritate Innocentii VIII. Pontificis Maximi hanc donationem agnovit. In actu illo publico donationis aperte exprimitur Eremitorium Montis esse de membris dicti Monasterii idemque habetur in Instrumento publico possessionis traditae B. Bernardino de Caymis. Dum vixit Vir Beatus pax summa fuit inter ejus Fratres, & Varalli Populum, sed eo defuncto, plurima exorta sunt dissidia, quae nondum componi potuerunt. Origo fuit Arca, in qua Piorum oblationes, & eleemosinae reponuntur; hujus enim claves, Fratres, & Populus sibi vindicabant. Re a Consulibus Varalli delata ad Julium II. Summum Pontificem, oblationum, & eleemosynarum administratio Consulibus concessa fuit, dato Brevis ad Episcopum Novariensem. Idubi Fratres resciverunt, questi sunt de subreptione, & obreptione Brevis, & ab eodem Pontifice obtinuerunt, ut rei cognitio ad Episcopum Laudensem deferretur.

Hujus Cause exitus ignoratur, illud certum est a Gregorio XIII. Summo Pontifice id negotii datum fuisse Divo Carolo Borromeo ut controversias componeret. Adiit Vir Sanctus Montem Sacrum, sed in Febrem incidit, & inde decessit. Lites omnes subtilissime visum est Sisto V. immortalis memoriae Pontifici, qui lata Constitutione, voluit: *Curam, & Administrationem dicti Montis Varalli, Fabricae, Aedificiorum, Sacrarum Imaginum, eleemosynarum &c. perpetuo spectare debere tam ad dictum modernum, & pro tempore existentem Guardianum dic. domus Fratrum Minorum quam etiam ad dict. Universitatem, & Homines ipsius Oppidi Varalli: Mandavitque Episcopis Novariensibus: ut ad decorem ejusdem Sacri Montis, & Divini cultus augmentum Oratoria, Imagines, ac Mysteria Passionis ad Evangelicae historiae veritatem accurate fieri, exprimi, & suo ordine collocari curet, ac vocatis, & adhibitis in consilium viris aliquot prudentibus, & hujusmodi rerum peritis, certum locum, modum, & formam Fabricae, Aedificiorum, Oratorium, & SS. Imaginum assignet, atque a forma semel per ipsum Episcopum Novariensem praescripta non liceat Fabricariis, aliisque personis latum unguem recedere adiculas, &c. adicere, & de novo construere*

sine ipsius licentia Eidem Novariensi Episcopo, qui Ecclesie illi praeesset, facultatem indulgit, „ Tamquam Sanctae Sedis in hac parte specialiter Delegato, „ &c. in eventum discordiae Guardiani, & Consilii praefatorum libere, ut „ praefertur eligendi, & expensas, ut dictum est, suo arbitrio fieri mandan- „ di, quam etiam &c. Controversias, & dissensiones inter Guardianum, & „ Consilium ortas vel orituras cum omnibus incidentibus &c. summarie, de „ plano, sine strepitu, & figura Iudicii arbitrio suo decidendi, „ At neque hac Constitutione dissidia cessarunt.

Mandata igitur fuit Jurisdictio a Clemente VIII. Pontifice Maximo Cardinali Friderico Borromeo, ut Sacrum Montem visitaret, & si pax, & concordia restitui non posset ejiceret Patres Minores Observantes, & in eorum locum Fratres ejusdem Ordinis Reformatos substitueret. Ita factum est a Cardinali Borromeo, curante Populo Varalli Observantium remotionem, & ut Reformati sufficerentur, qui suffecti fuerunt, „ ut omnibus, & singulis gratiis pri- „ vilegiis etiam spiritualibus, Indultis, exemptionibus, Immunitatibus, & „ Indulgentiis, quibus alii aliarum ejusdem domorum Custodes, & Fratres „ utuntur, fruuntur, & gaudent &c. ac uti, frui gaudere possunt, & po- „ terunt quomolibet in futurum pari modo uti, frui, gaudere possint, & „ valeant, „ Mutatio tamen haec personarum speratam pacem non attulit: Ite- rum delegatus fuit Cardinalis Fridericus Borromeus, qui plura tulit decreta. Meditantes itaque *Fabriceri* Varallenses Ecclesiam in Monte sitam iterum in amplio- rem, & elegantiore formam adificare publico Instrumento protesta- tionem emisissent nullum sibi jus Patres Reformatos vindicare, atque asserere in ea Ecclesia posse, nisi juxta Xistnam Constitutionem. Exacto novae Ec- clesiae opere, eam Varalli Populus Reformatis tradidit, ut possent officiare, & celebrare non però *privative cum aliis Sacerdotes*, *che ciò faranno col consenso de' Fabriceri*, alia adjuncta fuerunt pacta, & reservationes, quas longum esset referre. Post haec nova inter Fratres, & Episcopum, nova inter Fratres, & Populum Varalli orta sunt dissidia: Episcopus Torniellus visitationem ex- plere in Sacro Monte contendebat: Populus dominium privativum ejusdem Montis Patribus denegabat. Lis cum Episcopo Novariensi tandem sopita fuit transactione inita anno 1647., qua inter alia conventa pactum fuit, ut Xisti- na servaretur Constitutio, ex qua Jus esset Episcopo Sacrum Montem adeun- di, & sacras inspicere Imagines, & formam tum adicularum, tum imaginum praefinire, *eccettuatenne però la Chiesa superiore del Monte fuori che nel caso di rivedere le robbe e spese fatte in essa da Fabriceri*.

Lis alia cum Populo a Senatu Mediolanensi anno 1750. finita fuit, itaut Pars utraque uti possideret, ita possessi nem prosequeretur ad nistrationis juxta Xistnam Constitutionem, & Decreta Cardinalis Friderici Borromei. Post obitum Novariensis Episcopi Tornielli nova lis acta fuit inter Patres, & Episcopum Maraviglia Tornielli Successorem quae tamen transactione sopita fuit, quam confirmavit anno 1671. Clemens X. Pontifex Maximus. Haec transac- tione probata fuit, & confirmata transactio inita inter Fra res, & Episcopum Torniellum; & hac praecipua pacta conventa fuerunt, „ che Monsignor Vescovo „ possa parimenti andare sempre, che le parerà. nella Chiesa superiore dell' „ Assunzione nel d. Monte nuovamente fabbricata, e riconoscere le Statue, „ Pitture &c. la sacra suppelletile, che si anderà facendo, spese fatte &c. „ Che per li due Corpi Santi e Reliquie &c. donate da Monsignor Vescovo „ Bescapè poste in d. Chiesa &c. possa Monsignor Vescovo dimandarne conto „ al Guardiano per sapere. come siano decentemente tenute: Che ogni vol- „ ta anderà Monsignor in detta Chiesa le sii sporta l'acqua santa dalla Persona „ Ecclesiastica più degna della sua corte senza cotta e stola; che restando la „ Chiesa vecchia di S. Carlo destinata per fare la Cappella del giudizio, ogni „ volta si facci, resti soggetta come le altre a Monsignor Vescovo: Che in „ virtù di questa nuova concordia non s' intenda derogato nè alla Constitutio- „ ne di Sisto V., nè al Breve di Clemente VIII., nondum tamen litium, & discor-

discordiarum finis fuit. Parochus, & Sacerdotes Varallⁱ sacra agere contendebant, aliasque explere Ecclesiasticas Functiones in Ecclesiis Fratrum, & præsertim in nova Ecclesia dedicata Assumptioni Beatiſſimæ Virginis, sed qui in Tribunali A. C. eo anno 1687. Juri dicundo præerat, secundum Fratres Reformatos pronunciavit. Acrior inde exarsit controversia inter Fratres, & Episcopum Novariensem Vicecomitem, qui cum in Ecclesia Sacri Montis Sacratissimum Eucharistiæ Sacramentum Populo ministrare vellet, Patres autem cunctarent, & moras necterent, ne claves custodiæ traderent, fera per vim aperta, & factis adorationibus, Sacramentum in ea non reperiit, atque ira percitus continuo Fratres omnes a confessionibus audiendis suspensos voluit, & Censurarum mucrone feriit. Data fuit a Summo Pontifice Causæ universæ cognitio Congregationi particulari, quæ contra Episcopum pronunciavit, nullam aliam Jurisdictionem sive ordinariam, sive delegatam competere dicto Episcopo visitandi dictas Ecclesias, Cappellas, Oratoria, ac totum Sacrum Montem, quam ad formam transactionis initæ inter bonæ memoriæ Josephum Mariam Maravigliam Episcopum Novariensem, ac RR. Fratres dicti Ordinis Minorum strictioris Observantiæ Reformatorum &c., & propterea omnes, & quoscumque prætenſos actus per dictum Dominum Episcopum factos, & attentatos in dictis Ecclesiis, ac in toto Sacro Monte contra, & præter formam dictæ transactionis tamquam nullos, invalidos, & attentatos annullamus, & revocamus.

Post hanc sententiam nullus Episcopus Sacrum Montem visitavit, & Julius Odeschalchi Episcopus Novariensis adiit quidem Ecclesiam novam, sed a Visitatione abstinuit, Licet a Laicis *Fabriceis* Varallensibus urgeretur, ut constat publico Instrumento. Qui nunc tamen Novariensi Ecclesiæ præest Episcopus, prævio, ut ipse narrat, consensu Patris Provincialis, Sacrum Montem visitare voluit, & plurima tulit Decreta, quæ singillatim in ejus libello numerantur. Confugerunt Patres Reformati ad hoc Sacrum Tribunal quæsti de nullitate hujus visitationis, qua & transactiones, & r s Judicatæ violantur, & petentes eam nullam, atque irritam ab Eminentissimis Patribus declarari. Auditus fuit ut fieri solet, Episcopus, qui tandem respondit. Causa nunc proponitur, datis utrinque libellis, e quibus Amplissimi Patres utriusque Partis rationes cognoscere poterunt: Longum enim quod narravimus, factum non patitur ut eas excerpere, & hic dare possimus, ne *Folium* in volumen excreſcat. Duo sunt Causæ hujus Capita:

- I. *An Actus Visitationis exerciti per Reverendissimum Episcopum Novariensem in Ecclesiis, & Cappellis Sacri Montis Varalli sustineantur, vel potius sint annullandi in casu &c., & quatenus negative ad primam partem, & affirmative ad secundam.*
- II. *An, & quomodo in posterum sit providendum in casu &c.*

Actus visitationis non sustineri, & in reliquis ad Eminentissimum Præſedum cum Sanctissimo juxta mentem.

NEAPOLITANA NULLITATIS PROFESSIONIS: Maritalis thalami genio contempto, & in crimine deprehensus Eliseus Priscolus gravissimas inimicitias cum nobilibus Viris amicæ consanguineis contraxit, quos nunquam pacare potuit, operam licet omnem navasset Pater Matthæus Laurus. Ut igitur inimicorum iram, & sicariorum insidias eluderet, nullum aliud supererat diffugium, nisi ut vel sacramento militari adstringeretur, vel Monastica disciplinæ nomen daret. Hanc elegit Eliseus, & Benevento, in quam Urbem sese receperat, Neapolim revocatus Monasterium Ordinis Sancti Joannis de Deo ingressus est, & Professionem emisit suscepto nomine Patris Januarii. Postquam per annos viginti octo in Ordine fuit, & officia gessit, nam, & Vicarii, & Conſultatoris generalis munera exercuit, nullam dicit Professionem, & in integrum adversus eam restitui postulat, quod, vi, metuque

gravissimo vitæ suæ adactus, non ex animi sui sententia eam emisit. Reiciendum eum esse contendunt Defensor Professionis, & Ordinis, quod vis, & metus illata non fuerunt, ut ipse Regulari Ordini nomen daret, sed ad vindicandum honorem ab eo laesum turpi adulterio elegisse eum hoc vitæ genus libenter, ut mortem fugeret: Arbitrium habuisse alia ratione vitæ suæ consulendi fuga, militia, aliisque; si placuit Professionem Regularem eligere, displicere non posse, quod semel placuit. A Patre Januario nihil habuimus. Dubium est.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Dilata ad sequentem.

Die Sabbathi 22. Maii 1751.

*Sess. 24. c. 1.
de Ref. Matr.*

NICIEN MATRIMONII: Post longas moras, & dilationes, quas obtinuit Baro Cajetanus Tondut, Causa hæc nunc proponitur, & ideo Eminentissimi Patres rogantur, ut *Folium Congregationis* habitæ die 13. superioris mensis *Februarii*, quo primum data fuit, & unanimi Amplissimorum Patrum consensu definita, iterum consulant, ut Dubium, quod sequitur, expediant.

An sit standum vel recedendum a decisio in casu &c.

Dilata ad primam.

*Sess. 25. c. 12.
de Ref.*

SANCTI MARCI SOLUTIONIS QUARTÆ DECIMARUM: Data fuit hæc Causa in *Folio Congregationis* habitæ die 24. transacti mensis *Aprilis*, placuitque Eminentissimis Patribus respondere *Dilata ad primam post proximam*; Obsequimur itaque eorum imperio, & Causam hic damus, cujus unum Caput est.

An, & in qua quantitate sit solvenda quarta Decimarum in casu &c.

Non propofita.

*Sess. 22. c. 8.
de Ref.*

CASELLANETEN. DOTIS: Causa hæc, quæ data fuit in *Folio ultimæ Congregationis* habitæ die 8. *hujus mensis*, responsum accepit -- *Dilata ad sequentem* -- Duo itaque nunc ejus Capita proponuntur.

I. *An subsidium Dotale Pii Montis Juvenazzi debeatur Elisabeth Chiesi, & in qua quantitate?*

II. *An sumptus, litis contra Episcopum per Exequutores Pii Montis erogati, desumi debeant ex redditibus ejusdem Pii Montis in casu &c.*

Ad I. Deberi pro tota summa maturata. Ad II. Affirmative pro rata taxanda coram D. Secretario.

*Sess. 25. c. 19.
de Reg. l.*

NEAPOLITANA NULLITATIS PROFESSIONIS: Dilationem obtinuit ad hanc Congregationem P. Januarius Priscolus in hac Causa, quæ data fuit in *Folio ultimæ Congregationis*. Rogamus itaque Eminentissimos Patres, ut idem *Folium* iterum inspiciant, Dubiumque expediant.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Dilata, & proponatur in prima, etiam unica. In reliquis nihil.

c. 6. **S**YRACUSANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. Species omnis hujus Causæ habetur in *Folio Congreg. habitæ die 14. mensis Martii anno 1750*. Propofita fuit in Congregatione habitæ die 18. *Aprilis* eodem anno. Dubio-

Dubioque, quod erat -- *An sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis in casu &c.* -- respondit Sacrum Tribunal - *Negative* -- Oblatis ab Episcopo novis precibus, Causa data fuit in *olio Congregationis* habitae die 12. Septembris eodem anno 1750., novoque Dubio, quod erat -- *An sit consulendum Sanctissimo pro Gratia juxta novus precis in casu &c.* -- Responderunt Eminentissimi Patres - *Affirmative*, & scribitur *episcopo juxta mentem* -- & post hanc definitionem expeditum fuit Breve Pontificium; quia vero in propositione Causae vocatus non fuerat Placidus Platamone Sacerdos, qui solus superest ex Collegio fundato a Margherita de Grandis, adiit hic R. P. D. Auditorem Sanctissimi, qui decrevit, ut Causa in hoc Sacro Tribunali proponeretur auditis Partibus. Proponitur nunc igitur, & respondendum est.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Prævio recessu a decisio, servandum esse Instrumentum foundationis.

REATINA UNIONIS: Everso funditus Oppido *Podii Poponieschi* in Sess. 21. c. 5. Diocesi Reatina, sola ruinis superfuit Ecclesia Beatae Mariae del Toggio, de Ref.

Populus autem in proximum locum, quem vocant *Flamignano*, sese recepit, ædificatis Domibus, conditoque Oppido non ignobili, cui sub sunt quinque Vici, inter quos est *Mercatum*. Ecclesiam illam Beatae Mariae del Toggio fuisse de Jurepatronatus Familiae *Papa*, dualque ejusdem Ecclesiae Cappellas fuisse pariter de Jurepatronatus Familiarum *Todini*, & *Gualdieri*, quæ Familiae *Flamineanenses* erant, probatur ex Testibus, actisque Visitationum Episcopaliū. Ecclesiam hanc vetustate dilapsam Populus *Flamineani* piis largitionibus, & oblationibus restituit, ampliavitque, claves retinuit semper, tenuesque redditus illius administravit. At, cum anno 1706. Cappellaniā de *Gualdieri* haberet Joannes Pompejus Parochus *Mercati*, preces hic obtulit Vicario Apostolico, qui eo tempore Reatinam Ecclesiam regebat, quibus narravit, *come dalla quondam Madre Lena Pompei sua Madre a sue proprie spese furisarcita una Chiesa chiamata la Madonna del Poggio Poponeschi già anata a terra, che poi seguentemente a causa di detto risarcimento, cresciuta la devozione con molto concorso di Gente, e Benefattori, si è moltiplicata qualche somma, per la quale si è fatta compra, ed assegna di diversi beni stabili, e perchè detta Chiesa è soggetta alla Parochiale di Mercato, spettandoli detto accrescimento, o per dir meglio il frutto di essa, supplica degnarsi unire tutti li Beni della Madonna del Poggio suddetto stante si trova esser soggetti alla Parochiale suddetta di Mercato*. His precibus ductus Vicarius Apostolicus, inauditis Patronis, inauditoque Populo, & Clero *Flamineani*, decrevit his verbis -- *Stante augmento Bonorum præfatorum eadem Bona unimus, & incorporamus Parochiali Ecclesiae Sanctae Mariae Mercati cum hoc, quod de fructibus, & redditibus eorundem Bonorum Orator ipse, & alii Rectores pro tempore existentes teneantur celebrare singulis mensibus Missas duas in Ecclesia Sanctae Mariae Lauretanae in Podio Poponiescho de recenti ex piis elemosynis, ut supra constructa sub cura supradicti Rectoris pro salute &c., & de Bonis, ut supra acquisitis fiat memoriæ in libro, seu inventario præfate Ecclesiae Mercati*. Memoria hæc facta fuit a Pompejo, hoc addito Bona ad ipsum spectare, sed ex Piorum oblationibus, & largitionibus comparata fuisse ex confessione ipsius Joannis Pompei adnotavit sua manu, qui inde Episcopatu Reatino functus, fuit Guingius.

Latuit Populo *Flamineani* ad hæc usque tempora Unio illa facta autoritate Vicarii Apostolici, nam Pompejus nihil mutavit; Ecclesiae curam, claves, custodiam semper retinuit Populus, sacra solemnia semper facta fuerunt a Sacerdotibus *Flamineani*, & Populus sacris pompis ad Ecclesiam ivit statim, ut solebat, diebus; sed Pompejo defuncto, Andreas Scialaret in Parochia-

li Mer-

li *Mercati* successor, postquam pluribus annis nihil ipse quoque mutaverat, tandem mutavit consilium, sibi que asserere cepit dominium, possessionem, & administrationem Ecclesiæ, eorumque omnium, quæ ad eam pertinerent, sacras suppellectiles arripuit, vetuit ne sacra solemnia fierent; atque hæc omnia titulo illius unionis. Id ubi Populus Flamineani rescivit, ad Eminētissimos Patres confugit de nullitate illius unionis querelam proponens. Auditus fuit, ut fieri solet, Episcopus Reatinus, & nunc Causa proponitur, urgente Populo nullitatem illius unionis, quod vocati, atque auditi non fuerint Patroni Ecclesiæ, & Cappellarum, audita non fuerit Communitas Flamineani, in cuius Territorio sita est Ecclesia, cuius Populus curam, custodiam, & possessionem illius hætenus habuit: Falsa a Pompejo narrata fuisse, itaut unio nulla fuerit, vitii obreptionis, & subreptionis infecta; Falsum esse restitutam fuisse Ecclesiam a matre Pompei, cum reparata, & amplior facta fuerit a Populo Flamineani; falsum esse Bona ab ipso Pompejo tradita fuisse, cum comparata fuerint ex oblationibus, & largitionibus Piorum; falsum esse Ecclesiam illam subiectam fuisse Parochiali *Mercati*, cum sit extra fines, & limites illius Parochiæ, & sita sit intra limites, finesque Flamineani, Addit nullam fuisse causam, ob quam Ecclesia uniretur Parochiali *Mercati*, nec satis esse causæ utilitatem Parochi. Postulat igitur, ut quando Ecclesia in Territorio Flamineani sita est, administrationem, curam, custodiam illius ad Communitatem Flamineani spectare definiatur, uti hætenus observatum est. A Parocho *Mercati* nihil habuimus: Duo sunt Causæ Capita.

- I. *An Unio facta de anno 1706. per bon. mem. Bonaventuram Martinelli Ecclesiæ Beatæ Mariæ Virginis de Podio Poponisco alteri Ecclesiæ Parochiali Villæ Mercati substineatur in casu &c.*
- II. *An, & cui spectet Administratio dictæ Ecclesiæ de Podio Poponisco in casu &c.*

Dilata, & coadjuventur probationes.

*sess. 22. c. 8.
de Ref.*

CIVITATIS PLEBIS SUBSIDII DOTALIS, ET STATUTORUM: Testamento, quod condidit anno 1621. Manfueta Marfilii ex Oppido Plagarii Diæceseos Civitatis Plebis voluit, ut annuum subsidium Dotale certis Puellis præstaretur a Sodalitio Beate Mariæ *Rosarii*, quod erectum est in Ecclesia Sancti Silvestri ejusdem Oppidi, his verbis, quibus voluntatem suam aperuit, „Lascia per amor di Dio alla venerabile Compagnia del Santissimo Rosario di questo Castello del Piegaro feudi 200 moneta &c., quali „volendosi ritenere in mano l' infrascritti suoi eredi, e successori li possino „ritenere, e fruttarseli, e non possino essere forzati a pagarli se non di loro „spontanea volontà, con questo peso, ed obbligo ogn' anno detta Testatrice „grava gl' infrascritti eredi, che siano tenuti, & obligati eternamente in „perpetuo pagare alla detta Compagnia, e loro Officiali pro tempore per „l' interesse, e frutti di detti scudi 200. scudi 14. ogn' anno, con li quali „scudi 14. detti Officiali pro tempore siano tenuti, ed obligati ogn' anno nel „giorno dell' Assunta, o Santa Maria di Marzo dare la Dote a una Zitella „per maritarsi, che sia povera, e di buon Padre, e Madre nata, e di legitimo matrimonio, e sia di detto Castello, e non fuor del Contado di esso, „qual Zitella si debba estrarre a sorte tra tutte quelle si metteranno a partito, to, servato l' ordine come sopra, e quella sarà estratta, quella abbia la „detta dote di scudi 14. „Heredes satis caute quantitatem illam scut. 200. solverunt Sodalitio, atque ita sese ab annua præstatione scut. 14. liberarunt: Sodalitium contra, licet fors illa scut. 200 non præstet annos redditus sc. 14., subsidium tamen dotale in hac quantitate scut. 14. Puellis præstiterunt, itaut hoc legatum nullam Sodalibus utilitatem, sed detrimentum potius attulerit.

Pia Testatricis voluntas per centum, & qui excurrunt annos, hac methodo servata fuit, ut Sodales, prævio scrutinio, admitterent Puellas, quarum nomina in urnam essent conjicienda, rejectis iis, quæ carerent qualitatibus illis, quas voluit Testatrix, & ex admittis fieret sortitio Puellæ, cui dos esset præstanda. Hanc methodum turbarunt die 18. Martii anno 1749. quatuor Puellæ ex sex, quæ petebant, ut admitterentur; due siquidem admittæ fuerunt, quatuor per scrutinium Sodalium rejectæ fuerunt, quod carerent qualitatibus a Testatrice designatis. Rejectæ ad Episcopum confugerunt, qui ope Vicarii sui Generalis sortitionem distulit ad diem 15. Augusti, qua Festum Assumptionis Beatissimæ Virginis agitur. Ipse interim constitutiones, & statuta hujus Sodalitii, licet ea jam haberet, scripsit. Adventa die 15. Augusti, Antonius Pezzaglia Rector Parochialis Ecclesiæ Sancti Silvestri, ita jubente Episcopo, Puellarum sortitionem fecit, & quot admisit, tot extraxit ab urna: Quatuor hæc fuerunt, quas inter tres rejectæ fuerant a Sodalibus die 16. Martii. Sodales ad hoc Sacrum Tribunal confugerunt, & data fuit, ut moris est, ad Episcopum Epistola. Episcopus, antequam rescriberet, mandavit eidem Rectori Parochialis Ecclesiæ Sancti Silvestri, ut Sodalibus proponeret statuta, quæ ipse scripserat. Lecta hæc fuerunt, eorumque capita omittis secundo, & tertio, quæ ad rem non pertinent hæc sunt, „ I. Che ogni volta debba farsi Congregazione per qualunque affare &c non „ possa farsi con minor numero di due Terzi dei Fratelli altrimenti sia nulla. „ IV. Che a norma del Testamento di Manfueta Marsili &c possa qualunque „ Zitella del solo Castello del Piegaro, e suoi Borghi concorrere, purchè non „ sia minore d'anni 15. V. Che qualunque Zitella, che voglia concorrere, „ debba due mesi avanti il giorno dell' Assunta, o di Santa Maria di Marzo „ aver presentato in mano del Priore pro tempore il Memorale approvato „ dal Pievano coll' attestato di povertà, onestà, ed altri requisiti. VI. Che „ qualunque Zitelle, le quali siano nate in questo Castello e suoi Borghi; „ ma di Padre, e Madre forastieri non possino ammettersi, se loro Padre, „ e Madre non ci abbiano acquistato domicilio coll' averci dimorato almeno „ diecianni. VII. Che otto giorni avanti l' Assunta, o Santa Maria di „ Marzo debba convocarsi la Congregazione, nella quale si legano li Me- „ moriali delle Zitelle, e si scrivino li nomi di esse in un foglio, e nel gior- „ no dell' estrazione detti nomi scritti in briglioli eguali si mettino dentro „ una beretta, poi si chiami un Ragazzo, che ne estragga uno, e quella „ Zitella abbia la dote. VIII. Che in qualunque difficoltà possa occorrere si „ ricorra al Pievano, ed in caso non resti sopita, si ricorra a Montignone, „ o Vicario Generale.

Hæc statuta uno consensu a Sodalibus rejecta fuerunt. Post hæc rescriptis Episcopus, sed rem longe aliter narravit; At enim Sodales uno consensu animorum convenisse condenda esse statuta: his conditis, juxta eorum dispositionem factum fuisse Puellarum concursum. Hinc precibus, quas Sodales obtulerant, rescriptum fuit ab hoc Sacro Tribunale -- *Lectum, & Episcopus mandet servari statuta*. Has artes Episcopi ubi agnoverunt Sodales, iterum preces obtulerunt Eminentissimis Patribus, iterumque auditus fuit Episcopus. Ut jus suum unicuique tribuatur, Causa nunc proponitur. Urgent Sodales voluntatem Testatricis esse servandam, & juxta eam dotes esse distribuendas, præmittendum igitur necessario esse scrutinium, ut inquiratur de qualitatibus, quas ipsa voluit, & quæ illas habent, Puellæ admittantur, quæ iis carent, rejiciantur; inter admittas forte, & urna prælationem definiri: hanc methodum servatam fuisse hætenus per centum, & ultra annos: Statuta Episcopi, quæ novam formam inducunt, voluntati Testatricis adversari, adstringere libertatem, & iniquam conditionem inferre, & Puellis, & Sodalibus: primum, & quartum eorum Caput pugnare cum dispositione juris, qua cautum est, ut satis sit major pars Corporis, Collegit, Capituli, ut rite, recteque facta dicatur deliberatio: Puellas non decimoquin-

to, sed duodecimo anno viri potentes esse, ideoque ea ætate jure petere dotem; qua nubant: Iniquum esse, quod quinto capiti constitutum fuit, nam Puellæ, licet habeant qualitates, quas voluit Testatrix, non possent admitti, quia præstituto tempore preces non obtulerunt: Testatricem ad solam natiuitatem Puellarum in Comitatu Plagarii respexisse, non ad civilitatem Parentum, ut absurdum sit, quod sexto capite statuit Episcopus: septimo capite tolli scrutinium, quod satis aperte voluit Testatrix; octavo tolli jus Sodalium, qui in Congregationibus agere solent inter eos, si quæ occurrat difficultas in distributione dotium; Jura Testatrice non fuisse datum Plebano, sed Sodalitio: Ad Episcopum, ejusque Vicarium eundum esse, cum judicialiter agenda res sit, non vero cum componi res possit a Sodalibus; Nullam denique habendam esse rationem de iis, quæ ab Episcopo proposita fuerunt: Scrutinium nempe Puellarum verecundiam pulsare, quia rejectio censeri possit facta ob inhonestatem. idque in causa esse, quod plures non veniant ad dotem petendam: sola enim inhonestas non est, quæ facit, ut Puellæ rejiciantur, sed illarum qualitatum defectus, itaut nonnisi inique cogitari possit rejectas fuisse ob inhonestatem; si qui sint, qui ita cogitent, nihil pertinere ad Sodales, qui Testatricis voluntatem exequuntur, imputare sibi debere eas Puellas, quæ cum qualitatibus, quas voluit Testatrix, careant, concurrere voluerunt: Ex his concludunt Sodales abolenda esse nova hæc statuta, & vetustissimam consuetudinem esse servandam.

Hæc Sodales. A Promotore Fiscali nihil habuimus. Duo sunt Causæ Capita.

I. *An subsidium dotale relictum per Mansuetam Marsilii sit distribuendum ad formam illius Testamenti; seu potius juxta methodum præscriptam a Reverendissimo Ordinario in casu &c.*

II. *An sublineantur statuta condita a Reverendissimo Ordinario sub die 1. Junii 1749. in casu &c.*

Dilata, & spectetur novus Episcopus:

555. 240c. 124
de Refo

L EODIEN. SERVITI: Ad Altaria Collegiatae Ecclesiæ Sancti Martini Leodii sex prisco tempore fundata fuerunt Beneficia, duo ad Altare Sancti Leodegarii, quorum alterum primæ, alterum secundæ Foundationis nuncupatur, tertium est ad Altare Sancti Joannis Baptiste, quartum ad Altare SS. Huberti, Ægidii, & Leonardi, quintum ad Altare SS. Martini, & Odæ, sextum denique ad Altare SS. Vincentii, & Agabiti. De collatione horum Beneficiorum pluribus exortis controversiis, transactione sopita fuerunt, qua conventum fuit, ut jus nominandi, & præsentandi ad Capitulum spectaret, jus vero instituendi ad Decanum, ut præsentati, & instituti jurisjurandi religione tenerentur personalem residentiam Ecclesiæ præstare; si vero tribus mensibus abessent, privarentur Beneficio, & posset illico Capitulum præsentare alium a Decano instituendum. Hanc transactionem confirmavit anno 1493. Alexander VI. Pontifex Maximus. His Beneficiis singulis onera quædam adjecta fuerunt, quæ temporum edaci dente absumptis fundationum diplomatis, implere recusabant Beneficiati, ideoque Ernestus a Bavaria Episcopus, & Princeps Leodienfis anno 1600. statuit, ne quid Ecclesia, Divinusque cultus detrimenti caperet, singulis Beneficiis certum juxta veterem consuetudinem onus præfinire, quod a provitis sive Episcopali, sive Apostolica autoritate impleteretur, Beneficiis itaque erectis ad Altaria S. Leodegarii secundæ foundationis, SS. Vincentii, & Agabiti, & SS. Huberti, Ægidii, ac Leonardi onus constituit Hebdomadarii: Beneficiis erectis ad Altaria SS. Martini, & Odæ, & S. Leodegarii primæ foundationis onus tribuit Diaconi, & Subdiaconi in sacris solemnitatibus: cæteris Beneficii onus dedit Custodis Chori, potestate data Decano, & Capitulo Beneficiatos compellendi ad implenda hæc onera sequestratione fructuum Beneficiorum.

Agnoverunt omnes Beneficiati sua Beneficia his oneribus fuisse dudum obstric-
ta,

2a, ideoque Nuncius Apostolicus Colonienſis ſequenti anno 1601. Decretum hoc Epifcopi Erneſti confirmavit. Servata hæc lex fuit ad annum uſque 1703., quo tempore; cum Beneficiati a muneribus hiſce deſederent, Capitulum preces obtulit Optimo Principi Clementi XI., quibus poſtulatbat, ut declararetur eadem Beneficia, vel eſſe manualia, & ad ejuſdem Capituli nutum amovibilia, vel ſi reſidentialia eſſent, ut facultas eſſet Capitulo negligentes ſervitium præſtare Beneficio privandi. Data fuit poſtulationis huius cognitio Sacro huic Tribunali, & propoſitis in *Congregatione* habita die 27. Martii anno 1706. tribus hiſce Dubiis, I. An ſex Beneficia, de quibus agitur, ſint manualia, & amovibilia, ſeu potius reſidentialia. II. An ſint reſidentialia, & quale ſervitium Beneficiati præſtare teneantur. III. An, & quibus pœnis poſſit procedi contra non reſidentes, & inſervientes in caſu &c. *Reſpondit Sacrum Tribunal* -- Ad I. Negative quoad primam partem, affirmative quoad ſecundam. Ad II. Eſſe reſidentialia, & teneri ad ſervitium præſcriptum in Decreto Epifcopi Erneſti. Ad III. Affirmative ad formam literarum Alexandri VI., & amplius in omnibus, ut in *lib. 56. decret. p. 48.* Hæc Sacri Tribunalis definitio dubitationem omnem abſtulit, & Beneficiati onera ſuis Beneficiis injuncta impleverunt. Anno 1722. Henricus Corroyus ex reſignatione Beneficium obtinuit erectum ad Altare S. Leodegarii ſecundæ foundationis, & agnoſcendo onus Hebdomadarii eidem tributum, illud implere promiſit, quod cum per ſe ipſum, quia nondum Sacerdos erat, explere non poſſet, ſeſe ad Sacerdotium infra annum ſuſcipiendum obſtriſtum voluit, & *pendente diſto anno, illud onus, & ſervitium per alium præſtare, eique honorarium conſuetum abſque ulla contradictione, & exceptione ad omnimodam dicti Rev. Capituli indemnitatem perſolvere*, ut ejus verba fuerunt.

Implevit Henricus promiſſa, datamque fidem liberavit, & Capitulum, ut ſervitii diligentiam rependeret, menſtruum ei ſtipendium florenorum quatuor assignavit. Hoc rerum ordine ventum eſt ad annum 1734., quo Henricus Beneficiatorum omnium nomine preces obtulit Capitulo, quibus narrabat veterem morem præſtandi quinque florenos menſtruos, petebatque, ut ad hanc quantitatem menſtrua præſtatio a Capitulo augeretur, Diſplicuit Capitulo hæc poſtulatio, & nimis imprudenter largitatem omnem ſuam revocavit, atque ita ob unius floreni quantitatem pluribus ſeſe litibus, & expenſis implicavit, nam Henricus Capitulum in juſ vocavit coram A. C., & declaravit ſe ad ſacra ſolemnia agenda paratum, cum tamen a Capitulo menſtruum ſtipendium quinque florenorum ſolveretur, emiſitque inde proteſtationem nolle ſe deinceps munus Hebdomadarii implere, niſi ſtipendium in ea quantitate præſtaretur, abſtinuitque factò ab implemento muneris ſui. Cauſa a R. P. D. Auditore Sanctiſſimi avocata fuit a Tribunali A. C., & mandata ſuit jurisdictio Sacro huic Tribunali. Capitulum Sacerdotem alium elegit, qui vice Henrici Hebdomadarii munere ſungeretur, & redditus Beneficii, quod Henricus habebat, ſequeſtratione detinuit. Removeri ſequeſtrationem petit Henricus ab Eminentiffimis Patribus, obtinuitque die 28. menſis Septembris anno 1737.: & poſt hæc cauſa ſiluit; ſed Henrici exemplo ductus Joannes Ægidius Lahay, qui Beneficium erectum ad Altare Sancti Joannis Baptiſtæ obtinebat, cuique onus incumbit Cuſtodis Chori, graviorem Capitulo litem movit. Duo igitur ejus Capita propoſita fuerunt in hoc Sacro Tribunali die 27. menſis Junii anno 1744., primum erat, An Reſtor Beneficii erecti ad Altare Sancti Joannis Baptiſtæ in Collegiata Eccleſia Sancti Martini Civitatis Leodien. teneatur adimplere munus Cuſtodis Chori ejuſdem Eccleſiæ Collegiatae, & quatenus affirmative. Alterum erat: An eidem debeat menſtrua retributio a Decano, & Capitulo diſceſſe Eccleſiæ Collegiatae, & in qua ſumma -- *Reſpondit Sacrum Tribunal* -- Ad I. Affirmative, & amplius. Ad II. Affirmative juxta conventionem, ut in *Theſaur. Reſol. Sac. Congreg. Vol. XIII. p. 136., & ſeqq.*

Post hæc Capitulum sero nimis obtulit Henrico stipendium illud florenorum quinque, quod Henricus postulaverat anno 1734. At ille, mutato consilio, litem, quam pro stipendii quantitate egerat, in aliam mutavit, negavitque Beneficium suum ad munus Hebdomadarii explendum teneri. Capitulum ter eum monuit, ut illud impleret, frustra semper; Confugit igitur ad Amplissimos Patres, postulans, ut liceret alium præsentare Decano juxta Constitutionem Alexandrinam in locum contumacis Henrici. Datis jam literis ad Officialem Leodiensem, Causa nunc duobus Capitibus collecta proponitur. Longum esset Capituli rationes longo libello datas excerpte, nam *Folium* in volumen excreveret. Ab Henrico nihil habuimus. Dubia sunt.

I. *An Rector Beneficii erecti ad Altare Sancti Leodegarii secundæ foundationis in Collegiata Ecclesia Sancti Martini Civitatis Leodien. teneatur adimplere munus Hebdomadarii dictæ Ecclesiæ Collegiata? & quatenus affirmative.*

II. *An Henricus Eustachius Coroy ejusdem Beneficii possessor incurrerit privationem dicti Beneficii ad formam literarum Alexandri VI., ita ut liceat Capitulo alium præsentare, & Decano illius instituire in casu &c.*

Dilata ad sequentem.

Sess. 24. c. 1.
de Res. Matr.

ALBINTIMILIEN. MATRIMONII: Omnem moverunt lapidem Hieronyma Mouleon, & Carolus Honoratus Tiberti, ut Magdalena filia nuberet Advocato Petro Felici Vento. Id etiam summa ope curavit Sacerdos Carolus Bottini, id omnes Magdalene consanguinei, compressam eam, vitiatamque dicentes ab Advocato, qui deprehensus in crimine Virginem uxorem ducere promiserit, quod tamen negat, semperque negavit Advocatus. Scripta igitur a Sacerdote Bottinio apocha sponsalium, eam detulit ad Advocatum, ut subscriberet, amicus alter Advocatus Michael Imberti. Cum re infecta rediisset Imbertus, recusavit enim constantissime Advocatus Petrus Felix apocham subscribere, tanta omnes exarserunt ira, ut necem ei indixerint, & Sacerdos Bottinius furens, cum porta egredi non posset, fenestra sese voluit dejicere, ut eo temporis puncto Advocatum interticeret. Rediit ad Advocatum Imbertus, & narratis quæ viderat, quæque audiverat, amicum suasit, ut aliam apocham, paucis mutatis subscriberet, quod factum fuit ab Advocato Vento protestationem emittente de nullitate actus, quod vi, metuque, non sponte, & ex animi sui sententia subscriberet. Hac apocha egerunt, ut Advocatus ad matrimonium contrahendum compelleretur, sed Rescripto Principis cautum fuit, ut res servato juris ordine cognosceretur. Movit id animos universæ Familix Mouleon, & Tiberti, ut ad necem Advocatus conquireretur, qui, ut suæ vitæ prospiceret, a Mentoni Oppido communi omnium patria discessit, & in Castro di Rocca-bruna apud fratrem sese recepit, petiitque a Judice, ut Processus judicialis fieret de minis inferendæ necis, utque Magdalena compelleretur a præsentarsi in Curia, e dedurre la sua pretesa querela con tutto ciò, e quanto pretende dal comparante.

Processus inceptus fuit, auditique fuerunt Testes de minis, quos inter Joannes Preti Magdalena Consobrinus. Biduo postquam hic testificationem fecerat, Advocatum prodidit; nam Tiberti a Curia Ecclesiastica impetraverant facultatem, ut matrimonium inter Advocatum Petrum Felicem Vento, & Magdalenam Tiberti coram quocumque Sacerdote contrahi posset, nullis præmissis publicis denunciationibus, & statuerant vi Advocatum cogere, ut matrimonium contraheret. Machinatio hæc fuit, ut Advocatus a Joanne Preti vocaretur in proximum prædium suum di Carnolese, ubi ad matrimonium contrahendum adigeretur coram Sacerdote Bottinio. Summo itaque

mane

mane convenerunt in idem prædium Carolus Honoratus Tiberti Magdalena Pater, ejusque filia, Sacerdos Bottinius, Honoratus Novalli, Joannes Preti, & Franciscus Giangian, quibus sese adjunxit in itinere ob vius Franciscus Grosso rogatus ab iis, ut Testis esset futuri matrimonii. Latuerunt omnes in parva casa, quæ erat in prædio. Tum Joannes Preti nuncium misit ad Advocatum Petrum Felicem, qui erat, ut diximus apud fratrem in Castro, rogans eum, ut ad prædium veniret allocuturus de re gravi: cum Advocatus cunctaret, alium, atque alium nuncium tubinifit. Accessit imprudenter ad prædium Advocatus, cui obviam factus Joannes Preti sermones necedere capit, cum alloquerentur, venit Carolus Honoratus Tiberti armatus parvo tormento bellico, quid inde eveniret audient Eminentissimi Patres ex ore Francisci Grosso testis feralis matrimonii. qui hac habet longiuscula quidem, sed necessario apponenda „ Mentre stavamo li, sentissimo persone, „ che passavano per la strada, ed allora quelli, che erano nella Casetta, „ dissero, e ello, ed allora sentissimo parlare il signor Avvocato Vento, „ ed il Sig. Giovanni Preti &c., e dopo lo spazio di un Credo in circa sentii „ sparare un' Archibufata, ed allora si aprì la porta della Casetta, quale era „ stata ferrata, e la Signora Madalena Tiberti si pose a gridare dicendo „ meschina me mio Padre, e tutti si misero a correre fuori della detta Casetta, „ ed io mi trattenni presso della Porta con un piede fuori, e l'altro dentro „ Pergit testis „ Vide, che il detto Vento aveva un labro, che gli cadeva tutto „ sangue, e vidi, che correva per andarsene fuori del predio suddetto, e „ correndo cadde, ed aveva un labro, che gli pendeva tagliato, e stacca- „ to per causa della ferita, ed aveva il giustacore tutto sparso di sangue, ed „ essendo caduto, tutti corsero, ed essendo alzato, il Padre gli disse vieni „ a sposare mia figlia, ed esso Sig. Vento li rispose ben volentieri, ed il Prete „ Carlo Bottini li disse, son qui come Ministro con tutti i miei ricapiti di „ Monsignore, se volete sposare mia cugina, che dopo tanto tempo sareb- „ be ora, ed il Sig. Vento rispose ben volentieri, ben volentieri, e di li se „ ne ritornarono tutti nella casetta suddetta, e li fu fatto il matrimonio in „ presenza di detto Giangian filio, Novello, mia, e del detto Sig. Ti- „ berti padre „ Convenit cum teste alter testis Joannes Preti datus ab ipsa Magdalena, licet in quibusdam, quæ ad rei substantiam vix pertinent dis- conveniat a Grosso; nec ambigitur a Carolo Honorato Tiberti idu tormenti bellici, quo armatus erat, percussum fuisse Advocatum: Ambigitur an aggressor fuerit, vel aggressus, quod dicit bonus ille Joannes Preti. Ita contractum fuit bellum hoc matrimonium inter cades, vulnera, & sanguinem, quo respersus fuit liber, & stola, quibus utebatur Sacerdos ille Bottinius minister, ut sese dixit, magni hujus Sacramenti. Vix contracto matrimonio, discessit nullo comite Advocatus Vento, sed tribus vulneribus saucius domum pervenire non potuit, debuitque consistere in Monasterio Patrum S. Francisci, quod est in via. Damnati fuerunt ad triremes a Fisco Carolus Honoratus Tiberti, Joannes Preti, Honoratus Novelli, & Franciscus Giangian, Magdalena vero exilii poena a tota Monaci ditione: Jussu est, ut traderetur processus Curie Ecclesiasticæ, ut contra Sacerdotem Bottinium agere posset Promotor, sed nihil egit. Poenam quoque fugerunt damnati, nam Advocatus Fiscalis affinis Tiberti appellationem impetravit, & a secundo Judice absoluti fuerunt omnes, damnato dumtaxat Carolo Honorato Tiberti in certam pecuniæ quantitatem.

Confugit Advocatus Vento ad hoc Sacrum Tribunal, ut nullum declareretur matrimonium metu contractum, & auditus Episcopus, totus fuit in Epistola sua, ut se excusaret de facultate cuilibet Sacerdoti data, ut quocumque loco, nullisque præmissis denunciationibus, præsens esse posset matrimonio inter Advocatum Vento, & Magdalenam Tiberti contrahendo. Causa vero numquam proposita fuit, præpedito Advocato bellis, quæ Regionem illam vastarunt. Rebus nunc compositis, urget, ut dissolvatur a laqueo injecto

primum fraude, dolove, in metu, qui constantissimum quemlibet virum concutere potuisset. Metum probari ex ipsa lamentabili historia hujus matrimonii, omnesque actus antecedentes, concomitantes, & subsequentes digito ostendere defectum consensus Advocati, quem metus in illis rerum angustiis expressit ab ore, non ab animo. A Magdalena nihil habuimus. Dubium est.

An constet de nullitate matrimonii in casu &c.

Pro consfectione Processus juxta mentem.

Die Sabbathi 19. Junii 1751.

QUatuor, quas subjicimus, Causæ dilationem habuerunt ab Eminentissimis Patribus ad hanc Congregationem, Tres primæ in ultima Congregatione habita die 22. transacti mensis Maii: Quarta in Congregatione habita die 8. ejusdem mensis. Rogatos itaque volumus eosdem Eminentissimos Patres, ut ad eas expediendas Folia earundem Congregationum consulant.

*Sess. 24. c. 1.
de Ref. Matr.*

NICIEN. MATRIMONII, cujus Caput est.
An sit standum, vel recedendum a decis in casu &c.

In decis, & amplius.

*Sess. 25. cap. 19.
de Reg.*

NEAPOLITANA NULLITATIS PROFESSIONIS, qua quæritur.
An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Negative, & amplius.

*Sess. 24. c. 12.
de Ref.*

LEODIEN. SERVITII, cujus duo sunt Capita,
I. *An Rector Beneficii erecti ad Altare S. Leodegarii secundæ foundationis in Collegiata Ecclesia S. Martini Civitatis Leodien. teneatur adimplere munus Hebdomadarii dictæ Ecclesiæ Collegiatae? & quatenus affirmative.*
II. *An Henricus Eustachius Coroy ejusdem Beneficii possessor incurrerit privationem dicti Beneficii ad formam literarum Alexandri VI. itaut liceat Capitulo alium præsentare, & Decano illum instituere in casu.*

Ad I. Affirmative, & amplius. Ad II. Negative, & amplius.

*Sess. 22 c. 9.
de Reformat.
Sess. 25 c. 13.
de Regular.
Sess. 25. cap. 8.
de Ref.*

VASIONEN., in qua tria Dabia disputantur.
I. *An Reverendissimo Ordinario Vasionen. visitare liceat venerabile Hospitale pauperum Infirmorum dictæ Civitatis, & pro recto illius regimine, & circa bonorum administrationem Decreta condere in casu &c.*
II. *An Dignitatibus, & Canonicis Ecclesiæ Cathedralis Vasionen. duobus ex Rectoribus dicti Ven. Hospitalis competat præcedentia respectu Rectorum Laicorum tam in Congregationibus, aliisque Functionibus dicti Hospitalis quam in subscriptione Resolutionum, & Mandatorum administrationem bonorum respicientium in casu &c.*
III. *An singulis Rectoribus sive Ecclesiasticis, sive Laicis absque aliorum consensu liceat privative munera dicti hospitalis exercere in casu &c.*

Ad I., & II. Affirmative. Ad III. Negative.

CIVITATIS CASTELLI JURISDICTIONIS: Data fuit hæc Causa in ⁴⁵ Folio Congregationis habitæ die 2. Augusti 1749. ut in *Thef. Resol. S. Cong. Vol. XVIII. pag. 67.*, sed proponi non potuit: Data iterum in Folio Congregationis sequentis, ut in eodem Vol. XVIII. definita non fuit, dilationem postulante Promotore Curia Episcopalis. Data tertio in Folio Congregationis habitæ die 22. Novemb. eodem anno, ut in eodem Vol. XVIII. Promotore Curia Episcopalis novam dilationem petente, novam ab Eminentissimis Patribus dilationem obtinuit. Postulat nunc Promotor Tribunalium Laicorum, ut ea definiatur, & Amplissimi Patres, repetita lectione Folii Congregationis habitæ die 2. Augusti anno 1749. respondere poterunt. An sit standum, vel recedendum a decisis die 26. Januarii 1625, & respective substineatur Decretum Episcopi in novissima Synodo anni 1746. in ordine cap. 26. de Foro Competen. in casu &c.

Sess. 24. c. 20. de Regul.

Non proposita.

NOLANA: Sex collecta Capitibus data fuit hæc Causa in Folio Congregationis habitæ die 20. mensis Junii transacto anno 1755. Tria Capita definita fuerunt, contumace Thoma Antonio Cartone Archipresbytero Ecclesie S. Petri ad Schafatum. qui in Jus vocatus non venit. Alia tria dilationem habuerunt: Quæ definita fuerunt hæc erant. I. An Episcopus Nolanus sive per se, sive eo impedito, per Convitatores sit manutendus in possessione visitandi Parochum, & Ecclesiam Parochialem Terræ S. Petri ad Schafatum in casu &c., & quatenus affirmative II. An substineatur excommunicatio a Convitatoribus Episcopi Nolani fulminata contra Parochum Thomam Antonium de Cortone in casu &c., & quatenus affirmative. III. An dictus Parochus incurrerit irregularitatem in casu &c. Respondit his Sacrum Tribunal affirmative. Petiit Archipresbyter audiri, & nunc IV. Dubia, iis, quæ definita non fuerunt, comprehensis, disputantur.

Sess. 7. cap. 8. de Ref. Sess. 21. c. 8. de Ref. Sess. 23. cap. 15. de Ref. Sess. 24. c. 9. de Refor. Sess. 25. c. 11. de Regul.

- I. An sit standum, vel recedendum a decisis quoad I. II. & III. Dubium in casu &c.
- II. An Parochus Ecclesie S. Petri ad Schafatum possit uti Insignibus Episcopalibus, Populum per eandem Ecclesiam, & Terram benedicere, & Thronum in dicta Ecclesia retinere in casu &c.
- III. An idem Parochus possit Confessarios approbare, licentiam concionandi concedere, & indulgentias publicare, sive potius prædicta spectent ad Episcopum Nolanum in casu &c.
- IV. An dictus Parochus possit concedere literas Dimissoriales, sive potius ab Episcopo Nolano teneantur Scholares dictæ Terræ prima Clericali Tonsura initiari, & Clericos tam ad minores quam ad Sacros Ordines promoveri in casu &c.

Dilata ad primam post proximam.

CONSTANTIEN. CANONICATUS: Redit ad Judicium Eminentissimorum Patrum hæc Causa, quæ data in Folio Congregationis habitæ die 27. superioris mensis Martii non fuit proposita, sed in sequenti Congregatione habitæ die 24. Aprilis, & proposita fuit, & definita. Duo erant ejus Dubia I. An protensa privatio, & nominatio Capitali substineatur, seu potius sit exequendum Rescriptum Sanctissimi in casu &c., & quatenus negative ad primam, & affirmative ad secundam partem II. An, & a quo tempore debeantur Canonico Stupfffructus, distributiones, & alia quæcumque emolumenta Canonicalia in casu &c. Respondit his Sacrum Tribunal Ad I. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam. Ad II. Quoad fructus præben-

Sess. 24. cap. 12. de Ref.

d.æ deberi pro toto tempore, in reliquis deberi a die reditus ad residentiam.
 Non placuit Capitulo Valdkirckii hæc definitio, & nunc ambigitur.
An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.
 Dilata ad sequentem.

*Sess. 14. cap. 7.
 de Ref.*

OSTUNEN. REINTEGRATIONIS AD PARTICIPATIONEM: Hæc quoque Causa secundas Eminentissimorum Patrum postulat curas. Dedicimus eam in *Folio Congregationis* habitæ die 24. transacti mensis *Aprilis* duobus Capitibus dispartitam. Primam erat: *An favore Maximiliani Nardelli, & Dominici Donati Carella sit locus extensioni gratiæ super facultate celebrandi Missas in quibuscumque Ecclesiis etiam Parochialibus.* Alterum erat: *An, & a quo tempore eisdem competat reintegratio ad participationem in Ecclesia receptitia Terræ S. Viti in casu &c.* Responsum fuit ab Eminentissimis Patribus. *Ad I. Negative. Ad II. Competere a die obtentæ gratiæ quoad Chorum, & Horas Canonicas tantum: nunc autem respondendum est.*
An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Quoad primum Dubium: In decisio, & amplius. quo vero ad secundum prævio recessu a decisio negative.

*Sess. 5. c. 2. de
 Ref. & Sess. 24.
 c. 4. de Ref.*

CIVITATIS CASTELLANÆ JURIS CONCIONANDI: Diuturno usu, cujus nulla memoria est, servatum fuit, ut in Ecclesia Collegiata Sancti Michaelis Archangeli Terræ Caprarolæ prædicationes verbi Dei haberentur per orbem, seu *turnum* a Patribus Minoribus Observantibus, Carmelitis Excalceatis, & Cappuccinis, quorum in eadem Terra sunt Monasteria. Post centenarii, & immemorialis temporis fugam Universitas illius Terræ, quæ stipendium solvit Sacris Oratoribus, liberum sibi nuper jus esse reputans eligendi quem vellet ad hoc prædicationis munus implendum revocavit turnum trium Monasteriorum. Adita fuit hac de re Sacra Congregatio, quæ Bono Populorum Regimini præposita est rescriptitque secundum Communitatem, sed adito a tribus Monasteriis R. P. D. Auditore Sanctissimi, data fuit Eminentissimis Patribus postulationis hujus cognitio. Auditus fuit, ut moris est, Episcopus, & nunc Causa proponitur, urgentibus Patribus nullum hac in re jus esse Communitati; solvat licet stipendium; prædicationis enim munus proprium esse Episcoporum, ideoque jus, & facultatem deputandi sacros Oratores non ad Communitates, sed ad Episcopos pertinere, nisi contraria sit consuetudo, quæ in Ecclesiis inferioribus, quidquid sit in Cathedralibus, licet quadragenaria sit, servanda est; ut tradunt *Barbos. ad Concil. Trident. sess. 5. de reform. cap. 2. n. 10. Pignatell. consult. Canon. 206. vol. 4. n. 15. 17. 37. & sequent. Card. de Luca Miscel. Eccles. disc. 27. n. 5. & in adnot. ad Conc. Trid. disc. 3. num. 6. Vener. in Exam. Episcop. cap. 50. n. 8. & sequent. Gavant. in Manual. Episcop. verb. Concio Sacra num. 24. & sequent.*, aliisque frequentissime.

Cum igitur nullum hac in re jus sit Communitati, cum Episcopo obstitit immemorialis consuetudo, consequens esse ut mutanda non sit dispositio, & methodus hæcenus servata, ut ad prædicationes verbi Dei admittantur per orbem tria Monasteria: Vetustas enim vicem legis obtinere debet, & possunt Patres proponere transactionem, pactus, Constitutionem Apostolicam, & alium quemlibet aptiorem titulum juxta vim cognitissimam temporis centenarii: Ex hac vetustate colligi spectandum non esse, quod a Communitate excipi solet agi de actibus facultativis, in quibus nullum habeat locum præscriptio, & stipendium sive eleemosinam ab ea præstari, ut omnis æquitas postulet, jus eidem dandum esse eligendi sacrum Oratorem, non enim facultativi dici possunt actus qui, sciente, & patiente Episcopo, singulis annis facti sunt, nec de præscriptione querendum esse, sed de consuetudine interpretativa, & præsumptiva juris non contra Communitatem, quæ hac in re nullum habet titulum, sed contra Episcopum: Communitatem vero, quæ sti-

pendium, seu eleemosynam præstare hætenus suevit, compelli posse etiam Censuris, ad illam præstandam, licet Oratorem sacrum non eligat, ut ex aperta Tridentini sanctione docuerunt *Leo in Thesaur. For. Eccles. par. 1. c. 8. num. 6. Bellet. disquis. Cleric. tit. de Cler. debitor §. 15. num. 7. Campanil. in divers. Jur. Canon. rubric. 12. cap. 13. num. 17. Barbosa de offic. Episcop. par. 3. allegat. 25. num. 12. Pignatell. consult. canon. 206. num. 33. & 54. vol. 4. Monacell. in Formular. tom. 1. tit. 12. form. 7. num. 6. Sperell. decis. Eccles. 70. num. 1. 7. & 13. Panimoll. dec. Eccles. 91. annot. 2. num. 8. & 13.*

Hæc Patres: In libello Communitatis urgetur stipendium ab ea solvi: rem esse de actibus facultativis; eademque potestate, qua placuit servandum esse turnum, potuisse placere, ne servaretur: constare de titulo certo turni trium Monasteriorum ex decreto nempe Conciliari anno 1624: hunc titulum non esse coactivum, sed voluntarium ideoque frustra objici tempus centenarium. Sunt alia, quæ ex eodem libello nobis sero nimis dato cognosci poterunt ab Eminentissimis Patribus Dubium est.

An Jus deputandi Concionatorem in Ecclesia Collegiata S. Michaelis Archangeli Terræ Caprarolæ libere spectet ad Communitatem ejusdem Terræ, seu potius ipsa teneatur alternative per turnum eligere Patres Minores Observantes, Carmelitas Excalceatos, & Cappuccinos in casu &c.

Negative ad primam partem: Affirmative ad secundam, & amplius.

Die Sabbathi 10. Julii 1751.

CONSTANTIEN. CANONICATUS; Indulta fuit Capitulo Valdkirchii dilatio ad hanc Congregationem in hac Causa, quæ data fuit in *Folio ultimæ Congregationis habitæ die 19. transacti mensis Junii* ideoque poterunt Eminentissimi Patres Folium illud iterum consulere, ut definiant. *Sess. 24. c. 12. de Ref.*

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

In decisis, & amplius.

BOVIANEN. SEUSEPINEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM: Speciem omnem, rationesque hujus Causæ legerunt Eminentissimi Patres in *Folio Congregationis habitæ die 8. superioris mensis Maii* qua die rescripserunt -- Dilata, & scribat defensor Professionis -- Scripsit ille, & nunc Causa proponitur, ac respondendum erit ab Amplissimis Patribus. *Sess. 25. cap. 19. de Reg.*

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Affirmative.

CASTELLANETEN. DOTIS. Data fuit hæc causa in *Folio ejusdem Congregationis habitæ die 8. superioris Mensis Maii* sed proposita non fuit, Capitulo dilationem petente. Iterum data fuit in Congregatione habita die 22. ejusdem Mensis Maii & duobus ejus Capitibus, quorum I. erat: *An subsidium Dotale Pii Montis Juvenazii debeatur Elisabeth Chiesi, & in qua quantitate?* Alterum vero: *An sumptus litis contra Episcopum per Exequutores Pii Montis erogati desumi deberent ex redditibus ejusdem Pii Montis in casu &c.* respondit Sacrum Tribunal: *Ad I. Deberi pro tota summa matrata. Ad II. Affirmative pro rata taxanda coram Domino Secretario. Ad novum reddit judicium hæc definitio, & respondendum est.* *Sess. 22. c. 8.*

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

In decisis, & amplius.

TUDERTINA: Dedimus omnem Causæ hujus speciem, & rationes, quæ in ea sunt, in *Folio Congregationis habitæ die 16. Januarii* hoc anno. *Sess. 25. c. 4. de Ref.*

Pla-

Placuit Amplissimis Patribus respondere -- *Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem*; quæ fuit, ut Episcopus mitteret instrumentum unionis factæ a Francisco Maria Bichio Episcopo Tudertino anno 1664. trium Beneficiorum simplicium, quorum primum nuncupatur *Hospitale Sancti Terentiani*: alterum *Sancti Petri de Cenito, sive de Cammerata*: tertium *Sancti Sebastiani* erectum in Ecclesia Cathedrali Tuderti. Implevit Episcopus mandata Sacri Tribunalis, & in instrumento, quod misit, hæc habentur -- *Ecclesia Curate sub titulo Sancti Michaelis Archangeli Castrorum Ceccanibii, & Podii Aprici insimul unit, incorporavit, & univit Hospitale Sancti Terentiani ad præsens possess. per Rev. Carolum Zibellinum, & Beneficium simplex sub titulo Divi Sebastiani in Ecclesia Cathedrali, & aliud Sancti Petri de Cammerata, quorum Rector est Dominus Hieronymus Fabrus. Ex his nihil posse colligi, quod officiat postulationi suæ disputat Parochus Castri Ceccanibiorum. Poterunt itaque Eminentissimi Patres repetita lectione Folii illius Congregationis, idem, quo tunc propositum, fuit, Dubium dissolvere.*
An Parochus Ecclesiæ Castri Ceccanibiorum teneatur celebrare Missas duas pro qualibet hebdomada in Cappella Sancti Sebastiani erecta in Ecclesia Cathedrali Civitatis Tuderti in casu &c.

Affirmative, & amplius.

Sess. 21. cap. 6.
de Refa

PLAGENTINA EXEMPTIONIS: Domus, quam Dominicus, alique Fratres Schiavi Placentiæ incolunt, sita est intra fines Parochialis Ecclesiæ Sancti Hilarii cujus Parochiæ Rector est, sive Præpositus Sacerdos Corradinius. Gravibus inter Fratres Schiavi, & hunc Præpositum exortis inimicitiiis, Episcopus prudentissime solvit eosdem Fratres ab obligatione implendi præceptum Paschale in Ecclesia Parochiali Sancti Hilarii, facta iisdem potestate illam adimplendi in alia Parochiali Ecclesia, evenit id duobus annis, nuper autem iidem Fratres preces obtulerunt Sacratissimo Principi nostro, quibus postulabant exemptionem a cura illius Præpositi, utque curæ Parochi viciniore subiicerentur, donec Præpositus ille in ea Parochia esset. De hac postulatione cognoscere Amplissimos Patres voluit Optimus Princeps. Auditus, ut fieri solet, Episcopus causas retulit, quibus Fratres Schiavi moverentur: anno 1742., bello fervente, accusatum fuisse Dominicum a foemina vilissime conditionis, quod Principi maledixisset, plurimasque ærumnas pati debuisse, antequam ab impieto crimine purgaretur, ob falsam testificationem, quam hac de re fecerat oretenus bonus ille Præpositus: anno 1744. discordias excitasse Præpositum inter matrem Fratrum Schiavi, & uxorem Domini, itaut mater cum duobus filiis Sacerdotibus domo secesserit, & post hanc secessionem novas excitasse discordias sequuta fuisset divisio, nisi duo fratres sibi invicem aperuissent authorem, & excitatorem discordiarum, & litium: Anno 1746. callidis artibus Præpositi auctam fuisse a Congregatione Parochorum pensionem tabernæ, quam alieno nomine fratres exercent, itaut dubitatum fuerit a Parochis, an licite augmentum illud retinere possent, quod illicite fuerit quæsitum.

Nondum causarum finis; cepisse Præpositum crebris visitationibus, secretisque sermonibus excolere Theresiam Schiavi eorum sororem, quæ domi erat in viduitate, eamque avertisse a confessario moribus, & doctrina perspecto, quo solebat uti; Prohibuisse fratres has visitationes, & domesticos sermones; Præpositum egisse epistolis etiam amatoriiis diuturnisque colloquiis in Sede Sacramentali, in Sacratio, in Aedibus Parochialibus, & in ipso Parochi cubiculo, non levi, & viciniæ, & Civitatis scandalo, quod tandem cessavit fuga viduæ, quæ novas nuptias contraxit cum Petro Callegario filio sororis Præpositi, magno familiæ Schiavi dedecore ob inequalitatem non ætatis tandem, sed etiam conditionis. Episcopus secundum fratres Schiavi sentire videtur ea præsertim ratione, quod non agatur in presenti, nisi de personali

nali Cratorum exemptione ad illud tantummodo tempus, quo perseveraverit possessio dictæ Ecclesiæ penes Præpositum modernum Corradini. Addunt fratres causas has satis esse, ut Præpositus ab Officio removeretur juxta sanctionem Tridentini, quam præverant Pontificum Constitutiones in Cap. veniens de renunciat. cap. 1. de elect. cap. ex literis de homicid. traduntque Bellett. disquis. cleric. par. 1. de discipl. cleric. §. 15. num. 18. Antonell. de regim. Eccles. lib. 2. cap. 4. num. 13., ita ut nulla esse debeat dubitatio exemptionis indulgentiæ ab ejus cura, & jurisdictione, cum id utroque jure cautum sit leg. unica Cod. si quacumq. præd. potest cap. cum recipimus. de privileg. & cap. cum auctoritatem eod. tit. in VI., ut enim pater abutens patria potestate cogebatur filium emancipare leg. 1. §. Dispiciamus ff. de his qui sui, vel alien. jur. sunt, & Dominus inique agens in servum compellebatur eum manumittere leg. si Lenones Cod. de Episcop. audien. leg. fin. Cod. de spectat., ita Clericus dimititur e manu, & potestate Episcopi, ut late Francesc. de Eccles. Cathedral. cap. 30. Lotter. de re benef. quæst. 24. Card. de Luca de judic. disc. 3. & Parochiani solvuntur a jurisdictione, & cura Parochi, ut latissime congestis exemplis differit Ursaya discept. Eccles. tom. 3. par. 1. discept. 19. A Præposito nihil adhuc habuimus. Dubium est.

An sit locus provisioni pro exemptione a Cura in casu &c.

Ad mentem.

L EODIEN. INDULTI: In insigni Collegiata Ecclesia Oppidi Tungrensis Leodienfis Diœceseos nullæ sunt Præbendæ distinctæ, sed ex fructibus bonorum, prædiorumque Capituli fit Massa, quam vocant *Grossum*, quæque semel in anno inter Canonicos dispertiri, & dividi solet. Alia quoque fit Massa *Anniversariorum*, quæ suum habet dispensatorem, quæque componitur partim pecunia, partim speciebus, ex emolumentis Anniversariorum, quæ a Canonicis, aliisque piis defunctis relicta fuerunt, a Capitulo certis, statisque diebus agenda. Participes sunt de his emolumentis, qui intersunt, neque Canonici tantum, sed etiam Beneficarii, & Vicarii Ecclesiæ pro duabus tertiis Partibus; Sunt denique in eadem Collegiata Ecclesia distributiones quotidianæ, quæ tamen tenuissimæ sunt. Canonicatum in hac Ecclesia obtinuit Thomas Philips Anglus, qui in Britanniam transiturus, ut opem ferret iis, qui ad Catholicam Fidem, & Romanæ Sedis obsequium redire vellent, impetravit anno 1741. a Sacratissimo Principe nostro privilegium his verbis, „ Ut durante tua in Angliæ Regno absentia, ac toto occasione Missionum per te peragendarum tempore, omnia, & singula Canonica-
„ tus, & præbendæ præfatorum fructus, redditus, proventus, jura, ob-
„ ventiones, & emolumenta quæcumque, exceptis distributionibus quoti-
„ dianis, ad te ratione eorumdem Canonicatus, & Præbendæ, si in dicta Ec-
„ clesia resideres, & Divinis Officiis singulis diurnis, & nocturnis horis assi-
„ due interesses, spectan., & pertinen. cum ea integritate percipere, exi-
„ gere, & levare, ac in tuos usus, & utilitatem convertere licite, & libe-
„ re possis, non secus ac si Choro, & Divinis Officiis præsens personaliter
„ resideres, & interesses autoritate Apostolica tenore presentium concedi-
„ mus, & indulgemus.

Paruit, ut par erat Capitulum literis Pontificis, lato decreto Capitulari, & Canonicus Philips non solum redditus Massæ *Grossi*, sed etiam emolumenta alterius Massæ *Anniversariorum* percepit ab anno 1741. quo in Angliam transvectus est ad annum 1749., quo Beneficarii, & Vicarii quærelas ad Capitulum detulerunt de injusta emolumentorum perceptione, quæ veniunt ex Massæ *Anniversariorum*. Capitulum preces obtulit Sacro huic Tribunali, ut declararetur, an hæc emolumenta comprehendere deberent in privilegio. Auditus fuit Vicarius Generalis Leodienfis, qui longa epistola

- utriusque Partis rationes retulit. Urget itaque Capitulum emolumenta hæc Anniversariorum iis dari ex juris dispositione, qui præsentés sint, non iis qui absint, licet privilegium habeant: ut præsentés reputentur *Navarr. conf. 13. de cler. non resid. Monet. de distrib. quotid. par. 2. quest. 14. num. 22. Cened. quest. canon. cap. 1. n. 5. Antonell. de jurib. & oner. cler. lib. 2. par. 5. cap. ult. num. 179. & seqq. Carol. Anton. de Luca ad Ventrigl. adnot. 19. §. 2. n. 3. & 4. Card. Petra ad Constit. 12. Innocent. III. sess. 2. n. 22. & seqq. tom. 2. Panimoll. dec. 20. adnot. 3. n. 74. Ideoque cum privilegium exprimat omnia, & singula Canonicatus, & præbendæ præfatorum fructus, redditus, proven-tus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque, trahi non posse ad emolumenta Anniversariorum, quæ non veniunt ex Canonicatu, & Præbenda, sed ex foundationibus, & legatis Piorum Testatorum *Fagnan. in cap. licet 32. n. 2. & seqq. de Præben. Piton. discept. Eccles. 1. n. 35. Eoque amplius, quod in privilegio expresse fuerint exceptæ distributiones quotidianæ, & ideo excepta etiam censeantur stipendia Anniversariorum, quæ eodem jure censentur, ac distributiones quotidianæ ut ex Text. in cap. unico de cler. non residen. in VI. tradunt Sanchez conf. moral. lib. 2. cap. 2. dub. 105. num. 1. Lara de Annivers. lib. 2. cap. 1. num. 35. & seqq. Piton. de contro. patron. alleg. 64. num. 13.**
- Accedere dispositionem Statutariam ejusdem Ecclesiæ, qua cautum est, ut emolumenta eorundem Anniversariorum non nisi præsentibus distribuantur, cui Statutariæ dispositioni opus fuisset, ut Summus Pontifex expresse derogasset; Huic autem tum Statuti Ecclesiæ, tum Juris communis dispositioni opponi non posse causam privilegii, quæ est bonum publicum; recepti siquidem Juris esse, ut ad lucrificiendas distributiones, & emolumenta percipienda, quæ personalem operam requirunt, non proficiat causa absentię, licet pro utilitate Ecclesiæ Universalis, & pro publico Religionis, & Fidei propagandæ bono, ut ex Textu in cap. dilectus cap. de cetero cap. ad audientiam de cleric. non resid. tradunt Ancharan. in cap. unic. n. 4. de cleric. non resid. in 6. Fagnan. in d. cap. licet num. 160., & seqq. de præbend. Anaclet Reinfest. in Jur. Canon. lib. 3. tit. 4. §. 7. num. 199. & seqq.; Hæc, atque alia libello suo habet Capitulum. A Canonico Philips nondum libellum Jurium suorum habuimus. Causæ Capita duo sunt.
- I. An vigore Indulti abessendi, de quo agitur, debeat Canonico Thomæ Philips, licet non intervenienti portio emolumentorum proveniente ex Anniversariis tam fixis, quam incertis, & extraordinariis in casu &c.
 - II. An expensæ hujus litis detrahi debeant ex Massa Capitulari, seu potius an, & qui ad illas teneantur in casu &c.

Dilata ad primam post proximam.

Sess. 25. c. 5.
de Ref.

ANCONITANA: Pietate, & pecunia Sodalium Sanctissimi sacramenti Civitatis Anconæ anno 1603. constitutus, & erectus fuit Mons fundo sc. 700, ut ex ejus fructibus, & redditibus quolibet quinquennio dos præstaretur a Sodalitio pauperi sceminae, quæ, sordibus meretricii questus relictis, in Monasterio S. Mariæ Magdalenaë Pœnitentium ejusdem Civitatis Regularem Professionem emitteret. Eadem pietate, pecuniaque Sodalium, auctus fuit Mons anno 1604. nova lege data, ut non singulis quinquenniis, sed triennio quolibet dos pœniteni præstaretur. Aliud incrementum Mons accepit anno 1605., aliud anno 1609., itaut Mons excreverit ad fortem, & fundum sc. 2250., & tempus distribuendæ dotis præstitutum fuerit singulis decem, & octo mensibus. Decrevit inde Mons, lapsis facultatibus debitoribus nonnullorum censuum, itaut Mons diminutus fuerit ad sc. 1850., sed pietate, & diligentia Sodalium detrimentum hoc casu fortuito illatum Monti reparatum fuit. Curarunt enim Sodales, solutis dotibus, fructus, qui reliqui erant, investire, hisque fructibus novum Montem, quem vocarunt

Mon-

Montem fructuum, erexerunt, & constituerunt cum fundo sc. 1560. 78. fructus autem collecti ab utroque Monte usque ad annum 1747., qui supersunt. solutis dotibus, faciunt summam sc. 1688. 96.

Cum in Ecclesia Sodalitii quædam sint Altaria nimis antiqua, quæque necesse est, ut reparentur, atque ad eandem elegantiam, & nitorem, quo splendet Ecclesia, ornentur, Sodales obtulerunt Sacratissimo Principi nostro preces, quibus alterutrum postulabant, aut scilicet facultatem erogandi in impensam reparationis, & ornamenti Altarium summam illam sc. 1688. 96., quæ reliqua est ex fructibus utriusque Montis, aut extinguendi alterum illum *Montem fructuum*, & erogandi fundum illius sc. 1560. in impensas reparationis Altarium. Data fuit ab Optimo Principe cognitio hujus postulationis amplissimis Patribus. Auditus Episcopus censuit reiciendam esse primam postulationis partem, quæ est de sc. 1688., probavit alteram, quæ est de extinguendo altero *Monte fructuum*, ejusque fundo erogando in impensas reparationis Altarium, quæ necesse est, ut reparentur; Censet summam illam sc. 1688. 96. partem ex fructibus utriusque Montis uniendam esse primo Monti, cujus fundus sit sc. 3538. 96., atque ita *Mons* ille plenissime reintegrari poterit de damno censuum amissorum in summa sc. 400., alterum vero *Montem fructuum* extingui posse putat, adjectis quibusdam legibus, quas Eminentissimi Patres agnoscent ex ejus Epistola. Placuit Sodalibus sententia Episcopi, & novis oblatis precibus, postularunt ab hoc Sacro Tribunali facultatem extinguendi *Montem fructuum*, ejusque sortem erogandi in impensas reparationis Altarium, & ut securior esset præstatio dotis pœnitenti mulieri, obtulerunt non generalem solum hypothecam bonorum omnium Sodalitii, sed etiam specialem per assignationem fundi, quem ab omni onere, atque hypotheca solutum dicebant testificatione rationalis Sodalitii.

Auditus iterum fuit Episcopus, qui libertatem fundi asseruit, retulitque ejus pretium, & redditum annum. Nunc igitur postulatio hæc Sodalium de extinguendo *Montem fructuum*, & ejus sorte eroganda in impensas reparationis Altarium cum legibus propositis ab Episcopo, & generali obligatione bonorum Sodalitii, ac speciali hypotheca fundi Judicio Eminentissimorum Patrum subijcitur. Urgent Sodales rem esse de gratia, quæ nulli detrimentum infert, quæque impedimento non est, ne impleatur finis veterum Sodalium, qui voluerunt, ut ex fructibus, & redditibus primi Montis præstaretur dos mulieri pœnitenti; Immo plenius impleri hunc finem accessione sc. 1688., quæ unientur primo illi Monti, itaut ejus fundus sit sc. 3538., atque ita jam illa sc. 400., quam sine culpa, & negligentia Sodalium passus est *Mons*, reintegrari poterit plenissime: Cum autem, hac facta reparatione, cessaverit causa illa, & finis, ob quam *Mons fructuum* erectus fuit, qui non fuit constitutus a Sodalibus, ut ex ejus redditibus dotes præstarentur pœnitentibus scæminis, sed ut reintegrari posset primus *Mons* de damno sc. 400., æquissimum esse, ut cesset *Mons fructuum*, utque ejus fundus, & fors, quæ parva est labore, pietate, diligentia Sodalium, in aliud pium opus, quale est illud reparationis Altarium eorum Ecclesiæ, convertatur: Præsertim cum redditus Sodalitii impares sint his impensis; diminuti enim sunt tum necessario augmento stipendii, quod præstant viginti Cappellanis, quos retinent pro cultu Ecclesiæ, tum magna vi pecuniarum, quas erogant, ut Domos Urbanas, & rusticas, quæ ruinam minabantur, facerent.

Redditus vero, quos nunc habet Sodalitium, erogari in operas plurimas pietatis, & misericordiæ, quas numerat Episcopus, itaut alterutrum deferri ab Sodalitio necesse sit, aut reparationem Altarium, aut operas pietatis, & misericordiæ: Denique satis consultum, cautumque esse dotium præstationibus, tum generali obligatione bonorum Sodalitii, quæ pridem non obstringebantur, tum speciali hypotheca fundi optimi maximi, cujus pretium

est sc. 1000., annui redditus sc. 30. . Hæc Sodales. Dubium est.
An sit consulendum Sanctissimo pro gratia in casu &c.

Affirmative, facta obligatione assignationis fundi designati, & emissa obligatione generali omnium bonorum.

ROMANA UTENSILIUM: Decreto clar. mem. Cardinalis Zondadarii Visitatoris Apostolici Ecclesiæ S. Angeli in Foro Piscario constitutum, fuit, ut singuli Cappellani solvere tenerentur Sacrario Capituli taxam consuetam ad proportionem missarum pro usu sacrorum suppellectilium, cere, & vini, & aliis &c. Contra hoc Decretum Leopoldus Ficedola, aliique duo ejusdem Ecclesiæ Canonici, qui post Canonicatum obtinuerunt Cappellanas perpetuas, quæ in eadem Ecclesia erectæ sunt, & sacra agunt uti Cappellani, renuerunt taxam solvere prætextu Canonicatum, quos tenent in Ecclesia. Nihil intactum omisit Capitulum, ut resipiscerent, sed cum nihil obtineret, preces obtulit Sacro huic Tribunali, quibus postulabat, ut Leopoldus Ficedola, Joseph Rinaldi, & Thaddæus Pelliccia, qui tres sunt Canonici simul, & Cappellani reluctantes auctoritate Sacri Tribunalis compellerentur ad solutionem taxæ. Rogatus fu t Eminentissimus Dominus Cardinalis Sacripantes ejusdem Collegiæ Ecclesiæ Apostolicus Visitator, ut hac de re sententiam animi sui aperiret, qui disertissima Epistola, qua inanes trium Canoniconum rationes rejecit, secundum Capitulum respondit, adjecitque tres Canonicos victos rationibus Capituli *non detrectare solutionem ejus, quod debent.*

Secus autem res evenit, nam Ficedola, aliique duo Canonici, mutato consilio, postularunt *audiri* contra rescriptum Sacri Tribunalis: *Canonicos teneri ad solutionem utensilium Cappellaniarum.* Postulat nunc itaque Capitulum, ut inconstantes hi tres Canonici ad solutionem adigantur; Indubium namque Juris esse, ut Canonici, qui Cappellanas habent in Ecclesiis Collegiatis, cum duplicem sustineant personam, & duplex gerant Officium Canonici nempe, & Cappellani, teneantur uti Cappellani ad solutionem taxæ. Hæc enim constans est, ac perpetua Sacri Tribunalis sententia, quam dignoscere licet ex *Causa Auximana Utensilium 23. Februarii 1726., & Camerin. Utensilium 9. Septembris 1741.*; Nec ad rem pertinere, quod novus quilibet Canonicus solvat Sacrario Ecclesiæ summam sc. 25., quam tres reluctantes Canonici referunt ad taxam; nam solutio illa fit in causam fabricæ, neque eam pertinere ad taxam Utensilium dignosci ex solutione, quæ fit a novis Canoniciis, etiamsi Sacerdotes non sint; longeque minus obesse, quod Capitulares die 3. Augusti anno 1749. exemerint Canonicum Rainaldi unum ex Cappellanis a solutione taxæ: nullam enim esse, & injustam hanc Capituli indulgentiam demonstrat Eminentissimus D. Cardinalis Visitator, & Capitulum in suo libello. A tribus Canoniciis nihil adhuc habuimus. Dubium causæ est.

An pro Cappellaniis cum onere Missarum possessis etiam a Canoniciis, Sacrario Ecclesiæ debeantur solita Utensilia in casu &c.

Affirmative.

Die Sabbathi 31. Julii 1751.

Sess. 7. c. 8. de Ref. Sess. 21. c. 8. de Ref. Sess. 23. c. 15. de Ref.

NOLANA: Placuit Eminentissimis Patribus *Dilationem* petente Thoma Cortone Archipresbytero Parochialis Ecclesiæ S. Petri ad Scafatum, & veniente ad Causam Episcopo Literensi, rescribere in hac Causa *— Dilata ad primam post proximam in Congregatione habita die 19. transacti mensis Junii:*

Junii; Obsequentes itaque eorum imperio eam hic damus, ut repetita le-
ctione *Foliorum* diei 20. *mensis Junii* anno 1750., quo primum data fuit,
& diei 19. *superioris mensis Junii*, IV., quæ disputantur, Dubia expe-
diant.

*Sess. 24. c. 9. de
Ref. Sess. 25. c.
11. de Regul.*

- I. *An sit standum, vel recedendum a decisis quoad I. II., & III. Dubium in casu &c.*
- II. *An Parochus Ecclesiæ S. Petri ad Scafatum possit uti Insignibus Episcopali-
bus, Populum per eandem Ecclesiam, & Terram benedicere, &
Thronum in dicta Ecclesia retinere in casu &c.*
- III. *An idem Parochus possit Confessarios approbare, licentiam concionandi
concedere, & Indulgentias publicare, sive potius prædicta spectent
ad Episcopum Nolanum in casu &c.*
- IV. *An idem Parochus possit concedere literas dimissoriales, sive potius ab
Episcopo Nolano teneantur Scholares dictæ Terræ prima Clericali
Tonsura initiari, & Clericos tam ad minores, quam ad Sacros Or-
dines promoveri in casu &c.*

Dilata, & fiat extractio documentorum, citata Parte.

BOVIANEN. . SEU SEPINEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM:
Respondit Sacrum Tribunal in hac Causa, quæ proposita fuit in Congre-
gatione habita die 10. *hujus mensis*, Dubio, quod erat -- *An sit locus re-
stitutioni in integrum in casu &c.* -- respondit inquam -- *Affirmative* -- Ad
novum redit Judicium hæc definitio, & respondendum est.

*Sess. 25. c. 19.
de Regul.*

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

In decisis, & amplius.

SPOLETANA CENSURARUM, ET IRREGULARITATIS: Tutu-
ranum, sive Tudianum Oppidum est Spoletanæ Dioceseos in Præfectura
Nursiæ. Duæ in illo Oppido vetustissimæ sunt Ecclesiæ, altera extra Oppi-
dum nuncupata *Sanctæ Mariæ delle Cascine*, quæ Plebana erat, & a Mona-
chis Abbatæ Sancti Eutitii detinebatur, qui in ea curam Animarum admini-
strabant, quæque inde pulsus Monachis, ad Abbates Commendatarios per-
tinuit, ut nunc pertinet; Altera vero intra Oppidum dedicata Divo Bartho-
lomæo, cujus Rectorem eligendi Jus habet Populus, & Universitas Oppidi,
cui concessum fuit anno 1515. a Capitulo Basilicæ Lateranensis, quod in *suo
solo* constructa fuisset a Populo, & dotata. Exercitium curæ animarum ab
Ecclesia Sanctæ Mariæ ad alteram Sancti Bartholomæi dudum translatum
fuit: causa ignoratur; aliam, atque aliam Partes afferunt, neutram prob-
bant. Illud probatur centum octuaginta ab hinc annis unum, idemque sem-
per fuisse Rectorem Ecclesiæ Sancti Bartholomæi, & Plebanum Sanctæ Ma-
riæ, quos enim Universitas, & Populus elegit Rectores Ecclesiæ Sancti Bar-
tholomæi consueverunt Abbates Commendatarii Sancti Eutitii instituere in
Plebana, & Spoletani Episcopi eos approbare sueverunt. Addit Universitas
restitisse semper, si quando Abbates Commendatarii eos, quibus Plebaniam
contulerant, instituere voluerunt in Beneficio, sive Receptoratu Ecclesiæ San-
cti Bartholomæi.

*Sess. 24. c. 18.
de Ref. Sess. 25.
cap. 3. & 9. de
Ref.*

Decessit anno 1749. Plebanus simul, & Rector. Populus, & Universitas Re-
ctorem Sancti Bartholomæi elegit Sacerdotem Philippum Battaleam, qui ta-
men institutus non fuit ab Eminentissimo Domino Cardinali de Ilcio Abbate
Commendatario Sancti Eutitii in Plebanum Ecclesiæ Sanctæ Mariæ, quia
jam concursus indixerat Episcopus Spoletanus. Venit ad concursum Sacer-
dos Philippus Battalea, sed probatus non fuit; qui tamen probatus fuerat
Sacerdos Carolus Carletti, mutata sententia, juri suo renunciavit. Ob hanc
renunciationem novus indictus fuit concursus, in quo probatus fuit Sacerdos

Fran-

Franciscus Floruccius, qui Plebaniam obtinuit ab Eminentissimo Abbate, & possessionem, ut moris erat, nactus est in Ecclesia Sanctæ Mariæ, curam tamen animarum exercere non potuit in Ecclesia Sancti Bartholomæi, impeditus a Rectore Battalea, qui fores Ecclesiæ clausit, & sese defendit Monitorio Tribunalis A. C. Contra Floruccium Plebanus usus est præcepto Episcopi Spoletani, quo vetabat, ne Rector Battalea, statim visis, seu receptis præsentibus auderet, seu præsumeret etiam sub titulo Rectoris Ecclesiæ Sancti Bartholomæi molestare Franciscum Florucci Parochum ejusdem Loci super libero exercitio Jurium Parochialium, retentione, & administratione Sacramentorum in dicta Ecclesia Sancti Bartholomæi, in qua a pluribus sæculis jam retinebantur, & administrabantur; neve auderet se ingerere in administratione dictorum Sacramentorum sub pœna suspensionis a Divinis ipso facto incurrendæ. Aliud quoque præceptum ab Episcopo datum fuit, quo vetabatur Rectori Battaleæ, ne auderet Parochum Florucci molestare super libero usu, pacificaque possessione domus contiguae Ecclesiæ prædictæ Sancti Bartholomæi sub pœnis &c.

Utrumque hoc præceptum personaliter exequi non potuit, latitante cauto Rectore Battalea; moderatum interim fuit ab A. C. Monitorium, & Episcopus, cum Rector Battalea nec præceptis paruisset, nec a Sacris abstinuisset. eum intra triduum in jus vocavit *ad docendum se paruisse præceptis, & dicendum causam quare non deberet declarari incursum in pœnas comminatas in dictis præceptis*: ne hæc quidem citatio personaliter exequi potuit, latitante Battalea, oclusis foribus domus Parochialis, ideoque affixa fuit foribus Ecclesiæ Sancti Bartholomæi. Rediit Battalea ad A. C., a quo postulavit obtinuitque reintegrationem Monitorii, quod ageretur de Ecclesia fundata in solo Lateranensi, petiitque etiam, ut acta Curiæ Episcopalis circumscriberentur, Episcopus, ut animarum curæ consuleret, impetravit a Capitulo Lateranensi, ut sine præjudicio Jurium Partium liceret Parocho Floruccio Sacramenta ministrare, & Parochiales functiones agere in Ecclesia Sancti Bartholomæi, sed neque id satis fuit, vetante Battalea. Necesse itaque fuit adire Tribunal Signaturæ Justitiæ, cujus R. P. D. Auditor decrevit *per modum provisionis &c. administrari Sacramenta Populo Castri Tudiani per eundem Floruccium in Ecclesia Sancti Bartholomæi*, & hoc decretum confirmatum fuit rescripto ejusdem Tribunalis. At id satis non fuit Rectori Battaleæ, & Communitati, pluraque gesta fuerunt, quibus, & Episcopi, & Signaturæ autoritas spreta fuit. Iterum igitur adito R. P. D. Auditore Signaturæ, hic ita decrevit, per modum provisionis, & sine præjudicio Jurium Partium, & salvis quibuscumque exceptionibus etiam in executionem rescripti plenæ Signaturæ impertitus fuit licentiam Rev. Francisco Florucci celebrandi Missam in Ecclesia Sancti Bartholomæi Castri Tudiani, ibique peragendi quascumque functiones Ecclesiasticas; necnon mandavit consignari per dictos Citatos eidem Rev. Florucci claves tam prædictæ Ecclesiæ, quam Giborij ejusdem, atque ita tandem claves accepit Plebanus Floruccius, non tamen libros Baptismatum, Mortuorum, Matrimoniorum, & Decimarum, neque claves habuit domus Parochialis, nam Rector Battalea, qui omnia retinebat, nulla facta traditione, patria discessit, evasitque in Heturriam: Rediit tandem mense Martio hujus anni, & preces obtulit Eminentissimis Patribus, quibus petebat absolutionem a Censuris, & audito, ut fieri solet, Episcopo rescriptum fuit -- *orator pareat, & deinde supplicet* -- non paruit, sed novas obtulit preces, quibus iis respondebat, quæ ab Episcopo dicta fuerant in Epistolis. Iterum igitur audito Episcopo, rescripsit Sacrum Tribunal -- *pro Gratia absolutionis arbitrio Episcopi, & in reliquis ad Judices suos* -- Gratia uti noluit Battalea ratus sibi deberi absolutionem ex debito Justitiæ; graviora interim molitus contra auctoritatem, & dignitatem Episcopi, Eminentissimi Abbatis Commendatarii, & Sacræ Congregationis præposuere bono Populorum regimini, itaut contra eum agi debuerit criminali Judicio. Nuper

per autem sese iterum ad hoc Sacrum Tribunal convertit nullas esse censuras contendens: quæ ab eo proponuntur, ut eas nullas probet, quæque contra a Promotore Fiscali, ut eas sustineat, longum esset referre in facto tam longo, legent ea Eminentissimi Patres in libellis, & secundum ea, quæ proponuntur, duo, quæ subijcimus, Dubia definient.

- I. *An pænæ comminatæ in præceptis expeditis sub diebus 22. Junii, & 14. Julii 1750. a Curia Episcopali Spoleti sustineantur in casu &c., & quatenus affirmative.*
- II. *An sit locus absolutioni in casu &c.*

Ad I. Affirmative, & amplius. Ad II. Pareat Episcopo, & resectis expensis arbitrio Episcopi, & amplius.

Sess. 24. c. 1
de Ref. Matr.

SPOLETANA MATRIMONII: Hæc Causa germen est Causæ præcedentis. Postquam Plebanus Franciscus Floruccius ex rescripto, decretisque Tribunalis Signaturæ Justitiæ exercitium obtinuit curæ animarum in Ecclesia Sancti Bartholomæi, pertæsus molestiarum Tuturanum, sive Tudianum reliquit, & vices suas commisit alteri Sacerdoti, coram quo Matrimonium contraxerunt Silvester Salustrius, & Martha Ansuini. Dubitatio his Conjugibus injecta fuit de validitate hujus matrimonii, quod contractum fuisset coram Sacerdote a Parocho delegato ad curam animarum. Consultus Episcopus respondit matrimonium validum esse. Contrarium tamen visum est Theologis quibusdam, itaut Conjuges postulent nunc ab Amplissimis Patribus dissolutionem dubietatis, in qua ipsi versantur. Ratio autem dubitandi de validitate Matrimonii est in regula juris, quæ vult Delegatum non posse subdelegare, & alteri committere, & mandare Jurisdictionem mandatam, & si alium deleget, nihil agere, ut est in *leg. fin. ff. de offic. ejus cui mandat. est jurisd. leg. a Judice Cod. de Judic.*, & licet huic regulæ locus non sit, ubi quis Delegatus fuerit a Principe, ut in *cap. fin. de offic. delegat. cap. cum causam de appellat.*, vel ubi delegata fuit universitas causarum, dubitandum tamen esse in casu nostro, quia Sacerdoti Floruccio delegata non fuit a Signatura Justitiæ, decretis, quæ in Causa præcedenti hac ratione integre dedimus, universa Jurisdictio, sed exercitium dumtaxat Jurisdictionis.

Videant autem Amplissimi Patres ea, quæ præstant, acie mentis, an hæc quaestio, quam moverunt hi, qui Theologi vocantur, ad rem nostram pertineat; nisi enim fallimur, Floruccius non est Delegatus a Signatura Justitiæ, sed est verus Plebanus, seu Parochus probatus ab Episcopo in concursu, & institutus ab Eminentissimo Abbate Commendatario, neque de hac qualitate Parochi disputatum hæcenus fuit. Quæstio, quæ agitur cum Rectore Sancti Bartholomæi, & Universitate, ac Populo Tuturani, est, an distincta Plebania a Beneficio, sive Rectoratu Ecclesiæ Sancti Bartholomæi possit Plebanus exercere jura, & functiones Parochiales in aliena Ecclesia, & exempta, qualis illa dicitur Sancti Bartholomæi: de loco quaestio erat apud Signaturam Justitiæ, non de qualitate Parochi, quam Floruccius sibi quaesivit in concursu, & ab Institutione Eminentissimi Abbatis. Placuit Tribunali Signaturæ decernere, per modum provisionis, & sine præjudicio Jurium, Partium licere Floruccio administrare Sacramenta in Ecclesia Sancti Bartholomæi, celebrare Missam in eadem Ecclesia, ibique peragere quascumque, quæ functiones Ecclesiasticas & ob id jussit consignari eidem claves tam prædictæ Ecclesiæ quam Ciborii ejusdem, ut latius dignoscitur ex ipsis decretis, quæ dedimus in causa antecedenti, itaut apertum videatur non fuisse delegatam eidem Floruccio curam animarum, quo casu agi posset quaestio proposita, sed datam eidem fuisse facultatem exercendi illam curam animarum, quam habuit a concursu, & ab Institutione Eminentissimi Abbatis, eamque ad actum perducendi in loco controverso, scilicet in Ecclesia Sancti Bartholomæi.

Dum

Cum igitur Floruccius verus Parochus sit, non Delegatus ad exercendam curam animarum pro Parocho, abesse videtur quæstio de facultate Subdelegati a Delegato, validumque videtur Matrimonium contractum coram Sacerdote, cui verus Parochus Floruccius vices suas mandavit, nam diserte cautum fuit a Tridentino posse Parochum alteri Sacerdoti delegare præsentiam matrimonii, ut est in ejusdem Tridentini Decreto irritanti -- *qui aliter, quam præsentem Parocho, vel alio Sacerdote, de ipsius Parochi, seu Ordinarii licentia, & duobus, vel tribus Testibus, matrimonium contrahere attentabunt eos &c.* -- Accedit Parochum in matrimoniis nullam exercere Jurisdictionem, cum ex veriori, & receptiori sententia ipse non sit minister *magis hujus Sacramenti*, sed sit testis spectabilis matrimonii, qui cum aliis testibus certam reddat Ecclesiam hunc, atque illam matrimonium contraxisse, ut ex hac quoque ratione abesse videatur quæstio de Jurisdictione a Delegato non subdeleganda. Hæc dicimus, ut res in apicem proferatur; Ad Amplissimos enim Patres spectat respondere.

An constet de validitate matrimonii in casu &c.

Affirmative.

*Sess. 21. c. 2.
de Ref. Sess. 22.
c. 5. de Ref.*

FIRMANA DISPENSATIONIS : Postulavit pluries ab Archiepiscopo Firmano Antonius Petrinus natus in Oppido Montis Liberti; ut Ecclesiasticæ Militiæ adscriberetur, *at probus licet, honestus, & studiis deditus* rejectus fuit semper, quod oculo sinistro, quem vocant Canonis, visiva facultate careret. Romam venit Antonius, ut studiis operam navaret, obtulitque preces Amplissimis Patribus, quibus postulabat dispensationem ab hoc impedimento: rescriptum fuit: *Superiori Missionis pro informatione, & voto facto experimento.* Implevit hic mandata, censuitque posse dispensari, quod carentia cum alia gravi vultus feditate conjuncta non sit, & Canonem absque indecentia legere possit, *ut ex facto experimento compertum est.* Post hæc auditus fuit Archiepiscopus, eoque audito, rejectus fuit Antonius. Redit ille tamen ad Amplissimos Patres, & disputat *Textum in C. si Evangelica distinct. 55.*, unde desumitur hoc impedimentum, agere de eo, cui oculus erutus fuit, neque porrigi Jure posse ad eos, qui integros habeant oculos, licet unus, aut alter expertus sit facultate videndi, hi enim neque deformes, neque mutili dici possunt, ideoque hoc casu, si nulla notentur deformitate, dum Canonem legunt, quod ab experimento dignoscitur, dispensari posse, ut frequentissime dispensari solent juxta doctrinam *Reginal. in prax. for. penit. tom. 2. lib. 30. sect. 2. de irregul. ob defect. membr. sub num. 49. vers. adverte Joan. Sir. Theolog. moral. tit. 31. cap. 5. part. 3. num. 26. §. cecitas Layman. lib. 1. tractat. 5. par. 5. cap. 4. num. 2. Avila de Cens. r. par. 7. disput. 3. dub. 1. Diana resol. moral. tractat. 6. de Mut. Surd., & Cac. resol. 22. vers. dico Sair. de Censur lib. 6. cap. 8. num. 8. §. Quod si Barbof. de Off. & potest. Episc. part. 2. allegat. 42. num. 31. Homobon. de exam. Eccles. tractat. 12. cap. 2. part. 5. in observat. verbo maneat.*

Addit non esse spectanda, quæ in Epistola ad hoc Sacrum Tribunal habet Archiepiscopus, nam quod dicat Antonium in oculo etiam dextero leve aliquod pati visus impedimentum, refellitur a Medicis, & ab experimento jussu Sacri Tribunalis facto in adibus Missionis; quod vero neget in Diecepsi sua opus esse Clericis, & Ecclesiasticis Viris, itaut abscribendi non sint Clericali Militiæ, qui vitio aliquo corporis sint affecti, minus verum esse in Oppido saltem Montis Liberti, ut probatur testificationibus, neque hanc ejus rationem obfuisse Silvestro Octaviani in eodem Oppido nato, cui par vitio oculi laboranti nihil ipse opposuit, sed dispensationem, quam ille obtinuit, exequutus est, ut nulla reddi ratio possit, cur idem vitium uni obesse,

esse, alteri vero non obesse debeat. Hæc Antonius. Dubium, quod proponitur, est.

An Antonius Petrini sit dispensandus in casu &c.

Affirmative prævia expeditione Brevis.

CALARITANA SUPPRESSIONIS BENEFICIORUM, ET ATTENTATORUM: Sita est in Suburbio Leapoli, vulgo *della Marina* Civitatis Calaris Ecclesia Parochialis dedicata S. Eulaliæ, quæ est sub protectione Syndicorum Suburbii. Cum hæc Ecclesia Sacrorum Ministrorum numero, qui illius Ecclesiæ servitio, & populi necessitatibus satis esset, destitueretur, Syndici anno 1616. preces obtulerunt Archiepiscopo Calaritano, ut consensum præstaret foundationi octo Beneficiorum, iis legibus, & conditionibus, quæ in precibus fuerunt expressæ, utque horum beneficiorum patronatus, & nominatio ad Syndicos perpetuo spectaret. Post quadriennium facta fuit, Archiepiscopo probante, & laudante, fundatio septem tantum beneficiorum, iis legibus, & conditionibus, quas Syndici petierant, constituta iis dote in bonis, redditibus, emolumentis, & pecuniis communibus dictæ Ecclesiæ S. Eulaliæ. Nominatis igitur Beneficiariis, facta fuit iisdem a Syndicis traditio, & assignatio tot bonorum, & censuum, qui facerent sortem librarum 17576., & solidorum quinque, quæque redderet duos solidos, & sex denarios unicuique Beneficiario qualibet die solvendos nomine distributionum quotidianarum. In hac traditione, & assignatione Syndici de evi-
dione caverunt, sed bona Ecclesiæ S. Eulaliæ, non vero bona sua, aut Syndicorum successorum obligata voluerunt.

*Sess. 25. c. 5.
de Ref.*

Nominaciones a Syndicis factæ semper fuerunt ad hæc usque tempora, licet Communitas Presbyterorum, & Promotor Fiscalis Curia Archiepiscopalis pluries contradixerint, nunc proponentes defectum integræ, quantitatis in assignatione, nunc peremptionem sortis censuum, nunc vero defectum Juris patronatus, quod bona, quæ in dotem tradita fuerunt, non essent Syndicorum, sed Ecclesiæ S. Eulaliæ. Anno tandem 1724. cum decedisset Beneficiarius Martinus Carta, nominatus fuit a Syndicis Sacerdos Urrubefos, cui tamen sese contraditores præstiterunt Beneficarii, & Promotor Fiscalis. Hac lite nondum sopita, vacavit apud Sanctam Sedem alterum ex his beneficiis, & provisus fuit *de eo tamquam de Jurepatronatus Laicorum* Sacerdos Augustinus Sanna, addita in literis conditione, *verificato prius coram Ordinario loci dicto Jurepatronatus ex fundatione, & dotatione.* Dum hanc conditionem implebat Augustinus, Communitas Beneficiorum preces obtulit optimo Pontifici Benedicto XIII., quibus narrata hystoria fundationis, & dotis horum Beneficiorum, & peremptione majoris partis censuum, qui assignati fuerant a Syndicis, temporum, & bellorum injuriis, vel quod debitores facultatibus lapsi essent, postulabat, ut quæ duo vacabant beneficia, & alia duo vacatura supprimeret, itaut octo beneficia ad quatuor reducerentur.

Data fuit postulationis hujus cognitio Sacro huic Tribunali, & audito Vicario Capitulari, cum tunc Sedes Archiepiscopalis vacua esset, respondit hic, „ Syndicos in d. Parochiali fundasse præter beneficium quoddam simplex „ cum annuo reddito solummodo librarum 4. monetæ Calaris, septem alia „ beneficia, pro quorum erectione obtulerunt 17576. libras, & 5. solidos, „ revera tamen consignasse proprietatem librarum 6990., & solid 14., ita „ ut extiterint præfati Syndici debitores remanentis quantitatis, scilicet li- „ brarum 10585., & solid. 2. quam nec ipsi, nec in posterum successores „ tradiderunt. *Addit etiam præd. 6990. temporum injuria, & bellorum „ causa magna ex parte periisse, itaut pro distributionibus quotidianis vix „ superfuerint libræ 2481., & solidi 4., ut ex libris Visitationum pate- „ bat.* „ Hæc Vicarius Capitularis. Placuit Sacro Tribunali audire Delega-

tum Apostolicum Regni Sardinie, cui mandavit, ut interim nominationes ad duo vacantia beneficia non admitti juberet. Hic Tribunal erexit, in Jus omnes vocavit, etiam Exequutorem Literarum Apostolicarum, quas obtinuerat Augustinus Sanna, decrevitque, ut Jura ex actis extraherentur, a quo decreto Syndicis appellantis, ipse appellationem rejecit. Augustinus Sanna venit ad hoc Sacrum Tribunal, oblatis precibus, quibus narrabat Literas Apostolicas se obtinuisse, quibus nulla mora iniici poterat. Rescripsit Sacrum Tribunal die 12. Januarii anno 1726. : *Exspectetur relatio Delegati, & tunc providebitur*: dum tamen Augustinus Sanna hæc petebat ab hoc Sacro Tribunal, Vicarius Capitularis Calaritanus, coram quo Juspatronatus in Literis Apostolicis expressus verificari debebat, pronunciavit satis fuisse verificatum patronatum ex fundatione, & dotatione Syndicis competere, & Exequutor Literarum Apostolicarum vacuam Beneficii possessionem tradidit Augustino Sannæ.

Cum autem post hæc vacasset alterum ex beneficiis, Syndici nominarunt Sacerdotem Franciscum Mariam Calvum, quæ omnia in causa fuerunt, ut tandem Communitas speciali citatione vigore litis pendentiæ, & Syndicos, & duos Sacerdotes Urrubessos, & Sannam in Jus vocaret coram Eminentissimis Patribus, & quatuor Capitibus collecta controversia, Causa nunc proponitur, petente Communitate Beneficiariorum circumscriptionem possessionis natæ ab Augustino Sanna, & nominationis Francisci Mariæ Calvi, suppressionem quinque beneficiorum ex septem, quæ a Syndicis fundata fuerunt anno 1620., vel ut Syndici compellantur ad supplendam dotem insufficienter assignatam, ut latius cognoscere poterunt Eminentissimi Patres ex Libello Communitatis. A Syndicis, & duobus Sacerdotibus nihil habuimus. Dubia sunt.

- I. An consistat de attentatis, ita ut acta, & possessio capta per Sacerdotem Augustinum Sannæ de Beneficio in Ecclesia Parochiali S. Eulalie per eum apud Sanctam Sedem impetrato, nec non presentatio R. D. Francisci Mariæ Calvi, & aliorum per Syndicos expleta, sint circumscribenda, & revocanda tamquam attentata in casu &c.
- II. An quinque ex septem Beneficiis fundatis per Syndicos Suburbii Leopoli anno 1620. in dicta Ecclesia Parochiali S. Eulalie, & ad præsens vacantia sint supprimenda in casu &c., & quatenus negative.
- III. An Syndici prædicti cogi debeant ad supplendam dotem ejusdem Beneficii insufficienter assignatam, & quatenus negative.
- IV. An Beneficiatis possidentibus beneficia erecta anno 1620. injungendum sit, quod habeant massam separatam, & particularem, eisque prohibendum, ne quidquam accipiant ex redditibus beneficiorum in eadem Ecclesia tam prius, quam posterius fundatorum?

Dilata, & scribatur moderno Archiepiscopo pro Informatione, & Voto; auditis Partibus.

Sess. 22. c. 5.
de Ref.

LUNEN. SARZANEN. DISPENSATIONIS: Sententia lata die 4. mensis Septembris anno 1750. ejectus fuit uti incorrigibilis ab Ordine Minorum S. Francisci de Paula Sacerdos Joannes Pellegrini natus Podenzanæ in Diocesi Sarzanensi. Postulavit inde ab Episcopo, ut constitutionem Patrimonii Sacri, quam ad congrue sustentandam vitam obtinuerat ab aliena pietate, approbaret, quod factum fuit ab Episcopo, qui ei prohibuit, ne Sacra faceret, non impetrata prius dispensatione ab irregularitate, seu suspensione; quam incurrere ejectos nulli latet ex decreto hujus Sacri Tribunalis apud Fagnan. in cap. ne religiosi num. 71. de Regular. & alios. Preces itaque de hac dispensatione obtulit Joannes Sacratissimo Principi nostro, a quo data fuit cognitio Amplissimi Patribus. Auditus Episcopus vera esse respon-

respondit, quæ de Patrimonio narravit Joannes; Morum emendationem, sperat, creditque eum non invenire alios Ordines Regulares, qui velint eum recipere. Postulat nunc itaque Joannes ab Eminentissimis Patribus, ut dispensationi huic indulgeant, quod infamia illa facti, quæ oritur ex ejectione, purgetur emendatione morum, & ideo dispensationi locus sit, cum nulla alia obstit causa ex *Sanch. conf. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 24. num. 2., & 3. donat. de regul. tom. 1. tractat. 8. de ejectis a claustr. quest. 44., Novar. in Somm. Bullar. part. 2. comment. 64. n. 17., Pignatell. consult. 85. num. 13., & seqq. tom. 1. Pascucc. ad eundem tom. 2. in compend. de regular. fol. 185. videant igitur Amplissimi Patres.*

An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione in casu &c.

Negative.

CLUSINA COMMUTATIONIS BENEFICII: Canonicatum in Ecclesia Cathedrali Clusina fundarunt anno 1747. Sacerdos Carolus Caesarinius, & Maximilianus ejus frater nati in Vico della Strada Dioeceseos Civitatis Plebis, data dote in Prædiis sitis in hac ipsa Dioecesi. Onera adjecta hæc fuerunt, ut Canonicus Festis tantum diebus Choro interesset, exceptis tamen mensibus Julio, Augusto, & Septembri, quibus omnes oram illam fugiant gravem aeris vitio, sacra octo intra anni circulum agendi diebus Marianis; Utrumque deniquæ Patronatum sibi, & descendantibus a Maximiliano reservarunt. Erecto hoc Canonicatu, agnoverunt Fundatores inutilitatem illius; tenuis namque redditus annuorum scut. 24., & aeris vitium in causa fuerunt, ut nullus esset, qui eum vellet recipere, & qui eum accepit, patrato quodam crimine, fugit. Re igitur melius perpensa, satius duxerunt Fundatores postulare ab Eminentissimis Patribus commutationem, & translationem hujus Beneficii, supprimendo inutilem illum Canonicatum, & erigendo iisdem bonis, & redditibus simplex beneficium in Ecclesia Sanctæ Mariæ de Poggi, quæ sub cura est Ecclesiæ Parochialis Villæ Strada, unde origo est Fundatoribus, servato sibi, & descendantibus a Maximiliano utroque Patronatu. Auditus fuit Episcopus Clusinus, qui narrat Capitulum consensum præstare, & postulat tantum, ut summa aliqua eleemosynæ nomine arbitrio Eminentissimorum Patrum statuenda ei præstetur a Fundatoribus, ut emantur animalia, quorum redditu augeri possint distributiones quotidianæ, quæ tenuissimæ sunt. Non renuunt Fundatores hanc summam solvere ab Eminentissimis Patribus taxandam. Causa nunc proponitur, & poterunt Amplissimi Patres ex Epistola Episcopi agnoscere inutilitatem hujus Canonicatus, quam supprimi posse, commutari, & transferri disputant Fundatores ex resolutione donationis consensu donantis, & donarii, & quod rationi congruat Beneficium potius erigere, quam inutilem Canonicatum retinere. Dubium est.

Sess. 25. c. 5. de Ref.

An sit locus commutationi, & translationi in casu &c.

Affirmative, imposito onere annuo Missarum arbitrio Episcopi, & soluta eleemosyna per oratores ex propria pecunia taxanda ab Episcopo.

Die Sabbathi 28. Augusti 1751.

CIVITATIS CASTELLI JURISDICTIONIS: Quinto nunc hæc Causa proponitur, quæ numquam definita fuit, *dilationem* petente Promotore Fiscali Curiae Episcopalis. Urget autem Promotor Fiscalis Tribunalium Laicorum, ut definiatur: Poterunt itaque Eminentissimi Patres, repetita lectione *Folii Congregationis habitæ die 2. mensis Augusti 1749.,* quo primum

Sess. 24. c. 20. de Ref.

60
 mum Causa hæc data fuit, & quod editum est *Vol. XVIII. Thesaur. Resolut. Sacr. Congregat. pag. 67.* Dubio, quod sequitur, respondere.

*An sit standum, vel recedendum a decis die 26. Januarii 1625., & respe ali-
 ve sublineatur Decretum Episcopi in novissima Synodo anni 1746. in ordine
 cap. 26. de Foro competen. in casu &c.*

Dilata, & proponatur omnino in prima post aquas, etiam unica.

*Sess. 24. c. 12.
 de Ref.*

L EODIEN. INDULTI: Data fuit Causa in *Folio Congregationis habitæ die 10. transacti mensis Julii*, sed, *dilationem* postulante Canonico Thoma Phillips Sacrum Tribunal rescripsit -- *Dilata & proponatur omnino in prima post proximam.* Obsequimur itaque imperio Eminentissimorum Patrum, & duo, quæ definienda sunt, Dubia subijcimus.

- I. *An vigore Indulti abessendi, de quo agitur, debeatur Canonico Thomæ Phillips, licet non intervenienti, portio emolumentorum provenientium ex Anniversariis tam fixis, quam incertis, & extraordinariis in casu &c.*
- II. *An expensæ hujus litis detrahi debeant ex Massa Capitulari, seu potius an, & qui ad illas teneantur in casu &c.*

Ad I. Affirmative juxta solitum. Ad II. Negative, & teneri Canonicos, qui litem moverunt.

*Sess. 24. c. 1.
 de Ref. Matr.*

F ULGINATEN. MATRIMONII: Sponsalia contraxit Hieronymus Delius Fulginas cum honesta, sed ignobili Puella Francisca filia Francisce Villa *Belhore*, Testibus præsentibus, anuloque dato pignore futurarum nuptiarum. Id ubi resciverunt Fratres, alique Consanguinei Hieronymi ad Episcopum confugerunt, quæsti impari hoc matrimonio fœdari nobilem Gentem Deliam. Episcopus Puellam detrusit in Conservatorium Orphanarum, in quo septem ab hinc mensibus detinetur. Fratres, & Consanguinei Hieronymi adiverunt Sacram Congregationem Episcopis, & Regularibus præpositam, a qua auditus fuit Episcopus, qui Epistolam scripsit, qua omnia, quæ gesserat, narravit, indignum facinus censens, ut matrimonium hoc contrahatur. Adiit Hieronymus Sacratissimum Principem nostrum, a quo data fuit cognitio Sacro huic Tribunali. Auditus, ut fieri solet, Episcopus, in eadem est sententia. Obstrept Hieronymus violari libertatem matrimoniorum a sacris legibus, & præsertim Tridentini decreto vindicatam contra leges Romanorum: ne Patri quidem, qui filios in manu habet, & potestate, cuique invito suus hæres agnosci non debet, permissum esse tollere filii libertatem matrimonium contrahendi cum Puella impari licet conditionis; Unam nunc inæqualitatem fidei spectari in matrimonio, cæteras despici: nullum itaque jus esse Fratribus, nullum Consanguineis sese opponendi huic matrimonio, teneri Hieronymum datam in sponsalibus matrimonii fidem exequi: se id velle, nullum jus esse fratribus vetandi. Hæc Hieronymus, a Fratribus nihil habuimus. Duo sunt Dubia, quæ proponuntur.

- I. *An constet de sponsalibus? & quatenus affirmative.*
- II. *An nuptiæ sint exequendæ in casu &c.*

Affirmative ad utrumque.

*Sess. 24. c. 13.
 de Ref.*

R IPANA QUARTÆ FUNERALIS: Preces oblatæ fuerunt Sacro Tribunali a Plebano Cripæ maritimæ, seu ut dicunt, *Grotta a mare Ripanæ* Dioceseos, quibus querebatur Patres Minores Sancti Francisce Strictioris Observantiæ non solvere Quartam Funerariam Plebanæ Ecclesiæ debitam. Rescriptum fuit -- *Episcopo, qui cogat ad solvendam Quartam Funeralium Parocho* -- Hoc impetrato rescripto, tacuit Plebanus, nactusque

quam expectabat, occasionem hominis sepelliendi in Ecclesia Patrum, rescriptum edidit. petiitque ab Episcopo, ut Patres ad Quartam Funerariam præstandam compellerentur, obtinuitque ab Episcopo. Patres qui nihil resciverant, ad Eminentissimos Patres confugerunt, ut hac de re cognoscerent. Causa nunc propouitur, & Patres urgent centum, & quindecim ab hinc annis Sententiam latam fuisse ab A. C., quæ in rem Judicatam transiit, & qua definitum: *Ipsos Fratres, & Conventum non teneri, nec obligatos fuisse, nec esse ad solutionem dandam, nec quicquam præstandam dicto Plebano pro Quarta, & nomine Quartæ Funeralium, quæ ad eos, eorumque Conventum usque quomodolibet provenerunt, & in futurum provenient.* Anno 1700. Plebanum hanc iterum movisse controversiam, sed ubi Sententiam vidit, tacuisse. Servandam igitur esse rem Judicatam, neque esse retractanda, quæ semel in Judicio contra legitimum contradictorem definita fuerunt.

Frustra igitur Plebanum niti Constitutione Benedictina, cujus initium est *Romanus Pontifex*; non enim Patres immunitatem a præstatione Quartæ Funerariæ sibi vindicant ex privilegio Ordinis, quo casu locus esset dispositioni Constitutionis Benedictinæ, qua revocata fuerunt Privilegia omnia Regularibus Ordinibus indulta sed ex *re judicata*, quæ observata est per centum, & qui excurrunt, annos, quæque Patribus præstat meliorem quemcumque, & aptiorem titulum, quo immunes sint a præstatione Quartæ itaut excipere possint de conventionem in ipso limine foundationis, de transactione, aliove quovis contractu oneroso, & respectivo, quibus casibus non esse locum Constitutioni Benedictinæ definitum fuit ab hoc Sacro Tribunali in *Sancti Miniatis Quartæ Funeralis* 12. Martii 1729., ut in *Thesaur. Resol. Sacrae Congreg. Vol. IV. p. 253. & 267.*, & nuper in *Melphien., seu Rapollen. Quartæ Funeralis* 17. Maii, & 5. Julii 1739., ut in eodem *Thesaur. Vol. XVIII. p. 37. & 57.* Præsertim cum non desint signa, & argumenta contractus onerosi, & respectivi, ex quo vetustissimo tempore pacisci potuerit inter Patres, & Plebanos de hac Quarta, nam Patres Plebanum adjuvant opem ferendo infirmis, & morientibus, Plebanus in elationibus eorum, qui in Ecclesia Patrum conduntur, Crucem elevat permissu Patrum, Ecclesiamque ingreditur stola indutus, officioque funebris præfens antiphonas, lectionesque canit, quæ omnia facere non posset, nisi transactio aliqua, cujus nulla est memoria, inita fuisset, ut nihil magis verisimile fiat, quam quod etiam de Quarta transegerint. Hæc Patres. A Plebano nihil habuimus. Unum est Causæ Caput.

An sit locus solutioni Quartæ Funeralis in casu &c.

Affirmative.

MONTIS FALISCI NULLITATIS MATRIMONII: Post contractum anno 1744. servata forma Tridentini, matrimonium inter Joannem Nicolaum Magliozzi, & Magdalenam filiam Francisco quondam Casaris, & Dominicæ Calisti Terræ Celleni, & post prognatos ex hoc matrimonio duo filios, quorum alter obiit, alter superstes est, delatum fuit ad Episcopalem Curiam conjuges hos quarto consanguinitatis gradu esse conjunctos, ideoque ab eadem Curia decretum fuit, ut separarentur. Joannes Nicolaus sine scientia, & consensu Magdalene postulavit, obtinuitque a Sacratissimo Principe nostro dispensationem adjecta literis, ut fieri solet, lege, ut exquisito viri, & mulieris consensu, eoque præstito coram Parocho, & testibus conjungerentur, servata forma Decreti Conciliaris. At, ubi requisita fuit de hoc consensu a Parocho, renuit Magdalena, & Joannes Nicolaus, ut par referret, vale dixit matrimonio, declaravitque nolle illud contrahere, atque ita in irritum cessit Apostolica dispensatio. Ut igitur Magdalena alteri Viro nubere

*Sess. 24. c. 5
de Ref. Matr.*

bere posset, preces obtulit Sacro huic Tribunali, quibus postulabat, declarari nullum matrimonium, quod cum Joanne Nicolao contraxerat. Precibus rescripserunt Amplissimi Patres die 17. Junii anno 1747. -- *utatur jure suo coram Ordinario* -- ideoque cum Joannes Nicolaus ob crimina, quæ admiserat, Patria extorris esset, deputato matrimonii Defensore juxta legem Sacratissimi Principis nostri, lata tandem fuit ab Audientia Episcopali sententia, qua matrimonium contractum inter Jo: Nicolaum, & Magdalenam nullum, atque irritum declaratum fuit, & facta fuit potestas Magdalenæ alias nuptias contrahendi.

Appellavit Defensor matrimonii, delataque ad hoc Sacrum Tribunal cognitione, Causa nunc proponitur, urgente Magdalena cognitissimum esse impedimentum consanguinitatis, quod ab Alexandro III., & Innocentio III. ad quartum gradum restrictum fuit, ut in *cap. 1. & cap. 8. de consang. & affinit.* non solum præpedire, ne matrimonium contrahatur, sed contractum dirimere, itaut, qui illud bona fide, & impedimentum ignorantes contraxerunt, soluti sint & poenis indictis, & nuptiis, valeantque uti jure suo, & ad alias justas nuptias venire; Neque dubitandum esse Magdalenam, & Joannem Nicolaum quarto consanguinitatis gradu conjunctos esse, cum id *per gradus distinctos* probetur testibus, Baptismatis, Confirmationibus, Instrumentis: Hinc excipiendum non esse Magdalenam post indictam ab Episcopali Curia separationem rei uxoriæ operam dedisse cum Joanne Nicolao, ut facta est in precibus Sacro huic Tribunali oblatis anno 1747. : Id enim factum fuisse Procuratoris, qui preces illas scripsit, nomine absentis, & literarum expertis Magdalenæ, quæ jurisjurandi religione negat, & pernegat virum cognovisse: quod si adhuc contrarium verius esset, non ideo tamen ex concubitu ratihabitu dici posset matrimonium, quod nullum fuit, ut aliis collectis differunt *Corrad. in prax dispens. lib. 8. cap. 3. num. 36. & Piton. discept. Eccles. 52. num. 31. & seqq. & discept. 58. num. 5.* Nullo quoque numero habendum esse, quod Joannes Nicolaus dispensationem Apostolicam postulaverit, & obtinuerit, cum enim non ageretur de impedimento occulto, & secreto a conjugibus delato ad sacram Pœnitentiarium, quo casu Confessario mandatur, adjecta conditione, *dummodo impedimentum occultum sit*, ut dispenset, certioribus redditus conjugibus de nullitate, renovatoque secreto inter eos consensu, ut tradit *Corrad. in prax dispens. dicto lib. 8. cap. 3. num. 42. & seqq. & cap. 4. num. 34. & cap. 8. num. 9.*, & pluribus adductis *Folium Sacræ hujus Congregationis in Reatina 13. Julii 1725. ut in Thef. Resol. Vol. 3. pag. 191.*

Sed res esset de impedimento pluribus cognito, & delato ad Curiam Episcopalem, a qua injuncta fuit conjugum separatio, & inde ad Datariam Apostolicam, a qua data fuit Bulla dispensationis, quæ nihil aliud est, quam mandatum dispensandi, seu facultas conjugibus iterum contrahendi, non vero approbatio matrimonii, quod illicite, & invalide contractum fuit, ut bene tradunt *Rosa de exequut. lit. Apost. cap. 4. num. 217. & sequent. late Piton. discept. Eccles. 52. num. 32.* Sequitur, ut disputatio in irritum cedat, & effectus vacua remaneat, nisi conjuges, servata forma Decreti Conciliaris, consensum renouent coram Parocho, & testibus, sine quo matrimonium nullum convalescere non potest, licet impetrata fuerit Apostolica dispensatio, cum possit alteruter ex conjugibus sive ante, sive post impetratam dispensationem pœnitere, & liber evadat, si præstare nolit consensum, ut tradunt *Gutierrez. Canon. quæst. lib. 1. quæst. 22. sub num. 18. Barbosa. de Paroch. cap. 2. sub num. 84. Corrad. in prax. dispens. lib. 8. dicto cap. 3. num. 35. & seqq. & cap. 4. num. 62. & 63. late Orsaya discept. Eccles. 17. num. 7. & 8. tom. 1. & discept. 19. num. 5. & 6. tom. 4. par. 2. Piton. dicta discept. 58. num. 5. & in dicto Folio Sacræ hujus Congregationis in Reatina 13. Julii 1725. Thef. Resol. Vol. 3. pag. 191. & seqq., & de Praxi Datarie Apostolicæ Corrad.*

rad. dicto cap. 3. num. 35. & seq. cap. 4. num. 62. & 63. Hæc Magdale-
na : a Defensore matrimonii nihil habuimus . Dubium est .
An constet de nullitate matrimonii in casu &c.

Affirmative .

A STEN. CAPPELLANIÆ: Testamento, quod condidit anno 1742 Jo-
annes Jacobus Beccaris natus in Pago Costigliolarum, quique, jam diu
translatis in Civitatem Iaribus, prole carens, & consanguineis animum suum
converterat in Ecclesiam Collegiatam S. Secundi ejusdem Civitatis Actæ, sub
cujus Cura vivebat, post relictam uxorem suam usufructuariam, seu verius
alimentariam, de reliquis hæreditariis redditibus ita disposuit -- *E di quanto
vi sopravvanzerà dopo l' ammontare di essi nempe alimentorum, ordina, e
vuole, ed intende, che debba l' Infra scritto Sig. Curato Collegiatæ scilicet
Ecclesiæ Sancti Secundi, qui exequutor Testamentarius electus fuit, ritene-
re appresso di se il contante per poterlo unire alla massa di sua eredità per
farne fondo in vantaggio dell' infra scritto Beneficio, o sia Cappellania resi-
denziale, oppur semplice nel modo infra scritto ordinata --* Hæredem itaque
instituens ita inquit, Ha instituito, ed istituisce, e di propria bocca ha no-
minato, e nomina in di lui erede universale il Signor nostro Gesù Cristo
mediante l' erezzione dell' infra scritta Cappellania, o Benefizio semplice,
quale vuole, e intende segua dopo seguito il di lui decesso, e successivo
usufrutto come sopra legato a favore di detta sua moglie. Per l' effetto di
qual erezzione di Cappellania, ed in caso d' insufficienza di fondo di sua
eredità per l' effetto di erezzione di Benefizio semplice ha ordinato, ed or-
dina, che dopo detto suo decesso, ed estinto il suddetto usufrutto, di tutti
li suoi stabili, mobili, crediti, ed effetti ereditarij se ne facci eseguire,
eziandio immediatamente seguito il decesso di lui testatore, l' opportu-
no Inventario, e ciò per mezzo del Signor Curato che sarà di quel tem-
po in detta Collegiata, qual prega di accettare l' incombenza, e peso di
suo esecutore testamentario &c.

*Sess. 14. c. 12.
& 13. de ref.
Sess. 21. cap. 7.
Sess. 24. cap. 8.
Sess. 25. cap. 9.
de Refor.*

Veniens inde ad erectionem Cappellaniæ inquit, ha fondato, e fonda una Cap-
pellania, o sia Beneficio Ecclesiastico residenziale nell' insigne Chiesa Col-
legiata di San Secondo suddetta, acciò il Beneficiato partecipi di tutti gl'
utili, onori, e prerogative, come gl' altri Signori Cappellani, e Benefi-
ciati in tal Cappellania sotto il titolo de' SS. Giacomo, e Secondo, Primum
Cappellanium nominavit Sacerdotem Joannem Christophorum Coppæ
ex eodem Pago Costigliolarum, dato onere tum primo Cappellano, tum
aliis Successoribus, di dover servire, ed assistere in detta Chiesa alle Messe
cantate in qualità di Diacono, o Subdiacono con rendersi periti nel canto
fermo fra il termine d' un anno dopo la loro provista, per poter assistere al
Coro coll' esercizio di detto canto, adjectaque, si fecus facerent, pœna
amissionis fructuum. Patronatum Cappellaniæ dedit eidem Sacerdoti Coppæ,
& post ejus obitum Familiæ Coppæ, ejusque descendentes per lineam dum-
taxat masculinam, qua extincta, Capitulo ejusdem Collegiatæ Ecclesiæ.
Dotis autem nomine, & Præbendæ titulo, ha voluto, e vuole cedi la sua
intera eredità dopo depurata come sopra col peso però alli suddetti Cap-
pellani nominati, e nominandi pro tempore come sopra, di pagare al Re-
verendissimo Capitolo di detta Collegiata lire cento annue per titolo di re-
sidenza quotidiana, affine il nominato, e nominandi partecipino, sicco-
me sogliono partecipare gl' altri Signori Cappellani Beneficiati in detta Col-
legiata di tutte le distribuzioni quotidiane, altri onori, diritti, e prero-
gative a medesimi concesse.

Considerans autem Testator casum, quo hæreditas non satis esset per il fondo
della Præbenda, e residenza di detta Cappellania, come sopra da lui eretta,
in tal caso ha dichiarato, e vuole, rogans Episcopum Astensem a fondare,
ed eri-

ed erigere un Beneficio semplice, cujus nominationem reliquit Familia Coppæ, finche vi sarà la linea masculina di tal Casata, eaque defecta, Capitulo ejusdem Collegiatae Ecclesiae. Eo inde casu, quo il di lui Patrimonio depurato da debiti restasse sufficiente per la fondazione, ed erezzione della suddetta Cappellania, o ssi Beneficio Ecclesiastico residentiale suddetto, voluit, ut Cappellani tenerentur singulis Hebdomadis in perpetuum, majori excepta, quolibet die Jovis Sacrum facere in eadem Ecclesia. Contra vero, ove non si facesse luogo all' erezzione della suddetta Cappellania, ma bensì all' erezzione del suddetto Beneficio semplice per insufficienza del di lui Patrimonio, voluit, ut Beneficarii tot sacra facerent in perpetuum tenerentur, quot ab Episcopo Astensi statuerentur a proporzione dell' ammontare di suo Patrimonio depurato come sopra da debiti. Atque hæc fuit testamentaria dispositio Joannis Jacobi Beccaris, quo defuncto, Curati Ecclesiae uti Exequutores testamentarii hæreditatem administrarunt, cum vidua de alimentis transegerunt, debita, creditaque hæreditaria solverunt, & exegerunt, ut tandem, dispendis hæreditariis rationibus, & hæreditario asse pure constituto, Testatoris voluntas impleri posset erectione sive Cappellaniae residentialis, sive simplicis Beneficii.

Prævenit tamen sive unam, sive alteram erectionem Sacerdos Joannes Christophorus Coppa, qui anno 1749. preces obtulit Sacro huic Tribunali, quibus querebatur de inexecutione voluntatis Testatoris, cum nondum facta esset erectio: Cappellaniam residentialem, ut Testator voluerat, erigi non posse defectu Patrimonii; postulabat igitur, ut Amplissimi Patres juberent erigi Beneficium simplex, adjecto onere tot sacrorum, quot statueret Episcopus juxta annuos redditus hæreditatis, utque cogeretur Exequutor testamentarius ad traditionem pecuniarum, quæ in ejus manu erant. Auditus de his precibus Episcopus respondit injuria queri Joannem Christophorum Coppa, de prorogata Beneficii erectione, cum dilationis causa verius, quam ab eo, quod suspicatur Orator, motivo augendi videlicet formem ex fructibus repetenda sit ab ipsa negotiorum natura, quæ citius expediri non poterant, quorum immo adhuc imperfecta sunt ob exortas super quibusdam hæreditariis bonis judiciales controversias. Placuit autem eidem Episcopo de questione, an Cappellania residentialis, vel Beneficium simplex sit erigendum, respondere Beneficium simplex esse erigendum, ea ratione, quod Familia de Coppa prælativa a Testatore vocata, cum extera sit, nihil ferme commodi ex ea vocatione perciperet, supposita erectione in Cappellaniam residentialem, quippe quod cogerentur Beneficiarii ad patriam, paternamque domum deferendam, & domicilium in Civitatem hanc transferendum, cujus profecto domiciliaris translationis expensæ vix, ac ne vix quidem compensari possent ex fructuum Beneficialium perceptione, attenta eorum recensita parcitate. Hæc Episcopus.

Cum tamen ex hac Epistola certiores facti non fuissent Eminentissimi Patres de iis, quæ rescire necesse erat ad Causæ definitionem, rescriptum fuit die 18. Aprilis transacto anno 1750. Episcopo pro meliori informatione, auditis Capitulo Collegiatae, & Exequutoribus. Absente Episcopo, respondit Vicarius Generalis, qui licet diligentior rem tamen non plene digere, hinc inde disputans, & referens statum hæreditarium, quem reddere posse scut. 47. annua, quoties pecuniæ, quæ extant, & quæ exigere debent, investiantur, unde Coppa erectioni simplicis beneficii, contra vero Exequutores testamentarii, & Capitulum erectioni Cappellaniae residentialis locum esse censent. Post hanc Vicarii Generalis Epistolam Causa duobus collecta Capitibus definienda proponitur, urgentibus Exequutore, & Capitulo erigendam esse Cappellaniam residentialem, quod ita procul dubio voluerit Testator, ut ex apertis Testamenti verbis manifestum est; neque ab hac voluntate recedendum esse, vel quia hæreditas satis non sit, vel quia Gens Coppa extera sit, nam, cum liqueat de statu hæreditario ex publicis monumentis juxta testificationem Causidici,

fiduci, & Tabellionis, qui a Testatore electus fuit, & ex eo liqueat redditus ejusdem asis hereditarii usque pervenisse ad annuas libras 230., quæ faciunt scut. 46., nulla habita ratione aliarum pecuniarum, quæ exigí debent, consequens sit Cappellaniam residentialem esse erigendam, quia redditus satis sint, cum extra omnem dubitationem sit, & fateantur etiam Episcopus, & Vicarius Generalis in eadem Collegiata Ecclesia alias esse Cappellanas, quæ minores habent redditus, & graviora onera, nam onus unius Sacri qualibet hebdomada leve est, & facilius possunt Cappellani aliis diebus non impediti Sacra agere suo compendio.

Hinc non esse spectandam rationem, qua Episcopus censuit Beneficium simplex esse erigendum, cum enim hereditas satis sit ad Cappellaniam residentialem, implenda est Testatoris voluntas, qui sciens Joannem Christophorum Coppæ, ejusque Gentem non esse Aitensem, sed exteram, intelligere quoque debuit, necesse esse, ut lares in Civitatem transferret, & consequenter, si erigendo Cappellaniam residentialem, illum nominavit primum Cappellanum, & Patronatum genti Coppæ reliquit, apertum est eum in casu, quo satis esset sua hereditas ad Cappellaniam residentialem, nihil pensi habuisse de comodo, vel incommodo Coppæ, & an cogeretur ad patriam, paternamque domum deferendam; non enim eum Cappellanum nominasset, si respexisset ad comoda Coppæ, ideoque ex hac ratione inutilitatis Cappellani Coppæ male arguisse Episcopum Aitensem non esse erigendam Cappellaniam residentialem, quando ipse Testator voluit Cappellaniam residentialem, nominavit Coppæ primum Cappellanum sciens eum non esse Aitensem, sed ex Pago Costigliolarum. Eoque amplius, quod non subsistat prædilectio, qua nititur Episcopus, cum hæres procul dubio prædilectus sit; Hæres autem scriptus fuerit Dominus noster Jesus Christus *mediante l' erezzione dell' infra scritta Cappellania*, itaut inficiari nequeat prædilectam fuisse Cappellaniam Cappellano, & cessare demum omnem disputationem ex facto, cum Sacerdos Coppæ sex ab hinc mensibus lares suos transtulerit in Civitatem, ut testibus probatur.

Pergunt Exequutor testamentarius, & Capitulum, ac contendunt fructus hereditatis, qui in summa sc. 60. in manu sunt Administratoris, non deberi Joanni Christophoro Coppæ, sed in augmentum sive Cappellaniæ, sive Beneficii erigendi cedere debere ex dispositione juris, quæ vult fructus hereditatis jacentis, vel currente tempore deliberandi, vel nondum adita ab hærede hereditate, augere hereditatem ipsam, & in assem cedere, ut est in *leg. item veniunt §. Item non solum ff. de petit. hered. leg. fin. §. Et si præfatam Cod. de fur. deliber.* Præsertim accedente voluntate ipsius Testatoris, cujus voluntatis optima, ac vehemens educitur conjectura ex his, quæ habuit de alimentis Uxori relictis: Ait enim: *E di quanto vi sopravvanzerà dopo l' ammontare di essi, ordina, vuole, & intende, che debba l' infra scritto Sig. Curato ritenere appresso di se il contante per poterlo unire alla massa di sua eredità, per farne fondo in vantaggio dell' infra scritto Beneficio, ossia Cappellania residentiale, oppur semplice nel modo infra scritto ordinata*: quod igitur fieri voluit Testator, viva Uxore alimentaria, longe magis eum voluisse putandum est alimentaria defuncta, & prius quam fieret erectio sive Cappellaniæ residentialis, sive Beneficii simplicis, omnemque cessare disputationem ex litera Testamenti, ex qua constat eum noluisse, ut fieret erectio, nili postquam finitus esset usufructus, seu verius onus alimentorum, quæ Viduæ præstari debebant, & post dispuncta debita hereditatis, & asse hereditario ab oneribus omnibus, debitisque soluto; neque accusari posse Exequutores de negligentia, & mora, ex qua nondum facta fuerit erectio; id enim non ex culpa Exequutorum, sed ex ipsa rei natura evenisse ipse tradit Episcopus. Hæc Exequutor. A Coppæ nihil habuimus. Causæ Capituli hæc sunt.

I. *An sit erigendum Beneficium simplex cum onere celebrationis Missarum, arbitrio*
Tom. XX. I bitrio

bitrio Ordinarii præfigendarum juxta mentem Testatoris: seu potius sit erigenda Cappellania residentialis in Ecclesia S. Secundi ad formam Testamenti in casu &c.

- II. *An fructus hereditatis decursi post obitum Testatoris debeantur Sacerdoti Coppa Cappellano nominato: seu potius sint conferendi in augmentum Capitalis Cappellanie, sive Beneficii erigendi in casu &c.*

Ad I., & II. Negative ad primam partem: Affirmative ad secundam, & amplius.

*Sess. 22. c. 6.
de Ref.*

F AVENTINA: Facultate data in donatione fratris utens Pater Joseph Maria Leonius Dominicanæ Familiæ duas Cathedras alteram Sacrorum Canonum, & Conciliorum, alteram Theologicarum quæstionum Divi Thomæ Aquinatis erexit his legibus, ut „ i Lettori debbano esser Padri dell' Ordine di San Domenico, quali dovranno esser statì prima Lettori attuali di „ Theologia o speculativa, o morale, ed essendoci Sogetti, che abbiano le „ dette qualità oriundi della Città di Faenza, questi siano preferiti a tutti „ gl' altri, ed in mancanza de Padri Faentini, siano preferiti altri Padri, „ che siano statì Lettori come sopra, e che siano figli del Convento di S. Andrea di detta Città. *Cogitans autem casum, quo hujus generis Patres „ deficerent, ita inquit,* E mancando anche questi, debba elegerli li Padri „ Lettori di Teologia, che pro tempore leggeranno in d. Convento di Faenza, ed in difetto di questi, possano elegerli Padri di detta mia Religione „ Domenicana, che per lo spazio di dieci anni abbiano predicato dentro la „ Città, benchè non abbiano letto in Religione, non siano Faentini, o Figli del Convento sudetto. *His autem omnibus deficientibus, voluit* che „ possano elegerli Dottori Secolari, o Preti Theologi, benchè prima non „ fossero statì Lettori di Teologia in alcun luogo, mentre per altro abbiano „ le necessarie abilità. *Electores denique horum Lectorum constituit* il Padre „ Priore pro tempore di detto Convento di S. Andrea, il Padre Inquisitore „ pro tempore di Romagna, ed il Padre più anziano figlio di detto Convento insieme con li Signori trè Lettori più anziani deputati pro tempore „ dal Pubblico all' elezione del Predicatore dell' Illustrissima Comunità di „ detta Città.

Implebat Cathedram Sacrorum Canonum, & Conciliorum Pat. Battaglinius, qui cum ob gratiam ætatem muneri diutius implendo impar esset, vices suas commisit Pat. Vincentio Milcetti, qui Fani Professor fuerat in Collegio Nulphio, & Faventiam revocatus fuerat, ut in suo Conventu S. Andrea eam Theologiæ practicæ partem explicaret, quam vocant *Casuum Conscientiæ*, eique Pat. Magister Generalis Ordinis indulgit, ut hæc Sacrorum Canonum, & Conciliorum Cathedra eidem prodesset, ac si actu *Lectoris Primarii* munere in eodem Conventu fungeretur. Suscepit igitur Pat. Vincentius Milcetti legendi Provinciam, sed metuens ejunctionem in casu obitus Pat. Battaglini, preces obtulit Sacratissimo Principi nostro, quibus postulabat, ut, decedente Pat. Battaglini, in ejus locum sufficeretur, licet non fuisset *Lettore attuale di Teologia o speculativa, o morale*. Placuit Optimo Principi hac postulatione cognitionem dare amplissimis Patribus, & auditus Episcopus respondit esse in illo Conventu Faventino Pat. Laghium Theologiæ Magistrum, qui actu alteram implet Cathedram Theologiæ a Pat. Leonio institutam, aliosque duos exteros idoneos: nullum adversari Pat. Milcetti, dum tamen gratiam impetret ratione exercitii præsentis in Cathedra Sacrorum Canonum, quam implet pro Pat. Battaglini, non vero ratione explicationis *Casuum Conscientiæ*. Addit Pat. Laghium optionem sibi debitam cedere ad alteram Cathedram Sacrorum Canonum, quæ potior est, ac dignitate longe præstat, cum vacare contingat morte Pat. Battaglini. Nunc igitur Causa proponitur, & disputat Pat. Milcetti locum esse debere subrogationi

gationi suæ, decedente Pat. Battaglinio, quod mens Fundatoris non adverteatur, & si Eminentissimi Patres adversari censeant, postulat, ut respondeant *Pro Gratia facto verbo cum sanctissimo*. Qua vero Juris ratione respondendum sit, Judicium erit Amplissimorum Patrum, qui Dubium definient.

An Pater Vincentius Maria Milcetti subrogari queat in locum Lectoris Sacrorum Canonum, seu potius obolet mens Fundatoris in casu &c.

Negative ad primam partem: Affirmative ad secundam, & amplius.

MARSICEN. RESIDENTIÆ: Parochialis Ecclesia S. Victorix Oppidi Carseolis, quod prope rudera vetustæ Carseolis extructum fuit, indicia omnia, atque argumenta præbet, quibus probari possit esse Collegiatam. Habet enim dignitatem Archipresbyteratus nomine honestatam, habet quatuor Canonicos plures Beneficiarios, quos *Portionarios* vocant, aliosque simplices Clericos, qui Ecclesiæ servitium præstant. Massa ibidem communis est, e qua singulis Canonicis quotannis Duc. 100. præstantur, & distributiones Portionariis, quæ statis temporibus inter eos dividuntur. Habet Archivum, signumque capitulare: Canonici obstringuntur onere adjuvandi Archipresbyterum in cura animarum, quæ numerum 1200. constituunt, & per orbem, seu ut dicunt turnum, alias omnes sive Canonicalem, sive Parochiales functiones explete debent. Antiquissima consuetudine observatum fuisse, ut ad residentiam tenerentur, probatum est testificationibus Canoniceorum, Portionariorum, & Clericorum ipsius Ecclesiæ, Decurionum, & Populi Carseolani, visitationibus, factisque Episcoporum. Anno siquidem 1677. Marsorum Episcopus duos Canonicos non residentes monuit primum, inde tertia fructuum, & obventionum parte privavit juxta Tridentini sanctionem, & anno 1747. Baro Carseolis, ad quem spectat Patronatus Canoniceatus illius Ecclesiæ, præsentavit Philippum Juliani, *con obbligo di risiedere nella suddetta Terra di Carsoli*: & præsentatus non alia ratione institutus fuit ab Episcopo, *quam præstito Juramento subeundi, & adhibendi omnia munia Canonicalia, & præcipue residentix*.

Sess. 24. c. 12 de Ref.

Defecit tamen Canonicus Juliani, & gravius defecit alter Canonicus Angelus Maria Vendetti, qui omnem redeundi animum deposuit, suscepto Archipresbyteratu alterius Ecclesiæ Parochialis in Oppido *Pereto*. Questus igitur est de his Populus Carseolanus apud Eminentissimos Patres: Canonicus Juliani respuit, & onus residentix agnoscens his verbis, „ Per esser vero l'obbligo, che li Canonici di detta Chiesa tengono di risiedere in Carsoli, e ferre, vire personalmente la Chiesa fudetta per la consuetudine immemorabile, e non mai interrotta, e per averlo praticato li miei antecessori Canonici, e gl'altri miei Colleghi, liti renunciavit. Alia mens fuit Archipresbytero Vendetti, qui non teneri contendit, quibus id defender rationibus, ignoramus, libellum enim jurium suorum non vidimus, nec ipse probationes suas edidit coram Episcopo, qui, ut literis Sacris hujus Tribunalis obtemperarer, eum monuit: Causa nunc proponitur, urgente Capitulo, quæ de residendi onere, quod habent Beneficarii, & Collegialium Ecclesiarum Canonici, tradita sunt in libris Juris: dispositioni Sacrorum Canonum, & Juris Pontificii addit consuetudinem, addit curam Animarum; quæ inter Canonicos dispertita est, ex qua ad residentiam cogi debent. Hinc disputat teneri Canonicum Vendetti ad restituendos fructus perceptos saltem a die, qua possessionem Archipresbyteratus in Oppido *Pereto* nactus est, cum vacaverit ipso jure Canoniceatus in Ecclesia S. Victorix Carseolis, & consequenter resoluta ejus jure, & titulo Canoniceatus, fructus suos facere non potuerit. Duo sunt Dubia, quæ disputantur.

I. *An Sacerdos Angelus Maria Vendetti Canonicus Ecclesiæ Collegiatæ S. Victorix Terræ Cellarum, sive Carseolorum Marsicen. Diæcesis teneatur*
Tom. XX. I 2 reside-

residere, & in eadem Collegiata una cum Archipresbytero, seu Rectore, aliisque Canonicis curam Animarum insimul administrantibus Parochialia munera exercere, atque Divinis Officii assistere in casu &c., & quatenus affirmative.

- II. *An, & a quo tempore idem Canonicus Vendetti ob ejus absentiam teneatur restituere fructus perceptos Præbendæ Canonialis, & distributiones Massæ Communis in casu &c.*

Dilata, & proponatur in prima etiam unica,

*Sess. 22. c. 3.
de Ref.*

ROMANA JUBILATIONIS: Exaëto quadragenario tempore servitii præstiti Vaticanæ Basilicæ, Vacationem obrinuit ab hoc Sacro Tribunali Nicolaus Argenti Clericus Beneficiatus. Putabat autem hoc impetrato Beneficio, se immunem a quolibet servitii genere juxta vacationum, seu ut dicunt *Jubilationum* naturam, audivit tamen Petrum Severi contendere eum teneri ad præstandum servitium Officii Acolythi in Sacris Conventualibus juxta consuetudinem, quam dicebat esse in eadem Vaticana Basilica, ut qui vacationem, seu Jubilationem obtinuerunt, servitium in sua quinque hebdomada altari præstare debeant. Confugit igitur Nicolaus ad Eminentissimos Patres postulans, ut declararent eum immunem ab hoc servitio, non obstante alternata hac consuetudine, alias inutile fere ei fore beneficium vacationis, cum, qui hoc beneficium non habent, viginti hebdomadis servitium præstare teneantur, ipse vero teneretur illud præstare hebdomadis sexdecim. Placuit Amplissimis Patribus audire de his precibus Eminentissimum Archipresbyterum; eumque rogare, ut animi sui sententiam explicaret *audito Capitulo, & interesse habentibus*. Capitulum uno consensu censuit deberi Nicolao immunitatem: Interesse habentes, alii nempe Clerici Beneficiati consensum præstiterunt. Eminentissimus Archipresbyter luculenta, atque elegantissima Epistola sententiam animi sui aperuit secundum Nicolaum, & vehementibus rationibus consuetudinem illam assertam spectandam non esse disseruit. Rescripserunt igitur Eminentissimi Patres secundum Nicolaum *juxta Votum Eminentissimi Archipresbyteri*.

Exequutione rescripti contradicteorem sese præstitit Petrus Severi, ideoque nunc Causa proponitur duobus distincta Capitibus, ut plenius ab Eminentissimis Patribus cognoscatur. Urget Nicolaus ipsa vacationis, & Jubilationis natura datam esse hanc immunitatem ab omni onere, servitioque, eoque magis id custodiendi favore Argenti, quod indultum hoc, seu beneficium ab hoc Sacro Tribunali concessum plenissimum fuerit: Contrariam consuetudinem neque in factis, neque in jure subsistere: non probari in factis testibus singularibus, qui scientiæ causam non reddunt, qui sese ad libros capitulares referunt, nec tamen actus proponuntur: non monstrari specificam hanc prætentam consuetudinem, non monstrari necessario præstitum fuisse servitium, quia cum potuerint illi qui vacationem obtinuerant, servitium voluntario præstare, non ob id, quod probetur ex libris servitium præstitum ab iis fuisse, continuo sequitur inductam esse consuetudinem, nisi probetur necessario præstitum ab illis fuisse servitium: in jure vero non subsistere hanc consuetudinem, etiamsi probaretur, quia res est de beneficio, & privilegio non universitati, & corpori, sed singulis concessio, ideoque quidquid alii permiserint, qui non resisterunt, & eorum silentio factum fuit, ut ex repetitis actibus efficeretur consuetudo, nullum tamen detrimentum inferre potuerunt Successoribus, qui jure proprio, & ex personali merito beneficium obtinuerunt: denique consuetudinem hanc spernendam esse uti legi, rationi, & equitati contrariam, quod rectissime urgebat Eminentissimus Archipresbyter.

Addit demum Nicolaus, eo etiam casu, quo probaretur consuetudo, eaque jure subsisteret, indulgendam tamen esse ab Eminentissimis Patribus gratiam
exem-

exemptionis a præstatione hujus servitii, cum nulli detrimentum inferat; ut enim differit Eminentissimus Archipresbyter, nullum prorsus Ecclesia in servitio detrimentum patitur, cum illud commodè alii obire possint, qui perturnum inserviunt, tantoque fortius, quia majori inserviendi servitio non gravantur, quippe quia Choro procul dubio adesse compelluntur in sua hebdomada, quia dum altari inserviunt horis Prima, Tertia, Sexta, & Nona Completorio, & Nocturno Defunctorum Choro vacant, quam ob rem ex isto hoc Altaris servitio nedum ullum sentiunt præjudicium sed immo non exiguum experiuntur levamen ex vacatione memoratis horis a Choro. Hæc Nicolaus Argenti: A Severo nihil habuimus: duo sunt Cause Capita.

- I. *An stante Jubilatione Argenti ipse teneatur ad præstationem servitii Ecclesiæ, de quo agitur? & quatenus affirmative.*
- II. *An ei sit indulgenda gratia exemptionis a præstatione ejusdem servitii in casu &c.*

Ad I. Negative. Ad II. Provisum in primo.

Die Sabbathi 18. Septembris 1751.

SYRACUSANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS: Variavit Sacrum Tribunal in hac Causa, quæ primum data fuerat in *Folio Congregationis habitæ die 14. mensis Martii anno 1750.*, & proposita in *Congregatione habitæ diei 18. Aprilis eodem anno*, Dubio quo erat: *An sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis in casu &c.* responsum acceperat negative Oblatis enim ab Episcopo Syracusano novis precibus data fuit in *Folio Congregationis habitæ die 12. Septembris eodem anno 1750.*, Dubioque, *An sit consulendum Sanctissimo pro gratia iuxta prædictas preces in casu &c.* nullo tuente Jura Collegii fundati a Margarita de Grandis, responderunt Eminentissimi Patres *Affirmative*, & scribatur *Episcopo iuxta mentem*. At inde audito Sacerdote Placito Platamone in *Congregatione habitæ die 22. superioris mensis Maii* Dubio, quo erat, *An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.* responderunt Amplissimi Patres *Prævio recessu a decisio sub die 12. Septembris 1750. servandum esse Instrumentum foundationis.* Ad novum nunc Judicium hæc revocatur definitio, & respondendum est.

Sess. 22. c. 5 de Ref.

An sit standum in primo, vel secundo loco decisio in casu &c.

In ultimo loco decisio, & amplius.

MONTIS FALISCI NULLITATIS MATRIMONII: Data fuit hæc Causa in *Folio ultimæ Congregationis habitæ die 28. transacti mensis Augusti*, Dubioque, quod erat, *An Constet de nullitate Matrimonii in casu &c.* Responderunt Amplissimi Patres *Affirmative*. Nunc reproponitur, & respondendum est.

Sess. 24. c. 5 de Ref. Mart.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

In decisio, & amplius.

MARSICEN. RESIDENTIÆ: Imperio Eminentissimorum Patrum hæc Causa proponitur, qui in eadem *ultima Congregatione habitæ die 28. transacti Mensis Sextilis* Archipresbytero Vendetti *dilationem* postulante, rescripserunt *Dilata*, & proponatur omnino in prima etiam unica. Duo igitur Cause Dubia quæ proposita non fuerant, subijcimus.

Sess. 24. cap. 12. de Ref.

- I. *An Sacerdos Angelus Maria Vendetti Canonicus Ecclesiæ Collegiatæ S. Vito & Theodori Cellarum, sive Circolorum Marsicen. Diocesis teneat*

tur residere, & in eadem Collegiata una cum Archipresbytero, seu Rectore, aliisque Canonicis curam Animarum insimul administrantibus Parochialia munera exercere atque Divinis Officiis assistere in casu &c., & quatenus affirmative.

- II. An, & a quo tempore idem Canonicus Vendetti ob ejus absentiam teneatur restituere fructus perceptos Præbende Canonialis, & distributiones Massæ Communis in casu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes.

Sess. 21. c. 4.
de Ref.

SABINEN.: Oppidum est in Sabinis, quod *Canemorto* nuncupatur; hujus Ecclesia Divo Nicolao dedicata in Vicariam perpetuam erecta fuit cum cura animarum anno 1582. a Cardinali Pisano Sabine Episcopo, & congrua ducatum centum assignata fuit ex redditibus Abbatie S. Mariæ del Piano di Pozzaglia, cui nova illa Parochialis erat annexa. Congrua tamen illa portio novo Parocho assignata diminutionem passa fuit, nam cum Abbates S. Mariæ onus suscepissent tuendi Ecclesiam S. Nicolai, eamque si opus foret reparandi, sacraque suppellectili instruendi, congrua redacta fuit ad annua sc. 75. Hoc rerum ordine ventum est ad annum 1703., quo tempore cum Oppidani excrevissent, R. P. D. Battaglinius Visitator Apostolicus decretum tulit, quo iussit Rectorem Ecclesiæ alium sibi Sacerdotem ad hoc munus adjungere, qui Sacramenta Populo exhiberet, Parochumque juvaret in cura animarum. Verum cum redditus Vicariæ, e quibus stipendium Cappellano præstandum erat, tenues essent, decretum illud in irritum cecit. Nuper autem anno nempe 1747. cum Eminentissimus D. Cardinalis de Ilcio Episcopus Sabine Ecclesiam illam visitasset, agnovit in re præsentis opus omnino esse ut Vicario alius Sacerdos qui opem ei, operamque præstaret in cura animarum, adjungeretur, decrevitque, ut per Abbatem Commendatarium, qui obtinet Abbatiam prædictæ S. Mariæ de Piano, provideretur intra terminum unius Mensis antedictæ Ecclesiæ Parochialis de Coadjutore per ipsum Eminentissimum Ordinarium approbando, quo termino elapso, & Sacerdote idoneo ad dictum effectum non assumpto, nec præsentato, providebit taxando ac eidem Coadjutori assignato juris, ac facti remediis congruo emolumento super fructibus prædictæ Abbatie.

Egre tulerunt hoc decretum R. P. D. Bernardinus Narius Abbas S. Mariæ, & Franciscus Caffarellius ejusdem Abbatie Resignatarius, & oblatis precibus Sacro huic Tribunali, non ita excrevisse Populum dicebant, ut opus omnino esset alium Sacerdotem Parocho adjungere, & si adjungendus esset stipendium solvendum esse a Vicario, de cujus commodo, & utilitate agebatur. Auditus Eminentissimus Episcopus respondit necesse esse, ut Cappellanus Vicario adjungatur, ne oppidanorum animæ detrimentum patiantur: Vicarium omnibus præsto esse non posse: contigisse aliquando, ut dum ipse infirmo Sacramenta ministrat, alius sine Sacramentis decesserit: cavendum esse, ne id eveniat, ut evenit: Auctum esse Populum inficiari non posse, quæ enim pridem erant familiæ 170. nunc sunt 216., & quæ olim erant Capita hominum 820., nunc sint 1030.: Redditus Vicariæ, qui certi sunt, non excedere sc. 75., & qui incerti dicuntur, non excedere sc. 8., ex his omnibus detrahendas esse impensas, quas necessario subire debet quotannis Vicarius, ut a Jure, atque æquitate devium videatur onerare Vicarium stipendio Cappellani in tanta reddituum tenuitate, ideoque stipendium præstandum esse ex fructibus pinguis Abbatie. Post hanc Epistolam Eminentissimi Episcopi novæ preces oblatae fuerunt ab Abbatibus S. Mariæ, quibus proponebant occurrì posse necessitatibus Oppidanorum alia ratione, cum plurimi sint in eo Oppido Sacerdotes tum Regulares, tum Seculares, qui, urgente necessitate, Parocho opem ferre non rennunt.

Auditus iterum de his precibus Eminentissimus Episcopus, urget iterum, quæ præ-

prædixerat de necessitate adjungendi Cappellanum Vicario, cavendumque esse, ne Populus aliquid detrimenti capiat: nullam habendam esse rationem de Regularibus Sacerdotibus, cum duo trefve sint, qui Sacramentales tantum Confessiones in eorum Ecclesia excipiunt, sed nullam Vicario opem ferunt, neque ferre tenentur: Fidendum non esse vanis Sæcularium Sacerdotum promissis, qui aut parum idonei sunt ad excipiendas Sacramentales Confessiones, & Sacramenta Populo exhibenda, aut dissidiis, & contentionibus cum Vicario agentur, quique, si deisdes sint, & negligentes, si vocati non eant, corrigi non possint ab Episcopo, quod nullam emiserint obligationem, & volentes dumtaxat Parocho operam præstent. Hæc Eminentissimus Episcopus. Causa nunc proponitur, quæque ab Eminentissimo Episcopo binis disertissimis Epistolis dicta sunt de necessitate adjungendi Cappellanum Vicario, urget Promotor Fiscalis, additque stipendium Cappellano præstandum esse ab Abbate S. Mariæ, quod ipse verus Parochus sit, & Rector Ecclesiæ, non Vicarius, qui exercitium tantum habet curæ animarum, quique ex redditibus sola percipit annua sc. 75., tenuesque alios incertos redditus, ut ne congruam quidem portionem accipiat a sacris legibus constitutam; neque mutare ait, si dicatur hoc onere numquam gravatos fuisse Abbates S. Mariæ, quod nulla hac in re opponi possit consuetudo; onus enim hoc incipit aucto populi numero, qui si pridem minor erat, mirum quoque esse non debeat Abbates oneratos non fuisse onere præstandi stipendium Cappellanis, quos adjungere non erat necesse. Ab Abbatibus S. Mariæ nondum libellum jurium habuimus. Duo sunt Causæ Capita.

- I. *An sit locus appositioni Cappellani Curati in casu &c., & quatenus affirmative.*
- II. *An decretum factum in Sacra Visitatione per Eminentissimum Episcopum Sabinen., sit exequendum in Casu &c.*

Affirmative ad utrumque.

ARIMINEN. MISSÆ CONVENTUALIS: Cupiens Sacerdos Fabricius Amatus, ut in Oppido Sabiniani Ariminensis Diœceseos, unde illi origo erat, Ecclesia Collegiata esset, testamento, quo decessit anno 1656, damnavit heredem præstare Clero Sæculari ejusdem Oppidi census hereditarios in forte sc. 200., dato onere eidem Clero multiplicandi fructus, fructuumque fructus, donec fundari, erigique possent quatuor Canonicatus, quorum singulis annui redditus essent sc. 50.; Statuit onera Sacrorum, quæ a Canonicis facienda essent, selegit pro Ecclesia Collegiata erigenda Oratorium S. Josephi, quod erat de jure patronatus Laicorum, formam denique, ac tempus eligendi Canonicos præfinivit, ut nempe electio gradatim, & per vices fieri deberet, statim ac fructus parti e multiplico ad certam summam pervenissent. Defuncto Testatore, Clerus Oppidi satius reputans si multiplicum protraheretur, donec uno, eodemque tempore fieri possent quatuor Canonicatum erectio, & si Collegiata non in Oratorio S. Josephi, quod nimis angustum erat, sed in Ecclesia S. Lucie parochiali Ecclesiæ S. Joannis annexa, & aptior Divinis Officiis exequendis erigeretur, preces obtulit. Sacro huic Tribunali, quibus postulavit, ut in his defuncti voluntas commutaretur, obtinuitque, quod postulavit edito rescripto *pro gratia juxta petita dummodo interim celebrentur omnes Missæ a testatore præscriptæ, donec erigantur Canonicatus.*

*Sess. 22. c. 2.
de Sacrif. Mis.*

Alium interim Canonicatum fundari voluit Angela Berloni, datis Clero pro dote sc. 400. Alium quoque annui redditus sc. 50. Petrus Franciscus Perticarius, & duo Sodalitia, quæ in Oppido sunt, obligationem susceperunt certam pecuniam singulis annis præstandi duobus Mansionariis, qui eidem Collegiata Ecclesiæ fervirent. Anno tandem 1739. parata omnia erant, ut Collegiata erigeretur, sed impedimentum erectioni præstitit Archipresbyter Parochia-

rochialis Ecclesiæ S. Joannis, qui recusabat Collegiatam erigi in Ecclesia S. Lucie, quæ Parochiali suæ erat annexa; Archipresbytero sese adjunxit Patronus Oratorii S. Josephi qui renuebat, ut in Oratorio Collegiata erigeretur. Res denique composita fuit, Archipresbytero permittente, ut Ecclesia S. Lucie in Collegiatam erigeretur, dum tamen ipse prima Dignitas Capituli, & Collegiatae constitueretur, & Archipresbyteri titulum, & curam animarum retineret, omnesque fructus, & redditus ejusdem Ecclesiæ S. Lucie perciperet. His conventis inter eum, & Clerum, aditus fuit Sacratissimus Princeps noster, & facta resignatione Archipresbyteratus Princeps Ecclesiam S. Lucie constitutione sua in Collegiatam erexit, quam Parochialem, & Matricem esse voluit, eique præesse Archipresbyterum tamquam Caput, & primam Capituli Dignitatem cum eodem titulo, cura animarum, & redditibus Ecclesiæ S. Lucie: Sex erigi iussit Canonicatus, assignatis cuilibet annuis sc. 50., adæquæque lege, ut ex fructibus, & redditibus solverentur a singulis annua sc. 16.

67. pro distributionibus quotidianis, quas lucrifacerent ii, qui Choro interessent. Erecta ab Episcopo Ariminensi Exequutore Literarum Apostolicarum Collegiata in Ecclesia S. Lucie, plures ortæ sunt controversiæ inter Capitulum, & Archipresbyterum, quas inter, quæ ad rem pertinent, est de Sacro Conventuali. Episcopus Ariminensis motus Epistola Encyclica Sacratissimi Principis nostri quæ hac de re tota est, fretusque decreto Sacri hujus Tribunalis Capitulo indixit Sacrum Conventuale pro Benefactoribus in genere. Ægre id ferentes Canonici ad Amplissimos Patres venerunt, & obtinuerunt audiri, *non retardata tamen celebratione, & applicatione*. Disputant itaque non teneri ad hoc Sacrum faciendum; Sacrum enim Conventuale agi pro Benefactoribus incertis, & quorum periiit memoria, sublatis monumentis fuga temporis, ipsos vero certos habere fundatores, certa que onera Canonicatibus data in fundatione, ut novo hoc onere gravari non debeant: Jus illud, quod ut nemo ignorat, constitutum fuit ab Honorio Pontifice in *cap. cum Creatura de celebrat. Miss.* locum habere posse in antiquis Collegiatis diversum vero esse in novis, quarum Canonicea tantum onera subire debeant, quæ a certis earum Fundatoribus data sunt non vero teneantur ad Sacrum Conventuale pro Benefactoribus incertis, ut traditum est a *Barbos. ad Concil. Trid. sess. 25. de ref. cap. 5. num. 7. Pasqualig. de Sacrific. Miss. quæst. 899. num. 2. Monacell. Formul. legal. supplem. ad tom. 1. n. 239, Orsua discept. Eccles. tom. 3. par. 2. disc. 23. n. 71. Scarfanton. ad Ceccoper. Lucubr. Canon. tom. 2. in addit. ad tit. 4. num. 2., & tom. 3. in addit. 9. num. 16., & respondit hoc Sacrum Tribunal in *Vetulana Archidiaconatus* 13. Julii 1748. ad *Dubium V.*, itaut cum deficiat ratio, qua Sacratissimus Princeps noster in Epistola sua Encyclica iussit, ut Sacrum Conventuale ageretur, & applicaretur, deficere quoque debeat, & cessare legis illius dispositio.*

Quod si censeant Amplissimi Patres teneri Capitulum, subeundum hoc onus esse a solo Archipresbytero, qui redditus Ecclesiæ S. Lucie ab incertis Benefactoribus donatos, aut reliquos percipit solus, præsertim, cum redditus Archipresbyteratus pingues sint, & ad annua sc. 500. ascendant, contra vero redditus Canonicatum tenues, deductis enim oneribus. & sc. 16. 67. pro distributionis quotidianis, quatuor primi Canonicatus vix reddant annua sc. 28. 33, quintus vere, qui gravioribus oneribus premitur, vix reddat sc. 20.: Addunt Canonici, si forte Capitulum ad Sacrum Conventuale agendum teneatur, debere Archipresbyterum una cum Canonicis alternis vicibus, & per turnum incipiendum ab Archipresbytero, & proseguendum a Canonicis juxta ordinem antiquioris temporis, quo recepti sunt, Sacrum agere, & applicare, idque diebus tantum festis, ut postulant ob tenuitatem reddituum Canonicatum; & exiguo Canonicorum numero, quibus rationibus sæpius id indulsit Sacrum hoc Tribunal ut in *Camerinen. Missæ Conventualis* 22. Maii 1705. ad *Dub. II. in Narnien. 11. Junii 1712. in Veliterna 14. Maii 1722. in Spalaten. Applicationis Missæ Conventualis* 23. Julii 1729., & in *Ame-*

Amerina Missæ Conventualis 12. Martii 1746.; Ab Archipresbytero, & Promotore Fiscali Curie episcopalis Ariminensis nihil habuimus. Quatuor sunt Causæ Capita.

- I. *An Canonici Collegiata Sabiniani teneantur applicare quotidie Missam Conventualem pro Benefactoribus in genere, seu potius teneatur solus Archipresbyter dictæ Collegiata in casu &c. ; & quatenus affirmative ad primam partem, & negative ad secundam.*
- II. *An Archipresbyter teneatur per turnum cum Canonicis celebrare, & applicare Missam Conventualem, ut supra, & quomodo turnus sit servandus in casu &c.*
- III. *An sit locus reductioni, & quomodo in casu &c.*
- IV. *An Archipresbyter, & Canonici Terræ Sabiniani teneantur pro tempore præterito ad applicationem Missarum Conventualium non celebratarum in casu &c.*

Ad I. Affirmative ad primam partem: Negative ad secundam. Ad II. Affirmative per Turnum incipien. ab Archipresbytero. Ad III. Pro gratia reductionis ad dies festos tantum attentæ, & perdurante tenuitate reddituum. Ad IV. Ad D. Secretarium, factæ verbo cum Sanctissimo.

ROMANA SUPPLEMENTI INTORTITIORUM: Ab anno 1527., quo in Basilica SS. Laurentii, & Damasi institutum fuit Sodalitium Sanctissimi Corporis Christi Titulo *delle cinque Piaghe*, obtinuitque a Capitulo, & Canonicis ejusdem Basilicæ locum sub fornice Ecclesiæ, ut extruere posset Cappellam, & altare ad libitum, & voluntatem ejusdem societatis illamque ornare, ut dictæ Societati placuerit, liberam, & exemptam ab omni onere, quæ verba sunt concessionis, fœvit idem Sodalitium quinque primo, inde sex cereas quadratas faces præstare, cum augustissimum Eucharistiæ Sacramentum ad infirmos deferretur. Sueverat pari pietate alias triginta ejusdem generis faces præbere clar. mem. Cardinalis Petrus Otthobonus S. R. E. Vice-Cancellarius, itaut augustissimum Sacramentum live in pompis celebrioribus, live cum privato, & minus solemniter deferendum esset, eo cultu facium, tedarum, & luminum deferretur, qualem Majestas Divini Numinis postulare videbatur; sed morte obita a Cardinali Otthobono, defecerunt triginta illæ quadratæ faces, quæ ab eo præbebantur, & solæ superfuerunt duodecim, quarum sex præstantur diuturno, ut diximus, usu, longaque consuetudine a Sodalitio Sanctissimi Corporis Christi, sex aliæ ex lege contractus ab a i o sodalitio, cui titulus est *degl' Agonizanti*, atque hæc die; nocte vero quatuor tantum quadratis facibus augustissimum Sacramentum deferretur quas præbere tenetur Capitulum ejusdem Basilicæ damnatum post litem actam contra Sodalitium *delle cinque Piaghe* anno 1712. re judicata Sacra Congregationis Vistationis.

Sess. 21. dec de Obser. & evit. in celeb Miss.

Postularunt quidem pluries Sodales Sanctissimi Corporis Christi, seu *delle cinque Piaghe* a Capitulo, & Canonicis, quos penes cura est habitualis Parochiæ, & pinguissimi sunt ejusdem redditus; paucis quibusdam exceptis, qui Vicario Curato ultra congruam percipiuntur, ut numerus quadratarum facium augeretur, sed renuente semper Capitulo, Sodales ad hoc Sacrum Tribunal rem detulerunt, postulantes oblatis precibus, ut Capitulum compelleretur ad eum facium numerum præbendum, qui respondere posset dignitati, & majestati augustissimi Sacramenti. Contra vero contendebat Capitulum onus hoc a Sodalibus esse ferendum ex eorum instituto, & legibus, quibus, statuiro, no di dedicare le persone, e facoltà proprie ad un continuo attuale ossequio, della Divinità di Lui in Terra, e di procurare con tutte le forze, che sia onorato il Santissimo Sagramento: *ut est in cap. 1. statut. & cap. 6. de offic. Prior.* Rogatus itaque fuit Eminentissimus Dominus Cardinalis Ruffus

Sacri Collegii Decanus, & S. R. E. Vice-Cancellarius, ut de hac controversia animi sui sententiam aperiret. Ipse vero luculenta, disertaque Epistola monstrat primum necessitatem augendi numerum facium, inde contra Capitulum respondit, quod curam habeat habitualement Parochiæ, neque cogendos esse Sodales ad hoc onus, cum ex eorum instituto ad solam *associationem* teneantur; neque leges eorum obligationem ferant præbendi faces, aliaque, quæ ad cultum pertinent, sed meram pietatem, religionem, & obsequium erga augustissimum Sacramentum, quæ satis præstantur tum præbitione sex facium, tum aliarum omnium impensarum, quæ ab ipsis fiunt in Altari, & Cappella: de numero denique facium, quæ augendæ sint, nihil decernit. Hæc Eminentissimus S. R. E. Vice-Cancellarius.

Causa nunc Eminentissimis Patribus proponitur, quæque ab Eminentissimo Thoma Ruffo dicta sunt, latius exequitur libello suo Sodalitium, urgens necessitatem augendorum luminum, onus hoc esse Parochiale, & sequi Capitulum, & Canonicis, qui curam habent habitualement, quique pinguissimos Parochiæ redditus, & emolumenta percipiunt, soluta tantum congrua, & relictis paucis quidusdam emolumentis Vicario Curato, quique demum damnati fuerunt ad faces præstandas a Sacra Congregatione Visitationis, ut nulla vehemens ratio reddi possit, cur nunc in eadem Causa damnari non debeant; onus hoc a Sodalibus non esse ferendum, qui alia plurima ferunt, qui *liberam*, & *exemptam ab omni onere* Cappellam habuerunt, qui solum tenentur comitatum, & *associationem* præstare augustissimo Sacramento, non vero faces, nisi quas præbent ex diuturna duorum sæculorum consuetudine: numerum denique facium, tedarum, & luminum præfinitum non fuisse Sacris legibus: Concilia quidem Provincialia, & Diocesana constituisse, ut pluribus, quam fieri posset; uteremur, aliis placuisse, ut non minor duodecim numerus esset; rectissime vero monuisse *Engel. lib. 3. jur. Canon. tit. 41. §. 2. num. 15. & Franciscum Costerum in Enchirid. controuv. de relig. tit. de Sanctiss. Euchar. fol. 321.*, ex consuetudine singulorum locorum constituendum esse numerum luminum, ritumque delationis.

Hinc ab Amplissimis Patribus definiendum esse numerum triginta quadratarum facium, quæ a Capitulo, & Canonicis præbendæ sint, cum ita vetusta consuetudine servatum fuerit in hac Basilica, cum ita servant filiales ejus Ecclesiæ, cum ita servant aliæ Urbis Ecclesiæ Parochiales, inferioris licet dignitatis, quæque minores habent redditus. Atque hæc Sodales. Quia vero Capitulum, si causa cadat contra Sodales onus hoc rejicere studet in Vicarium Curatum, qui ob id decreto Sacri hujus Tribunalis in jus vocatus fuit, ideo suum & ipse libellum dedit, quo a se hoc onus avertere gestit, disputans Capitulum ex laudo, quod tulit Cardinalis Alexander Montaltus anno 1618., acquisivisse pingues redditus Parochiæ in annua summa scut. 1500., & damnatum fuisse ad plures expensas, quæ respiciunt exercitium curæ animarum, itaut tum ex causa redditus, qui a Capitulo percipitur, tum ex causa aliarum expensarum quas subire tenetur pro curæ exercitio, colligi debeat onus hoc non ad Vicarium perpetuum, sed ad Capitulum pertinere, præsertim cum eadem sit ratio, nec in laudo taxativa aliqua distinctio a Cardinali arbitro adjecta fuerit, ex qua ad eas tantum Parochiales expensas, & non ad alias similes, & sua natura, vel paritate rationis in iis comprehensas Capitulum teneretur. Addit consuetudinem etiam specialem, qua factum est, ut Capitulum cereas quadratas faces præbuerit, nunquam Vicarius perpetuus: damnatum fuisse Capitulum a Sacra Congregatione Visitationis ad quatuor faces præstandas, nec tamen postulasse a Vicario, ut ipse hoc onus subiret: iniquum esse, ut in tanta reddituum, quos ipse percipit tenuitate, tantaque diminutione, quantam passus est laudo Cardinalis Montalti, hoc etiam novum onus adiciatur. Alia addit Vicarius, quæ Eminentissimi Patres in libello ab eo dato legent. A Capitulo, & Canonicis, nihil habuimus. Dubium est.

An, & a quibus, & in qua quantitate supplendus sit numerus Intortitionum in associatione Sanctissimæ Eucharistiæ ad infirmos tam occasione Viatici, quam in aliis solemnioribus delationibus in casu &c.

Dilata, & proponatur in prima post aquas, etiam unica, & interim per Capitulum subministrentur decem, & octo Intortitia sine præjudicio iurium ambarum Partium.

SPOLETANA: Ecclesiam Divo Jacobo Apostolo dedicatam habebat Nursiæ Hierosolymitanus Ordo, & Cappellam in eadem Ecclesia habebat Sodalitium sub titulo Sancti Jacobi. Ab Ordine Hierosolimitano cessa fuit Ecclesia anno 1698. Patribus Congregationis Oratorii, qui preces obtulerunt Sodalibus, quibus postulabant assignationem eorum bonorum quorum redditibus stipendium Cappellano præstabatur, promittentes opera pietatis in Ecclesia exercere, ultra onera fabricæ, & ornamentorum, & servandæ perpetuo sacrae suppellectilis. Placuit postulatio Sodalibus, qui cesserunt Patribus omnia jura, & bona illa, eos subrogando in locum Cappellani, lege adjecta, ut Patres *sieno tenuti a sodisfare tutti li pesi soliti a sodisfarsi dalli Cappellani passati*. Post hæc, defunctis, qui tunc vivebant, Sodalibus, aliisque in defunctorum locum non allectis, perijt Sodalitium, & Patres omnia bona acceperunt. Onus Cappellani inunctum erat faciendi quinque sacra singulis hebdomadis, & undecim die festo Sancti Thomæ. Hoc onus impletum semper fuit a Patribus, sed sacra numquam applicata fuerunt, putantes teneri tantum ad sacra agenda, non ad ea applicanda. Cum hac de re injecta demum iis fuerit dubitatio, oblaris precibus, postularunt ab hoc Sacro Tribunali, ut declaret, an etiam ad applicationem tenerentur. Auditus Episcopus censuit eos ad applicationem non teneri: rationes, quibus in hanc sententiam perductus fuit Episcopus, repetunt Patres in libello, earumque hæc summa est: non constare ex libris Sodalitii de applicatione horum sacrorum, neque verisimile fieri Cappellanos habuisse onus applicationis, quia tenuissimum stipendium annuum, vel scut. 13. 63, vel sc. 19. 12. deductis oneribus, quod Cappellani percipiebant, respondere non poterat laboribus eorum, ut nil verius videatur, quam eos ad sacrorum applicationem obstrictos non fuisse, & Sodales de solo sacrorum numero commoditatis gratia, non vero de applicatione fuisse sollicitos: Addunt, & onera, quæ ab ipsis ferri debent tutelæ Ecclesiæ, & Altaris, & sacrae suppellectilis, & numerum sacrorum, quæ fiunt in Ecclesia, ut satis consultum sit ejus decori, & voluntati Sodalium etiam sine hac applicatione. Dubium ab Eminentissimis Patribus definiendum est.

An Patres Congregationis Oratorii teneantur ad applicationem Missarum de quibus agitur, seu potius ad earum tantum celebrationem in casu &c.

Negative ad primam partem: Affirmative ad secundam.

BONONIEN. FENERUM: Ut consuleret Princeps Optimus Paulus III. indemnitati Patrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, qui incolabant Monasterium extra moenia Terræ Centi perpetuis Rheni fluminis exundationibus perculsum, separavit anno 1538. ab Ecclesiæ Sanctorum Petri, & Pauli ejusdem Terræ Ecclesiasticum Beneficium, cui animarum cura annexa erat, eoque ad simplicis naturam redacto, Ecclesiam, ædesque conjunctas iisdem Patribus concessit, ea data lege, ut Sacerdotem eligerent, qui curam animarum exerceret. Servata fuit hæc lex ad nostra hæc tempora; At, cum curam illam obtinuisset Sacerdos Jo: Philippus Monteforti, exortis inter eum, & Patres pluribus controversiis, Sacratissimus Princeps noster eas præcidit anno 1749 Constitutione sua, qua separavit curam animarum a dicta Ecclesia Sanctorum Petri, & Pauli, eamque translulit in-

Sess. 25. c. 13. de Regul.

Ecclesiam ſecularem Sodalitii Sanctorum Sebaſtiani, & Rocchi. Nova tamen inter eundem Parochum, & Patres exorta eſt controverſia; Contendit enim Parochus jus ſibi eſſe ingrediendi Eccleſiam Patrum cum Stola, & Cruce elevata, ſi ad illam deferenda ſint corpora eorum, qui condi in ea voluerunt. Ut igitur Patres iis turbis occurrerent, quæ hiſce caſibus evenire ſolent, preces obtulerunt Saero huic Tribunali, auditoque Vicario Generali Bononienſi, cenſuit hic ſecundum Parochum eſſe reſpondendum, quod generalis, & vetuſtiſſima in Terra Centi ſit conſuetudo, ut Parochi in electione cadaverum ingrediantur Eccleſias Regularium cum Stola, & Cruce elevata.

Proponitur nunc Cauſa, & diſputant Patres hanc conſuetudinem, ſi vera eſſet, contra jus eſſe: Placuiſſe ſiquidem in hac crebris Doctorem diſputationibus vexata queſtione, negativam ſententiam hanc ſequi ſacras Urbis Congregationes, hanc probaſſe Summos Pontifices, *ſublata* cuicumque Judici facultate ſerius judicandi cum *decreto irritanti*; Cum igitur, res ſit de conſuetudine contra Jus, neceſſe omnino eſſe, ut pleniffime probetur, & contradicito etiam Judicio confirmatam fuiſſe monſtretur: nihil horum probari a Parocho, & ſi probaretur, nihil eſſe, quod non monſtretur eam locum habuiſſe in hac, de qua agitur, Eccleſia, cum Parochus eam ingreſſus quidem fuerit cum Stola, & Cruce a duobus retro ſæculis; at non jure ſervitutis, neque animo acquiſcendi jus contra libertatem Regularium, ſed quia Parochialis erat, & in ea exercitium curæ animarum habebat electus ab ipſis Patribus: quidquid igitur de hac conſuetudine ſit ratione aliarum Eccleſiarum Regularium, quæ ſunt in Terra Centi, non poſſe eam concludi ratione hujus Eccleſiæ Patrum Minorum, neque porrigi poſſe ad eas Eccleſias, quæ ſuam libertatem ſervarunt: Ceſſare autem diſputationem omnem, cum conſuetudo hæc generalis, & vetuſtiſſima ex factò deſit etiam ratione aliarum Eccleſiarum Regularium, ut teſtibus probatur, qui de factò proprio deponunt: Ratione vero Eccleſiæ Sanctorum Petri, Pauli rem eſſe apertam ex factò ipſius Parochi Monteforti, qui in elatione cadaveris Lucretiæ Gatti perventus ad fores Eccleſiæ Patrum depoſuit illud, abiitque. Hæc Patres: a Parocho nihil habuimus: Dubium eſt.

An in associando cadavera ſepelienda in Eccleſia S. Petri Minorum ac Obſervantia Terræ Centi liceat Parocho ingredi cum Stola, & Cruce elevata; ſeu potius teneantur ad ejuſdem Eccleſiæ fores ſiſtere, ibique ultimum vale deſuncto dare in caſu &c.

Negative ad primam partem: Affirmative ad ſecundam.

*Seſſ. 23. c. 12.
de Ref.*

PRIVERNEN. DECIMARUM: Conſueviſſe Privernates dicitur antiquo tempore Parochis ſuis Decimas integre præſtare, inde Parochorum negligentia paulatim eveniſſe, ut negligeretur præſtatio; integra tanta Populi tenacitate, ut nihil profecerint Epifcopi publicis Ediſtis, & Synodalibus Conſtitutionibus, quibus & Parochis negligentibus, & Populo recuſanti poena infligebatur. Epifcopum anno 1669 certam taxam ſtatuiſſe, quæ tamen uſu recepta non fuit, cum Parochi, qui Privernates erant, ſive quia patrimonialia bona haberent, ſive quia nollent cum Parochianis ſuis lites agere, contenti eſſent modica illa frumenti, cicerum, fabarumque, & ſimilium ſpecierum quantitate, quam a Parochianis exigebant. At, cum Parochiam S. Joannis Evangeliftæ obtinuiſſet Sacerdos Andreas Raymundi Setinus, hic, ubi agnovit redditus Parochiæ in ſcut. 50. annuis ex ſolis tamen fundis, prædiisque, facta onerum omnium deductione, remanere in annuis ſcut. 20. 12., ad Epifcopum confugit, ut congrua ſibi aſſignaretur in Decimis. Epifcopus provinciam hanc Vicario Generali mandavit, qui tunc Viſitationem agebat: Vicarius novam taxam conſtituit, ſtatuitque, ut pro integra decima Parocho præſtaretur quantitas hæc frumenti, nempe Cives primi gradus traderent *mezza quarta*, ſecundi gradus *un quarto d' una quarta*,

ta, tertii gradus un' octava d' una quarta, ultimi demum gradus mezzo facile, o sia un decimosesto.

Hanc tamen taxam recipere renuentibus Parochianis, & contententibus cogi non posse ad præstationem certæ quantitatis frumenti, cum semper tradiderint quidquid, & juxta conditionem, statumque personarum, & juxta tempestatum ubertatem, vel sterilitatem dare potuerunt, Parochus ad hoc Sacrum Tribunal venit. Audito Episcopo, præfixus fuit Parochianis terminus ad jura proponenda, inde jussum est, ut constituerent Judicialem Procuratorem, denique, iis adhuc contumacibus, data fuit Episcopo facultas confirmandi taxam *prout de jure*. Episcopus duos selegit Canonicos, qui taxam recognoscerent, eorumque consilio taxam confirmavit. Solverunt quidam, alii longe plures in jus venerunt. Nunc itaque Caula proponitur, urgente Parocho Divino, & Pontificio jure cautum esse Decimas esse præstandas, præsertim cum tenues sint Parochiæ redditus, qui, oneribus deductis, remaneant in scut. 20., ut congrua Parochi portio salva non sit; supplendam igitur esse decimis, quas integre primum præstare solebant Parochiani: rem itaque omniem deducendam esse ad justitiam taxæ, de qua ambigi nequeat, cum sit mitissima: Frustra a Parochianis excipi de contraria consuetudine, cum in mala fide semper constituti fuerint Edictis Episcoporum, & Constitutionibus Synodalibus, itaut legitimum numquam sumere potuerit initium: deesse tamen ex facto probationes illas, quibus monstrari possit consuetudo, cum res est de quantitate Decimæ, nam quatuor illæ, quæ concurrere debent, deficiunt. Hæc Parochus, a Parochianis nihil habuimus: Duo sunt Causæ Capita.

- I. An Decimæ debeantur? & quatenus affirmative.
- II. An, & in qua summa, & a quibus debeantur in casu &c.

Dilata ad primam post aquas, etiam unica.

Die Sabbathi 20. Novembris 1751.

CIVITATIS CASTELLI JURISDICTIONIS: Post longas moras Promotoris Fiscalis Curie Episcopalis, & plurimas, quas obtinuit in hac Causa, *dilationes*, placuit tandem Eminentissimis Patribus in Congregatione habita die 28. superioris mensis Augusti rescribere: *Dilata, & proponatur omnino in prima post aquas etiam unica*. Obsequimur itaque eorum imperio, Dubiumque iterum, atque iterum propositum, & numquam definitum subijcimus.

Sess. 24. c. 20.
de Ref.

An sit standum, vel recedendum a decisio die 27. Januarii 1625., & respective substineatur decretum Episcopi in novissima Synodo anno 1746. in ordine cap. 26. de foro competen. in casu &c.

Non proposita.

ROMANA SUPPLEMENTI INTORTITIORUM: Data fuit hæc Causa in Folio ultimæ Congregationis habita die 18. transacti mensis Septembris, sed, Capitulo Basilicæ Sanctissimi Laurentii, & Damasi *dilationem* postulante, rescripserunt Amplissimi Patres: *Dilata, & proponatur omnino in prima post aquas etiam unica &c.* Nunc igitur Dubium proponitur, repetita lectione Folii ultimæ Congregationis, ab Eminentissimis Patribus definiendum. An, a quibus, & in qua quantitate supplendus sit numerus Intortitiorum in associatione Sanctissimæ Eucharistiæ ad Infirmos tam occasione Viatici, quam in aliis solemnioribus delationibus in casu &c.

Sess. 22. des
de obser., &
ewit. in Celebr.
Miss.

Supplendum esse a Capitulo numerum duodecim Intortitiorum tradendo-

Sess. 25. c. 12.
de Ref.

PRIVERNEN. DECIMARUM: Hæc quoque Causa in ultima Amplissimi Ordinis Congregatione habita dicta die 18. transacti mensis Septembris idem rescriptum obtinuit: *Dilata ad primam post aqua s. etiam unica*. Poterunt igitur Eminentissimi Patres, repetita ejusdem folii lectione, duo, quæ subijcimus, Dubia expedire.

- I. *An decimæ debeantur?* Et quatenus affirmative.
- II. *An, & in qua summa, & a quibus debeantur in casu &c.*

Ad I. Affirmative, Ad II. Deberi juxta Taxam Episcopi, & amplius in omnibus.

Sess. 21. c. 4.
de Ref.

SABINEN.: Dilationem frustra petentibus R. P. D. Bernardino Nario, & Abbate Francisco Caffarellio, definita fuit hæc Causa in eadem ultima Congregatione habita die 18. Septembris, & duobus dubiis. I. *An sit locus appositioni Cappellani Curati in casu &c.*, & quatenus affirmative. II. *An decretum factum in Sacra Visitatione per Eminentissimum Episcopum Sabinensem sit exequendum in casu &c.*: Respondit Sacrum Tribunal: *Affirmative ad utrumque*. Redit hæc definitio ad novum Eminentissimorum Patrum Judicium, qui, repetita lectione folii dictæ ultimæ Congregationis cognoscent. *An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.*

Non propofita.

Sess. 24. c. 12.
de Ref.

CAPUTAQUEN. PARTICIPATIONIS: Species hujus Causæ, & rationes omnes, quæ in ea sunt, habentur in folio Congregationis diei 5. Decembris anni 1750.; Cum vero Causa ea die proponi non potuerit, propofita fuit in sequenti Congregatione habita die 19. ejusdem Mensis Decembris, nec tamen definita fuit, respondentibus Eminentissimis Patribus: *Dilata, & ad mentem*: Mens autem fuit, ut Eminentissimus Archiepiscopus Neapolis de adversa valetudine Sacerdotis Marci de Canto Amplissimos Patres certiores redderet. Scripsit igitur Eminentissimus Archiepiscopus Sacerdotem illum chronicis morbis, quos in patrio cælo sibi adverso contraxit, affectum esse, & Medicorum consilio Neapoli moram trahere, nec sine periculo vitæ in Patriam redire posse: Censere itaque, ut cum ille legitime sit impeditus, de redditibus, & fructibus participare possit. Hæc Eminentissimus Archiepiscopus. Spectat nunc ad Amplissimos Patres duo, quæ proponebantur, Dubia expedire.

- I. *An Sacerdoti Marco de Canto pro tempore sue absentia ex causa infirmitatis debeat Portio Massæ Communis, sicut cæteris Sacerdotibus participantibus, deductis tantum oneribus Missarum ad rationem carolæni unius pro qualibet Missa?* & quatenus negative.
- II. *An eidem sint solvendi Ducati 25. pro patrimonio quovis anno, durante absentia ex causa prædicta in casu &c.*

Ad I. Affirmative. Ad II. Provisum in primo.

Sess. 24. c. 1.
de Ref. Matr.

NULLIUS, SEU S. GERMANI MATRIMONII. Vitio partium, quibus quisque Vir, aut Fœmina dicitur, vix natus Leonardus Curti rusticus Vici Cervariæ pro fœmina habitus fuit, & lustralibus undis renatus Leonardæ nomen accepit; fœmineis vestibus indutus, inter fœminas versatus est, captusque amore Agnetis Fochi Viduæ, atque ejus amicæ, eam compressit: sed barba indicium præstante virilitatis, & fama ejusque per humilem Vicum facile diffusa, coactus fuit a Curia Ecclesiastica vestes mutare. & Leo-

& Leonardi nomen suscipere. Hac facta mutatione sc̃minæ in Virum, voluit Leonardus cum amica Agnete matrimonium contrahere, & delata ad eandem Curiam Ecclesiasticam scientia vitii corporis sui, & a duobus Medicis comprobata vitii illius veritate, putantibus iisdem eum ineptum esse ad matrimonium, interdictum ei fuit a Curia, ne nuptias contraheret, neve cum Agnete familiariter ageret. Cum vero illi distrahi non ferrent, & matrimonio optarent conjungi, crudeles Terras fugerunt, & Romam venerunt, oblatisque precibus Sacræ Congregationi Universalis Inquisitionis, quibus falso narrarunt ab ineunte ætate vagasse, postularunt dispensationem ab exhibitione literarum Testimonialium tum baptismatis, tum libertatis, ut possent matrimonio conjungi. Data fuit de hac postulatione cognitio Eminentissimo Urbis Vicario, qui delato iisdem jure jurando libertatis, potestatem iis fecit matrimonium contrahendi, quo contracto, Cervariam regressi sunt. Sed Curia Ecclesiastica videns violatum ab iis interdictum voluit in conjuges animadvertere. Fugerunt ipsi, & Romam repetierunt, Sacroque huic Tribunali obtulerunt preces, quibus postulabant, ut declararetur validum Matrimonium, quod contraxerant. Cum vero omnis quæstio esset, an Leonardus eo vitio afficeretur, quo ad matrimonium esset ineptus; Virum enim eum esse, non sc̃minam, non Androgynum, seu Hermaphroditum, non ambigitur, necessarium visum est Medicæ Artis Peritis mandare, ut Leonardum inspicerent, & animi sui sententiam aperirent. Duo electi fuerunt Medici, suum uterque Judicium dedit. Ex eorumdem consultationibus rescire poterunt Eminentissimi Patres, quale vitium sit, quo Leonardi corpus inficitur, rarum equidem, & insuetum, ut pene in monstrum abeat. Conjuges postulant, ut validum declaretur Matrimonium. A *Defensore Matrimonii* nihil hactenus habuimus. Duo sunt Causæ Capita, quæ, audita jam Curia Ecclesiastica S. Germani, proponuntur.

- I. *An constet de impotentia?*
- II. *An Matrimonium sit validum in Casu &c.*

Dilata ad sequentem.

Die Sabbathi 18. Decembris 1751.

NULLIUS, SEU S. GERMANI MATRIMONII: Causa hæc in *ultima Amplissimi Ordinis Congregatione* habita die 20. transacti mensis *Novembris* responsum accepit: *Dilata ad sequentem*. Poterunt igitur Eminentissimi Patres *Folium ejusdem ultimæ Congregationis* iterum consulere, ut duo Causæ dubia expediant.

Sess. 24. c. 1. de Ref. Matr.

- I. *An constet de impotentia?*
- II. *An Matrimonium sit validum in casu &c.*

Dilata ad sequentem.

RIPANA QUARTÆ FUNERALIS: Species omnis hujus Causæ habetur in *Folio Congregationis* habita die 28. superioris mensis *Augusti*: Dubio, quod propositum fuit: *An sit locus solutioni quartæ funeralis in casu &c.* respondit Sacrum Tribunal: *affirmative*: Victi Patres Franciscani pugnam instaurant, & definitionem illam retractari postulant: Respondendum nunc igitur.

Sess. 25. c. 13. de Ref.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

In decisio, & amplius.

LEODIEN. INDULTI: Hæc quoque Causa data fuit in eodem *Folio Congregationis* habita die 28 *Augusti*. Data quidem fuerat in *Folio Congregationis*

Sess. 24. c. 12. de Ref.

gationis præcedenter habitæ die 10. mensis Julii, sed Canonico Thomæ Philips dilationem postulante, proposita non fuit; Duo igitur illius Capita proposita fuerunt in d. Congregatione diei 28. Augusti. , I. An vigore Indulti abessendi, de quo agitur, debeantur Canonico Thomæ Philips, licet non intervenienti portio emolumentorum provenientium ex anniversariis tam fixis, quam incertis, & extraordinariis in casu &c. II. An expensæ hujus litis detrahi debeant ex Massæ Capitulari, seu potius an, & qui ad illas teneantur in casu &c. Respondit his Sacrum Tribunal: Ad primum affirmative juxta solitum: Ad secundum negative, & teneri Canonicos, qui litem moverunt, . Venit nunc ad novum Judicium hæc definitio, & respondendum est.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Dilata ad secundam post Reges.

Sess. 25. c. 1.
de Ref.

HIERACEN. SPOLII: Data fuit hæc Causa in Folio Congregationis habitæ die 13. mensis Februarii hujusmet anni, & dilationem obtinuit. Data iterum fuit aucta altero dubio in Folio Congregationis habitæ die 27. superioris mensis Martii, & Eminentissimi Patres rescripserunt: Dilata, & ad mentem: Mens autem fuit, ut scriberetur hodierno Hieracensi Antistiti, ut Sacram Congregationem certioraret, an usque adhuc intactum extet apud Moniales S. Annæ depositum ducatorum 2618; Atque hæc fuit dilationis, quæ primi dubii definitionem respiciebat. Dubitationem vero iniecit in secundo dubio aliud factum, quod ignorabatur, ut ob id definitio ejusdem dubii dilata fuerit, an scilicet in computatione assis hæreditarii activi Episcopi Diez habitæ fuerit ab Episcopo Oppideni ratio de ducatis 1536. debitis a Reverendissimo P. Idelphonso del Tufo ex causa schedulæ scriptæ die 25. Aprilis 1730. Datæ fuerunt literæ ad Episcopum Hieracensem de deposito: Respondit ille depositum ducatorum 2618. apud Moniales illas vere factum fuisse: pecuniam numeratam conditam fuisse in arca feris, & laminis ferreis munita, sed cum die quadam inter Moniales, & Vicarium Generalem sermones haberentur, & quererentur Montales de inopia, & paupertate Monasterii, respondisse Vicarium Generalem, serio ne, an joco ignoratur, pauperes eas non esse, quæ tantam pecuniæ vim haberent, quanta erat in deposito; hinc illæ, arrepta securi, arcam fregerunt, & pecuniam expilarunt: non de fuisse muneri suo Episcopum, nam Moniales reddiderunt ducatos 885., quæ pecunia nunc servatur in arca apud Patres Minores Conventuales, nullam tamen superesse spem aliud quicquam a Monialibus recuperandi.

Hæc de primo dubio, & deposito: De computatione vero schedulæ ducatorum 1536. hæc habet Capitulum: ex foliis status hæreditarii activi Episcopi Diez factis ab Episcopo Oppideni Delegato ab hoc Sacro Tribunali constare statum activum ejusdem assis hæreditarii pervenisse ad ducatos 27548. 80. cum autem hæc quantitas efformetur ex pecunia tantum numerata, ut patet ex iisdem foliis, hinc aperte colligi schedulam debiti scriptam a Reverendissimo P. del Tufo non fuisse in eadem quantitate comprehensam. An hæc ratio tanti sit, ut damnari ille possit, videant Amplissimi Patres, quibus eadem duo Dubia definienda proponuntur, quæ proposita quidem in Congregatione habitæ die 27. mensis Martii, sed expedita non fuerunt.

I. An Reverendissimus Idelphonsus del Tufo olim Episcopus Hieracen. pro nunc condemnandus sit favore Capituli ad solutionem ducatorum 3461. ab eo debitorum ex causa reliquatus Assis spoli bon. mem. Episcopi Diez Antecessoris juxta relationem Episcopi Oppideni Delegati Apostolici, sine tamen præjudicio aliorum Jurium dicti Capituli pro ulteriori redditione rationis Assis spoli prædicti in casu &c.

II. An præter summam ducatorum 3461. debitorum ex causa reliquatus spoli bon. mem. Diez juxta relationem Episcopi Oppideni condemnandus quoque

quoque sit Reverendissimus D. Idelphonsus del Tufo olim Episcopus Hircacen. ad solutionem aliorum ducatorum 1536. ab eo debitorum vigore schedula exharata die 15. Aprilis 1730. in casu &c.

Dilata ad primam post Cineres.

NEPESINA CANONICATUS: Preces obtulit Sodalitium Sancti Georgii Civitatis Nepetis anno 1622. Capitulo, & Canonicis Ecclesie Cathedralis ejusdem Civitatis, quibus postulabat, ut consensum præstarent erectioni Canoniciatus, quem sua pecunia Sodalitium in eadem Cathedrali fundare proposuerat. Consensum præstiterunt Canonici, pluribus adjectis conditionibus, quas inter hæc fuit, ut, qui Canoniciatum hunc obtinerent, non participarent de oneribus, & honoribus, redditibus, & proventibus Cappellarum per Canonicos efficiatarum, nisi erunt Sacerdotes, & actu celebrabunt. Facta fuit inde fundatio unius Præbende Canonice S. Georgii nuncupan., quæ etiam Sacerdotalis esse debeat, & non alias, aliter, nec alio modo. Jus Patronatus sibi servarunt Sodales, qui ad hæc usque tempora nominarunt Civem aliquem, qui vel habitu, vel actu Sacerdos esset; Postremis enim duabus vacationibus præsentati fuerunt, & Canoniciatum obtinuerunt Propertius Galeottus, & Angelus Mancinius, qui Clerici erant in Minoribus Ordinibus constituti. Vacato morte Mancinii die 1. Aprilis hujus anni Canoniciatu, vix elapsis sex diebus, Prior Sodalitii non, ut moris est, in Oratorio, sed in Palatio Episcopali, ipso ita jubente Episcopo, Sodales vocavit, ut coram ipso Episcopo comitia haberentur: quibus novum Canonicum nominarent. Coactis igitur coram Episcopo Sodalibus die 7 Aprilis, lectum primo fuit instrumentum foundationis Canoniciatus, differente Episcopo datam in eo fuisse legem, ut Canonicus nominandus deberet esse actu Sacerdos, inde rejectæ fuerunt ab eodem Episcopo plures preces oblatae a Clericis, quibus postulabant a Sodalibus nominationem. Contra hanc rejectionem Ferdinandus Mancinellius unus e Sodalibus protestationem emisit, sed eam rejecit Episcopus tamquam contrariam foundationi, & mandavit procedi ad ulteriora in balloctatione Sacerdotum.

Sess. 24. c. 12.
de Ref.

Latis suffragiis, repulsi fuerunt a Sodalibus duo, qui propositi fuerunt, Sacerdotes Petrus, & Dominicus Guidi. Tunc Episcopus *sub penis arbitrio &c. mandavit neminem ex Confratribus discedere debere, & iisdem indulgit Jus balloctandi pro secunda, & tertia vice, quibus rite absolutis, Jus eligendi ad se devolutum esse declaravit.* Propositi fuerunt alii duo Sacerdotes absentes, ambo inclusi fuerunt, sed nominationem obtinuit Augustinus Fantaronus, qui majorem suffragiorum numerum retulerat. His ita peractis, major pars Sodalium ad hoc Sacrum Tribunal venit, contententes nominationem nullam fuisse, & petentes, ut autoritate Eminentissimorum Patrum nova fieret nominatio. Auditus fuit Episcopus, qui rem omnem narrat, uti eam narravimus; Fatetur duos ultimos Canonicos Clericos tantum fuisse, cum nominati fuerunt, sed ignorantia foundationis eorum presentationem admittam fuisse dicit: Patere ex clausula illa *non alias, aliter, nec alio modo præbendam hanc Canonicalem esse actu Sacerdotalem*, neque satis esse, ut nominatus sit habitu Sacerdos, quod fundatio concepta sit verbis negativis, & præceptivis. Contra disputant Sodales, nulla fuisse comitia, nullam nominationem, cum non in proprio Oratorio, & die Festo, ut semper moris fuit, sed extra locum in Palatio Episcopali, & die feriato comitia habita fuerint, neque Camerarius Sodalitii, sed Cancellarius Episcopalis scribendo affuerit: nullam fuisse nominationem tum ob vim, metumque ab Episcopo illatum, qui comitia coram se in Episcopali Palatio haberi voluit, qui Sodales coegit die sexto post vacationem Canoniciatus, cum nulli ignotum sit datum esse Patronis Laicis quadrimestre ad præsentandum, qui arbitrato suo rejecit preces Clericorum, rejecit protestationem emissam a Fer-

dinando Mancinellio, vetuit, ne Sodales discederent: Falli Episcopum, qui Clericos rejecit, & solos actu Sacerdotes admitti voluit, cum aliud sit Præbendam esse Sacerdotalem, aliud vero solos actu Sacerdotes ad eam admitti posse, id liquere ex consensu præstito a Capitulo, & Canonicis, liquere ex consuetudine interpretativa foundationis, si esset hæc dubia, & obscura, liquere ex duobus ultimis hujus Beneficii statibus, cum præsentati fuerint duo, qui simplices Clerici erant. Sunt & alia, quæ addunt Sodales, ut monstrent electionem non posse substineri, & nominari posse etiam Clericos. Ab Augustino Fantaroni, qui electus fuit, nihil habuimus. Duo sunt Cause capita.

- I. *An electio facta in personam Sacerdotis Augustini Fantaroni substineatur in casu &c. & quatenus affirmative.*
- II. *An in futuris vacationibus per Confraternitatem S. Georgei sit deveniendum ad nominationem etiam favore Clericorum in casu &c.*

Dilata, & ad Mentem.

Sess. 22. c. 6.
de Ref.

GERUNDEN BENEFICII: Ad Altare B. Mariæ Sanctissimi Rosarii in Ecclesia Parochiali S. Laurentii Morranii Urgellenfis Dioceseos Beneficium fundavit anno 1501 pius Sacerdos Augustinus Postlis, reservato ejusdem Beneficii Patronatu consanguineis suis, & nominato se ipso primo Beneficiario; Onus autem dedit Beneficiatis omnibus agendi quotannis Sacrum die Festo S. Augustini Titularis Beneficii, addiditque, ut interesset, omnibus „ horis diurnis, & nocturnis, ut ceteri Beneficiati intersunt. *Dotis nomine hoc Beneficio assignavit* ducentum octuaginta libras Barcinonæ, scilicet „ quatuordecim libras in annua præstatione, & dictas ducentum octuaginta „ libras in pretio, & proprietate censualis mortui annuæ pensionis quatuordecim librarum. *Hanc Beneficii foundationem probavit episcopus, qui eam „ legem adjecit, ut Beneficiatus, licet interesset Divinis Officiis diurnis, „ & nocturnis, quæ assidue celebrantur in d. Ecclesia nihil reciperet ex distributionibus quotidianis, quæ Presbyteris, Cappellanis, & Beneficiatis dictæ Ecclesiæ dictis Officiis interessentibus solent largiri.*

Post duo secula ab hac fundatione Franciscus Postlis Patronus preces obtulit superiore anno Sacratissimo Principi nostro, quibus postulabat, ut hoc Beneficium vel in simplex converteret cum onere tantum agendi Sacrum die Festo Sancti Titularis, vel uniret aliis Beneficiis, ut de quotidianis distributionibus Beneficiatus particeps esse posset, cum ob illius tenuitatem recusaretur ab omnibus. Data fuit de hac postulatione cognitio Amplissimis Patribus. Auditus Episcopus respondit nullum esse, qui onus residentia subire „ vellet cum solo præmio reddituum præfati Beneficii, qui juxta modernam „ censualium reductionem ad libras 12. monete Barcinonæ vix ascendunt, & „ sunt adeo exigui ad sustentationem Beneficiati, ut nec octavam quidem „ constituent partem congruæ rigorosæ cuilibet simplici Sacerdoti; suamque demum sententiam secundum Patronum aperuit. Placuit tamen Eminentissimis Patribus die 30. transacti Mensis Julii rescribere: *Lectum, & hereditatem teneri ad supplementum.* Redit nunc Franciscus ad Sacrum Tribunal, & addit impleri non posse rescripti mentem, cum vehementissima sint argumenta, & indicia Fundatorem nihil aliud in bonis suis habuisse, & foundationis, & mortis tempore, quam hoc jus census, quem in dotem Beneficii constituit, & in tanta temporis antiquitate ignorari, ubi nam gentium sint, si qua unquam ille habuit, bona, & a quo, quibusve possideantur, itaut non alia suppetat ratio, ut Beneficium consistere possit, quam quæ proposita fuit in ejus precibus. Dubium est.

An sit consulendum SSmo pro commutatione Beneficii in casu &c.

Non proposita.

I N D E X

CONCLUSIONUM OMNIUM,

Quæ in singulis foliis anni 1751. fuerunt adnotatæ, &
cunctarum resolutionum, quæ in singulis
causis ejusdem anni ab hac S. Concilii
Congregatione prodierunt.

A

ABBATISSA, VEL PRIORISSA.

E Lectio Abbatissæ in Monasteriis etiam Regularium curæ commissis fieri nequit absque præsentia Episcopi, vel ejus Delegati, in *Conversana Jurisdictionis* pag. 29. cum seq. ad I. dubium.

Illaque aliter facta sine hujusmodi præsentia, multoque magis si Episcopus declaraverit juxta Bullam *Inscrutabili* presidere velle, nulla est, ita ut ad novam electionem procedi potest *ibidem* ad II. dub.

Quoad tamen munus, non in Moniales juxta antianitatis ordinem, & sine ullo meritorum defectu conferri debet, sed Monialium suffragiis in alias etiam non antianas juxta qualitates, & merita libere dari valet, *Ibid.* ad III. dub.

Episcopus nequit sub censuris prohibere Priorissæ ne portam clausuræ aperiat tam in accessu consanguineorum in primo, & secundo gradu ad alloquendum cum Monialibus, quam ubi, & quando res in Monasterium per rotam introduci possunt, *Ibid.* ad XV. dub.

ANNIVERSARIUM ANNI- VERSARIA

Anniversariorum emolumenta dantur ex juris dispositione iis, qui præsentibus sunt, non iis qui absunt, licet privilegium habeant, ut præsentibus reputentur, p. 49. cum seq. §. *Paruit circa med.*

Ideoque si privilegium exprimat omnia, & singula Canoniciatus, & præbendæ præfatorum fructus, redditus, proveniunt, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque &c., trahi non potest ad emolumenta Anniversariorum, quæ non veniunt ex Canonatu, & Præbenda,

Tom. XX.

sed ex foundationibus, & legatis Piorum Testatorum. *Ibid.* circa fin.

Eoque amplius si in privilegio expresse fuerint exceptæ distributiones quotidianæ, & ideo exceptæ etiam censeantur stipendia Anniversariorum, quæ eodem jure censentur ac distributiones quotidianæ, *Ibid.* in fin.

Multoque magis si accedat dispositio statutaria ejusdem Ecclesiæ, qua cautum sit ut emolumenta eorundem Anniversariorum non nisi præsentibus distribuantur; tunc enim opus esset, ut huic statutarie dispositioni Summus Pontifex expresse derogasset, p. 50. §. *Accedere in prin.*

Neque opponi poterit causa privilegii, quæ sit bonum publicum; recepti siquidem juris est, ut ad lucrificandas distributiones, & emolumenta percipienda, quæ personalem operam requirunt, non proficiat causa absentiae, licet pro utilitate Ecclesiæ universalis, & pro publico religionis, & fidei propagandæ bono. *Ibid.*

Contrarium vero tenuit Sacra Congreg. in Leodien. Indulti p. 60. ad I. dub., ubi statuit ut vigore indulti abessendi jam concessi Canonico ex causa missionum peragendarum, deberetur eidem licet non intervenienti portio emolumentorum provenientium ex Anniversariis tam fixis, quam incertis, & extraordinariis.

APPLICARE applicatio.

Sacrum Conventuale sicuti agitur pro benefactoribus incertis, & quorum periiit memoria; Hoc ideo onere gravari nequeunt Collegiata illæ, quæ de novo erectæ certos habent fundatores, certaque onera suis Canoniciatibus data in-

fundatione; p. 72. §. *Erecta circa fin.*

Contrarium statuit Sacra Congregatio in *A. iminen. Missæ Conventualis* p. 72. cum seq. ad I. dub., voluitque Canonicos Collegiatæ Sabinianæ teneri applicare Missam Conventualem pro benefactoribus in genere.

Quæ tamen applicatio per turnum incipien. ab Archipresbytero, attenta, & perdurante tenuitate reddituum, reduc-ta fuit pro gratia ad dies festos tantum. *Ibid.* ad II. & III. dub.

Et cum exquireretur Sacra Congregatio an pro tempore præterito prædicti Canonici tenerentur ad applicationem Missarum Conventualium non celebratarum, responsum dedit ad *D. Secretarium factò verbo cum Sanctissimo* *Ibid.* ad quartum dub.

Ad applicationem Sacrorum non teneri statutum fuit PP. Congregationis Oratorii Civitatis Sp.leti, quia de huiusmodi oneris appositione non solum non constabat, imo ex tenuitate reddituum verisimilis aderat in contrarium conjectura in *Spoletana*, p. 75.

ASSOCIARE ASSOCIATIO.

Numerus intortitionum in associatione Sanctissimæ Eucharistiæ ad infirmos, tam occasione Viatici, quam in aliis solem-nioribus delationibus constitutus per Concilia Provincialia, & Diocesana fuit, ut pluribus, quam fieri posset uteremur; aliis deinde placuit ut non minor duodecim esset; Rectissime tandem per Doctores consultum fuit, ut ex consuetudine singulorum locorum constituendus esset numerus luminum, ritumque delationis, p. 74. §. *Causa in fine.*

Sacrum hoc autem Tribunal in *Romana supplementi intortitionum* p. 77. cum seq. decrevit ut per Capitulum SS. Laurentii, & Damasi, quod Parochialibus ejusdem Ecclesiæ proventibus fruebatur, suppleretur numerus intortitionum pro associatione Sanctissimæ Eucharistiæ, tradendorum Vicario Curato, qui in reliquis omnino fervaret instructiones san. mem. Innocentii XII.

Parochis in associando cadavera seppelienda in Ecclesiâ Regularibus commissa non licere ingredi cum Stola, & Cruce elevata, sed teneri ad ejusdem Ecclesiæ fores sistere, ibique ultimum vale defuncto dare, definitum fuit in *Bo-*

nonien. funerum p. 75. cum seq.

Archipresbyter Parochiæ Sancti Nicolai Terræ Forentiæ associare nequit cada-vera decedentium sub Parochia Sanctæ Mariæ de Longobardis invito Parocho, seu Rectore S. Mariæ, ejusque Parochianis in *Venusina* p. 16. ad II. dub.

Et emolumentum debitum pro dicta associatione integre spectat ad dictum Rectorem. *Ibid.* ad III. dub.

B

BENEFICIATUS IN GENERE.

Beneficiatus, qui semel agnovit beneficium suum certis oneribus obstrictum, ea adimplere tenetur; ideoque Rector beneficii erecti ad Altare Sancti Leodegarii secundæ foundationis in Collegiata Ecclesia Sancti Martini Civitatis Leodien obstrictus fuit ad munus Hebdomadarii dictæ Ecclesiæ Collegiatæ præstandum in *Leodien. servitii* p. 44. ad I. dub.

Beneficiatus, qui ex causa litis pro suo beneficio agendæ servitio debito præsto non fuit, non privatur beneficio quamvis residentiali in *Leodien. servitii* p. 44. ad II. dub.

Ex ipsa vacationis, & jubilationis natura oritur immunitas ab omni onere, servitioque Ecclesiæ præstando; ideoque Sacra Congregatio rescripsit, quod itante jubilatione impetrata non teneretur Beneficiatus inservire Ecclesiæ in officio Acolythi in *Romana jubilationis* p. 68. cum seq.

BENEFICIUM BENEFICIA IN GENERE.

Beneficii ubi nulla dos est, nullique fructus, nulla quoque onera esse debent. p. 3. §. *At Parochus in princ.*

Nequæ talis dos quærenda est in bonis alterius beneficii vi unionis, præsertim si de tali unione evidenter non liqueat. *Ibid.*

Imo etiam si vera sit unio, constare necesse erit eam fuisse subjectivam, atque extindivam tituli, ut bona unius beneficii in dotem alterius transgredi possint. *ibid.*

Amplia ubi ex actis posteriorum visitationum dignoscatur unionem esse æque principaliter factam, tunc enim unius beneficii redditus, oneribus alterius beneficii obnoxii esse nequeunt *ibid.*

Sacræ autem Congreg. in *Tudertina* p. 47. cum seq. contrarium placuit.

BENE-

BENEFICIUM SIMPLEX.

Commutationem, & translationem inutilis Canonatus de jure patronatus in simplex Beneficium elargitur Sac. Congregat. imposito onere annuo Missarum arbitrio Episcopi, & soluta elemosyna per patronos ex propria pecunia taxanda ab Episcopo in *Clusina Commutationis Beneficii* p. 59.

C

CANONICUS CANONICI IN GENERE.

Sacrum Conventuale sicuti agitur pro Benefactoribus incertis, & quorum perijt memoria, hoc ideo onere gravari nequeunt Canonici illi, qui de novo erecti certos habent fundatores, certaque onera data in fundatione. p. 72. §. *Erecta circa fin.*

Contrarium statuit Sac. Congregatio in *Ariminen. Missæ Conventualis* p. 72. cum seq. ad I. dub., voluitque Canonicos Collegiatæ Sabiniani teneri applicare Missam Conventualem pro benefactoribus in genere.

Quæ tamen applicatio per turnum incipien. ab Archipresbytero, attentæ, & perdurante tenuitate reddituum reducta fuit pro gratia ad dies festos tantum. *Ibid.* ad II. & III. dub.

Et cum exquireretur Sacra Congregatio an pro tempore præterito prædicti Canonici tenerentur ad applicationem Missarum Conventualium non celebratarum, responsum dedit ad. D. *Secretarium factæ verbo cum Sanctissimo*. *Ibid.* ad IV. dubium.

Canonici, qui Cappellanas habent in Ecclesiis Collegiatis, cum duplicem sustineant personam, & duplex gerant officium Canonici nempe, & Cappellani, tenentur ad solutionem taxæ. p. 52. §. *Secus*.

Quod confirmavit Sac. Congregatio in *Romana utensilium* p. 52. ubi definivit quod pro Cappellaniis cum onere Missarum possessis etiam a Canonicis, Sacrarum Ecclesiæ deberentur solita utensilia.

CANONICI CANONICUS QUOAD ABSENTIAM, ET PRÆSENTIAM IN CHORO.

Anniversariorum emolumenta dantur ex juris dispositione his, qui presentes sunt, non his qui absunt, licet privilegium ha-

beant ut presentes reputentur. p. 49. cum seq. §. *Paruit circa med.*

Ideoque si privilegium exprimat omnia, & singula Canonatus, & præbendæ præfatorum fructus, redditus proveniunt, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque &c. trahi non potest ad emolumenta Anniversariorum, quæ non veniunt ex Canonatu, & præbenda, sed ex foundationibus, & legatis Piorum Testatorum *Ibid.* circa fin.

Eoque amplius si in privilegio expresse fuerint exceptæ distributiones quotidianæ, & ideo excepta etiam censeantur stipendia Anniversariorum quæ eodem jure censentur ac distributiones quotidianæ. *Ibid.* in fin.

Multoque magis si accedat dispositio statutaria ejusdem Ecclesiæ, qua cautum sit ut emolumenta eorumdem Anniversariorum nonnisi præsentibus distribuantur; Tunc enim opus esset ut huic statutariæ dispositioni Summus Pontifex expresse derogasset. p. 50. §. *Accedere in princ.*

Neque opponi poterit causa privilegii, quod sit bonum publicum; recepti siquidem juris est, ut ad lucrificiendas distributiones, & emolumenta percipienda, quæ personalem operam requirunt, non proficiat causa absentiae licet pro utilitate Ecclesiæ universalis, & pro publico religionis, & fidei propagandæ bono. *Ibid.*

Contrarium vero tenuit Sacra Congregatio in *Leodien. indulti* p. 60. ad I. dubium, ubi statuit ut vigore indulti abessendi jam concessi Canonico ex causa Missionum peragendarum, deberetur eidem licet non intervenienti portio emolumentorum provenientium ex Anniversariis tam fixis, quam incertis, & extraordinariis.

Valetudinis causa absenti deberi pro tempore suæ absentiae portionem massæ communis sicuti ceteris participantibus, deductis tantum oneribus Missarum ad rationem caroleni unius pro qualibet Missa, rescriptum fuit in *Caputaquen. participationis* p. 78.

Præfixio termini contra eos qui a Canonicali residentia absunt, quique in absentia contumaces sunt, non stricte, sed juxta Tridentini dispositionem est accipienda. p. 18. §. *Non paruit circ. fin.*

Quod confirmavit Sacra Congregatio in

Constantien. Canonicatus p. 21. & 47., ubi dixit non substineri prætenfam privationem, & nominationem Capituli, fructusque præbende deberi pro toto absentia tempore, distributiones vero, aliaque emolumenta Canonicalia deberi a die redditus ad residentiam.

Canonicus infirmus a Chori servitio absolutus, & ad distributiones quotidianas superlucrandas admissus fuit; remisso onere Archiepiscopo ut mandaret suppleri lectiones Sacrae Scripturae sumptibus ejusdem Canonici, qui tale pondus suo Canonicatui habebat adnexum in *Tranen distribution. m. p. 13.*

CAPPELLANIA IN GENERE.

Cappellaniae residentialis erectio ad formam testamenti non vero beneficii simplicis, cum onere celebrationis Missarum arbitrio Ordinarii præfigendarum juxta mentem Testatoris deinandata fuit in *Asten. Cappellaniae p. 63. cum seqq. ad I. dub.*

Fructusque hæreditatis decursum post obitum Testatoris non Cappellano nominato, sed in augmentum capitalis Cappellaniae esse conferendos fuit responsum. *Ibid. ad II. dub.*

Canonici, qui Cappellantias habent in Ecclesiis Collegiatis, cum dupplicem subfineant personam, & duplex gerant officium Canonici nempe, & Cappellani, tenentur ad solutionem taxæ Sacrario Ecclesiae p. 52. §. *secus*.

Quod confirmavit Sacra Congregatio in *Romana utensilium p. 52* ubi definiuit quod pro Cappellaniis cum onere Missarum possessis etiam a Canonicis, Sacrario Ecclesiae deberentur solita utensilia.

Locum esse erectioni Canonicatus non vero Cappellaniae amovibilis in insigni Collegiata Terræ Otricoli iussit Sacra Congregat commissa Episcopo cura incumbendi redditioni rationis in *Narnien. erectionis Canonicatus p. 18.*

CAPPELLANIA QUOAD QUALITATEM LAICALEM.

Cappellania esse laicalem probatur ex verbis foundationis, & testamenti, quibus nuncupata fuerit Juspatronatus, Cappellania laicalis, simplex Officiatura &c. p. 20. §. *Post obitum circa med.*

Probatur ex quo erecta non fuerit auctoritate Episcopi, vel sine canonica institutione conferatur, aut Cappellani amo-

vibiles sint ad nutum &c. *Ibid. circa fin.* Cappellania licet laicalis, retineri nequit in statu conjugali. In *Civitatis Castellii Cappellaniae p. 21.*

CAPPELLANUS CURATUS.

Cappellanus Curatus Vicario S. Nicolai in Oppido vulgo *Canemorto* ex auctoritate Populi apponendum esse statuit Sacra Congreg. juxta decretum latum in Episcopali visitatione, sumptibus Abbatis Sanctæ Mariæ, qui verus Parochus est, & Rector prædictæ Ecclesiae, non vero Vicarii, qui exercitium tantum, habet curæ animarum, quique nec congruam quidem a sacris legibus constitutam habebat. In *Sabinen. p. 70. cum sequent.*

CLERICUS.

Uti pater abutens patria potestate cogebatur filium emancipare, Dominus inique agens in servum compellebatur eum manumittere, ita Clericus dimittitur e manu, & potestate Episcopi, & Parochiani solvuntur a jurisdictione, & cura Parochi. p. 48. cum seq. §. *Non dum in fin.*

Dispensationem ab impedimento, quod oculo sinistro, quem vocant Canonis, viviva facultate careret, concessit Sacra Congreg. Clerico prævia expeditione Brevis. In *Firmana dispensationis p. 56. cum seq.*

Tale enim impedimentum agit de eo, cui oculus erutus fuit; non vero porrigitur ad eos, qui integros habent oculos, licet unus, aut aliter expertus sit facultate videndi: hi nempe neque deformes, neque muti dici possunt; ideoque si nulla notentur deformitate dum Canonem legunt, quod ab experimento dignoscitur dispensari possunt. p. 56. §. *Firmana in fin.*

COMMUNITAS COMMUNITATES IN GENERE.

Prædicationis munus proprium est Episcoporum, ideoque jus, & facultas deputandi Sacros Oratores non ad Communitates, sed ad Episcopos pertinet, nisi contraria sit consuetudo &c. p. 46. §. *Civitatis circa fin.*

Et alia ad hanc materiam in verbo: *Prædicare prædicatio*.

COMMUTARE COMMUTATIO.

Commutationem, & translationem inutilis Canonici de jure patronatus in simplex beneficium elargitur Sacra Congregat-

gregatio imposito onere annuo Missarum arbitrio Episcopi, & soluta eleemosyna per patronos ex propria pecunia taxanda ab Episcopo. In *Clusina commutationis beneficii* p. 59.

Commutatio voluntatis, quam elargita fuerat Sacr. Congreg. prævio recessu a decisio servandum esse instrumentum foundationis definitum fuit in *Syracusana commutationis voluntatis* p. 36. cum seq. & 69.

CONCORDIA.

Concordia inita inter Archipresbyterum de Vago, & Rectores Joannem de Christophano, & Hieronymum de Alena ex altera, quam alias decretum fuerat servandam esse citra approbationem matricitatis, & exclusa poena conventionali, remisso etiam onere Episcopo, ut incumberet pro executione dictæ concordie, denuo approbata fuit in *Triventina jurium Parochialium* p. 16. ad I. dub. & p. 30.

Pro cuius effectu a Parocho S. Petri peragendas esse functiones Parochiales in Ecclesiis, & Locis extra mœnia, & in parte Territorii correspondentis districtui Parochiæ S. Petri responsum fuit. *Ibid.* ad II. dub.

Ideoque neque constare de prætenis attentatis, neque ab ullo esse purganda. *Ibid.* ad III. dub.

D

DECIMÆ.

Decimæ præstandæ sunt, præsertim cum ita tenues sint Parochiæ redditus, ut oneribus deductis congrua Parocho salva non sit. p. 77. § *Hunc tamen.*

Frustraque Parochiani excipient de contraria consuetudine, præsertim si in mala fide semper constituti fuerint Edictis Episcoporum, & Constitutionibus Synodalibus; ita ut legitimum numquam allegare possent initium. *Ibid.* & in *Privenen. decimarum* p. 77. & 78. Sacrum hoc Tribunal statuit deberi decimas juxta taxam Episcopi.

Parocho, qui nulla juris ratione suffultus exemptionem a præstatione decimarum Plebanæ Ecclesiæ exposulabat, negative responsum fuit in *Marianen. crectionis Collegiatae* p. 11. cum seq. ad II. dub. Ex Decimis Parochialibus nonnisi quarta pars Episcopo est præstanda. p. 23. §. *Sancti Marci circa med.*

Quarta autem ea debetur Episcopis, quæ singulis annis ab Ecclesiis nomine decimarum percipitur. *Ibid.*

Et de illis redditibus qui absumentur in stipendiis sacrorum, suppellectili Ecclesiæ, pensione Seminarii, Cathedralico, aliisque hujus generis oneribus nulla habenda ratio est pro statuenda quarta decimarum. *Ibid.* circa fin.

DELEGARE DELEGATUS.

Delegatus nequit subdelegare, & alteri committere, & mandare jurisdictionem mandatam, & si alium deleget nihil aget. p. 55 §. *Spoletana circa med.*

Huic autem regulæ locus non est, ubi quis delegatus fuerit a Principe, vel, ubi delegata fuerit universitas causarum. *Ibid.* in fine.

An autem Parochus possit alio Sacerdoti præsentiam in matrimonio delegare, vide in verbo: *Parochus.*

DISMEMBRARE DISMEMBRATIO.

Dismembratio filialis Ecclesiæ a Matrice, interveniente consensu interesse habentium fuit concessa a Sacr. Congregat., quæ jussit novo Parocho subministrandam esse congruam juxta decretum Episcopi, in *Comen. dismembrationis* p. 13. & 20. cum seq. ad I. & II. dub.

Quoad etiam præeminentias & præstationes Ecclesiæ Matrici jussit servari prædictum Episcopi decretum; quo vero ad nominationem decrevit alternativam. *Ibid.* ad III. dub.

DISPENSARE DISPENSATIO.

Bulla dispensationis nil aliud est, quam mandatum dispensandi, seu facultas conjugibus iterum contrahendi; non vero approbatio matrimonii, quod illicite, & invalide contractum fuit. pag. 62. cum seq. §. *Sed res in princ.*

Et ideo si conjuges servata forma Decreti Conciliaris consensum non renovent coram Parocho, & Testibus, matrimonium nullum convalescere non potest, licet impetrata fuerit Apostolica dispensatio; cum possit alteruter ex conjugibus sive ante, sive post impetratam dispensationem poenitere; & liber evadet si præstare nolit consensum. *Ibid.* in fin.

Quæ omnia confirmata fuerunt in *Montis Falisci nullitatis matrimonii* p. 61. cum seq., ubi resolutum fuit constare de nullitate matrimonii, & p. 69., ubi in repositione ejusdem causæ responsum fuit in decisio, & amplius.

Dispens-

Dispensationem ab impedimento, quod oculo sinistro, quem vocant Canonis visiva facultate careret, concedit Sacra Congregatio Clerico prævia expeditione Brevis. In *Firmana dispensationis* p. 56. cum seq.

Tale enim impedimentum agit de eo, cui oculus erutus fuit; non vero porrigitur ad eos, qui integros habent oculos licet unus, aut alter expertus sit facultate videndi: Hi nempe neque deformes, neque mutili dici possunt; Ideoque si nulla notentur deformitate dum Canonem legunt, quod ab experimento dignoscitur, dispensari possunt. p. 56. §. *Firmana in fine*.

Sacerdoti ejecto ab Ordine Minimorum, Sancti Francisci de Paula denegatum fuit consulendum esse Sanctissimo pro dispensatione ab irregularitate incurfa ob ejectionem in *Lunen. Sarzanen. dispensationis* p. 58. cum seq.

Dispensatio super impedimento tertii confanguinitatis gradus in matrimonio jam contracto fuit impetrata. In *Bojanen. dispensationis, & sponsalium* p. 1.

DISTRIBUTIO DISTRIBUTIONES QUOTIDIANÆ.

Stipendia Anniversariorum eodem jure censentur, ac distributiones quotidianæ. p. 49. cum seq. §. *Paruit in fine*.

Et alia ad hanc materiam in verbo *Anniversarii* m. &c.

Canonico absenti deberi fructus præbendæ pro toto absentiae tempore; distributiones vero, aliaque Canonicalia emolumenta deberi a die redditus ad residentiam rescriptum fuit in *Constantien. Canonici* p. 21. & 47.

Canonicus infirmus a Chori servitio absolutus, & ad distributiones quotidianas superlucrandas fuit admissus, in *Tranen. distributionum* p. 13.

DOS, SEU DOTALE SUBSIDIUM.

Dotale subsidium, quod medio tempore excreverat, deberi puellæ pro tota summa maturata rescriptum fuit in *Castellaneten. dotis* p. 35. & 47.

E

EPISCOPUS IN GENERE.

Ordinarium Vasionen. visitare posse Venerabile Hospitale Pauperum infirmorum dictæ Civitatis quamvis prætenderetur *privatum, Laicale*, ideoque omnino *exemptum*; imo, & pro recto

illius regime circa bonorum administrationem decreta condere posse responsum fuit in *Vasionen. p. 44. ad I. dub*.

Et sicuti Hospitalis Administratores partim Ecclesiastici partim vero erant Laici, qui in illius regime, seu administratione primas semper partes Ecclesiasticis cesserant, quive hoc demum servare renuebant; Sacra Congreg. competere statuit Ecclesiasticis prædictis præcedentiam, tam in Congregationibus, aliisque dicti Hospitalis functionibus, quam in subscriptione resolutionum, & mandatorum administrationem bonorum respicientium. *Ibid. ad II. dubium*.

Denegatum vero fuit singulis Rectoribus sive Ecclesiasticis, sive Laicis absque aliorum consensu licere privative munera dicti Hospitalis exercere. *Ibid. ad III. dub*.

Prædicationis munus proprium est Episcoporum; ideoque jus, & facultas deputandi Sacros Oratores, non ad Communitates, sed ad Episcopos pertinet, nisi contraria sit consuetudo, quæ in Ecclesiis inferioribus, quidquid sit in Cathedralibus, licet quadragenaria sit, servanda est. p. 46. §. *Civitatis circa fin*.

Adde quod si Communitas stipendium, seu eleemosynam præstare hæcenus fuerit, compelli potest etiam censuris ad illam præstandam, licet Oratorem Sacrum non eligat. p. 46. §. *Cum igitur in fine*.

Et Sacra Congregatio in *Civitatis Castellane juris concionandi* p. 46. cum seq., ubi a Communitate Terræ Caprarolæ iussit deputandi Concionatorem in Ecclesia Collegiata S. Michaelis Archangeli ejusdem Terræ, iussit Communitatem teneri alternative per solitum turnum eligere Concionatorem, prædictum ex PP. Minoribus Observantibus, Carmelitæ Excalceatis, & Capuccinis.

Sacerdotem Episcopalibus præceptis inobedientem incursum esse in censuras, & irregularitatem, a quibus cum peteret absolutionem, responsum fuit ut pareret Episcopo, & resciceret expensas litis arbitrio Episcopi, in *Spolitana censura* rum, & irregularitatis p. 53. cum duabus seq.

Unio Canonialis Præbendæ facta ab Episcopo Massæ Capitulari attentata illius tenui-

tenuitate, quæque primævum statum, qua de causa recuperasset incertum erat, confirmata fuit in *Papien. unionis p. 2.*

Ex decimis Parochialibus nonnisi quarta pars Episcopo est prestanda. *p. 23. cum seq. §. Sancti Marci circa med.*

Quarta autem ea debetur Episcopis, quæ singulis annis ab Ecclesiis nomine decimarum percipitur. *Ibid.*

Et de illis redditibus, qui absumuntur in stipendiis sacrorum, suppellectili Ecclesiæ, pensione Seminarii, Cathedralico, aliisque hujus generis oneribus nulla habenda ratio est pro statuenda quarta decimarum. *Ibid. circa fin.*

Actus visitationis exercitos per Episcopum contra formam transactionis non subterni declaratum fuit in *Novarien. juris visitandi p. 33. cum seq.*

Electio Abbatissæ, vel Priorissæ in Monasteriis etiam Regularium curæ commissis fieri nequit absque præsentia Episcopi, vel ejus delegati, in *Conversana jurisdictionis pag. 29. cum seq. ad I. dubium.*

Illaque aliter facta sine hujusmodi præfidentia, multoque magis dum Episcopus declaraverit juxta Bullam *infernabili* præsidere velle, nulla est, ita ut ad novam electionem procedi possit. *Ibid. ad II. dub.*

An Episcopus sub censuris prohibere valeat Superiori Regulari Monasterii, & Confessariis ne extra propria respectiva munera cum Monialibus alloquantur, cum requireretur Sacrum Tribunal responsum emittitur. *Decreta, in Conversana jurisdictionis p. 29. ad V. dub.*

Episcopus pro custodia clausuræ in Monasterio Monialium Regularibus commissarum nequit Presbyterum secularem deputare, qui claves Monasterii retineat sed ille per Confessarium Regularem sunt retinende. *Ibid. ad VI. dub.*

Superior Regularis Monasterii Monialium excepto casu visitationis faciendæ semel in anno, sine censurarum incurfu ingredi nequit clausuram absque licentia Episcopi, live ejus delegati, quamvis ingrediendi causa justa sit, & legitima, in *Conversana jurisdictionis p. 28. ad VII. dub.*

Licentiæ pro Medicis, & aliis qui ex necessitate clausuram ingrediantur cumulative dari debent ab Episcopo, & a Superiore Regulari Monasterii, si hic

adsit, *Ibid. ad VIII. dub.*

Quæ tamen licentiæ fieri debent ad tempus limitatum. *Ibid. ad IX. dub.*

Quibus etiam cumulative spectabit concessi, licentiæ secularibus, ac aliis quibuscumque ad alloquendum cum Monialibus. *Ibid. ad X. dub.*

Episcopus sub pœna censurarum prohibere potest aliis Religiosis ne sine ejus, vel Vicarii licentia alloquantur cum Monialibus PP. licet proprii Ordinis commissis. *Ibid. ad XI. dub.*

Nequit tamen illis prohibere ne sine ejus licentia Missam in earum Ecclesia celebrent. *Ibid. ad XII. dub.*

Superior Regularis Monasterii Monialium potest absque licentia Episcopi ad Crates, seu Collocutorii, aut alibi conciones habere ad Moniales tantum, & claustranuis. *Ibid. ad XIII. dub.*

Ordines prohibentes accessum ad Collocutorium, & Crates Monialium, quoad publicandos per Edictum, a solo Episcopo indici, & publicari debent. *Ibid. ad XIV. dub.*

Episcopus nequit sub censuris prohibere Prioriæ ne per riam Clausuræ aperiat tam in accessu consanguineorum in primo, & secundo gradu ad alloquendum cum Monialibus, quam ubi, & quando res in Monasterium per Rotam introduci possunt. *Ibid. ad XV. dub.*

Absolutio Monialium etiam a censuris proviolata Clausura, in casibus non refervaris S. Sedi spectat ad Episcopum; absolutio vero a censuris pro Can. si quis suadente spectat ad Episcopum in percussioneibus gravibus tantum. *Ibid. ad II. dub.*

P. Provincialis visitans clausuram Monasterii proprio ordini commissi ad trames Alexandrinæ Constitutionis, tenetur preventive Episcopum certiores reddere de die, & hora explendæ visitationis juxta decretum latum in *Licien. Ibid. ad XVI. dub.*

Episcopus in visitando Clausuram Monasterii Regularibus commissi potest Stollam deferre, eique Moniales tenentur Stratum parare, omnesque in ingressu obviam ire. *Ibid. ad XVII. dub.*

Imo toties quoties expedire putaverit, poterit (onerata tamen sua conscientia) inconsultis Superioribus Regularibus tam Clausuram, quam Cellas Monialium in concernentibus eandem Clausuram

ram visitare adhuc præcise tam a suspitione, quod illa violata fuerit, quam a quocumque Superiorum Regularium negligentia. *Ibid. ad XIX. dub.*

Neque tenetur de die, & hora præfate visitationis explende Moniales certiores reddere. *Ibid. ad XX. dub.*

Que visitatio fieri poterit ab Episcopo sine Superiorum Regularium, aut alterius Religiosi interventu. *Ibid. ad XXI. dub.*

Et ultra visitationem localem, illam etiam personalem cujuscvis Monialis explere poterit, atque illam interrogare in attinentibus ad Clausuram tam materiale, quam formale. *Ibid. ad XXII. dub.*

Revisio computorum administrationis Monialium Regularibus comif. facienda est ab Episcopo una cum Superiore Regulari, dum bona, & redditus per Regularem administrantur. *Ibid. ad XXIII. dubium.*

Acta necessaria pro receptione Puellarum in Monasterio tam pro educatione, quam pro earum ingressu, & professione facienda sunt in Cancellaria Episcopi, a quo danda est licentia pro earum ingressu, & professionis emissionem, & ad ipsum spectat exploratio voluntatis earundem. *Ibid. ad XXIV. dub.*

Episcopus præstare debet assensum alienationi bonorum Monasterii Monialium Regularibus comif. quæ fiat vigore Canonis *Terrælas*. *Ibid. ad XXVI. dub.*

ERIGERE ERECTIO.

Cappellaniæ residentialis erectio ad formam Testamenti, non vero beneficii simplicis cum onere celebrationis Missarum arbitrio Ordinarii præfigendarum juxta mentem Testatoris demandata fuit in *Asten Cappellaniæ* p. 63. cum seq. ad I. dub.

Fructusque hereditatis decursos post obitum Testatoris non Cappellano nominato, sed in augmentum capitalis Cappellaniæ esse conferendos fuit responsum. *Ibid. ad II. dub.*

Erectio Plebanæ Ecclesiæ in simplicem Collegiatam concurrentibus requisitis a jure Canonico dispositis concessa fuit in *Marianen. erectionis Collegiata* p. 11. cum seq. ad I. dub.

Locum esse erectioni Canonicatus non vero Cappellaniæ amovibilis in insigni Collegiata Terræ Otricoli iussit Sac. Con-

greg. commissa Episcopo cura incumbendi redditioni rationis, in *Narnien. erectionis Canonicat* s. p. 18

SANCTISSIMUM EUCHARISTIÆ SACRAMENTUM.

Numerus intortitionum in associatione Sanctissimæ Eucharistiæ ad infirmos, tam occasione Viatici, quam in aliis solemnioribus delationibus constitutus per Concilia Provincialia, & Diocæsans fuit, ut pluribus quam fieri posset uteremur; aliis deinde placuit, ut non minor duodecim esset; Rectissime tandem per Doctores consultum fuit, ut ex consuetudine singulorum locorum esset constituendus numerus luminum, ritumque delationis. p. 74. §. *Causa in fin.*

Sacrum hoc autem Tribunal in *Rom. supplementi intortitionum* p. 77. cum seq., decrevit ut per Capitulum SS. Laurentii, & Damasi, quod Parochialibus illius Ecclesiæ proventibus fruebatur, suppleretur numerus intortitionum pro Associatione Sanctissimæ Eucharistiæ, tradendorum Vicario Curato, qui in reliquis omnino servaret instructiones san. mem. Innocentii XII.

F

FRUCTUS.

Fructus Hereditatis jacentis, vel currente tempore deliberandi, vel non dum adita ab hærede hereditate, augment hereditatem ipsam, & in assemcedunt. p. 65. §. *Pergunt circa med.*

Præsertim accedente conjectura voluntatis Testatoris. *Ibid.*

Quod decrevit etiam Sac. Congregat. in *Asten. Cappellaniæ* p. 63. cum seq. ad II. dub., ubi statuit fructus hereditatis decursos post obitum Testatoris conferendos esse in augmentum capitalis Cappellaniæ.

Fructus beneficii duabus æque Parochialibus uniti, æqualiter in duas partes dividendos, ut dicitur, in stirpes, non autem per capita inter Sacerdotes intervenientes utrique Ecclesiæ responsum fuit in *Venusina* p. 16. ad I. dub.

H

HÆREDITAS IN GENERE.

Fructus hereditatis jacentis, vel currente tempore deliberandi, vel non dum adita ab hærede hereditate augment hereditatem ipsam, & in assemcedunt.

pag. 65. §. *Pergunt circa med.*

Præsertim accedente conjectura voluntatis Testatoris. *Ibid.*

Quod decrevit etiam Sac. Congregatio in *Asten. Cappellaniæ p. 63. cum seq. ad II. dub.*, ubi statuit fructus hæreditatis decurſes poſt obitum Teſtatoris conferendos eſſe in augmentum capitalis Cappellaniæ.

Legata pia minuenda ſunt ſi vires excedant hæreditatis. *p. 7. §. Hæredes in fin.*

Imo neque quærendum eſt an taxative, vel demonſtrative ea Teſtator præſtari voluerit. *Ibid.*

Hac enim diſtinctione utendum eſt ubi certum prædium designatum fuerit: at ubi præſtanda ſunt ex fructibus hæreditatis univerſæ, debentur ad menſuram, & quantitatem fructuum, qui ſi deficient, legata quoque deficere certum eſt. *Ibid.*

Quod confirmavit etiam Sac. Congreg. in *Ferrariæ. p. 7. cum seq.*, & *p. 17.*, ubi locum eſſe reductioni piorum legatorum juxta votum Eminentiſſimi Archiepiſcopi reſcripſit, dato eidem onere ut procederet prout de jure in redditione rationis firmo remanente ſequeſtro.

Hæreditatis fructus non omnes in ſolutionem legatorum etiam piorum cedere debent, ſed pars aliqua ſervanda eſt fidei-commiſſariis tum ex juris diſpoſitione, tum ex præſumpta mente Teſtatoris. *p. 8. §. Addit.*

HÆRES IN GENERE.

Hæres, & Legatarius pati debent per contributum hæreditariorum rerum diminutionem; iniquum enim eſſet hæredem dumtaxat ferre debere detrimentum, quod obigit univerſæ hæreditati diminutis redditibus ſine ejus culpa. *p. 27. cum seq. §. Diſputant in fin.*

HOMICIDIUM HOMICIDA.

Sacerdotibus, qui pro homicidio condemnati fuerunt ad exulandum, quive poſt expletam pœnam pro gratia abſoluti fuerunt, & diſpenſati, dummodo miſſas lætas, & non ſolemnes in privata Eccleſia, & extra Parochialem, & Matricem celebrarent, denegata fuit extenſio gratiæ prædictæ ſuper facultate celebrandi miſſas lætas in quibuſcumque Eccleſiis etiam Parochialibus in *Oſtunen. Reintegrationis ad participationem. p. 24. cum seq. ad I. dub. & p. 46.*

Tom XX.

Reintegrati tamen fuerunt ad participationem in eorum Receptitia Eccleſia quoad Chorum, & Horas Canonicas tantum a die obtentæ gratiæ. *Ibid. ad II. dub.*

Quod decretum prævio reſeſſu a deſiſis abſolutum fuit in prædicta *Oſtunen. &c. p. 46. ad II. dub.*

I

INFIRMUS.

Valetudinis cauſa abſenti deberi pro tempore ſuæ abſentiæ portionem Maſſæ communis ſicuti ceteris participantibus, deductis tantum oneribus Miſſarum ad rationem Caroleni unius pro qualibet miſſa reſcriptum fuit in *Caputaquen Participationis p. 78.*

Cætera reperies in verbo *Canonicus quoad abſentiam, & præſentiam in Choro.*

IRREGULARIS IRREGULARITAS IN GENERE.

Sacerdotem Episcopaliſ ſ præceptis inobedientem incurſum eſſe in cenſuras, & irregularitatem, a quibus cum peteret abſolutionem, reſponſum fuit ut pareret Episcopopo, & reficeret expenſas arbitrio illius in *Spoletana Cenſurarum, & irregularitatis. p. 53. cum duabus seq.*

Sacerdos ejeſtus a regulari ordine irregularitatem, ſuſpenſionemque incurrit. *p. 58. cum seq. §. Lunen. in principio.*

Et infamia illa facti quæ oritur ex ejeſtione purgatur emendatione morum, ideoque diſpenſationi locus ſit. *Ibid. in fin.*

Sacra autem Congregatio contrarium ſentiit in *Lunen. Sarzanen. diſpenſationis p. 58. cum seq.* ubi Sacerdoti ejeſto ab Ordine Minimorum S. Franciſci de Paula denegavit conſulendum eſſe Sanctiſſimo pro diſpenſatione.

JUBILARE, JUBILATUS, JUBILATIO.

Ex ipſa vacationis, & jubilationis natura oritur immunitas ab omni onere ſervitioque Eccleſiæ præſtando; Ideoque Sac. Congreg. reſcripſit quod ſtante jubilatione impetrata non teneretur Beneficiatus inſervire Eccleſia in officio Acolythi in *Romana Jubilationis. p. 63. cum seq.*

L

LEGATARIUS.

Hæres, & Legatarius pati debent per contributum hæreditarium rerum diminutionem; iniquum enim esset hæredem dumtaxat ferre debere detrimentum, quod obtigit universæ hæreditati, diminutis redditibus sine ejus culpa. *pag. 27. cum seq. §. Disputant in fin.*

Augmentum, & accessiones legati ad legatarium spectant. *p. 31. cum seq. §. Castellaneten. circa med.*

Quod confirmavit etiam Sac. Congreg. in *Castellaneten. Dotis p. 36. & 47* ubi jussit dotale subsidium, quod medio tempore excreverat deberi puellæ pro tota summa maturata.

LEGATUM IN GENERE.

Augmentum, & accessiones legati ad Legatarium spectant. *p. 31. cum seq. §. Castellaneten. circa med.*

Et ad hanc materiam fusius in verbo *Legatarius.*

Præstationem annui legati denegaverat Sac. Tribunal licet verba testamenti non dispositiva, sed mere demonstrativa desiderii, & consilii Testatoris possent dare jus ex mente, & voluntate, non ex verborum forma in *Romana seu Jannen. Legati 20. Decembris 1749.* sed cum hæc causa reposita fuisset die 9. Maii 1750 rescripsit *recedendum esse a decisio juxta mentem.*

Quod decretum confirmatum legitur in *p. 17. cum seq. hujusmet libri.*

LEGATUM PIUM.

Legata Pia minuenda sunt, si vires excedant hæreditatis. *p. 7. §. Heredes in fin.*

Imo neque quærendum est an taxative vel demonstrative ea Testator præstari voluerit. *Ibid.*

Hac enim distinctione utendum est ubi certum prædium designatum fuerit; at ubi præstanda sunt ex fructibus hæreditatis universæ, debentur ad mensuram, & quantitatem fructuum, qui si deficient, legata quoque deficere certum est. *Ibid.*

Quod confirmavit etiam Sac. Congreg. in *Ferrarien. p. 7. cum duabus seq. & p. 17.* ubi locum esse reductioni Piorum Legatorum juxta votum Eminentiissimi Archiepiscopi rescripsit, dato eadem onere procedendi, prout de jure

in redditione rationis firmo remanente sequestro.

Hæreditatis fructus non omnes in solutionem Legatorum etiam Piorum cedere debent, sed pars aliqua servanda est Fideicommissariis, tum ex juris dispositione, tum ex præsumpta mente Testatoris. *p. 8. §. Addit.*

LIS QUOAD EXPENSAS.

Expensas litis injuste contra Canonicum motæ, non ex massa capitulari detrahendas esse, sed ad illas teneri Canonicos qui illam moverunt rescriptum fuit in *Leodien. Indulti p. 28. cum seq. ad II. Dub.*

In Universitatum, & Collegiorum negociis expediendis, id prægravat, quod majori corporatorum numero, pluribusque eorumdem suffragiis comprobatum erit: eoque amplius si agatur de suscipienda lite vel necessaria, vel quæ prudenter reputari potest utilis Collegio universo; quo calu Capitulares sumptibus communibus illam suscipere tenentur. *p. 9. §. Definitiones per tot. & p. 39. §. Hac statuta circa med.*

Quod placuit etiam Sacro huic Senatui in *Tarentina præeminentiarum super executione resolutionis capitularis p. 8. cum seq.* ubi statuit sumptus litis susceptæ ad normam resolutionis capitularis ex massa communi præstandos esse.

Litis expensæ non debentur ab eo, cujus nullum pactum, nullaque obligatio, aut utile negotium in hac lite gestum probetur. *p. 31. cum seq. §. Castellaneten. in fin.*

Sumptus litis actæ contra Episcopum Castellaneten. per Exequutores Pii Montis Juvenazzi, defumi debere ex redditibus ejusdem Pii Montis pro rata taxanda coram D. Secretario resolutum fuit in *Castellaneten. dotis p. 36. ad II. dub.*

M

MATRIMONIUM.

Pater tollere nequit filiis libertatem contrahendi Matrimonium cum puellâ imparis licet conditionis. *p. 60. §. Fulginaten.*

Una tantum inæqualitas fidei spectatur in matrimonio ceteræ despiciuntur. *Ibid.*

Quod decreto suo confirmavit Sac. hoc

hoc Tribunal in *Fulginate*. *Matrimonii* p. 62. ubi rescriptis constare de sponsalibus, & nuptias esse exequendas.

Impedimentum consanguinitatis in matrimoniis ex Bullis Pontificum ad quartum gradum inclusive fuit restrictum. p. 62. §. *Appellavit in princ.*

Quod impedimentum non solum præpedit ne matrimonium contrahatur, sed contractum dirimit, etiam si bona fide, & impedimentum ignorantes illud contraxerint. *Ibid.* circa med.

Neque ex concubitu rati habitum dici potest matrimonium, quod in radice nullum fuit. *Ibid.*

Quæ sit differentia inter impedimentum occultum, & secrete a conjugibus delato Sac. Pœnitentiariæ, & impedimentum a pluribus cognitum, & delatum ad Curiam Episcopalem, indeque ad Datariam Apostolicam, *Ibid.* & p. 62. §. *Sed res in princ.*

Et quid inde sequatur. p. 62. §. *Sed res circa med.*

Bulla dispensationis nil aliud est, quam mandatum dispensandi, seu facultas conjugibus iterum contrahendi; non vero approbatio matrimonii, quod illicitum, & invalide contractum fuit. p. 62. §. *Sed res in princ.*

Et ideo si conjuges servata forma decreti Conciliaris consensum non renovent coram Parocho, & Testibus, matrimonium nullum convalescere non potest, licet impetrata fuerit Apostolica dispensatio; cum possit alteruter ex conjugibus sive ante, sive post impetratam dispensationem pœnitere, & liber evadet si præstare nolit consensum. *Ibid.* in fin.

Quæ omnia confirmata fuerunt in *Montis Falisci Nullitatis Matrimonii* p. 61. cum seq. ubi resolutum fuit constare de nullitate Matrimonii, & p. 69., ubi in repositione ejusdem causæ responsum fuit in *decisis*, & *amplius*.

Parochus potest alteri Sacerdoti delegare præsentiam in matrimoniis p. 56. §. *Cum igitur in princ.*

Matrimoniumque coram Sacerdote a Parocho electo celebratum approbavit Sacra Congregatio in *Spoletana Matrimonii* p. 55 cum seq.

Parochus enim in Matrimoniis nullam exercet jurisdictionem, cum ipse non sit Minister magni hujus Sacramenti, sed sit Testis spectabilis matrimonii,

qui cum aliis, Testibus certam reddat Ecclesiam, hunc, atque illam matrimonium contraxisse. p. 56. §. *Cum igitur in fin.*

Matrimonium de cujus validitate dubitabatur ob defectum mutui consensus, quem Parochus non audivisse asserbat validum, firmumque remanere jussit Sac. Congreg. in *Nicien. matrimonii* p. 6. cum seq., & p. 44.

Rector Sanctæ Mariæ de Longobardis emitte potest denunciations matrimoniorum in propria Ecclesia absque licentia Archipresbyteri Parochiæ S. Nicolai Terræ Forentiæ, in *Venusina* p. 16. ad IV. dub.

Neque pro dictis Matrimoniis in dicta Ecclesia Sanctæ Mariæ contrahendis licebit Archipresbytero prædicto aliquid exigere. *Ibid.* ad V. dub.

Dispensatio super impedimento tertii consanguinitatis gradus in Matrimonio jam contracto impetrata fuit in *Bojanen. dispensationis*, & *sponsalium* p. 1.

MISSA CONVENTUALIS.

Sacrum Conventuale sicuti agitur pro benefactoribus incertis, & quorum perit memoria; Hoc ideo onere gravari nequeunt Collegiata illæ, quæ de novæ erectæ certos habent fundatores, certaque onera suis Canonicatibus data in fundatione. p. 72. §. *Erecta circa fin.*

Contrarium statuit Sac. Congregatio in *Ariminen. Missæ Conventionalis* p. 72. cum duabus sec. ad I. dub., voluitque Canonicos Collegiata Sabiniani teneri applicare Missam Conventualem pro benefactoribus in genere.

Quæ tamen applicatio per turnum incipien. ab Archipresbytero attentæ, & perdurante tenuitate reddituum reducta fuit pro gratia ad dies festos tantum *Ibid.* ad II. & III. dub.

Et cum exquireretur Sacra Congregatio an pro tempore præterito prædicti Canonici tenerentur ad applicationem missarum Conventionalium non celebratarum, responsum dedit ad D. Secretarium facto verbo cum Sanctissimo. *Ibid.* ad IV. dub.

MISSA.

Quoad applicationem vide in verbo *Applicare*.

MONASTERIUM, ET MONIALES. Monasterii claves per Confessarium retinende in *Conversana Jurisdictionis* pag. 29. ad VI. dub.

Cætera ad hanc materiam fufius reperiuntur in verbo *Episcopus*.

O

Ordinarius vide *Episcopus*.

P

PAROCHUS IN GENERE.

Uti Pater abutens patria potestate cogeatur filium emancipare; Dominus inique agens in servum compellebatur eum manumittere; ita Clericus dimittitur e manu, & potestate Episcopi, & Parochiani solvuntur a Jurisdictione, & cura Parochi. *p. 48. cum seq. §. Nondum in fin.*

Parochis in associando cadavera seppellenda in Ecclesia Regularibus commissa non licere ingredi cum Stola, & Cruce elevata; sed teneri ad ejusdem Ecclesiæ fores sistere, ibique ultimum vale defuncto dare definitum fuit in *Bonniens. funerum p. 75 cum seq.*

Decimæ præstandæ sunt præsertim cum ita tenues sint Parochiæ redditus, ut oneribus deductis congrua Parochi portio salva non sit. *p. 77. §. Hunc tamen.*

Frustraque Parochiani excipient de contraria consuetudine, præsertim si in mala fide semper constituti fuerint edictis Episcoporum, & Constitutionibus Synodalibus, ita ut legitimum nunquam allegare possint initium. *ibid.*

Et in Trivernens. Decimarum p. 77. & 78., Sacrum hoc Tribunal statuit deberi decimas juxta taxam Episcopi.

Parochus potest alteri Sacerdoti delegare præsentiam in matrimoniis. *p. 91. §. Cum igitur in princ.*

Matrimoniumque coram Sacerdote a Parocho electo celebratum approbavit Sac. Congreg. in *Spoletana Matrimonii p. 95. cum duabus seq.*

Parochus enim in matrimoniis nullam exercet jurisdictionem, cum ipse non sit Minister magni hujus Sacramenti, sed sit Testis spectabilis matrimonii, qui cum aliis testibus certam reddat Ecclesiam, hunc, atque illam matrimonium contraxisse. *p. 56. §. Cum igitur in fin.*

Matrimonium de cujus validitate dubitabatur ob defectum mutui consensus quem Parochus non audivisse assererat, validum, firmiterque remanere jussit Sacra

Congreg. in *Niciens. Matrimonii p. 6. cum duabus seq. & p. 44.*

Parocho qui nulla juris ratione suffultus exemptionem a præstatione decimarum Plebanæ Ecclesiæ exposulabat, negative responsum fuit in *Marianen. creationis Collegiatæ p. 11. ad II. dub.*

PAROCHIANUS.

Uti pater abutens patria potestate cogeatur filium emancipare; Dominus inique agens in servum compellebatur eum manumittere, ita Clericus dimittitur e manu, & potestate Episcopi, & Parochiani solvuntur a jurisdictione, & cura Parochi. *p. 48. §. Nondum in fin.*

PATER.

Pater tollere nequit filiis libertatem contrahendi matrimonium cum puella imparis licet conditionis *pag. 60. §. Fulginaten.*

Cætera in præcis terminis in verbo *Matrimonium*.

PATRONUS PATRONATUS IN GENERE.

Patronis concessit Sacra Congreg. commutare, & transferre inutilem Canonatum de jure patronatus in simplex beneficium imposito onere annuo missarum arbitrio Episcopi, & soluta per eodem elemosyna ex propria pecunia taxanda ab Episcopo in *clausa commutationis beneficii p. 59.*

Patronis laicis quadrimestre ad præsentandum datum est. *p. 81. §. Laici circa fin.*

PRÆDICARE PRÆDIDATOR. PRÆDICATIONO.

Prædicationis munus proprium est Episcoporum; Ideoque jus, & facultas deputandi Sacros Oratores, non ad Communitates, sed ad Episcopos pertinet, nisi contraria sit consuetudo, quæ in Ecclesiis inferioribus, quidquid sit in Cathedralibus, licet quadragenaria sit, servanda est. *p. 46. §. Civitatis circa fin.*

Adde quod si Communitas stipendium, seu elemosynam præstare hactenus suserit, compelli potest etiam censuris ad illam præstandam licet Oratorem Sacrum non eligat. *p. 46. §. Cum igitur in fine.*

Et Sacra Congregatio in *Civitatis Castellane juris concionandi p. 46. cum seq.*, ubi a Communitate Terræ Caprarolæ jactitabatur jus deputandi Concionatorem in Ecclesia Collegiata Sancti Michaelis Archangeli ejusdem Terræ, jussit Communitatem teneri alternative per

per solitum turnum eligere Concionatorem prædictum ex PP. Minoribus Observantibus, Carmelitis Excalceatis, & Cappuccinis.

PROFESSIO PROFESSIONES IN GENERE.

Restitutio in integrum adversus Religiosam Professionem vi, metuque præter animi sui, voluntatisque sententiam emissa, fuit concessa in *Bovianen. seu Sepinen. restitutionis in integrum. pag. 47. & 53.*

Professionis nullitas, quæ vi metuque emissa dicebatur denegata fuit in *Neapolitana Nullitatis Professionis p. 44.*

Q

QUARTA FUNERARIA.

Quartam funerariam solvendam esse a PP. Minoribus strictioris observantiae Plebano Capræ Marittimæ Ripanæ Dioceseos, licet PP. prædicti exciperent de re in contrarium judicata, quæ per centum, & ultra annos observata fuerat, quaque se immunes prætendebant non obstante Constitutione Benedictina, resolutum fuit in *Ripana quarta funerariæ p. 60. cum seq.*

R

RECUCERE REDUCTIO.

Legata pia an, & quando reduci possint lege in verbo *Legatum Pium.*

REGULARIS REGULARES IN GENERE.

Sacerdos ejectus a Regulari Ordine, irregularitatem, & suspensionem incurrit. *p. 58. cum seq. Lunen. in princ.*

Et infamia illa facti, quæ oritur ex ejectione purgatur emendatione morum, ideoque dispensationi locus fit. *Ibid. in fin.*

Sacra autem Congregat. contrarium sentiit in *Lunen. Sarzanen. dispensationis p. 58.* ubi Sacerdoti ejecto ab Ordine Minimorum S. Francisci de Paula denegavit consulendum esse Sanctissimo pro dispensatione.

Superior Regularis Monasterii Monialium potest absque licentia Episcopi ad crates seu collocutorii, aut alibi conciones habere ad Moniales tantum, & clausis januis in *Conversana jurisdictionis p. 29. cum seq. ad XIII. dub.*

Superior Regularis Monasterii Monialium excepto casu visitationis faciendæ semel in anno, sine censurarum incurfu in-

gredi nequit clausuram absque licentia Episcopi sive ejus delegati, licet causa ingrediendi justa, & legitima sit. *Ibid. ad VII. dub.*

Superior Regularis Monasterii Monialium nequit dare velum Monialibus professis dummodo vigesimum quintum annum non expleverint. *Ibid. ad XXV. dub.*

Et alia in hujusmodi terminis requires in verbo *Episcopus.*

REPARARE REPARATIO.

Sodalibus Sodalitii Sanctissimi Sacramenti Civitatis Anconæ permissum fuit extinguere montem fructuum, cujus erectio facta erat cum fructibus, qui superarent ex altero monte relicto pro dotalis puellis vulgo *le Convertite*, & rogare fundum illius in impensas necessariæ reparationis Altarium in Ecclesia prædicti Sodalitii, facta tamen obligatione assignationis fundi designati, & emissa obligatione generali omnium bonorum in *Anconitana p. 50. cum seq.*

RES JUDICATA.

Res judicata servanda est, neque retractanda sunt quæ semel in judicio contra legitimum contradictorem definita fuerunt. *p. 60 cum seq. §. Ripana in fin.*

RESTITUTIO IN INTEGRUM.

Restitutio in integrum adversus religiosam professionem vi, metuque præter animi sui, voluntatisque sententiam emissa, fuit concessa in *Bovianen. seu Sepinen. restitutionis in integrum p. 47. & 53.*

S

SEMINARIUM.

T Axam Seminarioolvere coactus fuit Archiepiscopus Surrentinus pro rata bonorum suæ Abbatiæ, licet bona extra Diocesim pro majori parte sita essent. Et cum hæc causa denuo fuerit proposita responsum fuit in *decisis*, & *amplius in Surrentina taxæ p. 2.*

SUBROGARE SUBROGATIO.

Subrogatio in locum Lectoris Sacrorum Canonum denegata fuit P. Vincentio Maria Mitcetti, quia mens Fundatoris obitabat in *Faventina p. 66. cum seq.*

T

TAXA.

T Axam Seminarioolvere coactus fuit Archiepiscopus Surrentinus pro rata bonorum suæ Abbatiæ, licet bona extra Diocesim pro majori parte sita essent. Et cum hæc causa denuo fuerit proposita respon-

responsum fuit in *decisis & amplius in Surrentina taxæ p. 2.*

TESTIS.

Testibus singularibus in singularitate obstativa nulla fides præstanda est. *p. 6.*
§. *Delata circa med.*

V

VISITARE VISITATIO.

Ordinarium Vasionen. visitare posse Ven. Hospitale Pauperum Infirmorum dictæ Civitatis quamvis prætenderetur *privatum*, *laicale* ideoque omnino *exemptum*; Imo, & pro recto illius regimine circa bonorum administrationem decreta condere responsum fuit in *Vasionen. p. 44. ad I. dub.*

Et Sicuti Hospitalis Administratores partim Ecclesiastici, partim vero erant Laici, qui in illius regimine seu administratione primas semper partes Ecclesiasticis cesserant, quive hoc demum servare renuebant, Sacra Congregatio competere statuit Ecclesiasticis prædictis præcedentiam, tam in Congregationibus, aliisque dicti Hospitalis functionibus, quam in subscriptione resolutionum, & mandatorum ad administrationem bonorum respicientium. *Ibid. ad II. dub.*

Denegatum tamen fuit singulis Rectoribus sive Ecclesiasticis, sive Laicis absque aliorum consensu licere privative munera dicti Hospitalis exercere. *Ibid. ad III. dub.*

Adus Visitationis exercitos per Episcopum contra formam transactionis non sustineri responsum fuit, & in reliquis ad *Eminentissimum Præfectum cum Sanctissimo juxta mentem in Novarien. juris visitandi p. 31. cum seq.*

Superior Regularis Monasterii Monialium excepto casu visitationis faciendæ semel in anno, sine censurarum incurso ingredi nequit Clausuram absque licentia Episcopi, sive ejus Delegati, quamvis ingrediendi causa iusta sit, & legitima in *Convers. jurisdict. p. 25. ad VII. dub.* Episcopus in visitatio Clausuram Monasterii Regularibus commissi, potest stolam deicere, eique Moniales tenentur stratum parare, omnesque in ingressu obviam ire in *Convers. jurisdict. p. 29. ad XVII. dub.*

Imo toties quoties expedire putaverit, poterit, onerata tamen sua conscientia, inconsultis Superioribus Regularibus tam Clausuram, quam Cellas Mo-

nialium in concernentibus eandem Clausuram visitare adhuc præcise, tam a suspitione quod illa violata fuerit, quam a quacumque Superiorum Regularium negligentia. *Ibid. ad XIX.*

Neque tenetur de die, & hora visitationis præfatæ explendæ Moniales certiores facere. *Ibid. ad XX.*

Quæ visitatio fieri poterit ab Episcopo sine Superiorum Regularium aut aliqujus Religiosi interventu. *Ibid. ad XXI.*

Et ultra visitationem localem illam etiam personalem cujusvis Monialis explere poterit, atque illam interrogare in attinentibus ad clausuram tam materiam, quam formalem. *Ibid. ad XXII.*

UNIRE UNIO.

Unio Canonialis Præbendæ facta ab Episcopo massæ Capitulari attentæ illius tenuitate, quæque primævum statum quæ de causa recuperasset incertum erat, confirmata fuit in *Papien. unionis pag. 2. cum seq.*

Unio beneficiorum subjecliva, atque extinctiva primævi tituli operatur, ut bonæ unius beneficii in dotem alterius transgredi possint. *p. 3. cum seq. §. At Parochus circa med.*

Secus autem si æque principaliter facta. *Ibid.*

Sacræ autem Congreg. in *Tudertina p. 47. cum seq.* contrarium placuit.

Fructus Beneficii duabus æque Parochialibus uniti, æqualiter in duas partes dividendos, ut dicitur in stirpes, non autem per capita inter Sacerdotes intervenientes utrique Ecclesiæ responsum fuit in *Veneta p. 16. ad I. dub.*

UNIVERSITAS UNIVERSITATES IN GENERE.

In Universitatibus, & Collegiorum negotiis expediendis id prægravat, quod majori corporatorum numero, pluribusque eorumdem suffragiis comprobatum erit. *p. 9. §. Definitiones circa med., & p. 39. §. Hæc statuta circa med.*

Eoque amplius si agatur de suscipienda lite vel necessaria, vel quæ prudenter reputari potest utilis Collegio universo, quo casu Capitulares sumptibus communibus illam suscipere tenentur. *Ibid. circa p.*

Quod placuit etiam Sacro huic Senatui in *Tarentina præminentiarum s. r. executione r. solutionis Capitularis p. 8. cum seq.* ubi statuit sumptus litis susceptæ ad normam resolutionis Capitularis ex massa comuni præstandos esse.

THESAURUS RESOLUTIONUM

Sacræ Congregationis CONCILII

Tridentini, ac Juris Canonici sanctionum
Interpretis

M U N U S

A Secretis ejusdem Sacræ Congregationis

O B E U N T E

R^{MO} P. D. FURIETTO

In causis sub anno 1752. propositis;

Episcopis, eorumque Vicariis, ac aliis in Ecclesiastico foro
versantibus apprime utilis, & necessarius.

T O M U S X X I.

Duplici locupletissimo Indice cum
Adnotationibus exornatus

A

D. ANTONIO MARIA DE NIGRIS
Jurisconsulto, & in Romana Curia
Advocato.

R O M Æ M D C C L I I I.

Typis, & Sumptibus Hieronymi Mainardi in Platea Agonali
Superiorum facultate, & Privilegio Sanctissimi.

THE S A U R U ?

RESOLUTION

James G. Thompson

COMMITTEE

Resolved, That the Committee on the part of the House of Representatives do hereby report the following

M. W. N. S.

Resolved, That the Committee on the part of the House of Representatives do hereby report the following

OF THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

REPORT

IN RESPONSE TO A RESOLUTION PASSED BY THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

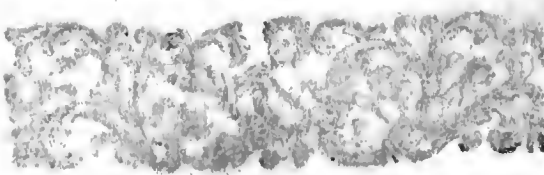
ON THE 12TH DAY OF FEBRUARY, 1871

TO THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

AND TO THE SENATE

BY DANIEL M. WILSON

Author of "The History of the House of Representatives"

NEW YORK: PUBLISHED BY DANIEL M. WILSON

INDEX

TITULORUM

*Causarum anno 1752. Sacrae Concilii Congregationi
propositarum Ordine Alphabetico
per Diaceses dispositus.*

A

Albintimillien. 22. Januarii pag. 3.
26. Februarii pag. 9. & 15. Aprilis
p. 21., & 20. Maii p. 36.

Adiacen. Matrimonii 26. Februarii p. 12.
6. Maii p. 26.

Auximana, seu Recineten. funerum 8.
Julii pag. 50., & 29. ejusdem p. 52.

Albiganen. curæ animarum, & functio-
num 29. Julii p. 54. 19. Augusti p. 66.

Aquen. juris eligendi sepulturam 19. Au-
gusti p. 63.

B

Bisuntina 15. Aprilis p. 24., 17. Junii
pag. 44.

Barchinonen. 6. Maii p. 30. 17. Julii p. 44.

C

Callien. 22. Januarii pag. 1. 9. Maii
pag. 28.

Cæsenaten. 22. Januarii p. 8.

Celfonen. 11. Martii p. 15.

Casalen. 11. Martii p. 19.

Cosentina, seu Bilinianen. 15. Aprilis p.
23. 29. Julii p. 52.

Camerinen., seu Fabrianen. 6. Maii p. 28.

Castri Maris 17. Junii p. 48.

Caputaquen. 29. Julii p. 52.

Catanien. 9. Sept. p. 68.

Cingulana 9. Sept. p. 68.

Celtonen. 5. seu. Urgellen. 18. Dec. p. 71.

F

Forossempronien. 11. Martii p. 18. 15.
Aprilis p. 20.

Ferentina 15. Aprilis. pag. 21., 6. Maii
pag. 26.

Fulginaten. 29. Julii p. 58., 19. Augusti
p. 59. 61.

H

Hyeracen. 22. Januarii p. 10.

I

IAnuen. 22. Januarii p. 4. 26. Februarii
pag. 9.

Imolen. 20. Maii p. 41.

L

Leodien. 26. Februarii p. 10. 15. Apri-
lis p. 21.

Lunen. Sarzanen. 8. Julii p. 49.

Lucerina 29. Julii p. 56.

Lauretana 19. Augusti p. 64.

M

Marficen. 22. Januarii p. 2., 11. Mar-
tii p. 16., 15. Aprilis p. 20.

Mediolanen. 11. Martii p. 16. 20. Maii
pag. 36.

Montis Alti 29. Julii p. 57.

N

Nullius, seu S. Germani 22. Januarii
pag. 1.

Nolana 22. Januarii pag. 1., 11. Martii
pag. 16.

Nullius, seu Orbitelana 26. Februarii
p. 11. 11. Martii p. 15.

Nepefina 11. Martii p. 15.

Narnien. 11. Aprilis p. 25. p. 45. & 49.,
17. Junii & 8. Julii.

Neapolitana 17. Junii pag. 47., 29. Julii
p. 53. 18. Novembris p. 71., 73. De-
cembris, p. 74. p. 76.

Naulen. 2. Decembris p. 78.

P

Panormitana 20. Maii p. 40.

Placentina 9. Septembris p. 65.

Polymnianen. 18. Novembris p. 72.

R

R Omana 6. Maii p. 27. p. 33. 8. Julii
p. 48. p. 49., 9. Septembris p. 67.
18. Novembris pag. 70. 2. Decembris
pag. 74.
Ravennaten., seu Faventina 19. Augusti
p. 65. 9. Septembris p. 89.

S

S Mirnen. 6. Maii p. 34. 9. Sept. p. 65.
Senogallien. 20. Maii p. 38. 18. Novem-
bris p. 70.
Sulmonen. 20. Maii p. 43.
Sabinen. 29. Julii p. 55.
Syracusana 18. Novembris p. 70.

T Udertina 26. Februarii p. 10. 19. Au-
gusti p. 62.
Tiburtina 26. Februarii p. 13., 11. Mar-
tii p. 15.
Taurinen. 20. Maii p. 36.
Treviren. 20. Maii p. 39., 8. Julii p. 65.
19. Augusti p. 59., 18. Novembris p. 70.
Tranen. 17. Junii p. 45.
Terracinen., seu Setina 17. Junii p. 43.,
19. Augusti p. 60., 9. Septembris p. 65.
2. Decembris p. 75.
Trivicana 9. Septembris p. 69., 18. No-
vembris p. 70.
Tarvisina 2. Decembris p. 79.

V

V Enusina 22. Januarii p. 2. 6., & 20.
Maii p. 28. & 36.
Valentina 15. Aprilis p. 22.
Urbinate. 2. Decembris p. 81.

Die Sabbathi 22. Januarii 1752.

In Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

NULLIUS, SEU S. GERMANI MATRIMONII: Post alias dilationes in hac Causa ab Eminentissimis Patribus indultas, responsum fuit in ultima Congregatione habita die 18. mensis Decembris, transacto nuper anno 1751. Dilata ad sequentem. Obsequentes igitur Imperio Eminen-

Sess. 24. c. 1.
de Ref. Matr.

tissimorum Patrum Causam hic damus iisdem duobus Dubiis.

- I. *An constet de impotentia?*
- II. *An Matrimonium sit validum in casu &c.*

Non proposita.

CALLIEN. NULLITATIS TRANSACTIONIS, ET JURIUM PAROCHIALIUM: Data fuit omnis hujus Causæ species in folio Congregationis habitæ die 21. Novembris anno 1750. At cum ea die Causa proponi non potuerit, proposita fuit in Congregatione habita die 19. Decembris eodem anno 1750 Responderunt Eminentissimi Patres: Dilata, & coadjuvantur probationes hinc inde, & exhibeantur libri. Nunc tandem Causa proponitur, dato a Vicario Curato longo libello, cum contra nihil habuerimus a Capitulo. Onus igitur erit Eminentissimorum Patrum decernere secundum ea, quæ proponuntur, quæ ratione duo, quæ numquam definita fuerunt, Dubia, nunc sint expedienda.

Sess. 24. c. 13.
de Ref.

- I. *An Transactio inita anno 1716. inter Capitulum, & Vicarium Curatum Ecclesiæ Cathedralis sustineatur, & obliget Successores?*
- II *An Sacrista dictæ Ecclesiæ deputatus a Capitulo possit cumulative cum dicto Vicario Curato, eoque invito, administrare Sacramenta, & se ingerere in exercitio dictæ Curæ, & cum eodem Vicario comparticipare de emolumentis incertis Parochialibus?*

Dilata; & proponatur in Prima etiam unica, & fiat communicatio documentorum per viginti dies ante.

NOLANA: Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 31. Julii anno nuper transacto 1751., & visum fuit Eminentissimis Patribus respondendum esse: Dilata, & fiat extractio documentorum citata Parte. Cum post hoc responsum Archipresbyter Parochialis Ecclesiæ S. Petri ad Scafatum nihil ageret, Promotor Fiscalis Curie Episcopalis Nolanæ cum in Jus vocavit, petiitque, ut eidem præfigeretur terminus ad extrahendum asserta iura citato instante, alias videndum mandari reponi Causam;

Sess. 7. c. 7.
de Ref. Sess. 21.
cap. 8. de Ref.
Sess. 23. c. 15.
de Ref. Sess. 24.
cap. 9. de Ref.
Sess. 25. c. 11.
de Reg.

²
Et cum alia jura in Urbe essent, alia extra Urbem, ideo ad effectum extrahendi *abs. jura citati in Partibus existentia subdelegatus fuit Episcopus Castri Maris*: quo vero ad extrahendum *abs. jurium in Urbe præfixus fuit citato terminus 20. dierum*; Nihil tamen post hoc Decretum actum fuit ab Archipresbytero. Instante igitur Promotore Fiscali Curia Episcopalis Nolanæ, Causa nunc iisdem Dubiis, quæ expedita non fuerunt, reproponitur, & poterunt Eminentissimi Patres, repetita lectione foliorum diei 20. mensis Junii anno 1750, quo primum Causa hæc data fuit, & die 19. mensis Junii anno transacto 1751., quid juris sit, respondere. Dubia hæc sunt.

- I. *An sit standum, vel recedendum a decisis quoad I. II. & III. Dubium in casu &c.*
- II. *An Parochus Ecclesiæ S. Petri ad Scafatum possit uti Insignibus Episcopalibus, Populum per eandem Ecclesiam, & Terram benedicere, & Thronum in dicta Ecclesia retinere in casu &c.*
- III. *An idem Parochus possit Confessarios approbare, licentias concionandi concedere, & Indulgentias publicare, sive potius prædicta spectent ad Episcopum Nolanum in casu &c.*
- IV. *An idem Parochus possit concedere literas dimissoriales, sive potius ab Episcopo Nolano teneantur Scholares dictæ Terræ prima Clericali Tonsura initiari, & Clericos tam ad minores, quam ad Sacros Ordines promoveri in casu &c.*

Dilata, & proponatur intimato Episcopo Litteren., & præfixo novo peremptorio termino Archipresbytero.

*Sess. 24. c. 12.
de Ref.*

MARSICEN. RESIDENTIÆ: Data fuit hæc Causa in folio Congregationis habitæ die 28. Augusti 1751., quæ definita non fuit, dilationem petente Archipresbytero Vendetti. Proposita iterum in sequenti Congregatione diei 18. Septembris ejusdem anni, Eminentissimi Patres rescripserunt: *Dilata, & coadjuventur probationes*. Redit nunc causa ab Amplissimis Patribus definienda sub duobus Dubiis.

- I. *An Sacerdos Angelus Maria Vendetti Canonicus Ecclesiæ Collegiatæ S. Victoris Terræ Cellarum, sive Carseolorum Marsicæ. Diocesis teneatur residere, & in eadem Collegiata una cum Archipresbytero, seu Rectore, aliisque Canonicis curam Animarum insimul administrantibus Parochialia munera exercere, atque Divinis Officiis assistere in casu &c., & quatenus affirmative.*
- II. *An, & a quo tempore idem Canonicus Vendetti ob ejus absentiam teneatur restituere fructus perceptos Præbendæ Canonialis, & distributiones Massæ Communis in casu &c.*

Ad I. Negative. Ad II. Provisum in primo.

*Sess. 25. c. 1.
de Reg.*

VENUSINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM: A lapsu quinquenni postulat in integrum restitui Antonius Aquilecchia in Ordine PP. Conventualium S. Francisci Civitatis Aletii Professor. Natus hic in Oppido Spinazziole Venusinae Dioceseos, postremus ex quinque filiis Joannis Aquilecchiæ pluries paternam Domum deferere, & in campos, sylvasque fugere coactus fuit minis, & verberibus, quibus eum impetebat Felix frater, qui licet secundum inter filios Joannis locum obtinuisset, communis tamen Patrimonii administrationem susceperat, & Antonium, a quo metuebat, ne redditionem rationis exigeret, & divisionem postulare, in Monasterium detrudere curabat. Ea tamen fuit Antonii constantia, eaque animi in Regularem vitam adversitas, ut mallet militiæ potius nomen dare, quam Ordini alicui Religioso. Ut igitur, quod optabat, perficere posset Felix, sefe

3

sefe convertit ad Ducem Calabritti, qui Baro erat, & Dominus Spinazzio-
 le. Operam omnem suam Dux ille spondit Felici, implevitque promissa
 nastus occasionem, qua Antonius, rixante Josepho fratre in publico Spi-
 nazziolæ Foro cum Hieronymo Evangelista, hunc impulit, ut rixam diri-
 meret, & fratri opem ferret, dum eum in Carceres conjici jussit, neque
 post duos menses, quibus detentus fuit, evadere potuit, nisi data fide Mo-
 nasterium ingrediendi. Fidem tamen liberare non potuit Antonius ob ad-
 versam, in quam incidit, valetudinem. Cum pristinae sanitati restitutus fuit,
 superatis a Felice difficultatibus omnibus, quæ a Patribus illius Ordinis ini-
 ciebantur, Monasterium ingressus est anno 1726. Anno probationis exacto,
 Professionem emisit, sed simulatam, & fictam fuisse ipse Antonius Spinaz-
 ziolam reversus declaravit, utque eam nullam probaret, testificationes po-
 stulavit, obtinuitque, sed eas Felix furripuit. Id ubi anno 1730., & trien-
 nio post Professionem emissam Antonius rescivit, curavit, ut aliæ ab eis-
 dem Testibus fierent testificationes, ob quas plures a Felice Testibus illatae
 fuerunt minæ. Has testificationes, quas dedit Procuratori suo Judiciali,
 quem Romæ constituerat, ut querelam nullitatis Professionis proponeret,
 amisit iterum Antonius, dolo ne, an negligentia Procuratoris incertum;
 rescribebat tamen Procurator litem instructam fuisse, pecunias tantum de-
 esse, quibus libelli in lucem hominum e formis emitti possent; nihil vero
 egerat, nihil egit; sine testificationibus causam suam tueri non poterat An-
 tonius, distulit igitur, & sese rebus servavit secundis. Obiit dux Cala-
 britti, obiit Felix. Tempus itaque opportunum esse ratus Antonius preces
 obtulit Sacratissimo Principi nostro, quibus postulabat restitui in integrum,
 ut nullam ex causa illati a fratre metus dicere posset Professionem suam, Da-
 ta fuit postulationis hujus cognitio Amplissimis Patribus, a quibus mandata
 fuit Jurisdictio Episcopo Venusino, ut processum Judicalem, servata for-
 ma Constitutionis Optimi Maximique Principis nostri, conficeret Imple-
 ta omnia fuerunt, & Episcopus in ea est sententia, quod attentata protesta-
 „ tione de gravi violentia illata in Professione facta, & multo magis con-
 „ siderata continuata violentia in impediendo recurso ad Sanctam Sedem,
 „ & continuo conquestu de nullitate Professionis, ad pristinam libertatem
 „ prædictus Fr. Antonius sit restituendus „ . Causa nunc proponitur, &
 disputat Antonius nullam fuisse Professionem ob vim, metumque ei illatum
 a Felice, & a Duce Calabritti; Vim metumque Testibus probat: ne-
 que ab Ordine, neque a *Defensore Professionis* libellum habuimus. Du-
 bium est.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Negative.

ALBINTIMILIEN. UNIONIS DECIMARUM: Jus est Episcopo, &
 Capitulo Cathedralis Ecclesiæ Albintimiliensis confirmatum Literis Apo-
 stolicis Summorum Pontificum Lucii Tertii, & Urbani Quinti colligendi
 decimas non in ipsa tantum Civitate Albintimilii, sed etiam in octo Locis,
 Oppidisque Territorii. Hoc jus Episcopi, & Capitulum antiqua consuetu-
 dine sive commoditatis, sive utilitatis gratia introducta ita exercuerunt, ut
 decimas unitim colligerent, binis quolibet anno electis tum ab Episcopo
 tum a Capitulo Procuratoribus, qui una simul Civitatem, & Loca prædicta
 peragantes decimas colligerent, collectasque in unum horreum repone-
 rent, & inde in duas æquales partes dividerent, quarum alteram Episco-
 po, alteram Capitulo traderent. Servata hæc consuetudo fuit ad annum us-
 que 1716., quo tempore, cum octo illa Oppida, & Loca decimas Capitulo
 præstare recusassent, qui tunc Ecclesiæ illi præerat, Episcopus, ne in jure
 suo, quod ab octo Oppidis, Locisque non impugnabatur, detrimenti ali-
 quid caperet ex societate, & communione cum Capitulo, fatius duxit ab

*Sess. 25. c. 12.
 de Ref.*

unionem secedere, & portionem suam decimarum opera sui Procuratoris collegit, servavitque hunc morem, donec duravit illis, qua tandem post plures annos secundum Capitulum absoluta, iterum unitim a duobus Procuratoribus Episcopis nempe, & Capituli decimæ collectæ fuerunt. Sed cum re iudicata nequicquam obstante, plurimi ex Oppidanis dictorum Locorum decimas Capitulo tradere recusassent, Episcopus iterum portionem suam opera sui Procuratoris exegit, frustra postulante Capitulo, ut ad societatem, & unionem rediret: qui sequuti sunt Episcopi eandem methodum, & viam tenuerunt, magno Capituli detrimento, cui pene omnes Oppidani, sprete re iudicata, decimas tradere recusant.

Qui nunc Ecclesiæ illi præest, Episcopus, licet plurimum egerit ore, & scriptis, ut decimæ ab Oppidanis contumacibus solverentur, noluit tamen morem illum antiquum decimas unitim cum Capitulo colligendi observare, nisi ea lege, & conditione percipiendi, ultra dimidiam partem, alias libras 50. singulis annis; auxit inde eas ad libras 100. Cum vero anno 1743. ne his quidem libris 100. contentus esset, aliasque leges, & condiciones societati, & communioni indicare vellet, quas Capitulum recusavit, solus portionem suam decimarum collegit: Procuratores vero a Capitulo electi nihil, aut pene nihil a contumacibus Oppidanis exigere potuerunt. Ut huic malo medicinam pararet Capitulum, preces obtulit Sacratissimo Principi nostro, quibus postulabat, ut compelleretur Episcopus ad antiquam unionem redire. De hac postulatione data fuit ab Optimo Principe cognitio Eminentissimis Patribus, a quibus auditus fuit Episcopus, qui Mensæ suæ rationes late collegit. Vocatus in Jus Promotor Fiscalis mensæ Episcopalis non venit, eoque adhuc contumace, Causa proponitur, disputante Capitulo cogendum esse Episcopum ad antiquum morem redire decimas unitim colligendi, quia id jubeat immemorabilis, ut asserit, sed quam Testes non probant, consuetudo, e qua Jus natum sit Capitulo vetandi, ne a societate, atque unionem discedat, præsertim, cum hæc secessio hoc eidem Capitulo detrimentum ferat, ut postquam decimas exegit Episcopus, liquidare nequeat Capitulum, quid reliqui nomine præstandum sit ab Oppidanis. Videant autem Eminentissimi Patres, an hæc tanti sint, ut recedatur a regula juris, quæ vult invitum neminem cogi posse, ut in societate, & communionem sit, præsertim si e societate, & communione detrimenti aliquid capiat, & postquam ab anno 1716. societas hæc, & communio exactionis decimarum, vel dissoluta, vel saltem interrupta fuit. Unum est longum equidem Causæ Caput.

An Procurator Mensæ Episcopalis Albintimiliensis teneatur conjunctim cum Procuratore Capituli ejusdem Cathedralis colligere decimas ab octo Locis, nimirum Bordighiera, Saxo, Burghetto, Vallecroxia, Soldano, S. Blasio, & Campo Rubeo, easque integras reponere in uno, eodemque horreo, & finita recollectione, pro medietate dividere, unam pro se recipiendo, alteram vero medietatem relinquendo pro Capitulo juxta antiquum solitum, & consuetum; seu potius eidem Procuratori Mensæ Episcopalis liceat medietatem dictarum Decimarum exigere a præfatis octo Locis sejunctim a Procuratore Capituli in casu &c.

Dilata ad sequentem.

Sess. 23. c. 6. de Ref. Sess. 25. c. 9. de Ref. **J**ANUEN. CAPPELLANARUM: Licet Codicillaris dispositio pii viri Joannis Augustini Cappellani pluries data fuerit in hoc Sacro Tribunali, ut cognosci potest ex foliis Congregationum, quæ habitæ fuerunt die 3. Decembris anno 1729. *Thesaur. Resolut. Sac. Congreg. Vol. IV. p. 373.*, & die 14. Aprilis anno 1736. eodem *Thesaur. Vol. VII. p. 216.* Tamen, ut Eminentissimi Patres leventur onere eadem folia iterum legendi, operæ pretium nos facturos putamus, si eandem codicillarem dispositionem in iis, quæ ad defini-

definitionem VII. Caput presentis controversiæ pertinent, referamus, Postquam igitur Joannes Augustinus Cappelli in codicillis anno 1654. conditis confirmaverat institutionem hereditariam Scholæ in Burgo Vulturis, qua triginta pueri pauperiores ejusdem Burgi grammatica, aliisque humanioribus literis imbuerentur, septem fundavit Cappellanas in Ecclesia Parochiali Sanctorum Nicolai, & Erasmi, quæ nunc ad numerum quinque redactæ sunt. Jus nominandi Cappellanos legavit P. Provinciali, & P. Priori Conventus Carmelitarum Excalceatorum Burgi Vulturis, quem Conventum, per uso, ed abitazione di otto Sacerdoti, o quattro tra Chierici, e „ Conversi con orto, o sia giardino per uso di detti Padri, ed anco una Chie. „ sa capace, e decente &c. con due Cappelle oltre l' Altar maggiore, *adificari jufferat idem pius Testator impensa sc. 13945. De jure vero passivo* „ *his verbis edixit*: Se nella famiglia Cappelli di linea masculina vi fosse- „ ro Descendenti del quondam Bernardo Cappelli, e questi fossero Sacer- „ doti, debbano esser preferiti a tutti gl' altri per la Carica di dette Cap- „ pellanie &c. similmente i putti di detta scuola, se saranno Chierici seco- „ lari, possano essere ordinati, e promossi all' Ordini Sagri a titolo di dette „ Cappellanie &c., e morti questi, ritorni il Jus di eligere al detto Pro- „ vinciale, e Priore &c. se non vi fossero descendenti per linea masculina „ del quondam Bernardo Cappelli, ne Chierici della scuola, come sopra „ vuole detto Codicillante, che si possino ordinare a titolo di dette Cappel- „ lanie per gl' Ordini Sagri, come per Patrimonio li descendenti della nobile „ Benedetta Donghi sua sorella „. Utque omnia, quæ ipse jufferat, ex- „ querentur, Juspatronatus honorificum Conventus, & Ecclesiæ, quæ, ut diximus, Carmelitis extrui voluit, legavit nato majori ex descendentibus a Bernardo Cappelli, & his defectis, substituit *il maggior nato, che per tempo sarà della linea, e descendenza successiva della Signora Benedetta sorella*.

Anno 1728. extincta jam linea masculina Barnardi Cappelli, cum, vacata una ex his Cappellaniis, nominatus fuisset Bartholomæus Pescetti, qui prima tantum literarum rudimenta exceperat in schola Vulturis, grammaticam vero, & rethoricam didicerat Genuæ, familia Donghi tertio loco vocata, sese huic nominationi præstitit contradictricem. Proposita fuerunt in hoc Sacro Tribunali die 3. Decembris anno 1729. duo hæc Dubia „ I. An nominatio „ Clerici Bartholomæi Pescetti facta a PP. Provinciali Provinciæ Januen., „ & Priore Conventus Vulturis ad Cappellaniam, de qua agitur, sustineatur in casu &c. II. An ad eandem Cappellaniam, cæterasque fundatas per „ Joannem Augustinum Cappelli sint nominandi in futurum filii descenden- „ tes a quondam Benedicta Donghi de Cappellis in casu &c., Responditque his Sacrum Tribunal: *Ad I. Affirmative. Ad II. Quoad Cappellaniam, de qua agitur, negative, & in reliquis habebitur ratio in casibus particularibus, ut in dicto Vol. IV. Thesaur. Resolut. Sac. Congregat. p. 374. At reproposita Causa die 28. Julii 1730., & disputato dubio: Ansit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.* Eminentissimi Patres, re melius perspecta, non dubitarunt mutare sententiam, & respondere: *Prævio recessu a decisis negative ad primum, & affirmative ad secundum quoad Cappellaniam de qua agitur, & in reliquis habebitur ratio in casibus particularibus, ut in Thesaur. Resol. Vol. V. p. 25.*: Atque hæc posterior definitio confirmata fuit die 17. Februarii 1731., ut in eodem Thesaur. Vol. V. p. 97. Hac freti definitione Aloysius Ferdinandus, & Joannes Antonius Donghi descendentibus a Benedicta Cappelli Donghi, qui Neapoli moram trahebant, postularunt anno 1735. institui, licet absentes, ad easdem Cappellanas, deficientibus Clericis scholæ Vulturis secundo loco vocatis in dispositione Joannis Augustini Cappelli. Proposita igitur fuerunt in hoc Sacro Tribunal die 14. Aprilis dicto anno 1736. quatuor Dubia, quæ inter Dunghios, & PP. Provinciale, & Priorem Conventus Vulturis disputata fuerunt.

Dubia

Dubia hæc erant , I. An Aloylius Ferdinandus de Donghis ordinandus „ (*Ncapolis*) in titulum unius ex Cappellanis in loco Vulturis a Joanne „ Augustino Cappelli fundatis possit celebrare per alium a se ipso eligendum „ in casu &c. II. An nominatio Sacerdotis Francisci Mariæ Poganetti in „ Cappellanium , & Ludi Magistrum amovibilem ad nutum facta a PP. Pro- „ vinciali Carmelitarum Excalceatorum Januen. , & Priore Conventus Vul- „ turis sustineatur in casu &c. III. An Joannes Antonius de Donghis sit in- „ stituendus ad eandem Cappellaniam , vel ad unam ex aliis amovibilibus „ ad nutum ejusdem Testatoris in casu &c. IV. An a prædictis PP. Carme- „ litis possint retineri annua scuta decem ex dote earumdem Cappellania- „ rum , vel sint distribuenda inter Cappellanos ejusdem Testatoris in casu „ &c. , Respondit his Sacrum Tribunal: *Ad I. , & II. Affirmative . Ad* III. *Negative quoad primam partem , & affirmative quoad secundam ar-* *bitrio PP. Carmelitarum . Ad IV. Negative quoad primam partem , &* *affirmative quoad secundam , ut in dicto Vol. VII. Thesaur. Resol. Sac. Con-* *greg. p. 219.*

Cum denique anno 1748. nullus esset Clericus in Schola Vulturis , PP. Carmelita ad unam ex sæpe dictis Cappellaniis nominarunt Antonium Piccardi , qui licet non esset ex pauperibus Vulturis , in illa tamen Schola prima tantum grammatices didicit rudimenta annis 1740. , & 1741. Contra vero institutionem ad eandem Cappellaniam postulavit Clericus Emanuel Antonius Donghi descendens a Benedicta . Re ad hoc Sacrum Tribunal delata , data fuerunt , ut fieri solet , literæ ad Archiepiscopum *pro informatione , & Voto auditis PP. Carmelitis .* Respondit Archiepiscopus secundum Piccardum : queruntur Dunghii auditos non fuisse ab Archiepiscopo , qui secundum Piccardum respondit , quod ante oculos habuerit rationes , quas ignorabat rejectas fuisse ab hoc Sacro Tribunali in definitionibus aliarum Causarum , quas retulimus . Post Epistolam Archiepiscopi causa omnis VII. , ut diximus , Capitibus collecta fuit , quæ nunc Eminentissimis Patribus definienda proponuntur . Atque hæc pertinent ad prima tria Capita : rationes enim excerpere nolumus , quas legent Amplissimi Patres in libello Familiae Dunghia ; *ne solum* in volumen excrescat . Nunc transgrediamur ad ea , quæ ad reliqua controversiæ Capita pertinent . Ultra foundationem Cappellaniarum jussit Joannes Augustinus Cappelli , ut fructus octuaginta Locorum Montium singulis annis in Paschate decem , & octo puellis , quarum nomina sorte a puero octo annorum ex urna extraherentur , æqualiter distribuerentur , pluraque edixit , quæ in admittendis puellis , atque in extractione servanda essent . Utque ea , de quibus disposuerat , exequerentur , hæc addidit „ di quello si farà ogn' anno per efecuzione di questi Legati si deb- „ ba far scrittura in un libro , che dovrà tenere uno di detti Padri Carme- „ litani Scalzi &c. , ed ogn' anno intorno al Natale debbano il Provinciale , „ e Priore dar conto della loro amministrazione al Rev. Restore di detta „ Chiesa Parochiale de Santi Nicolò , ed Erasmo di Voltri alli Guardiani „ de' Monasterj di San Francesco , e nostra Signora degl' Angeli , che sono „ in Voltri , ed essi impediti , alli loro Vicarij , . Contendit igitur Familia Dunghia teneri Patres illos Carmelitas rationem administrationis quotannis reddere Parocho , & Guardianis , sive Vicariis simul congregatis , prævia exhibitione librorum apud Parochum , non vero , ut hætenus factum est , disjunctim , & separatim Revisoribus , vocato scilicet una die Parocho , altera Guardiano S. Francisci , altera demum Guardiano S. Mariæ Angelorum , qui sine discussione rationum , summaque facilitate , ac bona fide subscribere , ac probare solent redditionem rationum , magno detrimento , quod evenire potest hereditati , & legatis . Contendit etiam eadem Familia Dunghia admissionem puellarum , & extractionem nominum earundem ex Urna fieri debere , presentibus iisdem Parocho , & Guardianis , non , ut fieri solet , secreto inter ipsos Patres , itaut nemo sciat , an ea , quæ in admissione , at-

que extractione fervari voluit Testator, re ipsa ferventur.

Illud etiam contendit Familia Dunghia Patres sibi habere non posse scut. 4. pro quolibet subsidio dotale, quæ propter monetæ augmentum excreverunt in fructibus octuaginta locorum Montium, sed tribuenda esse puellis neque contra voluntatem Testatoris convertenda, atque eroganda esse in alios usus etiam pios. Denique, cum Patres stemmata amoverint, & illa Ordinis affixerint, lapidesque literatos, quibus onera Patrum inscripta sunt, e celebriori loco in obscuriorem abditumque transfulerint, disputat familia restituenda esse stemmata Testatoris, & onerum inscriptiones eo, quo erant loco, neque jus esse Patribus Carmelitis apponendi Stemmata eorum Ordinis, cum ex verbis, quæ supra dedimus, pateat Testatorem usum tantum, non vero dominium Conventus, & Ecclesiæ Patribus dare voluisse, neque amotione Stemmatum Testatoris, & affixione Stemmatum Ordinis fraudanda esse jura Patronatus honorifici, qui procul dubio est penes Familiam Dunghiam, ut ex leg. 2. & leg. opus ff. de oper. publ. leg. legatum 4. ff. de administr. rer. ad Civit. pertin. docuerunt uno consensu Ancaran. cons. 113. num. 3. & 5. Gratian. discept. 210. num. 49. Pax Jordan. Lucubr. vol. 2. lib. 10. tit. 7. de Jurepatron. n. 449. Tanchredin. consult. 6. n. 25. Ventrigl. in prax. annot. 19. §. Unico n. 32. vol. 2. Card. de Luca de jurepatron. disc. 52. n. 12., aliaque innumeri. Hæc Familia Dunghia. A Carmelitis nihil habuimus. Causæ Capita hæc sunt.

- I. An nominatio Clerici Jo. Antonii Piccardi facta a F.P. Provinciali Provinciae Januen., & Priore Conventus Vulturis ad Cappellaniam, ac qua agitur, sustineatur, vel potius sit removendus in casu &c.
- II. An ad eandem Cappellaniam, vel ad unam ex aliis amovibilibus ecclesiis a quondam Joanne Augustino Cappelli in dicto loco Vulturis sit ordinandus Cadicis, vel Genuæ, servata Constitutione Innocentii XII. incipien. Speculatores Clericus Emanuel Antonius de Longhis jam præsentatus coram Ordinario Januen. in casu &c.
- III. An Jo. Stephanus de Longhis modernus Tarentus dicti Conventus, & Ecclesiæ fundat. ab eodem Testatore Cappelli sit ordinandus ad unam ex dictis Cappellaniis amovibilibus in casu &c.
- IV. An ratio administrationis Legatorum Testatoris Cappelli reddenda a Patribus Carmelitis quolibet anno d.R. Turch. ed. Nicet., & Brasim., & Guardianis Sancti Francisci Crucis Cappellaniæ, & S. Mariæ Angelorum Strictioris Observantia Loci Vulturis sit facienda coram eisdem insimul congregatis cum præsentatione librorum apud Parochum in casu &c.
- V. An vna puellarum, quolibet anno, sorte extrahendarum pro subsidii dotalibus ab ipso Testatore relictis sit facienda a dictis Tarentis Carmelitis, & puella sint sorte extrahenda, Absentibus propriis Tarrocho, & Guardianis Revisoribus administrationis Legatorum, vel coram ipsis, & Patre pro tempore in casu &c.
- VI. An a supradictis Patribus Carmelitis retineri possint quatuor circiter pro quolibet ex dictis subsidii dotalibus, & quatenus negative, quid agendum de retentis in casu &c.
- VII. An a supradictis Patribus Carmelitis possit apponi coram semina super muros Conventus, & Ecclesiæ, ac etiam navigari, vel usum in eisdem absque consensu Tarentorum pro tempore, & etiam semina absque istorum consensu nociter acquirere, & per ecclesiam navigare vel insimul apponendum etiam si minus a familia Testatoris in casu &c.

Dilata ad sequentem.

C ESENATEN. SERVITII. Ex Constitutionibus Canonicorum Cefenæ latis anno 1555., ex editis Episcoporum, qui post ea tempora Ecclesiæ illi præfuerunt, ex vetustissima Tabella Sacratio Cathedralis Ecclesiæ affixa liquet Rectores Beneficii, sive Cappellæ *S. Hieronymi Primi* a tempore, ejus nulla habetur memoria, onere quotidiani servitii Choro ejusdem Cathedralis Ecclesiæ præstandi obstrictos fuisse. Vocatur hoc Beneficium *S. Hieronymi Primi*, quod aliis ejusdem nominis Beneficiis antiquius sit. Episcopus Gualandus, qui anno 1586. Cefenatensi præerat Ecclesiæ., edixit Sacerdotibus, Mansionariis, & Cappellarum Rectoribus, „ Che devino servire ne „ giorni debiti, come qui sotto per se medesini, e non potendo per cause „ oneste, siano tenuti di mettermi Cappellani idonei, che almeno siano in „ sacris &c. da approvarsi da noi con il salario da darsi da ciascun Mansionario, o Rettore al suo Sostituito ogni mese, per supplire a quest' obbligo, „ solamente di servire al coro, che sarà notato a pie di questo, quali tutti „ siano tenuti di stare in coro a tutte l' ore canoniche, alle Messe grandi cantate, ed a tutte l' ore della B. Vergine per salmeggiare, e cantare l' Antifona, Responsorj, Versetti &c. „ atque huic edito elenchum adiecit, in quo inquit *La Cappella di S. Girolamo Primo e obligata ogni giorno al Coro: deve dare il Rettore al suo Cappellano di salario ogni mese lire tre di Bolognini*. Constitutiones, editæque omnia hac de re lata, confirmata fuerunt duabus Diocæsanis Synodis, prima coacta anno 1590. in cujus appendice leges, editæque hac impressa fuerunt, altera vero recentiori coacta anno 1709.

Has leges sequuta est consuetudo, & observatio earum, nam Franciscus Masinius Rector Cappellæ *S. Hieronymi Primi* anno 1639. substituit Jo: Baptistam de Homicinis ut Choro serviret, cui, cum morosus Rector integrum non solvisset stipendium, in Jus vocatus fuit a Substituto, cavitque Rector de præstando servitio. Qui post hunc Beneficium illud obtinuit anno 1647. Stephanus Parti factus est debitum esse Choro servitium in nota onerum Beneficii, quam edidit anno 1656. Primus hoc onus in dubium revocavit Dominicus Fattiboni, qui coactus ab Episcopo ad servitium præstandum, appellavit, sed inde agnita justitia decreti, & veritate oneris, anno 1675. liti cessit his verbis: *quod amplius illam prosequi non intendit, sed de cætero implere voluit dictum Chori servitium, & juxta solitum quotidie continuare promissit, & se obligavit tamquam Rector*. Post hanc agnitionem declaravit servitium Chori non ex voluntate Fundatoris debitum esse, sed præstitum fuisse ex pietate præcedentium Rectorum, idemque exemplum sequutus est anno 1684. Hieronymus Suzzius, qui post Dominicum Beneficium illud obtinuit, narravitque servitium non deberi ex lege foundationis; Servitium tamen uterque semper præstiterunt, ut factum est a successoribus, nempe Jacobo della Foglia, qui ab anno 1696. ad annum usque 1726., & Cæsare Bertono, qui ab anno 1726. ad annum usque 1730. Beneficium illud tenuerunt. Post hunc Antonius Pasinius sex primis post adeptum Beneficium mensibus servitium præstitit, inde cum destitisset, notatus fuit, seu, ut ajunt, *punctatus a Capitularibus*. Sprevit ille has notas, quæ nullam ferebant poenam, aut damnum, itaut Episcopus anno 1741. in Visitatione Sacrorum Liminum petierit solutionem Dubii: *An Rector Beneficii S. Hieronymi Primi teneretur quotidiano servitio Chori*: responsum accepit, in Jus vocandum esse Rectorem. Hoc responsum in causa fuit, ut ardor Episcopi deferberet.

Defuncto Antonio Pasinio, Beneficium obtinuit Casimirus Molinari, qui recusans subire onus servitii Chori notatus, & ipse, *punctatusque* fuit, sed cum hac nota nihil proficeretur, Capitulum Cathedralis Ecclesiæ eum in Jus vocavit coram Eminentissimis Patribus; Auditoque jam, ut fieri solet, Episcopo, Causa nunc proponitur, disputante Capitulo servitium Choro non ex sola tantum lege Foundationum debitum esse, sed præstandum quoque a simpli-

simplicibus Beneficiariis esse, si vel statuto, vel consuetudine indictum, atque introductum fuerit, ut frequentissima docet Canonistarum sententia; Utrumque haberi in hac specie, in qua ad sunt Constitutiones Capitulares, edicta Episcoporum, Decreta Synodorum Diocesis, atque adest numquam interrupta centum annorum consuetudo, & observatio legum, atque edictorum ab anno 1555. ad annum 1556. Hæc summa est libelli dati a Capitulo. A Molinario nihil habuimus. Unum est Caput ab Amplissimis Patribus definiendum.

An Cappellanus, seu Rector Beneficii nuncupati S. Hieronymi Primi teneatur in Divinis inservire Ecclesiæ Cathedrali singulis diebus, & horis Canonicis ad instar aliorum Beneficiatorum in casu &c.

Affirmative, & amplius.

Die Sabbathi 26. Februarii 1752.

T Res, quas subjicimus, Causæ priores in ultima amplissimi Ordinis Congregatione habita die 22. transacti mensis Januarii dilationem ab Eminentissimis Patribus obtinuerunt ad hanc Congregationem: Eos itaque rogamus, ut Folium illud ultime Congregationis iterum consulant, earumque Dubia, quæ nunc proponuntur, expediant.

C ALLIEN. NULLITATIS TRANSACTIONIS, ET JURIORUM PAROCHIALIUM, cujus duo sunt Capita.

Sess. 24. c. 13.
de Ref.

- I. *An Transactio inita anno 1716. inter Capitulum, & Vicarium Curatum Ecclesiæ Cathedralis sustineatur, & obliget Successores?*
- II. *An Sacrista dictæ Ecclesiæ deputatus a Capitulo possit cumulative cum dicto Vicario Curato, eoque invito, administrare Sacramenta, & seingere in exercitio dictæ Curæ, & cum eodem Vicario participare de emolumentis incertis Parochialibus.*

Negative ad utrumque.

ALBINTIMILIEN. UNIONIS DECIMARUM, in qua queritur.

Sess. 25. c. 12.
de Ref.

An Procurator Mensæ Episcopalis Albintimiliensis teneatur conjunctim cum Procuratore Capituli ejusdem Cathedralis colligere decimas ab octo Locis, nimirum Bordighiera, Saxo, Burghetto, Vallecrocia, Soldano, S. Blasio, & Campo Rubeo, easque integras reponere in uno, eodemque horreo, & finita recollectione, pro medietate dividere, unam pro se recipiendo, alteram vero medietatem relinquendo pro Capitulo juxta antiquum solitum, & consuetum; seu potius eidem Procuratori Mensæ Episcopalis liceat medietatem dictarum Decimarum exigere a præfatis octo Locis sejunctim a Procuratore Capituli in casu &c.

Negative ad primam partem, affirmative ad secundam, & ad D. Secretarium juxta mentem.

JANUEN. CAPPELLANIARUM, cujus VII. sunt capita, *ut videre est in transacta Congreg. diei 22. Januar.*

Sess. 23. c. 6.
de Ref Sess. 25.
c. 9. de Ref.

Ad I. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam. Ad II. Affirmative quoad Cappellaniam de qua in primo dubio servata forma Bullæ Speculatoris. Ad III. Affirmative in casu vacationis ad formam tamen testamenti.

10
menti. Ad IV. Affirmative. Ad V. Affirmative coram Patrono, vel ejus Procuratore. Ad VI. Nihil esse retinendum, & amplius in omnibus. Ad VII. Dilata, & ad Mentem.

Sess. 24. c. 12.
de Ref.

L EODIEN. INDULTI. Definita fuit hæc Causa in Congregatione habitæ die 28. Augusti anno nuper transacto 1751., duobus enim propositis Dubiis, I. An vigore indulti abessendi, de quo agitur, debeat Canonico Thomæ Philips, licet non intervenienti, portio emolumentorum proventuum ex Anniversariis tam fixis, quam incertis, & extraordinariis in casu &c. II. An expensæ hujus litis detrahi debeant ex Massa Capitulari, seu potius, an, & qui ad illas teneantur in casu &c., Respondit Sacrum Tribunal: Ad primum affirmative juxta solitum: Ad secundum negative, & teneri Canonicos, qui litem moverunt. Venit Causa post hanc definitionem ad novum Judicium, dataque fuit in folio Congregationis habitæ die 18. Decembris eodem anno 1751., sed placuit Eminentissimis Patribus, Capitulo dilationem postulante, rescribere Dilata ad secundam post Reges, Nunc igitur Causa proponitur, & respondendum est.
An sit standum, vel recedendum a decis in casu &c.

Non proposita.

Sess. 35. c. 1.
de Ref.

H IERACEN. SPOLII: Hæc quoque Causa data fuerat in Folio dictæ Congregationis habitæ die 18. Decembris anno 1751., sed visum fuit Amplissimis Patribus rescribere: Dilata ad primam post Cineres. Obsequimur itaque eorundem imperio, & causam hic damus, cujus duo Dubia, repetita lectione Folii dictæ Congregationis, poterunt expediri.

- I. An Reverendissimus Idelphonsus del Tuso olim Episcopus Hieracen. pro nunc condemnandus sit favore Capituli ad solutionem ducatorum 3461. ab eo debitorum ex causa reliquatus assis spolii bon. mem. Episcopi Diez Antecessoris juxta relationem Episcopi Oppiden. Delegati Apostolici sine tamen præjudicio aliorum Jurium dicti Capituli pro ulteriori redactione rationis assis spolii prædicti in casu &c.
- II. An præter summam ducatorum 3461. debitorum ex causa reliquatus spolii bon. mem. Episcopi Diez juxta relationem Episcopi Oppiden. condemnandus quoque sit Reverendissimus D. Idelphonsus del Tuso olim Episcopus Hieracen. ad solutionem aliorum Ducatorum 1536. ab eo debitorum vigore schedulæ exarata die 15. Aprilis 1730. in casu &c.

Ad I Quoad pecunias depositatas in Monasterio, negative, & amplius. In reliquis dilata, & scribatur Episcopo juxta mentem. Ad II. Negative.

Sess. 24. c. 12.
de Ref.

T UDERTINA DECIMARUM: Proposita fuit hæc Causa, & definita in Congregatione habitæ die 23. Augusti anno 1749., Dubio enim primo, quod erat, An RR PP. Tertiæ Ordinis S. Francisci, & alia Loca Pia Terræ Massæ pro bonis quocumque titulo, & a quocumque tempore quæsitis teneantur Parochialiolvere decimas, ad quam rationem, & a quo tempore in casu &c., respondit Sacrum Tribunal, negative, ut in Thes. Resolut. Sac. Congreg. Vol XVIII. Pugnam nunc adversus Patres, & alia Loca Pia instaurat viduus Archipresbyter Dominicus Antonius Biaginius, & Eminentissimi Patres, repetita lectione Folii Congregationis habitæ die 17. Junii anno 1747., quod est in Vol. XVI. Thesaur. Resol., & Folii Congregationis habitæ die 2. Augusti 1749., quod est in d. Vol. XVIII., definire poterunt.
An sit standum, vel recedendum a decis in casu &c.

In decis, & amplius.

NULLIUS, SEU ORBITELLANA ERECTIONIS CANONICATUS:

Sess. 24. c. 12.
de Ref.

Testamento, quod condidit anno 1719. Horatia Venturi Pomis Civis Orbitelli, scripto hærede Josepho Venturi Fratre, & substitutis descendensibus, his defectis substituit Floridam Pomis filiam suam, eaque defuncta, ex asse hereditatis suæ iussit, ut erigeretur in Ecclesia Collegiata Civitatis Orbitelli Canonicatus, cujus activum Jus Patronatus spectaret ad Filios, aliosque descendentes a Florida, passivum vero pertineret ad proximiorum descendensium his verbis necessario apponendis, „ quando vi sia in abito Clericale, „ ed insignito almeno della prima clerical Tonsura, anzi trovandosi alcuno „ della detta descendenza minore del settennio, ed in età puerile, ed incapace della prima Tonsura, intendo, e voglio, che quello ottenga il detto „ Canonicato, e lo ritenga titolo seculari, fin a che si abiliti a poter ricevere la prima Tonsura, e farsi Chierico, e frattanto, ed in quel mentre „ il Canonicato sia amministrato da un Economo &c. e questo intendo, e „ voglio, che si osservi per legge apposta nella fondazione presente di detto „ Canonicato, e da autorizzarsi dall' Ordinario a suo tempo, e nel caso, ed „ atto dell' erezzione, e da praticarsi esattamente, ed inviolabilmente ne' „ suoi casi, che si daranno in perpetuo, e non altrimenti.

Decessit sine liberis Joseph Venturi hæres scriptus, decessitque anno 1749. Florida Pomis, itaut venerit dies erigendi Canonicatum. Horatia igitur, Marianna, & Sulpicia filia Florida preces obtulerunt Sacro huic Tribunali, quibus postulabant, ut Eminentissimus Abbas Canonicatum erigeret, servatis, probatisque duabus conditionibus a Testatrice adjectis, ut nempe Clericus septennio non major Canonicatum obtinere posset, utque pariter illum seculari titulo retinere posset Puer septennio minor. Auditus de hac postulatione Eminentissimus Abbas diserta epistola respondit primam legem de non majori septennio probari posse; Decretum enim Tridentini non habere locum in Beneficiis Patronatus, in quorum foundatione lex data fuit minoris ætatis, ut uno consensu tradunt *Corrad. in prax. dispens. lib. 4. cap. 1. num. 1. Vivian. de Jurepatr. lib. 6. cap. 6. num. 16. Barbof. de Offic. & Pot. Episc. alleg. 60. num. 77. par. 3. Ciarlin. contrav. 53. num. 50. Antonell. de temp. leg. lib. 2. tit. de annis cap. 8. Capon. discept. forens. 108. num. 90. Piton. de contrav. Patron. alleg. 80. num. 2. Panimoll. decis. 89. annot. 1. num. 23. & respondit hoc Sacrum Tribunal in Terrulen. Erectionis Collegiate 9. Februarii 1696; & in Prænestina Foundationis Beneficii data in Folio Congregationis habitæ die 28. Septembris 1743. Thef. Resolut. Sac. Congreg. Vol. XII. & definita die 12. Martii anno 1746., ut in eodem Thefaur. Vol. XI.*

Diversum vero censuit idem Eminentissimus Abbas de altera lege, ut Canonicatum obtinere possent Pueri septennio minores titulo seculari, quod hæc repugnet naturæ, & substantiæ Beneficii, ideoque putat hoc modo faciendam esse erectionem, ut, relictis verbis illis, quibus dicitur minorem septennio incapacem primæ Tonsuræ obtinere posse Canonicatum, & illum „ retinere titulo seculari, quousque pervenerit ad Clericatum, his inquam „ omisis, in locum illorum dicatur solum, quod tali casu, videlicet existente Puero ante septennium, fructus Canonicatus vacantis interim, donec Puer pervenerit ad ætatem completam septem annorum, & factus sit „ Clericus maneant sub administratione Economi ab Ordinario deputandi, „ qui, satisfactis oneribus missarum, ac aliis Canonicatui annexis, rationem de illis reddere debeat, postquam Puer effectus Clericus, mediante „ expeditione Bullarum, obtinuerit investituram, & possessionem Canonicatus. Non placuit Patronis hæc ratio, & modus ab Eminentissimo Abbate propositus, qui omnino servandam esse contendunt Testatricis voluntatem de Pueris septennio minoribus, quia non repugnet naturæ, & substantiæ Beneficii, ut retineatur ex lege foundationis etiam a puero ante Tonsuram titulo seculari administrationis, ut tradunt *Corrad. in Prax. disput.*

lib. 4. cap. 1. num. 27. Garzia de Benef. par. 1. cap. 2. num. 30. Vasquez oper. moral. de Benef. cap. 4. artic. 1. dub. 3. num. 11. Bonacin. disput. 1. de horis Canon. quæst. 2. punct. 4. num. 6., Lotter. de Benefic. lib. 1. quæst. 32. num. 35. Alphons. de Leo de Offic. Cappell. quæst. 4. par. 6. Campanil. in divers. Jur. Canon. rubr. 7. cap. 6. num. 2. Cirilin. contr. for. lib. 1. cap. 53. num. 52. Piton. de contro. Patron. allegat. 80. num. 5., & respondit Sacra hæc Congregatio in Derthonen. 19. Augusti 1730., & in Angelopolitana Cappellaniarum 5. Aprilis 1732. ad Dubium I. ut in Thesaur. Resolut. Sacr. Congregat. Vol. V. p. 317., & nuper in Senogallien. Cappellania propofita die 9. Maii 1750., & definita die 20. Junii eodem anno.

Hæc Patronæ: Addunt, ut, si hæc ratio Eminentissimis Patribus non placeat, modum ab Eminentissimo Abbate propositum exequi jubeant. Dubium est.

An Canonicatus fundatus a quondam Horatia Venturi erigi debeat cum omnibus conditionibus a Fundatrice præscriptis, seu potius juxta modum ab Eminentissimo Abbate in sua informatione insinuatum in casu &c.

Non propofita .

*Sefs. 24. c. 1.
de Ref. Matr.*

ADJACEN. MATRIMONII: Captus amore, sed longe magis dote Mariæ Magdalenæ Martinenghi Puellæ Adjacentis Dominicus Gesta Calvensis, cum anno 1744. Adjacii moram traheret, falsoque jactans se unum esse ditissimi Patrimonii hæredem, & non nisi unam domi sororem esse, nuptias cum Maria Magdalena initurum spondit. Patrium igitur Oppidum repetiit, & mandatum dedit Francisco Antonio Astimæ consanguineo suo, ut matrimonium cum Magdalena contraheret, sed paulo post, nuptiis nondum contractis, epistolam dedit ad Procuratorem illum suum, qua hæc scripsit, quantunque nel mandato di mia Procura fatto a V. S. per celebrare a mio nome il matrimonio *per verba de presenti* colla Sig. Maria Madalena Martinenghi di codesta Città per scordanza del Notaro non vi sia la condizione, che prima della celebrazione se gli faccia lo sborso del contante dotale pattuito tra me, e la Madre, e Parenti della Sposa, avvertirà V. S. a non andare alla esecuzione della facoltà datale, e non si lasci ingannare dalle belle parole, perchè il mio consenso non vi farà mai, se non prima precede il reale pagamento del denaro pattuito in conto della dote alle sue mani, sopra di che le protesto non acconsentire diversamente, che le serva, senza farne ad altri notizie. Epistolam hanc, quam opportune, ut diximus, connubio nondum contracto, receperat, sprevit Procurator, & matrimonium, dote non accepta, coram Parocho, & Testibus contraxit.

Paulo post initum matrimonium rescivit Maria Magdalena curtam esse Dominico Gesta suppellectilem, tenuisque opes dividendas esse inter alterum Fratrem, duas Sorores, Amitamque, qui domi erant, rescivit Dominicus dorem solutam non fuisse. Certatum fuit epistolis, inde graves exortæ sunt inimicitia, quæ neque amicorum, & consanguineorum officiis, neque Theologorum consiliis componi unquam potuerunt: Atque ita matrimonium consummatum non fuit, imo cum illud pars utraque irritum, & nullum haberet, munuscula, annulos, cæteraque matrimonii causa donata alteri restituit, pretiumve solvit. Septimus jam labitur annus a die hujus matrimonii, neque de Maria Magdalena cogitavit amplius Dominicus, neque umquam Adjacium venit. Cum alteri nubere vellet Maria Magdalena, preces obtulit Sacratissimo Principi nostro, quibus postulabat, ut nuptias illas nullas, atque irritas declararet. Re delata ad Amplissimos Patres auditus fuit, ut moris est, Episcopus; hic audivit Dominicum, qui pari consensu petiit nullum declarari connubium. Causa nunc proponitur, & disputatur Magdalena nullum fuisse matrimonium defectu consensus Dominici ob non imple-

impletam conditionem suspensivam solutionis dotis ante matrimonium , & defectu pariter consensus Magdalenæ , quæ nonnisi sub ea conditione contrahere voluerit , ut Dominicus dives esset , unanque , ut asserbat , sororem haberet . Has qualitates , quæ alias ineptæ sunt ad irritandum matrimonium , spectandas esse , ubi , ut in casu , pro conditione sint . Addit matrimonium numquam ratihabitu fuisse ; neque ratihaberi potuisse , nisi renovato coram Parocho , & Testibus consensu .

Hæc Maria Magdalena : a defensore matrimonii nihil habuimus , Dubium est .
An constet de nullitate matrimonii in casu &c.

Dilata , & scribat Defensor Matrimonii .

TIBURTINA : Species hujus Causæ repetenda esset magna ex parte ex Folio Congregationis habitæ die 27. mensis Julii anno 1737. in Tyburtina Locorum Seminarii , quod editum fuit Vol. VIII. Thesaur. Resol. t. Sac. Congreg. p. 158. sed , ut hoc onere levemus Amplissimos Patres , eandem brevi , quantum fieri poterit , oratione hic iterum dabimus . Collegium , seu , ut nunc vulgo vocatur , Seminarium Tybure a solo extruxit anno 1635. Cardinalis Romæ Episcopus Tyburtinus , atque inter alia , quæ de Seminario tulit Decreta , illud legitur in Capite , cui Titulus *forma dell' obbligo da farsi per gl' Alunni* , ut hi manere deberent in Collegio arbitrio Episcopi , & donec studiorum cursum consumaverint , ideoque eorum Parentes cavere tenerentur se soluturos alimenta , uti solvunt *Convidores* , casu , quo Filii sine Episcopi venia discesserint , *dempto tamen eo toto* , quod uti *Alumni usque tunc solverint* . Cardinali Romæ in Episcopatu successit Cardinalis Santa Crucius , qui anno 1653. , ex cognitissima Constitutione Innocentii X. suppressis Monasteriis Sanctissimæ Virginis de Sepulcro , & SS Colmi , & Damiani , quæ erant in Territorio Vici Vari , eorundem Monasteriorum redditus addixit Seminario Tyburtino , hac tamen lege , ut ex bonis , & redditibus Conventus S. Mariæ de Sepulcro unus ejusdem Terræ Vici Vari Alumnus in Seminario retineretur , ex bonis vero Conventus SS. Cosmæ , & Damiani , quæ ea tempestate reddebant annua sc. 170. , *ci si stabiliscano tanti luoghi fissi per gl' Alunni di detta Terra , quanti ne capiscono l' entrate di d. Convento suppresso , detratti i pesi come sopra* .

Sess. 25. c. 13. de Ref.

Duos Alumnos nominare consueverat Communitas Vici Vari ad annum usque 1737. quo tempore , cum exortæ fuissent inter Communitatem , & Seminarium controversiæ , re ad hoc Sacrum Tribunal delata , propositum fuit die 17. Junii Dubium : *An servanda sit consuetudo retinendi in Seminario Tyburis duos tantum Alumnos Terræ Vicovarii gratis alendos , vel potius sit locus eorum augmento , & in quo numero* , responditque Sacrum Tribunal : *locum esse augmento alterius Alunni ultra duos hætenus retentos* , ut in Thesaur. Resol. Sac. Congreg. Vol. VIII. p. 128. , & licet die 29 Martii anno 1738. recessum fuerit a decisis , die tamen 26. Septembris 1739. responsum fuit : *augendum esse numerum Alumnorum pro modo reddituum , habita ratione Taxæ ordinariæ Seminarii* , & hoc responsum confirmatum fuit die 25. Februarii anno 1741. rescripto in ultimo loco decisis , & amplius , ut in Rhes. Resol. Vol. IX. p. 146. & Vol. X. p. 20. Post has definitiones adiit Comunitas Tribunal A. C. , a quo præfinitus fuit , lata sententia , numerus quatuor Alumnorum , qui a Communitate nominandi essent . Appellavit Seminarium , sed controversia sopita fuit transactione quam probarunt hæc Sacra Congregatio , & alia Bono Reginini præposita . Transactione conventum fuit , „ Che in avvenire detto Ven. Seminario de Chierici di Tivoli ad intuito „ de' beni al medesimo applicati de' sudetti Conventi soppressi debba ritene- „ re , & alimentare gratis , liberamente , e senza eccezzione alcuna tre „ Alunni Vicovaresi da nominarsi sempre dalla detta Comunità di Vico-

„ varo in conformità, che per il passato ne sono stati nominati, e rispettivamente ritenuti due, e così col detto accrescimento, ed aggiunta d'un altro, che costituiscono il numero di tre Alunni Vicovarelli, e non altrimenti &c. „

Hac lite composita, nova orta est anno 1748. inter Episcopum, & Communitatem Vici Vari, Episcopo contendente, ut servaretur Decretum Cardinalis Romæ de alimentis solvendis, si a Seminario discedant Alumni sine venia Episcopi, & si nubant: contra vero repugnante Communitate, ut hoc Alumnis suis onus adjiceretur. Communitas igitur Jure suo utens tres nominavit Alumnos, Episcopus duas tantum admisit. Anno 1750. iterum nominavit Communitas tres Alumnos, Episcopus tertium rejecit, adjecitque libello hæc verba, „ Attesi i rescritti da detta Comunità fatti a favore dell' Oratore, al presente si ammetterebbe questa nomina, mà, perchè la medesima Comunità pretende, che il Seminario non abbia da essere reintegrato delle spese degl' Alunni, li quali in vece del sesto prendono il settimo Sacramento, non si vuole, ne si deve ammettere questa nomina, ne se ne ammetterà alcun'altra „. His visis, confugit Communitas ad hoc Sacrum Tribunal. Auditus Episcopus hæc omnia fassus est, & nimia profecto animi constantia protestationem emisit in Epistola, qua dixit se nullum alium Alumnum a Communitate nominatum, vel nonnatum admissurum, nisi Parentes obligationem in actis emittant solvendi alimenta, casu, quo filii vel a Seminario discedant sine venia Episcopi, vel ad Sacros Ordines non ascendant. Nunc igitur Causa proponitur, & disputat Communitas cuto-diendam esse possessionem, in qua ipsa est tres Alumnos nominandi, eosque recipendos esse a Seminario sine obligatione, quam adjicere vult Episcopus contra legem apertissimam transactionis initæ, in qua conventum fuit, *che debba ritenere gratis, liberamente, e senza eccezione alcuna.*

Nullum Jus esse Episcopo petendi hanc obligationem, quæ a Cardinali Roma exigi potuit ab iis, qui alerentur ex bonis Seminarii, & hanc esse rationem, ob quam eandem obligationem emittant Alumni alii, qui in eodem Seminario sunt, non vero exigi potest ab iis, qui aluntur non ex bonis, & redditibus Seminarii, sed alienis; quales sunt Vicovarienses, qui aluntur in Seminario ex bonis, & redditibus Communitatis, quæ pridem illa bona contulerat in Monasteria, & e Monasteriis translata inde bona eadem fuerunt in Seminarium cum hoc onere alendi tres Clericos a Communitate nominandos: Alienæ autem rei legem dicere velle devium esse a Juris ratione; Præsertim quia, si hæc a Parentibus emitteretur obligatio, inanis esset: Cum enim decreto Cardinalis Romæ alimenta solvenda sint, *demptotamen*, ut diximus, *eo iacto, quod uti Alumnus usque tunc solverit*, consequens manifestum sit, ut nihil supersit solvendum, quia jam alimenta soluta fuerunt Seminario ex redditibus, & bonis Monasteriorum suppressorum eidem Seminario assignatis; itaut, nisi Episcopus velit duplicem solutionem exigere, non possit hanc obligationem petere, quæ si præstanda esset teneretur Seminarium erogare aut redditus, aut pecunias, quæ solverentur in alimenta alterius Alunni a Communitate nominandi. Hæc Communitas, A Promotore Fiscali Curie Episcopalis nihil habuimus. Tria sunt Cause Capita.

- I. *An Vici Seminarium Tyburis teneatur ad formam transactionis anni 1745. accipere, & retinere tres Alumnos a Communitate Vicovarii, easque Prioribus nominatos, itaut sit danda manutentio in casu &c. & quatenus affirmative.*
- II. *An liceat Reverendissimo Episcopo Tyburtino arctare eosdem Alumnos ad emittendam obligationem rescindi alimenta Seminario in casu, quo vel non ascendant ad Sacros Ordines, vel ante completa studia discedant e dicto Seminario sine licentia Reverendissimi Episcopi, & quatenus affirmative.*

III. *An, & in quam causam sit eroganda summa per eosdem Alumnos vigore hujus obligationis reficienda in casu &c.*

Non proposita.

Die Sabbathi 11. Martii 1752.

Superfunt ex Folio ultimæ Congregationis habitæ die 26. transacti mensis Februarii duæ priores, quas subjicimus, Cautæ, ideoque rogamus Eminentissimos Patres, ut idem Folium ad eas definiendas iterum consulant.

NULLIUS SEU ORBITELLANA ERECTIONIS CANONICATUS, *Sess. 24. c. 12. de Ref.*
cujus Caput est.

An Canonatus fundatus a quondam Horatia Venturi erigi debeat cum omnibus conditionibus a Fundatrice præscriptis, seu potius juxta modum ab Eminentissimo Abbate in sua informatione insinuatum in casu &c.

Affirmative juxta Votum Eñi Abbatis, & amplius.

TIBURTINA, in qua tria Dubia proponuntur. *Sess. 23. c. 18. de Ref.*

I. *An Ven. Seminarium Tyburis teneatur ad formam transactionis annò 1745. accipere, & retinere tres Alumnos a Communitate Vicovarii, ejusque Prioribus nominatos, itaut danda manutentio in casu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An liceat Reverendissimo Episcopo Tyburtino arctare eosdem Alumnos ad emittendam obligationem reficiendi alimenta Seminario in casu, quo, vel non ascendant ad Sacros Ordines, vel ante completa studia discedant e dicto Seminario sine licentia Reverendissimi Episcopi, & quatenus affirmative.*

III. *An, & in quam causam sit eroganda summa per eosdem Alumnos vigore hujus obligationis reficienda in casu &c.*

Ad I. Affirmative. Ad II. Affirmative. Ad III. In commodum Seminarii arbitrio Episcopi cum consilio Deputatorum, & amplius.

NEPESINA CANONICATUS: Species omnis hujus Causæ data fuit in Folio Congregationis habitæ die 18. Decembris transacto anno 1751. *Sess. 24. c. 12. de Ref.*
Causa tamen definita non fuit, & ideo poterunt Eminentissimi Patres Folium illud iterum consulere, ut duo, quæ proponebantur, Dubia expediant.

I. *An electio facta in personam Sacerdotis Augustini Fantaroni substineatur in casu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An in futuris vacationibus per Confraternitatem S. Georgei sit deveniendum ad nominationem etiam favore Clericorum in casu &c.*

Ad I. Non proposita attenta renunciatione. Ad II. Recurrat in casibus particularibus.

CELSONEN. BENEFICII: Hæc quoque Causa data fuit in eodem Folio Congregationis diei 18. Decembris 1751. errore operarum impressa titulo GERUNDEN. BENEFICII: Proposita tamen non fuit. Postulat itaque nunc Franciscus Postlis, ut Eminentissimi Patres, repetita lectione illius Folii, quod sequitur, Dubium definiant. *Sess. 22. c. 6. de Ref.*

An sit

Affirmative aucto numero Missarum arbitrio Episcopi.

Sess. 24. c. 12. de Ref.

MARSICEN. RESIDENTIÆ: Definita fuit hæc Causa in *Congregatione* habita die 22. transacti mensis *Januarii*: Duobus enim propositis Dubiis. „ I. An Sacerdos Angelus Maria Vendetti Canonicus Ecclesiæ Collegiatae S. Victoris Terræ Cellarum, sive Carseolorum Marsicen. Diocesis teneatur residere, & in eadem Collegiata una cum Archipresbytero, seu Rectore; aliisque Canonicis curam Animarum insimul administrantibus Parochialia munera exercere, atque Divinis Officiis assistere in casu &c. & *quatenus affirmative*. II. An, & a quo tempore idem Canonicus Vendetti ob ejus absentiam teneatur restituere fructus perceptos Præbendæ Canonialis, & distributiones Massæ communis in casu &c. „ respondit Sacrum Tribunal: *Ad I. negative. Ad II. Provisum in primo.* Ad novum venit nunc hæc Causa Judicium, & respondendum est.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Dilata ad sequentem.

Sess. 7. c. 8. de Ref. Sess. 21. c. 8 de Ref. Sess. 23 c. 15. de Ref. Sess. 24. c. 9. de Ref. Sess. 25. c. 11. de Regul.

NOLANA Hæc etiam Causa data fuit in eadem *Congregatione* diei 22. mensis *Januarii* transacti, sed definita non fuit, rescribentibus Eminentissimis Patribus: *Dilata & reproponatur intimato Episcopo Litteren., & præfixo novo peremptorio termino Archipresbytero.* Impletis itaque omnibus, quæ Eminentissimi Patres jusserunt, Causa nunc reproponitur, & definienda sunt IV. Capita, quæ in eadem *Congregatione* 22. *Januarii* definita non fuerunt.

I. *An &c.*

Ad I. In decisio & amplius. Ad II. Negative. Ad III., & IV. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

Sess. 22. c. 6. de Ref.

MEDIOLANEN. FUNDATIONIS: Testamento quo decessit anno 1703. Cæsar Pereitus genere Ianio, scriptis hæredibus quatuor filiis, iis injunxit onus centum Sacrorum singulis annis, quæ agi voluit ab Andrea filio, si Sacerdos fieret. Jus eligendi Cappellanum filiis reliquit, & descendentibus ab eis in infinitum, ita tamen, ut præferri deberent ad Sacra agenda Sacerdotes, qui a filiis descenderent. Defuncto Cæsare, cum stipendium illud centum Sacrorum satis non esset pro Patrimonio Sacro Andrea, hic rudibus Fratribus suavit, ut fundarent perpetuam Cappellaniam *manualem, mercenariam, & vitalitiam*, qua ipse ad Sacerdotium posset ascendere. Placuit id Fratribus, & in instrumento pro dote hujus Cappellaniæ constituerunt domum cum stabulo, in qua Ianienam exercent, quæque domus, & stabulum universam faciebant Patris hæreditatem. Patronatum Cappellaniæ hujus, quam fundarunt in Ecclesia seu Oratorio publico Sodalitii S. Joannis Baptistæ ad Confalonum, post extinctam lineam masculinam, & femininam Cæsaris, dederunt Priori, & Sodalibus S. Joannis Baptistæ. Onera hæc fuerunt, ut Cappellanus ultra Sacra centum ex testamento Cæsaris, alia centum annua ageret; ex his ducentis duodecim agi deberent in Ecclesia S. Joannis Baptistæ, cætera in Ecclesiis, quas vellet Andreas Cappellanus primo nominatus, & Cappellani omnes descendentes; si vero Cappellanus extraneus esset; onus haberet quotidie Sacrum agendi in eadem Ecclesia S. Joannis Baptistæ. Decessit post hanc fundationem Bernardus unus ex filiis Cæsaris, & Cappellaniæ Fundatoribus: Duo, qui supersuerunt Fratres, nempe Joannes Baptista, qui quinque habebat filias, & alter nempe Jo: Franciscus, qui septem habebat filios, quorum unus cæcus est, alter

clau-

claudus, cætera foeminae, cum anno 1736. summa premerentur ægestate, domum illam vendere voluerunt, sed comperto onere Cappellaniæ perpetuæ, cum alienatio fieri non potuerit, quærelas moverunt contra Andream fratrem, a quo sese deceptos clamant, quod non aliud agere putarent, quam titulum Patrimonii, quo ad Sacerdotium ascendere posset, non vero Cappellaniam perpetuam.

Preces igitur obtulerunt Optimo Principi Clementi XII., quibus postulabant rescindi foundationem hujus Cappellaniæ, & commutari voluntatem Cæsaris, qui Sacra annua centum voluerat, in anniversarium. Data fuit de hac postulatione cognitio Amplissimis Patribus, qui; ut moris est, Eminentissimum tunc temporis Archiepiscopum audiverunt. Respondit Archiepiscopus Perettos pauperrimos esse, & dignos commiseratione, nec propositam querimoniam contra Fratrem Sacerdotem inattendibilem esse, nam eorum conditio non ipsis permittebat ad præmissam institutionem devenire; *fatis igitur verisimile fieri*, quod a Fratre fuerint decepti sub specioso titulo, quod solum deserviebat pro illius promotione. *Contra vero Sodales s. Joannis Baptistæ ad Confalonum ex mandato Amplissimorum Patrum ab eodem Eminentissimo Archiepiscopo auditos contendere*, Missas centum ab eorumdem Fratrum Genitore institutas nullatenus posse deleri, prout & attento Jure quæsito ipsi Scholæ pro celebratione præsentanea daodecim Missarum in eorum Ecclesia ex institutis, & quotidiana, ubi non ad sint Sacerdotes ex descendentes ab ipsis Institutibus, ac Jure ipsis relicto deputandi Cappellani, quoties extinguatur familia institutorum, non esse in casu præstandi eorum assensum signanter, quia ipsis non constabat de allegata paupertate. *Com igitur hæc certo contaret Eminentissimo Archiepiscopo, censuit* Oratores non esse obaudiendos, sed retentis Missis ab eorum Genitore dispositis, & illa portione, quæ alteri Fratri defuncto adscribenda est, reliquas missas aboleri posse, adeout domus alienanda transeat cum prædicto onere missarum centum, & illius partis missarum, defuncti Fratris inspecta quantitate, in superius enunciata institutione stabilita, ut possint hoc modo sublevare eorum angustias, & providere indemnitati filiorum.

Hæc fuit sententia Eminentissimi tunc temporis Archiepiscopi; Causa tamen, qua ratione ignoramus, proposita non fuit, sed dumtaxat rescriptum fuit, ut Sodales jura sua in hoc Sacro Tribunali deducerent. At cum anno 1745. magis, magisque urgeret paupertas, repetitæ fuerunt a Perettis preces, & iterum auditus fuit, qui nunc Ecclesiæ Mediolanensi præest, Eminentissimus Archiepiscopus, qui in eadem Prædecessoris sui iivit sententiam, cum & ipsi *de miseratione Oratorum constet*: addit solum, ut, *donec Sacerdos Andreas Peretti vivat, non possit nisi casu, quo habeat aliud supplementum, amoveri a possessione domus obligatæ pro congrua Sacerdotali*. Post hæc præfixus fuit Sodalibus terminus quadraginta dierum, ut sua Jura proponerent. Disputant nunc sorores Perettæ rescindendam esse foundationem illam detectu consensus, cum Fratres decepti fuerint ab Andrea, neque distinguendam esse portionem Bernardi, tum quia unicus actus fuit, qui non possit pro parte valere, pro parte irritus esse, tum quia eadem fuit ratio deceptionis, & defectus consensus Bernardi, quæ fuit aliorum Fratrum: Commutandam vero esse voluntatem Cæsaris, qui voluit Sacra centum, in anniversarium, aut saltem suspendendam ob tenuitatem hereditatis, extremamque Patronorum inopiam, quibus alimenta præstanda essent ex redditu hujus Cappellaniæ, cum verisimile non fiat, ut Cæsar, si putasset filios, nepotesque suas in tantam descendere posse inopiam, & paupertatem, voluisset eos hoc onere annuorum Sac. centum gravare. A Sodalibus nihil hæcenus habuimus. Dubium est. *An sit locus suspens. seu potius abolitioni oneris Miss.*, de quibus agitur in casu &c.

Dilata, & scribatur Eñio Archiepiscopo pro nova informatione.

FOROSEMPRONIEN. SERVITII CHORI, ET ECCLESIE. Postquam pius Sacerdos Simon Oliverius suis bonis in Cathedrali Ecclesia Forosempronienfi Archidiaconatum fundaverat, ut ejusdem Ecclesie cultum augeret, publicis Tabulis apud Ada interpositis anno 1681. Collegio Mansionariorum ejusdem Ecclesie, quod tunc septem constabat, duos addidit suis pariter bonis, qui eundem Titulum, Insignia, honores haberent, ac septem alii; his autem hæc onera adjecit, Vuole, che assistino a tutte le funzioni Ecclesiastiche del Coro del Duomo di questa Città di Fosombrone tutte le Feste di precetto, ed in ogni tempo, che occorrerà, siano obligati assistere il Curato pro tempore di detta Catedrale nella cura dell' Anime, che sono sottoposte a detta Cura, così nella Città, come nelle Ville di detta Città, & anco di confessare nella Cathedrali sudetta tutte le Feste, & ogni volta faranno da Penitenti richiesti ad udire le Confessioni, Suerunt novi. hi duo Mansionarii alia etiam munera ferre, quæ ferebant cæteri ejusdem Collegii, illudque præsertim solemnioribus anni diebus Festis, vulgo nuncupatis di *Prerogativa* servitium præstandi uti Diaconi, & Subdiaconi alteri ex tribus Dignitatibus Capituli, seu Canonico antiquiori, qui his diebus Vesperas, & Sacra solemnia agunt, Episcopo impedito. Ab hoc tamen onere Mansionarii omnes sese liberare tentarunt anno 1698., sed, coacto coram Episcopo universo Capitulo, definitum fuit eos ad hoc servitium præstandum omnino teneri. Anno 1712. sopitam hanc controversiam iterum excitarunt, sed re ad Episcopi Judicium delata, hic Decreto lato pronuntiavit *resolutionem habitam in Capitulo die 7. Januarii 1698. coram ejus Prædecessore observandam fore, & esse, prout observari mandamus.*

Hic statu rerum ventum est ad annum 1751., quo duo Mansionarii Oliverii jo: Baptista Tebaldus, & Guilius Budassius die 2. Junii protestationem in actis emisserunt non teneri ad servitium Diaconi, & Subdiaconi præstandum in *Vesperis* Festorum dierum, seu di *Prerogative*, quod hoc onus in fundatione injunctum non fuisset, appellantes, si cogerentur poenis, & censuris, ad hoc Sacrum Tribunal. Regitur ad Eminentiissimos Patres delata, auditus fuit, ut fieri solet, Episcopus, & præfixus fuit Mansionariis illis terminus, ut sua Jura proponerent. Disputat nunc Promotor Fiscalis Mansionarios Oliverios ex lege fundationis teneri ad *assistere a tutte le funzioni Ecclesiastiche del Coro del Duomo tutte le feste di precetto.* ideoque teneri hac lege ad servitium præstandum etiam in *Vesperis*, licet dies, quo *Vesperæ* aguntur, Festus non sit, quia dies festus Chori, & Ecclesie incipit a *Vesperis* diei præcedentis, & finitur *Vesperis* diei sequentis, ut tradunt *Gonzal. in cap. 1. num. 3. de Feriis Petrus Gregor. lib. 1. partit. Jur. Canon. tit. 19. cap. 15. Reimphest. in Jus Canon. lib. 2. tit. 9. §. 1. num. 17. & 18. Covarr. var. resol. lib. 4. cap. 19. num. 9. Amaler. de Ordin. Antiphon. cap. 16. & Merce. ad Gavant. tom. 2. lect. 4. cap. 5. de Vesperis num. 2.* Atque hanc fuisse mentem Pii Fundatoris facile dignosci posse ex ipsius qualitate, cum esset in Dignitate Capitulari illius Ecclesie constitutus, Chori servitio addictus, & Ecclesiasticam disciplinam probe sciret: Urgere contra Mansionarios Episcopale decretum latum anno 1712., urgere diuturnam consuetudinem, qua omnis tollatur difficultas, si accipiat in linea interpretativa voluntatis Fundatoris. Hæc Promotor: a Mansionariis nihil habuimus. Unum est Causæ Caput.

An Mansionarii de Oliveriis teneantur in solemnioribus anni Festivitatibus denominatis di *Prerogativa Cathedralis Forosempronii Choro interesse, & assistere in qualitate Diaconi, & Subdiaconi Dignitati, seu Canonico. Episcopo impedito, primas Vesperas celebranti in casu &c.*

Dilata ad sequentem, & interim servetur solitum.

CASALEN. Tanto in artem Musicam amore ferebatur Jacobus Antonius Paltrius Canonicus, & Cantor Cathedralis Ecclesiæ, ut erogaverit sc. 3450. in extruendo Organo ejusdem Cathedralis, obducto auro, variisque operibus, & imaginibus eo eleganter ornato; Testamento vero, quod scripsit anno 1722., pluribus relictis legatis, annuos nummos argenteos Philippæos biscentum legavit *per stipendiare, e mantenere un Coro de Musici più perfetti, che si potranno avere con la spesa della sudetta somma, & reputans Scholam, Collegiumque Musicorum institui posse, onus dedit Præfecto Musicæ di far di tempo in tempo delli Allievi per mantenimento di detto Coro di Musici, ed insegnare in seguito a due Soggetti capaci ad imparare detta virtù.* In reliquis bonis hæredem voluit Animam suam, iussitque, ut impletis, solutisque legatis, reintegrari deberet hæreditas ex fructibus, qui superessent, de scut. 3450. erogatis in Organum, aliaque opera in Ecclesia Cathedrali, quæ investiri deberent, ut sacra agerentur; quod, si redditus hæreditarii non fatis essent implendis legatis omnibus, voluit; *che in primo luogo per il mantenimento della prenominata Musica si debbano dalli redditi di detta eredità estrarre ogn' anno, ed in perpetuo li ducento Filippi d' argento;* atque ita Musicam, & Musicos prætulit Sacrificiis.

Codicillis deinde eodem anno conditis, non solum confirmavit legatum illud Philippæorum biscentum, sed præscripto, præfinitoque Musicorum numero, & vocatione qualitate, illud auxit his verbis longiusculis quidem, sed necessario apponendis, ut mens illius plenissime dignoscatur. „ Essendo, che „ io in altra mia disposizione &c. abbia ordinato, che delli redditi della mia „ eredità debbanli detrarre ogn' anno in perpetuo Filippi duecento; E con „ questi pagarli annualmente li Musici, e così a maggior gloria di Dio „ mantenerli la musica per tutti li tempi a venire di buoni Soggetti compo- „ nenti un Coro perfetto della medesima, consistente in un buon Maestro „ di Cappella, un Soprano, un Contralto, un Basso, ed un Tenore, ed „ in altre parti necessarie di buoni Soggetti &c. ed ora abbia fatto riflesso, „ che forsi detto reddito delli detti Filippi annui non sarà sufficiente per „ mantenimento, e stipendio de' Musici, per aver massime buoni Soggetti „ di sufficiente capacità, ed abilità, pertanto ho pensato di accrescere alli „ detti Filippi duecento d' argento altri Filippi settanta simili, de quali „ dieci annualmente abbiano da servire di stipendio per una persona atta a „ levare li mantici dell' Organo, e tener netto e pulito l' Organo, e sua „ Cantoria &c. ed il restante, che è ancora di Filippi 260. debba servire „ per mantenimento di detta Musica, e stipendio de Soggetti di sopra es- „ pressi: *Confirmavit etiam onus datum Præfecto Musicæ di far scuola a due „ soggetti di continuo, per far de' buoni Allievi, iterumque data præla- „ tione legato Musicæ, si legatis solvendis hæreditarii redditus fatis non essent,* Codicillos clausit.

Nondum hisce dispositionibus fatis consultum reputans Musicæ, & Musicis, publico Instrumento acto die 17. Februarii anno 1724. tot census activos assignavit, quot fatis esse possent ad reddendos annuos illos Philippæos 270. pro Musica constitutos, adjecto onere hæreditati suæ supplendi, si nomina illa exigi non possent. Decessit tandem hic Musicæ amans anno 1726., & Capitulum, ac Canonici, quos hæreditatis Administratores Testator voluerat, preces obtulerunt Optimo, Maximoque Principi Benedicto XIII., quibus postularunt, ut cum Philippæi illi 270. fatis esse non possent ad Musicam, quam tanto ardore optaverat Testator, parandam, augerentur ad Philippæos 400. Data fuit Sacro huic Tribunali cognitio, auditoque Episcopo, qui pro augmento respondit, rescriptum fuit: *Pro gratia, salva in reliquis voluntate Testatoris.* Cum tamen ne hi quidem Philippæi 400. fatis essent ob Musicorum, qui majori mercede conducendi erant, defectum, novis Optimo Principi Clementi XII. oblatis precibus anno 1738., novum a Capitulo petitum fuit augmentum, quam postulationem merito rejecit

hoc Sacrum Tribunal rescripto *gaudeat impetratis*, quod resccriptum confirmatum fuit anno 1739. Novas nunc obtulit preces Capitulum, & postulat facultatem sibi dari erogandi in Musicam alios Philippæos 300. ultra illos 400. ex redditibus hæreditariis, quoties tamen necessitas id fuadeat, & alia ratione perfectus ille Musicorum Chorus, quem Testator designavit, retineri non possit.

Auditus Episcopus rescripfit, hæreditatem Paltriam, solutis jam, pluribus legatis ad vitam relictis, & facta reintegratione, quam voluit Testator, ascendere ad scut. 26000., & redditus hujus assis annuos esse in scut. 1300. circiter, itaut detractis impensis, & Philippæis illis 400., supersint scuta 700. circiter, quæ usque nunc a Capitulo aliquoties non sine magna difficultate erogata fuerunt in celebratione missarum ob deficientiam Sacerdotum. *Censet igitur Episcopus Amplissimos Patres Oratoris* precibus indulgere posse, ac benigniter permittere assignationem aliorum scutorum saltem trecentorum pro manutentione dicti Musicalis Chori. *Rationes autem, quibus in hanc venit sententiam, refert his verbis*, primo, quia videtur Testator præ cæteris omnibus legatis, & dispositionibus, ac etiam Missarum celebrationibus prædilexisse præfatum Musicæ Chorum &c. Secundo, quia impossibilis alias est exequutio intentionis ipsius Testatoris, qua mandavit Præfecto Musicæ Alumnos instruere præceptis Musicæ &c. Tertio, quia detractis ex annuo proventu dictæ hæreditatis scutis 300. pro Musicæ Choro, præter jam assignata, adhuc scut. 400. supersunt pro totidem missarum celebratione, quæ habet Episcopus, latius exequitur Capitulum longo libello, quo lecto, poterunt Eñi Patres Dubium, quod sequitur, expedire.

An sit annuendum petitiæ facultati erogandi ex redditibus hæreditatis Paltriae juxta indigentias aliam majorem quantitatem usque ad summam scut. 300. ultra scut. 400. jam assignata pro manutentione Chori Musicalis in casu &c.

Affirmative pro scutis trecentum durante indigentia arbitrio Episcopi.

Die Sabbathi 15. Aprilis 1752.

DUÆ, quæ subiicimus, Causæ, in ultima Amplissimi Ordinis Congregatione habita die 11. transacti mensis Martii obtinuerunt, ut in hac Congregatione proponerentur; Rogamus igitur Eminentissimos Patres, ut ad eas expediendas *Folium illius Congregationis iterum consulant.*

*Sess. 24. c. 12.
de Ref.*

MARSICEN. RESIDENTIÆ, cujus Dubium est.
An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

In decisio, & amplius.

*Sess. 22. c. 3.
de Ref.*

FOROSEMPRONIEN. SERVITII CHORI, ET ECCLESIAE in qua disputatur.

An Mansionarii de Oliveriis teneantur in solemnioribus anni Festivitatibus de nominatis di Prerogativa Cathedralis Forosempronii Choro interesse, & assistere in qualitate Diaconi, & Subdiaconi Dignitati, seu Canonico, Episcopo impedito, primas Vesperas celebranti in casu &c.

Affirmative.

21

L EODIEN. INDULTI: Data fuit hæc Causa in *Folio Congregationis* Sess. 24. cap. 12. *de Ref.*
habita die 25. transacti mensis *Februarii*, sed proposita non fuit. Postu-
lat nunc Canonicus Philips, ut post tot dilationes Canonice indultas pro-
ponatur, & Eñi Patres definiant.
An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

In decisio, & amplius.

A LBINTIMILIEN. UNIONIS DECIMARUM: Proposito in *Congre-* Sess. 25. cap. 12. *de Ref.*
gatione habita die 26. ejusdem mensis *Februarii* Dubio hujus Cause,
„ quoderat „ An Procurator Mensæ Episcopalis Albintimiliensis teneatur
„ conjunctim cum Procuratore Capituli ejusdem Cathedralis colligere De-
„ cimas ab octo Locis, nimirum Bordighiera, Sarco, Burghetto, Valle Cro-
„ scia, Soldano, S. Blasio, & Campo Rubeo, easque integras reponere in
„ uno eodemque horreo, & finita recollectione, pro medietate dividere,
„ unam pro se recipiendo, alterum vero medietatem relinquendo pro Ca-
„ pitulo juxta antiquum solitum, & consuetum, seu potius eidem Procura-
„ tori Mensæ Episcopalis liceat medietatem dictarum decimarum exigere a
„ præfatis octo Locis sejunctim a Procuratore Capituli in casu &c.: *Res-*
pondit Sacrum Tribunal: Negative ad primam partem, & affirmative ad
secundam. Pugnam nunc instaurat Capitulum, & respondendum est.
An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Dilata.

F ERENTINA MEDIÆ ANNATÆ: Decreto Concilii Romani cap. Sess. 24. cap. 14. *de Ref.*
unic. de Ecclef. ædific., & Constitutione Optimi Principis Benedicti XIII.
edita post idem Concilium cautum fuit, „ Ut per totam Italiam, & Insulas
„ adjacentes in posterum provisi de Parochialibus, Canonicatibus, & Be-
„ neficiis tam residentialibus, quam non residentialibus, & simplicibus,
„ sitis extra Ecclesias Collegiatis cujuscunque valoris existant, teneantur
„ solvere, & respective deponere mediam annatam pro Fabrica Ecclesiæ
„ Cathedralis: Provisi vero de Parochialibus, Canonicatibus, & Bene-
„ ficiis sitis in Ecclesiis Collegiatis &c. itidem teneantur solvere, & res-
„ pective deponere mediam annatam pro Fabrica Ecclesiæ Collegiatae „
Post hanc Concilii, Sanctissimique Principis Constitutionem soluta semper
fuit media annata Ecclesiæ Cathedrali Ferentini a Beneficiariis Ecclesiæ San-
ctæ Mariæ Fluminis, quæ sita est extra Oppidum Ceccani. Obtinuit nuper
Laurentius Sindici Beneficium in hac Ecclesia S. Mariæ Fluminis, & licet
primum sese paratum monstraverit ad solvendam mediam annatam, muta-
to tamen inde consilio, eam solvere recusavit, quod solutio non Ecclesiæ
Cathedrali facienda sit, sed ipsi Ecclesiæ S. Mariæ Fluminis, quia sit Col-
legiata. Re igitur delata ad Eminentissimos Patres, auditus fuit, ut moris
est, Episcopus, qui secundum Capitulum Ecclesiæ suæ Cathedralis respon-
dit. Causa nunc proponitur, & quæstio omnis in una cognitione posita est,
an scilicet Ecclesia S. Mariæ Fluminis sit Collegiata, & si ita Amplissimi
Patribus videatur, recte excipit Laurentius Sindici; si vero Eminentissimi
Patres censeant non esse Collegiatam, recte postulat Capitulum mediæ an-
natæ solutionem.
Collegiatam esse Ecclesiam S. Mariæ Fluminis probat his argumentis Laurentius,
quod Beneficarii Massam habeant communem, quod Sabatho quolibet convenient
in Ecclesiam, & sive per se ipsos, sive per Clericos substitutos Vesperas canant,
& Litanias Lauretanæ, diebus vero Dominicis, Ferialibus quartis, & Sabathis
Sacrum agant Conventuale, æstivoque tempore cantu; quod Abbas ejus-
dem Ecclesiæ duodecim sacra canere, aliasque Ecclesiasticas functiones, quas
longum esset referre, in eadem agat Ecclesia. Hæc tamen omnia non evin-
cere

cere Ecclesiam esse Collegiatam respondet Capitulum Cathedralis, cum æque convenient, & fieri possint, a qualibet Sacerdotum Congregatione, quæ Collegiata non sit, ut ex *Card. de Luca de Jurisdic. disc. 13. num. 7.*, aliisque differit Capitulum; Addit autem Collegiatam non esse Ecclesiam, S. Mariæ Fluminis colligi posse certioribus argumentis, quod nempe nulla in ea sit Canonialis Præbenda, quod Beneficia, quæ in illa sunt, præcisam, & personalem residentiam non requirant, quod vacua possessio non tradatur capitulariter assignato loco, seu stalli in Choro, & voce in Capitulo, quod nullæ sint Constitutiones Capitulares, immo quod eas, quæ a Synodo Diocesana pro Collegiatis Ecclesiis latæ fuerunt, numquam agnoscere voluerint Beneficarii S. Mariæ Fluminis, quod nullum habeant commune Signum, nullum Archivum. Hæc in suo libello Capitulum: a Beneficariis nihil habuimus. Unum est Causæ Caput.

An Ecclesia S. Mariæ Fluminis Oppidi Ceccani prætenfa Collegiata, ejusque Beneficiati teneantur vigore Concilii Romani in cap. unic. de Eccles. adif. solvere mediam annuatam favore Capituli Cathedralis Ferentini in casu &c. Dilata ad sequentem.

*Sess. 24. c. 3. &
4. de Ref. Mat.*

VALENTINA DISPENSATIONIS. Captus amore Mariæ Seraltæ honestæ, formosæque Puellæ Joseph Zimenes, Uxorem licet haberet, liberum tamen se dicens, Mariam decepit, & cum ea Matrimonium contraxit, quod inde agnita fraude, nullum, irritumque declaratum fuit Decepta, vitiataque Mulier sese præbuit Francesco Moreno, qui cum Josepho Zimenes secundo, & tertio consanguinitatis gradibus conjunctus est: cupiens Franciscus Mariam Uxorem ducere, preces obtulit Sacratissimo Principi nostro, quibus postulavit dispensationem ad cauthelam, si forte aliquo detinerentur impedimento, quo matrimonium contrahi non posset. Re delata ad Amplissimos Patres, auditus fuit Archiepiscopus, qui censuit huic matrimonio obstare impedimentum publicæ honestatis in secundo, & tertio gradu ortum ex matrimonio cum Josepho Zimenes præcedenter a Maria contracto, quod nullum, irritumque declaratum fuit, non defectu consensus, quo casu nullum contractum fuisset impedimentum, sed ratione vinculi, idque ea ratione probat Archiepiscopus, quod Joseph Zimenes affectum, & voluntatem contrahendi matrimonium habere potuerit, quamvis impedimentum dirimens, quo detinebatur, optime sciret argumento educto ex *cap. 1. de spons. in VI. & ex Clement. unic. de Consang.*

Causa nunc proponitur, & disputant Maria, & Franciscus matrimonium sine ulla dispensatione contrahi posse, cum nullum adfit, sive affinitatis, sive publicæ honestatis impedimentum ex matrimonio contracto inter Mariam, & Josephum Zimenes, nam illud nullum, irritumque fuisse dicendum est non solum ratione vinculi, sed etiam defectu consensus, cum Joseph, qui sciebat conjugem suam legitimam vivere, fide solum, & simulate, animoque tantum decipiendi Mariam consensum præstitisse dicendum sit: eoque amplius, quod, etsi voluisset secundo matrimonio cum Maria consensum præstare, ne potuisset quidem, cum viva Uxore non esset Dominus, neque facultatem haberet hunc consensum præstandi; Cessare vero difficultatem omnem defectu consensus Mariæ, sine quo matrimonium consistere non potuit, quod requirebat consensum utriusque contrahentis: defecisse consensum Mariæ inficiari non posse, illa enim matrimonium contraxit, reputans Josephum esse liberum, neque matrimonium contraxisset, si scivisset uxorem habere: Erravit igitur in conditione viri, & hic error adimit consensum ab actu, ideoque matrimonium defectu consensus Mariæ nullum fuit. Hæc habent Maria, & Franciscus. Spectat ad Eminentissimos Patres quod sequitur, Dubium expedire.

An Franciscus, & Maria possint absque dispensatione Apostolica invicem Matrimonium contrahere in casu &c.

Negative, & amplius.

CON-

CONSENTINA, SEU BISINIANEN. MATRIMONIJ : Sponsalia cum Beatrice Petrelli Cive Bisinianensi absente, sed pro eo spondente Francisco Patre, contraxit die 7. Octobris anno 1747. Marcus Alitto Civis pariter Bisinianensis. His sponsalibus cognitis a Francisco Alitto Marci Patre primo Filium custodiri in Palatio Principis Bisiniani, inde ad matrimonium impediendum *nihil transeat* in Episcopali Curia apponi curavit. De vi, quæ a Patre, & Fratribus inferebatur pluries questus est scriptis libellis ad Episcopum Bisinianensem, ejusque Vicarium Generalem Marcus Alitto, eorum implorans auctoritatem, & postulans, ut pravæ dispensatione a publicis denunciationibus, matrimonium contrahi permitterent coram Sacerdote ab Episcopo deputando ob Parochi sui repugnantiam. Hæc ubi Pater postulari a Filio rescivit, metuens, ne impetraret, quæ postulabat, Filium transtulit in Civitatem Consentinæ; incertum tamen est ex facto, quæ ratione id fecerit, nam Beatrix contendit Marcum translatum fuisse, ut militiæ daretur, contendit militem factum fuisse Legionis Provincialis, cujus Tribunus erat Princeps Bisiniani, contendit in statione militum detentum fuisse. Contra Marcus negat militiæ nomen dedisse, negat in statione militum fuisse, sed apud amicum paternum; Testes utrinque proponuntur. Illud certum est Marcum cum esset Consentinæ, in eadem voluntate matrimonium contrahendi perstitisse; petiit enim ab Episcopo Bisinianensi testificationem suæ libertatis, & status liberi quam cum impetrare non posset, lapsis jam decem, aut duodecim diebus, quibus Bisiniano Consentiam translatus fuerat, sponsam accivit, eaque die 7. mensis Novembris eodem anno 1747. Consentiam perventa, una simul aggressi sunt Parochum Cathedralis Ecclesiæ Consentinæ nihil tale cogitantem, & coram eo, ac Testibus solemniter matrimonii verba protulerunt *questo è mio Marito: questa è mia Moglie*, ut ipse Parochus renlit, vel, ut ajunt Testes, *Signor Cappellano mi affido a questo: & io mi affido a questa*: Parochus eos inrepante, & requirente, qui nam essent, ac excommunicationem minanti respondit Beatrix *meglio scomunicata, che svergognata*.

Rem illico detulit Parochus ad Curiam Episcopalem, & delata quoque fuit ad Regium Tribunal, a quo statim Beatrix detenta fuit, & Marcus primum in statione militari detentus, inde in carceres conjectus, demum Beatrix dimissa Bisinianum rediit: Marco carceribus dimisso assignatum fuit pro custodia Palatium Regiæ Audientiæ; nec diu in eo stetit Libertatem assequutus, atque ita abductus fuit a Patre, & Fratribus Bisinianum, & in Conventu Patrum Cappuccinorum detentus, inde Neapolim concessit, ubi mandatum dedit impugnandi Matrimonium Procuratori judiciali in Curia Archiepiscopali Consentina. Proponitur etiam mandatum procuræ Beatricis ad renunciandum liti, & causæ, sed contra illud dubia movet *Defensor Matrimonii*, & de falsitate suspectum habet. Quidquid hujus rei sit, Curia Archiepiscopalis Consentina de validitate, vel nullitate hujus Matrimonii cognovit, sed, dum cunctiatur rem definire, Marcus preces obtulit Sacro huic Tribunali. Audito Archiepiscopo, rescriptum fuit die 8. Mensis Augusti anno 1750., ut *procederet ad ulteriora, prout juris fuerit, servata tamen adamussim forma Constitutionis Sanctissimi Domini Nostri*. Pronunciavit tandem Archiepiscopalis Audientia validum fuisse Matrimonium. Appellavit Marcus, & auctoritate Sacri hujus Tribunalis præfixus fuit terminus Beatrici ad jura sua proponenda, sed nondum venit in ius. Causa igitur inter Marcum Alitto, & *Defensorem Matrimonii* proponitur. Disputat pluribus Marci postulator sponsalia nulla fuisse, vel ab iis recedendum esse, etiamli valida dici possent; disputat sententiam Curia Archiepiscopalis nullam esse, & injustam, cum Matrimonium nullum fuerit, tum quia defuerunt solemnia omnia, & præsertim denunciationum, tum quia defuit consensus contrahentium, qui coram Parocho, & Testibus verba de futuro matrimonio contrahendo protulerint

*Sess. 24. c. 1. de
Ref. Matrim.*

lerint, qualia sint, *mi affido a questo, & io mi affido a questa*, tum denique, quia defuerit proprius, & verus Parochus qualis reputari non poterat ille Cathedralis Ecclesiae Consentinae, neque ratione Beatricis, quae illa ipsa die Bisiniano Consentiam advenerat, neque ratione Marci, qui antedecem, aut duodecim dies Bisiniano Consentiam traductus, neque factio, neque voluntate domicilium ullum contraxerat in Civitate Consentina.

Nullam habendam esse rationem contra disputat defensor Matrimonii, de iis, quae contra sponsalia, quae ex publicis Tabulis constant, & contra validitatem sententiae Archiepiscopalis Audientiae Consentinae proponuntur: Matrimonium validum esse, cum scitum omnibus, perspectumque sit, defectum solemnium, & denunciationum illicitum quidem, at non irritum facere matrimonium; de consensu contrahentium in matrimonium dubitari non posse, cum uterque ultro in domum Parochi convenerit ad illud contrahendum, expressumque consensum educi ex verbis illis relatis a Parocho, *questo e mio marito, questa e mia moglie*, neque alio sensu accipienda esse illa, quae referunt Testes, *mi affido a questo, & io mi affido a questa*, quod synonyma sint ex usu Regionis illius: Rem igitur esse deducendam ad unum defectum veri Parochi: Explorati autem juris esse satis esse Parochum proprium alterutrius ex contrahentibus: Consentinum Parochum fuisse proprium Marci, qui licet paucos ante dies Bisiniano Consentiam venisset, venerat tamen, ut, ibi vellet, nollet, moraretur ut miles, neque Consentia discedere poterat, dato nomine suo militiae, Patre aut volente, aut id agente ex conducto cum Principe Bisiniani Tribunal Legionis, ut legibus militaribus eluderet leges de libertate matrimonii contrahendi, itaut Consentinus esset Parochus necessarius Marci, qui prorsus, ac relegati, accipiendus sit, quibus licet inviti certo loco sint, ut qui carceribus obstricti sunt, licet tamen matrimonia coram Parocho carcerum, aut Loci relegationis contrahere. Haec defensor matrimonii. Dubium est.

An constet de nullitate tam Sponsalium, quam praetensi Matrimonii in casu &c.

Negative.

Sess. 23. c. 12. de Ref.

BISUNFINA DISPENSATIONIS: Cum quatuor haberet Filios Bernardus Patornay Dufied, unumque vellet ex asse heredem instituere, Primogenitum, quem summo amore prosequabatur, reliquos, vel Monasteriis adscribere, vel Sacris Ordinibus alligatos Ecclesiarum serviciis addicere curavit. Hos inter fuit Georgeus Franciscus, qui cum animo esset ab hoc vitae genere averlo, nihil praetermisit immotis, difficilisque ingenii Pater, ut eum volentem nolentem ad illud amplectendum adigeret; neque verbis, neque minis, verberibusque pepercit, itaut filius paternos lares fugere, & in vicinam domum sese recipere, atque in illa una, alteraque die latere coactus fuerit. Nec meliora erant, quae ad vitam sustentandam necessaria sunt; cibum enim non e paterna mensa, ad quam primogenitus tantum adsidebat, sed in culina recipiebat cum servis vestes ne tempestari quidem conveniebant, hyeme liquidem frigidissima utebatur Tela, qua ne vilissimi quidem homines utuntur, itaut noctu dumtaxat e paternis laribus exire praerubore miser filius cogeretur. Militiae nomen dare voluit, & crudeles Terras fugere, sed rejectus fuit ob corporis brevem staturam. Tonsuram igitur Clericalem, minoresque Ordines, reluctans licet, suscepit, & inde instante tempore, quo ad Subdiaconatum ascenderet, cum omnes conatus in irritum cesserint, debuit illum Ordinem suscipere anno 1731., animo tamen, ut ipse declaravit, proponendi, cum posset, querelam nullitatis, & sane anno 1733 hanc querelam proposuit in hoc Sacro Tribunali. Datae fuerunt, ut fieri solet, literae ad Archiepiscopum

sum Bisuntinum, sed eum Georgius Franciscus a Patre metueret, literas illas suppressere maluit, quas, etiamsi Archiepiscopo obtulisset, & metum deposuisset paternum, inutiles agnovit, quod ei deesset pecunia ad litem agendam.

Morte tandem obita a Patre die 1. Augusti anno 1750. rediit iterum ad hoc Sacrum Tribunal, a quo mandata fuit jurisdictio Archiepiscopo Bisuntino, ut processus judicialis confici posset. Rem Archiepiscopus mandavit Præposito Collegiatae Ecclesiae S. Mauritii Civitatis Salinensis, a quo auditi fuerunt quatuordecim Testes. Ex horum dictis excepimus nos, quæ supra retulimus. Censuit Præpositus probari metum cadentem in virum constantem, ex quo Georgius Franciscus Subdiaconatus Ordinem suscipere coactus fuerit. Processum transmisit Archiepiscopus, qui idem censuit, additque Matrem Georgi Francisci, ut defuncti conjugis famæ forsan consulere, vim metumque filio illatum sateri noluisse. Causa nunc proponitur, postulatque Georgius dispensationem a voto continentiae, quod invitus, metuque Paterno coactus Subdiaconatus Ordinem suscepit. Vim, metumque probat dictis illorum testium; disputat autem silentium tot annorum neque ratihabitionem inducere potuisse, neque officere posse dispensationi, tum quia ipse Sacrum hoc Tribunal adiit paulo post Ordinem susceptum, tum quia durabat vivo Patre causa metus, tum quia pecuniæ deficiebant. Perseverasse in eadem voluntate contraria etiam post susceptum Ordinem facile posse dignosci, tum quia in Ordine suscepto numquam ministravit, tum quia ad Ordines superiores numquam voluit ascendere. Hæc Georgius Franciscus, *A Defensore Ordinis* nihil habuimus. Dubium est.

An sit locus dispensationi super voto continentiae in casu &c.

Dilata; & scribat Defensor Ordinis.

NARNIEN. Erectum fuit anno 1642. a piis quibusdam hominibus in Oppido Stronconii Narniensis Diœceseos Sodalitium *Suffragii*, & quia pii illi homines partim Parochiani erant Ecclesiae S. Michaelis Archangeli, partim Ecclesiae S. Nicolai, quæ duæ sunt in illo Oppido Parochiales, & Collegiatae Ecclesiae, hinc placuit in utraque Ecclesia erectionem feri, scilicet; ut in Ecclesia S. Michaelis, quæ mater est, & dignior, erectio fieret ad Altare Beatissimæ Virginis *Rosarii*. in Ecclesia vero S. Nicolai ad Altare *Sanctissimæ Annunciationis*, & convenerunt ut Sodales, & Sodalitii Officiales in illam Ecclesiam convenirent, *dove l'Offizio generale, e Trentesimo si celebrerà*, atque ita unoquoque mense Officium generale nunc in una, nunc in alia Ecclesia, servata *alternativa*, actum fuit; Officium vero triginta Sacrorum, quod vocant *Trentesimo*, in obitu alicujus Sodalis in ea actum fuit Ecclesia, in qua corpus defuncti Sodalis condiendum erat. Morem hunc, & *alternativam* probavit Episcopus in visitatione acta anno 1667., decrevitque, ut utriusque Ecclesiae Canonici, & Presbyteri leges hæc, & Capitula Sodalitii in Officiis agendis servarent, & hæc *alternativa* ad hæc usque tempora perpetuo servata fuit, licet anno 1670. constructum fuerit in Ecclesia Sancti Nicolai Altare specialis tituli, & nominis *Animarum Purgantium*.

Vetustissimam hanc legem foundationis, & perpetuo observatam consuetudinem agendi *alternativam* Officia in utraque Ecclesia turbant nuper plerique Sodales Parochiani Ecclesiae S. Nicolai. Cum enim anno 1750. impetrassent, ut altare, quod diximus constructum fuisse anno 1670. in Ecclesia S. Nicolai, *privilegiatum* esset pro triginta Sacris, seu *Trentesimo*, hinc statuerunt tam sacra illa triginta, quæ pridem agebantur in ea Ecclesia, in qua defuncti Sodalis corpus tumulabatur, quam Officium generale agenda esse in Ecclesia S. Nicolai ad illud Altare *privilegiatum* Animarum Pur-

gantium . Rem novam non tulerunt Canonici Ecclesiæ S. Michaelis , & Sodales Parochiani ejusdem Ecclesiæ , qui numero majores sunt , & ditiores , aliisque etiam qualitatibus præstant Sodales Parochianos Ecclesiæ S. Nicolai , & ut leges foundationis , & vetustissimam consuetudinem tuerentur , ad Episcopalem Audientiam Narniensem confugerunt , a qua ita decretum fuit - *Non retardata interim executione Brevis , de quo agitur , nempe Altaris privilegiati , mandavit doceri de asserta consuetudine .* Interim vero , cum pars major reddituum Sodalitii , qui fere omnes proveniunt e legatis , piisque reliâs Sodalium Parochianorum Ecclesiæ S. Michaelis , erogata fuerit in usum Ecclesiæ S. Nicolai , Capitulum , & Sodales Parochiani S. Michaelis declinarunt jurisdictionem Audientiæ Episcopalis Narniensis , precibusque oblatis Sacratissimo Principi nostro , impetrarunt , ut de omnibus hisce controversiis Eminentissimi Patres agnoscerent . Audito igitur , ut fieri solet , Episcopo , Causa omnis tribus Capitibus collecta fuit , quæ ex his , quæ hætenus ex factis narravimus , definienda sunt ab Amplissimis Patribus .

- I. *An sint alternative celebranda Officia generalia cujuslibet mensis tum in Ecclesia Collegiata S. Michaelis Archangeli , tum in altera S. Nicolai in casu &c.*
- II. *An celebratio Officiorum occasione obitus alicujus ex Confratribus sit facienda in posterum in Ecclesia Parochiali cujuslibet respective defuncti in casu &c.*
- III. *An redditus superextantes Societatis Sanctissimi Suffragii applicari possint in solum commodum Ecclesiæ S. Nicolai , seu potius proportionabiliter etiam in commodum , & necessitatem Ecclesiæ Parochialis S. Michaelis in casu &c.*

Ad I. , & II. Affirmative . Ad III. Applicandos esse juxta Institutum Societatis .

Die Sabbathi 6. Maii 1752.

*Sess. 24. cap. 14.
de Ref.*

FERENTINA MEDIÆ ANNATÆ: In ultima Amplissimi Ordinis Congregatione habita die 15. transacti mensis Aprilis Beneficariis S. Mariæ Fluminis dilationem petentibus indulta fuit ab Eminentissimis Patribus responso: *Dilata ad sequentem* : Rogantur itaque iidem Eminentissimi Patres , ut Folium illius Congregationis iterum consulant , & Dubium , quod sequitur , expediant .

An Ecclesia S. Mariæ Fluminis Oppidi Ceccani prætensa Collegiata , ejusque Beneficati teneantur vigore Concilii Romani in cap. unic. de Eccles. edific. solvere mediam annatam favore Capituli Cathedralis Ferentini in casu &c.

Affirmative , & amplius .

*Sess. 24. cap. 1.
de ref. Matr.*

ADIACEN. MATRIMONII: Habetur Causæ hujus species in Folio Congregationis diei 26. transacti mensis Februarii : Proponi quidem ea die Causa non potuit , sed interim rationes suas libello complexus est *Defensor Matrimonii* , qui suspectam habet Epistolam Dominici Feste , quam dedimus in eodem Folio , testes reprobat , & purè contractum fuisse Matrimonium demonstrat , ut nihil proponatur , cur validum censendum non sit ; Onus igitur erit Eminentissimorum Patrum , repetita lectione Folii illius Congregationis , decernere .

An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.

Negative , & amplius .

27

ROMANA SUBSIDIORUM DOTALIUM: Dedimus omnem hujus Cau-
 sę speciem in Folio Congregationis habitę die 10. Februarii anno 1748.,
 quod publici juris factum fuit Vol. XVII. Thesaur. Resol. Sac. Congreg.,
 quodque ut iterum consulant, rogamus Eminentissimos Patres, ne jam semel
 actum agamus iterum repetendo, quę diximus. Causa IV. Capitibus colle-
 cta fuit, sed neque in illa, neque in sequenti Congregatione habita die 16.
 Martii eodem anno proponi potuit, ut in eodem Volum. XVII. Thesaur.;
 Proposita igitur fuit in Congregatione habita die 30. ejusdem mensis Martii.
 Dubia erant. I. An sit locus apertioni oris adversus Breve fan. mem. Bene-
 dicti XII. in casu &c., & quatenus affirmative. II. An subsidia Dota-
 lia, quę pro medietate distribuuntur hæredibus quondam Magdalensæ Pa-
 gani, & vigore dicti Brevis fan. mem. Benedicti XIII. apparent assignata
 filiabus bon. mem. Felicis Trulli, debeantur Virginibus de Rubeis; &
 quatenus affirmative. III. An in casu, quo dicta subsidia non sufficiant
 pro alimentis, & Dotibus dictarum Virginum de Rubeis, quę sunt nu-
 mero sex, eisdem providendum sit pro supplemento ex altera medietate eo-
 rundem subsidiorum, quę distribuuntur a Ven. Archiconfraternitate San-
 ctissimę Annuntiatae Urbis; & quatenus negative ad II. Dubium. IV.
 An dictis Virginibus assignanda sint dicta subsidia, quę ut supra distri-
 buuntur ab eadem Archiconfraternitate, & in qua summa pro earum qua-
 libet in casu &c. His respondit Sacrum Tribunal: Ad I., & II. Negative,
 & amplius. Ad III., & IV. Affirmative juxta mentem. Mens vero fuit,
 ut Eminentissimus Præfectus procederet ad executionem cum Eminen-
 tissimo Protectore, ut hæc responsa dignosci possunt ex eodem Thesaur.
 Resol. S. Cong. Vol. XVII.

Rediit Sodalitium ad novum Eminentissimorum Patrum Judicium, & in Con-
 gregatione habita die 3. mensis Augusti eodem anno, revocatis ad examen
 III., & IV. Dubiis, petitaque hac occasione a Virginibus Rubeis determina-
 tione summe alimentorum, & Dotis, Dubio, quod erat, An sit standum,
 vel recedendum a decisio in casu &c. Respondit Sacrum Tribunal: In decisio,
 & amplius, & quoad summam subministrantur alimenta in scutis tribus
 mensibus pro qualibet: subsidia vero dotalia juxta earum statum, & præ-
 sentem conditionem, ita tamen, ut nubentes in Domino nubant extra
 Urbem, & ad Eminentissimum Præfectum pro executione, ut in eodem
 Vol. XVII. Thesaur. Post hæc Leonilda una ex his Virginibus de Rubeis
 nupsit in Domino in Civitate Reatis in Monasterio S. Catharinę, & Emi-
 nentissimus Præfectus Exequutor decreto suo edito die 14. Martii anno 1749.,
 quod tulit, citato Sodalitio, assignavit instanti sc. 745. pro Dote, & expensis
 ad effectum solvendi Abbatissę Ven. Monasterii S. Catharinę Reatis &c.
 nec non alia annua scut. 10. pro livello per dictam Ven. Archiconfraterni-
 tatem solvenda eidem instanti, sive ejus legitimo Procuratori, . Nuper
 autem Hortensia, Catharina, & Constantia filię Philippi Rubei, & Gel-
 trudes, ac Victoria filię Vincentii Rubei, quarum favore Dubia, quę re-
 tulimus, definiivit hoc Sacrum Tribunal, oblatis precibus, postularunt ab
 Eminentissimis Patribus, ut præventive declarent, statuantque quantitatem
 Dotis, quam unaquęque earum consequi debeat, sive in Domino, sive in
 sæculo nubant, ut possint aut unum, aut alterum contrahere Matrimonium,
 & interim, ac donec eandem Dotem non exigant, alimenta percipere de-
 beant, quę, ut diximus, a Sacro Tribunali statuta fuerunt, & assignata in
 scutis tribus mensibus pro qualibet.

Fundamentum hujus postulationis est in hac ratione, quod omnes ea ætate sint,
 qua quilibet possit futurum vitę suę statum eligere, nec tamen id perfici ab
 iis possit ob dotis defectum; & ob hanc causam ne post plures quidem, plu-
 resque annos id ab ipsis perfici poterit, itaut neque Virum, neque Mona-
 sterium invenire poterunt, si Dotis constitutio protrahatur; Assignatione
 enim pridem factę aliis Puellis redditus omnes absorbent Legati Pii a Pagani

no relictæ: Ex illa siquidem parte dimidia Legati, cujus distributio data fuit Magdalenzæ Paganini, & descendantibus ab ea, sumuntur Dotes constitutz Sororibus Trulli, & redditus hujus dimidiæ partis ne post annos quidem triginta redire potuerunt ad libertatem. Ex altera dimidia parte, quæ ad Sodalitium pertinet, sumitur dos, & annua præstatio, seu Livellum assignata Leonildæ ex Decreto Eius Præfecti, sumuntur alimenta, quæ juxta definitionem hujus Sacri Tribunalis assignata sunt iisdem Virginibus Rubeis *in scutis tribus mensuris pro qualibet*, itaut facile intelligi possit, quid spei reliquum sit iisdem Virginibus, ut Dotes consequi possint. Æquum igitur esse, ut summa cujusque Dotis in utrumque casum nunc constituatur, ut sciat Vir, sciat Monasterium quam Dotem suo tempore consequi possint, nullumque ex præsentis Dotium determinatione Sodalitio detrimentum inferri, quod tenentur ad Dotes præstandas, solutis interim alimentis. Ad statuendam vero earumdem dotium quantitatem repetunt Virgines hæ Rubæ exempla aliarum Dotium, quæ collecta fuerunt in eodem *Folio Congregationis* habitæ die 10. Februarii anno 1748., sæpediti *Vol XVII Thesaur.*

Expediendum nunc igitur erit ab Eminentissimis Patribus, quod sequitur, Dubium.

An quantitas Dotium debitarum Sororibus de Rubeis sit nunc taxanda, & in qua summa, siue nubant in Domino, siue in sæculo in casu &c.

Dilata.

*Sess. 25. c. 19.
de Ref.*

VENUSINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM: Data fuit hæc causa in *Folio Congregationis* habitæ die 22. mensis Januarii hujus anni, Dubioque, quod erat: *An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.* responderunt Eius Patres: *Negative*. Retractati hoc Judicium postulat nunc P. Antonius, & repetita lectione *Folii illius Congregationis*, decernendum erit.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Dilata ad sequentem.

*Sess. 24. c. 13
de Ref.*

CALIEN. NULLITATIS TRANSACTIONIS, ET JURUM PAROCHIALIUM: post longas moras, & dilationes indultas, ut extrahi possent probationes, proposita tamen fuit hæc Causa in *Congregatione* habitæ die 26. transacti mensis Februarii, & duobus ejusdem Dubiis, quæ erant „ 1. In transactio inita anno 1716. inter Capitulum, & Vicarium Curatum „ Ecclesiæ Cathedralis sustineatur, & obliget Successores; 2. An Sacrista „ d. Ecclesiæ deputatus a Capitulo possit cumulative cum dicto Vicario Curato, eoque invito, administrare Sacramenta, & se ingerere in exercitio „ dictæ Curæ, & cum eodem Vicario comparticipare de emolumentis incertis Parochialibus „ ? Respondit Sacrum Tribunal: *Negative ad utrumque*. Pugnam nunc instaurat Capitulum, & Eminentissimi Patres respondere debent.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

In decisio, & amplius.

*Sess. 24. c. 12.
de Ref.*

CAMERINEN., SEU FABRIANEN. JURIS INTERESSENDI CAPITULO: Species hujus Cause repetenda est ex *Folio Congregationis* habitæ die 1. Martii anno 1749., quod publici Juris factum fuit *Vol. XVIII. Thesaur. Resolut. Sac. Congregat.* Quinque ea die Dubia proposita fuerunt: Ex his duo ad rem præsentem pertinent; Primum nempe, & secundum: Primo quæsitum fuit „ An Canonici adjuncti habere debeant vocem „ activam, & passivam in Congregationibus Capitularibus, in quibus agitur „ tur

„ tur de rebus concernentibus Ecclesiam, Sacrarium, Cappellanos, In-
 „ servientes? *Altero quesitum fuit: An Canonici adjuncti habere debent eam-*
 „ dein vocem activam in nominatione Canoniorum, Parochi, Cappellano-
 „ rum, aliorumque Ministrorum Ecclesiae „? Respondit his Sacrum Tribunal:
Ad I. & II. Affirmative, & amplius. Hac definitione omnis sublata vide-
 batur controversia, quæ in his oriri potuisse inter Canonicos veteres, qui
de Massa appellantur, & novos Canonicos, quos *Adjunctos* vocant, Eccle-
 siæ Collegiæ S. Nicolai Civitatis Fabriani: sed nova nunc quæstio orta est
 ob vacationem *Canonicatus Parretti*, nam Canonici novi, sive *Adjuncti*
 vocem activam sibi vindicant in nominatione ad hunc *Canonicatum*: Contra
 vero Prior, & Canonici veteres, sive *de Massa* eos exclusos volunt a Jure suf-
 fragii, & nominationis,

Sebastianus Parretti anno 1713., quo tempore unus dumtaxat adjunctus fuerat
 novus *Canonicatus* a Didaco Merli anno 1677., secundum *Canonicatum* ad-
 junxit, & inter leges sive conditiones, quas adjecit, hæc duæ fuerunt: Pri-
 ma, che dopo la morte di detto Signor Parretti, le altre nomine, che do-
 „ vranno farsi in qualsivoglia vacanza di detto *Canonicato*, siano, e debba-
 „ no farsi dalli Signori Priore, Canonici di Massa, e Canonico possessore
 „ del *Canonicato Merli*, da quali capitularmente in perpetuo debbano farsi
 „ le dette nomine: *Altero vero* -- che detto Sig. Nicola Anima, (hic fuit
Canonicus primus a Sebastiano Fundatore nominatus, sed qui renunciavit,
 & ex ejus renunciatione nominatus fuit Hieronymus Gilius, cujus morte va-
 cavit nuper *Canonicatus Parretti*), ne li suoi Successori in detto *Canonica-*
 „ to possino rinunciare il *Canonicato*, o fare Coadjutore, e facendolo, il
 „ tutto sia nullo, perche la nomina debba esser sempre per detto Capitolo, co-
 „ me si è detto di sopra, eccettuato le nomine riservate „. Hinc ob has duas
 leges, & conditiones, quæ contrariæ videntur, cum prima nominationem
 dederit al Priore, Canonici di Massa, e Canonico possessore del *Canonicato*
Merli, secunda vero nominationem dederit Capitolo: la nomina debba esser
 sempre per detto Capitolo, orta est inter veteres, novosque Canonicos con-
 troversia, quæ ab Eminentissimis Patribus nunc est definienda.

Urgent novi Canonici *Adjuncti* post foundationem Sebastiani Parretti rem esse de-
 finiriæ responsis illis Sacri hujus Tribunalis latis die 1. Martii anno 1749, &
 præsertim secundo, quo definitum fuit eos habere vocem activam in nomi-
 natione Canoniorum. Urgent apertam verborum dispositionem, quibus Fun-
 dator monstravit verbis illis antecedentibus al Priore, Canonici di Massa,
 Canonico Possessore del *Canonicato Merli* non intellexisse, nisi Capitulum,
 quod tunc his omnibus componebatur, dum sequentibus verbis inquit la no-
 mina debba esser sempre per detto Capitolo. Urgent conjecturam voluntatis
 apertam admittendi ad nominationem novos Canonicos, si alii adjuncti fuif-
 sent, deductam ex reservatione expressa favore del Canonico possessore del *Ca-*
nonicato Merli, qui eo tempore unus erat ex novis Canonicis, alios procul
 dubio vocaturus Fundator, si alii *Canonicatus* adjuncti fuissent; Atque his
 præcipuis rationibus contendunt novi Canonici hanc quæstionem de *Canoni-*
catu Parretti comprehendendi debere in definitione facta ab Eminentissimis Pa-
 tribus die 1. Martii anno 1719. Contra vero Prior, & veteres Canonici sive
de Massa aliis rationibus contendunt, novos, sive *Adjunctos* non esse admit-
 tendos ad Jus suffragii, & nominationis ad hunc *Canonicatum*, & his ratio-
 nibus, quas novi Canonici proponunt, respondent.

Negant enim potuisse ab Eminentissimis Patribus comprehendendi *Canonicatum*
Parretti in definitione diei 1. Martii 1749., cum eo tempore de duobus tan-
 tum actum fuerit, hoc *Canonicatu* excepto, ut constare dicunt ex libellis,
 qui tunc dati fuerunt a Canonicis Adjunctis. Negant hunc *Canonicatum* Par-
 retti comprehendendi potuisse, quia ex lege foundationis Jus patronatus non fuit
 datum Capitolo, aut Canonicis S. Nicolai, quo casu Jus esse posset etiam
 novis Canonicis, sive *Adjunctis*, sed datum fuit certis personis nominatis

uti singulis al Signor Priore, Canonici di Massa, e Canonico possessore del Canonicato Merli, ideoque non ad Capitulum, sed ad certas illas personas spectare debeat, ut tradunt *Felin. in cap. cum omnes num. 29. vers. in dubio de constit. Abbas conf. 76. num. 1. lib. 2. Lambertin. de jur. patron. par. 2. lib. 2. quæst. 2. artic. 8. n. 75. Gratian. discept. forens. cap. 211. num. 7.* Obstatere novis Canonici conditionem illam, qua recepti fuerunt, *che non possano pretendere cosa alcuna dell' entrata della massa Capitolare*; ideoque, si Juspatronatus quæsitum jam fuerat Priori, veteribus Canonici, & Canonicatui Merli, & si Patronatus fructus est nominatio, & præsentatio, consequens esse, ut nequeant novi Canonici contra legem receptionis frui hoc fructu, qui reservatus fuit Priori, Canonici veteribus, & Canonicatui Merli; Eoque amplius, quod dici possit Fundatorem divisisse Patronatum hunc in voces, ideoque repugnare videatur ejus voluntati, ut dicatur reservatum fuisse Capitulo, cujus una vox est, & singularis.

Nec mutare, quæ a novis Canonici proponuntur, nam, quod Fundator dixerit *la nomina debba esser sempre per detto Capitolo*, non excludere reservatorem Patronatus factam certis personis uti singulis, præsertim, cum adjuncta ab eo fuerit dictio relativa *detti*, quæ satis explicat eum non accepisse vocem *Capitolo* in universa sui significatione, sed relative ad certas illas personas, quas antecederet designaverat: pari ratione nihil obesse, quod idem Fundator certis illis, & designatis personis dederit modum nominationis faciendæ *capitolamente*, quia id factum dicitur, non quia omnes de Capitulo Jus habere debeant, sed, uti illi, qui Jure singulari nominare debent, in unum coeant, & commodius fiat nominatio, ut explicant *Lambertin. de Jur. patron. lib. 2. par. 2. quæst. 2. artic. 8. num. 10. Valenzuel. conf. 167. num. 17. Piton. de contro. patron. alleg. 100. num. 137. & seq.* Neque demum officere, quod Fundator Patronatum reservaverit favore etiam novi Canonici, qui tunc solus erat, Merli, quia, si ipse omnes futuros Canonicos admittere voluisset, Patronatum reservasset favore Capituli, aut Canonicorum Ecclesiæ S. Nicolai, non vero certarum personarum; itaut expressio novi Canonici non possit præferre certam conjecturam voluntatis Fundatoris vocandi eos etiam, quos scire non poterat, an unquam essent adjungendi. Hæc veteres Canonici. Dubium est.

An s. b. resolutione capta die 1. Martii 1749. comprehendatur etiam Canonici Parretti modo vacans, itaut Canonici Adjuncti habere debeant vocem activam in nominatione, & præsentatione facienda ad dictum Canonicatum; seu potius illa privative spectet ad Priorem, Canonicos antiquiores de Massa nuncupatos, possessorem Canonicatus Merli in casu &c.

Affirmative ad primam, & negative ad secundam, & amplius.

Sess. 22. c. 8. de Ref.

B ARCHINONEN. CAPPELLANIÆ: Testamentariis, quas anno 1671. condidit, tabulis Antonius de Ferrary Voltor, scripto hærede universalis Philippo filio Primogenito, eique quodcumque decedenti substitutis filiis, & descendantibus masculis primum, inde fœminis in infinitum, hisque omnibus deficientibus, substitutis filiis suis secundo, & tertio genitis, eorumque pariter filiis, & descendantibus, post omnium defectum, instituit *suos hæredes universales*, verba sunt testamenti, Dominum Deum, & Animam meam, volens quod omnia Bona mea in dicto casu per meos Manumissores, idest *exequutores Testamentarios* cum beneficio Inventarii apprehendantur, & illa, quæ in redditibus, vel pecunia numerabili non consistenter, in publico encantu vendantur, & illius processum una cum redditibus meæ hereditatis convertatur in Dotationem tot Missarum, Anniversariorum, & aliorum Piorum Suffragiorum, quot dici, & celebrari potuerint pro salute, & requie Animarum meæ, & dictæ dominæ Uxoris meæ, Parentum meorum, ac aliorum, pro quibus teneor, in Ecclesiis dictis Manumisso-

ribus

„ribus meis bene visis, & charitatis etiam ipsis Manumissoribus benevi-
 „se, „. Hanc testamentariam dispositionem probavit inde, & confirmavit
 idem Antonius in universali donatione, quam fecit anno 1680., cum nupsit
 Philippus filius Primogenitus. Vita functo Antonio totius assis, atque hæ-
 reditatis Paternæ possessionem nactus est Philippus, qui testamento, quo de-
 cessit anno 1713. Patris dispositionem confirmavit. Vocatis enim filiis, & de-
 scendentibus masculis primum, inde fœminis, & expresse substituta, quoad
 viveret, Magdalena filia sanctimoniali in Monasterio *S. Petri Cappellarium*,
 quod Sanctæ Sedi Apostolicæ immediate subiectum est hisce verbis „ Substi-
 „tuo, & hæredem meam universalem facio, & instituo supradictam domi-
 „nam Magdalenam Ferran sanctimoniam in Monasterio *S. Petri* meam iti-
 „dem filiani vita ejus naturali durante tantum, „ eademque Magdalena san-
 „ctimoniali una cum aliis nominata Exequutrice Testamentaria defectisque
 omnibus vocatis, voluit, ut exequeretur „ testamentaria dispositio, aut vin-
 „culum appositum per supradicto quondam Antonium Ferran Patrem in suo
 „ultimo testamento, ad quod se retulit „.

Defecerunt filii omnes, & descendentes a duobus Testatoribus, defecerunt Exe-
 quutores Testamentarii designati, & nominati in testamentis Antonii, &
 Philippi Ferran, una superstita sanctimoniali Magdalena filia Philippi, &
 nepte Antonii. „ Hac sciens actiones omnes defunctorum ad hæredes trans-
 „mitti, & quod Manumissores omnes per Antonium avum suum nominati
 „vitam cum morte commutaverint ante executionem dictæ piæ dispositio-
 „nis, suoque loco alios subrogatos non esse, „ ut ejus verba sunt, statuit An-
 „tonii, ac Philippi voluntatem exequi anteveniendo tempus implemendi,
 quod collatum fuerat in defectum omnium descendantium, & utriusque lineæ
 masculinæ, ac fœmininæ, idque ea, quam his verbis expressit, ratione vi-
 tandi, inconvenientia, omissiones, & dilationes, quæ evenire solent in
 „piis dispositionibus exequendis per extraneos Manumissores per Ordinarium
 „subrogandos forte magis affectos ad proprium lucrum ex manumissoria ca-
 „ptandum, quam ad defunctorum subventionem „. Die igitur 21. Augusti
 anno 1730. prævio consensu, decretoque interpositio ab Abbatisa publico in-
 strumento Cappellaniam fundavit in Parochiali Ecclesia Monasterii, serva-
 vitque sibi, quoad viveret, Jus patronatus, & post mortem suam Abbatissis
 Monasterii, pluribus aliis adjectis pactis, legibus, & conditionibus utilibus
 Monasterio, & Monialibus; Primum Cappellanium nominavit Sacerdotem
 Josephum Ribert, qui possessionem nova Cappellaniæ nactus fuit, adjuncta-
 que Sacrorum onera implevit. Ne quid denique huic Fundationi deesset,
 eadem sanctimonialis Magdalena Episcopi auctoritatem, uti exempta refu-
 giens, adiit libello Sacratissimum Principem nostrum, postulavitque ab eo,
 quam sibi servaverat in instrumento fundationis, principale actus confir-
 mationem. Data fuit Amplissimis Patribus de hac postulatione cognitio, au-
 ditusque fuit, ut fieri solet, Episcopus, sed, interim morte obita a Ma-
 gdalena sanctimoniali, Episcopus die 22. Aprilis anno 1751. novos Manu-
 missores, seu Exequutores Testamentarios subrogavit, qui putantes Funda-
 tionem Cappellaniæ, quam fecit sanctimonialis Magdalena, nullam, atque
 irritam esse, contradictores sese præstiterunt Sacerdoti Josepho Ribert pri-
 mo Cappellano a dicta sanctimoniali Magdalena nominato, eorumque sen-
 tentiam sequutus est Episcopus in epistola, quam dedit ad hoc Sacrum Tri-
 bunal.

Causa igitur nunc definienda proponitur, disputatque Joseph Ribert Cappella-
 nus nihil proponi, cur sustinenda non sit fundatio facta a sanctimoniali Ma-
 gdalena, sive eam spectemus uti hæredem, & ultimam substitutam in testa-
 menti Antonii Avi, & Philippi Patris, sive eam spectemus uti Exequutricem
 Testamentariam, quibus nominibus ipsa Fundationis actum exegit.
 Utroque enim Jure cautum esse primas partes in executione voluntatum de-
 functorum commissas, mandatasque esse hæredibus, qui personas ipsas de-
 fundo-

functorum sustinent, ut est in leg. si quis sepulchrum §. Funus autem ff. de relig. & sumpt. fun. leg. nulli vers. & si quidem Cod. de Episc. Cleric. §. Si quis adificationem Authen. de Eccles. Tit. collat. 9., ex quibus ita vulgo docent Interpretes, quod locum habet, etsi testamento datus fuerit, nominatus, & electus certus Exequutor; nisi enim a Testatore expresse vetitum fuerit hæredi, ne voluntatem suam exequatur, & nominatim ab exequutione fuerit exceptus, Jus erit hæredi voluntatem defuncti exequendi, ut uno consensu tradiderunt Bald. in leg. hæres ff. de condict. ob caus. & in dicta leg. si nulli Cod. de Episc. & Cleric. & consil. 452. lib. 4. Alexander. cons. 105. num. 5. vers. non obstat etiam lib. 1. Altograd. cons. 87. num. 30. vol. 2. Card. Thuse. pratic. concl. lit. E. conclus. 541. num. 9. Quesada disert. 14. num. 40. ubi alios congregat; itaut si hæredi integrum est Testatoris voluntatem exequi, dum vivunt certi Exequutores testamento dati, nulla ratione dubitandum sit integrum magis eidem esse defuncti voluntatem exequi, cum Exequutores testamento dati mortem obierunt, ut differunt Abbas cons. 65. col. fin. vers. & hoc puto verius, & cons. 100. col. 2. vers. ad secundum dubium lib. 2. Jacob a Canib. de exequut. ultim. volunt. par. 2. §. Quæro tertio num. 5. Mantica. de conject. lib. 4. tit. 3. num. 34. Rubens de confus. & distinct. jur. defunct. & hæred. cap. 19. §. 2. num. 23. Gratian. discept. cap. 941. num. 20.; Ideoque cum superstes esset sanctimonialis Magdalena unica hæres substituta in testamentis Antonii, & Philippi, ambigendum non sit plenissimam habuisse potestatem exequendi voluntatem Antonii a Philippo confirmatam, & filere debuisse, extante hærede, facultatem Episcopi, cui incumbit cura, & onus pias defunctorum voluntates exequendi, deficientibus dumtaxat aut hærede, aut Exequutoribus a Testatore datis, ut ex Text. in cap. nos quidem 3. cap. si heredes 6. & cap. tua nobis 17. de testament. docent Panormit. in dicto cap. 3. num. 3. & 4. Tiraquell. de privileg. pia caus. privileg. 149. per tot. Oldendorp. de exeq. ultim. volunt. tit. 2. num. 5. & 6. Carpan. eod. tract. lib. 1. cap. 22. num. 6. & seq. Monet. de commut. ultim. vol. cap. 3. num. 63.

Cum igitur explorati juris sit posse hæredem prævenire tempus a Testatore præfinitum, & renunciare beneficio sui favore introducto, exequendo, dum ipso vivit, piam defuncti voluntatem, ut uno ore tradunt Bald. in leg. post mortem num. 12. vers. sed pone testator Cod. de fideicom. Covarrur. in dicto cap. tua nobis num. 5. de testamen. Altograd. dicto cons. 87. num. 28. & 29. Castill. controvers. jur. lib. 8. cap. 7. num. 1. & 2. Sapin. de testamen. gloss. 28. num. 7. Quesada. dicta disert. 14. num. 40. Vasquez de success. lib. 3. §. 26. num. 14. Mart. de success. legal. par. 4. quest. 15. num. 1., præsertim, si mora solius hæredis gratia inducitur a Testatore, nullique detrimentum inferatur prælata die exequutionis piæ voluntatis defuncti, ut considerant Ancharan. cons. 202. in secundo dubio Mantica de conject. lib. 8. tit. 5. num. 20. Gonzalez ad reg. Cancell. de altern. gloss. 2. num. 48. ad 53. Ventrigl. in prax. annot. 28. §. 1. num. 25. Gratian. discept. cap. 73. num. 1., sequitur, ut spectata qualitate hereditaria sanctimonialis Magdalene, jure, riteque ipsa potuerit vivens exequi piam Antonii voluntatem, & Cappellaniam fundare, parique jure id facere potuerit, spectata altera qualitate Exequutricis Testamentariæ, cum non solum alii Exequutores delecti, & nominati ab Antonio, & Philippo jam defecissent ut ex Textu in d. cap. Religiosus §. ultim. de testament. in 6. tradunt Panormitan. in cap. Joannes num. 4. de testament. Bald. in dicta leg. nulli num. 15. Cod. de Episc. & Cleric. & cons. 81. per tot. lib. 4. Soccin. cons. 11. col. 2. lib. 1. Simon. de Pretis de interpret. ultim. vol. lib. 5. dub. 2. num. 83. Molin. de justit. & jur. tract. 2. disput. 248. vers. quando multi, sed etiam si Exequutores alii delecti, & nominati in testamentis Antonii, & Philippi viverent adhuc, debuisset ipsa iisdem extraneis Exequutoribus præferri ob arctissimam sanguinis conjunctionem cum Testatoribus, ut docent Bald. in leg. Imperator. ff. de pact. Roman. singul. 533. Tiraquell. de retract. in præfat. num. 44. de Pretis de intepret. ultim. volunt. dicta dub. 2.

lib. 2. num. 84. Hæc, atque alia Joseph Ribert Cappellanus in libello suo. A Manumissoribus nuper ab Episcopo subrogatis nihil hæcenus habuimus. Unum est Causæ Caput.

1. *An sustineatur fundatio Cappellaniæ facta a quondam Magdalena Ferran in casu &c.*

Non proposita.

ROMANA APPLICATIONIS MISSARUM: Cappellam in Basilica Liberiana, seu S. Mariæ Majoris a Capitulo, & Canonicis obtinuerunt anno 1758. Patritius, & Constantinus Patritii, qui Cappellaniam in ea fundarunt, assignata dotis nomine domo quadam emphytheutica, quæ in Urbe sita est in Regione Burgi-novi, ut Cappellanus, teneretur ibidem Missam celebrare quolibet die Dominico in honorem Domini Nostri, die Mercurii, pro defunctis, & die Sabathi in honorem B. Mariæ, nec non omnibus diebus, in quibus Missæ Conventuales in præfata Basilica celebrari solent, & in aliis, quibus celebrantur Missæ Canonicales, teneretur interesse Choro cum cotta &c. toto tempore Missæ, & similiter in Processionibus Capitularibus, quæ verba sunt instrumenti. Defuncto Constantino, Patritius superstes nobiliorem Cappellam, mutato veteris situ, extruere voluit in eadem Basilica, sed antequam illam perficeret, & ornaret, mors eum occupavit. Hinc ipse testamento, quo decessit anno 1592., legavit eidem Cappellæ scut. 3000., voluitque, ut duobus millibus exigeretur opus, aliis mille Loca Montium emerentur, quorum redditus una cum redditibus domus in instrumento fundationis assignatæ erogarentur, in una Cappellania, ovvero, præbenda per un Cappellano, quale debba continuamente servire, e celebrare in detta Cappella, con obbligo ancora di dire una Messa delli Morti ogni settimana per suffraggio dell' Anima di esso Testatore, e di celebrare due Offizj de' Morti con la Messa solenne, uno nel giorno della Commemorazione de defonti, e l' altro nel giorno della morte di esso Testatore, .

Hinc mille empta fuerunt decem Loca Montium, quæ reddebant annua sc. 50., statut, adjunctis aliis annuis scut. 12., quot deductis oneribus, reddit domus, annuus Cappellaniæ redditus esset tunc temporis scut. 62, & Cappellani ultra alia onera jam expressa duo tantum Sacra applicare tenebantur; sed, diminutis, ut nemo ignorat, Locorum Montium fructibus, & pensionibus domus cessantibus, vel quia non locatur in illa infelici Urbis parte, vel quia conductores eas non solvunt, vel si solvuntur a conductoribus, absumuntur a reparationibus, quibus perpetuo eget domus vetustissima, statuit Cappellanus Gregorius Oliva ad hoc Sacrum Tribunal confugere, cum alium non habeat redditum annuum ex hac Cappellania, quam scut. 30. Sed enim retraxit Marchio Patritius Patritii, qui annua scut. 6. eidem Cappellano præstitit, filiusque Cappellanus. Decessit nuper Marchio Patritius, & testamento legavit, alla Cappella di Jus patronato della mia Casa, eretta nella Cappella di S. Maria Maggiore lascio un augmento in capitale di scudi mille per compimento, & assicuramento della celebrazione della Messa quotidiana, e se vi sarà avanzo sufficiente, voglio, che in detta Cappella si debba celebrare un Anniversario dentro l' ottava de morti in suffragio dell' Anima de' defonti della mia Casa, . Ex hoc Legato orta est quaestio ab Eminentissimis Patribus nunc definienda; desint enim hæres Marchionis Patritii annua illa sc. 6 præstare Cappellano, & cum quatuor Sacra qualibet hebdomada agenda essent in eadem Cappella ex Majorum dispositionibus, & tria deficerent quotidiano Sacro, novo hoc legato tria, quæ deficiebant, Sacra addita sunt, quæ idem hæres contendit Cappellandum applicare debere.

Sess. 22. de re de observ., & evit. in celebr. Miss.

Rogatus fuit Eminentissimus Basilicæ illius Archipresbyter, ut animi sui sententiam de hac quaestione explicaret, & censuit teneri Cappellandum ad hæc tria Sacra applicanda. Causa nunc proponitur, & disputat Cappellanus Marchio-

chionem Patritium legato suo nihil aliud voluisse, quam Cappellaniæ redditus ad pristinam summam scut. 62. restituere, omnemque aditum Cappellani præpedire, ne peterent reductionem, ut metuerat ab Oliva, cui ob id solvebat annua scut. 6. : Novo igitur hoc reddito tutum reddidisse eorum, quæ a Majoribus instituta fuerant, Sacrorum numerum, & eundem numerum implere voluisse, ut Sacra quotidie in ea Cappella agerentur; id enim liquido præferre verba illa, quæ causam finalem legati demonstrant *per compimento, & assicuramento della celebrazione della Messa quotidiana*; ideoque simplicem *celebrationem*, non etiam *applicationem* trium Sacrorum voluisse, quia ipse non reliquerit scut. 1000. *per celebrazione della Messa*, quo casu censeretur etiam *applicationem* voluisse, sed reliquerit *un augmento in capitale di scudi 1000. per compimento, & assicuramento*, ex quibus verbis patet legatam hanc quantitatem accessoriam fuisse antiquiori legato; & ideo ejusdem esse naturæ, ut sicuti antiquius legatum solam *celebrationem* prætulit, ita novum, quod in illius augmentum factum fuit, solam *celebrationem*, non etiam *applicationem* præferre debeat, ne contra juris dispositionem accessorium, quod sequi debet naturam rei illius, cui accedit, diversa sit, imo potentior: eoque amplius, quod licet Sacri hujus Tribunalis sententia sit, ut censeatur Testatorem voluisse etiam *applicationem*, ab hac tamen sententia recedatur, si de contraria voluntate Testatoris appareat, cujus vehementissimum argumentum suppetit discretivus loquendi modus, quo usus est Marchio Patritius, qui, cum *applicationem* voluit, hanc diserte expressit -- *e se vi sarà avanzo sufficiente, voglio si debba celebrare un Anniversario in suffragio dell' anima de defonti della mia Casa*.

Accedit Marchionem Testatorem non ignorasse maximam reddituum diminutionem, quam passa fuerat Cappellania, & gravissima onera, que terre debet Cappellanus, non ignorasse eundem Cappellanum voluisse onerum deductionem postulare autoritate Sacri huius Tribunalis, ut ob id præstiterit annua scut. 6., quæ præstare noluit hæres, unde ex hac scientia colligatur eum legare voluisse pro sola *celebratione*, non vero pro *applicatione* Sacrorum, alias hoc onere non prospexisset Cappellaniis, sed deterioris eos, & Cappellaniam reddidisset conditionis omnibus aliis Cappellaniis, & Cappellaniis, quæ in eadem Basilica sunt, quarum minima, licet minoribus oneribus Cappellani onerati sint, præstant annua scut. 60. Hæc Gregorius Oliva Cappellanus in Libello suo. Ab hærede Marchionis Patritii nihil hæcenus habuimus. Dubium est.

An Cappellanus Cappellæ Patritii in Ven. Basilica S. Mariæ Majoris Urbis vigore legati bon. mem. Marchionis Patritii de Patritiis teneatur ad solam celebrationem Missarum adjunctarum, vel potius teneatur etiam ad earundem Missarum applicationem in casu &c.

Dilata ad primam post proximam,

*Scis. 24. r. 11,
de Ref. Matr.*

S MERNEN. MATRIMONII; Smirnas appulit anno 1737, Cosmus Parigi Florentinus, ubi captus amore Puellæ Magdalenæ Gratis, spe matrimonii eam compressit; utero gerentem cognoverunt consanguinei, & Cosmum ad sponsalia cum Puella contrahenda adegerunt. Uxorem Florentiæ reliquerat Cosmus, sed ut minas, & vim consanguineorum vitiatæ Puellæ fugeret, die 22. Julii eodem anno sponsalia contraxit. Post contracta sponsalia a Cosmo, decessit Florentiæ ejus Uxor, qui tamen, ante quam de morte Uxoris ob longissimam Locorum distantiam certior fieri posset, cum urgeretur a consanguineis Magdalenæ, falsam *status sui liberi* testificationem edidit coram Vicario Apostolico, & die 31. Mensis Augusti eodem anno matrimonium solemnibus verbis cum Magdalena contraxit. Sed cum sibi consciret Uxorem Florentiæ habere, statuit Pellicem deferere, & opportunam ali-

quam

quam expectabat occasionem, qua propositum hoc perficere posset. Simulavit igitur necesse esse, ut Bizantium pergeret, sed necesse ei fuit Magdalenam ducere, quæ noluit, ut solus discederet. Concessit igitur Bizantium, ubi commodam nactus occasionem Magdalenam deseruit, & ubinam gentium sit, an vivat adhuc, an decesserit, ignoratur. Smirnas rediit Magdalena, ubi rumor invaluerat fugitium Cosmum Uxorem habere Florentiæ. Magdalena igitur rata nullum fuisse matrimonium, quod cum eo contraxerat, novum sibi comparavit amatorem Jo: Baptistam Horologiari. Ut de hac Cosmi Uxore certior fieret Vicarius Apostolicus, literas dedit ad amicum Florentiæ incolam, qui respondit Cosmum habuisse quidem Uxorem, sed eo, quod supra diximus, tempore decessisse.

Magdalena, his cognitis, petiit a Vicario Apostolico facultatem contrahendi matrimonium cum Joanne Baptista, sed, cum eadem Vicario Apostolico non liqueret, an nullum esset matrimonium, quod ipsa contraxerat cum Cosmo Parigi, noluit Vicarius petitioni Magdalenti indulgere; illa igitur Græcorum matrimonium inivit cum Joanne Baptista, in cujus contubernio vivit, neque ulla spes est, ut ab eo divellatur, e quo plures filios suscepit. Huic malo medicinam parare cupiens, qui nunc præest uti Vicarius Apostolicus, preces obtulit Amplissimis Patribus; quibus postulavit, ut quid ipsi agendum esset, rescriberent, & definirent, an validum, vel nullum fuerit matrimonium inter Cosmum, & Magdalenam initum. Jussum est, ut species omnis hujus Cause daretur *in folio*, & rationes suas libello complexa est Magdalena, quæ disputat nullum fuisse matrimonium, defectu consensus, cum Cosmus, viva adhuc Uxore sponsalia contraxerit, & mortua licet Uxore, eo tamen ejus mortem ignorante, licet sciret ægrotam esse, matrimonium contraxerit, quod nullum declarandum est, quia sine nuncio certæ mortis matrimonium contrahi non poterat. Eundem defectum consensus nullum, irritamque reddidisse matrimonium etiam ex parte Magdalenti, quæ putans Cosmum esse liberum juxta testificationem libertatis datam Vicario Apostolico, matrimonium contraxit, non contractura, si scivisset Cosmum Uxorem habere, cum igitur erraverit in conditione personæ, & error consensum adimat ab actu, dicendum sit nullum fuisse matrimonium defectu consensus utriusque contrahentis. Neque in dubium revocari posse Cosmum ignorasse mortem Uxoris, tum quia testificationem non viduitatis, sed liberi status exhibuit adulterinam, tum quia ob longissimam Locorum distantiam non potuit mortem rescire conjugis, tum quia ab hoc secundo matrimonio tamquam a crimine abhorruit, quod in causa fuit, ut Magdalenam defereret, ut probat Epistola Bizantio data ad amicum Smirnensem, in qua damnavit, quod egerat, aperuitque amico propositum fugiendi, & eam deferendi.

In his igitur circumstantiis aperte dignosci matrimonium cum Magdalena a Cosmo contractum fuisse, non quia sciret Uxorem suam defunctam fuisse, sed ut vitaret minas consanguineorum Magdalenti, qui, cum eam utero gerere cognovissent, mortem minabantur, quam ut fugeret Cosmus, decepit consanguineos, decepit Puellam, decepitque Vicarium Apostolicum falsa testificatione libertatis, qua matrimonium contraxit; novam itaque rationem ex hoc metu a consanguineis illato educi, quæ probet nullitatem matrimonii defectu consensus. Neque ad rem pertinere dispositionem *Textus in cap. Dominus de secund. nuptiis*, nam dispositio illa succurrit conjugum decepto contra decipientem, ut si deceptus velit, cogatur decipiens stare matrimonio, ut explicant *Fagnan. in cap. ad nostram num. 7. in fin. de conjug. servar. Navarr. in manual. cap. 22. num. 23.* non vero cogit deceptum, læsumque conjugem, ut sit in matrimonio; deceptis enim, læsisque succurrendum est, non decipientibus, & lædentibus, ut tradunt *Oliver. de nullitate matrim. par. 1. fol. 46. Gratian. discept. for. cap. 849. num. 32. Ursaya discept. Eccles. tom. 3. part. 1. §. 6. num. 36. & seqq.* Hæc Magdalena.

3
A Defensore Matrimonii nihil habuimus . Dubium est .
An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.

Dilata , & scribat Defensor Matrimonii .

Die Sabbathi 20. Maii 1752.

[Sess. 22. c. 6.
de Ref.

VENUSINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM: In ultima Amplissimi hujus Ordinis Congregatione habita die 6. hujus Mensis indulta fuit P. Antonio dilatio ad hanc Congregationem . Rogantur itaque Eminentissimi Patres , ut folium Congregationis habitæ die 22. mensis Januarii hujus anni iterum consulant , ut Dubium , quod proponitur , expediant .
An sit standum , vel recedendum a decisis in casu &c.

In decisis , & amplius .

Sess. 25. c. 19,
de Regal.

MEDIOLANEN. FUNDATIONIS: Dedimus omnem Causæ hujus Speciem in folio Congregationis habitæ die 11. superioris Mensis Martii , Dubioque , quod proponebatur , respondit Sacrum Tribunal - Dilata , & scribatur Eminentissimo Archiepiscopo pro nova informatione . Data fuit ad Eminentissimum Archiepiscopum Epistola , qui respondit in eadem essententia , qua fuit , cum aliam scripsit Epistolam anno 1747. Causa nunc proponitur , Eminentissimi Patres idem Dubium expedire debent .
An sit locus suspensioni , seu potius abolitioni oneris Missarum , de quibus agitur in casu &c.

Negative .

Sess. 25. c. 12,
de Ref.

ALBINTIMILIEN. UNIONIS DECIMARUM: Postulanti Capitulo Albintimiliensi dilationem in Congregatione habita die 15. transacti mensis Aprilis , indulta fuit ab Eminentissimis Patribus . Cum itaque nunc Causa proponatur , poterunt iidem Amplissimi Patres folium Congregationis habitæ die 26. Februarii iterum consulere , & quod sequitur , Dubium expedire .
An sit standum , vel recedendum a decisis in casu &c.

In decisis , & amplius ;

Sess. 22. c. 8,
de Ref.

TAURINEN. CELEBRATIONIS MISSÆ QUOTIDIANÆ: Testamento , quo decessit Laurentius Galliero anno 1675. , relicto suæ hereditatis usufructu Violanti uxori , inditaque eidem viduitate , heredem scripsit in proprietate Hospitale majus Civitatis Cherii , cui potestatem fecit „
„ immediatamente seguite la morte di lui Testatore , prender di propria mano la somma di doppie 100. di Spagna , e quelle impiegare in qualche fondo sicuro , o in altro luogo idoneo , e risponsale , che rispondi di un ragionevole provento , e di quello se li facci celebrare all' Altare di San Vincenzo in San Domenico di questa Città , sua Cappella propria , due Messe cadauna settimana in suffragio dell' anima di lui Testatore *ubi vero mortem obiret Violantes usufructuaria* , voluit , ut tenerentur il medesimo Ospedale suo erede , e Signori Rettori , ed Officiali predetti di far celebrare per l' anima di detto Testatore , suoi Antecessori , e di detta Signora Violante sua consorte una Messa quotidiana , incluse però le due cadauna settimana , che saranno incorporate , & inclusa in detta quotidiana , da celebrarsi „
„ brarsi

„ brati all' Altare , e Cappella già detta di San Vincenzo in San Domenico ,
 „ fra qual Messa quotidiana vuole , che ogn' anno il giorno del suo Anniver-
 „ sario se gli faccia cantare una Messa grande parata all' istesso Altare , la-
 „ sciandosi però in tal giorno la Messa bassa „ . Addidit , ut , si Hospitale ,
 ejusque Rectores hæc onera subire renuerent , hæres esset Monasterium San-
 cti Dominici cum iisdem oneribus .

Defuncto Testatore , sepultoque in familiari sepulcro prope Altare S. Vincen-
 tii in Ecclesia S. Dominici , Rectores Hospitalis transegerunt cum Violante ,
 quæ , renunciato usufructu hereditatis ei a Viro relicto , contenta fuit certa
 quadam annua pensione , quoad viveret , atque ita Hospitale plenam hære-
 ditatis proprietatem accepit , & quoad vixit Violantes , Sacra illa duo , quæ
 agi voluit Testator , agi curavit a Patribus Dominicanis ejusdem Ecclesiæ
 S. Dominici , soluto iisdem manuali stipendio unius julii pro quolibet Sacro .
 Vita vero functa Violante , impleta fuit Testatoris voluntas quotidiano Sa-
 cro , deputatis , electisque ad illud agendum iisdem Patribus ejusdem Eccle-
 siæ Sancti Dominici , solutisque in hanc causam annuis scut. 36. aliisque
 scut. 4. pro usu suppellectilium , ut inter Rectores Hospitalis , & Patres con-
 ventum fuerat . Impleverunt Patres Dominicani onus hoc , quod suscepe-
 rant , quotidianum Sacrum agendi ad annum usque 1721. , quo tempore
 P. Provincialis , inconsulto Hospitali , Sacrum hoc quotidianum autoritate
 sua reduxit ad annua Sacra 240. , & Patres , reciperent licet ab Hospitali an-
 nuam conventam summam scut. 40. , Sacra tamen egerunt juxta reductionem
 usque ad annum 1726. , quo anno Pater alius Provincialis contraria autori-
 tate reductionem illam delevit , veluti *illegitime factam* , & *sine authorita-
 te* , decrevitque *standum esse novæ reductioni* , quæ Romæ fieri debebat . Pa-
 tres igitur utentes facultatibus concessis ab Optimo , Maximoque Principe
 Innocentio XIII. novam fecerunt Tabellam , quam , insciis Rectoribus Ho-
 spitalis , reductionem illam ad Sacra annua 240. confirmarunt , neque ta-
 men eandem annuam conventam quantitatem scut. 40. ab Hospitali recipere
 destiterunt .

Anno demum 1749. Rectores Hospitalis certiores facti de hac reductione in jus
 vocarunt Patres Dominicanos coram Nuncio Apostolico petentes reintegra-
 tionem pro Sacris , quæ acta non fuerant , & cautionem a Patribus præstari , ut
 futura agerentur ; suspensio tamen inde Judicio , preces obtulerunt Sacro huic
 Tribunali , quibus ea , quæ in Dubiis collecta fuerunt , postulabant . Au-
 ditistum Archiepiscopo Taurinensi , tum Nuncio Apostolico , Causa IV.
 Capitibus complexa fuit , quarum lectione percipi facile poterit . Dubia hæc
 nunc proponuntur . A Patribus Dominicanæ Familæ nil habuimus .

- I. *An celebratio Missæ quotidianæ relicta a qu. Laurentio Galliero spectet pri-
 vative ad Patres Prædicatores Civitatis Cherii , seu potius sit in ar-
 bitrio Hospitalis majoris dictæ Civitatis ejus hæredis testamentarii
 ad eligendum Cappellanium ad nutum amovibilem , qui celebret di-
 ctam Missam quotidianam ad Altare S. Vincentii , solutis tamen uten-
 silibus Patribus Prædicatoribus ? Et quatenus negative ad primam
 partem , & affirmative ad secundam .*
- II. *An sit consulendum Sanctissimo pro gratia translationis dictæ Missæ quoti-
 dianæ in Altare existen. in supradicto Hospitali majore Civitatis Cho-
 rii juxta conditiones ? & quatenus negative .*
- III. *An casu , quo Hospitale nolit in posterum eligere Cappellanium , qui ce-
 lebret Missam quotidianam in Ecclesia PP. Prædicatorum Civitatis
 Cherii pro satisfactione legati relicti a præfato Laurentio Galliero ,
 teneantur PP. Prædicatores dictam Missam quotidianam celebrare
 ad rationem cleemosynæ manualis , seu potius teneatur dictum Hospi-
 tale præstare ipsis cleemosynam ad ratam perpetuæ ? & quatenus af-
 firmative ad primam partem , & negative ad secundam .*
- IV. *An iidem PP. Prædicatores , attenta eleemosyna ad ratam manualis pro
 cele-*

celebratione Missæ quotidiana sibi ipsis exsolita usque ab anno 1681. per Hospitale, teneantur ad celebrationem Missarum hæcenus non celebratarum, itant non sustineatur reductio per ipsos facta in casu &c.

Ad primum negative ad primam partem, affirmative quoad secundam, & ad mentem, & Mens est, quod præferantur Oratores Dominicani in casu de quo agitur. Ad secundum negative. Ad tertium provisum in primo, & Elemosinam præstandam esse ad formam manualis. Ad quartam affirmative & amplius in omnibus.

*Sess. 24. c. 12.
de Ref.*

SENOGALLIEN. CANONICATUS: Præbendam Canonicalem ex universis bonis suis hæreditariis in Ecclesia Cathedrali Senogalliæ erigi iussit Christophorus Luchi testamento, quo decessit, anno 1667., & Juspatronatus tum activum, tum passivum hujus Canonicatus reliquit Genti *Soprani* his verbis „ la che nomina, e presentazione di esso Canonicato spetti al Sig. Corallo, e ne „ abbia lui jus, e la facoltà, ancorchè volesse nominare se stesso, con questa „ condizione però, che dopo se debba nominare, come ora io nomino, e „ presento il primogenito della Familia de' Signori Soprani di questa Città, „ e non volendo detto primogenito ricevere detta nomina, voglio che sia „ chiamato, nominato, e presentato l'altro nato &c. ancorchè infante, e „ così in mancanza per morte, o altra causa, gradatamente vadi seguitando, „ finchè vi saranno figli maschi legittimi, o del Sig. Gregorio, o del „ Sig. Pietro Andrea, o del Sig. Corallo Soprani, o de loro descendentibus, & „ casu, quo horum aliquis non posset, o per incapacità, o altra impotenza „ nominare se stesso, e non vi fosse alcun altro, iussit, ut hic proximiorum „ nominaret, defectaque tandem Gente hac Soprani, jus nominandi reliquit „ Communitati Senogalliæ; In alia vero testamenti parte de patronatu hac „ habuit: Intendo, che questa nomina appartenga al primogenito della suddetta „ Familia de Signori Soprani sempre di maggiore età anche infante „ colle condizioni sopradette, e che possano presentare ancora se stessi in esec. „ citare questo jus, mediante i loro Tutori, e Curatori, liberandoli dal rec. „ citare l'offizio fino alli venti anni, ma non dalla celebrazione delle Messe „ da farsi per mezzo d'altri Sacerdoti.,. Defuncto Testatore, præstitoque „ a Capitulo Cathedralis Ecclesiæ consensu, Canonicatus cum legibus, & conditionibus a Testatore datis a Vicario Generali, cui Episcopus Jurisdictionem mandaverat, erectus fuit.

Post varias vices, pluresque personas, quas longum, atque inutile esset referre, Juspatronatus hujus Canonicatus venit in Gregorium Soprani, qui anno 1737. præsentavit Clericum Ubaldum Baldassinium, qui, cum exactis jam annis 25. ætatis suæ, ad Sacros Ordines non ascenderet, controversiam habuit cum Promotore Fiscali Curia Episcopalis Senogalliæ, cui mens est, ut vel Canonicatum dimittere, vel Sacros Ordines suscipere teneatur. Cum alia omnia sentiret Canonicus Baldassinius, delata res est ad hoc Sacrum Tribunal. Auditus fuit Episcopus Senogalliensis, qui refert Capitulum expresse fassum fuisse, nullum sibi, & Canonicis detrimentum inferri, si Baldassinius in statu Clericali permaneat, dummodo Chori, Sacrorum conventualium, aliaque onera per alium impleantur. Ipse vero dubius est, incertusque, neque sententiam aperit suam in hac causa, in qua in contrarias partes abierunt *Piton. de contro. Patron. alleg. 80., & Rota coram Lancett. decis. 592.* Cum itaque nunc proponatur, definienda ea questio est, an ex verbis, quæ dedimus, testamento Christophori Luchi colligatur ejus voluntas, ut Canonicatus, quem erigi voluit in Ecclesia Cathedrali Senogalliæ, non esset Sacerdotalis, sed simpliciter Clericalis. Ubaldus, cui favet Patronus, ex illa testamentaria dispositione disputat Canonicatum non esse Sacerdotalem, & urget optimam cujusque obscuræ legis interpretem consuetudinem,

nem, ex qua monstrat Canonicatum hunc simplicibus Clericis semper collatum fuisse, qui ad Sacros Ordines numquam ascenderunt, immo ex ipsis Litteris Apostolicis constare hunc Canonicatum nullum Sacrum Ordinem annexum habere: objectum ab Episcopo, & a decisione Lancetta diluit libello suo, a quo facta omnia, & rationes, quæ in Causa sunt, cognoscere poterunt Eius Patres, nam a Promotore Fiscali nihil hæcenus habuimus. Dubium est.

An Canonicatus de Jure patronatus de Luchis sit tantum Clericalis in casu &c.

Non proposita.

TREVIREN. FRUCTUUM: Ad præcidendas controversias, quæ sæpius agitabantur inter hæredes defunctorum Canonici Ecclesiæ Collegiatae S. Florini Civitatis Confluentiæ, & novos Canonicos ob fructus Canonicatum Statuto condito anno 1588 ab Archiepiscopo Trevirensi Joanne a Schoenembergh, pluribus aliis successoribus Archiepiscopis confirmato cautum fuit his verbis, Quia sæpe orta est controversia quibusnam Canonicis, e vita migrantibus cedere adhuc debeant fructus suæ, dum viverent, Præbendæ: Ut ergo litium, & scandolorum tollantur semina, statuimus, quod Canonicus nostræ Ecclesiæ, qui ante plenum finem primarum Vesperarum residentialis Festi S. Joannis e vivis excefferit, omnibus proventibus post idem Festum obventuris carere debeat; si usque ad finem primarum Vesperarum supervixerit, quibuscumque postea tempore, mente, die, hora ipsum hunc diem Nativitatis S. Joannis Baptistæ sequentibus decesserit, integros fructus eo anno perventuros, tam in bladis, quam in vino (quotidianis tamen distributionibus, & præsentis exceptis) Capitularem etiam portionem consequatur, . Ex hoc Statuto ortam fuisse, ajunt consuetudinem plusquam centenarii temporis diuturnitate firmatam, ut si post Festum S. Joannis Canonicus aliquis decederet, defuncti hæredes portionem fructuum Canonicatus acciperent; Si Vicarius præter eam portionem, etiam fructus Vicariæ: si demum Decanus, portiones duas, nempe alteram Canonicatus, alteram Decanatus, idque præcipue observatum fuisse in obitu trium Decanorum *Finger, Hoatheim, & Senheim*, qui ante postremum ab *Ehrencron* decesserunt: Idemque observatum fuisse in obitu Canonici, qui Subdecani, Scholastici, & Custodes fuerant.

Sess. 24. c. 14. de Ref.

Obiit anno 1749. ante Festum S. Joannis Baptistæ Canonicus Decanus ab *Ehrencron*, & licet Canonicus Jaeger censuerit fructus hæredibus defuncti debitos esse, vix tamen Decanatus Dignitatem assequutus fuit, eos hæredibus denegavit ea ratione, quod statutum non de Decanis, sed de Canonicis verba faceret. Aditus ab hæredibus Eminentissimus Archiepiscopus, & Elector Trevirensis respondit statutum de Canonicis loqui, & ita accipiendum esse, non de Decanis, & fructibus Decanatus, & si qua irrepsit consuetudo, tollendam esse, ideoque constituit, quod non in præsentem tantum modernum, Dominum Decanum S. Florini concernente, sed & in singulis hujusmodi, apud cæteras Ecclesias Collegiatas suæ Archidioceseos obventuris casibus, hæredibus decedentium Decanorum de redditibus Decanalibus nihil ultra, quam pro rata servitii competere debeat, . Provocarunt hæredes ad Tribunal A. C., emissa tamen protestatione, qua declararunt eos nolle legem, quæ futuris casibus prospiciebat, impugnare, sed definitionem tantum, qua novus Decanus absolvebatur a fructibus præstandis, juxta Statutum, & consuetudinem hæredibus defuncti. Decreto tamen R. P. D. Auditoris Sanctissimi Causæ cognitio mandata fuit Eminentissimis Patribus, eaque duobus complexa Capitibus nunc proponitur, quorum alterum, cum respiciat legem latam pro futuris casibus, non impugnatur ab hæredibus defuncti Decani. Hi igitur Statuti dispositionem urgent; urgent diuturnam, & plusquam centenariam consuetudinem, quæ vicem legis obtinere debeat, præfer-
tim

tim cum Canonici omnes, atque ipse Jaeger sacramento præstito Statutorum, & consuetudinum observantiam. Urgent similia Statuta, & consuetudines aliarum Ecclesiarum Archidieceps Trevirensis, & præsertim S. Castoris Confluentia, & S. Paulini ad Treviros.

Neque obesse disputant, quod Statutum de Canonicis, non de Decanis, verba faciat, quia causa finalis in ipso Statuto expressa, *ut litium, & scandalorum tollantur semina*, cum latior sit verbis, & æque conveniat Decanis, ac Canonicis, faciat, ut Statuti dispositio Decanos comprehendat, licet verbis non expressos. Hac atque alia addunt hæredes. A Decano Jaeger, & Promotore Fiscali Curia Archiepiscopalis nihil habuimus. Dubia sunt.

- I. *An fructus secundæ portionis Canonicales ratione Decanatus assignati Canonico Decano in Collegiata Ecclesia ad S. Florinum Confluentia, & decursi a die Festivitatibus S. Joannis Baptista anni 1749. usque ad eandem diem anni 1750. debeantur hæredibus bc. mc. Decani ab Ehrencron in casu &c.*
- II. *An pro tempore futuro servanda sit ordinatio Emi Archiepiscopi, & Electoris, seu potius consuetudo in casu &c.*

Dilata ad primam Mensis Julii. In reliquis ad D. Secretarium.

Sess. 24. c. 1.
de Ref. Matr.

PANORMITANA: Post annos plurimos connubii, ex quo Filium susceperunt jam Matrimonio copulatum, perfectioris vitæ studio ducti Franciscus Pignocco, & Anna Maria Gaudecia, solemne castitatis votum emitte cupiunt, & cum neuter Claustra Monasterii ingredi possit, tum gravis ætatis annorum 67., tum habitualium, quibus laborant, agritudinum causa, habeantque ades proprias satis amplias, quas cum Filio uxorato incolunt, statuerunt Vir ad Sacerdotium ascendere, Mulier nomen dare inter Tertiarias Ordinis S. Augustini, aut alterius Ordinis. Hoc desiderium explicarunt Archiepiscopo, cui jurejurando affirmarunt, se se quindecim ab hinc annis, castam vitam duxisse. *Verisq; vocationem* per longum tempus spatium probare voluit Archiepiscopus, ac denique, cum totum esse verum ex quamplurimis fide dignis acceperit, tum quoad mores, & probitatem utriusque, cum quoad habitationem, & facultates, quibus Nobilium more vitam traducunt, & constantes esse in sua voluntate conproverit, ut recursum ad Sacratissimum Principem haberent, eisdem imposuit. Preces igitur Sacratissimo Principi nostro obtulerunt, a quo data fuit hac de re cognitio Amplissimi Patribus. Auditus fuit Archiepiscopus, a quo ea accepimus, quæ hætenus retulimus. Urgent igitur Conjuges nulli dubium esse id licere conjugibus, difficultates vero dumtaxat versari in quæstione, an in seculo, & statim seculari vir remanere possit, vel potius uterque Monasterium ingredi teneantur, & si in seculo remanere possint, an valeant in una domo habitare. Textus enim in *Can. Episcopus dist. 77. & in cap. cum sis. de convers. Conjugat.* permanentia in seculo repugnare videntur; Ait namque *cap. cum sis*, Sanctorum Patrum Constitutioni esse contrarium, ut vir uxore sua, aut uxor viro ejus non assumente Religionis habitum, debent ad Religionem transire, inde est, quod auctoritate Apostolica prohibemus, ne in Episcopatu tuo virum, aut uxorem, nisi uterque ad Religionem migraverit, transire permittas, ubi *Gloss. verbo constitutioni* alia jura congregavit.

Horum tamen jurium dispositio locum habet, ubi uxor juvenis sit, periculum adsit incontinentiæ, secus vero, ubi uxor senex sit, & conjux, qui seculo remanet, quinquagenario major sit, ut senilem ætatem ad hunc effectum constituunt communi consensu Canonistæ allati a Barbof., Anaclet. Reinsest., & Fagnan. in d. cap. cum sis, & Sanch. de Matrim. lib. 7. disput. 32. num. 16.; hoc enim casu, cum cesset quælibet incontinentiæ suspicio, satis est votum castitatis, ut uterque, vel alteruter remanere possit in seculo, ut ex

ut ex *Textu in dicto cap. cum sis*, ibi,, Verum, si ita uxor senex est, & „sterilis, quod sine suspitione possit esse in seculo, dissimulare poteris, ut „ea in seculo remanente, & castitatem promittente, ad Religionem tran- „seat vir ejusdem, & in cap. 1. cap. conjugatus cap. si uxoratus eodem tit. „de convers. conjugat., distinguunt *Gloss. in can. si quis 27 quasi. 2. verb. castimoniam*, Innocent. Hostiens. & Abbas in dicto cap. conjugatus, ubi late Fagnan. & plurimi collecti a Sanchez dicto lib. 7. disput. 39. num. 6. Cum igitur, & de utriusque conjugis consensu, & de senili eorum ætate, cum an- num agant supra sexagesimum septimum, dubitari non possit ex testificatio- ne Archiepiscopi, dissimulandum sit, neque sit requirendum, ut Claustra Monasteriorum ingredi debeant, in quæ ob gravem eorum ætatem, & habi- tuales ægritudines fortasse non reciperentur; Eademque distinctione tolli aliam difficultatem de cohabitatione in una domo, quoties enim conjuges senes sint, & absit omnis de incontinentia suspicio, satis est cubiculum se- questrare, ut ex *Textu in can. volumus dist. 81. probant itidem Hugo, Ar- chidiacon. & Turrecrem.* alique allati a Sanchez dicta disput. 39. num. 8. Si- milis equidem petitio facta fuit Sacro huic Tribunali anno 1728. in Causa Veronen., quæ numquam definita fuit, ut Eminentissimi Patres dignoscere poterunt ex *Thesaur. resol. Sac. Congregat. Vol. IV.* sed longe dissimilis ea species erat, cum ageretur de viro, qui ætatem 40. annorum, & de uxo- re, quæ 24. ætatis annum agebant, & filios habebant adhuc infantes. Con- tra vero, sequenti anno 1749., eadem postulatio probata fuit ab hoc Sacro Tribunali in *Cephaluden.*, licet Rosarius Gallo, & Antonia Federico con- juges viridioris essent ætatis Pignocco, & Gaudecia, & hæc Sacri hujus Tri- bunalis definitio probata fuit ab optimo Maximoque Pontifice Benedicto XII., cujus Apostolicæ Literæ ad Episcopum Cephaludensem proponuntur. Per- tinet tamen ad Eminentissimos Patres decernere, qua ratione respondendum sit Dubio.

An sit locus dispensationi in casu &c.

Affirmative dummodo habitent in separatis Domibus.

IMOLLEN.: Testamento, quod scripsit anno 1732. Canonicus Joseph Sylva Imolensis, hæredes esse voluit Joannem Baptistam fratrem, Elisabeth, & Juliam sorores. His deficientibus substituit Advocatum Jo: Paulum borelli, Parochos S. Jacobi, & SS. Pauli, & Donati, Archipresbyterum S. Lau- rentii, & Rectorem Collegii Societatis Jesu Imolensis (quibus in codicillis addidit alios tres Sebastianum Vespignani, Jacobum Pagni, & Clementem Morini) quos hæredes Fiduciarios nuncupavit, voluitque, ut hi redditus omnes hereditatis suæ erogarent in dotes pauperibus Puellis, dandas hac le- ge,, che comparando qualche Giovane, la quale si giustificasse attinente al „ Signor Testatore per linea paterna, o materna, debba questa, o queste „ esser sempre preferite all' altre, e se le debba assegnare di dote scudi 50.: „ non essendovi poi persone attinenti, dovranno le doti esser distribuite, „ & assegnate da dd. signori Fiduciarj ad altre povere Giovani d' Imola, „ che fossero per monacarsi, o maritarsi colla tradizione rispetto a questa di „ scudi 40. „. Hanc dotium distributionem fieri voluit secretis hæredum Fi- duciariorum suffragiis, utque dotes eæ ferrent Puellæ, quæ plurima habe- rent suffragia. Hæredibus etiam Fiduciaris aliud onus dedit duplex sepa- ratum faciendi multiplicum pro duabus separatis dotibus in perpetuum con- ferendis, altera nempe danda Puellæ piæ domus delle Donzelle d' Imola, al- tera danda Puellæ della pia Casa de Mendicanti d' Imola. Cum autem ejus hereditas magna ex parte censibus componeretur, voluit, ut si eorum sor- tes restituerentur,, per ogni capitale, che sarà restituito, siano distribuiti „ scudi dieci in elemosina a poveri da elegerli ad arbitrio de Signori Fidu- „ cjarj, e scudi venti in far celebrare tante Messe &c. lo che debba

*Sess. 22. c. 6.
de Ref.*

„ effer ripetito, e sempre eseguito, ogni qual volta saranno restituiti capitali fino al fine, ed ultimazione de medesimi. Il residuo poi di detti Capitali, e frutti rispettivamente, ogni qual volta, e fino che ve ne saranno, vuole e commanda, che sia erogato in dotare tante zitelle povere, e nubili di essa Città d' Imola da eleggerli da essi Signori Fiduciarj, Po- testatem denique fecit iisdem hæredibus Fiduciariis, si forte nollent hoc onus suscipere, alios nominandi, qui & ipsi possent iterum, & semper alios nominare, penes quos rerum hæreditariarum administratio esset, & jus nominandi Puellas.

Hoc testamento decessit Canonicus Joseph anno 1736., nec diu superstites fuerunt primi hæredes, itaut anno 1748. integra hæreditas ad hæredes Fiduciarjos pervenit. Hi secum animo reputantes opus hoc pium brevi duraturum, si quæ voluit Testator ea testamenti parte, qua de forium restitutione egit, observarentur, uno consensu statuerunt petendam esse voluntatis commutationem. Preces igitur Sacratissimo Principi nostro obtulerunt tria postulantes, *Primum*, ut ipsis liceret sortes censuum hæreditariorum, si restituantur, iterum investire, ut pium hoc opus dotium distribuendarum perpetuum sit; *Alterum*, ut his subsidiis dotalibus consulatur etiam Puellis pauperibus, quæ sunt in Ordine Civico, & Nobilium, aucta nempe quantitate illa dotium, quam Testator constituit in scut. 40., scilicet, ut fiat cumulus fructuum, ex quibus detur dos scut. 500. Puella Nobili, alia scut. 300. Puellæ in ordine Civico, & demum octo dotes scut. 50. totidem Puellis ultimi Ordinis; *Tertium* ut jus hæredis Fiduciarj perpetuum sit in hæredibus præsentium hæredum Fiduciariorum, qui Laici sunt, id præcipue requirente natura pii operis, si fiat perpetuum. Data fuit de hac postulatione cognitio Amplissimis Patribus. Auditus Episcopus, commutationem voluntatis, quam hæredes Fiduciarj postulant, indulgendam censuit, ut perpetuum fiat beneficium, quod Testator *temporaneum forsan inconsulto* statuerat, utque consulatur paupertati Puellarum Ordinis Civicum, & Nobilium, cum, Puellis egenis infimæ conditionis satis consultum sit a pluribus Locis Pii familia subsidia quotannis tribuentibus: *contra vero* cæteris Puellis honestæ, & nobilis conditionis nec unum subsidium ejusmodi tribuendum reperitur; *servandam tamen esse, ait, quantum fieri potest Testatoris voluntatem, & ideo putavit*, ex annuo fructu partem aliquam annuatim in celebratione Missarum pro suffragio animæ Testatoris, videlicet unius Missæ qualibet hebdomada erogandam esse, & aliam partem scut. 20. uno quoque anno distribuendam partim in egenorum, partim in carceratorum subsidium. *Hinc non probat quantitatem, quam in dotes distribuendas statuerunt hæredes Fiduciarj, sed distribuendas credit*, habito respectu ad statum hæreditarium, scilicet scut. 400. pro Nobilibus, pro Civibus scut. 200., ac pro cæteris infimi generis scut. 50. data prælatione Puellis Testatori conjunctis. *Addit, ut ea sint*, sive in Domino, sive sæculo nubant, infra terminum unius anni tribuenda, quo termino transacto, alteri Puellæ ejusdem gradus, si non nubant, assignari debeant, & fructus interea deponantur, ut, si qui remaneant, completo subsidio, cæterisque piis operibus satisfactis, uniantur alijs sequenti anno exigendis. *Demum in ea fuit sententia, ut jus Fiduciæ ad descendentes ex hæredibus Fiduciariis Laicis præsentibus transeat, ea tamen conditione*, dummodo approbatio Episcopi concurrat, cui cum facillime eorum qualitates innotescant, num approbatio, vel reprobatio conveniat, tuto sciet, ac tali methodo Testatoris menti satisfiet, qui dignos, & capaces eligi voluit.

Hæc Episcopus, cujus sententia, qua parte discors est a postulationibus, cum non placuerit hæredibus Fiduciariis, hinc in eorum Libello postulant commutationem voluntatis Testatoris, sed disputant contra ea, quæ ab Episcopo proposita sunt. Videant igitur Eminentissimi Patres.

Negative in omnibus.

SULMONEN. CANONICATUS THEOLOGALIS: Cum vacasset anno 1750. Canonicatus, & Præbenda in Ecclesia Cathedrali Sulmonensi, Episcopus, qui eo tempore Romæ erat animo reputans Summorum Pontificum, & Conciliorum Constitutionibus cautum esse, ut in Ecclesiis Cathedralibus Præbenda constitueretur, & deputetur pro Lectoribus Sacræ Theologiæ, qui Sacram Scripturam exponant, & interpretentur per se ipsos, si idonei fuerint, alioquin per idoneum Substitutum ab Episcopis eligendum, statuit hanc vacantem Præbendam constituere pro Lectore Sacræ Scripturæ, quo Cathedralis Ecclesia sua carebat. Collato igitur consilio cum R. P. D. Datario, nam Canonicatus illius collatio ad Datariam Apostolicam pertinebat, ita res composita fuit, ut Canonicatus cum onere Læctionis Sacræ Scripturæ conferretur. Canonicatum hunc obtinuit Sacerdos Carolus Ferri, & in Literis Apostolicis hæc diserte expressa fuerunt, Attento, quod in primò dicta „ Ecclesia, ut asseritur, Canonicatus, & Theologalis nuncupata Præben- „ da hæcenus ininime erecti, & instituti fuerunt, volumus. quod Tu, quam- „ diu Canonicatum, & Præbendam prædictas obtinueris, absque tamen „ onere suscipiendi gradum Magisterii in Theologia, ad Læctionem, expo- „ sitionem, & interpretationem Sacræ Scripturæ tenearis, prout Canonica- „ tus, & Præbendas Theologales aliarum Ecclesiarum Cathedralium obti- „ nentes ex Concilii Tridentini decreto obligati sunt. *Literas hæc Apostolicas exhibuit Carolus Vicario Generali, petiitque earum exequutionem. Vicarius decrevit fore, & esse debitæ exequutioni demandandas, juxta ipsarum seriem, & tenorem, & signanter cum onere læctionem, expositionem, & interpretationem Sacræ Scripturæ statim temporibus peragendi ad formam Sac. Concilii Tridentini.*

Sess. 5. cap. 1.
de Ref.

Prædie vero, quam Carolus Canonicatus possessionem acciperet, protestationem emisit, qua declaravit Canonicatum non habere redditum annum scut. 60 monete Romanæ, qui pro congrua Theologalis Præbendæ constitutus fuit ab Optimo, Maximoque Pontifice Benedicto XIII. in Constitutione sua, cujus initium est *Pastoralis officii* edita post Concil. Roman. num. 2. ideoque protestatus est *di non esser egli tenuto frattanto all' adempimento del d. polo*, nec nisi hac ratione, pactoque Canonicatus possessionem accipere velle. Vicarius Generalis, audita hac protestatione, eum a possessione Canonicatus repulit, donec de implendis oneribus quæ in Literis Apostolicis erant, obligationem emitteret, & de ejus protestatione decrevit *haberi eam rationem, qua de jure habenda erat*. Certiorem fecit Episcopus hac de re R. P. D. Datarium, qui respondit Carolum ab agnito onere nulla ratione sese excusare posse. Episcopus igitur Canonicatum hunc in Theologalem erexit, ea addita lege, ut materia Sacræ Scripturæ a Canonico exponenda eligi deberet ab Episcopo, utque Canonicus Theologus per se ipsum onus hoc implere deberet, neque alterum posse substituere. Appellavit Carolus tum ab erectione Canonicatus hujus in Theologalem, tum a Decreto Vicarii Generalis, & preces obtulit Sacratissimo Principi nostro, quibus narravit defectum reddituum, postulavitque, ut donec unione beneficiorum non fieret redditus ille in Constitutione Benedictina præfinitus, ipse ad læctionem, & interpretationem Sacræ Scripturæ compelli non posset, utque interim Canonicatus possessionem posset accipere; facta vero unione simplicium Beneficiorum, pervenitque redditu ad constitutam quantitatem, postulavit, ut in ejus esset potestate electio materiæ exponendæ, utque ei liceret alium substituere ex legitima causa.

Data fuit de hac postulatione cognitio Amplissimis Patribus, & cum interim

obiisset Episcopus, auditus fuit Vicarius Capitularis, qui, ut ei mandatum fuerat, rem detulit ad Capitulum. Respondit Capitulum difficultatibus, quas moverat Carolus in precibus, & dispunctis omnibus partitis, diligentissimo calculo monstravit primos decem Canonicos percipere annuos ducatos 69. 80., reliquos vero duos percipere annuos ducatos 67. 41., præter alios „ incertos in prædictis summis non computatos, & præter distributiones, „ quas Canonicus Theologus percipere in summa ducatorum septem, veluti „ præfens esset statutis anni Festis ad lectionem addictis, *quæ Vicarii verba „ sunt, qui addit sententiam suam his verbis*, licet Constitutio Benedicti- „ na exposcat pro Canonico Theologo Præbendam sc. 60., nihilominus Præ- „ bendam ducatorum 60. hujus Regni, quæ ipsi Carolo obveniret, tenuis „ quidem, aut insufficiens æstimanda non erit, attenta potissimum quali- „ tate Loci, quæ in aliis casibus est regula ad congruam vitæ sustentatio- „ nem, „ . Causa igitur omnis IV. Capitibus collecta fuit, & disputat Ca- „ pitulum contra Carolum teneri eum ad implendum onus lectionis, licet red- „ ditus non sint in summa a Constitutione Benedictina constituti; Materiam Sacræ Scripturæ exponendam non esse a Canonico Theologo eligendam, sed ab Episcopo, neque posse eundem Canonicum eligere Substitutum, sed teneri per se ipsum Sacram Scripturam interpretari. A Carolo nihil habuimus. Dubia sunt.

- I. *An provisos cum onere explicandi Scripturam Sacram appposito in Literis Apostolicis teneatur tale onus implere, quatenus redditus Canonica- tus non ascendant ad congruam, & quatenus negative.*
- II. *An congrua supplenda sit juxta quantitatem ducatorum, vel scutorum sexaginta moneta Romanæ, deductis oneribus in casu &c.*
- III. *An materia Sacræ lectionis sit in arbitrio Canonici Theologi, seu potius designanda ab Ordinario in casu &c.*
- IV. *An Canonicus Theologus possit eligere Substitutum, seu potius teneatur semper per se ipsum ad applicationem Sacræ lectionis in casu &c.*

Ad primum affirmative, & amplius. In reliquis audiat novus Epi- scopus.

Die Sabbathi 17. Junii 1752.

Sess. 23. c. 12. de Ref. **B**ISUNTINA DISPENSATIONIS: Rogamus Eminentissimos Patres, ut *Folium Congregationis habitæ die 15. superioris Mensis Aprilis iterum consulant, cum ea die rescriptum fuerit huic Causæ: Dilata, & scribat Defensor Ordinis: Implevit hic munus suum, ideoque nunc idem Dubium proponitur.*
An sit locus dispensationi super voto continentie in casu &c.

Negative.

Sess. 22. c. 8. de Ref. **B**ARCHINONEN. CAPPELLANIÆ: Dedimus speciem omnem, & rationes hujus Causæ in *folio Congregationis habitæ die 6. transacti Mensis Maii*, sed causa ea die proposita non fuit: cum nunc proponatur, poterunt Eminentissimi Patres, repetita *illius Folii* lectione, dubium expedire.
An sustineatur fundatio Cappellanie facta a quondam Magdalena Ferrar, in casu &c.

Negative, & ad mentem.

NARNIEN. Proposita fuit hæc Causa in *Congregatione* habita die 15. transacti Mensis *Aprilis*. Tria erant ejus Capita, I. An sint alternative celebranda Officia generalia cujuslibet Mensis tum in Ecclesia Collegiata S. Michaelis Archangeli, tum in altera S. Nicolai in casu &c. II. An celebratio Officiorum occasione obitus alicujus ex Confratribus sit facienda, in posterum in Ecclesia Parochiali cujuslibet respective defuncti in casu &c. III. An redditus superex tantes Societatis Sanctissimi Suffragii applicari possint in solum commodum Ecclesiæ S. Nicolai, seu potius proportionabiliter etiam in commodum, & necessitatem Ecclesiæ Parochialis S. Michaelis Archangeli in casu &c. Respondit his Sacrum Tribunal: Ad I. & II. Affirmative: Ad III. Applicandos esse juxta Institutum Societatis, Retractari hanc definitionem postulant Capitulum, & Sodales Parochiani Ecclesiæ S. Nicolai, ideoque respondendum nunc est.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Dilata ad sequentem.

TRANEN. DISTRIBUTIONUM: Causæ hujus species, & rationes, quibus Canonicus Jo: Laurentius Palumbus sibi deberi credidit quotidianas distributiones, Choro licet abesset, habentur in *Folio Congregationis* die 12. Septembris anno 1750., quod publici juris factum fuit Vol. XIX. *Theaur. Resol. Sac. Congregat.* Dubio, quod proponebatur: *An constet de legitimo impedimento abessendi a Choro, itaut debeantur distributiones quotidianæ in casu &c.*: respondit Sacrum Tribunal: *Affirmative onerata conscientia Oratoris*: ut in eodem Vol. XIX. *Thef.* Iterum audiri postulavit Capitulum, & in *Congregatione* habita die 13. Martii anno 1751. proposito Dubio: *An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.*: censuerunt Eminentissimi Patres faciendum esse periculum de veritate eorum, quæ a Canonico Palumbo proponebantur, ac responderunt: *in decisio ad annum, & Archiepiscopus mandet suppleri Lectiones Sacræ Scripturæ sumptibus Canonici Palumbi*, ut in *Theaur. Resol. Sac. Congreg. Vol. XX.* Intra hoc anni spatium Canonicus Palumbus repetitis ictibus fortis Apoplexiæ percussus fuit, quæ signa reliquit in ore distorto, ut assiduis pharmacis vitam tueri debeat. Postulat igitur nunc, ut Eminentissimi Patres ad priorem redeant sententiam, itaut & Choro abesse possit, & distributiones quotidianas percipere. A Capitulo nihil habuimus. Dubium est.

An sit standum in primo, vel secundo loco decisio, seu quomodo sit providendum in casu &c.

Pro gratia ad biennium firma remanente obligatione supplendi per substitutum lectiones Sacræ Scripturæ sumptibus propriis.

TERRACINEN., SEU SETINA TAXÆ: Collegium, seu, ut vocant, Seminarium in Civitate Setinæ pro unaquaque Diocesi Setina, Privernati, & Terracineni erectum, cum neque opibus necessariis, neque ædibus fixis potiretur, e situ & squallore, in quo jacebat, eductum fuit providentia optimi Principis Benedicti XIII., & largitate Petri Marcellini Corradini S. R. E. Cardinalis Amplissimi; hic enim non levem pecuniarum vim contulit in emptionem & ædificationem ædium, quæ tamen imperfectæ remanserunt, pluribus necessariis partibus deficientibus, quæ ut perficiantur, summam exposcunt scut. 800. Pontifex autem Visitatorem Apostolicum deputavit Episcopum Montis Alti, eique specialem mandavit jurisdictionem, ut juxta Tridentini decretum, & Constitutionem ejusdem Pontificis, cujus initium est *Credite Nobis*, quæ impressa est post Concilium Romanum num. 27. Taxam constitueret. Implevit Visitator mandata, & Taxam constituit super fructibus omnium bonorum Ecclesiasticorum, quæ in illis tribus Diocesis

Sess. 25. c. 4. de Ref.

Sess. 24. c. 12. de Ref.

Sess. 23. c. 18. de Ref.

libus sita sunt ad rationem scut. 3. Hæc Taxa ab eodem Summo Pontifice, prævio voto Sacri hujus Tribunalis, confirmata fuit suo Breui munito clausula *sublata*, & Decreto *irritanti*. Inter eos, qui Taxæ huic subiciebantur, erat Abbas Commendatarius S. Mariæ *Fosse Noæ*, & Monasterium ac Monachi Ordinis Cisterciensis ejusdem nominis S. Mariæ *Fosse Noæ* Civitatis Priveri. Pluries requisiti fuerunt Monachi, pluries rogatus fuit tum defunctus Abbas Commendatarius, tum præfens R. P. D. Innocentius de Comitibus, ut Taxam solverent, sed cum urbana omnia officia in irritum semper cessissent, qui nunc Ecclesiis illis præest, Episcopus, petente Seminario œconomio, redditus Abbatiae sequestrationi subjecit; Sed adito a R. P. D. Abbate Commendatario Tribunalis Signaturæ Justitiæ, cognitio Causæ data fuit Eminentissimis Patribus, & nunc Seminarium tum contra Abbatem Commendatarium, tum contra Monasterium rationes suas proponit.

Urget igitur neque Abbatem Commendatarium, neque Monachos audiri posse adversus Taxam ob resistantiam clausulæ *sublata*, & Decreti *irritantis*, quibus Summus Pontifex usus est; Urget eos, etiamsi audiri possent, nihil juris proponere, unde injustitia Taxæ probari queat: Duram Seminarium pauperiem apertam fuisse visitationis tempore, & nunc apertam esse: neque enim proprias aedes habebat, neque redditus, quibus Alumnos, Magistros, Rectorem, Oeconomum, aliosque Ministros sustentaret: Nunc autem imperfecta Fabrica, angusta sunt omnia, deficiunt scholæ, horrea, reconditoria, licet numerus Alumnorum 17. initio constitutus, autoritate hujus Sacri Tribunalis redactus fuerit ad 12.; redditus denique annui superantur ab impensis necessariis: nihil igitur esse, quod ab Abbate Commendatario, & Monachis vitio verti possit Visitatori Apostolico, cum necessitas pateat, nihil esse, quod vitio verti possit, si Taxam constituit in scut. 3. diserte siquidem in „ dicta Constitutione Creditæ nobis *certum fuit*, ut ejusmodi Taxa juxta Locorum qualitatem respondere debeat summæ scutorum trium pro „ centenario proventuum Beneficii, & si necessitas urgeat, augeatur etiam „ ad summam scutorum quinque pro centenario „ . Neque audiendum esse Abbatem Commendatarium, si forte excipiat erratum fuisse a Visitatore Apostolico, qui redditus Abbatiae constituit in annuis scut 4600. cum ad hanc summam non ascendant, & detrahi debeant annuæ pensiones, & redditus illi, qui colliguntur ex bonis in Regno Siciliae sitis: Nam sibi imputare debuisse defunctum Abbatem, si notulam juratam tradere renuit, unde coactus fuit Visitator eam summam sequi collecta ex diligenti Inquisitione.

Pensionem non esse detrahendam, quia Abbas Commendatarius retinere potest ratam Taxæ, quæ præstanda esset a Pensionariis; quod si Pensiones, rata illa non deducta, solutæ fuerunt, poterit Abbas contra Pensionarios agere, ut tradit Card. de Luca de *Pensio. disc. 19. num. 5. & 14. disc. 31. num. 8. & disc. 33. num. 4* rectissime quoque habitam fuisse rationem a Visitatore Apostolico de redditibus Abbatiae, qui in Regno Siciliae colliguntur, cum bona Siciliae sint membra, & grancia Abbatiae, & ad effectum Taxæ spectari debeat Locus, ubi est Ecclesia cum Titulo, ut tradunt Barbof. de *offic. Episc. par. 3. alleg. 77. num. 9. & in Summ. Apostol. decis. collect. 668. num. 11. Ventrigl. in Prax. part. 2. tit. de Seminar. annot. 29. §. unic. num. 28. & definivit hoc Sacrum Tribunal in *Amalbitana* 1. Junii 1565. in *Coputaquen.* 23. Junii 1588., & nuper in *Tarentina* Taxæ toties proposita. Denique contendit Seminarium teneri Abbatem Commendatarium, & Monachos ad solutionem Taxæ a die, quo imposita, & constituta fuit; neque posse Abbatem Commendatarium excipere se non teneri nisi a die, qua possessionem Abbatiae nactus fuit, quia, cum fructus, & redditus Abbatiae ad formam Taxæ præstari deberent Seminario, hoc actionem habet realem, qua omne suum creditum exigit ex bonis hypothecæ huic obnoxiiis, prout ut accidit in collectis præteritis, & non solutis, quæ exigi possunt a præfenti posses-*

fore bonorum, itaut Abbas Commendatarius agere teneatur contra defunctum Abbatem, ejusque hæredes, neque excusari possit negligentia Ministrorum Seminarii, qui defunctum Abbatem non urserunt, cum nemo ignoret ex negligentia Ministrorum Seminarii nullum eidem detrimentum inferri potuisse. Longe minus excipi posse a Monasterio & Monachis de exemptione a solutione Taxæ ex verbis ejusdem Constitutionis, „ Creditæ Nobis: Declarantes ab „ ea exemptos esse debere Regulares pro iis tantum Beneficiis, vel fructibus, quorum ratione ipsis Apostolica Sedes diserte, & ex causa vere, ac „ proprie onerosa indulgit, ut ab onere Taxæ pro Seminario exempti sint „ quia ipsi redditus, quos habent, possideant ex causa onerosa congruæ portionis eidem assignatæ in actu Commendationis Abbatæ ex Apostolica providentia Leonis X. in Concilio Lateranensi V. anno 1514., quam confirmavit S. Pius V. Constitutione sua lata anno 1570. Nam, cum hanc eandem exceptionem Monachi proposuerint anno 1729., oblatis precibus eidem Optimo Principi Benedicto XIII., a quo data fuit Cognitio Sacro huic Tribunali, rejecti fuerunt. Hos quoque Monachos queri non posse de quantitate reddituum, quos ex bonis percipiunt, constituta a Visitatore Apostolico, quia imputare sibi debeant, si notulam juratam non tradiderunt, præsertim, cum ex his, quæ proponuntur, pateat eos longe uberiores habere redditus, quam Visitator censuerit. Hæc atque alia Seminarium. Neque ab Abbate Commendatario, neque a Monasterio, & Monachis libellos jurium habuimus. Duo sunt Causæ Capita.

- I. *An Taxa impostita favore Ven. Seminarii sustineatur in casu &c. & quatenus affirmative.*
- II. *An, & in qua summa, & a quo die illa debeatur in casu &c.*

Dilata ad secundum, & ad D. Secretarium pro subscriptione novi Dubii.

NEAPOLITANA DISPENSATIONIS. Grave, ut ipse asserit, Patris imperium ferre non valens Thomas Innicus Caracciolus Filius Ducis Martinæ Votum emisit suscipiendi statum Regularem in Ordine Carmelítico, ductusque, ut ipse pariter asserit, odio in Patrem omnia bona, juraque sua donavit partim Monasterio S. Mariæ de Vita Ordinis Carmelitarum Excalceatorum Civitatis Neapolis quod ingredi constituerat, partim Capitulo Terræ Martinæ, partim denique Sodalitio S. Mariæ de Monte Carmelo, & post hanc donationem Monasterium ingressus est, a quo tamen post octo Menses discessit, & Regularis illius Ordinis vestes abiecit, sæcularibus susceptis, quod asperum illud vivendi genus ferre non posset sine vitæ suæ periculo, cum tenui, ac pene juncea sit vaietudine. Egressus Monasterio, impetravit suppresso, ut fieri solet, nomine, a Sacra Pœnitentiaria dispensationem a voto, petitaque, atque impetrata a Curia Metropolitana Neapolis absolutione a jurejurando, actionem movit contra Donatarios, qua petebat nullam atque irritam declarari, quam fecerat, donationem. Hac lite pendente, cum advertisset actioni suæ impedimento esse votum, quod emiserat, postulavit aperto nomine ab hoc Sacro Tribunali dispensationem. Auditus fuit de hac postulatione Nuncius Apostolicus, qui acta refert judicialia in suo Tribunali, quibus Sacerdos Thomas Innicus Caracciolus nullam, irritamque donationem dicebat. Vocati fuerunt in jus Donatarii, sed post triennium nullus adhuc venit. Causa nunc igitur proponitur, & plura congregat Caracciolus in suo libello, quibus probat esse locum dispensationi. An vero quæ habet ex facto, probentur, judicium erit Eminentissimorum Patrum, a quibus expediendum est Dubium.

An sit locus dispensationi a voto Religionis in casu &c.

Consulendum Sanctissimo pro dispensatione voti Religionis tantum, & quoad donationes utatur Jure suo coram suis Judicibus.

CA-

*Sess. 22. c. 5.
de Ref.*

CASTRIMARIS SERVITII CHORI : Cum species omnis hujus Cause, & rationes, quæ in ea sunt, late deductæ fuerint in *Folio Congregationis habitæ die 30. Julii anno 1735.*, quod in lucem hominum editum fuit *Vol. VII. Thesaur. Resolut. Sac. Congreg.*, abstinemus hic ab iis repetendis, ne adum agamus, rogantes dumtaxat Amplissimos Patres, ut *Folium* illud consulant, ex quo noscent Episcopum Castrimaris Sacrum hoc Tribunal adiisse, narrando Capitulum Cathedrali suæ Ecclesiæ ita servitium præstare, ut decem tantum unaquaque hebdomada etiam Adventus, & Quadragesimæ per Turnum, seu *Tertiariam* Choro, Sacrisque Functionibus interessent, ideoque rogabat, ut huic malo remedium aliquod pararetur: rescripsit Sacrum Tribunal die 6. Februarii anno 1734., Scribatur Episcopo, ut servari faciat dispositionem Sacri Concilii Tridentini, non permittendo vacationes ultra tres, Menses, ita tamen etiam, ut Canonici iis frui nequeant tempore Adventus, & Quadragesimæ, aliisque excipi solitis juxta alia decreta, & duæ, saltem ex tribus partibus semper Choro intersint. *Auditi fuerunt post hoc rescriptum Canonici, & dicta die 30. Julii anno 1735. proposito Dubio: An sit standum vel recedendum a decisis: responsum fuit: In decisis, sed ex gratia indulgendum esse, ut inservire possint per mediarias ad formam rescripti in Cathacen. servitii Chori 5. Septembris 1699., ut in eodem Vol. VII. Thes.*

Parvere Canonici, sed inde experientia compertum est negligi magis servitium Ecclesiæ, quia, cum in ea nullæ sint Præbendæ, & omnis redditus dividatur per distributiones quotidianas, portio vero, quæ unicuique obvenit, vix attingat annuos ducatos triginta, divisa distributione hac tenui inter plures per *Mediariam* servitium præstantes, ita redditur exigua, ut Canonici eam spernant, neque Choro intersint. Capitulum itaque hoc malum advertens opportunam accepit occasionem, qua Episcopus, qui nunc Ecclesiæ illi præest, ad Visitationem Sacrorum Liminum accessit, precepsque obtulit Sacratissimo Principi nostro, quibus postulabat, ut injungeret, servitium Chori in diebus Dominicis, & Festivis de precepto, ac toto tempore Quadragesimæ per *Mediariam*: in diebus solemnioribus omnes in corpore, & in reliquis diebus serialibus per *Tertiariam*,. Data fuit de hac postulatione cognitio Amplissimis Patribus, auditusque Episcopus probavit omnia, quæ a Capitulo proponebantur, censuitque distributioni huic auscultandum. Causa nunc proponitur, & Capitulum libello suo ea repetit, quæ dudum proposuerat anno 1735., novaque monumenta addit inde reperta. Dubium igitur proponitur.

An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 30. Julii 1735. in casu &c.

Prævio recessu a decisis teneri ad servitium Chori juxta votum Episcopi addito etiam tempore Adventus.

Die Sabbathi 8. Julii 1752.

ROMANA SUBSIDIORUM DOTALIUUM : Species omnis hujus Cause late expressa fuit in *Folio Congregationis habitæ die 6. superioris mensis Maji*: sed, petente dilationem Sodalitio Sanctissimæ Annuntiatae, definita non fuit, rescripsitque Sacrum Tribunal *Dilata*. Nunc igitur proponitur, & ex his, quæ in eodem *Folio* proposita fuerunt, & nunc a Sodalitio proponuntur, poterunt Amplissimi Patres Dubium expedire.

An quantitas dotium debitarum Sororibus de Rubeis sit nunc taxanda, & in qua summa, siue nubant in Domino, siue in seculo in casu &c.

Ad Eminentissimum Præfectum cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis juxta mentem.

TER-

TREVIREN. FRUCTUUM : Data fuit hæc Causa in *Folio Congregationis* *Sess. 24. c. 12. de Ref.* habitæ die 20. ejusdem mensis Maii . Cum autem Decanus Jeger , & dilationem postulare , & mutationem quarundam vocum , quæ erant in *primo Dubio* , Sacrum Tribunal rescripsit *Dilata ad primam Mensis Julii , & in reliquis ad D. Secretarium* . Obsequimur itaque imperio Eminentissimorum Patrum Causam dantes , cujus primum Dubium ita nunc conceptum est levissima mutatione .

- I. *An fructus , & redditus Decanales decursi , & maturati a die Festivitatæ S. Joannis Baptiste anni 1749. usque ad aliam diem ejusdem Festivitatæ subsequenti anni 1750. debeantur hæredibus Decani ab Ehrencron interim defuncti , sive potius debeantur ad ratam præstiti servitii , & temporis vitæ .*
- II. *An pro tempore futuro servanda sit ordinatio Emi Archiepiscopi Electoris , sive potius consuetudo in casu &c.*

Ad I. Affirmative ad primam partem , negative ad secundam . Ad II. Dilata , & proponatur citato Capitulo .

NARNIEN. Causa hæc , quæ tribus collecta Capitibus proposita fuit , & definita in *Congregatione* habitæ die 15. superioris mensis Aprilis , iterum data fuit in *Folio ultimæ Congregationis* habitæ die 17. transacti mensis Junii , sed cum Parochiani Ecclesiæ S. Nicolai dilationem postulassent , rescripsit Sacrum Tribunal *dilata ad sequentem* . Damus igitur eam , ut Eminentissimi Patres respondeant . *Sess. 25. c. 4. de Ref.*

An sit standum , vel recedendum a decis in Casu &c.

In decis , & amplius .

LUNEN. SARZANEN. DISPENSATIONIS : Dedimus hanc Causam in *Folio Congregationis* habitæ die 31. Julii transacto anno 1751. , quod in lucem hominum editum est in *Thesaur. Resol. Sac. Congreg. Vol. XX.* Dubio quod erat : *An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione in casu &c.* respondit Sacrum Tribunal *negative* . Post hæc Joannes Pellegrini novas preces obtulit Sacratissimo Principi nostro , qui Causæ rationes audire voluit . Relatione facta , Princeps Optimus die 1. Septembris eodem anno 1751. postulationem Joannis Pellegrini rejecit . Data tamen iterum fuit cognitio Sacro huic Tribunali , & Amplissimi Patres , repetita lectione *Folii illius Congregationis* diei 31. Julii , respondere debent . *Sess. 22. c. 5. de Ref.*

An sit standum , vel recedendum a decis in casu &c.

In decis , & amplius .

ROMANA : Testamento , quod Romæ scripsit anno 1744. , & quo decessit Annibal Bertonius Civis Faventinus hæredes instituit , il Ven Convento , e RR. Religiosi di S. Marcello di Roma cioè per la metà libera , & assoluta senza alcun peso , fuor che d' un Anniversario nel giorno della mia morte , & in perpetuo , e nell' altra metà eredi Proprietarii li figli de' figli de' miei nipoti Francesco , e Gio: Battista Bertoni con gl' altri figliuoli del Signor Giuseppe Antonio mio Fratello: *Codicillis vero hæc addidit* , comanda , che in quanto alla metà dell' eredità in detto suo Testamento lasciata al Ven. Convento di S. Marcello di Roma , quale intendeva d' averla alli medesimi RR. Padri lasciata ad intuito , e venerazione , che esso Signor Codicillante dice d' averli avuta , & avere verso il Beato Filippo Giacomo Bertoni della stessa Religione nel Convento di Faenza sua Patria , che perciò di detta metà d' eredità debbano detrarsene scudi 1500. , quali debbano mettersi a multiplico , ad effetto con il frutto di quelli

„promovere, e profeguire la Causa di Beatificazione, e Canonizzazione di „detto Beato „Defuncto Testatore, adita fuit ab hæredibus ejus hæreditas cum beneficio Legis, & Inventarii. Inde ope Periti Judicialis formatus fuit status hæreditarius, venditilque mobilibus, solutisque debitis, ac legatis, facta fuit inter hæredes divisio in duas partes, obtigitque cuique in tot Locis Montium summa sc. 1148. 47., cum hæreditas ascenderet ad sc. 2297. relictis indivisis uno, alteroque hortis in Civitate Faventia, quorum usufructum Testator legaverat Catharinae Bertoniae, & paucis quibusdam creditis hæreditariis incertis tamen, & liti obnoxiiis.

Ex his agnoverunt Patres S. Marcelli portionem hæreditariam, quam acceperant, integre absorptam iri a multiplico sc. 1500., itaut non solum hæreditaria institutio inanis, atque inutilis evaderet, si multiplicum implendum esset, sed Anniversarium quoque in auras, ceu fumum abiret. Preces igitur obtulerunt Sacro huic Tribunali, quibus petebant, ut Eminentissimi Patres consulerent eorum indemnitati, & voluntati Testatoris, qui de facultatibus suis amplius, quam in iis esset, speraverat, & postulabant, ut ex dicta summa scut. 1148. detrahere possent quartam ex lege Falcidia in quantitate scut. 382. 82., inde ut constitueretur pro fundo Anniversarii Locus Montis scut. 127., quod reliquum est hæreditatis nempe scut. 638. 67. esset pro multiplico, quod etiam augendum esset pretio hortorum, & creditorum, si qua vindicari poterunt, quæ, ut diximus, indivisa sunt hæcenus. Rogatus fuit Eminentissimus Protector Ordinis, ut de his precibus animi sui sententiam proferret, quam rem exequutus est docta Epistula, qua censet precibus esse annuendum, quia licet e Legatis Piiis Falcidia non detrahatur, id tamen locum non habeat, ubi Locus Pius hæres sit, ut placuit *Abbat. in cap. in præsentia num. 37. de probat. Peregrin. de fideicomm. artic. 3. num. 69. Fontanell. de pact. nupt. claus. 6. glos. 3. num. 44. part. 5.* aliisque, præsertim, cum Legatum Pium majus est hæreditate, ut differit *Tondut. resol. civil. cap. 13. num. 10.*, & legatum multiplici collatum sit in tempus remotum, cum de Canonizatione B. Philippi Jacobi Bertoni agi non possit, nisi post similes alias Causas ejusdem Ordinis. Illud etiam accedere, quod, si secus fiat, inutilis esset institutio scripta in parte hæreditatis, quam Testator dare voluit libera, ed assoluta, senza alcun peso. De Anniversario non esse dubitandum, cum hoc præferri debeat multiplico: non aliam igitur esse rationem exequendi voluntatem Testatoris, quam eam, quæ a Patribus proponitur. Hæc Eminentissimus Protector: eadem urgent Patres in libello. Respondere igitur debent Eminentissimi Patres.

An, & quæ portiones detrahendæ sint super medietate hæreditatis relictæ ab Annibale Bertoni Patribus, & Conventui S. Marcelli de Urbe tam pro hæreditate ejusdem libere tangente, quam pro Legato cum onere perpetuo Anniversarii, quam pro multiplico pro Canonizatione Beati Philippi Jacobi Bertoni ab eodem Testatore demandato, & super eadem medietate hæreditatis detrahendæ in casu &c.

Esse locum detractiōni unius loci montium S. Petri pro Anniversario.

Sess. 25. c. 13. de Ref.

AUXIMANA, SEU RECINETEN. FUNERUM; Parochia Montis Casiani in quinque partes divisa est, quam Incolæ vocant *Senaiides*: quo majori hæc Senaiides spatio distant ab Ecclesia Parochiali, sueverunt Parochi in elatione corporum hominum mortuorum exigere stipendium majus, ut quæ longius distat Pars seu Senaiides, præstet obulos quinquaginta, quæ paulo minus distat præstet quadraginta, atque ita reliquæ: id servatum fuit semper, sive efferrentur corpora, ut ad Ecclesiam Parochialem irent, sive ad Ecclesias Regularium. Diuturnam hanc consuetudinem mutavit primus, qui nunc Parochiam illam obtinet, Sacerdos Annibal Luzzioli, qui arbitrato suo stipendium illud auxit semper, cum corpora efferenda essent, quæ accumulabantur in Ecclesiis Regularium, ac præsertim in Ecclesia PP. Reformato-

matorum S. Francisci Terræ Forani; excessit autem plurimum in funere Jo: Baptista Cherubini, qui in eadem Ecclesia tumulari voluit, exegit enim ab hæredibus defuncti julios viginti, & candelulas ultra quartam funerariam; hinc Patres putantes id ea ratione ab eo fieri, ut homines ab electione sepulture in Ecclesiis Regularium, & præsertim illa S. Francisci Terræ Forani revocentur, maxime cum rudibus illis, & imperitis viris metum incusserit solvendi vesticigalis pro translatione corporis mortui ad Terram illam; rem omnem detulerunt ad Episcopum Recinetensem, qui censuit excessum fuisse a Parocho, eumque damnavit ad restituendum id quod plus debito exegerat. Non paruit decreto Episcopi Parochus, imo non sua tantum, sed etiam Publicanorum Jura tueri voluit, re ad hoc Sacrum Tribunal delata.

Explorati Juris est vetitum esse Parochis plus exigere pro elatione corporum mortuorum, cum condiuntur in Ecclesia Regularium, quam exigent, si condienda essent, & tumulanda in Ecclesia Parochiali. Nodus igitur, & caput rei est, an idem jus servandum, custodiendumque sit, ubi Regularium Ecclesiæ longiori distent itinere, quam Parochialis. Idem Jus esse servandum disputant Patres, qui negant Parochos longioris itineris causa majus stipendium petere, atque exigere posse ab hæredibus defuncti, ut definitivè Sacra hæc Congregatio in *Trojana Funerum 7. Maii 1701. ad VII. Dubium* ut in *Libro LI. Decret. & seqq.* & altera Episcoporum, & Regularium consultationibus proposita in *Luceriana Funerum 22. Septembris 1702. apud Ursayam. tom. 1. par. 2. discept. 28. num. 93. & seqq.* præsertim cum hæc vicinorum locorum consuetudo sit, licet Ecclesiæ Regularium, ad quæ a Parochis corpora tumulanda comitantur, majori distantia sint, quam Ecclesia S. Francisci Terræ Forani, quæ vix distat passibus 750. Ita siquidem Macerate servatur, ita in Villa Avenalis, ita in Villa Capitis Rivi, ita in altera Traviggiani, & aliis. Ita igitur ex Juris dispositione, & ex finitimorum locorum consuetudine servandum esse a Parocho Montis Cassiani, qui si neque Juris, neque consuetudinis dispositionem servavit, si plus debito exegit, si Episcopo parere noluit, cogi debeat, ut indebitum restituat. Neque ob translationem cadaverum e Monte Cassiano ad Terram Forani in Ecclesia Patrum Reformatorum vesticigal ullum esse solvendum; quidquid enim a quibusdam dubitatum fuerit, uno consensu nunc esse receptum, ut nullum pro hac translatione vesticigal solvatur *Lara de Annivers. & Cappell. lib. 1. cap. 25. per. tot. Amostaz. de Caus. Piis tom. 2. lib. 6. a num. 40. ad 44. Card. de Luca de regal. disc. 166. per tot.*, qui refert ita definitum a summo Pontifice Alexandro VII. idem habet *Ursaya Instit. Criminal. lib. 3. tit. 8. num. 48. & 49.* Hæc Patres Reformati Terræ Forani: a Parocho nihil hætenus habuimus. Tria sunt Causæ Capita.

- I. *An Parochi seculares vel prætextu funeralis, vel ratione associationis prætereundere possint ab hæredibus defunctorum majus emolumentum, quando cadavera sepeliuntur in Ecclesia Sancti Francisci Patrum Reformatorum Terræ Forani, quam accipiant, quando tumulantur in Ecclesiis secularibus? & quatenus negative.*
- II. *An Parochus Terræ Montis Cassiani teneatur restituere hæredibus quondam Jo: Baptiste Cherubini majorem portionem in istius funere plus æquo exactam?*
- III. *An pro translatione cadaveris de uno ad alium locum occasione tumulationis in eadem PP. Reformatorum Ecclesia debeat aliquod emolumentum Gabellariis in casu &c.*

Dilata.

Die Sabbathi 29. Julii 1752.

Sess. 25. c. 13.
de Ref.

AUXIMANA, SEU RECINETEN. FUNERUM: Data fuit hæc Causa in Folio ultima Congregationis habitæ die 8 hujus Mensis, sed proposita non fuit. Proponetur nunc, & Eminentissimi Patres, repetita lectione illius Folii, tria, quæ sequuntur, Capita definire poterunt.

- I. *An Parochi sæculares vel prætextu funeralis, vel ratione associationis prætereundere possint ab hæredibus defunctorum majus emolumentum, quando cadavera sepeliuntur in Ecclesia Sancti Francisci Patrum Reformatorum Terræ Forani, quam accipiant, quando tumulantur in Ecclesiis sæcularibus? & quatenus negative.*
- II. *An Parochus Terræ Montis Cassiani teneatur restituere hæredibus quondam Jo: Baptistæ Cherubini majorem portionem in istius funere plus æquo exactam?*
- III. *An pro translatione cadaveris de uno ad alium locum occasione tumultationis in eadem TP. Reformatorum Ecclesia debeatur aliquod emolumentum Gabellariis in casu &c.*

Dilata, & ad D. Secretarium pro concordatione dubiorum citatis Gabellariis.

Sess. 24. c. 12.
de Ref.

CAPUTAQUEN. PARTICIPATIONIS: Proposita primum fuit hæc Causa in Congregatione habitæ die 19. Decembris anno 1750., sed definita non fuit, respondentibus Eminentissimis Patribus dilata, & ad mentem: mens autem fuit, ut Eminentissimus Archiepiscopus Neapolis de adversa valetudine Sacerdotis Marci de Canto Amplissimos Patres certiores redderet. Cum inde Eminentissimus Archiepiscopus rescripsisset Sacerdotem illum chronicis morbis, quos in Patrio Cælo sibi adverso contraxit, affectum esse, & Medicorum consilio Neapoli moram trahere, nec sine periculo vitæ in Patriam redire posse, Causa iterum proposita fuit in Congregatione habitæ die 20. Novembris superiore anno 1751., & duobus ejusdem Dubiis, I. *An Sacerdoti „ Marco de Canto pro tempore suæ absentia ex causa infirmitatis debeat „ portio Massæ communis, sicut cæteris Sacerdotibus Participantibus, „ ductis tantum oneribus missarum ad rationem Caroleni unius pro qualibet „ Missa? Et quatenus negative.* II. *An eidem sint solvendi Ducati 25. pro „ Patrimonio quovis anno, durante absentia ex causa prædicta in casu &c.,* respondit Sacrum Tribunal: *Ad I. Affirmative. Ad II. Provisum in primo, ut hæc omnia liquent ex Thesaur. resol. Sac. Congreg. Vol. XX. & seqq.* Redit hæc definitio ad novum examen, & respondendum est.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

In decisio, & amplius.

Sess. 24. cap. 1.
de Ref. Mart.

CONSENTINA SEU BISINIANEN. MATRIMONII. Dedimus speciem, rationesque omnes, quæ in hac Causa proponebantur, in Folio Congregationis habitæ die 15. superioris mensis Aprilis, qua die Sacrum Tribunal Dubio, *An constet de nullitate tam sponsalium, quam præteriti Matrimonii in casu &c.* respondit negative. Pugnam nunc novis armis, copiisque instructus instaurat Marcus Alitto, & omnia disputatione de sponsalibus, totus est, ut Matrimonii nullitatem demonstret. Re igitur, quæ gravissima est, perpensa, cognoscent Eminentissimi Patres.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

In decisio, & amplius.

NEA-

53
Sess. 25. c. 15.
c. 19. de reg.

NEAPOLITANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM: Postulat in integrum restitui adversus Professionem, quam emisit in Ordine S. Joannis de Deo P. Florianus Floriani, qui in seculo Joseph nuncupabatur. Narrat decessisse Patrem anno 1706., Iheresiam viduam, matrem, tutricem, & curatricem filiorum, cum nimio amore prosequeretur Stephanum natu majorem, nihil intactum reliquisse, ut Joseph natu minor Regulari Ordini nomen daret. Ab hoc vitæ genere cum ipse abhorreret, mater, & frater octennio major, collatis consiliis, neque a minis, neque ab aliis asperitatibus abstinerunt, ut eum flecterent, indicta, etiam si recusaret, militia, quam ut fugeret, Monasterium ingressus est S. Mariæ Pacis Neapoli. Tyrocinium incepit die 19. *Novembris anno 1725.* nec diu latuit repugnantia animi sui, cum volens lubens tricas fereret, & jurgiis perpetuis Regulares vexaret, negligeretque, aut omitteret, quæ constituta sunt in regulis Ordinis, quæ ab ipso eo consilio agebantur, ut eiceretur. Accidit ei feliciter hoc animi sui propositum tertio post ingressum mense; jurgans enim cum alio Regulari manus in eum injecit alapa impicta: Ejectus itaque fuit ab Ordine, & Monasterio, indutusque vestibus suis latus concessit in domum Cajetani de Auria familiaris sui, ibique delituit *duobus diebus; totidemque noctibus.* Ubi id cognoverunt Mater, Fraterque, omnem navarunt operam, ut iterum reciperetur in Monasterium: egregiam hac in re operam iis præstitit Ferdinandus Caruso, qui arcto consanguinitatis vinculo conjunctus cum P. Thoma I rinchesæ Priore, obinuit, agre licet, ab eo ut iterum reciperetur.

Novis itaque P. Florianus territus minis a Matre, & Stephano Fratre septa iterum Monasterii ingressus est, nec nisi post quindecim dies, quibus in Monasterio quidem, sed extra domum probationis permansit, interceptum tyrocinium repetiit, non melior factus, perpetuisque protestationibus de vi metuque illato, deque ejus animo a Regulari Ordine averso perstrepens. Non ab ejus ad Monasterium reditu vix elapso mense, de ejus Professione actum fuit, coactioque Fratrum Capitulo, ex 19. suffragiis 12. eum, his repente scrutinio, rejecerunt. Sed P. Prior, qui Caruso consanguineo suo morem gerere voluit, simulavit 12 esse pro admissione, silentibus Fratribus, nulloque ex eis auso sese palam opponere Priori Professionem agitur emisit P. Florianus die 28. *Novembris anno 1726* natus ipse annis vigintiquinque, novas tamen post Professionem emisit protestationes de vi metuque. Agitabat animo consilium proponendi querelam de nullitate suæ Professionis, sed plura fuerunt in causa, ne eam proponere potuerit. Tandem deluncta Matre, compositisque rebus cum Stephano Fratre, qui Neapoli Advocati non ignobilis officio fungitur, anno 1748. preces obtulit Sacratissimo Principi, qui restituit onem in integrum postulabat. Rei cognitione delata ad hoc Sacrum Tribunal, Jurisdictio mandata fuit Eminentissimo Archiepiscopo Neapolitans, processus factus fuit, plures Testes etiam Religiosi ejusdem Ordinis examinati fuerunt, & nunc Causa proponitur.

Quatuor nullitatis capita contra Professionem urget P. Florianus: Vim metumque a Matre, & Stephano Fratre illatum, ut Ordini nomen daret; Annum probationis, quem continuum requirit Tridentino nemo ignorat, interceptum fuit fuisse duobus diebus, totidemque noctibus, & quidem animo P. Prioris, & P. Floriani amplius non redeundi, nec eum recipiendi: eundem annum integrum non fuisse cum si demantur quindecim dies, quibus in Monasterio quidem, sed non in domo probationis fuit, sex dies deficient, & si nulla de quindecim illis diebus ratio haberi velit, integrum tamen annum non fuisse, quia tyrocinium incipere debebat a die, qua rediit post ejectionem, neque poterant conjungi tempora probationis ante, & post ejectionem. Denique recipi iterum non potuisse post ejectionem sine consensu Capituli, & P. Generalis, ut jubent Constitutiones Pontificiæ & Ordinis regule: quarta nullitas est in defectu suffragiorum Capituli, mutatis improbe a P. Prio-

P. Priore negativis suffragiis in affirmativis. Alia addit P. Florianus, quæ Eminentissimi Patres legent in longo ejus libello. *A Defensore Professionis, & Ordinis* libellus datus fuit, quo excludere conantur vim, & metum, & excusant interceptionem anni probationis brevitate temporis: de aliis nullitatibus silent. Pertinet ad religionem Eminentissimorum Patrum definire. *An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.*

Negative.

*Seff. 21. c. 4.
de Ref.*

ALBINGANEN. CURÆ ANIMARUM, ET FUNCTIONUM: Locus est in Diœcesi Albinganensi, qui *Villa Faraldorum* nuncupatur. Hujus Parochiali Ecclesiæ, quæ Divo Laurentio dedicata est, plures ex finitimis Pagis olim subiciebantur: divisionem primum obtinuit a Parochiali Ecclesia Populus *Trevii*: inde Populus *Rivæ* obtinuit, ut sua Ecclesia declararetur, & constitueretur *Auxiliaris*, data Cappellano facultate sepeliendi mortuos, & ministrandi omnia Sacramenta. Denique Populus *Delii*, qui Pagus distat a Parochiali Ecclesia S. Laurentii duobus fere millibus passuum, cum majoribus premeretur angustiis, anno 1718. Episcopo Albinganensi visitationem agenti, preces obtulit, quibus petebat, ut suis prospiceret incommodis. Episcopus, qui præsens viderat iter asperum, præruptum, difficile, & octo rivis interceptum, qui hyberno præsertim tempore, quo tumescunt, sine periculo traici non possunt, qui cognoverat plures sine Sacramentis decessisse, majorem Populi illius partem Sacris interesse Festis diebus non posse, pueros fere omnes ipsa fidei rudimenta ignorare, audito Parocho, deerevit, ut salvis emolumentis Parochialibus, in Oratorio Delii retineretur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum pro Infirmis, ut Sacrum in eo fieri quotidie posset, exceptis diebus Festis Paschatis, & S. Laurentii, utque a Cappellano Evangelium Populo, pueris fidei rudimenta explicarentur.

Experientia tamen compertum est hoc decreto non satis consultum fuisse Populi illius necessitatibus, ideoque anno 1742. Populus ad hoc Sacrum Tribunal confugit, oblatis precibus, quibus postulavit, ut Cappellano eadem concederentur facultates, quas Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium negociis, & consultationibus præposita anno 1733. Populo *Rivæ* concesserat, scilicet, baptizandi, conferendi Sacramenta infirmis, & tradendi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum tempore Paschali cuncto Populo pro satisfactione præcepti, nec non publicandi, & assistentiam præbendi matrimoniis, cadaveraque tumulandi, dummodo tamen quolibet mense Cappellanus transmittat nomina defunctorum, baptizatorum, & matrimoniorum Parocho, qui solus libres, in quibus hæc adnotantur, retineat. Causa tamen proposita non fuit. Interim vero novis subitis scandalis in trajectione puellarum per rivos, iisdemque urgentibus necessitatibus, nam plurimi pluviarum causa, vel ad Parochialem Ecclesiam accedere, vel domum repetere non potuerunt, infantes quidam sine baptismo, & sine Sacramentis plures homines decesserunt, ipsaque mortuorum corpora pluribus diebus domi retineri debuerunt, motus Populus anno 1748. coactis Comitibus statuit, ut novæ preces Sacro huic Tribunali offerrentur. Auditus Episcopus audivit Parochum, & in Epistola sua collectis tam Populi, quam Parochi rationibus, concludit, Parocho ipsi exoptandum fore, ut supplices prædictæ gratiæ Oratoribus concederentur non solum ad præcavenda, incommoda, & evitanda scandala, sed etiam quod magis est, ut eorundem conscientiæ consulere debeat. Causa nunc proponitur, & Populus necessitates, quibus prospici debeat, pluribus Testibus probat, decreto Episcopi lato anno 1718., testimonioque præsentis Episcopi. A Parocho nihil habuimus. Tria sunt controversiæ Capita.

I. *An, & quomodo Ecclesia S. Bernardi Loci Delii concedenda sit facultas sepeliendi cadavera, & ministrandi Sacramenta Baptismi, Matrimo-*

monii, Pœnitentiæ, Eucharistiæ, etiam tempore Paschali, & Extrema Unctionis.

II. An Populo Delicti indulgendum sit audire Missam in dicta Ecclesia S. Barnardi die Paschatis, & S. Laurentii?

III. An liceat in d. Ecclesia S. Bernardi peragere functiones funerales: & alias non Parochiales in casu &c.

Dilata ad primam Septembris.

SABINEN. DOTATIONIS: Ereti, seu ut nunc vulgo dicitur *Monte Rotondo* in Sabinis vetustissima erat Ecclesia Parochialis dedicata S. Mariæ Magdalena. Hanc dirui iussit in Visitatione anno 1629. Cardinalis Mardutius Episcopus, & novam a solo construi, paratusque erat Populus hanc impensam subire, sed cessit votis Caroli Barberinii Ereti Ducis, Urbani VIII. Pontificis Maximi Fratris, qui & Ecclesiam sua pecunia extruere, & in ea Collegiatam fundare promisit, dummodo tum Ecclesiæ, tum Archipresbyteratus, & Canonicatum Patronatus sibi, suisque successoribus reservaretur. Carolum, dum operi incumbit, mors occupavit, ut quod promiserat, implere non potuerit. Quod Pater non potuit, perfecit Thaddæus filius, nam potestate Patris Pontificis suppressa Parochia, & quatuor antiquis Beneficiis, assignatisque Parochiæ redditibus in dotem Archipresbyteratus, & redditibus Beneficiorum in dotem quatuor Canonicatum, ædificata Ecclesia, duos addidit Canonicatus, assignato fundo scut. 2000. Satis his consultum fuit congruæ Archipresbyteri, & Canonici, at nulla Ecclesiæ Dos constituta unquam fuit. Dum patronatum habuerunt Barbariniæ Familiæ Principes, nihil Ecclesiæ defuit, cum ipsi omnia, quæ ad cultum necessaria erant, liberaliter præstarent. At postquam patronatus cum Feudo translatus fuit in Ducem Grillo, sese res aliter habuerunt, itaut ob extremam rerum omnium, qua Ecclesia laborabat, inopiam, coacti fuerint Canonici preces Sacro Tribunali offerre, quibus postularunt, ut compelleretur Patronus ad dotem Ecclesiæ instituendam,

Sess. 14. c. 12.
& Sess. 25. c.
9. de ref.

Rogatus fuit Eminentissimus Episcopus, ut de hac postulatione sententiam animi sui explicaret, retulitque ambigendum non esse Fundatorem, ejusque hæredes, & successores cogi posse ad dotem Ecclesiæ constituendam, cum in actu foundationis dos præstita non fuit, ut est in *Can. nemo de Consecr. distinct. 1. & in cap. cum sicut de Consecr. Eccles. & cap. 1. de censib.* Dos autem in ea quantitate constitui debet, quæ satis sit pro omnibus, quæ Ecclesiæ necessaria sunt, ut tradunt *Lambertin. de Jurepatronat. lib. 1. quæst. 5. par. 1. artic. 2. num. 2.*, *Murg. disquis. Canon. Tractat. 5. disq. 15+3. n. 3. Amosaz. de Caus. Piis tom. 2. lib. 5. cap. 6. num. 18. Barbosa. de off. & potest. Episc. part. 3. alleg. 64. num. 2.* aliisque deductis *Fargna de Jurepatron. par. 1. can. 3. cas. 7. num. 1. & 4. & par. 5. can. 4. cas. 1. num. 11.* Hinc spectandum non esse, quod contra dicitur, Sacrarium Ecclesiæ redditus habere, qui exitum superant, atque expensas Ecclesiæ in scut. 42. 29.; Tum quia hi redditus Ecclesiæ non sunt, quos titulo dotis percipiat, sed titulo legatorum relictorum cum oneribus Sacrorum, ideoque pro dote esse non possint, cum requiratur, ut redditus Ecclesiæ constituantur in bonis immobilibus, expresso titulo Dotis, ut docent *Lambertin. lib. 2. cap. 4. n. 14. & seqq. Panimoll. decis. 9. annot. 2. num. 5. tom. 1.*; Tum quia collatis partitis acceptis, & inpenis, deductisque omnibus, quæ deducenda sunt, compertum est exitum superare in annuis scut. 106. 85. Ideoque, omnibus perspectis, concludit postulationem Capituli, & Canonici ipsi videri ad dictamen justitiæ, æquitatis, adeoque illi adhaerendum esse. Hæc Eminentissimus Episcopus. Eadem habet Capitulum in suo libello. A Patrono nihil habuimus. Dubium est.

Non proposita.

Sess. 25. c. 19.
de reg. ul.

LUCERINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Preces obtulit anno 1747. Sacratissimo Principi nostro P. Archangelus Maria a Turri Majori Professus in Monasterio PP. S. Francisci Min. Observ. S. Mariæ Vallis Stignani, quibus postulabat in integrum restitui adversus Professionem, quam vi metuque emiserat anno 1726. Data fuit hujus postulationis cognitio Amplissimis Patribus, a quibus mandata jurisdictione Episcopo Lucerino, factus fuit processus, sed lata a Sacratissimo Principe cognitissima Constitutione, quæ hac de re est, data fuit ad eundem Episcopum epistola, ut servata forma ejusdem Constitutionis, novum processum conficeret. Hoc expleto, deficiebat examen ipsius P. Archangeli Mariæ, qui, cum in Urbe esset, examini subiectus fuit coram Eminentissimo Urbis Vicario. Ex his omnibus constat P. Archangelum, cui nomen erat in sæculo Nicolaus Cataneus, puerum a patre relictum fuisse, cum obiit, Matrem ad secundas venisse nuptias cum Xaverio Sirena villico Principis Sancti Severi, viro truci, & ferocis ingenii, qui cum & vilissimæ, & pauperrimæ conditionis esset, nec posset privignos alere, cogitavit Nicolaum in Monasterium conjicere, matre consensum, opemque præstante minis, & verberibus, nam reluctabat Nicolaus averfus animo a vita Regulari, Abductus in Conventum Minorum Observantium imperitum sese ostendit latinæ linguæ, ne reciperetur, & consilium hoc ei feliciter evenisset, nisi epistolæ Episcopi, & Principis Sancti Severi, quibus commendabant Nicolaum, in causâ fuissent, ut inter tyrones reciperetur,

Ægre ferebat ejus vitæ genus P. Archangelus, nec verbis tantum prodebat voluntatem suam contrariam Religiosis, sed etiam epistolis ad amicos, consanguineos, ipsumque Victricum datis facultatem petebat redeundi domum, sed, cum nihil obtineret, nisi atroces minas, desperans aliquid consequi, aufugit e domo probationis, delituit in luco, inde apud amicum, a quo reductus fuit in domum Victrici: Exceptus fuit ictibus, & verberibus, & postero die vinculus ad Monasterium iterum reductus est, receptusque contra Ordinis Constitutiones vi epistolarum, quæ commendabant novam receptionem, tyrocinium incœpit. Toto probationis anno assiduus querelis de vi a Victrico illata Religiosorum aures implevit, surdis canens semper, literas dedit ad Matrem, Victricumque, sed responsa erant minæ mortis. Dies emittendæ Professionis venerat, accessit Victricus ad Monasterium, & audiens constantissimam P. Archangeli voluntatem non profitendi mortem indixit in vicino nemore, ni Professionem emitteret. Accessit soror, quæ bene noscens Victrici imperium, lacrymans suavit, ut certissimum aveteret periculum, servans se ipsum rebus secundis, quibus de nullitate Professionis dicere posset. Hac ratione Professionem emisit lacrymans, ac tristis P. Archangelus, scripsitque in libro Professionum *inspontanea* voluntate Professionem emisisse, delata tamen dicitur in libro negativa illa particula *in*, qua dissensum suum scripto declaraverat; neque destitit post professionem cum amicis, Religiosis, consanguineis nullam eam dicere, & declarare: Judicio tamen experiri non potuit defectu patrimonii sacri, quod necessarium erat ex Constitutionibus Synodalibus, & defectu pecuniarum, quibus litem sumptuosam ageret. Senectus demum Victrici in causa fuit, ut ipse poeniteret, & patrimonium constitueret. Testes plures hacarrant, ipse Victricus, mater, frater, soror, Regulares, Sacerdotes, Lai-

ci. *A defensore Professionis, & Ordinis nihil habuimus. Dubium est.*
An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Negative, & amplius.

MONTIS ALTI CAPPELLANIE: Longo quadraginta annuorum, quibus præsuit Ecclesiæ Parochiali S. Georgei Montis Monachi, experimento doctus Dominicus Michilli, cum optime agnovisset solo Paroco non satis occurri posse necessitatibus amplissimæ Parochiæ, itaut plurimi Festis diebus Sacrum audire non possent, cum vel propter locorum distantiam; vel propter itinerum difficultates uno eodemque tempore in Ecclesiam Parochialem convenire non possent, unde eveniebat, ut ipsa fidei dogmata ignorant, huic malo opem tulit, dum vixit, adscito Cappellano. Moriens autem hæredem scripsit Cappellam S. Dominici in eadem Ecclesia Parochiali erigendum, ut hæreditariis redditibus perpetuo retineri posset Cappellanus a Patronis, quos ipse *Vocali* appellavit, nominandus, quibusque ipse patronatum reliquit. Onera autem, quæ Cappellanis dedit, testamento expressit his verbis „ Con l' infrascritti patti, condizioni, e Capitoli, per viver concordemente col Paroco e Parochiani; Primo che sia obligato il Rettore „ di esso Benefizio tutti li giorni festivi dal primo Maggio a tutto il mese di „ Novembre per commodità de' Parochiani dir la Messa la mattina nell' al- „ ba, quando il Paroco non volesse dirla egli stesso, ed allora sia obligato „ dirla all' ora della Parochiale, e sodisfare tutti gl' altri pesi del Paroco, „ eccettuata l' amministrazione de Sacramenti. Secondo che volendo an- „ dare il Paroco a Loreto, a Roma, o altre divozioni sia obligato sodis- „ fare alla messa Parochiale con la condizione, che il Paroco applichi al- „ trettanti sacrificij. Terzo, che infermandosi il Paroco per qualche mese „ s' intenda quella messa sodisfare alle Parochiale, come sopra. Quarto „ che SIA OBLIGATIO PER SE STESSO, E NON PER INTERPO- „ STA PERSONA., eccettuato nel caso de esprimersi nella nomina de „ Vocali „.

*Sess. 24. c. 18.
de Refs.*

Vocatis inde iis, quibus jus nominandi Cappellanos relinquebat, casum illum, quem exceperat, his verbis expressit „. Con questa condizione, che „ avendo alcuno de sopradetti Vocali alcun attinente in primo, secundo gra- „ do, benchè non dicesse messa, purchè la possa dire TRA DUE ANNI, „ possa esser investito di d. Juspatronato E SINO A QUESTO TEMPO, „ E NON PIU POSSA SODISFARE PER ALTERUM, e disprezzando „ allora esser giunto al Sacerdotio, si venga a nuova elezione „. Habitationem quoque Cappellanis legavit, & domum mobilibus instructam, quorum fieri voluit inventarium, eaque successivis tradi Cappellanis, hac huius legati addita ratione, essendo mio fine dè dargli la commodità qui, e non altrove.

Codicillis vero, quos condidit post testamentum, confirmata Cappellaniæ fundatione primos Cappellanos nominavit Antonium Mariam Georgium Brunati, & Gregorium Brunati Fratres cum facultate, codicillorum verba sunt „ „ quod onus missarum semper, & quandocumque satisfieri posset per quem- „ cumque ipsorum, prout eis videbitur, ac etiam per alium Sacerdotem, „ quia sic PRO HAC VICE placuit disponere, & non alias „. Defuncto Fundatore anno 1719., licet erectio Cappellaniæ facta non fuerit, nili anno 1722., primi tamen Cappellani Brunati fructus hæreditatis perceperunt, & mobilia domus legatè, nullo facto inventario, in suam transtulerunt, Morte utriusque Cappellani vacata anno 1742. Cappellania, Patroni nominarunt Cajetanum Brunati filium unius ex patronis, qui tunc apud Solentinates Ludi magistri munereungebatur, qui numquam ad Parochialem Ecclesiam se contulit, ut onera Cappellanis adiecta impleret, dissimulantibus, ut sentit Episcopus, ipsi patronis, quod mallent hoc Beneficium simplex.

plex, quam residentiale, ut nullis teneantur oneribus eorum filii, vel consanguinei, quos nominatio, ut verisimile sit, numquam egreditur. Sed tandem, clamante Populo, duo ex patronis egerunt in hoc Sacro Tribunali, ut leges in testamento Fundatoris expressas Cappellanus impleret. Post varias moras jussu fuit, ut Causa proponeretur, citata Parte, & non retardata interim celebratione missarum per se ipsum. Longum, molestumque esset referre, quantā egit Cappellanus per hoc decennium, satis est, ommissis tricis judicialibus, dicere superata tandem fuisse omnia Cappellani impedimenta, & cum patroni a lite destitissent, Episcopum curasse, ut hæc lis ageretur. Debuit igitur volens nolens Cappellanus Judicium Eminentissimorum Patrum accipere. Pluries auditus fuit Episcopus, qui plura congregat, ut monstret Cappellanus omnino teneri ad implenda onera Cappellaniæ. Causa nunc proponitur, pugnantque Patres hinc inde datis Libellis, ex quibus Eminentissimi Patres duo, quæ sequuntur, Dubia, expedient.

- I. *An Cappellania, de qua agitur, sit Residentialis, itaut Cappellanus Brunati cogendus sit ad celebrationem Missarum per se ipsum sub pœna privationis Beneficii, seu potius adimplere valeat per alium in Casu &c.*
- II. *An Bernardinus Brunati teneatur ad redditionem rationis, ac signationem omnium contentorum in decretis Sacræ Visitationis, ac successiva sententia Reverendissimi Ordinarii in casu &c.*

Ad I. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam. Ad II. Affirmative cor. Ordinario in omnibus.

Sess. 25. c. 13.
de Ref.

FULGINATEN. FUNERIS: Defuncto Commendatario Aloysio Bernabò bigamo, qui conditus fuit in Ecclesia S. Francisci PP. Minorum Conventualium, funus comitante Capitulo Ecclesiæ Cathedralis, controversia orta est inter Patres Minores Conventuales, & quatuor Dignitates Capituli, contententibus Dignitatibus sibi debitas esse ex decreto quodam Capitulari lato anno 1730 quatuor faces cereas majores, quas vulgo dicunt intorticia, ultra solitas distributiones communes universo Capitulo. Re delata ad Episcopalem Audientiam, definitum fuit secundum Dignitates. Configerunt Patres ad hoc Sacrum Tribunal petentes revocari sententiam Episcopi. Causa nunc duobus Capitibus collecta proponitur. Disputant Patres ex Juris dispositione non aliud ab iis deberi, nisi quartam funerariam Ecclesiæ Parochiali defuncti, ut est in cap. 1. cap. relativam cap. de his cap. cum super de sepultur., & Clement. dudum § Verum ne Parochialis: eodem titulo; Ideoque nihil proponi, cum ultra hanc quartam teneantur dare Dignitatibus quatuor intorticia. Neque ad rem pertinere decretum Capitulare anni 1730., quia hoc potest quidem efficere in casu, quo res sit de sepultura in Ecclesia Cathedrali, nullam tamen vim habeat, cum agitur de interesse aliarum Ecclesiarum, quæ non pendent a Capitulo, neque ejus jurisdictionem legislativam agnoscunt, cum nemo ignoret non licere Capitulo leges condere sine consensu, & approbatione Episcopi, præsertim, si lex in privatam Capituli, & Canonicorum utilitatem cedat Garz. de Benef. par. 8. cap. 1. n. 87. & respondit Sacrum hoc Tribunal contra Piton. discept. Eccles. 57. per. tot. par. 3. in Leodien. Capitulationem Vol. V. Thes. Resol. Sac. Congr.

Rursus etiam si Constitutio, & decretum Capitulare ligare posset alias Ecclesias, & præsertim Regularium, alia ratione ad rem non pertinere, quia agat de funeribus Clericorum, & Sacerdotum, qualis non fuit Commendatarius Aloysius Bernabò, qui cum bigamus esset, inter Laicos erat non inter Clericos, ut definivit Concilium Lugdunense in cap. unico de bigam. in 6. ubi ait, Bigamos omni Privilegio Clericali declaramus esse denudatos, & coercitioni in secularis addictos, consuetudine contraria non obstant.

„ te, idcircoque sub anathemate prohibemus deferre Tonsuram vel habitum Clericalem, cui concinit Tridentinum *sess. 23. cap. 17. de ref. traduntque ex iis Spad. conf. 110. num. 12. lib. 2. Montaigne de Bigam quest. 5. effect. 4. num. 12. Paris. de resign. lib. 4. quest. 4. num. 17. & seqq. Garz. de Benef. par. 1. cap. 5. num. 140. Lotter. de re benef. lib. 1. quest. 40. num. 150. & seqq. Corrad. in Prax. dispens. lib. 2. cap. 1. num. 5. 10. , & 22. , alii- que . Neque excipi posse Clericum bigamum, licet Laicus reputandus sit ratione privilegiorum Clericalium, quæ omnia amittit, ratione vero Juris aliorum in ipsum reputandum esse Clericum, ob clericalem characterem, qui bigamia non deletur, quidquid enim hac de re sit, satis esse non hic agi de aliquo effectu Clericali, qui pendeat a characterem, quo casu recipi ea posset distinctio, sed rem esse de funere, & ita de re penitus extrinseca Clerico, Clericatu, & Characteri Clericali; rem esse de onere præstandi faces, quod devium est a Juris dispositione, ideoque satis esse, ut quantum attinet ad externum statum personæ, bigami inter Laicos censeantur, ne locus sit oneri, cui dispositio Juris non favet. Hac atque alia Patres. A Dignitatibus nihil habuimus. Capita controversiæ sunt.*

- I. *An debeantur quatuor Dignitatibus Ecclesiæ Cathedralis Fulginei ultra solitas distributiones quatuor intorticia occasione earum interventus in funeribus bigamorum ductis extra Cathedralē in casu &c. & quatenus negative.*
- II. *An in funere Commendatarii Bernabò bigami debita fuerint dictis quatuor Dignitatibus ultra solitas distributiones quatuor intorticia occasione earum interventus in casu &c.*

Dilata.

Die Sabbathi 19. Augusti 1752.

FULGINATEN. FUNERIS: In ultima Congregatione habita die 29. transacti mensis Julii Dignitatibus Ecclesiæ Cathedralis Fulginii dilationem postulantibus rescripserunt Eminentissimi Patres: *Dilata ad sequentem.* Nunc itaque Causa proponitur, & duo, quæ sequuntur, Dubia sunt expedienda.

Sess. 25. c. 13. de Ref.

- I. *An debeantur Dignitatibus, & quatuor primis ex Capitulo Ecclesiæ Cathedralis Fulginei ultra solitas distributiones quatuor intorticia occasione eorum interventus in funeribus bigamorum ducendis extra Cathedralē in casu &c.*
- II. *An in funere Commendatarii Bernabò bigami debita fuerint dictis quatuor Dignitatibus ultra solitas distributiones quatuor intorticia occasione earum interventus in casu &c.*

Negative ad utrumque.

TREVIREN. FRUCTUUM: Dedimus Causæ hujus speciem in Folio Congregationis habitæ die 20. superioris mensis Junii, sed postulante Decano Jäger dilationem, & reformationem primi Dubii, auditus fuit ab Eminentissimis Patribus. Proposita igitur Causa in Congregatione habita die 8. sequentis mensis Julii duobus hisce Dubiis. „ 1. An fructus, & redditus Decanales decursi, & maturati a die Festivitatis S. Joannis Baptistæ „ anni 1749. usque ad aliam diem ejusdem Festivitatis subsequenter anni 1750. „ debeantur hæredibus Decani ab Ebrencon interim defuncti: sive potius „ debeantur ad ratam præstiti servitii, & temporis vitæ in casu &c. II. An „ pro tempore futuro servanda sit ordinatio Eminentissimi Archiepiscopi Ele-

Sess. 24. c. 12. de Ref.

„ oris , five potius prætenſa conſuetudo in caſu &c. *reſpondit Sacrum Tribunal*: Ad I. Affirmative ad primam partem , & negative ad ſecundam : „ Ad II. Dilata , & proponatur citato Capitulo „ . Redeunt nunc hæredes defuncti Decani Ebrencon ad Iudicium Eminentiffimorum Patrum , & expoſtulant , ut definiatur Dubium .

An ſit ſtandum , vel recedendum a decifis quoad primum Dubium in caſu &c.

Dilata ad primam poſt aquas .

Sefs. 23. c. 18. de Ref.

TERRACINEN. SEU SETINA TAXÆ: Cauſam hanc , & rationes , quæ in ea ſunt , expreſſimus in *Folio Congregationis* habitæ die 17. Junii . Cum autem Abbas Commendatarius *Foſſæ novæ* R. P. D. Innocentius de Comitibus narraſſet a Tribunali Signaturæ indultam fuiſſe *aperitionem oris arbitrio Sacræ hujus Congregationis* adverſus Breve Benedictinum , de quo verba fecimus in *diſto Folio* , ideoque aliud Dubium addendum eſſe , & poſtulaſſet *dilationem* , Sacrum hoc Tribunal reſcripſit : *Dilata ad ſecundam , & ad Dominum Secretarium pro ſubſcriptione novi Dubii* . Subſcriptum fuit novum Dubium , ſed cauſam dare non potuimus in *ultima Congregatione* , quæ erat *ſecunda* , quia R. P. D. Innocentius de Comitibus *novam dilationem* obtinuit . Nunc igitur Cauſam damus auctam Dutio , itaut tria illius ſunt Capita .

- I. *An intret arbitrium pro aperitione oris in caſu &c. ? & quatenus affirmative .*
- II. *An taxa impoſita favore Seminarii ſuſtineatur in caſu &c. , & quatenus negative .*
- III. *An , & ex quibus Bonis , in qua ſumma , & a qua die illa debeatur in caſu &c.*

Dilata ad ſequentem .

Sefs. 24. c. 12. de Ref.

SENOGALLIEN. CANONICATUS: Repeti poterit ab Eminentiffimis Patribus *Folium Congregationis* habitæ die 20 ſuperioris menſis *Maii* , in quo ſpecies omnis hujus Cauſæ data fuit : Ea tamen die propoſita non fuit . Proponetur nunc , ut credimus , & definiendum erit .

An Canoniciatus de Jurepatronatus de Luebis ſit tantum Clericalis in caſu &c.

Negative .

Sefs. 22. c. 7. de Ref.

RAVENNATEN. , SEU FAVENTINA JURISDICTIONIS : Redit ad novum Eminentiffimorum Patrum Iudicium hæc Cauſa , quæ data primum in *Folio Congregationis* habitæ die 14. *Martii* anno 1750. , ut in *Theſaur. Reſol. Sac. Congreg. Vol. XII.* definita non fuit ; propoſita in ſequenti *Congregatione diei 18. Aprilis* definitionem accepit . Tria erant ejus Capita . „ I. An „ liceat Curia Archiepiſcopali Ravennæ deputare in Civitate , & Dioceſi „ Faventina Notarium ad recipiendas appellationes , alioſque Miniſtros pro „ exercitio ſuæ Jurisdictionis ? II. An Miniſtri , five mere Laici , five Ec- „ cleſiaſtici deputati ab eadem Curia pro exactione reddituum Menſæ Ar- „ chiepiſcopalis ſint exempti a Jurisdictione Ordinarii ? & quatenus affir- „ mative . III. An Curia Archiepiſcopalis poſſit pro ſui libito eoſdem Mi- „ niſtros deputare , & quoad eos ita Jurisdictionem exercere , ut valeat tran- „ ſmittere Commiſſarios , ac Familiam armatam , fabricare proceſſus , & „ ſimilia in Civitate , & Dioceſi Faventina , itaut proceſſus ultimo loco „ conſtructus contra Barbettum ſuſtineatur in caſu &c. *Reſponderunt Eminentiffimi Patres* : Ad I. Negative : Ad II. Negative : Ad III. Provifum „ in

in secundo, ut in eodem *Theaur. Resolut. Vol. XIX.*, nunc autem respondendum est.
An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Dilata ad sequentem.

FULGINATEN. Duo sunt Vici Orientali Plaga Dioceseos Fulginatenfis, alter nuncupatus *Colle di Campo Rascio*, alter *lo Scandolaro*. In primo sita est Parochialis Ecclesia Sanctæ Mariæ in Cœlum Assumptæ, in altero sita est Ecclesia dedicata S. Sebastiano. Constat integra Parochia viginti sex Familiis; harum quinque primam Vicum incolunt circa Ecclesiam Parochialem, reliquæ alterum Vicum, distantque ab Ecclesia Parochiali quarta parte milliarii. Contigua Ecclesiæ Parochiali domus est pro Parochis, quæ eam semper habitare sueverunt: contra in Vico *Scandolaro* nulla est domus pro Parocho. Ecclesia tamen S. Sebastiani ab anno 1573, servat augustissimum Eucharistiæ Sacramentum, quod non servatur in Parochiali, habet in ea Sodalitium Sanctissimi Sacramenti; id factum fuisse gratia majoris commodi Vicariorum dignoscitur ex Visitationibus Episcopalibus. Hinc forte evenit, ut diuturno usu, longaque consuetudine observatum sit, ut Parochi diebus Domini Sacrum vicissim fecerint nunc in Ecclesia Parochiali, nunc in altera S. Sebastiani, exceptis Festis solemnioribus, & Beatissimæ Virginis, quibus in Ecclesia Parochiali pro Populo semper fecerunt, ut etiam in ea cineres, candelas, & ramalia olivarum distribuerunt, in ea etiam Paschale præceptum impleverunt Parochiani. Quindecim ab hinc annis cum Ecclesia S. Sebastiani fatisceret, curavit Parochus, ut ab incolis *Scandolarum*, & Sodalibus repararetur, atque hac occasione constructa in ea fuerunt sepulcra, & in iis defunctorum Parochianorum corpora inferri, condique cœperunt. Qui nunc Ecclesiæ Parochiali præest, Thomas Gregorius decem primis, quibus Parochiam tenuit, annis, domum Parochialem habitavit, statis certisque anni temporibus Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Ecclesia Parochiali servavit, sacra in ea egit, aliasque Parochiales, & quasi Parochiales functiones, defunctosque in ea condidit, At duobus ab hinc annis valetudinis causa domum deseruit, & Scandolarium concessit, ubi se recepit apud familiarem quemdam suum, & in Ecclesia S. Sebastiani sacra egit semper, & Ecclesiasticas omnes functiones, ac defunctorum in eandem Ecclesiam intulit corpora. Ægre ferentes quinque illæ Familiæ quæ Vicum incolunt *Colle di Campo Rascio*, Parochum domo Parochiali, Vicoque abesse, precibus Sacro huic Tribunali oblatis eum repetierunt. Auditus Episcopus contra Parochum respondit, & Eminentissimi Patres die 15. superioris mensis Aprilis rescripserunt; *Episcopo, qui cogit Parochum ad residendum in Domino Parochiali*. Post hæc novas preces obtulerunt Incolæ *di Campo Rascio*, quibus postularunt ut Parochus teneretur semper in Parochiali Ecclesia omnibus festis diebus sacra facere, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in eadem retinere, & Parochianorum corpora in ea condere, nisi in alia Ecclesia sepulturam elegerint. Rescripsit Vicarius Generalis audivisse Parochum, qui non renuit votis hisce obsequi, cum enim ipse paruerit tandem rescripto Sacri hujus Tribunalis, & domum Parochialem habitet, commodius ipsi est, Missas celebrare in Ecclesia, in qua residet, & sua non interest, an defunctorum cadavera sive in una, sive in altera Ecclesia tumulentur, cum ejus jura quoad emolumentorum funeralium perceptionem in utroque casu illæsa remaneant, ut ipsa sunt Parochi verba.

Censet tamen Vicarius Generalis, etiam in posterum sustinendum esse solitum, observatum & a moderno Parocho, & ab ejus Antecessoribus, quod scilicet in Dominicis Missæ celebrentur alternatim, & in festis de Præcepto B. Mariæ Virginis, & in solemnioribus Paschæ, Pentecostes, & Nativitatis Domini semper in Ecclesia Parochiali. in qua etiam expleantur be-

Sess. 6. cap. 1.
Sess. 7. cap. 3.
Sess. 23. cap. 1.
de Ref.

, nedi-

„ nedições cinerum , palmarum , & candelarum , quia sic consultum erit
 „ commoditati etiam Populi in majori parte commorantis intus præfatam Vil-
 „ lam Scandolari . *Addit aliam rationem* , quoniam cum in Ecclesia S. Se-
 „ bastiani usque ab anno 1573. asservetur Sanctissimum Eucharistiæ Sacra-
 „ mentum , indecens quidem esse , ut saltem in aliquibus diebus festis juxta
 „ solitum sacrum ibi non conficeretur , signanter quia Parochus id supplere
 „ non potest per Cappellanum ob modicitatem reddituum vix constantium
 „ summam annuorum scutorum trigintaquinque , non deductis oneribus .
 „ Denique de tumultandis corporibus defunctorum in una , vel altera Eccle-
 „ sia hæc habet Vicarius Generalis scitu necesse est in actu Sac. Visitationis
 „ de anno 1657. expletæ per bon. mem. Episcopum Montecatini ad instan-
 „ tiam Parochianorum Scandolari fuisse decretum , & subinde constructum
 „ sepulcrum in eadem Ecclesia S. Sebastiani , ut ibi eorum cadavera tumu-
 „ larentur , ea potissimum ratione , quia valde incommodum erat illa aspor-
 „ tandi ad Ecclesiam Parochialem , & propterea nescitur , quo spiritu du-
 „ ti incolæ Campi Rasci , quod post decursum adeo longissimi temporis pro-
 „ visionem captam per Episcopum Visitatorem in dubium revocent . . . Hæc
 Vicarius . Causa nunc IV. Capitibus collecta proponitur . A Parocho nihil
 habuimus . Capita sunt .

- I. *An Parochus Ecclesiæ Parochialis S. Mariæ in Calum Assumptæ Collis Cam-
 pi Rasci teneatur residere diu noctuque in adibus Parochialibus ejus-
 dem Ecclesiæ ?*
- II. *An possit alternative in Dominicis celebrare Missam , aliisque Parochiales
 functiones exercere in Ecclesia S. Sebastiani existen. intra limites
 Parochiæ , vel potius teneatur eadem omnia peragere singulis Do-
 minicis , aliisque diebus Festivis in Ecclesia Parochiali ?*
- III. *An retinere debeat Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Ecclesia Pa-
 rochiali .*
- IV. *An possit sepellire Parochianos in Ecclesia S. Sebastiani , vel potius eos-
 dem sepellire teneatur in Ecclesia Parochiali ?*

Ad I. Affirmative . Ad II. Negative ad primam partem , affirmative ad
 secundam . Ad III. Affirmative . Ad IV. Affirmative ad primam partem quo-
 ad eligentes tantum .

TUDERTINA CENSURARUM , ET IRREGULARITATIS : Ta-
 cum se reputans Sacerdos Franciscus Bernardini verbis quibusdam , quæ
 Joseph Narduccius Prior Parochialis Ecclesiæ Castri S. Restitutæ potulerat in
 Ecclesia , dum fidei rudimenta docebat , aggressus est eum querelis domi Pa-
 rochi Castri Melazzole , in quam die 8. Novembris superiore anno .751. non
 ipsi tantum , sed alii etiam Sacerdotes , & Parochi vicinorum Locorum officii
 cujusdam causa convenerant . Excitatus Narduccius irreverenti Sacerdotis
 Bernardini querela par pari retulit , conviciis respondit , & ira astuans eum-
 dem Sacerdotem manibus sive tetigit , sive percussit aut in pulsu , aut in
 brachio , non enim testes conveniunt , an eum tetigerit , an percusserit , &
 an in pulsu , an in brachio) incertum tamen , an animo offendendi , an na-
 turali manuum motu , quas habet in gesticulando argutas . Tacent namque
 id Testes , & qui unus hac de re verba facit , Egidius Marini Parochus dicti
 Castri Melazzole dubietatem hanc diserte retulit : *ma nemo posso dirle ,
 se fosse in atto di percuoterlo , o col suo solito naturale di gestire con le ma-
 ni* , qui tamen ibi aderant facile pronunciarunt Priorem Narduccium incur-
 sum fuisse in censuram cognitissimi Can. si quis suadente 17. quæst. 4. Abre-
 ptus igitur fuit , & monitus de incurso , sed ille risit Judicium illorum senten-
 tiam ; Pax inde inter eos reddita fuit , sed iterum jurgarunt . Rem detulit
 Sacerdos Bernardini ad Episcopum Tudertinum : & instante Promotore Fis-
 cali , instructus fuit processus , auditis , qui tum præsentibus fuerant , Testi-
 bus .

63

bus. Monitus fuit Narduccius a Vicario Generali nomine Episcopi *de se abstinendo ab Officio Parochi, & sacri celebratione, saltem donec; & quousque ex depositionibus Testium constiterit, an sit incursus in censuras; sed* Narduccius, consultis Theologis, Tuderto discessit, Parochiam suam repetiit, sacra, aliæque ad Officium Parochi spectantia egit.

His ab Episcopo auditis, Examinatorum Synodaliū sententias audire voluit, qui coram Episcopo censuerunt Priorem Narduccium *incurrisse in excommunicationem Canonis, & subinde in irregularitatem attentā violatione censurarum, & spreto præcepti oretenus eidem facti a Superiore.* Post hæc Vicarius Generalis citationem ad dicendum causam quare contra eundem Priorem expediri, exequi mandavit, eoque revocato in Civitatem Tuderti præcepit; ne ab ea discederet. Prior autem *petiit sibi assignari congruum terminum ad effectum, prævia expositione omnium gestorum, consulendi Sacram Congregationem Concilii, & quatenus opus judicetur, parendi mandatis Ecclesiæ.* Inde Romain venit, & mutato consilio, appellavit ad Tribunal A. C. Causa tamen decreto Eminentissimi Signaturæ Præfati ad hoc Sacrum Tribunal delata fuit, & disputat nunc Promotor Fiscalis Curiae Episcopalis incidisse Priorem Narduccium in censuram Canonis illius, licet percussio levis fuerit, nulla inter levem, & gravem percussione differentia, quam quod hæc absolutione tantum Summi Pontificis tolli possit, illa absolutione Episcopi; neque excusari Narduccium subito iræ motu, solus enim jocus a censura ex percussione liberat: His consequens esse, ut inciderit in irregularitatem, cum spreto Episcopali monitione sacra egerit, & Officium Parochi ministraverit, idque, etiamsi dubitare potuerit de iustitia Episcopalis Judicii. Hæc Promotor: A Narduccio nihil habuimus. Duo Causæ Dubia sunt.

- I. *An constet de asserto incurso in censuras Canonis si quis suadente in casu &c., & quatenus affirmative.*
- II. *An constet de incurso in assertam irregularitatem in casu &c.*

Ad I. Negative. Ad II. Negative, & ad Mentem.

AQUEN. JURIS ELIGENDI SEPULTURAM: Cum obiisset die 24. mensis Junii superiore anno 1751, impubes filia Sanctini Thomati Civis Terræ Vuadi, pro qua Pater biduo ante obitum sepulturam elegerat in Ecclesia Patrum Ordinis Dominicani, in qua & alii filii dicti Sanctini, & ejus Majores conditi fuerant, nullis precibus flecti potuit Parochus, ut sineret ad Ecclesiam Patrum efferri, sed metu censurarum, & distractionis concusso Sanctino, autoritate propria ad Parochialem Ecclesiam Filiolæ defunctæ corpus detulit, tumuloque condidit. De hoc Parochi facto graviter questi Patres postularunt ab hoc Sacro Tribunali, ut cogeretur ad restituendum cadaver, omniaque funeraria emolumenta, quæ accepit. Auditus fuit, ut moris est, Episcopus, qui contra Patres respondit. Causa nunc proponitur, & disputant Patres, constitutum fuisse apertis Juribus in *cap. de uxore §. Utrum autem pater. Extravag. de sepultur. & in cap. licet 4. de sepultur. in 4. licere Patri eligere pro filiis impuberibus sepulturam, si id habeat loci consuetudo, ex quorum jurium dispositione ita communi consensu docuerunt Interpretes ibidem. Navar. conf. 2. de sepultur. Petr. de Vbald. de Canon. Episc. cap. 11. num. 6. Bellef. disquis. Cleric. par. 1. §. 3. de Cleric. debit. n. 17. Barbof. de Jur. Eccles. univers. lib. 1. cap. 10. n. 28. Murga disquis. tract. 7. disquis. 9. §. 1. conclus. 2. par. tot. Passerin. de stat. homin. tom. 2. artic. 4. quæst. 187. num. 158. Mattheucc. offic. Cur. cap. 48. num. 22.* Consuetudinem hanc ab immemoriali tempore esse in ea Terra probant Patres testibus, quos purgant ab exceptionibus, quas opposuit Episcopus, & probationes, quas idem Episcopus e libris Parochialibus accepit rejiciunt, monstrantque electionem sepulture pro Filiola vere a Sanctino factam fuisse ante illius

Sess. 25. c. 4.
de Ref.

illius obitum, cui tamen vi ejusdem consuetudinis etiam post obitum fieri potuisset.

Addunt etiam, seposita consuetudine, servari debuisse electionem sepulturæ factam a Patre, quia in Ecclesia PP. Dominicanæ Familiæ conditi fuerant Majores Sanctini, & ejus filii, qui, turbato naturæ ordine, prædecesse-
rant, quo casu electio servanda est ex sententia Sac. Congregationis Episco-
porum, & Regularium negociis, & consultationibus præpositæ, cujus de-
cretum est apud *Peyrin. vol. 2. decret. 17. fol. 144. & Pellizzar. tractat. 8. cap. 5. sect. 4. subsect. 2. num. 144. ves. declaravit tom. 2.*, & in *Vercellen. die 5. Julii 1675.* in qua his verbis decrevit, „ Licere Parentibus in quacum-
„ que Ecclesia voluerint etiam Regularium eorum filiis minoribus, qui ad
„ annos pubertatis nondum pervenerint, eligere sepulturam, nec a Pa-
„ chis locorum impediri posse, aut debere, præsertim vero, si in dictis Ec-
„ clesiis sepelli consueverint, vel in eis habeant sepulcrum Majorum, „ ut
apud *Mattheucc. in offic. Cur. quoad sepulturas cap. 48. num. 24. & in Sulmo-
nen. sepulturæ 12. Junii 1731. Ponente clar. mem. Card. Falconerio.* Hæc
Patres. A Parocho nondum libellus jurium datus fuit. Dubium est.

*An prætensa electio sepulturæ facta a Sanctino Thomati pro Catharina filia im-
pubere sustineatur, itaut sit restituendum illius cadaver una cum emolumen-
tis funerariis in casu &c.*

Dilata, & examinentur Testes formiter, & extrahentur partitæ Sepulturæ
impuberum defunctorum citata parte.

*Sess. 25. c. 4.
de Ref.*

LAURETANA CADUCITATIS: Legavit Margarita Celsi anno 1608.
PP. Minoribus Conventualibus S. Francisci Montis Luponi scut. 2000.
præstanda ab heredibus non in pecunia, sed, „ in bonis ad æstimationem Pe-
„ ritorum communiter eligendorum, dato onere, quod Fratres dictæ Eccle-
„ siæ teneantur in perpetuum celebrare in Altari domi ipsius Testatricis Mis-
„ sam unam lectam in quolibet die, pro anima &c. & deficientibus in cele-
„ brando Missam prædictam, in tali casu bona prædicta recadere debeant Ec-
„ clesiæ S. Petri Plebis dictæ Terræ cum eodem onere, „ quæ verba sunt te-
stamenti. Devenit hereditas Margaritæ legantis ad R. Fabricam S. Petri,
quæ anno 1619. transiit cum Patribus, & accepit scut. 500. ex lege Falcidia pro legato iisdem relicto, servantibus sibi Patribus Jura ex causa hujus
solutionis. Sed cum hæc reservatio nihil proficeret, postularunt, & obti-
nuerunt a Generali Capitulo anno 1629. reductionem Sacrorum ad sex sacra
qualibet hebdomada. Rebus ita compositis, novæ impensæ subeundæ fue-
runt a Patribus, cum bona sita essent prope flumen *Potenza*, cujus rapidi-
tate ripæ exesæ, & bona plurimum in pretio, & fructu diminuta fuerunt,
ita ut anno 1723. data omnibus Ordinibus Regularibus ab Innocentio XIII.
Pontifice Optimo Maximo facultate, novam reductionem oneris Sacrorum
petere debuerunt, quam pariter impetrarunt. Servata fuit reductio ad an-
num 1749., quo Capitulum Ecclesiæ S. Petri Montis Luponi censuit Patres
legato caducatos fuisse, quod defecissent in implendo onere Sacra integre
agendi; & eosdem Patres in Jus vocavit coram Eminentissimis Patribus. Man-
data fuit Jurisdictio Vicario Generali Lauretano, ut eligerentur Periti, qui
bona æstimerent, & redditus *habito respectu tam ad tempus obtentæ reduc-
tionis, quam ad tempus præsens*. Peritis electis dissidentibus, opus fuit
tertium eligere, qui accessit judicio Periti Patrum. His cognitis, recessit
Capitulum a lite, non Patres, qui ad hoc Sacrum Tribunal redeunt, dispu-
tantque caducitati locum non esse pro partiali inadimplemento oneris, præ-
sertim cum defectus venerit ex natura rei, quæ decrevit deductione Falcidia,
& impetu fluminis, quas causas probe agnoverint tum Capitulum, tum
Magister Ordinis, reducto auctoritate Pontificia Sacrorum numero; Cum
igitur

igitur dolus , & culpa Patrum abfuerit , abefle quoque debeat caducitas. Hæc
Patres . Dubium eft .
An fit locus caducitati in cafu &c.

Negative .

Die Sabbathi 9. Septembris 1752.

DUæ , quæ fequuntur , Cauſæ in ultima Ampliffimi Ordinis Congregatione habita die 19. tranſacti menſis Auguſti dilationem obtinuerunt ad hanc Congregationem . Poterunt igitur Eminentiffimi Patres Folium ejusdem Congregationis , repetita lectione , conſulere , ut eaſdem expediant .

RAVENNATEN. SEU FAVENTINA JURISDICTIONIS , in qua
queritur . *Sefs. 22. c. 7. de Ref.*
An fit ſtandum , vel recedendum a deciſis in cafu &c.

Dilata , & fiat confrontatio documentorum citata parte coram D. Secretario .

TERRACINEN., SEU SETINA TAXÆ, cujus tria ſunt Capita . *Sefs. 23. c. 18. de Ref.*
I. *An intret arbitrium pro aperitione oris in cafu &c.?* & quatenus affirmative .
II. *An taxa impoſita favore Seminarii ſuſtineatur in cafu &c.* , & quatenus negative .
III. *An , & ex quibus bonis , in qua ſumma , & a qua die illa debeatur in cafu &c.*

Ad I Quoad Monachos videatur particulariter : in reliquis negative .
Ad II. Affirmative ad formam reſolutionis primi dubii . Ad III. Non retardata ſolutione Taxæ pro præterito ad formam Brevis firmetur ſtatus pro futuro .

PLACENTINA EXEMPTIONIS : Species hujus Cauſæ , quæ agitur inter Fratres Schiavi , & Præpoſitum , ſeu Parochum Eccleſiæ S. Hilarii , data fuit in Folio Congregationis habitæ die 10. Julii ſuperiore anno 1751. , ut in *Theſaur. Reſol. Sac. Congreg. Vol. XX.* Cenſuerunt Eminentiffimi Patres Cauſam non eſſe definiendam , & reſponderunt *ad Mentem* ; Mens autem fuit , ut Episcopus omnem operam ſuam collocaret , ut Præpoſitus , & Fratres Schiavi redirent in gratiam ; ſi id obtineri non poſſet , curarent Fratres Schiavi habitationis mutationem : nihil prætermiſit Episcopus , ut reconciliatio animorum fieret , ſed fruſtra , obſiſtentibus ſemper Fratribus Schiavis , qui metuunt a Præpoſito ; monſtrarunt etiam iidem Fratres detrimentum , quod ſibi ipsis inferrent , ſi habitationem mutarent . Re igitur inſeſta , redit Cauſa ad hoc Sacrum Tribunal , & idem Dubium nunc eſt expediendum . *Sefs. 21. c. 6. de Ref.*
An fit locus proviſioni pro exemptione a cura in cafu &c.

Negative .

SMIRNEN. MATRIMONII ; Cauſa hæc , qua agitur de validitate ſecundi matrimonii contracti a Coſimo Parigi Florentino cum Magdalena Gratiſ Smirnenſi data fuit in Folio Congregationis habitæ die 6. ſuperioris menſis
Tom. XXI. 1 Maii. *Sefs. 24. c. 1. de Ref. Mart.*

Maii. Rescripserunt Eminentissimi Patres *Dilata*, & scribat defensor *Matrimonii*. Scripsit defensor, & urget illicitum quidem, sed tamen validum esse matrimonium contractum ab eo, qui non expectato certo nuncio de morte conjugis, cum alia secundas nuptias contrahit, dum vere Uxor obierit tempore, quo secundum matrimonium initum fuit, quia consensus non in eo solum, qui moraliter certus est, sed etiam in eo, qui de sua libertate dubius est, si contrahit, servata forma Tridentini, satis est, ut valide contrahat, licet matrimonium illicitum sit, ut reprobato *Pontio lib. 7. de matrimonio. cap. 53. num. 5. & 6.* cui placuit nullum dicendum esse matrimonium, defendunt *Barbos. in cap. Dominus num. 3. de secund. nupt. Boss. oper. moral. tom. 1. par. 2. §. 31. num. 2012. Card. de Lauria in. 4. sentent. tom. 3. de matrim. disput. 24. art. 5. num. 129. Pignatell. consult. 73. num. 11. tom. 9. Clericat. de Sacram. Matrimon. dec. 29. n. 42. & discord. for. par. 5. discor. 42. num. 2.* Hæc Defensor. Judicent igitur Eñi Patres.

An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.

Negative.

Sess. 21. c. 4. de Ref.

ALBINGANEN. CURÆ ANIMARUM, ET FUNCTIONUM: Imperio Eminentissimorum Patrum hæc Causa proponitur, quæ data in *Folio Congregationis* habitæ die 29. transacti mensis *Julii*, & *Parocho Villæ Faraldorum* dilationem postulante, responsum accepit *Dilata ad primam mensis Septembris*. Poterunt igitur Amplissimi Patres *Folium* illud iterum consulere, & III. controversiæ Capita definire.

- I. *An & quomodo Ecclesiæ S. Bernardi Loci Delii concedenda sit facultas sepelliendi eadavera, & administrandi Sacramenta Baptismi, Matrimonii, Pœnitentiæ, Eucharistiæ etiam tempore Paschali, & extreme Unctionis?*
- II. *An Populo Delii indulgendum sit audire Missam in dicta Ecclesiæ S. Bernardi die Paschatis, & S. Laurentii?*
- III. *An liceat in dicta Ecclesiæ S. Bernardi peragere functiones Funerales, & alias non Parochiales in casu &c.*

Ad I. Negative quoad Matrimonia, & implementum præcepti Paschalis: in reliquis affirmative falvis juribus Parochialibus. Ad II. Satis provisum in Decreto Episcopi. Ad III. Affirmative falvis emolumentis Parochialibus.

Sess. 22. c. 5. de Ref.

CATANIEN. DISPENSATIONIS: Postulat Franciscus Dominicus Nicolosius Subdiaconus dispensationem a Voto continentiæ, quod vi metuque illato a Matre, & a consanguineo Ludovico Pappalardo viro potenti Ordinem illum invitatus suscepit: His, ait, subjectum fuisse ab ipsa pueritia, quo tempore Pater decessit, & ab his semper metuisse: anno 1777. cum studia Juris prosequi vellet, deterritum fuisse a Matre minis, & verberibus, ut eadem studia deferere coactus fuerit, & abductum fuisse a Ludovico Cataniam, ubi adactus fuit Subdiaconatus Ordinem suscipere. Protestationes tamen contrariæ voluntatis tum ante, tum post ordinationem emisisse coram amico Sacerdote, cui explicavit animum de nullitate dicendi; cum primum posset: Ad Diaconatus Ordinem numquam ascendere voluisse, Matre nequicquam urgente: de functo tandem Ludovico Pappalardo, Matrem conscientia stimulis agitatam omnia bona sua eidem donasse, & anno 1750. veniam ei dedisse, ut peteret dispensationem a Voto continentia, itaut preces offerre potuerit Sacratissimo Principi, quas Mater moriens declaravit veritatem ipsissimam continere.

Data fuit postulationis hujus cognitio Amplissimis Patribus, qui Jurisdictionem Episcopo mandarunt, ut fieret Processus. Episcopus alium delegavit, qui duos, tresve Sacerdotes audivit, qui de vi, metuque, de protestationibus,

de po-

de potentia Ludovici Pappalardo testimonium ferunt. Causa nunc his probationibus proponitur, & disputat Nicolosius de nullitate suscepti Ordinis, ex qua dispensandus sit a Voto continentiae ob vim, & metum illatum. Contra vero *Defensor Ordinis* negat probari vim illam, & metum, qui constantem virum concutere potuerit, cum Testes nimis generaliter, & vage de vi, & metu testimonium ferant, neque speciem ullam illati metus exprimant; eoque amplius probandum esse metum, quo vir quisque constantissimus affici potuisset, quod res non esset de puella, aut tenero adolescente, sed de juvene vicennio majori, non de Patre, sed de Matre, & de consanguineo, cui nulla debebatur reverentia, & qui licet vir fuerit magnae in Patria sua potentiae, non tamen probetur vim ullam Nicolosio intulisse: Gravioribus fuisse circumstantias in *Bisuntina Dispensatione*, quae die 17. transacti mensis *Junii* responsum accepit *negative*. Haec *Defensor Ordinis*: Dubium est, *An sit locus dispensationi Voti continentiae in casu &c.*

Negative.

ROMANA SUBSIDIORUM DOTALIUM, Speciem Causae hujus referre inutile est, ne actum agere videamur, postquam in *Folio Congregationis* habitae die 22. Septembris anno 1736., quod editum fuit *Vol. VII. Thes. Resol. Sacrae Congreg.* latissime data fuit. Poterunt itaque Eminentissimi Patres rem omnem ex eo repetere, ex quo scient transactum fuisse inter Archihospitale S. Spiritus in Saxia Urbis, & Florentios haeredes Marci Antonii Florentii, qui anno 1597. quindecim Loca Montium donaverat eidem Archihospitali cum onere quorundam Sacrorum agendorum in Ecclesia S. Silvestri PP. Theatinorum, & praestandi quaedam subsidia dotalia. Hac transactione facta fuit Archihospitali potestas vendendi Loca illa Montium, & pretium erogandi in emptionem rei immobilis, ex cujus fructibus impleri possent onera data a Fundatore. Pretium illud, quod una cum augmento convento scut. 900. pervenit ad summam scut. 2437. 50., erogatum fuit in emptionem domus, quae locabatur cauponae. Usus, & destinationem hujus domus mutavit pluries Archihospitale, ac demum majorem ejusdem partem adjecit Nosocomio. Tandem postulavit ab hoc Sacro Tribunali reductionem, vel saltem suspensionem subsidiorum dotalium, contradicentibus Hectore, & Virgilio Augusto Florentiis descendantibus a Marco Antonio donatore. Duo erant Dubia., I. An sit locus reductioni, seu suspensioni Subsidiorum Dotalium in casu &c. II. An onus celebrandi Missas privatas in anniversariis incumbat PP. Theatinis S. Silvestri ad Montem Quirinalem cum elemosyna a Fundatore assignata, vel aliquid sit eis supplendum, & respective quot Missae privatae sint celebrandae in casu &c. *Causa dicta* die 22. Septembris proponi non potuit, sed *proposita* fuit die 1. Decembris eodem anno 1736., responditque *Sacrum Tribunal*. Ad I. Negative: Ad II. Affirmative quoad primam partem, negative quoad secundam, & celebrandas esse quinque Missas lectas in singulis anniversariis, ut in eodem *Vol. VII. Thes. &c.*

Sess. 22. c. 6.
de Ref.

Siluit post hanc definitionem Causa, & Archihospitale onera implevit. Nuper autem postulavit, ut adiiceretur alterum Dubium de validitate transactionis, quam impugnare intendit petendo ejusdem rescissionem, & facultatem restituendi summam illam scut 2437. 50., sed cum postulatio rejecta fuisset, adiit Sacratissimum Principem nostrum, petiitque, ut mandaretur Sacro huic Tribunali notio de validitate vel invaliditate ejusdem transactionis. Rescripsit Optimus Princeps ad eandem Congregationem Concilii cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis, atque ita alterum hac de re Dubium adjectum fuit. Disputant fratres Florentii nihil proponi, cur recedendum sit a decisio, & cur rescindenda sit transactio: non esse recedendum a decisio, cum agatur de contractu, quo casu juxta sententiam Sacri hujus Tri-

bunalis reductionibus non est locus: transactionem servandam esse, cum postcentum, & qui excurrunt, annos, non sit quærendum de solemnibus beneplaciti Apostolici, & similibus, præsertim, cum de utilitate Archihospitalis ambigi non posset, ut late monstrant. Hæc atque alia in libello fratrum Florentiorum. Ab Archihospitali nihil habuimus: Duo, ut diximus, Causæ Capita sunt.

- I. *An sit standum, vel recedendum a decisio sub die 1. Decembris 1736., & quatenus affirmative ad primam partem.*
- II. *An liceat Archihospitali restituere Capitale scut. 2437. 50. & quomodo in casu &c.*

Dilata ad primam post aquas.

*Sess. 22. c. 6.
de Ref.*

CINGULANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS: Testamento, quo decessit Nicolaus Simoncellius Cingulanus, pluribus relictis oneribus sacrorum in Ecclesia Cathedrali agendorum, & deputatis Exequutoribus Testamentariis, heredem scripsit in usufructu uxorem suam, qua defuncta, voluit, „ che li Signori Esecutori testamentarij siano tenuti, ed obligati di tutta „ la mia eredità erigerne con ogni sollecitudine, e premura, ed effettiva- „ mente formarne due nuovi Canonicali in questa Chiesa Catedrale di Cin „ goli, quali debbano assistere sì al Coro, che ad altre funzioni Ecclesiasti- „ che nel modo, che sono obligati tutti gl' altri Signori Canonici „. Ad hos novos Canonicatus nominavit Sacerdotem Jo Baptistam Honorium, & Subdiaconum Josephum Castiglionum, quos etiam aliis sacrorum oneribus gravatos voluit. Jus vero nominandi perpetuum legavit Thaddæo Crescioni, & Alexandro Simonetti, eorumque filiis, & masculis omnibus, qui ab iis nascerentur, quibus substituit Magistratum Cingulanæ Civitatis: Codicillis vero voluit, „ che con li detti miei beni, e con la detta mia eredità, e loro „ frutto s' abbia da aggiungere un altro simile Canonico, come adesso io „ eriggo, e creò eguale alli due sopracennati espressi nel detto mio Testa- „ mento con il peso, condizione, ed obligo uniforme alli altri due „; vocavitque ad hunc tertium Canonicatum Josephum Rovellonium, cui etiam sua sacrorum onera dedit, relicto jure nominandi iis ipsis, quibus primorum Canonicatum Jus nominandi dederat. Obiit Testator die 21. Martii anno 1750.: Duo ex testamentariis Exequutoribus muneri huic renunciarunt, tertius, qui illud agnovit, Alexander Simonetti, cum ære alieno hæreditas premeretur, illud expungere cupiebat fructibus hæreditariis, precesque ob id obtulit Amplissimis Patribus, quibus postulabat prorogari erectiones Canonicatum, obtinuitque quod postulabat *ad annum*; sed cum anno dispungi æs alienum non posset, iterum dilata fuit Canonicatum erectio.

Timens autem Magistratus Civitatis a Fabrica, cum, dilata erectione Canonicatum, sacra non agerentur, adiit precibus hoc Sacrum Tribunal, postulans Canonicatum erectionem. Data fuerunt epistolæ ad Episcopum, qui rescripsit, necessariam esse prorogationem, sed indulgendam cum conditione: *Non retardata interim celebratione Missarum*, simulque postulavit commutationem voluntatis Testatoris, ut hac hæreditate Collegii potius, seu Seminarii, quam Canonicatum fieret erectio „ Dicit vix potest, *ait Episcopus*, „ quam vera, quam gravis, & quam urgens premat necessitas auge „ gendi Ecclesiam Cingulanam Seminarii, quo prorsus caret, ornamento „ tam enixe a Tridentina Synodo commendati; neque omnino alienam ab „ hoc instituto esse, *putat*, ipsius Testatoris voluntatem, quandoquidem „ tum Canonicatus tum Seminarium ad Ecclesiæ Cathedralis servitium, di „ vinumque ibi cultum exequendum pertinent: hoc tamen discrimine, quod „ Canonicatus hodie minus necessarii, contra vero Seminarii institutio mul „ tiplici ex capite sit omnino expetenda, hac neglecta opportunitate, vix „ unquam sperare liceat Seminarii erectionem in ea Civitate faciendam „.

Hæc

Hæc Episcopus, eodemque tempore Promotor Fiscalis preces obtulit Sacratissimo Principi, quibus postulavit commutationem voluntatis. Cognitio de hac postulatione data fuit Eminentissimis Patribus, rescriptum fuit: *Proponatur citato Exequutore contradicente, & interim Episcopus mandet celebrari Missas a Testatore ordinatas*. At non solus Exequutor testamentarios sese huic postulationi præstiterunt, disputantque commutationem hanc nulla ratione permittendam esse. Violari voluntatem Testatoris, quod devium est ab omni Jure, violari Jus quæsitum nominatis, & Patronis, privari suffragio animam Testatoris, & consanguineorum: Testatoris voluntatem averfam fuisse ab hoc usu suæ hæreditatis: Nullam urgere necessitatem, nullam utilitatem erigendi Seminarium Cingulanum; Tridentini siquidem dispositione unum Collegium non plura in Diocesi desiderari: satis esse Auximanum, cui a Cardinali Gallio anno 1593. facta fuit unio Cingulani, cujus pueri aluntur in Auximano. A Promotore Fiscali nihil habuimus. Dubium est.

An sit locus commutationi voluntatis in casu &c.

Negative.

TRIVICANA CAPPELLANIÆ: Cappellam, quam sanctæ Annæ in Ecclesia Cathedrali extruxerat, publico Instrumento dotavit anno 1691. *Sess. 7. cap. 4. de Ref.* Antonius Masciolla ejusdem Cathedralis Ecclesiæ Archipresbyter, adjecto onere ejus Rectori, ut tot sacra ageret, quot ex redditibus agi possent constituto stipendio obulorum quindecim cuilibet Sacro. Patronatum vero Cappellaniæ reservavit Capitulo Cathedralis, data hac lege, di poter eligere, re, e nominare in detta Cappellania perpetua uno delli Sacerdoti, che si troveranno extra Capitolo di detta Città tantum, e non forastieri, ma che sia del grembo, e nascita di detta Città: purchè si ritrovi, o stia attualmente in detta Patria: E non essendovi Sacerdoti extra Capitolo, sia lecito al medesimo Capitolo eligere dalli Diaconi, Subdiaconi, ed in difetto da Chierici della medesima Città il Rettore, e Cappellano suddetto con la condizione, che fino sarà detto Rettore Sacerdote, li Canonici di detto Capitolo debbano sodisfare l' obblighi in detta Cappella alla ragione assegnata. *His tamen præferri voluit Sacerdos, aut Clericus, qui descendet ab Antonio Cerillo di Castello, quique abbasse, e facesse domicilio nella suddetta Città di Trevico &c., e non ritrovandosi abitante con Casa in detta Città, sia escluso, e non abbia luogo di nessuna maniera la condizione suddetta, e nomina di sopra.* Cappellaniam hanc obtinuit Cajetanus Paglia Civis Trivicanus, qui Trivici morabatur, inde idem Cajetanus Canonicatum obtinuit in Collegiata Ecclesia proximi Oppidi Flumarii, quod quatuor millibus passuum distat ab Urbe. Ignatius Cozza ratus Canonicatum hunc incompatibilem esse cum Cappellania eam impetravit, mox dubitans de subsistentia hujus incompatibilitatis literas Apostolicas noluit expedire. Hanc difficultatem despexit Joseph Maria Petrella, qui pariter hac ratione incompatibilitatis cum Canonicatu Cappellaniam impetrare voluit. Adit nunc Cajetanus Eminentissimos Patres postulans, ut declarent Cappellaniam hanc incompatibilem non esse cum Canonicatu in Oppido Flumarii, & ratio ejus præcipua est, quod cum adjecta non fuerit conditio sacra agendi per se ipsum, possit onera data Cappellano implere per alium, præsertim cum neque illud fuerit adjectum, ut Rector Cappellaniæ in Civitate Trivici perpetuo moram facere haberet, sed satis esse, ut tempore collationis in eadem Civitate moram faceret. Addit & alias rationes, quas Eminentissimi Patres legere poterunt in ejus libello. A Petrella impetratore nihil habuimus. Unum est Causæ Caput.

70
An Cappellania, de qua agitur, a Sacerdote Cajetano Paglia possit retineri cum Canonicatu Collegiatae Oppidi Flumarii in casu &c.

Dilata, & proponatur in prima post aquas citatis interesse habentibus.

Die Sabbathi 18. Novembris 1752.

P Riores duæ, quas subijcimus, Causæ imperio Eminentissimorum Patrum proponuntur, qui in ultima Congregatione habita die 9. Mensis Septembris jusserunt, ut proponerentur in prima post Aquas. Rogamus igitur eosdem Eminentissimos Patres, ut ad eas definiendas Folium illius Congregationis iterum consulant.

*Sess. 22. c. 6.
de Ref.*

R OMANA SUBSIDIORUM DOTALIU, cujus duo sunt Capita.
I. *An sit standum, vel recedendum a Decisis sub die 1. Decemb. 1736, & quatenus affirmative ad primam partem.*
II. *An liceat Archihospitali restituere Capitale scut. 2437. 50. & quomodo in casu &c.*

Dilata ad sequentem,

*Sess. 4. cap. 4.
de Ref.*

T RIVICANA CAPPELLANIÆ, in qua quæritur.
An Cappellania, de qua agitur, a Sacerdote Cajetano Paglia possit retineri cum Canonicatu Collegiatae Oppidi Flumarii in casu &c.

Affirmative,

*Sess. 24. c. 12.
de Ref.*

T REVIREN. FRUCTUUM: Hæc quoque Causa proponitur imperio Eminentissimorum Patrum; Postquam enim definita fuerat in Congregatione habita die 8. Mensis Julii, postulante Decano Jæger, ut iterum audiretur, data iterum fuit in Folio Congregationis habitæ die 19. Augusti, rescribentibus Eminentissimis Patribus. Dilata ad primam post Aquas: poterunt itaque nunc Amplissimi Patres Folia illarum Congregationum iterum consulere, ut, quod sequitur, Dubium expediant.
An sit standum, vel recedendum a decisis quoad primum Dubium in casu &c.

In decisis, & amplius.

*Sess. 24. c. 12.
de Ref.*

S ENOGALLIEN. CANONICATUS: Redit ad Judicium Sacri Tribunalis hæc Causa, quæ licet data in Folio Congregationis habitæ die 20. Mensis Maii, definita tamen fuit in Congregatione habita die 19. Mensis Augusti. Dubio quod erat - *An Canonicatus de jure Patronatus de Luchis sit tantum Clericalis in casu &c.* responderunt Amplissimi Patres - Negative - nunc vero respondendum est.
An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Dilata, & proponatur omnino in prima post proximam.

*Sess. 23. c. 1.
de Ref.*

S YRACUSANA INDULTI: Dedimus speciem omnem hujus Causæ in Folio Congregationis habitæ die 24. Januarii anno 1750. quod in lucem hominum editum fuit Vol. XIX. Thesaur. Resol. Sac. Congreg. Causa ea die proponi non potuit, ideoque data iterum fuit in sequenti Congregatione habita die 28.

die 28. Februarii, accepitque responsum - *Dilata, & scribatur Episcopo pro Informatione, & Voto auditis Partibus* - ut in eodem *Vol. XIX. Thesaur. &c.* Nunc itaque tertio proponitur, ut definiatur.
An sit consulendum Sanctissimo pro concessione Indulti in casu &c.

Dilata, & proponatur in prima post Reges etiam unica.

NEAPOLITANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Proposita fuit hæc Causa in *Congregatione* habita die 29. *superioris Mensis Julii*, Dubioque, quod erat - *An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.* - respondit Sacrum Tribunal - *Negative*. Ad novum Eminentissimorum Patrum reddit Judicium P. Florianus Floriani, & repetita lectione *Folii illius Congregationis*, respondendum erit.
An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

*Sess. 25. c. 15.
de Regul.*

Non proposita.

CELSONEN., SEU URGELLEN. BENEPLACITI. Montem amplissimum vulgo appellatum *la montagna del Prevosto* in finibus Gallix, & Cathalonix, & in Diocesi Urgelleni situm possidet Præpositura Collegiata Ecclesiæ *Lilletti*, quæ sita est in alia Diocesi Celsonensi. Montis hujus pars pascuis optima est, altera sylvam habet, vastumque nemus abietibus, pinis sylvestribus, aliisque arboribus, quæ fructus non reddunt constitum. Erat in hoc Monte ædificium, quod vocant *Molendinum*, secandis Tabulis aptum, sed hoc ædificium incendio absumptum fuit. Pars illa Montis, quæ pascuis destinata est, in emphytheusim data fuit pretio librarum 3500., & annuo canone librarum 30.; renovata tamen a Josepho Padros Præposito hac emphytheusi paucis ab hinc annis, auctus fuit canon ad annuas libras 60. Pars altera Montis, qua sedent nemora, & sylvæ variam habuit a Præpositis destinationem: Nunc enim integre, nunc pro parte vendita, seu locata fuit, ut carbo, ligna, tabulæ efficerentur, nunc data fuit, ut arbores secarentur, ut fierent trabes, & tabulæ ope *Molendini*, seu Fabricæ. Combusto ædificio, seu Molendino, quod ita vocatur, quia ligna, & tabulæ vi aquarum secantur, nemoris hujus redditus decreverunt ob damna, & incendia, quæ a finitimis Gallix Populis inferuntur, quibus neque Custodes, & Saluarii ob amplitudinem, neque Præpositi ob distantiam decem, & octo miliariorum a Præpositura occurrere possunt. Hæc enim reputans Joseph Padros Præpositus, satius duxit sylvam ad septennium vendere, seu locare pro carbone conficiendo duabus venditionibus, altera Josepho Fossas, altera Paulo Cavalleria pretio librarum 3915., quod commodo Præposituræ in census investire meditatur, adjectis pactis, & conditionibus, quas inter reparandi, & restituendi Molendinum, seu Fabricam Tabulariam.

*Sess. 25. c. 11.
de Ref.*

Hanc venditionem ægre tulit Præpositi Coadjutor Joseph Bernola, quod eam sibi, & Ecclesiæ detrimentum censeat inferre, ideoque sese in hoc Sacro Tribunali contradicentem præstitit, ne Eminentissimi Patres venditiones illas auctoritate sua comprobent. Auditus fuit Episcopus Urgellenis, in cujus Diocesi Mons situs est, sed cum ob incertam factorum narrationem parum esset, quod ex epistola ejusdem Episcopi erui posset ad Causæ definitionem, auditus fuit Episcopus Celsonensis, in cujus Diocesi Præpositura sita est. Hic Processum instruxit, Testesque formali examini subiecit: his præsidii epistolam scripsit, qua censet probari posse contractus: atque ita parum conveniunt duo Episcopi, licet præferendus videatur Celsonensis, quæ dicta comprobatur Processu. Causa nunc duobus Capitibus collecta proponitur. Disputat Præpositus Padros nullum Coadjutori Bernolæ jus esse scilicet contradicentem præstandi, qui nullum neque in re, neque ad rem Jus habet in Ecclesia, sed nudam spem succedendi in Præpositura, si superstes sit Præposito: Sylvam esse

esse cæduam, quæ sua natura nullos reddat fructus, nisi arbores cædantur, ideoque posse uti jure suo, & sibi habere, pecunias, tamquam fructus, & tamen paratum esse eas commodò Præposituræ in census investire, qui præstabant annuas libras 117. Monstrat inde utilitatem Ecclesiæ, & necessitatem hujus contractus probat. omnibus eductis ex epistola Episcopi Celsonenfis. Contra Coadjutor Bernola detrimentum inferri contendit probationibus eductis ex epistola Episcopi Urgellensis, & damnandum esse Præpositum ad faciendam damna illata. Disputatio sedet in factis. Judicium erit Eminentissimorum Patrum, an Episcopo Urgellensi, an Episcopo Celsonenfi, an neutri fides habenda sit. Capita Causæ hæc sunt.

- I. *An sit concedendum Beneplacitum Apostolicum in contractibus venditionum, seu locationum ad septennium, de quibus agitur in casu &c. & quatenus negative*
- II. *An, & quomodo sint rescicienda ass. damna ex dictis contractibus illata Præposituræ in casu &c.*

Ad primum affirmative juxta modum. Ad secundum provisum in primo.

*Sess. 21. c. 3.
de Ref.*

POLYMNIANEN DIVISIONIS AUGUMENTI. Solet Capitulum, & Clerus Ecclesiæ Cathedralis Polymnianensis quatuor anni diebus ad Ecclesiam Abbatialem S. Viti, quæ secundo lapide a Civitate distat, accedere, nempe Feria secunda post Dominicam Resurrectionis, Kalendis Maii, & die 15. Mensis Junii: his tribus diebus accessus ad illam Ecclesiam Abbatialem fit ducta Pompa, seu processione; die vero 14. Junii Capitulum, & Clerus sine Pompa convenit in eandem Ecclesiam, ut Vesperas canet, Solvebant PP. Conventuales, ad quos Ecclesia illa pertinet, pro stipendio harum quatuor functionum ducatos 25., nempe *duodecim* pro duabus primis Pompis, seu Processionibus, *septem* pro Vesperis; *sex* pro tertia Pompa diei 15. Junii. Emolumentum trium primarum functionum aequaliter dividebatur inter Dignitates, Canonicos, Portionarios, & Sacerdotes, qui sunt extra numerum; Emolumentum vero tertiæ pompæ seu Processionis diei 15. Junii inæqualiter dividebatur: Duas partes tollebant soli Canonici, exclusis etiam Dignitatibus; Tertia vero pars inæqualiter iterum dividebatur inter Episcopum, qui tollebat Carolenos quindecim, & Dignitates, Portionarios, & Sacerdotes extra numerum, qui percipiebant Carolenos quinque. At anno 1745. acta lite in hoc Sacro Tribunali inter Capitulum, & Patres Conventuales, auctum fuit stipendium, quod denique anno 1747. constitutum fuit transactione inita in sc. 100.

Ex hoc augmento stipendii nova eodem anno 1747. exorta est controversia inter Capitulum, & Clerum: ducta enim prima Pompa die secunda Paschatis, Rationalis Capituli emolumentum aequaliter partiendum scripsit inter Canonicos, Dignitates, Portionarios, & Sacerdotes extra numerum. Provo-carunt ab hac divisione Canonici ad Episcopum, eoque tunc absente, decrevit Vicarius Generalis, ut ejus redditus expectaretur. Rediit Episcopus, ducta jam secunda Pompa, seu Processione, tertiæque imminente. Postulabant Canonici duplicem hujus augmenti sibi dari portionem; Decrevit Episcopus, ut Procurator Capituli, divideret secundum solitum antiquum „ stipendium proveniendum tam pro tribus Processionibus, quam pro Vesperis peragendis, & Augmentum depositetur penes Arcam depositi dicti „ Capituli, salva provisione facienda circa ejusdem augmenti distributionem „ Atque hoc Decretum ab Episcopo confirmatum fuit alio Decreto. Quia vero in dubium revocari non poterat tertiæ Processionis emolumentum dari suevisse pro duplici portione Canonicis, ideo iidem Canonici censentes eandem distributionis methodum servandam esse etiam in augmento, postularunt ejusdem augmenti solutionem, reservata cognitione de stipendio aliarum functionum ad aliud Judicium. At Episcopus, deposito Judicis officio,

73
officio, Arbitri munus suscepit electus a Capitulo, citatis Sacerdotibus extra numerum *ad dicendum, quare petatum compromissum fieri non debeat*; In hoc igitur munere sententiam animi sui aperuit.

Censuit autem, ut sicuti per immemorabile tempus æqualiter divisa fuerant emolumenta duarum priorum Processionum, & Vesperarum, ita dividendum esset æqualiter augmentum eorumdem emolumentorum; & sicuti inæqualiter divisum fuerat stipendium tertiæ Processionis diei 15. Junii, ita divideretur inæqualiter ejus stipendium, servata proportione. Non placuit Canonicis hic modus divisionis, sed tamen, coacto die 2. Junii anno 1747. Capitulo, Dignitates, & nonnulli Canonici præstiterunt assensum, cæteris dissentientibus; res itaque ad hoc Sacrum Tribunal delata est, contententibus Canonicis, divisionem augmenti pro quatuor prærelatis functionibus, peragendam esse in majori parte, seu in duplici rata inter omnes Canonicos de gremio, tertia vero portione inter Portionarios, & Extranumerarios. Auditus fuit Episcopus, qui in eadem sententia est, qua arbitrium suum interposuit, rogatque Amplissimos Patres, ut decernant, & statuant, quæ sit Portio Episcopis debita, cum etiam ipsi ad has Functiones accedant. Longum esset utriusque Partis rationes colligere, cum eas jam in epistola sua retulerit Episcopus, & a Sacerdotibus extra numerum nihil hæcenus datum fuerit. Causæ Dubium est.

An, & quomodo peragenda sit divisio seu repartitio augmenti pro accessu ad Processiones, de quibus agitur in casu &c.

Faciendam esse divisionem Augmenti juxta solitum antiquæ repartitionis, & amplius.

NEAPOLITANA NULLITATIS PROFESSIONIS. In integrum restitui postulat adversus lapsum quinquennii P. Franciscus Maria Pagano Ordinis Eremitarum S. Augustini Congregationis S. Joannis ad Carbonariam: Narrat enim duos Nicolao Pagano patri suo filios fuisse, quos Regulari alicui Ordini nomen dare omnino voluit. Obtinuit id a natu majori: reluctabat natu minor Eugenius, qui nunc P. Franciscus appellatur. Asperrime igitur habitum fuisse a Patre, minisque, & verberibus, cessisse tandem ejus voluntati, & vix impleto decimoquinto ætatis anno, Ordinis vestes suscepisse; Animum tamen a Regulari vita alienum, & adversum aperuisse, neglectu Regularum Ordinis, quod optime agnovit, & Fratrum Capitulo significavit Tyronum Magister, cui mentem suam aperuerat idem P. Franciscus. Sed Prior Monasterii censuit aliam esse hujus contrariæ voluntatis causam, jussitque, ut eo vitæ, & orationis genere, quod *spiritualia exercitia* nuncupare solemus, uteretur: his tamen expletis, in eadem persistisse sententiâ contrariâ Vitæ Regulari, exaucto probationis anno, pridie quam Professionem emitteret; licet certiozem reddidisset de sua contrariâ voluntate Tyronum Magistrum, hic autem certiozem reddidisset Priorem, adactum tamen fuisse eodem Magistro Tyronum absente, non in Ecclesia, ut mos est, coram Confratris, & Populo, sed in Choro, & secreto die 20. Julii anno 1735. ad Professionem emittendam, quam invito animo emissam fuisse Fratres agnoverunt ex lacrymis, & animi perturbatione; Tanta inde correptum fuisse tristitia, ut in morbum inciderit, & patrem, qui illud lecto jacentem invenit, graviter objurgasse, quod ipsum ad Professionem emittendam coegerit.

Factum hoc P. Prioris tulere graviter Magister Tyronum, aliique Fratres, qui certiores erant de repugnantia P. Francisci. At hic cuperet licet de nullitate Professionis suæ dicere, abstinuit tamen metuens a Patre, qui tandem decessit anno 1745. Paupertas obstitit: P. Francisco, ne litem inciperet, & defectus Patrimonii, ne a Divinis suspensus esset, sed tandem ipsi Fratres, qui rem omnem ita, uti evenerat, tenebant, pecunias præbuerunt. Preces itaque

*Sess. 25. c. 19.
de Ref.*

que obtulit sacratissimo Principi nostro, a quo data fuit cognitio Amplissimis Patribus. Mandata fuit jurisdictio Eius Archiepiscopo, servataque forma novissimæ Constitutionis ejusdem Sacratissimi Principis, processus instructus fuit, plures testes recepti, auditique fuerunt quos inter spectandi videntur Vicarius Generalis Ordinis, alique Fratres. Ex his scimus, quæ supra nar- ravimus, & ex his disputat P. Franciscus nullam fuisse Professionem vi metu- que a patre illaro emissam. Contra his Testibus, qui de vi metuque depo- fuerunt, fidem adimit *Defensor Professionis* in suo libello, quod in genere solum, non vero in specie loquuti sint, addit, & alias rationes, quas solet in his Causis proponere: Dubium est.

An constet de Causis restitutionis in integrum in casu &c.

Negative.

Die Sabbathi 2. Dec. 1752.

*Sess. 22. c. 6.
de Ref.*

ROMANA SUBSIDIORUM DOTALIUM: Indulta fuit ab Eminentissi- mis Patribus in *ultima Congregatione* habita die 18. transacti mensis No- vembris Fratribus Florentiis *Dilatio* in hac Causa ad hanc Congregationem. Nunc itaque repetita lectione *Folii Congregationis* habitæ die 9. superioris mensis Septembris, quo primum Causa hæc data fuit, duo ejus Dubia sunt expedienda.

- I. *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 1. Decembr. 1736.?* & qua- tenus affirmative ad primam partem.
- II. *An liceat Archihospitali restituere Capitale scut. 2437. 50., & quomodo in casu &c.*

Ad I. in decisis, ad II. Negative.

*Sess. 25. c. 15.
de Regul.*

NEAPOLITANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM: Data quidem hæc Causa fuit in *Folio ultima Congregationis* habitæ die 18. elapsi men- sis Novembris, sed proposita non fuit: nunc proponetur, & relecto ab Emi- nentissimis Patribus *Folio Congregationis* habitæ die 29. superioris mensis Julii, in qua Dubio, quod erat -- *An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.* -- respondit Sacrum Tribunal -- *negative* -- decernendum erit. *An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.*

In Decisis, & amplius.

*Sess. 22. c. 8.
de Ref.*

ROMANA: Dedimus Causæ hujus speciem, rationesque omnes in *Folio Congregationis* habitæ die 8. superioris mensis Julii; Dubioque, quod erat, An, & quæ portiones detrahendæ sint super medietate hæreditatis re- lictæ ab Annibale Bertoni Patribus, & Conventui S. Marcelli de Urbe, tam pro hæreditate eisdem libere tangente, quam pro Legato cum onere perpetuo anniversarii, quam pro multiplico pro Canonizatione Beati Phi- lippi Jacobi Bertoni ab eodem Testatore demandato, & super eadem me- dietate hæreditatis detrahendo in casu &c. responderunt Eminentissimi Pa- tres, esse locum detractioni unius Loci Montium S. Petri pro anniversario: In reliquis dilata. Redeunt itaque nunc PP. S. Marcelli ad hoc Sacrum Tribunal postulantes, ut aliæ Dubii partes, quæ definitæ non fuerunt; ab Eminentissimis Patribus definiantur. Urgent autem quam maxime detractioni Falcidiæ locum esse ex voluntate Testatoris. Onus erit Eminentissimorum Patrum expendendi rationes, quas allegant, ut idem dubium, quod detracta ejus parte, quæ definita fuit, reproponeatur, nunc, si placet, expediant, *An,*

An, & quæ portiones detrahenda sint super medietate hæreditatis relictae ad Annibale Bertoni Patribus, & Conventui S. Marcelli tam pro hæreditate eisdem libere tangente, quam pro multiplici pro Canonizatione Beati Philippi Jacobi Bertoni ab eodem Testatore demandato, & super eadem medietate hæreditatis detrahendo in casu &c.

Non esse locum detractiōni Falcidiæ

TERRACINEN., SEU SETINA TAXÆ: Proposita tandem fuit hæc Causa, quæ agitur inter Seminarium Setinum, & R. P. D. Innocentium de Comitibus Abbatem Commendatarium, & Monachos Monasterii Fossæ novæ, in Congregatione habita die 9. transacti mensis Septembris. Tria erant ejusdem Capita: I. *An intret arbitrium pro aperitione oris in casu &c., & quatenus affirmative.* II. *An Taxa imposita favore Seminarii sustineatur in casu &c., & quatenus negative.* III. *An, & ex quibus bonis, in qua summa, & a qua die illa debeatur in casu &c.* Respondit Sacrum Tribunal -- *Ad I. Quoad Monachos videatur particulariter, & in reliquis negative.* *Ad II. Affirmative ad formam resolutionis primi Dubii.* *Ad III. Non retardata solutione Taxa pro præterito ad formam Brevis, firmetur status pro futuro.* Redit igitur Abbas Commendatarius ad novum Eminentissimo-rum Patrum Judicium, & respondendum est.

*Sess. 23. c. 18.
de Ref.*

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Non proposita.

PISTORIEN.: Causam hanc late dedimus in Folio Congregationis habitæ die 24. Aprilis transacto anno 1751., quod in lucem hominum editum fuit Vol. XX. Thef. Resol. Sac. Congreg. Visum est Eminentissimis Patribus respondere -- *Dilata; & scribatur Episcopo juxta Instructionem.* Instructio autem fuit, ut Episcopus certiores eos redderet de statu hæreditario Petri Francisci Franchini Taviani, tam tempore ipso ejus obitus, quam tempore transactionis, & de eodem statu hæreditario tempore præsentis, utque præfixo termino monerentur Fratres Arfarolii de juribus suis in Sacro Tribunali proponendis. Acceperunt Judicium Fratres Arfarolii, & postularunt in Curia Episcopali Pistoriensi, ut in quolibet actu firmationis status hæreditarii dicti Petri Francisci citari deberent, inde in hoc Sacro Tribunali postularunt, ut duobus Dubiis, quæ proposita quidem, sed definita non fuerunt in Congregatione diei 24. Aprilis 1551. tertium adderetur, quo de aperitione oris adversus Breve Ven. Innocentii XI., quo transactio confirmata fuit, disputari posset. Causa nunc igitur tribus collecta Capitibus proponitur, disputantque Fratres Arfarolii aperitioni oris locum esse non posse, cum nulla fuerit obreptio, nulla subreptio. Disputant validam esse, & justam transactionem initam anno 1679. inter Franchinios, & Sodalitium de' Trentatre; neque esse locum reductioni oneris Sacrorum, sed teneri Franchinios ex redditibus sibi in transactione obventis supplere, cum ex ipso testamento pateat bona stabilia hæreditaria esse pretii scut. 16. m., & ex calculo monstratur onera annua superari ab annuis fructibus hæreditatis. Hæc summa est rationum, quas proponunt Arfarolii; longum enim esset omnes colligere, & Folium in lumen excreveret. A Franchiniis nihil habuimus. Causæ Capita sunt.

*Sess. 25. c. 4.
de Ref.*

I. *An de jure sit locus aperitioni oris? & quatenus affirmative.*

II. *An transactio inita anno 1679. cum Ven. Confraternitate delli Trentatre Civitatis Pistorien. sustineatur in omnibus suis partibus? & quatenus negative.*

III. *An descendentes de familia Franchini Taviani teneantur ex redditibus sibi in transactione obventis supplere onera Missarum imposita di-*
Tom. XXI. etæ

Ad I. Negative; in reliquis provifum in primo.

*Sefs. 24. c. 1.
de ref. Matr.*

NEAPOLITANA, SEU CASTRI MARIS MATRIMONII: Hospitium Neapoli exercebat vilis fœmina, quæ a viro diverterat, Beatrix Bergantina, filiamque in eo secum retinebat Angelam Arimoli, quam ex primis nuptiis fufceperat, quæque non levi inhonestatis fufpicionem laborabat. Excipi folebant in hoc Hospitio Laurentius Giordano, & Philippus ejus filius viginti annorum adolefcens, honefto loco nati in Civitate Caſtri Maris, & divites, qui negociationis caufa Neapolim frequenter appellerant. Hujus hofpitationis occasione plurima familiaritate conjuncti funt Philippus, & Angela, quod ſpem iniecit Beatrixi matri fore, ut hi amantes nuberent. Cum tamen probe noſceret difficile id eſſe, ſi iis, quibus matrimonia contrahi ſolent, modis res tractaretur, ad machinationes animum convertit, ſuaſore, ſocioque doli, & fraudis hofpiti alio, qui pariter Angelam deperibat, Fabio Riccio, cui ſeſe comitem adjunxit Nuncius Miſura. Re inter hos compoſita Beatrix, & Riccius Neapoli diſceſſerunt: reſtitit Riccius prope Turrim Octavi, quæ vulgo nuncupatur *Torre del Greco*, Beatrix prætergreſſa Civitatem Caſtri Maris petiit, recta pergens ad domum Joſephi Scotognello barbitonſoris. Hic accito Philippo, Beatrix precibus, lacrymis, blanditiis, & filiæ nomine poſtulavit ab eo pecunias, quibus filiæ neceſſitati cuidam, quam finxit, occurreret, petens nimirum ducat. 50. Negavit Philippus pecunias ſe dare poſſe, cum filius familias eſſet. Tunc Beatrix atramentarium protulit, calamum, foliumque album obſecrans Philippum, ut in eo nomen ſuum ſcriberet, ut poſſet inde ſcribi apocha obligationis ducatorum 50., ſi aliquis Neapoli reperiretur, qui vellet eam pecuniam mutuo dare, unaque parvum aliud protulit folium, in quo ſcripta erat formula ſubſcriptionis faciendæ a Philippo -- *Io Filippo Giordano conſtituiſco ut ſupra*. Captus adoleſcens vaſtritiæ mulieris, & neſciens in re illa ſubita, quid conſilii caperet, folium illud album juxta formulam illam incaute ſubſcripſit; atque hæc comædia acta eſt ſpectatoribus Joſepho Scotognello, & Antonia Arduino ejus uxore.

Voti compos facta Beatrix folium detulit ad Riccium, qui exitum fabulæ expectabat, & repetito itinere Neapolim pervenerunt, ubi, ut facilius alliceretur Tabellio ad extendendum in illo folio albo mandatum Procuræ Philippi ad contrahendum matrimonium cum Angela, ſeſe uti teſtis ſubſcripſit Riccius, licet abſens eſſet, dum folium a Philippo ſubſcriptum fuit, appoſuitque nomen alterius teſtis *Joſephi de Angelo* ignoti hominis, ſed quo fortasſe ſignificare voluit Joſephum Scotognello, in cujus domo res acta fuerat. Deerat Tabellio, qui mandatum Procuræ ſcriberet in folio albo: præſto fuit Nuncius Miſura, qui ſe convertit ad amicum poſtulans ab eo, ut mandatum ad contrahendum matrimonium ſcriberet. Negavit Tabellio, quod Philippi mandantis literas, & manum non noſceret, ſed Nuncius Miſura falſo narrans rem eſſe periculi plenam, quia Philippus Giordano morti proximus eſſet, neque diutius matrimonium protrahi poſſet, teſtem ſe obtulit, quod folium ſubſcriptum fuiſſet manu Philippi, & ejus fide Tabellio mandatum Procuræ Philippi ad contrahendum matrimonium cum Angela Arimoli, conſtituto Procuratore eodem Nuncio Miſura, in folio illo albo, & vacuo ſumma facilitate expreſſit. Poſt hoc mandatum, omnia, Riccio curante, impleta fuerunt, quæ ex diſciplina Eccleſiæ, & Tridentini diſpoſitione ſervanda ſunt, antequam matrimonia contrahantur. Episcopus Caſtri Maris denunciationes remiſit. Sed in ſcopulum Riccius impegit ob defectum mandati Procuræ ad deponendum de ſtatu libero Philippi, cum ſatis non eſſet mandatum illud Procuræ ad contrahendum matrimonium; animo tamen non fractus impulit Angelam,

gelam, ut data ad Philippum epistola, peteret ab eo subscriptionem novi huius mandati. Experimentum hoc inutile fuit, nam Philippus, accepta epistola, ira astuans, & epistolam, & mandatum laceravit, nullumque dedit responsum. Confugit igitur Riccius ad Dominicum Spinelli Angelæ Parochum, & Beatricis affinem, qui deceptus fuerat, supposita alia persona, quæ se Philippum Giordano simulaverat, & Parocho aperuerat voluntatem suam contrahendi matrimonium cum Angela. Parochus igitur, cum per podagram, qua vexabatur, non liceret ei coram alloqui cum Vicario Generali Neapolitano, adiit eum epistola, qua eum certiore reddebat Philippum a patre, qui de hoc matrimonio aliquid resciverat, detineri domi in custodia: periculum esse in mora, quia pater alias ei parabat nuptias: Angelam a Philippo compressam fuisse, incertumque, an prægnans esset; inveniendum esse de fama puellæ, ni cito conjugium fieret: postulabat igitur huic malo promptum dari remedium. Morem Parocho gessit Vicarius Generalis, & *mandavit dictum mandatum Procuræ ad contrahendum valere etiam ad deponendum super statu libero Philippi*. Superatis igitur astu, & calliditate Riccii, omnibus difficultatibus matrimonium, invita licet, & repugnante Angela, contractum fuit, Nuncio Misura figuram sustinente Procuratoris Philippi Giordano, qui de his omnibus nihil audiverat.

Contracto matrimonio, in portu navigare putabant Beatrix, & Riccius, sed nova repente tempestas exorta est. Castrum Maris perducta fuit nova nuptia a matre, quæ eam reliquit domi Josephi Scotognello, & illico Neapolim reversa est. Accitus Philippus Giordano, ubi ab Angela audivit contractum fuisse inter eos matrimonium, viditque Parochi testificationem, ira exarsit, maledictis, probriisque, ac contumeliis eam affecit, & plura tum Angelæ tum Josepho minatus terga iis vertit, & delusa scæmina, triduo post comite eodem Josepho, Neapoli regressa est. Sine mora Philippus Neapolim venit, & re delata ad Regios Iudices, Angela eorum jussu in Monasterio collocata fuit, cognitione de validitate, vel nullitate matrimonii ad Archiepiscopalem Curiam delata. Auditi fuerunt judicialiter testes plurimi Josephi Scotognello, ejusque uxor Antonia Arduino, Tabellio, qui mandatum Procuræ scripserat, Nuncius Misura, aliique, qui factum, uti evenerat a Riccio, Beatrice, & Misura audiverant, e quorum dictis ea excepimus, quæ supra dedimus. Ipsa Angela, licet primo matrimonium rite recteque contractum, atque etiam consumatum dixisset, inde tamen conscientia stimulis acta, retractavit quæ dixerat, & rem narravit, ut nos retulimus, nisi quod dixerit noluisse Philippum ad Josephi domum accedere, qua in re cum cæteris testibus non convenit: etiam Beatrix rem pandidit: Riccius auditus non fuit, sed e Civitate Terami testificationem misit, quam de falso convincunt iimet, quos ipse advocat in testes. Causa post longas moras in Tribunali Archiepiscopali proposita fuit, & Iudices illi censuerunt, lata sententia, quod, „attenta dubietate, consulatur Sacra Congregatio Concilii, etiam pro ob- „servantia Constitutionis Sanctissimi Domini nostri Papæ Benedicti XIV. „editæ 3. nonas Novembris 1741. „Nunc igitur Causa proponitur, & disputat Philippus nullum fuisse matrimonium eo, quem retulimus, modo contractum, defectu consensus; fatetur ipse quidem solum album a se fuisse subscriptum astu, & calliditate Beatricis, non tamen, ut in eo apponeretur mandatum Procuræ ad contrahendum matrimonium cum Angela Arimoli, sed ut scriberetur obligatio pro ducatis 50. pro cautione ejus, qui pecunias mutuo dare vellet. Plura sunt, quæ hac de re in libello proponuntur, quæ omnia longum esset excipere in facto tam longo. Neque ab Angela, neque a *Defensore matrimonii* aliquid hætenus habuimus. Dubium est.

An constet de nullitate matrimonii in casu &c.

Dilata, & scribat Defensor Matrimonii.

Sess. 7. cap. 7.
 & 8. de Ref.
 Sess. 21. c. 3. de
 Ref. Sess. 25. c.
 11. de Regul.

NAULEN. VISITATIONIS: Monasterium, & Ecclesiam *S. Mariæ de Ripa* in Diocesi Naulensi, diminuto ob reddituum inopiam Monialium Ordinis Cisterciensis numero, Leo Decimus Pontifex providentissimus anno 1519. Monasterio *Vallis Piæ* Congregationis Olivetanæ, quod Finarii est in Diocesi Savonensi, *perpetuo univit, adnexuit, & incorporavit* ea lege, ut Priores Monasterii *Vallis Piæ* in Ecclesia Monasterii *Sandæ Mariæ de Ripa*, per aliquem, vel aliquem, vel aliquos Monachos, vel alium Regularem cujuscvis alterius Ordinis, vel seculares Sacerdotes singulis Dominicis, vel aliis festivis diebus Missam celebrari, & alias in divinis eidem Ecclesiæ deservire facere tenerentur, quod ad hæc usque tempora diligenter servatur. Nulla inter Monachos Congregationis Olivetanæ, & Naulenses Episcopos de hoc Monasterio *S. Mariæ de Ripa* exorta fuit controversia, quod Episcopi nullam in eo jurisdictionem sibi arrogarent, sed anno 1654., qui tunc Ecclesiæ Naulensi præerat, Episcopus prætextu Constitutionis *Institaurandæ* latæ ab Optimo Pontifice Innocentio X., & cognitissimi Decreti *ut in parvis* jurisdictionem acquirere tentavit. Re tamen ab Abbate Monasterii *Vallis Piæ* Finarii delata ad Sacram Congregationem Negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium proposita, rejectus fuit Episcopus, & objurgatus gravi epistola. Hoc exemplo non deterritus, qui nunc Ecclesiæ præest Naulensi, anno 1748 Ecclesiam Monasterii *S. Mariæ de Ripa* nunquam ab Episcopis Naulensibus visitatam, clam Monachos Olivetanos, visitare primus voluit, sed, ubi id Abbas Monasterii *Vallis Piæ* rescivit, primum contra eandem Visitationem protestationem emisit, inde ad hoc Sacrum Tribunal venit, postulans, ut ab Eminentissimis Patribus definiretur Episcopos Naulenses neque ordinario, neque delegato jure Ecclesiam illam visitare posse. Auditus fuit, ut fieri solet, Episcopus Naulensis, qui in epistola sua totus est, ut jura sua tueatur.

Causa nunc proponitur, & disputant Monachi Olivetani *Vallis Piæ* Finarii Monasterium *S. Mariæ de Ripa* unitum fuisse *accessorie, & subjective* Monasterio *Vallis Piæ*, quia id ferant verba -- *Monasterium de Ripa prædictum præfato Monasterio Vallis Piæ auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo unimus, & adnectimus, & incorporamus* -- ut uno consensu docuerunt *Barbos. de offic. de potest. Episc. alleg. 61. num. 23. & seqq. Hojed. de incompat. benef. par. 2. cap. 3. num. 3. Garzia de benef. par. 12. cap. 2. num. 55. Pax Jordan. lucubr. lib. 10. tit. 32. n. 11. Murga de benef. quest. 4. sect. 6. n. 197. & seq. Carol. Anton. de Luca ad Ventril. in Trax. adnot. 8. §. 2. num. 3. tom. 2.* Cum aliud sit, quum duo Beneficia, Ecclesiæ, vel Monasteria *invicem, & simul* uniuntur: aliud vero, cum unum alteri unitur; nam primo casu utrumque æquali unionem afficitur, & ideo utrumque æque principaliter uniri, & connecti oportet; Altero vero casu, quod unitur alteri, non nisi accessorie, & subjective uniri, & connecti possit, ut differunt *Fagnan. in cap. novit. num. 3. De Sed. Vacan. Schmalzgreub. in jus Canon. lib. 3. tit. 5. num. 161. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 7. num. 119. Leuren. For. benef. quest. 88. num. 2.* Ubi enim beneficium, vel Ecclesia alteri unitur, definit esse corpus, quod per se ipsum consistat, & ideo necesse est. ut alterius, cui unitur, pars, & membrum fiat, quod est esse unitum accessorie, & subjective, quæ fuit *Angeli* jurisprudentia *in cons. 248. vers. sed. ubi fit unio*, quam laudant, probantque *Ferratt. cons. 242. num. 5. vers. & quando. Mandos. ad regul. 12. Cancell. quest. 1. num. 6. Hojed. de incompat. par. 2. cap. 3. num. 3. vers. nam si fiat unio, & vers. tamen incorporatio. Gratian. discept. 291. num. 2. & 3.,* alique frequentissime.

Ex hac igitur subjectiva unionem Monasterii *de Ripa*, quam Leo X. fecit Monasterio *Vallis Piæ* Finarii, efficitur, ut Monasterium *de Ripa* factum fuerit pars, & membrum Monasterii *Vallis Piæ*, & ideo frui debeat omnibus juri-
 bus, privilegiis, & exemptionibus, quibus præstat principale corpus, cui facta fuit unio, nempe Monasterium *Vallis Piæ*, ut tradunt *Paris. cons. 128.*

num. 17. & 20. lib. 4. *Gonz. de benef. par. 7. cap. 10. num. 3. & 8. Murga quest. Pastor par. 2. quest. 5. num. 1. & 2. & quest. 6. num. 20. Card. Petra ad Constit. Apostol. Anastas. IV. Const. 1. sect. 1. num. 45.* Itaut, sicuti Monasterium Vallis Piæ Finarii exemptum omnino est ab omni Episcopali Jurisdictione sive Ordinaria, sive Delegata, & sive una, sive altera ab Episcopo Savonenfi visitari nequit; Ita Monasterium, & Ecclesia de Ripa veluti pars, membrum, & accessorium Monasterii sive ordinaria, sive delegata autoritate visitari, cum explorati juris sit posse Episcopum visitare, ne jure quidem Delegato, Ecclesias illas, quæ subjective unitæ fuerint Monasterio Regularium exempto a quavis etiam Delegata Jurisdictione Episcopali, ut docent *Gonzalez. ad dicta reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 7. num. 34. & seqq. Tamburrin. de jur. Abbat. tit. 1. disput. 15. quest. 7. num. 10.*, & perpetua fuit Sacri hujus Tribunalis sententia. Nam, ubi de subjectiva unione non constabat, decrevit Ecclesias Delegatæ Episcoporum Jurisdictioni subjectas esse, & jure Delegato posse visitari, ut in *Lycien. Visitationis, & Censurarum 29. Januarii 1724. & 23. Junii 1725. ad I. dubium: in Placentina 17. Augusti 1726. & 11. Januarii 1727. ad I. dubium: in Montis Regalis 16. Martii 1727.*, aliisque. Contra vero, ubi de subjectiva unione constabat, censuit Ecclesias ab omni Jurisdictione, & Visitatione etiam Delegata exemptas, & solutas esse, ut patet ex decretis collectis a *Tamburrin. dicta quest. 7. num. 10. Barbof. ad Concil. Trid. sess. 7. cap. 8. num. 15. & 18. de Reform. & Panimoll. decis. 84. annot. 1. num. 20.*, & advertitur in *Folio dictæ Lycien. Visitationis, & Censurarum diei 18. Decembris 1733. §. Aditur, & diei 23. Julii 1725. §. Hac quoad Ecclesias regulares.*

Nec mutare ajunt Monachi Olivetani Decreta Tridentini, quæ initio hujus Causæ adscriptimus, quod illa, vel sermonem habeant de Ecclesiis Commendatis, vel de Ecclesiis, quæ licet ad Regulares spectent, a sæcularibus tamen retinentur, vel de Ecclesiis Parochialibus, quorum nullus sit casus, in quo versamur. Hæc Patres Monasterii Vallis Piæ Finarii, A Promotore Fiscali Curia Episcopalis Naulensis nondum libellum jurium habuimus. Dubium est.

An Episcopus visitare possit Ecclesiam S. Mariæ de Ripa, vulgo Sancti Benedicti in casu &c.

Negative.

TARVISINA: Canonicatus, quem possidet in Cathedrali Ecclesia Tarvisina Guillelmus Scotti non alia, ut hactenus omnes retro Canonici putarunt, onera habet, nisi residentia, & sacrorum per turnum ab omnibus Canonicis agendorum pro Benefactoribus, quæ res in eo Capitulo vulgo vocatur *Currere in Tabula*. At idem Canonicus Guillelmus, excussis veteribus membranis, agnovit Canonicatum hunc compositum esse e tribus Præbendis Sacerdotalibus, quarum prima nuncupatur *Sanctæ Mariæ Parvæ*: altera *S. Mariæ Magdalene*: tertia *S. Catharinæ*: Præbenda *S. Mariæ Parvæ* fundata creditur a Tolberto Calza Episcopo Tarvisino circa annum Christi 1299.; quinam fuerint ejus redditus, quæ nam onera non liquet. Redditus, vel non magnos fuisse, vel saltem injuria temporum diminutos comprobant, quæ inde factæ sunt, ut dicemus, uniones; onera vero fuisse, ut Præbendati residerent, & sacra agerent, educitur ex hac Epigraphe reperta in quodam Processu sæculi decimifexti., In honorem B. Mariæ Virginis „ per D. Tolbertum Calza, qui hanc Cappellam de novo fundavit, & eam „ de suo patrimonio dotavit, ut unus Sacerdos perpetuo in ea pro anima „ ipsius divina debeat officia celebrare, & ex alia pericula veteris chartæ, „ quæ in archivo est, ubi dicitur: & ex forma etiam testamenti D. Tolberti Calza, qui dictam Præbendam fundavit, sunt obligati continuo ad „ Missarum celebrationem, & continuam residentiam, *Secunda Præbenda* „ S. Ma-

Sess. 24. c. 12. de Ref.

„ S. Mariæ Magdalena fundata fuit a Joanne Monigo anno 1747. Hujus red-
 „ ditus pariter ignorantur : onera tamen certa sunt ; voluit enim Fundator ,
 „ Ut Sacerdos teneretur quotidie celebrare , vel saltem quater in hebdo-
 „ mada qualibet , bis videlicet pro animabus , defunctorum , & semel de
 „ B. Maria Magdalena , & de B. Hieronymo . Tertia Præbenda S. Catha-
 „ rinæ certis redditibus centum annuatim librarum Parvorum , fundavit
 hanc Præbendam Conradus Brancarecchi eodem anno 1347. , qui hac sua
 Præbenda aliam a Monigo fundatam confirmavit , & ideo nulla onera
 adjecit .

Duas hæc posteriores Præbendas S. Mariæ Magdalena , & S. Catharinæ ob
 reddituum tenuitatem univit Episcopus Tarvisinus anno 1376. ea lege , ut
 sacerdos in ea instituendus onera qualibet ipsarum totaliter facere , & su-
 bire teneretur . Sed quia hac unione non satis fortasse consultum fuerat ea-
 rumdem tenuitati , hæ duæ Præbendæ unitæ tandem fuerunt primæ illi Præ-
 bendæ S. Mariæ Parvæ , & ex tribus hæc Præbendis unitis fundatus , ere-
 ctusque fuit Canonicatus , de quo agimus , qui S. Mariæ Parvæ Titulum ha-
 bet : quo anno , quibusve legibus , & conditionibus unio illa , & Canoni-
 catus erectio facta fuerit certo non constat ; Ex pluribus tamen conicitur id
 evenisse circa annum 1400. Hæc , ubi excussis , ut diximus , veteribus mem-
 branis , cognovit Guillelmus Scotti , dubitare cepit , an ipse implendo one-
 ra , quæ initio diximus , residentia , & sacrorum per turnum , suæ satis con-
 scientiæ confuleret . Preces igitur obtulit Eminentissimis Patribus , quibus
 postulabat , ut ipsi declararent , quæ ipse in his rerum circumstantiis onera
 subire teneatur . Bis auditus fuit Episcopus Tarvisinus , qui laudato de hoc
 labore , quem suscepit , Canonico Scotto , vera esse refert , quæ ipse de
 hoc Canonicatu , ejusque Præbendis narravit . Addit „ Che il suo Canoni-
 „ cato è uno de' più scarsi di rendita di tutti gl' altri di questa Catedrale ,
 „ poichè detratti gl' anniverfarj , non arriva a 158. ducati correnti di que-
 „ sta moneta . non comprese però le poco rilevanti distribuzioni per la quo-
 „ tidiana residenza . Ad rem vero propius accedens putat onera Præbenda-
 „ rum erectione Canonicatus mutata fuisse , e che cangiato il titolo di Sa-
 „ cerdotale , cangiate pure fossero ad un tempo le antiche obbligazioni ne'
 „ nuovi pesi a tutti gl' altri Canonici communi , e principalmente nella re-
 „ sidenza , e nella immemorabile consuetudine di questa Chiesa di celebra-
 „ re , ed applicare le Messe in suffragio de' Benefattori ciascheduna settima-
 „ na da un Canonico a vicenda , la qual cosa chiamasi comunemente per
 „ antichissima denominazione , Currere in Tabula „ . Hanc suam senten-
 tiam probat Episcopus tum ex antiquissima trium sæculorum observantia om-
 nium Canonicorum Prædecessorum , tum ex pluribus Episcoporum Visita-
 tionibus , tum denique vetustissimis ipsius Ecclesiæ Cathedralis Constitutio-
 nibus , ex quibus omnibus educitur Canonicos S. Mariæ non alia tulisse one-
 ra , quam sacrorum juxta consuetudinem Ecclesiæ , nempe cum onere , ut in
 Tabula .

Pergit Episcopus , atque quod licet onera a Monigo data substineri posse videan-
 tur ob augmentum reddituum factum a Brancarecchi in fundatione tertie
 Præbendæ , qua secundam confirmavit , nullaque onera adjecit , nullam ta-
 men de hoc augmento habendam esse rationem verius videri ob maximam
 reddituum diminutionem , quam passa est Præbenda , essendosi perduto , per
 quanto può congetturarsi , circa cento campi di terra , e l' importare di
 lir. 85. 16. per Livelli ; onde di questa Præbenda l' annua rendita non eccede
 la somma dicirca 56. ducati correnti di questa moneta . Difficultates equi-
 dem excitat idem Episcopus ex duobus Processibus altero anni 1564. , altero
 anno 1578. , in quorum primo scriptum est : spesa del Canonicato , e Pre-
 benda di S. Maria Maddalena : Per il Sostituto disse la Messa lir. 31. In alte-
 ro vero : Per l' elevazione della Messa grande lir. 15. , ex quibus colligi pos-
 set Canonicos aliis oneribus obstrictos fuisse . Perpendit etiam Episcopus
 Joan-

Joannis Monigo, qui secundam Præbendam fundavit, testamentum, quo cautum fuit, „ Che tal Prebenda mai venga ad altra unita, e se lo fosse, resti sempre principale, ed il Beneficiato ne adempia tutti li pesi, *sed tamen, his omnibus spretis concludit*: Che quando anche dalla Sapienza delle EE. VV. dichiarato venisse sussister tuttavia il peso ingiunto dal Testatore, ne doverli attendere alla prescrizione di tempo, ed alla consuetudine di questa Chiesa, ed agl' atti delle Visite già fatte, ed al peso finalmente del moderno Canonico, non solo del Currere in Tabula, ma ancora di mantenere sempre un Sostituto, che uffizia, e risiede; cosa degna farebbe della singolare Umanità dell' EE. VV. aver benigno riflesso. ed al peso eccedente le rendite, ed al conveniente necessario sostentamento del moderno Canonico, „ *Hæc Episcopus. Nunc itaque postulario Canonici Scotti Eminentissimis Patribus proponitur, urgetque idein Canonicus easdem rationes præscriptionis, & observantiæ trium sæculorum, & consuetudinis Ecclesiæ: respondet difficultatibus, quas movet Episcopus, & censet ab Eminentissimis Patribus respondendum esse -- Teneri tantum ad onera, quæ currunt in Tabula juxta immemorabilem consuetudinem. Videant itaque Amplissimi Patres omnibus, ut solent, probe perspectis, qua ratione expediendum sit Dubium.*

An, & quæ onera sustinere debeat Canonicus Guillelmus Scotti in Canonica ex tribus Præbendis unitis composito in casu &c.

Servetur solitum,

URBINATEN Montem Frumentarium Urbini anno 1711. a Sebastiano Tanario S R E Cardinali Amplissimo, & S. Sedis Legato institutum sub perpetuo Congregationis Annonæ ejusdem Civitatis regimine, & administratione in solis sextariis quingentis frumenti pauperibus colonis sive Civitatis, sive districtus mutuandis, Clemens XI. Princeps Providentissimus auxit anno 1720 accessione scut. 1350. partim ab Alexandro Fedeli Episcopo Æsino, partim ab aliis piis Testatoribus pauperum favore legatorum. Motu siquidem proprio jussit, „ che la prestanza di stara 500. grano in oggi solita „ darli ogn' anno a poveri, si accresca, ed augumenti in quella quantità di „ stara di grano, che secondo il prezzo corrente si potrà comperare con la „ detta somma di scudi 1350. moneta, e l'una, e l'altra quantità s'abbia „ poi annualmente a distribuire dalla detta Congregazione dell' Annona a i „ poveri sudditi a titolo d' imprestanza con obbligo di restituirli, conforme si „ è praticato &c. Con dichiarazione, che l'annua quantità delle stara di „ grano da prestarli, mai possa scemarsi sotto pretesto, o di spese accresciute, o di fallimenti di debitori, o mancanza di Ministri, o per il ritardo „ della restituzione de grani, ma sia tenuta ogn' anno, ne' tempi da prescrivere „ versì ne' Capitoli, prestare la stessa quantità di grano; ed all' incontro „ neppur debba accrescersi col motivo degl' aumenti naturali provenienti dalla „ restituzione de' grani prestati, mà quelli tali, quali, e quanti fossero restino in pieno dominio dell' Annona per impiegarli nello spiano.

Hac accessione frumentum Montis auctum fuit usque ad salmas 1200. Optimæ initio qualitatis hoc frumentum fuit, sed paullatim temporis fuga, sive colonorum malitia, sive negligentia Administratorum, sive pietate eorumdem Administratorum in pauperes rusticos frumentum restituentes eo pervenit, ut plenum lolio, avena, paleis, zizania ne frumenti quidem nomen ferre posset, magno & colonorum, & boni publici detrimento. Noscebant omnes purgandum esse, & restituendum ad pristinam bonitatem; difficile tamen erat ob legem Clementinam decernere, cujus damno purgatio, & diminutio frumenti cedere deberet, an Montis, an Annonæ, an Colonorum. R. P. D. Præses, omnibus diligenter consideratis, decrevit; ut Administrator non nisi cribratum purgatumque frumentum a debitoribus reciperet, licet illi im-

*Sess. 22. c. 8.
de Ref.*

mundum acceperant, ita tamen, ut deinceps nonnisi cribratum, & expurgatum mutuo daretur, & mutuarii cribratum, & expurgatum illud restituerent. Decreto paruit Administrator, parere debitores. Id ubi rescivit Archiepiscopus, ratus fieri non potuisse sine usuræ labe, & gravi pauperum detrimento, monuit Officiales, ut quod injuste receperant pauperibus debitoribus restituerent, inde lapsis jam 13. Mensibus, dum Montis Frumentarii visitationem ageret, decreto lato, Administratori præcepit, sub pena dupli aliisque &c. ut lucrum pauperum mutuatorum injuria a Monte ipso inde perceptum Peritorum judicio taxandum iisdem pauperibus, vel eorum hæredibus quantocius restitueretur, aliud erogando usque ad omnimodam satisfactionem frumentum, quod annuatim ipsi Monti solet ex restitutione frumenti mutuati augeri.

Dubius inter hæc duo pugnancia Decreta Administrator, incertusque, quid ægeret, confugit ad hoc Sacrum Tribunal, ut sciret an primum, an secundum esset servandum. Auditi fuerunt Præses, & Archiepiscopus, quorum uterque diserta epistola rationes suas proponit, factumque tuetur. Alter usuræ labem contractam fuisse defendit: negat alter, neque alia ratione difficultatem expediri potuisse contendit. Causa nunc duobus Capitibus collecta proponitur. Libellum dedit Administrator, quo Decretum Præsidis propugnat rationibus ipsis, quas Præses tradit in Epistola sua. Archiepiscopus Promotorem Fiscale in Jus venire noluit, *satis enim superque suo muneri satisfecisse ait, siue ejus decretum approbatum, siue nullum fuerit declaratum.* Rationes utriusque Præfulis excerpere omisimus, rati inutile esse, cum Eminentissimi Patres eas legere possint in disertissimis ipsorum Præsulum epistolis, quibus expensis, decernere poterunt.

- I. *An exactio frumenti cribrati anno 1750. per R. P. D. Præsidentem demandata, fuerit usuraria, seu illicita, itaut ejus Decretum exequutioni tradi non debuerit? Et quatenus affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam.*
- II. *An sublineatur, & exequutioni demandari debeat Decretum Reverendissimi Archiepiscopi Urbinaten. diei 20. Julii 1751. in casu &c.*

Ad Mentem.

F I N I S .

I N D E X

CONCLUSIONUM OMNIUM,

A. C

RESOLUTIONUM

*Quæ sub Causis anno 1752. propositis
prodierunt.*

A

A B S E N S.

EX causa infirmitatis lucratur quotidianas distributiones, & portionem Massæ communis *Tranen. distributionum pag. 45. Caputaquen. participationis pag. 52.*

A D N O T A T I O.

De iustitia harum resolutionum non est dubitandum; Hæc enim fuit constans sententia hujus Sacræ Congregationis in *Papien. 23. Maji 1595. & 10. Febr. 1624.* In his enim precum postulationibus censuit sacrum Tribunal Canonico ægroto, quamvis extra locum Ecclesiæ Cathedralis ægotaverit, præstandas esse totius ejus temporis distributiones, qua de causa divinis interesse nequivit per text. in *cap. ad audientiam de Cleric. non resident. cap. unic. eod. tit. in 6. immo resolvit* distributiones deberi etiam infirmis, ex propria culpa, alias enim nimis rigor esset, nec Superiore hujusmodi inquisitionem facere debere addendo afflictionem afflictis, quia multæ possunt esse causæ, & non turpes, ita habetur in *Olyssipponen. 22. Febr. 1620. lib. Decret. fol. 33.*

ALUMNUS, ALUMNI.

Numerus alumnorum augendus est pro modo reddituum habita ratione taxæ ordinariæ seminarii §. *Duos alumnos p. 13.* Pro Alumnis in Seminario Tiburis tenentur eorum parentes cavere se alimenta soluturos, si filii sine Episcopi venia dis-

Tom. XXI.

scefferint *Tiburtina p. 13. in princip.*

An parentes pro alumnis qui non aluntur ex bonis Seminarii, sed alienis teneantur cavere §. *Nullum jus p. 14. & arctari posse resolutum fuit in dicta Tiburtina p. 15. ad 2. dub.*

Seminarium Tiburis tenetur ad formam transactionis accipere, & retinere tres alumnos à communitate Vicovarii nominatos *Ibid. ad. 1. dub.*

ANNATA, SEU MEDIA ANNAIA.

Beneficiatus Ecclesiæ, quæ Collegiata non est, tenetur ex fructibus sui beneficii ad mediam annatam pro fabrica Ecclesiæ Cathedralis *Ferentina Media annate p. 21. & 26.*

A P E R I T I O O R I S.

Adversus transactionem per Breve Pontificium confirmata eum juris effectum operatur, ut transactio nullo modo valeat, & descendentes testatoris, qui sacra celebrari mandaverat, teneantur pro bonis in transactione obventis supplere onera missarum imposita confraternitati, cum annui redditus hæreditatis excedant annua missarum onera *Pistorien. ad 1. 2. & 3. dub. p. 75.*

A P P L I C A T I O.

Reddituum superextantium Societatis sanctissimi suffragii in loco *Stronconii Narnien. diocesis* fieri debet juxta institutum Societatis *Narnien. ad 3. Dub. p. 25.*

B

BENEFICIUM.

Potest commutari in Cappellaniam, aut aliud officium aucto numero missarum arbitrio Episcopi *Celfonen. Beneficii p. 15.*

ADNOTATIO.

Optima resolutio hæc est, & fundatur in eo juris principio. quod si quis in uno relevetur, in alio gravatur *juxta Glossam in l. eum qui versic. probandi ff. de jure jurand. Glossa in l. si quis versic. ea scilicet Cod. de fund. limitrophis lib. 11. præsertim si commutatio fiat in melius, ut hic.*

BENEFICIUM QUOAD LEGEM
FUNDATIONIS.

Puer minor septennio ante tonsuram potest retinere beneficium titulo administrationis, si a fundatore talis lex adiecta sit §. *Decessit Diversum pag. 11.* erectio tamen Canonici fieri mandatur, ut fructus Canonici maneant sub œconomo ab Ordinario deputando, qui satisfactis oneribus missarum, & aliis canonicatui annexis rationem de illis reddat, postquam puer effectus Clericus institutionem Canonicam obtinuerit *Nullius, seu Orbitellana erectionis Canonici p. 17.*

BENEPLACITUM APO-
STOLICUM.

Conceditur vendendi, & locandi ad Septennium Beneficii bona, quæ consistunt in sylvis, nemoribus, & aliis, quæ pascuis destinata sunt *Celfonen. seu Urgellen. Beneplaciti ad 1. & 2. dubium p. 71.*

C

CADUCITAS.

Bonorum relictorum cum onere missæ quotidianæ, & cum substitutione alterius Ecclesiæ in casu non adimplementi non habet locum, si bona relicta passa sunt diminutionem, & reductio Missarum facta sit Apostolica auctoritate *Laurentana caducitatis p. 64.*

ADNOTATIO.

Hæc est regula, quæ ex bono, & æquo descendit, ut scilicet omnis promissio celebrandi Missas, sive adimplendi quidquam aliud intelligatur rebus sic stanti-

bus *l. si quis in princip. ff. de solut. Gloss. in cap. quemadmodum versic. conditio de jurejurando: ibi: item hæc, si res in eodem statu permanferit Mantie. tacit. lib. 2. tit. 4. num. 91. Rota decis. 1326. num. 3. 4. cor. Coccin.* Unde promissio celebrandi Missas non obligat, si bona pro hujusmodi effectu relicta passa sunt diminutionem; Deinde auctoritate Apostolica reductio Missarum facta fuit, idcirco quod legitime factum est poenam non meretur *l. sancimus Cod. de administrat. tut. Gloss. in l. utique versic. fieri ff. de damno infect.* Demum pro poena evitanda multa admittuntur, quæ alias non admitterentur *Rot. dec. 95. num. 5. in fin. part. 1. rec.* Porro ex his nemo non videt resolutionem hujus Sacri Tribunalis esse æquam, & ex æquo descendere caducitatem scilicet non fuisse incursum in casu, de quo supra.

CANONICATUS.

Erectus in Ecclesia Cathedrali Senogallien. ex consuetudine non habet ordinem sacrum adnexum, sed potest conferri, prout collatus fuit simplicibus Clericis *Senogallien. Canonici p. 38.*

Canonici de jure patronatus de Luchis non est tantum Clericalis *Senogallien. Canonici p. 38.*

ADNOTATIO.

In Prima conclusione narratur factum, quod scilicet Canonici de Luchis erectus in Ecclesia Cathedrali Senogallien. non habeat adnexum Ordinem Sacrum, sed sæpe collatus fuerit simplicibus Clericis, sed in secunda decernitur jus prædictum Canonici non esse Clericalem duntaxat; optima resolutio nam Canonici in Ecclesia Cathedrali erectus debet habere ordinem Presbyterii, Diaconatus, vel Subdiaconatus juxta decretum *Tridentini sess. 24. c. 12.*, quod etiam habetur ex Concilio Pictaviensi relato in *c. 1. de atat., & qualit. & ord. præficiend. Clement. ut ii de atat., & qualit.* Porro ex his habes argumentum Canonici in Ecclesia Cathedrali erectum oportere esse vel Presbyterialem, vel Diaconalem, aut Subdiaconalem arbitrio Episcopi, nisi aliud in fundatione caveatur juxta Tridentini decretum.

CANONICUS, CANONICI QUOAD
JUS INTERESSENDI IN
CAPITULO.

Canonici adjuncti in Ecclesia Camerinen. ,
feu

seu Fabrianen. habent vocem activam, & passivam non solum in concernentibus Ecclesiam, sacrarium, Cappellanos, & inservientes, verum etiam in nominatione Canonicorum, Parochi, aliorumque Ministrorum Ecclesiæ Camerinen., seu Fabrianen. juris interessendi Capitulo p. 28. in princip.

Amplia, ut Canonici adiuncti habere debeant vocem activam in nominatione Canoniciatus Parretti Camerinen. seu Fabrianen. juris interessendi in Capitulo pag. 28.

ADNOTATIO.

Canonicatus, seu beneficia de novo erecta in Ecclesia censentur ejusdem speciei cum antiquis; & quasi possessio respectu beneficiorum antiquorum trahitur ad beneficia erecta Hispalen. juris nominandi 1576. Cor. Cantucci. Igitur Canonici adiuncti in Ecclesia Cathedrali Fabriani habent cum antiquis jus nominandi, & eligendi Canonicos, Beneficiatos, aliosque Ecclesiæ ministros, juxta resolutionem hujus sacri Tribunalis, quæ rationi innititur juxta prædicta.

CAPPELLANIA, CAPPELLANIÆ.

Joannes Augustinus Cappellus ordinavit plures Cappellanas pro pueris, & scholaribus, & Clericis cum prælatione Sacerdotum descendendum a quon Bernardo Capelli relicto jure nominandi Provinciali, & Priori Conventus Carmelitarum loci Vulturis, si descendentes Sacerdotes quon. Bernardi Capelli deficerent, nec Clerici, aut Scholares adessent; Item idem testator voluit, ut descendentes a Benedicte Donghi ejus sorore possent promoveri ad Ordines Sacros titulo harum Cappellaniarum, ut latius habetur in Januen. Cappellaniarum p. 4.

Nominatio ad Cappellaniam Clerici Bartolomei Pescetti facta a. Priore Conventus Carmelitarum non valet in præjudicium Sacerdotum descendendum a quon. Benedicte Donghi de Capellis Januen. Cappellaniarum §. Anno circa medium.

Sacerdos a Benedicte Donghi Capelli potest nominari, & institui licet absens deficientibus Clericis scholæ Vulturis Ibid. §. Hac freti ad 1. dub.

Amplia, ut nominatio Sacerdotis Francisci Mariæ Paganetti in Cappellanium, & Iudi Magistrum amovibilem ad nutum P. Provincialis Carmelitarum ex-

calceatorum de jure sustineatur Ibid. ad 2. dub.

Nominatio Antonii de Donghis ad Cappellaniam perpetuam non valet, secus si fiat ad unam ex amovibilibus Ibid. ad 3.

Retentio sent. 10. ex dote earumdem Cappellaniarum non potest fieri à PP. Carmelitis, sed fieri debet distributio inter Cappellanos Ibid. ad 4.

CAPPELLANIA QUOAD INCOMPATIBILITATEM, VEL NON.

Cappellania non est incompatibilis cum Canonicatu, quando non est adiecta conditio celebrandi Missas per se ipsum, nec permanendi perpetuo in loco, in quo illa fundata est Trivicana Cappellanie p. 69. & ita resolutum fuit in dicta Trivicana p. 70.

CAPPELLANUS.

Ex statuto, vel consuetudine tenetur choro inservire juxta communem Canonistarum sententiam Cesenat. servitii pag. 8.

Cappellanus nominatus, & præsentatus ad unam ex Cappellaniis Joannis Augustini Capelli, potest ordinari, si absens sit juxta constitutionem Innocentii XII. quæ incipit Speculatores Januen. Cappellaniarum pag. 9 ad 2. dub.

Cappellanus qualificatus ordinandus est ad unam ex Cappellaniis amovibilibus ad formam testamenti prædicti Joannis Augustini Capelli Ibid. ad 3.

Cappellanus, quoties Cappellania est residentialis, tenetur celebrare Missas per seipsum sub poena privationis Memis Alti Cappellanie ad 1. dub. p. 57.

Cappellanus tenetur ad redditionem rationis, & consignationem omnium contentorum in decretis sacre Visitationis coram Ordinario ad 2. dub. Ibid.

CENSURA.

Si dubitatur, an quis Sacerdotem in estu iræ tetigerit, aut percusserit in pulsu, vel in Brachio, non incurritur censura Canonis si quis suadente in Turdetina censurarum, & irregularitatis ad 1. dub. pag. 62.

Interdictus verbaliter ab Episcopo, ut ab officio Parochi se absteat, donec confiterit, an sit incursum in censura, si non pateat, non efficitur irregularis Ibid. ad 2. dub.

ADNOTATIO.

Notandum est, ut Clerici percussor dicatur notorius, hodie non sufficere notorium juris, sed requiri etiam notorium facti, quod nulla tergiversatione celari possit, ut docet *Covarruvias in cap. alma p. 1. c. 2. n. 9. in fin. Avila p. 2. disput. 2. dub. 4.*, immo si factum sit notorium, si tamen juris dubium subsit, quia percussio facta sit in vehemente passione iræ, qui ita percussit vitandus non est propter verba Concilii ibi: *aut aliquo juris suffragio excusari possit*: Utrumque in casu, de quo supra, concurrebat, nempe dubium facti, an percussit, dubium juris, quia in passione iræ id forte tentavit, unde optime Sac. Tribunal sub utroque dubio facti, & juris censuit nullam incursum fuisse censuram *Can. si quis suadente*, quæ resolutio iuridica est, & conformis sententiis Theologorum, & Canonistarum, ut bene explicat *Avila p. 2. c. 6. disput. 11. dub. 11. & 12.*

CHORUS.

Reſtor Cappellæ S. Hieronymi primi tenetur ad ſervitium Chori in Eccleſia Cathedrali Caſenaten. indiſtum vel à ſtatu- to, vel à conſuetudine juxta commu- nem Canonistarum ſententiam, & ex re- ſolutione Sacræ Congregationis in *Cæ- ſenaten. ſervitii p. 8.*

Manſionarii de Oliveriis tenentur ex lege foundationis in ſolemnioribus feſtivitati- bus Cathedralis Forosempronien choro intereſſe, & aſſiſtere in qualitate Dia- cono, & Subdiacono Canonico primas veſperas celebranti, ſi Epiſcopus impe- ditus ſit *Forosempronien. ſervitii Chori, & Eccleſiæ p. 18. & 20.*

In Eccleſia Cathedrali Caſtrimarſi præſta- tur ſervitium chori à Canoniciſ per me- diariam, & tertiariam, & per omnes in corpore, videlicet per mediarium diebus Dominicis, & feſtivis de præ- cepto, ac toto tempore quadrageſimæ, ac adventus, in diebus ſerialibus per tertiariam, in diebus ſolemnioribus om- nes in corpore *Caſtrimarſi ſervitii Chori pag. 48.*

ADNOTATIO.

Approbatum per Sacrum Tribunal modus canendi divinas Laudes per tertiariam, & mediarium, & omnes in corpore jux- ta conſuetudinem Eccleſiæ Cathedralis Caſtrimarſi; Et quidem optimo jure,

nam hic modus pſallendi alternatim in- troductus fuit in Eccleſias Canonico- rum ſæcularium ad ſimilitudinem Monacho- rum, a quibus per alternas turnas inter- diu, & noctu divinæ Laudes pſalmique concinnebantur, ita habetur in *Chro- nic. centul. lib. 2. c. 11.* ibi: *trecentos Monachos regulariter victuros conſti- tuimus; Centum etiam pueros ſcholis erudiendos ſub eodem habitu, & victu ſtatuiſmus, qui ſtratibus per tres Cho- ros diviſis in auxilium canendi, & pſal- lendi interſint*, idemque confirmat *Spici- cil. tom. 4. p. 469.*, ita quoque pro Mo- naſterio Pariſienſi, ſeu Sandionſiano præcepit Rex Galliarum Anno 658., ut ſcilicet jugis ibi noctes, dieſque celebra- retur pſalmodia, Monachis in plures, & alternantes turnas diviſis, ſicuti mor- ris eſt in Monasterio Sancti Mauriti in Sabaudia, & Sancti Martini apud Tu- rones *Concil. Gallican. tom. 1. p. 499* Nec ab his differt Luxovii Congregatio, quæ in Galliis ita numerofa fuit, ut ibi quo- que per alternas vices diu, noctuque pſalmi canerentur, ut refert *Bernardus in Vita S. Malachie cap. 5.*

CURA ANIMARUM.

Si populus diſtet ab Eccleſia Parochiali, Sacra Congregatio Rituum ſolet conce- dere ejus Cappellano facultates Bapti- zandi, & adminiſtrandi etiam tempore Paſchatis Eccleſiaſtica ſacramenta, nec non publicandi, & aſſiſtendi matrimo- niis, & cadavera tumulandi, dummo- do Cappellanus quolibet menſe transmi- tat nomina defunctorum, Baptizatorum, & matrimoniorum Parocho, qui ſolus libros, in quibus hæc adnotantur, reti- neat §. *Experientia p. 54.*

Pro populo diſtanti ab Eccleſia Parochiali datur ejus Cappellano facultas admini- ſtrandi Sacramenta exceptis matrimo- niis, & præcepto Paſchali *Albiganen. curæ animarum, & ſunctionum ad 1. & 2. dub. p. 66.*

Datur quoque facultas eidem Cappel- lano peragendi functiones funerales, ſal- vis emolumentis Parochialibus *Ibid. ad 3. dub.*

Parochianus non eſt eximendus a cura pro- pter diſcordias ortas inter ipſum, & Pa- rochum, etiamſi Parochianus habitatio- nem mutare non poſſit *Placentina exem- ptionis p. 65.*

ADNOTATIO.

Difformis est resolutio Sacrae Congregationis Rituum à resolutione Sacrae Congregationis Concilii: Illa enim pro populo distante à Parochia concedit ejus Cappellano facultates administrandi Sacramenta etiam tempore Paschatis; Hæc tempus Paschatis excipit, ut videre poteris in dictis duabus primis resolutionibus.

At quæres, quare in eadem Urbe Roma, & sub eodem Principe Ecclesiæ ita difformes sententiæ? Respondeo, quod sacra Congregatio Rituum ampliores concedit facultates inspecta dispositione juris communis, nam nihil interest; an Parochus per se, vel per alium officio Pastoris tempore Paschatis perfungatur ex regula juris Canonici, qui per alium facit, per ipsum facere videtur *Cap. potest de reg. jur. in 6.* E contra sacra Congregatio Concilii adhæret decreto Tridentini, quo cavetur præcepto divino mandatum esse omnibus, quibus animarum cura commissa est oves suas agnoscere, sacrificium pro his offerre, & administratione sacramentorum pascere, ita habetur *in cap. 1. sess. 23.* Unde merito Sacra Congregatio Concilii tempus Paschale excipit, ut Parochus per se suas oves agnoscat, & pascat, quod Sacra Congregatio Rituum procedens prout de jure non considerat: En tibi disparitas, quæ mihi juridica videtur juxta prædicta.

D

DECIMÆ.

Concessæ à Summis Pontificibus Episcopo, & Capitulo Cathedralis Ecclesiæ Albintimiliensis quando sint exigendæ ab Episcopo, & Capitulo unitim, vel potius separatim contra oppidanos, & alia loca juxta consuetudinem latius discutitur *in Albintimilien. unionis decimarum p. 3.* & resolvitur negative quoad primam partem, & affirmative quoad secundam *Albintimilien. unionis decimarum p. 9. & 36.*

RR. PP. Tertiæ Ordinis S. Francisci, & alia loca pia terræ Massæ non tenentur decimas solvere Ecclesiæ Parochiali *Tuderina decimarum p. 10.*

ADNOTATIO.

Pro hac resolutione, quæ justitiæ innitur, solet allegari ea juris Canonici Conclusio, decimas Ecclesiæ Parochiali non esse solvendas pro dote data ex certis bonis Conventui regularium, locis Piiis cum similibus, nam levita levitæ decimas non solvit *per text in cap. 2. de decim. can. questi sunt 16 quasi. 1.*

DIES FESTUS.

Chori, & Ecclesiæ incipit à vesperis diei præcedentis, & finitur vesperis diei sequentis *Forosempronien. servitii Chori, & Ecclesiæ §. Hoc statu rerum p. 18.*

DISPENSATIO.

Ex matrimonio nulliter contracto à viro conjugato cum muliere in faciem Ecclesiæ oritur impedimentum publicæ honestatis in primo, & secundo gradu cum consanguineo viri, inter quem & mulierem absque dispensatione matrimonium contrahi non potest *Valentina dispensationis p. 22.*

An promotus ad ordinem Subdiaconatus per vim, & metum cadentem in constantem virum dispensari debeat à voto continentia *Bisuntina dispensationis p. 44.* & non esse locum dispensationi responsum fuit in dicta Bisuntina p. 44. & in *Catanien. dispensationis p. 66.*

Dispensatio ei conceditur, qui in odium patris emisit votum suscipiendi statum regularem *Neapolitana dispensationis pag. 47.*

DISTRIBUTIONES.

Canonicus legitimo impedimento detentus, quo nequit choro interesse, lucratur distributiones quotidianas *Tranen. distributionum p. 45.*

At si dubitetur de veritate impedimenti, quo Canonicus laborat, solet concedi tempus unius anni, aut Bienni pro percipiendis distributionibus quotidianis, *Ibid.*

ADNOTATIO.

Hæc resolutio est juridica quoad primam partem, & prudens quoad secundam; Et quidem juridica, quia Canonico impedito, ne choro interesse possit, tribuit jus percipiendi quotidianas distributiones *Bunic. de cleric. non resistent. in 6.* Prudens, quia in dubio de veritate impedimenti concedit jus percipiendi distributiones quotidianas ad annum, seu biennium, nam prudens intelligitur, qui non solum habet juris peritiam, verum

rum solertia ditatus est pro dispensatione negotiorum §. 1. *distinct.* 36. & §. 1. *distinct.* 39. *Isidor. lib. ethymolog.*, & in *secunda secunda de Prudentia* Quis igitur ex his negare poterit Sacrum Tribunal in suis resolutionibus vere esse Jurisprudens?

DIVISIO SEU REPARTITIO.

Divisio augmenti emolumentorum inter Dignitates, Canonicos, Portionarios, & Sacerdotes in Ecclesia Cathedrali Polymnianensi facienda est æqualiter, & inæqualiter juxta solitum antiquæ repartitionis *Polymnianen. divisionis augmenti p. 72.*

ADNOTATIO.

Quamvis qui uni Ecclesiæ inserviunt, æqualem fructuum portionem habere debeant, cum labor omnium par sit *cap. cum omnes ibique Glossa vers. coæquetis de constit.* nihilominus in hac re haberi potest ratio dignitatum, ac personatum, ut plus percipiant, qui in potioribus sunt ordinibus constituti, & meliora stipendia conferantur secundum dignitatem, cujusque, quod in stipendiis etiam receptum est *Glossa in cap. statuimus vers. priorum de majorit.*, & *obedien.* Verum quia rationes hinc inde sunt, ideo in perceptione fructuum vel æqualiter, vel inæqualiter servanda est Ecclesiæ consuetudo *Glossa in d. cap. statuimus vers. priorum circ. fin.* Optima igitur erit resolutio hujus sacri Tribunalis, in qua censuit augmenta emolumentorum in Ecclesia Cathedrali *Polymnianen.* æqualiter, vel inæqualiter dividenda esse juxta solitum antiquæ repartitionis ex *prædictis.*

E

ECCLESIÆ.

Sanctæ Mariæ fluminis sita extra oppidum Coceani Ferentinæ diæceseos non est collegiata ad effectum ut beneficiati illius teneantur ad mediam annatam pro fabrica Cathedralis Ecclesiæ *Ferentina medix annatæ p. 21. & 26.*

ELECTIO.

Ad Canonicatum in Ecclesia Cathedrali fieri debet à patrono in personam Sacerdotis, sed si fiat in personam Clerici opus est, ut Clericus electus recurrat ad Sacram Congregationem *Nepefina Canonicatus p. 15. ad 1. & 2.*

ADNOTATIO.

Statuit Tridentina Synodus, ut Canonici omnes in omnibus Ecclesiis Cathedralibus habeant annexum ordinem Presbyterii, Diaconatus, vel Subdiaconatus, ita habetur *sess. 24. cap. 12.*; Unde nominatio clerici facta à patrono ad Canonicatum Ecclesiæ Cathedralis indiget dispensatione, quæ Clerico nominato juxta de causa solet concedi a Sacro Tribunali, recurrat igitur Clericus nominatus ad Canonicatum, ut supra ad Sacram Congregationem, quæ decreta *Tridentini* tuetur, & juxta morem interpretatur.

EXPENSÆ LITIS.

Non debent detrahi ex massa capitulari, sed pro his tenentur Canonici, qui litem moverunt, & in judicio succubuerunt *Leodien. indulti p. 10. & 21.*

ADNOTATIO.

Optimè distinguit sacrum Tribunal inter Capitulum, & Canonicos, sicuti discreta sunt jura Canonica in hac re, nam Capitulum sumitur pro Collegio *Glossa marginal. in cap. capitulum Sanctæ Crucis de rescript.* Contra vero Canonici sunt ejusdem Collegii personæ singulares *cap. inter alias vers. illud autem de sentent. excommunicat.* sane expensæ litis detrahendæ sunt à massa communi, si capitulum iustis unius Canonici petitionibus se opponendo in judicio succubuerit, alias ii tantum Canonici, qui litem injuste moverunt in expensas condemnantur; Porro ex his juridica est resolutio in ea parte, in qua mandatur expensas litis solvi oportere à Canonicis, qui litem moverunt, & in judicio succubuerunt, textus sunt expressi in *cap. finem de dolo, & contumac. cap. humilis in fin. de majorit. & obedien. cap. calumniam de pæn. l. sancimus Cod. de judic.*

EXTRACTIO PUELLARUM.

An fieri debeat palam præsentibus revisoribus, vel potius secreto, ita ut nemo sciat, an ea quæ in admissione servari voluit testator, re ipsa serventur §. *cum denique circa med. p. 6.* & resolvitur in *Januen. Cappellanicarum p. 9. ad 5. dub.* fieri oportere coram Patrono, vel ejus procuratore.

AD NOTATIO.

Eligere, & extrahere puellas Synonima sunt, & promiscue de jure accipiuntur *l. si optio ff. ad exhiben. ibi. si optio intra certum tempus data judicium in id tempus extractum est, quo utilitas petitoris conservetur*: Attamen electio, & extractio in hoc differunt, nam electio puellarum potest esse publica, & privata; publica, si fit á pluribus collectivè sumptis, privata, quando fit ab una per litteram, singraphum, aut aliud documentum juxta praxim; At extractio semper est publica, & fit quando puellæ ex urna extrahuntur præsentibus iis, quibus interest; Ita apud *Virgilium 6. Aeneid. ibi. Quæstor Mimos urnam movet, & apud Statium. Arbiter hos dura versat Cortynius urna.*

Hic quoque mos fuit Romanorum in fortitione judicium, Urbanus enim Prætor præerat, hoc est per sortem, & futurum eventum designabat ex decuriis, & ordinibus eos, qui quoquo tempore judicarent, & in albo suo describebat; Ita Consules, Proconsules, & Prætores ex lege Curiata Provincias fortiebantur, ut dicit *Cicero Epistol. familiar.* Et apud nos verbum sortiri in usu loquendi fræquens est, nec aliud significat, quam aliquid acquirere, ita sortiri judicem, sortiri Provinciam, sortiri forum habetur in *§. arripiat authen. ut omnes obed. judic. provinc.* Præterea ex his juri ininitur resolutio hujus Sacri Tribunalis, de qua supra, nam extractio puellarum non potest fieri clam, & secreto, sed palam & publice, vel saltem coram Patrone Ecclesiæ, cui interest, ut voluntas Testatoris servetur, nam extractio puellarum, quæ ab aliis executoribus, Patrono præsentem fit, subrogatur in locum juris nominandi puellas, quæ eidem ex mente testatoris competeret, si extractio non fieret *cap. præterea 2. de jurepatr. cap. quanto de cens. l. unum ex familia §. 1. ff. de leg. 2. & alibi sæpe.*

F

FUNUS, FUNERA.

Parochus causa majoris itineris majus stipendium ab hæredibus defuncti petere, & exigere non potest *§. Explorati p. 51.*

Nullum ob translationem cadaverum vectigal. solvitur *ibid. circa fin.*

Tom. XXI.

Non debentur quatuor primis ex Capitulo Cathedralis Fulginei ultra solitas distributiones quatuor intorticia occasione interventus in funeribus Bigamorum duccendis extra Cathedralem Fulginaten. *funeris ad 1. & 2. dub. p. 59.*

FRUCTUS CANONICALES QUOAD TRANSMISSIONEM, ET PERFINENTIAM.

Fructus Canonicales Ecclesiæ Collegiatæ S. Florini Civitatis Confluentiæ debentur integre hæredibus Canonici defuncti ad formam statuti, si Canonicus defunctus post primas Vesperas S. Joannis Baptistæ e vivis excefferit *Treviren. fructuum ad 1. dub. pag. 49. & 70.*

An statutum loquens de Canonicis comprehendat Decanum Ecclesiæ Vide *Treviren. fructuum p. 39. & 49.*

Fructus decanales decursi, & maturati a die festivitatis S. Joannis Baptistæ anni 1749. usque ad festivitatem anni subsequen-
tis 1750. debentur hæreditus Decani *Treviren. fructuum p. 49. & 70. Reliqua vide in verbo statutum.*

FALCIDIA.

Detrahitur ex legatis piis, quando heres institutus est æque locus pius *§. Ex his pag. 49.*

Falcidiæ detractio denegatur Conventui, & PP. S. Marcelli hæredibus institutis, quando hæreditas omnibus non est solvendo, & conceditur detractio unius loci Montium pro anniversario *Romana n. 49 cum seq.*

Pro PP. S. Marcelli hæredibus institutis non esse locum detractio falcidiæ super multiplico à testatore relicto pro Canonizatione unius Sancti, licet multiplicum totam hæreditatem absorberet, & ultra *Romana p. 49. cum seq.*

I

INDULTUM.

Canonicus absens vigore indulti juste petit portionem emolumentorum provenientium ex anniversariis fixis, incertis, & extraordinariis, ac dicta portio debetur eidem juxta solitum *Leodien. indulti ad 1. pag. 24.*

AD NOTATIO.

Hæc resolutio juridica est circa emolumenta anniversariorum debita Canonico absenti vigore indulti, quia fundatur in consuetudine, quæ optima est cujusque rei interpretes *c. cum dilectus de consuet.*

M

l. mi-

l. minime l. si de interpretatione ff. de legib. l. 1. 2. & 3. Cod. quæ sit long. consuet.

At quæstio juris est; an Canonicus absens vigore indulti possit percipere distributiones quotidianas: Respondeo cum distinctione: aut indultum exprimit, ut Canonicus absens percipiat fructus, & emolumenta, ac si præsens esset, hoc casu Canonicus absens vigore indulti nequit petere distributiones quotidianas, quia indultum facit, ut Canonicus habeatur pro præsentem, non pro interessente, secus si indultum dixerit, ac si præsens esset, ac interesset, ita *Gloss. in c. unic. versic. ad fuerint de cleric. non resident. in 6.*

JURISDICTIONE QUOAD COMPETENTIAM VEL NON.

Curia Archiepiscopalis Ravennæ nequit deputare in civitate, & diœcesi, Faventina notarium ad recipiendas appellationes, aliosque ministros pro exercitio suæ jurisdictionis *Ravennaten. seu Faventina jurisdictionis p. 60. 65.*

JUSPATRONATUS.

Stemmata testatoris non sunt removenda a regularibus, quibus idem testator concessit usum dumtaxat, & non dominium Ecclesiæ; immo restituenda sunt in pristinum, ne præjudicium irrogetur juri patronatus honorifico §. *Illud etiam p. 7. & in Jan. en. Cappellaniarum ad 7. dub. pag. 9.*

JUSPATRONATUS QUOAD DOTATIONEM.

Fundator, seu ejus hæredes de jure cogi possunt ad dotem Ecclesiæ constituendam, quæ in actu foundationis præstita fuit §. *Rogatus pag. 55.*

Dos in ea quantitate constitui debet, quæ satis sit pro omnibus, quæ Ecclesiæ necessaria sunt, *Ibid.*

M

MANSIONARIUS MANSIONARII.

IN Ecclesia Cathedrali Forosempronii tenentur ex lege foundationis assistere in qualitate Diaconi, & Subdiaconi Canonico celebranti primas vespervas, si Episcopus impeditus sit *p. 18. §. Hoc statu & in Forosempronien. Servitii Chori p. 20.*

ADNOTATIO.

Sicuti pias fidelium voluntates violare equum non est inquit *Tridentini sess. 25. c. 9.*, ita lex foundationis omni jure adimplenda est *cap. præterea 2. de jure patr. cap. quanto de cens.* Unde Sacrum Tribunal optime decrevit Mansionarios teneri assistere in qualitate Diaconi, & Subdiaconi Canonico celebranti primas Vespervas in Ecclesia Forosempronien. juxta prædicta.

MATRIMONIUM QUOAD IMPOTENTIAM NULLITATEM, ET VALIDITATEM.

Ubi agitur de validitate, vel nullitate Matrimonii ex capite impotentiae, resolutio differtur, quia materia est gravis; *Nullus, seu S. Germani Matrimonii ad 1. & 2. dub. p. 1.*

An Matrimonium sit nullum, si procurator coram Parocho, & testibus contraxit matrimonium ob non impletam conditionem suspensivam solutionis dotis ante Matrimonium *Adjacen. Matrimonii p. 12. & 26.*

Matrimonium est validum contractum per ea verba, *questo e mio Marito, questa e mia moglie*, seu per hæc, *mi affido a questo, ed io mi affido a questa*, tametsi maritus esset relegatus in eo loco, in quo coram Parocho suo Matrimonium contraxit *Cosentina, seu Bilinianen. Matrimonii p. 23. & 52.*

An Matrimonium contractum sub falsa testificatione libertatis ab eo, qui certum nuncium mortis uxoris non habuerat, de jure sustineatur vide in *Smirnen. Matrimonii p. 34. & 65.*

Matrimonium contractum ab eo, qui erat dubius de sua libertate, est validum, si forma Tridentini servata sit *Smirnen. Matrimonii p. 34. & 65.*

Si solum in albo pro habendis mutuo pecuniis subscriptum sit, & deinde in albo subdole extensum sit mandatum pro contrahendo Matrimonio per procuratorem, qui deinde nomine mandantis contraxit, Matrimonium est nullum ex defectu consensus *Neapolitana, seu Castrimaris Matrimonii p. 76.*

ADNOTATIO.

Resolutio hujus causæ, si reponi contingat, tota pendet ab eo juris principio, quod ubi non est consensus, ibi non est Matrimonium, Textus sunt expressi in cap.

in cap. tua nos de sponsal. cap. locum eod.
tit. can. sufficiat. 27. q. 2.

MISSA QUOAD CELEBRATIONEM.

Clericus qualificatus, & nominatus ad Cappellaniam licet absens potest per alium celebrare p. 5. §. Anno.

Missa quando sit a Cappellano celebranda, & quando etiam applicanda vide in *Romana applicationis Missarum* p. 33.

Celebratio Missæ quotidianæ reliquæ a Testatore in Civitate Cherii Diocesis Taurinensis, non spectat privative ad PP. Prædicatores dictæ Civitatis, sed est in arbitrio Hospitalis hæredis testamentarii eligere Cappellanium, qui Missam celebret juxta mentem Testatoris, solutis tamen utensilibus PP. Prædicatoribus, in quorum Ecclesia Missæ celebrantur, & cum prælatione dictorum PP. *Taurinen. celebrationis Missæ quotidianæ* ad 1. d. b. p. 36. cum seq.

Si hospitale majus d. Civitatis Cherii nolit in posterum eligere Cappellanium, tenentur PP. Prædicatores celebrare Missas ad rationem Missæ manualis *Ibid.* ad 3. dub.

Tenentur ad celebrationem Missarum non celebratarum rejecta reductione ab ipsis facta *Ibid.* ad 4. dub.

PP. Theatini S. Silvestri ad montem Quirinalem tenentur celebrare Missas quinque in singulis anniversariis *Romana subsidiorum dotalium* p. 27.

MUSICA.

Pro manutentione chori musicalis in Ecclesia Cathedrali Casalensi, quam testator exoptaverat, & eidem assignaverat Philippæos 270. annuos, aucta fuit pro gratia major summa usque ad Philippæos 400. ; cumque hæc scuta non sufficerent, responsum fuit augenda esse usque ad scut. 300. ultra scut. 400. durante indigentia arbitrio Episcopi in *Casalen. pag. 119. cum seq.*

ADNOTATIO.

Hæc resolutio iusta est, & innititur voluntati testatoris, qui pro choro musicali magnam habuit prædilectionem præferendo musicam cæteris legatis etiam Piiis juxta *Text. in l. in testamento ibiq. Glossa, & omnes ff. de fideicomm. libertat.*

N

NOMINATIO.

Clerici extranei ad Cappellaniam in concursu Clerici qualificati a testatore non valet p. 5. §. Anno.

Nominatio Clerici non qualificati ad Cappellaniam amovibilem de jure sustinetur *Ibid. Et in Januen. Cappellaniarum* p. 9. ad 2. & 3. dub.

Nominatio Clerici non qualificati juxta mentem testatoris de jure non sustinetur; & Clericus ita electus est removendus *Januen. Cappellaniarum* p. 9. ad 1. dub.

Nominatio ad Canonicatum Ecclesiæ Cathedralis fieri debet in personam Sacerdotis, sed ut nominatio Clerici de jure valeat, opus est assensus Sacræ Congregationis *Nepefina Canonicatus* ad 1. & 2. p. 15.

O

OFFICIUM OFFICIA.

Officia generalia in Oppido Stronconii Dioceseos Narnien. fiunt quolibet mense alternatim inter Confratres in Ecclesia Collegiata S. Michaelis Arcangelis, & in altera S. Nicolai *Narnien.* ad 1. dub. p. 25. 45. 49.

Celebratio officiorum occasione obitus aliqujus ex confratribus in loco Stronconii fit in Ecclesia Parochiali defuncti *Ibid.* ad 2. dub.

ONUS MISSARUM QUOAD SUSPENSIONEM, ET ABOLITIONEM.

An, & quando onera Missarum suspendenda sint, & quando abolenda attentata paupertate hæredum testatoris vide in *Mediolanen. foundationis* p. 16., & non esse suspendenda, neque abolenda responsum fuit in dicta *Mediolanen.* p. 35.

ONUS ONERA.

Possessor Canonicatus ex tribus præbendis unitis compositi tenetur ad onera Missarum, residentie & his similia, quæ per spatium plurium seculorum juxta solitum impleta sunt, & frustra asserit se teneri ad ea onera, quæ currunt in Tabula juxta immemorabilem Ecclesiæ consuetudinem *Turvisina* p. 79.

ADNOTATIO.

Possessor trium præbendarum, quæ Cano-

nicatum componunt post impleta certa onera Missarum, residentia, cum similibus a suis prædecessoribus per spatium trium seculorum, frustra hodie petit se non tenci nisi ad ea onera, quæ sunt in tabula descripta juxta immemorabilem consuetudinem; nam eo ipso hæc onera in tabula descripta non sunt, evidens sit hæc esse onera diversa ab iis, quæ descripta sunt in Tabula, & si eadem fuissent, utique in Tabula descripta fuissent: Præterea Possessor dictarum trium præbendarum tenetur ad onera juxta solitum ex dicta resolutione hujus Sacri Tribunalis, quæ fundatur in antiquissima consuetudine, que est optima omnium dispositionum etiam incertarum interpretres, ac legislatrix *cap. cum dilectus de consuetud. l. minime l. si de interpretatione ff. de legib. l. 1. 2. & 3. Cod. quæ sit. longa consuetud.*

P

PAROCHUS QUOAD INSIGNIA EPISCOPALIA, ET JURISDICTIONEM.

Parochus Ecclesiæ S. Petri Nolanæ Diocesis non potest uti insignibus Episcopalibus, nec Populum benedicere, aut Thronum retinere *Nolana ad 2. pag. 1. & 16.*

Amplia, ut idem Parochus nequeat confessarios approbare, licentiam concionandi concedere & indulgentias publicare *Ibid. ad. 3.*

Amplia, ut neque possit concedere literas dimissorias *Ibid. ad 4.*

ADNOTATIO.

Hæc resolutio quoad omnes sui partes literaliter innititur *Text. in cap. transmissam ibiq. Glossa in versic. de talibus de election.*, ubi ea, quæ ad ordinem, & jurisdictionem Episcopalem spectant, enumerantur.

PAROCHUS QUOAD RESIDENTIAM, ET FUNCTIONES.

Parochus tenetur diu, noctuque residere in ædibus Parochialibus *Fulginaten. ad 1. dub. p. 61. cum seq.*

Parochus tenetur omnes functiones peragere in Ecclesia Parochiali, & non in alia Ecclesia existen. intra limites Parochiæ *Ibid. ad 2. dub.*

Parochus tenetur retinere Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Ecclesia Parochiali *Ibid. ad 3. dub.*

Parochus potest sepelire Parochianos in Ecclesia existen. intra limites Parochiæ, si ibi Parochiani sepulturam elegerint, alias tenetur sepelire in Ecclesia Parochiali *Ibid. ad 4. dub.*

P O R T I O.

Sacerdoti, qui abest ex causa infirmitatis debetur portio massæ communis *Caputaquen. participationis p. 52.*

PRÆOENDA THEOLOGALIS.

Provisus de Canonatu cum onere explicandi Sacram Scripturam apposito in literis Apostolicis tenetur tale onus implere, tametsi redditus Canonatus congruam non attingant *Sulmonen. Canonatus Theologalis ad 1. dub. p. 43. cum seq.*

Canonicus Theologus impeditus tenetur per annum, seu Biennium juxta decreta Sacræ Congregationis supplere per substitutum lectiones Sacræ Scripturæ sumptibus propriis *Tranen. distributionum pag. 45.*

PRÆFIXIO TERMINI QUOAD EXTRAHENDA JURA.

Ad extrahenda jura citati in partibus fit subdelegatio Episcopi Castri Maris, quo vero ad extrahendum jurium in Urbe extantium præfigitur terminus 20. dierum *Nolana p. 1. cum seq.*

PROBATIO.

Quoties agitur de nullitate transactionis circa jura Parochialia inter Capitulum, & Vicarium curatum de jure requiruntur probationes hinc inde cum exhibitione librorum *Callien. nullitatis transactionis & jurium Parochialium ad 1. & 2. dub. p. 1.*

PROFESSIO QUOAD RESTITUTIONEM IN INTEGRUM.

Post lapsum quinquennii adversus professionem Religiosam factam per vim, & metum non datur restitutio in integrum ex defectu probationum, quas professus dolo, vel negligentia amiserat *Venissina restitutionis in integrum p. 3. 25. & 36.*

Adversus professionem religiosam factam ante breve tempus anni probationis, nec vis, aut metus probatur, non datur restitutio in integrum post lapsum quinquennii *Neapolitana restitutionis in integrum p. 53. & 74. idem resolvitur in Lucerina restitutionis in integrum pag. 56.*

AD NOTATIO.

Hujusmodi resolutiones sunt absque ullo dubio iustæ, ac juridicæ; fundantur enim in eo juris principio, quod professi per vim, & metum nil obtinent in iudicio, non quia eis desit jus, sed quia deest probatio *l. duo sunt ff. de testam. tutel. ibi: non jus deficit, sed probatio.*

rium Parochialium p. 9.

AD NOTATIO.

Hæc resolutio literaliter fundatur in dispositione sacrorum Canonum; aliud enim est officium Sacristæ, aliud officium Vicarii curati, ut videri potest in *cap. unic. de officio Sacristæ, & in cap. 1. 2. 3. & 4. de officio Vicarii.*

R

REDDITIO RATIONIS.

AN fieri debeat dissociatum, & separatis revisoribus, vel potius conjunctum, & congregatis §. *Cum denique p. 6., & resolvitur in Januen. Cappel-laniarum p. 4. cum seq. ad 4. dub. redditionem rationis fieri oportere omnibus revisoribus congregatis.*

RELIGIO.

Conjuges ambo, si votum solemne castitatis emisserunt, tenentur religionem ingredi, & profiteri *Panormitana in princip. p. 40.*

Limita, si ambo conjuges sint senes §. *Horum p. 40. & ita pro conjugibus senibus responsum fuit, dummodo habitent in domibus separatis in dicta Panormitana pag. 40.*

RESIDENTIA.

Canonicus Ecclesiæ collegiæ S. Victoris Terræ Cellarum, sive Carseolorum, Marsicensis diæcesis non tenetur residere, & in eadem Ecclesia cum Rectore, & Canonicis Parochialia munera exercere, nec divinis officiis interesse *Marsicen. residentie ad 1. dub. pag. 2. & 20.*

Canonicus Ecclesiæ collegiæ, qui non tenetur residere, fructus præbendæ Canonialis, & distributiones Massæ communis in absentia perceptas, restituere non tenetur d. *Marsicen. residentie ad 2. dub. p. 2. & 20.*

S

SACRISTA.

DEputatus a Capitulo Ecclesiæ Cathedralis Callien nequit cumulative cum Vicario curato, eoque invito administrare sacramenta, & se ingerere in exercitio curæ, neque participare de emolumentis incertis Parochialibus Callien. nullitatis transactionis, & ju-

SEMINARIUM.

Alimenta refecta ab alumniis, qui ad sacros ordines promoti non sunt, vel ante completa studia à Seminario discesserunt, eroganda sunt in commodum Seminarii arbitrio Episcopi cum consilio Deputatorum *Tiburtina ad 3. p. 15.*

Beneficiorum fructus pro Seminarii maintenance taxantur ad Tria pro quolibet centenario, & si necessitas urgeat, augentur usque ad summam scutorum quinque pro quolibet centenario §. *Urget pag. 46.*

Pro ejusmodi taxa tenentur etiam pensionarii, contra quos potest Titularis agere *ibid. §. Pensiones.*

Inter redditus Beneficii, seu Abbatie computantur bona alibi existentia, & quare *ibid.*

Regulares exempti sunt ab hujusmodi taxa pro iis tantum beneficiis, & fructibus, quorum ratione ipsis Sedes Apostolica ex causa vere onerosa indulgit, secus si redditus Monachis, & Regularibus pro congrua portione assignati sunt *p. 47. §. Longe Vide in Verbo taxatio, taxa.*

SEPULTURA QUOAD ELECTIONEM.

Pater de jure potest pro filiis impuberibus eligere sepulturam, si ita se habeat loci consuetudo *Aquen. juris eligendi sepulturam p. 63. cum seq.*

Ampliatur, ut pater possit pro filiis impuberibus eligere sepulturam in quacumque Ecclesia etiam regularium §. *Addunt pag. 64.*

SPOLIUM.

Episcopi defuncti non debetur Capitulo quoad pecunias in monasterio depositatas, nec defunctus Episcopus tenetur ad solutionem pecuniarum vigore simplicis schedulæ, ut responsum fuit in *Hieracen. spoli ad 1. & 2. p. 10.*

STATUTUM.

Ecclesiæ Collegiæ S. Florini Civitatis diæcesis Trevirensis statuit, ut Canonici

cus Ecclesiæ, qui ante plenum finem primarum vesperarum residentialis festi S. Joannis Baptiste à vivis decesserit omnibus proventibus post idem festum obventuris carere debeat, si vero usque ad finem primarum vesperarum supervixerit, & quocumque tempore post dictum festum decesserit, fructus omnes illius anni, immo Capitularem portionem consequatur *Treviren. fructuum p. 39.* & resolvitur pro hæredibus ad 1. dub. pag. 49.

An hujusmodi statutum comprehendat Decanum Ecclesiæ; Respondit Eminentissimus Archiepiscopus, & Elector Trevirensis statutum loqui de Canonicis, & ita accipiendum esse non de Decanis; sed contrarium etiam dici potest, nam statutum emanavit ad tollendas lites, & scandala, quæ ratio æque convenit Decanis, ac Canonicis §. *Obiit. §. Neque p. 39. & seq.*

An pro tempore futuro quoad ejusmodi statutum servanda sit ordinatio Eminentissimi Archiepiscopi Electoris, seu potius consuetudo *Treviren. fructuum ad 2. dub. pag. 49.*

Vide in verbo *fructus Canonicales*, quoad *transmissionem*, & *pertinentiam*.

SUBSIDIA DOTALIA.

Augmentum monetæ proveniens ex fructibus assignatis pro subsidio dotali tribuenda sunt puellis, neque in alios pios usus contra voluntatem testatoris converti possunt §. *Illud p. 7. & in Januen. Cappellaniarum p. 9. ad 6. dub.*

An subsidia dotalia debita sororibus de Rubéis sint taxanda, & in qua summa vide in *Romana subsidiorum dotalium p. 27.* & remittitur Eminentissimo Præfecto pag. 48.

Subsidia dotalia à testatore præscripta in certa quantitate pro attinentibus in scut. 50. & pro non attinentibus in scut. 40. commutanda non esse, ut nempe per investimentum augeantur pro nobilibus civitatis Imolensis usque ad scut. 500. pro civibus usque ad sc. 300. & pro aliis usque ad scut. 50. responsum fuit in *Imolen p. 41. cum seq.*

Subsidia dotalia non sunt reducenda, seu suspendenda *Romana subsidiorum dotalium p. 27. & p. 48. ad 1. dub.*

ADNOTATIO.

Hæ resolutiones fundantur in dispositione legum civilium, nam ratio subsidiorum dotalium præcipua est, & summa, immo publice interest subsidia dotalia mulieribus conservari, ac scæminas dotatas esse ad procreandam sobolem l. 1. ff. *solut. matr. l. 1. & tot. tit. ff. de jur. dot.*

T

TAXATIO, TAXA.

Abbatiarum, & beneficiorum pro maintenance Seminarii sit rationem trium, vel quinque pro quolibet centenariio §. *Urget p. 46.* tenentur contribuere etiam pensionarii, contra quos titularis agere potest *Ibid. §. pensiones.*

Tenentur quoque contribuere regulare, si redditus ipsis assignati sint pro congrua, secus si sedes Apostolica ex causa vere onerosa Beneficia, & redditus indulget *Ibid. §. Longe & in Terracinen. seu Setina Taxa p. 65. ad 1. dub.*

Taxa favore Seminarii de jure sustinetur *Terracinen. seu Setina Taxa ad 2. dub. pag. 65.*

Taxa favore Seminarii executioni mandatur pro tempore præterito cum onere firmandi statum in futurum *Ibid. ad 3. dub.*

Reliqua vide in verbo *Seminarium.*

TRANSLATIO.

Missæ quotidianæ ab una Ecclesia ad aliam contra mentem testatoris pro gratia fieri non debet *Taurinen. celebrationis Missæ quotidiana ad 2. dub. p. 36. cum seq.*

TRANSACTIO.

Pro impugnanda transactione quoad jura Parochialia inter Capitulum, & Vicarium Curatum Ecclesiæ Cathedralis requiruntur probationes cum exhibitione librorum *Callien. nullitatis transactionis, & jurium Parochialium p. 1.*

Transactio inita inter Capitulum, & Curatum Ecclesiæ Cathedralis Ecclesiæ Callien. non sustinetur, nec obligat successores *Callien. nullitatis transactionis, & jurium Parochialium ad 1. p. 1.*

Capitale donatum Archihospitali S. Spiritus cum onere quorundam subsidiorum dotalium non potest restitui post lapsum centum annorum, & transactionem initam inter hæredes, & Archihospitale rescindi *Romana subsidiorum dotalium ad 2. dub. p. 48.*

V

VOLUNTAS QUOAD COMMUTATIONEM.

Voluntas defuncti, qui mandavit erigi duos, vel tres Canonicatus in Ecclesia Cathedrali Cingulen. non est commutanda pro erectione Seminarii in dicta Civitate, praesertim cum pueri Cingulani educantur, & alantur in Seminario Auximano *Cingulana commutationis voluntatis p. 68. cum seq.*

VOLUNTAS QUOAD EXECUTIONEM.

Voluntas defuncti de jure exequi debet ab haeredibus, qui personam defuncti sustinent §. *Causa p. 31. cum seq.*

Amplia, tametsi nominatus, & electus sit executor, dummodo haeredes exclusi non sint, *Ibid.*

Amplia, si executores testamento nominati obierint, *Ibid.*

Amplia, ut Episcopus, qui de jure est piarum voluntatum executor, non possit extante haerede, se ingerere *Ibid. in fin.*

Haeres potest praeventive exequi piam te-

statoris voluntatem *Ibid. & seq. §. Cum igitur.*

Etiam Monialis, si sit haeres, potest exequi voluntatem testatoris, *Ibid.* sed tamen responsum fuit fundationem non sustineri *Barchinon. & Cappellania p. 44.*

VISITATIO.

Episcopus Naulensis nec jure ordinario, nec delegato potest visitare Monasterium S. Mariae de Ripa, quod subjective auctoritate Apostolica unitum est Monasterio Vallis Piae Ordinis S. Benedicti Naulen. *Visitationis p. 78. cum seq.*

UNIO.

Alia sit aequae, ac principaliter, & tunc beneficia, Ecclesiae, seu Monasteria retinent propriam naturam, alia sit subjective, & tunc beneficium, seu Monasterium alii unitum efficitur pars, & membrum illius §. *Causa p. 78.*

USURA.

An sit usura, si Congregatio Annonae det frumentum immundum Pauperibus Colonis Civitatis, & Districtus Urbini, ut a debitoribus pro hac vice recipiat, cribratum, licet in posterum illud cribratum dare promiserit; *In Urbinaten. p. 81. cum seq.*

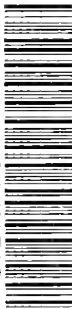
F I N I S.

BX Catholic Church. Congregatio
1935 Concilii
A36 Thesaurus resolutionum
t.18-21 Sacrae Congregationis Concilii

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 14 13 18 06 007 3